

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል =
ቅዱስ ግብፁስ እንደ ዳፈው =

ምዕራፍ ስ =

ሰ ሙጽሐፈ ልደቱ ለእግ
ዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ =
ወንጌላውያን ሲጽፉ ራሳቸው
ን መሠረት አያደርጉም ሌሎች
ን ገን ራሳቸውን መሠረት
ያደርጋሉ ምንም የሚገልጽ
ላቸው መንፈስ ቅዱስ ቢሆን
የሚጽፉ ከራሳቸው አንቅተው
ነውና = ዳጋመኛ ካንድ አገር
ሁነው ጽፈው ወደ አንዱ አ
ገር ይሰዱታልና = ወንጌላውያ
ገን የሚጽፉ ጌታ የተናገረ
ውን ነው እንጂ ከራቸው አ
ንቅተው አይደለምና በመካከ
ል ሁነው ይጽፋሉና = ጳግመ
ኛ ምንም አንዱም አንዱ ወ
ሀሎ ጅዱ ባለሲ ቢል ነገር ለ
ሰ ማያያዝ ነው = የጌታችን የኢ
የሱስ ክርስቶስ የልደቱ ቀን ጥ
ር ይህ ነው = ጸሐፊዎ ለባለሲ
ከመ ዛግተ ወበውለቱ መዋ
ዕል ወዕለ ትእዛዝ እምገብ
አውገበጠስ ፍጥር ከመ ይጸ
ሐፍ ከሉ ዓለም እንዲል =
እንድም የጌታችን የኢየሱስ
ክርስቶስ የልደቱ ወግ ታሪክ
ይህ ነው = ስግ ለዳቤር ትክት
ሀገር መጽሐፍ እንዲል = የወ
ግ የታሪክ ሀገር ሲል = ወግ

የነ ትእግርን የነራኬብን የ
ሩትን ያመጣል = ታሪክ ወለእ
ገዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ከ
መዝ ውለቱ ልደቱ ብሎ ያመ
ጣል ፡ ልደቱ ለእግዚእነ አለ ፡
ብዙ ልደታት አሉና ከዚያ ሲ
ለይ ፡ ልደተ አዳም እምድር
ልደተ ሌዋን እምገብ = ልደተ
አቤል እምክርሥ ፡ ልደተ በግ
ዕ እምዕሳ ፡ ልደተ ሙታን እ
መታብር አለ = እኒያ አውጭ
ይሻሉ = እሱ ገን በገዛ ሥልጣኑ
ነውና = የልደቱን ነገር ብቻ ይ
ናገራልና መጽሐፈ ልደቱ አለ
ምነው ቢሉ = መጽሐፍ ባንድ
መጀመር ጌታ ብዙ ግምጣት
ልግድ ነው = ከዚያ ሁሉ ለ
ሪት ዘልደት ይላል = የሰነ ፍጥ
ረትን ብቻ ተናገር ይቀራልን
መጽሐፈ ልደቱ ባለው በጥቅ
ር አንድ ይላል የገዑስ ም
ዕራፍ አፃዝ ነው ፡ ግብፁስ
መጽሐፈ ልደቱ ግርቆስ አ
ንተ ውለቱ ወልድየ ፡ ሉቃስ
ወይመስሎው ወልድ የሌፍ
የሐንስ ቀዳሚሁ ቃል ያለው
ን ሁሉም የጌትነት ነገር ከ
ሆነ ብሎ አራቱ የተባበሩበት
ሲል ጅዱ ይላል ፡ ስታ ቢል
ግርቆስን አውጥቶ ፡ በሰስተ

ኛው ሰንጠረዥ ግርቆስ
ለምና =
ወልድ ዳዊት ወልድ አብርሃም
ሉቃስ ፡ ም ፡ ስ ፡ ቀ ፡ ህ ፡ ጅ =
የዳዊት ልጅ የአብርሃም ልጅ
ከነምታት ዳዊት ከአብው
አብርሃም ብቻ ይወልዱታልና
እንዲህን አለ ቢሉ = ትንቢት
የተነገረ ለኒህ ነውና = ትንቢ
ትግ ከነምታት ሰሰሎምን
እነ እኩውና ለባህ ወውለቱ
ይከውነኒ ወልድየ ተብሎ =
ከአብውም ለሌም ለይገድር
እግዚአብሔር ውስተ ቤቁ ለ
ሌም ተብሎ ተነግሮ የሰም
ቢሉ የሚበዛ የሰህ ነውና ፡
በሚበዛው ተናገረ = አንድም
ተስፋ ለተስፋ ሲያንጸድር በዘ
ርአስ ይትባረኩ የተሰሙ አ
ሕዛብ ምድር ያለውንና = እስ
መ እምፍሬ ክርሥኮ እነባር
ያለውን ተስፋ ለተስፋ ሲያ
ነጻጽር = እንድም ዳዊት ሥርወ
መንግሥት ነው = አብርሃምም
ሥርወ ሃይማኖት ነውና = እ
ስመ አብርሃም ከነ ሥርወ
ሃይማኖትን ወሃይማኖቶሙ ለ
አይሁድ እንዲል = የዳዊትን
ሥርወ መንግሥትነት ጌታ ያ
መዳል ፡ እንድም እግዚአብሔር

ፈጣሪያቸውን ጸዊት ንጉሣቸውን ገደቡ ላቸው ይወዳሉና ወይኃሥሥዎ ለእግዚአብሔር አምላክሙ ወለጸዊት ንጉሥሙ እንዲል፤ ጸዊትንም ከመውደዳቸው የተነሣ የነገሠውን ሁሉ ጸዊት ይሉት ነበር። ወሰበ ሰምዓ ዘንተ ጸዊት ደንገፀት ነፍሱ ወነፍሱ ነሱ ሕዝቡ እንዲለው አካዝን። እንደም ያለመኑት ያመኑትን ወልደ ጸዊት ወልደ አብርሃም መሆኑን ሰፍራችሁ ቁጥራችሁ አስረከቡን ብለዋቸው ነበርና ፅዕቢህ እንዲህ አለ። ከፍለ ዘመንም ለመናገር። በዚያውስ ላይ አብርሃም አይቀድምም ለዊት አይከተልም ቢሉ፤ አባቱ ን እያውቅ አያቱን ናፈቅ ይሉኛል ብሎ ለጌታም ከአብርሃም ጸዊት ይቀርብዋልና። እንደም አርከብ ተረገጠ ወደ ኮር መውጣት ባዳራሽ ገብቶ ወደ አልፍኝ ግለፍ እንዲመኝ። ወልደ ጸዊት ብሎ ወልደ አብርሃም ሲሉ ይመቻልና። እንደም ጌታን ወልደ ጸዊት ጸዊትን ወልደ አብርሃም አለው እንደም ወልደ ጸዊት ወልደ አብርሃም ዋዊ የቀረው ነው፤ እንደም የጌታ ጥቅል ስሙ ነው፤ ፀውራን በሆሣዕና ተሣሃሱን ወልደ ጸዊት እንዳሉ። ወልደ አብርሃም ብሎ ለጌታ ቀጸለለት፤ እንደም ይዘ ለመገደ ይመቻኝ ብሎ ይዘት ሮጊሂድ አብርሃምን ነውና ወደ ጌላ አደረገው።

|| አብርሃም ወልደ ለይስሐቅ =
 || አብርሃም ይስሐቅን ወለደው

ከአጋር የተወለደ አስግኤል ከኬጡራ የተወለዱ ሄቱ ሕፃናት ያሉ አይደለምን ዕለምን ይስሐቅን ለይቶ አነሣው ቢሉ ነበይ የሆነ እንደሆነ ልደተ አበውን ጠንቅቆ ይቁጥራልና መላውን ያነሣል። ወንጌላዊ ግን የሚሻ የጌታን ልደት ነውና። የጌታም መወለድ ከይስሐቅ ነው እንጅ ከዘይ ያይደለምና። እንደም ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም። ትንቢት እም ይስሐቅ ይሰመይ ለከ ዘርአ ተብሎ ተነግሯል። ምሳሌ ይስሐቅ መሥዋዕት ሁኖ ቀርቧል። ጌታም መሥዋዕት ሁኖ ይቀርባልና።

ወይስሐቅኒ ወለደ ለይስሐቅ። ይስሐቅም ያዕቆብን ወለደ። እነዚያስ ዕለት እናት ባያገናኛቸው ነው እኒህም ዕለት እናት አገናኝቷቸው ሸድ ቀን ተጸንሰው ሸድ ቀን የተወለዱት ኤሳውን ስለምን ለይቶ ተወው ቢሉ። ነበይ የሆነ እንደሆነ ልደተ አበውን ጠንቅቆ ይቁጥራልና መላውን ያነሣል፤ ወንጌላዊ ግን የሚሻ የጌታን ልደት ነውና። የጌታም መወለድ ከያዕቆብ ነው እንጂ ከኤሳው አይደለምና። እንደም። ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም። ትንቢት ከከብ ይሠርቅ እም ያዕቆብ ወያኔትት ኃጢአተ እም እስራኤል ተብሎ ተነግሯል። ምሳሌም በጸውዖተ ሐዋርያት አብዝተው ያመጣሉ ከዚያው ከፍለው ይናገሩታል። ያዕቆብ ከወንድሙ ከኤሳው ተጣልቶ

ወደ አገራቱ ወደ ላቤ ሲሄድ ከምንጭ እጠገብ ይረሰ። ወህው ደንጊያ ተገጥሞ ሕባሳዕ ከድንጊያው ሰፍረው ናሉት ተሰብስበው አገኘ። ምንው ከፍታችሁ አታጠጧችውም አላቸው። ሙላው ናሉት እንጂ ካልተሰበሰቡ ከፍቶ ግጠጣት አይሆንልንም አሉት። ወህው ነራ ነው ጠላት ጥቂት ራሱን ሁኖ መጥቶ መርዝ እንዳይበጡብጠብት ለሃ ለኃ የሚከፈት ደንጊያ ገጥመው ይሄዳሉ። እሱ ብቻውን ከፍቶ አጠጥቶላቸዋል ያዕቆብ የጌታ። ደንጊያው የመርገመ ሥጋ የመርገመ ነፍስ። ወህው የጥምቀት። አባገዕ የምዕ መናን። ናሉት የነበያት የከህናት ምሳሌ። ወያዕቆብኒ ወለደ ይሁዳዩ ወኤሳዊሁ። ዘፍ። አሸ ፣ አሸ ፣ አሸ ፣ አሸ ፣ አሸ ያዕቆብም ይሁዳን ወንድሞቹን ወለደ። የይስሐቅን ልደት በተናገረ ጊዜ እለ እስግኤልን። የያዕቆብን ልደት በተናገረ ጊዜ ኤሳውን አላነሣ። ከዚህ አሁን ደርሶ ይሁዳዩ ወኤሳዊሁ አለ ምንው ቢሉ። ጌታ ከሥራ ሁለቱ ነገድ ይወለዳልና፤ ስም ነበይ ቢሆን አባቶቻችንን ከቀሣጥር አይለያቸውም ነበር፤ ወንጌላዊ ስለምን ለይቶ ተዋቸው ብለው አይሁድ ደገኛዬቱን ሕገ ወንጌልን ከመቀበል በተከለከሉ ነበርና። እንደም ለምሳሌ ይመቻኝ ብሎ ከሥራ ሁለቱ ነገድ እስራኤል ያልተወለደ ምድረ ርስትን እይወርስም። ያሥራ ሁለቱ ሐ

ወንጌል ዘማቴዎስ =

ዋርያትንም ትምርት ያልተቀበለ መንግሥተ ሰማያትን አይወርስምና ያውስ በጊዮን ይሁዳን ለይቶ ማንሳቱ ስለምነው ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም = ትንቢት ኢይጠፍዕ ምስፍና ወምልክና አምላካሉ ለይሁዳ እስከ አመ ይረከብ ዘጽኑሕ ሎቱ ተብሎ ተነግሯል = ምሳሌውን አሁን ያመጣል = ዘፍ፡ ፵፱ ፤ =

፫ ወይሁዳኒ ወለደ ፋሬስሃ ወዘራሃ እምትዕማር = ዘፍ፡ ፴፰ ፳፱ ጳጳጥ ደ ፱ ፡ ፋት ፱ ፤ ፲፰ ፡ ጳጳፀ ፳፯ ፤

፬ ይሁዳም ፋሬስን ዛሬን ከትዕማር ወለደ = የይስሐቅን ልደት በተናገረ ጊዜ ሳራን፡ የያዕቆብን ልደት በተናገረ ጊዜ ርብቃን፡ የይሁዳን የወንድሞቹን ልደት በተናገረ ጊዜ እለል ያን እለ ራሄልን አላንጣ አሁን ደርሶ እምትዕማር አለምነው ቢሉ፡ ይህች ምክንያት ያላት ናት = ይሁዳ ሴዋ የምትባል ሚስት አግብቶ ኤርን አውናንን ሴሎምን ይወልዳል፡ ኤር ማለት ፀሐይ ማለት ነው አውናን ማለት ወይን ማለት ነው፡ ሴሎም ማለት መስተሳልም ማለት ነው = ለበክፋ ለኤር ከአሕዛብ ወገን ትዕማር የምትባል ብላቴና አምጥቶ አጋባው፡ ለባቴ ማግባቴን ባይፈቅድልኝ ነው እንጂ፡ ማግባቴንም ቢፈቅድልኝ ከኃያላት ከእስራኤል ወገን ያጋባኝ አልነበረምን ብሎ ተጸይሮ የማይደርስባት ሆነ = እግዚአብሔር ትዕቢት አይወድምና በዚህ ም

ክንያት ቀሠፈው = ኋላ በአሬት የሚሠራው በሕገ ልቡና ተገልጸለት ዓቅም ዘርን ለእጉክ ብሎ ለአውናን አጋባው = እሱም ሥራውን እየሠራ ከግድ ዘርእ በእፍአ ሆነ ልጅ ቢወለድ ለሱ ለስሙ መጠሪያ ይሆንዋል እንጂ ለኔ ምን ይሆንኛል ብሎ፡ እግዚአብሔር ምቀኝነት አይወድምና ቀሠፈው ፣ በሳራ ወለተ ራጉኤል አስማንድዮስ የሚባል ጋኔን በጭንዋ አድርጎ ሰባቱን ባሎቹን እንደገደለባት ይህች ብላቴና ልጆቹን ትጨርስብኛለች ብሎ በፈሊጥ ያሳናብታታል = ሑሪ ቤተ ክብሩ ወንበሪ መበለተኪ እስከ አመ ይልግቅ ወልድየ ሴሎም ብሎ፡ አድጎ ሳለ አንዳላደገ አድርጎ = እሷም እያዘነች ሂዳለች = ማዘንዋ ላን ገሙት ቀረብኝ ብላ አይደለም፡ አመ ቤታችን ኔታችን ከቤተ ይሁዳ ይወለዳሉ ሲሉ ትሰማ ነበርና፡ ከባለተስፋ ቤት ወጥቼ ሄድሁ ብላ ነው እንጂ፡ በዚያ ወራት ሚስቱ ሴዋ ሞተችበት = መዋዕለ ጎዘኑ ሲፈጸም ቲምናታ ወደምትባል ሀገር በጎቹን ሊያሸልት በሚሄድበት ጊዜ ናሁ ይሁዳ ሐሙኪ የዓርጋ ውስተ ቲምናታ ከመይቅርዕ አባጣኒሁ ብለው ነገሯት፡ ሴሎም እንዳደገ ያላትም ነገር እንዳልተፈጸመላት ባየች ጊዜ እንዳታለለኝ ላታለው ብላ ልብሰ ዘማ ለብሳ ጃንጥላ አስጥላ ድንኳን አስተክላም ቢሉ ከተመሳቀለ መንገድ ቆየችው = እስራኤል ሴት ሲያዩ

አልሮ መሄድ አይሆንላቸውም ነበረና በጂ በዳኝ አላት = በዚያውስ ላይ ሚስቱ ሞተችበት ማለት ለዚህ ይመቻል = ምን ተ ትሁብኒ አስቦ ደነሰየ አለችው = እፈት ለኪ ጅ መሐስግ ጠሊ፣ የፍየል ጠቦት አልክል ቫሉሁ አላት = ሀበኒ አገዛ መያዣ ስጠኝ አለችው = ምን አለኝና ቢላት፡ ተለበትህን ኩፈትህን ዘንግህን ስጠኝ አለችው መያዣ ሰጥቶ ተገናኝቶ ይሄዳል = እሷም ዘማ አይደለችምና ልብሰዋን አሰልባ እንደ ጥንቷ ተቀመጠች = የበግ መልካኛው ኢራስ አይሉማቸ ይባላል = ይኸን ጠቦት ወስደህ ለዚያች ዘማ ሰጥተህ ገንዘባችንን ይዘህ ና ብሎ ላከው = ቢፈልግ አጣት አይቲ ቤታ ለዘማ እያለ ይጠይቅ ጀመር፡ እኛስ በሀገራችን ዘማም የለብን አሉት = ተመልሶ አጣኝት አለው፡ ብታገኛት ትሰጣት ነበር እንጂ ከጣሃትማ ገንዘባችን ከኛ፡ በዚያውም ላይ ዛሬስ የያዕቆብ ልጆች ጠገቡና አይቲ ቤታ ለዘማ እያሉ ዘማ ሲፈልጉ ይዘራሉ ሆነ ባሉን ነበር አለው = ከሶስት ወር በኋላ ትዕማር መርዓትከ ፀንሰት በገሙት ብለው ነገሩት = በምን እውቀው ቢሉ ከሶስት ወር በኋላ ዕንስ እየገፋ ጡት እየጠቁረ ይሄዳልና = በዚያ ወራት በእሕዛብ ሰልጥናባቸው ነበረና በደንጊያ ወግራችሁ በእሳት እቃጥላችሁ ግደላት ብሎ ለዘዘ አድርሱኝ አለቻቸው የግያደርስዋት ሆነ = እንዚያስ ዝ 1

የግድም ወንጌል ።

ልቅት ዘመኑ ዝ ኩፊት ዘመኑ
 ዝ ሕለት ዘመኑ ብላችሁ ስጡ
 ልኝ አለቻቸው ; ወስደው ሰ
 ጡት አይቶ ጸድቀተኒ ትዕግር
 ረታችኝ ; ጸድቀት እምኔዩ ከኔ
 ይልቅ ተሻለች ከኔ የተነሣ ከበ
 ረች ብሎ ተናግሯል ። መንታ
 እንደጸነሰች አውቃ በምትወል
 ደበት ጊዜ መወልዲቱን አስ
 ቀድሞ የተወለደውን በከፋን
 እንድናውቀው ቀይ ሐር አሠ
 ሪበት አለቻት ; አስቀድሞ ዛራ
 እጁን ሰደደ ፈትለ ለይ ሐር
 አሰረችበት ; ፋሬስ እሱን ወደ
 ኋላ ስቦ ተወለደ ። ፋሬስ ግለ
 ት ጣሽ ጠምሳሽ ክፍለት ፍ
 ልጠት ኃያል ግለት ነው ; ዕ
 ፁብ በእንቲአክ ግለት ነው ።
 ዕፁብ በእንቲአክም ግለት ያዩ
 ነው ቀርቶ ያላየነው ወጣ ግ
 ለት ነው ። ዛራ ግለት ወለት
 ድክምት ግለት ነው ። ደክሞ
 ተወልዷልና ። ቅድመ ዘርኢና
 ሁ ዝኒ ሠረቀ ግለትም ነው ።
 ቀይሕ ፈትለ ለይ ግለት ነው
 መልክ መልክም ግለት ነው
 ዛህራ ይላል በዓረብ መልክ
 መልክም ሲል ይህ ሁሉ ምሳሌ
 ነው፤ ይሁዳ የእግዚአብሔር አብ
 ኤራስ አደሎማዊ የቅዱስ ገብ
 ርኤል በግፅ የእግዚአብሔር ወ
 ልድ ሕልቀት የሃይማኖት ኩ
 ፊት የአክሊሊ ሦክ ሕለት የ
 መስቀል ትዕግር የቤተ አይ
 ሁድ ። ትዕግር ግያዣ ይዛ ቀ
 ረች እንጂ ዋጋዋን እንዳላገ
 ኘች ቤተ አይሁድም ትንቢቱ
 ን ተስፋውን ሰምተው ቀሩ
 እንጂ በክርስቶስ አላመኑምና
 አንድም የምሳሌ ምሳሌ ። ትዕ

ግር የምከራ-ብ-ምከራ-ብ የቤ
 ተ ክርስቲያን ምሳሌ፣ ትዕግር ል
 ጆችን ከአባታቸው ከይሁዳ አ
 ገኘች እንጂ ። ከልጆች እንዳ
 ላገኘች ። ቤተ ክርስቲያንም ም
 ዕመናንን ከእግዚአ ነቢያት ከ
 እግዚአ ክህናት ከክርስቶስ አ
 ገኘች እንጂ ። ከነቢያት ከክህ
 ናት አላገኘችምና ። አንድም ት
 ዕግር የቤተ ክርስቲያን ምሳሌ
 ትዕግር ከልጆችም ካባትም
 ዘርን እንዳልተጸየፈች፣ ቤተ ክ
 ርስቲያንም ከሕዝብ ከአሕዛብ
 ከሐቃል ከሀገሪት ከግዙር ከ
 ቆላፍ ያመኑትን ሁሉ ትቀበ
 ላለችና ። ለዘመጽአ ነቢያ አ.
 ይሰድዶ ወኢ ያወጽኦ አፍኦ እ
 ንዲል፣ ፋሬስ የኦሪት ዛራ የ
 ወንጌል ምሳሌ ። ዛራ አስቀድ
 ሞ እጁን እንዳወጣ ። ወንጌል
 ም በመልክ ጼዴቅ ታይታ ጠ
 ፍታለችና ። ፋሬስ እሱን ወደ
 ኋላ ስቦ እንደ ተወለደ በመ
 ካክል ኦሪት ተሠርታለች ። ዛራ
 በኋላ እንደተወለደ ወንጌል
 ኋላ ተሠርታለችና ። እደ ዛራ
 የቀሳውስት ፈትለ ለይ የሥጋ
 ው የደሙ ምሳሌ ። ይህንስ ለ
 ምን ይሻዋል ቢሉ ትዕግር በ
 ሃይማኖት እንደከበረች አሕዛ
 ብም በሃይማኖት እንዲከብሩ
 ለማጠየቅ ። በእስራኤል ዘለፋ ለ
 አሕዛብ ተስፋ ለመሆን ። በል
 ደተ ሥጋ ይመክሉና፣ ለኛስ
 ክርስቶስ ከትዕግር ተወልዶልን
 የለም ለማለት ። በዓቂበ ሕግ
 ይመክሉና የሕግ አፍራሽ ል
 ጆች አይደላችሁምን ለማለት ።
 ክርስቶስ በጻዊት ከበረ ይላ
 ሉና ጻዊት በክርስቶስ ከበረ

እንጅ እሱማ የትዕግር ልጅ
 አይደለም ለማለት ።
 ወፋሬስኒ ወለደ ኤስሮም፣
 ፋሬስም ኤስሮምን ወለደ ።
 ወኤስሮምኒ ወለደ አራም፣
 ኤስሮምም አራምን ወለደ ።
 ፱ ወአራምኒ ወለደ አሚናዳብሃ፣
 ዘጎ ጁ ፲፪ ።
 ቫ አራምም አሚናዳብን ወለደ፣
 ወአሚናዳብኒ ወለደ ነዓሶንሃ ።
 አሚናዳብም ነዓሶንን ወለደ ።
 ወነዓሶንኒ ወለደ ሰልሞንሃ ።
 ነዓሶንም ሰልሞንን ወለደ ።
 ር ወሰልሞንኒ ወለደ ቦኤዝሃ
 እምራኬብ፣ ፋት፱ ጸ፱፣ ጸነገ ፲፮ ፩
 ር ሰልሞንም ቦኤዝን ከራኬብ
 ወለደ ። በኦሪት ባዖስ ይለዋል
 ከዚህ ቦኤዝ አለ እንደምነው
 ቢሉ ላንድ ሰው ሁለት ስም
 አለው ። አንድም በጸያፍ የገባ
 እሷንም በኦሪት ረዓብ ዘማ
 ይላታል፣ ከዚህ ራኬብ አለ እ
 ንደምነው ቢሉ ላንዲት ሴት
 ሁለት ስም አላት ። አንድም
 በጸያፍ የገባ፣ ራኬብ ግለት፣
 ዘትትረከብ ለከሉ ግለት ነው
 የይስሐቅን ልደት በተናገረ
 ጊዜ ሳራን የያዕቆብን ል
 ደት በተናገረ ጊዜ ርብቃን
 የይሁዳን የወንድሞቹን ልደት
 በተናገረ ጊዜ ልያን ራሃልን
 አላነሣ ከዚህ ደርሶ ስለምን
 አነሣ ቢሉ ምክንያት ያላት
 ናት ። አያሱ በሰጠን ሰፍሮ
 ሳለ ካሌብና ሰልሞንን አያሪ
 ከን ሰልላችሁ ኑ ብሎ ሰደዳ
 ቸው ደጋ ደጋውን ሲሰልሉ
 አድረው አያሪከ ከቂላው ሲ
 ደርሱ ነጋባቸው አሕዛብ አይ
 ተው አወጁቸው በምን ምክን

ወንጌል ዘማቴዎስ =

ያት ቢሉ ሲፈሩ አይተው =
 እንደም የጉብኝ ዓይነት ባካና
 ነውና ዓይናቸው ሲባክን አይ
 ተው = እንደም በሌብሳቸው በ
 እካላቸው እስራኤል ቅርፅ ቀ
 ላል ናቸው ልብሳቸውም ነጭ
 ነው = አሕዛብ ግን ቁመተ ገ
 ፋፋ ልብሰ አዳፋ ናቸውና = የ
 ኢያሪክ ቅጽጽ ሰባት ነው ራ
 ኬብ ሕዝቡን ትቀበል ነበር፡
 ቢሉ ስድስቱን ወደውሥጥ
 እንዲን ወደውጭ አድርጋ ከ
 ስድስተኛው ዛሬ ገባ ጥላ ትኖር
 ነበር መኳንንቱን ትቀበል ነበር
 ቢሉ ስድስቱን ወደውጭ ኤንዱ
 ን ወደውሥጥ አድርጋ፡ ከስድስ
 ተኛው ዛሬ ገባ ጥላ ትኖር ነበር =
 ገብተው ሰውራኝ አሏት፡ ከሰገን
 ት አውጥታ በቀርካሃ አቲና ጠ
 ቅላ አቆመቻቸው = እንዲመ
 ጡ አውታ ፍርፋሪ ጥላ ውሀ
 አፍሳ ትቁያለች መጥተው የ
 እስራኤል ጉብኝች ካንቺ ገብ
 ተዋል ስጭን አሏት = መግ
 ባትስ ገብተው ነበር ሕቀ በ
 ደሩክሙ፡ እሀል ቀምሰው ውሀ
 ጠጥተው ሂዱ አለቻቸው = መ
 ግባታቸውን ብታምንላቸው =
 መውጣታቸውን ያመነችልን
 መስጋቸው፡ ገብተን እንይ ሳ
 ይሉ ተመልሰው ሂዱ = ኋላ
 ገብታ ትወርሱ ሀገረን ወት
 ቀትሉ ነገሥታቱን አለቻቸ
 ው በምን አውቀሽ አሏት =
 እስመ እግዚአብሔር ወደየ
 ፍርሃተ ውስተ ልብ ኃያላኒን =
 ኃያላኒ ሲፈሩ ሲሸበሩ ያድ
 ሬሉ፡ ላምሳ ለስሳ የሚከፈ
 ተው የብረት ሳንቃ ከመዝ
 ሀለውን ንጎረኃው እያለ በገዛ

እጁ የሚከፈት ሆነ = ነገር ግን
 አሕዛብ ተድላ ሲያደርጉ እኔ
 አላደረግሁምና ደርባችሁ እን
 ዳታጠፋኝ ማሉልኝ አለቻቸ
 ው = እሳቸውም ጠንቅቀው ይ
 ሦላሉ = አንች ለኛ እንዲህ
 ብለሽ ኋላ ለዘመዶችሽ ነግ
 ረሽ ፈጣሪያችን በጥርነቱ ቢ
 ያድነን ከመሐላ ንጹሐን ነን
 ከደጅሽ ሰንደቅ አላማ ትከ
 ዩበት ከመስኮትሽ ሐር ዝጊ
 በት ሰውሽ ከቅጽር በአፍአ
 አይውጣ ወጥቶ በሞት በኛ
 እዳ የለብንም አሏት = እሷም
 መክራ ትሰጭቸዋለች፡ አሕዛብ
 ና ጉንዳን መንገድ ከያዘ
 አይለቅምና ሶስት ቀን በመ
 ንገድ አትሂዱ በዱር ሂዱ
 በመዓልት አትሂዱ በሌሊት
 ሂዱ ብላ መክራ ሰደደቻቸው
 እንደ ነገረቻቸው አድርገው
 ኢያሱ ካለበት ደረሱ = እንደ
 ምን ሁኔታው መጣችሁ አላ
 ቸው = እንዲህ ያለች ሴት
 አግኝተን ሰውራ ሰደደችን
 አሉት = ከአሕዛብ ወገን እን
 ዲህ ያለች ሴት መገኘቷ
 ፈቃድ እግዚአብሔር እንጂ
 ቢሆን ነው ብሎ አልዋለም
 አላደረም ስለቱን ተነሥቷል
 መጀመሪያ አንድ ጊዜ ዙር
 ሰፈረ ከዚያም ጥቂት ጥቂት
 እልፍ እያለ ይሰፍራል፡ እን
 ዲህ እንዲህ እያለ እስከ ስድ
 ስት ቀን ይሰነብታል፡ በሰባ
 ተኛው ቀን ኃያላኒን በቀኝ
 በግራ በፊት በኋላ አሰልፎ
 ከሀናቱን ልብሰ ተከሆኖ አል
 ብሶ ታቦተ ጽዮንን አሸክሞ
 ስድስት ጊዜ ዙረችሁ በሰ

ባተኛው የነጋሪት ድምፅ ስት
 ሰሙ አውኩ ደንፋ አላቸው
 እንዲህ ማለቱ አሕዛብ ቀ
 ጡን ናቸው ወጥተው ይገ
 ጥሙኛል ድል አደርጋቸዋ
 ለሁ ብሎ ነው = ስድስት ጊዜ
 ዙረው በሰባተኛው የነጋሪት
 ድምፅ ሲሰሙ አውኩ ደንፋ
 ቅጽፋ ባራት ማዕዘን ፈረሰ
 ተናደ፡ አሕዛብን አጥፍቶ ኢ
 ያሪክን እጅ አድርጎ አድሯል
 ሰልጦን ከዚች ሴት ደጅ ጠ
 ፋን አቆመ፡ ያች ያልኩህ ሴት
 ይህች ናት ብሎ ግዳይ ጣለ
 ለት ባርኬልሃለሁ አግባት =
 ልጅ ትውለድልህ አለው =
 እሱዋን አግብቶ በዲገን ይወ
 ልዳል፡ ይህ ሁሉ ምሳሌ ነው
 ኢያሱ የጌታ፡ ኢያሪክ የምፅ
 መናን፡ አሕዛብ የአጋንንት፡
 ምሳሌ = ኢያሱ አሕዛብን አጥ
 ፍቶ ኢያሪክን እጅ እንዳደ
 ረገ = ጌታም አጋንንትን ድል
 ነሥቶ ምፅመናንን ገንዘብ ለማ
 ድረጉ ምሳሌ፡ መስኮት የከና
 ፍረ ምፅመናን፡ ሐር የሥጋው
 የደሙ፡ ሰንደቅ ዓለማ የመስ
 ቀል ራኬብ የአሕዛብ = ብዙ
 ወንድ ስታወጣ ስታገባ ኑራ
 ኋላ ባንድ በሰልጦን እንደ
 ተወሰነች = አሕዛብም ብዙ ኃ
 ጢአት ሲሠሩ ብዙ ጣዖት
 ሲያመልኩ ኑረው ባንድ በ
 ጌታ አምነው ለመኖራቸው
 ምሳሌ = ሰልጦንና ካሌብ የአ
 ሪትና የወንጌል ምሳሌ ናቸው
 ስላይነታቸው በዚህ ዓለም እ
 ንደሆን ወንጌልና ኦሪትም የተ
 ሠሩ በዚህ ዓለም ነውና = ይ
 ሀንስ ለምን ይሻዋል ቢሉ፡

ሐተታ እንዳለፈው እንደ ት
 ፅግር በል።
 ወዕንጌ ወለደ ኢየሴይሃ
 እምን ሩት።
 ቡዳም ኢየሴይን ከሩት ወ
 ለደ። የይስሐቅን ልደት በተ
 ናገረ ጊዜ ሳራን። የያዕቆብን
 ልደት በተናገረ ጊዜ ርብቃን
 የይሁዳን የወንድሞቹን ልደት
 በተናገረ ጊዜ እነልያን እነራሄ
 ልን አላነሣ፤ ከዚህ ደርሶ ይህ
 ችን አነሣ ምንው ቢሉ። ምክ
 ንያት ያላት ናት። አቤጫሴክ
 የሚባል ከህንም ጨምሮ ነው
 ቢሉ ሚስቱ ኑራሚን ትባላለች
 ኑራሚን ግለት ፍሥሕት ጥዕ
 ምት ግለት ነው ልጆቻቸውም
 መሀሉን ኬልምን ይባላሉ በረ
 ኃብ ምክንያት ደወለ ሞዓብተ
 ሰደው ሲኖሩ ለታላቅ ልጁ ለ
 መሀሉን ሩትን ለታናኹ ለኬ
 ልምን ዑርፍን አጋብቷቸው
 ሲኖር አስቀድሞ አባት ሞተ
 ከዚህ በኋላ ልጆቹ ሞቱ። ኑራ
 ሚን እንደዚህ ሁኔ ስትኖር ከ
 እስራኤል ወገን መንገደኛም
 ቢሉ ነጋዴም ቢሉ ሰው መ
 ጣሩ ሀገራችን እንደምን ሁኔታ
 ል ብላ ጠየቀችው። ሀገራችን
 ግ ለምቷል ቀንቷል ምን ታ
 ጥቶ የወይኑ ዘለላ ጋን ይመላ
 የስንደው ዛላ እፍኝ ይመላ አ
 ላት። ሠናይ ለብእሲ ለእመ ይ
 ከውን መቅበርቱ ውስተ ርስ
 ቱ እንዲል፤ እንኪያስ ከሀገሪ
 አምታለሁ እቀበራለሁ ብላ መ
 ንገድ ጀመረች ሁለቱ ምራ
 ቶች ሞተኩት ለላትና ትተ
 ክልናለች አትሉኝ ፈጅቻለሁ
 ወልዳ ታደርስልናለች አትሉ

ኝ እርጅቼ አለሁ ተመለሱ አ
 ለቻቸው ዑርፍ፤ ከሞቱ አቲቲ
 ምንአለኝ ከማቲ የምትል ያል
 ታደለች ናትና ሰማት እጅ ነ
 ሥታት ተመለሰች። ሩት ግን
 ከሞተ አቲቲ ምን አለኝ ከማ
 ቲ የማትል ደግ ሴት ናትና
 አገርሽ አገሪ ፈጣሪሽ ፈጣ
 ሪዬ ነው ከሞት ሽበት እሞ
 ታለሁ ከተቀበርሽበት እቀበራ
 ለሁ ብላ ተከትላት ሄደች። የ
 ሀገሯ ሰዎች ይወዷት ነበርና
 ኑራሚን ኑራሚን መጣች እያ
 ሉ ተቀበላት ምን ፍሥሕት
 ጥዕምት ትሉኛላችሁ መራር
 ጎዝንት ትዝገት በሉኝ እንጂ።
 መሊዕዩ ወገእኩ ወዕራቅየ ገ
 ባእኩ ከባል ከልጅ ወጥቼ ብ
 ቻዬን ተመለስኩ አለቻቸው።
 በሀገራቸው ሞቱን ከልሰሙ
 በታውን ለሌላ አይሰሙበትም
 ና ቤቷን ጠርገውላት ገባች። ሩ
 ት እየወጣች እየወረደች የሞ
 ያ እየሞለች ትመግባታለች።
 ከዕለታት ባንድ ቀን ከቡዳዝ
 አዝመራ ሄዳ ስትለቅም ቡዳ
 ዝ ለሠራተኞች ምሳ አሲዞ መ
 ጣ አግዚአብሔር ምስሌክሙ
 አላቸው ኃይል ይሰጣችሁ ሲ
 ል፤ አሆ በከመ ቃልከ። እንደ ቃ
 ልህ ይደረግልን አሉት ይህች
 ሴት ወደት ናት ብሎ ጠየቀ
 በምን ምክንያት ቢሉ አሕዛብ
 መልክ መልካሞች ናቸውና በ
 መልክ። አንድም አጥርታ ስት
 ለቅም አይቶ። አንድም ስትፈ
 ሬ አይቶ። እስራኤል የሆኑ እ
 ንደሆነ አራሪ ለማራሪ ማራሪ
 ለአዕዋፍ ይተዋሉ። ከኑራሚ
 ን ጋራ የመጣች ሞዓባዊት ና

ት አሉት ለዚያስ ገበሬ ሠና
 ይ ይገባል ብሎ ጠርቶ ከጠገን
 ቡ አድርጎ ከእንጆራው ቄርሶ
 ከመጡ አጥቅሶ ሰጣት ወዲያ
 ው ሥራት ይሠራላታል ከእን
 ግዲህ ወዲህ እትከልከላት ከ
 መካከል ገብታ ትልቅም አት
 ቅረጥሞት የሰበሰበችውን ተሸ
 ከሙላት ጊዜ ሲያጋጥማችሁ
 ም ከምትጠጡት ስጥሞት ብሎ
 ይሠራላታል እርሷንም ይመክ
 ሬታል። እስራኤል ቀናተኞች ነ
 ን ከንዱ አዝመራ የሞለ ከንዱ አ
 ይውልም። ትልቁን ለአዋል
 ደየ። አዝመራው እስኪከተት
 ዛሬ ወደት ውለዋል እያልሽ
 እየጠየቅሽ ከኔ አዝመራ ዋይ አ
 ላት እርስዋ ናሁ አመትከ ረ
 ከበት ሞገስ በቅድሚክ ብላ
 እጅ ነሣች። የሰበሰበችውን ይ
 ዛ የተረፈትን በቀሚሰዋ ኪስ
 ቋጥራ ሄደች ብትሰፍረው አሥ
 ር መስፈሪያ ሁኔታ ያሥሩ
 ቃላት ምሳሌ። ያን ሰጥታት ስ
 ትመገብ ዛሬ ከማን አዝመራ
 ውለሽ ኑራል አለቻት። ከቦዲ
 ዝ አዝመራ አለቻት። አንች ባ
 ታውቁው ነው እንጅ። እሱማ
 የባልሽ የመሀሉን ርስት ጉል
 ት ያለ በእሱ እጅ እንጂ ነው
 አንቺ ለኔ በጎ ሥራ ብትሠራ
 እኔም ላንቺ በጎ ሥራ መሥ
 ሬት ይገባኛልና አውድማ የ
 ሚጥልበትን ቀን ጠይቀሽ ንገ
 ሪኝ አለቻት። ጠይቃ ነገረቻት
 ገላዋን አጥባ ሽቱ ዘግባ ደኅና
 ልብስ አልብሳ የሴቶች ወግ አ
 ደርሳ መከራ ትሰጻታለች።
 እስራኤል ሲበሉ በያይዋቸው
 አይወዱምና ከክምር ስር ተ

ሠውረሽ አምከተሽ ሲተኛ ቀርቦሽ ከእግሩ ስር ተኝ። አንታ፣ ማንሽ ይልሻል እኔ ባርያህ ሩት ነኝ አወራረስ አቁራረስ ይገባኛል ብዬ መጥቻለሁ በዩው ከዚህ በኋላ አምላክ እስራኤል ያለው ይደረግልሻል አለቻት። እንደነገረቻት እስኪበሉ ከክምር ስር ተሰውራ ቁይታ ሲተኛ ቀርባ ከእግሩ ስር ተኛ ች አንታ፣ ማንሽ አላት እኔ ባሪያህ ሩት ነኝ አወራረስ አቁራረስ ይገባኛል ብዬ መጥቻለሁ አለችው ከቀደመው ያጻጸቡሽ የዛሬው ይብለጥ አረጋግ ነው ብለሽ ወደ ሕፃን፣ መልክ ከፋ ነው ብለሽ ወደ መልክ መልካም ድኃ ነው ብለሽ ወደ ባለጠጋ አለመሄድ ሽ፣ ነገር ግን ከኔ ይልቅ አወራረስ አቁራረስ የሚገባው አለ ያ በያደርገው አደረገው ያ በያደርገው ሕያው እግዚአብሔርን እንዳደርግልሽ። አሁንም ሰው ሳያደሽ ሂጂ ብሎ እንዳታፍር ጂት መስፈሪያ ሰጥቶ ሰዷታል። የጂቱ ቃላት ወንጌል ምሳሌ፡ ሲገጥሙ በኋላ ሰው ሰብስቦ ባደባባይ ተቀምጦ ያን ሰው ሲያልፍ አይቶ አስጠራው። የመሀሎን ርስት ጉልት ያለ ባንተ እጅ ነው ይህችን ብላቴና አግብተህ ስሙን የሚያስጠራ ልጅ አትወልድምን አለው። ቀዳሚ ተሐምም ዘዚአፍ ወዳገም ተሐምም ዘዚኢክ። እውነተኛ ነው አስቀድሞ አወራረስ አቁራረስ የኔ ነው። ቀጥሎ ያንተ ነው። ዘዚአፍ ተሐምም ተሐምም እንተ የኔን አ

ንተ ውሰደው ከሁለት ዛፍ ያለች ወፍ ሁለት ከንጉን ጎንደፍ እንዲሉ እኔስ የሁለት ቤት ማቅናት የሁለት ልጅ ማሳደግ አይሆንልኝም አለው። እንኳ ይህ በአራት የሚገባውን አድርገህ ስጠኝ አለው። ማግኘት አውጥቶ ይሰጠዋል። ማግኘት አግር ቤዛ እንደሆነ ኃይል ቤዛ የሚሆን ልጅ ቀረብኝ ሲል በዚህም ቤተ ፍቅሪነ አግሳን ተብለው እስከ ጁ ቤት ድረስ ይሰደቡበታል ጸቅ ይሉበታል ጸቅ ነህ ሲሉ። ሕዝቡም መርቀው ያጋቡታል። የያዕቆብን ቤት በልያ በራኄል ምክንያት ዘልጅ በከብት እንዳንጸው፣ ያን ተንም ቤት በዚች ብላቴና ምክንያት በልጅ በከብት ይነጽልህ ብለው መርቀው ይሰጡታል። እርስዎን አግብቶ አይቤድን ይወልዳል። አይቤድ ያለችው ነጋሚን ናት። አይቤድ ማለት መጽንዔ ርስት ጸዋሬ ርስግን መርሥዔ ኃዘን ማለት ነው። ይህን ስለምን ይሻዋል ቢሉ ሐተታ እንዳለ ፊው እንደ ትዕማር በል። ከዚህም ጌታን ከነዚህ መወለድ አያሳድረውም አሳቸውን ያጸራቸዋል ያከብራቸዋል እንጂ፣ ብርሃነ ፀሐይ ከሸለል በወደቀ ጊዜ ሸለሉን ያጸራዋል ይሰነግለዋል እንጂ። ብርሃነ ፀሐይን እንዳያሳድረው። ወአይቤድኝ ወለደ ራሜይሃ። አይቤድም ዕሜይን ወለደ። ወዕሜይኝ ወለደ ዳዊትሃ ንጉሠ ዕሜይም ንጉሥ ዳዊትን ወለደ። ሐተታ። በሚያመጣው ሰሎሞን

ንሃ ንጉሠ ሮብዓም ንጉሠ፣ አብያሃ ንጉሠ አይል አሁን ደርሶ ዳዊትሃ ንጉሠ አለ ምነው ቢሉ። ዳዊት ሥርወ መንግሥት ነውና። ሥርወ መንግሥት ሳይል አይደለም ቢሉትን ቤት የተነገረ ለዳዊት ነውና ትንቢት ለሳይልስ ብንያም ተኩላ መግጠ ይበልዕ ሲሳዩ በነገህ ተብሎ ተነግርለት የለም ቢሉ፣ ያን ማ እንጂ ወፍና ሠርክ ይሁብ ለመላእክቲሁ ባለው አፍርሶታል።
 ጁ ወዳዊትን ንጉሥ ወለደ ሰሎሞን ለምን ብእሲተ አርዮ።
 ጁ ነግ፣ ሸጃ፣ ጃጃ።
 ጁ ዳዊት ንጉሥም ከአርዮ ሚስት ከቤርሳቤህ ሰሎሞንን ወለደ። እሊያስ ሴቶቹ ከአረግ ውያኅ ወገን ቢሆኑ ነው። እነዚህም እሱ ዕብራዊ እሱ ፀብራዊት ስለምን እንዲህ አለ ቢሉ። ዳዊት ጉልማሳ አስገድሎ የጉልማሳ ሚስት ቀምቶ ማግኘት ግርማውን ቢፈራ ኃጢአቱን ሳይገልጽበት ቀረ እንዳይሉት። ሐዋርያ መምሕር ወመገሥጥ ዘአያደሉ ለገጽ እንደሆነ ለማጠየቅ። እንደም በተነሳሕያን ፍርሃት እንደሌለ ባቸው ለማጠየቅ። እዳምን ያህል ሰው በድሎ ንስሐ ቢገባ ተማረ። ዳዊትን ያህል ሰው በድሎ ንስሐ ቢገባ ተማረ። ጲጥርስን ያህል ሰው ከዶ ንስሐ ቢገባ ተማረ። እናንተም ንስሐ ብትገቡ ትድናላችሁ ለማለት። እንደም በዓቂብ ሕገ ይመካሉና እናንተስ የሕግ አፍራሽ ልጆች አይደላችሁምን

ለግለት = ከርስቶስ በዳዊት ከ
 በረ ይላሉና፤ ዳዊት በከርስቶስ
 ከበረ እንጂ እሱን ጉልግሳ
 አስገድሎ የጉልግሳ ሚስት
 ቀምቶ አልነበረም ለግለት።
 ጌ. ወሰሎሞንን ወለደ ርብዓምሃ
 ርነገ ደ ጸር = ሸጸ ጸጸ = ሸጸ ጸ።
 ጊ ሰሎሞንም ርብዓምሃ ወለደ።
 ርብዓምሃም አብያሃ።
 ወአብያሂ ወለደ አሳፍሃ።
 አብያሞ አሳፍን ወለደ።
 ጄ ወአሳፍን ወለደ ኢዮሳፍጥሃ።
 ገ አሳፍም ኢዮሳፍጥን ወለደ።
 ወኢዮሳፍጥን ወለደ ኢዮራምሃ
 ኢዮሳፍጥም ኢዮራምን ወለደ
 ወኢዮራምን ወለደ አካዝያስሃ
 ኢዮራምም አካዝያስን ወለደ
 ወአካዝያስን ወለደ ኢዮአስሃ፤
 አካዝያስም ኢዮአስን ወለደ፤
 ወኢዮአስን ወለደ አሜስያስሃ
 ኢዮአስም አሜስያስን ወለደ
 ሐተታ = አካዝያስን፤ ኢዮአስን
 አሜስያስን የሚጽፍም የግይ
 ጽፍም ይገኛል። የጻፈ እንደ
 ሆነ የተመቸ። የተወ እንደሆነ
 ነ በሀገራቸው አንድ አ እንጂ
 ሁለት አ አይገኝምና እና አ
 አሳስቶት፤ በሀገራቸውስ ስንኳ
 ን ሁለት አ አራት አ ይገኛ
 ል ብሎ ዝያና ዝያ አሳስቶ
 ት = አንድም መምለክያን ጣዖ
 ት ናቸውና ስግቸው በመጽ
 ሐፍ መጻፍ አይገባውም ብ
 ሎ = ይህን እጃቸውን ጌታ
 ገብር ይጸዩፋልን ብሎ = ለቀጥ
 ገር ይመቸኝ ብሎ = ለቀጥ
 ርስ ይመቸኝ ቢል በኒህ ዕጣ
 ወጥቶባቸዋልን ቢሉ = ገድፈተ
 ጸሐፊ ነው።

ወአሜስያስን ወለደ አዝያንሃ
 ዘተሰምየ አዛርያስ።
 አሜስያስም አዛርያስ የተባለ
 ሥዝያንን ወለደ። ሕዝቡ በፍና
 ተሳልቆ በግይገባ ልብሰ ተ
 ክህና ለብሰ ማዕጠንተ ወርቅ
 ይዞ ከቤተ እግዚአብሔር ገ
 ብቶ ቢያጥኑ አዛርያስ ይባሉ
 ብለውታልና፤ በፍና ተሳልቆ
 ስለተናገሩ አዛርያስ የተባለ
 አለ = አንድም አዛርያስ በሉኝ
 ያለ ሥዝያንን ወለደ። የአዛርያ
 ስን ስራ ልሥራ ማለት አዛ
 ርያስ በሉኝ ማለት ነውና።
 በዘመኑ ሊቀ ካህናቱ አዛር
 ያስ ይባላል በቀኙ ይቆመጣል
 ምነው ይለዋል። ወካህን ይነ
 ብር በየግኑ እንጂ ይላል ይ
 ለዋል = ፍርድን ይገሥበታል
 ምነው ይለዋል = እምነ መን
 ግሥት የዕቢ ክህነት እንጂ
 ይላል ይለዋል። ከሱ የሚበ
 ልጥ ልብሰ ይለብሳል፤ ምነው
 ይለዋል፤ ካህናቱክ ይለብሱ ጽ
 ድቅ እንጂ ይላል ይለዋል።
 ባባቲ ከቤተ መንግሥት ብወ
 ለድ በናቲ ከቤተ ክህነት አ
 ወለድ የለምን ብሎ ልብሰ
 ተክህና ለብሰ ማዕጠንተ ወ
 ርቅ ይዞ ሊያጥን ሲገባ ሕዝቡ
 ተው አይገባም አይሆንም
 አሉት። ንጉሥ ነውና ተጋፍቶ
 ገባ፤ ሲያጥን ጠሰ ቅታራው
 ቢነካው ከግንባሩ ለምዕ ወጣ
 በት በሻሽ ቢሸፍነው ከሻሹ
 ላይ ወጣ = እስራኤል ለምዕ
 የያዘውን ስንኳን ሊያነግሡት
 ሊገናኙት አይወዱምና። ወአ
 ውዕለም ለሥዝያን ውስተ ቤተ
 ሐፍሶት እንዲል = ቀሳ አወ

ጡት ወኢዮአታም ወልዱ
 የዓቅብ ቤተ መንግሥት ወይ
 ኳንን ሕዝብ ምድር እንዲል
 ልጁን ኢዮአታምን አንግሠ
 ዋል ይህንን ለምን ይሻዋል
 ቢሉ = ሐተታ እሱ ከስተማሩ
 ት ትምርት ከሠሩለት ሥራት
 ቢወጣ እንዲህ ያለ መከራ
 አገኘው = እናንተም ካስተማር
 ናችሁ ትምርት ከሠራንላችሁ
 ሥራት ብትወጡ እንዲህ ያለ
 መከራ ያገኛችኋል ለግለት።
 ሸ ወሥዝያንን ወለደ ኢዮአታምሃ
 ደ ጎፁ ጸጸ ጸጸ፤ ጸጸ ጸጸ ጸጸ
 ሸ ሥዝያንም ኢዮአታምን ወለደ።
 ወኢዮአታምን ወለደ አካዝሃ።
 ኢዮአታምም አካዝን ወለደ።
 ወአካዝን ወለደ ሕዝቅያስሃ።
 አካዝም ሕዝቅያስን ወለደ።
 ሸ ወሕዝቅያስን ወለደ ምናሴሃ። ደ
 ጎፁ ጸጸ ጸጸ፤ ጸጸ ጸጸ።
 ሸ ሕዝቅያስም ምናሴን ወለደ።
 ወምናሴን ወለደ አሞዕሃ።
 ምናሴም አሞዕን ወለደ።
 ወአሞዕን ወለደ ኢዮስያስሃ።
 አሞዕም ኢዮስያስን ወለደ።
 ሸ ወኢዮስያስን ወለደ ኢኮንያ
 ንሃ ወአኃዊሁ አመ ፍልሰተ
 ባቢሎን = ጎፁ ጸጸ፤ ጸጸ ጸ።
 ሸ ደባቢሎን ሰዎች ወደ ኢዮሩ
 ሳሌም በዘመቱ ጊዜ የኢዮ
 ሩሳሌም ሰዎች ተማርከው ወደ
 ባቢሎን በወረዱ ጊዜ ኢዮ
 ስያስም ኢኮንያንን ወንድሞ
 ቼን ወለደ። ሐተታ ወንጌላዊ
 ስቶን ዘንግቶ የልጅ ልጁን
 ልጁ ብሎ እንቶቹን ወንድ
 ሞቹ ብሎ እንደነገሠ ጊዜ
 የተደረገውን ለልደቱ ስጥቶ
 ተናገረ ቢሉ፤ ስቶም በንግቶም

ወንጌል ዘማቴዎስ።

አይደለ። ልማድ ይዞ ነው እንጂ የልጅ ልጁን ልጁ አለ ልማድ ይዞ። ያዕቆብ ከላባ ከብሎ ሚስቶቹን ልጆቹን ይዞ በመጣ ጊዜ ላባ ሶስት ቀን የሄደውን አንድ ቀን ገሥግሦ ደርሶ፤ ለምንት ትሰርቀኝ ደቂቅየ ወ አዋልድየ ከመ ዘበኩናት ጌወ ወ ወግጦ አይደልወኝት እስ ዓም ደቂቅየ ወአዋልድየ ብ ሎታል። አጎቶቹንም ወንድ ሞቹ አለ ልማድ ይዞ። የአብ ርሃም ቤተ ሰዎችና የሎጥ ቤተ ሰዎች በሣር በውሀ ምክንያት ቢጣሉ፤ ለምንት ንትጫመፅ እ ነዘ አኃው ንሕነ በበይናቲነ ለእመ አነ የማን ሑር አንተ ፀጋመ፡ ወለእመ ፀጋም አነ ሑር አንተ የማን ብሎታል። እንደ ነገሠ የተደረገውን ለል ደቱ ሰጥቶ ተናገረ። ይህንም ልማድ ይዞ ነው። ደቂቅከ ይ ነብሩ ፈላስያነ ብሔረ ነኪር ወይቀንይዎሙ ግብፅ ፱ተ ፻ተ ዓመተ እንዳለ። በግብፅ የሚኖሩት ሁለት መቶ አሥራም ስት ዘመን ሲሆን በከነዓን የ ሚኖሩትን ደርዐ ስድቱን ከሰ ሙት ብሎ አንደ ተናገረ። አሁንም ጊዋዌውን ከሰሙት ብሎ አንደ ነገሠ ጊዜ የተ ደረገውን ለልደቱ ሰጥቶ ተና ገረ። ታሪክ ኢዮስያስ በነገሠ ባሥራ ሶስት ዓመት ኤልያ ቄም ኢኮንያንን ይወልዳል። በዚህ ጊዜ ነቢዩ ኤርምያስ ይህ ልጅ በነገሠ ጊዜ ጊዋዌ ይደረጋል ብሎ ትንቢት ተና ገረ። የኢዮስያስ መላ ዘመን መንግሥቱ ሠላሳ አንድ ነው

ኢኮንያን በተወለደ ባሥራ ስ ምንት ኢዮስያስ በነገሠ በሰ ላሳ አንድ ዓመት ፈርዖን ኒ ካዑ ዘመተ ኒካዑ ማለት አን ካሳ ማለት ነው። ስለ ምን ዘመተ ቢሉ ንጉሠ በብነግን ለመውጋት። አንድም መንግ ሥት ለማዳረስ። ከመ ያብጽሕ እደሁ ላዕለ ፈለገ አፍራጢን እንዲል። ቀድሞ የሀገራችን ነገሥታት መንግሥት ለማዳ ረስ አኩሱም ይወጡ እንደ ነበረ፡ መጥቶ ሰፈረ። ንጉሠ እ ስራኤል ካንት ፀብ የለኝምና መንገድ ስጠኝ አለው። ለሕ ገቡ ቢነገራቸው እኛስ ሀገ ሬችንን የሕሕብ መገሥገሻ አናደርጋትም አሉት። አይሆ ንም በሌላ መንገድ ሂድ አ ለው። እንግዲያውማ የመጣሁ በትን ሳላደርግ የምመለስ ነኝ ብሎ ኃይለኛ ንጉሥ ነውና ተጋፍቶ ሂደ። ኢዮስያስም ሰልፎ ቆየው ኢዮስያስ በነ ፍጥ ተመቶ ወደቀ። አስከሬ ናቸውን ይዘው ወደ አምባ ተጠጉ። እሱም ፀብ የለውምና አልፎ ሂደ። አምባ ገብተው ኢዮስያስን ቀብረው ልጁን ዮአክስን አንግሠው ተቀመጡ ንጉሠ በብነግን ወግቶ ሶስት ወር ኑሮ ግብሩን ተገብሮ ወ ደ ኢየሩሳሌም ቢመለስ አገ ሪቱን ሜ ብላ አገኛት የዚህ ች ሀገር ኃይላን እንደ ቀትር ገብ ይናደሩ ነበረ ወደት ሂ ደዋል ብሎ ጠየቀ፤ አንድም የ ቀሩት መጥን ሲያገቡልኝ እነ ዚህ የማያገቡልኝ በምን ምክን ያት ነው ብሎ ጠየቀ። አንድም

የዚች አገር ንጉሥ ተመ ቶ ነበር አለን ሞተ ብሎ ጠ የቀ። እሱም ሙቶ አምባ ገብ ተው እሱን ቀብረው ልጁን ዮአክስን አንግሠው ተቀምጠዋ ል ብለው ነገሩት። በሀገራቸው ሥራት ፈለጉ የለም የገ ደለ ያንግሥ የዘመተ ይመለስ አይሉም ብሎ አምባውን ሠ ብሮ ዮአክስን አሥሮ ኤልያ ቄምን አንግሥላቸው ሂደዋል ኤልያቄም ማለት ቆመ ለነ እ ገዚአብሔር ማለት ነው። ኢቆ መ ለክሙ ሲል ኢዮአቄም ብ ሎታል፤ ግብጽ ከሂደ በኋላ ሶ ስት ዓመት |ይገብርለታል። ወ ተቀንዮ ኢዮአቄም ንጉሠ ይ ሁዳ ለንጉሠ ግብፅ ስለስተ ዓመ ተ እንዲል። በአራተኛው ዓመ ት ናቡከደነፆር ዳር ዳር መው ጋት ጀመረ መንገድ ተያዘብ ች ብሎ ግብር ነግ ባምስተኛ ው ዓመት መጥቶ ገብር አለ ው። ንጉሥ ፍርድ ልበስ ፈር ዖን ኒካዑ አባቲን ገድሎ ወ ንድሜን አሥሮ እኔን አንግሦ ግብሩን ተገብሮ ሂደ እጅድ ባሪያ ለሁለት ጌታ መገዛት እን ደምን ይሆንለታል አለው። አ ሕሕብ ፍርድ ጠነቀቅን ባዮች ናቸውና፤ የዚያን ያንካሳ መዳ ረሻ ሳላሳይህ የዕለት ራት የ ጣት ቀለበት ልትለኝ አይገባ ህም ብሎ ግብፅ ወርዶ ፈርዖን ኒካዑን ገድሎ ሶስት ዓመት ኑ ሮ ባቢሎን ዘግብፅ አሰኝቷት ተመልስዋል። ከተመለሰም በኋ ላ ፫ት ዓመት ይገብርለታል ፤ አንድ ዓመት ይሆናል። ከዚህ በኋላ ሞት ቢያምረው በሰግ

የግጥም ወንጌል

ይ የለ ዱር በእስራኤል የለ ግብር ብሎ ግብር ሃሳው፣ እሱም ተክል ለግየት ወጥቶ ሳለ ከለዳውያን ገድለውታል። አንድም በእደ እግዚአብሔር ታሞ ሙቷል፤ ልጁን ኢኮንያን እነገሡ ኢኮንያን ሶስት ወር እንደ ነገሠ ናቡከደነፆር ተመልሶ መጣ ይተወኛል መሰሉት ወባት ገባ፤ እሱን አሥር ሕዝቡን ግርኮ ሲሄድ አጎቱ ናታን ከመንገድ ቆይቶ ልጅ ሳለሁ የልጅ ልጅ አዋቂ ሳለሁ አላዋቂ፣ ታላቅ ሳለሁ ታናሽ እንግሠውብኝ ነበር የዚህን ግፍ አይቶ እግዚአብሔር መንግሥትን ላንተ አሳልፎ ከሰጠህ ንጉሥ ፍርድ ልበስ አለው። ምን ላድርግልህ አለው። አንግሠኝ አለው። ሕዝቡን ግርኮ እውስጥ ለሁ በግን እነግሥሃለሁ አለው በህገሬእኔ አውቃለሁ ተክል በሚኩትኩቱ በገበረርት አንግሠኝ አለው። አንግሥት ሂደል ስሙን ሴዴቅስያስ አለው። ባትከዳኝ ግለት ነው። እሱም አምባውን እያጸና ግብሩን እየሰደደ ስምንት ዓመት ኖረ፤ በዘጠነኛው ዓመት እንደወንድሙ ሞት ቢያምረው በእስራኤል የለ ግብር በሰማይ የለ ዱር ብሎ ግብር ሃሳው። አስቀድሞ ፀባኒተ ሞንብን ፀባኒተ ሶርያን ሰዶ አስከ በበው፣ ኋላም እሱ ቋት ዓመ ከኚ ወር ይከበዋል፤ ወተገኛትንት ሀገር ይላል የዘመን ረኛብ ሰው ቀዶ ይጠቁራል ጥቅሩ ይነግሳል። አንድም እኩሉ እንገብር እኩሉ እን

ዋጋ በግለት ተለያዩ ምናቡክደነፆር ሥራት ሠርተላቸው ነበረ ሰው የሞተባቸው እንደሆነ፤ መታብር አይክልከሉ እያወጡ በየርስታቸው ይቅበሩ ብሎ በዚያ ልማድ ዋይ ሸሸ ተበላሽ ብላችሁ ይዘችሁኝ ውጡ አላቸው። ዋይ ሸሸ ተበላሽ እያሉ ይዘውት ሲሄዱ ያምንድ ነው ብሎ ጠየቀ። በምን አውቆ ቢሉ ሰው በዝቶ ነበርና። አንድም ፍርድ ያደላባት ሴት ነግራበት የእስራኤል ንጉሥ ሞቶ በሠራሀላቸው ሥራት ለቀብሩት ይወስዱታል አሉት። የወዳጅን እንጂ አስከሬን አጥቦ ገንዘ መቅበር ይገባል ወደኔ አምሎት ብሎ አስመጥቶ መገነዘን ፈተው ቢያዩት ዓይኑ ቆለል ቆለል ሲል ተገኝቷል ወተናገር ፍትሐ እንዲል ወቀሰው። መርጫ ባንግሥ ህምገው ከዳኸኝ። ከከዳኸኝኛስ በኋላ ወይ እችላለሁ ብለህ አትዋጋ ወይ አልችልም ብለህ አትገብር በዚያውስ ላይ እኔን ከዚህ አኑረህ ወደት ልትሄድ ኑሯል ብሎ መኳንንቱን ፍረዱኝ አላቸው። እችላለሁ ብሎ አይዋጋ አልችልም ብሎ አይገብር ሞት ይገባዋል አሉ ፍርድስ አላውቃችሁም ሞቱ ለብእሲ ዕረፍቱ ሞት ማዕረፍት አይደለምን እኔ አውቃለሁ ብሎ ኚ ለመንግሥት የደረሱ ልጆች ነበሩት ከፊቱ በሠይፍ አስመታቸው፤ እሱንም ከፋብ የበት ዓይኑ በጎ አይደበት ብሎ ሁለት ዓይኖቹን በፍላት አውጥቶ ትብትብ አሸክሞ ዱ

ር ለዱር በፈረስ ጭራ እያስጎተተ ባበሎን ይዞት ወርዱዋል ከዚያም ባቄላ ሲፈጭ ከወፍጫ ስር ልቡ ፈርሶ ሞቱዋል ወይከውን መታብሪክ ታሕተ እግረ ማገሪዕ ያለው የነበዩ ቃል ይደርስ ይፈጸም ዘንድ። የየእኩስ ሶሪት ወር የኢኮንያን ሶስት ወር ከመንገድ ቆይቶ ያምንድ ዓሥር ዓመት ከመንገድ ቆይቶ አንድ ዓመት። የኤልያቄም ዓሥራ አንድ። የኢዮስያስ ዓሥራ ስምንት። ዓርባ ይሆናል፤ ይኸ ሁሉ ዘመን እያለ ዲዋዊውን ከሰሙት ብሎ አንድ ነገሠ ጊዜ የተደረገውን ለልደቱ ሰጥቶ ተናገረ አንድም ከዚህ ሁሉ ሐተታ ለመዳን ዘአመ ፍልሰተ ባበሎን የሚል ይገኛል። እስራኤል ተማርከው ባበሎን በወረዱ ጊዜ የነገሠ ኢኮንያንን ወለደ ይህ አያሳትትም። ዲዋዊ ሥጋው ለዲዋዊ ነፍሱ ምልክት እንደሆነ ሚጠተ ሥጋው ለሚጠተ ነፍስ ምልክት ነውና። እስራኤል ተማርከው ባበሎን መውረዳቸው ነፍሳት ገሃም ለመውረዳቸው ምሳሌ ነውና እስራኤል ከባበሎን መውጣታቸው ነፍሳት ከሲኦል ከገሃም ለመውጣታቸው ምሳሌ ነውና። ኤልያቄምን የሚጽፈውም የሚተወውም አለ። የተወው እንደሆነ መጽሐፈ ኤርምያስን አቃጥሎ ነበርና በመጽሐፍ መጻፍ አይገባውም ብሎ። ይኸ ግን አንዳይሆን ጌታ ግብር ይጸዩልል እንጂ ባሕርይ ይጸዩልል ብሎ ለቀጥር ይመቸኛል ብሎ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ያውስ በሆን በሱ ዕጣ ወጥቶ በታልን ብሎ። ግድፈተ ጸሐፊ ነው ያህን ለምን ይሻዋል በሉ እሳቸው ከሠሩላቸው ሥራት ካስተማሯቸው ትምርት በወጡ እንዲህ ያለ መክራ አገኛቸው። እናንተም ከሠራንላችሁ ሥራት ካስተማርናችሁ ትምርት ብትወጡ እንዲህ ያለ መክራ ያገኛችኋል ለማለት።

፲፪ ወእምድንረ ፍልሰተ ባበሉን ኢኮንያንኒ ወለደ ሰላትያል።

፲፫ ያሊፍሳሉም ሰምች ተማርከው ባበሉን ከወረዱ በኋላም ኢኮንያን ሰላትያልን ወለደ። ሐተታ ምንዋ ኢየሳርግ ብሌሲ እምውስተ ዘርኡ ዘይነብር ዲበ መንበሩ ይል የለምን በሉ። አይነግሥም አለ እንጂ አይወለድም አለ። ያውስ በሆን አይነግሥም ያለው ሴይቅያስ ኢኮንያንን ነው እንጂ። ኤልያቂም ኢኮንያንን ነው።

ወሰላትያልኒ ወለደ ዘሩ በልሃ ሰላትያልም ዘሩ በቤልን ወለደ።

፲፫ ዘዘሩ በቤልኒ ወለደ አብዩድሃ

፲፭ ዘሩ በቤልም አብዩድን ወለደ። ወአብዩድኒ ወለደ ኤልያቂምሃ አብዩድም ኤልያቂምን ወለደ። ወኤልያቂምኒ ወለደ አዛርሃ። ኤልያቂምም አዛርን ወለደ።

፲፮ ወአዛርኒ ወለደ ሳይቅሃ።

፲፯ አዛርም ሳይቅን ወለደ። ወሳይቅኒ ወለደ አኪንሃ። ሳይቅም አኪንን ወለደ። ወአኪንኒ ወለደ ኤልዩድሃ። አኪንም ኤልዩድን ወለደ።

፲፰ ወኤልዩድኒ ወለደ አልዳዛርሃ

፲፱ ኤልዩድም አልዳዛርን ወለደ ወአልዳዛርኒ ወለደ ማትያንሃ

አልዳዛርም ማትያንን ወለደ ወማትያንኒ ወለደ ያዕቆብሃ። ማትያንም ያዕቆብን ወለደ።

፲፯ ወያዕቆብኒ ወለደ ዮሴፍሃ ፈኃሪሃ ለማርያም እንተ እምኔሃ ተወልደ እግዚእ ኢየሱስ ዘተብህለ ክርስቶስ።

፲፻ ያዕቆብም ክርስቶስ የተባለ ኢየሱስ ከስዋ የተወለደ የመቤታችን እርጫኛ የሚሆን፤ ዓቃቤሃ ተለክኪሃ፤ አገልጋይዋ ጠባቂዋ የሚሆን ዮሴፍን ወለደ መገናኛው ጉንዳ አልዳዛር ነው አልአዛር ማትያንንና ቅስራን ይወልዳል ማትያን ያዕቆብን ያዕቆብ ዮሴፍን ይወልዳል ቅስራ ኢያቂምን ኢያቂም እመቤታችንን፤ በሀገራቸው ሴትና ወንድ አቀላቅሎ መቀጠር የለምና ሥርዓት አፈረሰ ይሉኛል ብሎ በዮሴፍ አንጻር ቂጠረ እስዋንም እንዳትቀር በቅጽል አመጣት፤ ሐተታ በፈቤት እንድትታዩ ማድረግ ስለምን በሉ በልማድ፤ አዋልደ ሰለጳድ ከሙሴ ዘንድ ሂደው አባታችን የሞተ በበደሉ ነው እኛ ከነገር አልገባንምና ርስት አካፍለን ስሙን እናጸራው አሉት፤ ወደ እግዚአብሔር በያመለክት። ርቱዓ ይቤላ አዋልደ ሰለጳድ፤ ሀቦን መክፈልቶን ማዕከለ አኃዊሆን አለው። እስራኤል ይኸንን ሰምተው ሴት የያዘችው ነገር ከሁሉ ይደርሳል ከእንግዲህ ወዲህ ርስት ክርስት ትውልድ ከትውልድ እንደተፋለሰ ዕወቅ አሉት፤ ሁለተኛ አመለከተ። አስተዋስቦን ዘእምቅሩቦን ባባታቸው ወገን

በሶስት በሶስት ቤት እየተጋቡ እንዲወርሱ አድርገው ብሎ ታልና በነዚያ ልማድ። እንደምጻዋዊ በጸናባቸው ወንዱ ለሴቲቱ ሴቲቱ ለወንዱ የማያዘኑ ሁነዋል በተዘምዶተ ሥጋ ላይ የግቢ ተዘምዶ የተጨመረ እንደሆነ ጥሏት አይሄድም ያዝንላታል ብለው የሚያጋቧቸው ሁነዋልና በዚያ ልማድ በዚያ ላይ እንድትታዩ ማድረግ ስለ ምን በሉ፤ ኃይል አርያማዊት ባሏት ነበርና፤ ወንድ ከወንድ ተገኘ ባሉ ነበርና ከመ በብሂሎቹ ፍጹርተ ብሌሲ ያግኖድ ከመ እግዚአብሔር ማርያም በአማን ብሌሲት ይለቲ እንዲል፤ አንድም ዕንስን ከአጋንንት ለማሳሳት አውቀው ቢሆን ብዙ ዕንስ ባበላሹ ነበርና። አንድም መስተመዶን ገሁላን አእምሮ አይሁድ ሰብሳብ ርኩስ ይላሉና። ንጹሕ እንደሆነ ለማጠየቅ። አንድም በመከራዋ ጊዜ ሊከተላት ክርስት ገብቶ ሊቆጠርላት ከውግረት ሊያድናት። ዮሴፍ ምክንያት ባይኖራት በድንገድ ወግረው በገደሏት ነበርና። ከዕዕለትም ሊያድናት፤ ወይ እንዳሁ ሰብሎ አንስት ለጅ ብሌሲ ወይ ብላሁ እክለ ዘኢነ ንሴሳይ ወልብሰ ዘኢነ ንትዲረገ ዳዕሙ ይሰመይ ስምክ በላዕሌን ወአንድ ገን ዘንተ ዕዕለት እንዲል። ይህንም ደ ሊቃውንት አመሩ ፈቃደ ዮሴፍ ወሰለስቱ ሊቃውንት አመሩ ፈቃደ ሥላሴ ይላል። ሁለቱ ሊቃውንት የተባሉ ዮሴፍ ለጊዜው አገባለሁ መስ

የግጥም ወንጌል =

ሉት ገበር ብለው የጻፉ ሳዊርስ ዘላለሙናይን ያዕቆብ ዘርሃ ናቸው። ፫ቱ ሊቃውንት የተባሉ ሥላሴ ነጽሕናውን ባወቁ አስጠብቀውታል ብለው የጻፉ እትናቴምስ ሐዋርያዊ ጎርጎርዮስ ዘጉሲስ ዮሐንስ አፈወርቅ ናቸው። ዘተብለ ክርስቶስ አለ ይህም ስም ብቻ የትስብላት ብቻ የመለኮት አይደለም። ከሁለት አካል አንድ አካል ከሁለት ባሕርይ ፩ድ ባሕርይ ቢሆን የወጣለት ስም ነው እንጂ ወእነግር እነሂ ከመ አመናትው እስምዮ ለቃለ እግዚአብሔር ክርስቶስ ዘእንበለ ትስብላት፤ ወኢ ለትስብላት ዘእንበለ መለኮት ክርስቶስሃ ይሰመይ ወእምቅድመ ትሥጉት አለቦ ዘይሰምዮ በዝንቱ ስም ለቃለ እግዚአብሔር ክርስቶስ እንዲል። በዝንቱ ስም ተሰምዮ ነቢያት ቅዱሳን እስመስመ ክርስቶስ ይትበሃል ላዕለብዙኅ ያታ ከመ ነገሥተ እስራኤል ወከህናቲሆሙ ከመ አርን ወዳዊት ወዘኃረዮሂ ከመ ሥርዓተ ቂርስ ውለቱ ይላል ቢሉ። ይኸንም እንጂ ወተቀበሶ በመንፈስ ከመ ከህናተ ኩዲስ ውለቱ። ወላዕለ ዘተወልደ እምእግዚአብሔር ግርያም ይትበሀል እንበይን ተቀህዶ ዘኮነ ለመለኮት ባለንቱ ዘተሠገወ እምድንገል ሀዩንተ ቅብዓተ ቅብፅ ባለው አፍርሶ ታል። እንዲህ ከሆነ ግን ሲያይ ተናግሮታል ቢሉ አንዱን ሲያይ። ነብርኤል ስሙ ዘኦፖ ለግርያም ዘበትርጓሜሁ

እምላክ ውለቱ እንዲል። ኤልን ሲያይ። ይህም እምላክ ሰው ቢሆን የወጣለት ስም ነው። ወዝ ስም ዘውለቱ ክርስቶስ ወናከራሁ ቅብዓት ምስለ እምጣነ ትስብላቱ ረከቦ ለቀህድ እንዲል። ከበረ መባሉም በሥጋ ነው። ወቅብዓቱስ ዘተወከፋ በትስብላቱ ይለቲ ወኢኮነ ቅብዓቱ እምሳለ ቅዱሳን እስመአለ ይትቀብፀው ይፈቅዱ ቀሪበኅቤሁ ለከዊነ ወልድና ውለቱስ እምላክ ውለቱ በጠባይኒሁ ዘእንበለ ፈቂድ እንዲል ቦ አለ ይቤሉ እምቅድመ ተቀህዶ ወቦ አለ ይቤሉ እምድንረ ተቀህዶ እንዲል። ወገባሪሁስ ለውለቱ ሥጋ መንፈስ ቅዱስ እስመ ውለቱ ቀብዶ ወተቀህዶ ቦቱ እምላክ ቃል ያለውን ይዘው ተቀብቶ ተቀህዶ የሚሉ አሉ፤ ተሠጊም ነሥኦ ቅብዓተ በዘተሰብአ ተቀብዖ ያለውን ይዘው ሰውሁኖ ተቀብቶ ተቀህዶ የሚሉ አሉ። ነገር ግን እንዲህ አይደለም ሲቀባም ሲቀሐድም አንድ ጊዜ ነው። ከመ ቅፅበተዓይን። እለሰ የአምኑ ርቱዓ ይሜህሩ ከመ ተቀብዖ ቃል በሥጋሁ ወእምአመ ኮነ ቃል ሥጋ አሜሃ አስተርአየ በመንፈስ ቅዱስ እንዲል።

፲፮ ወከሉንኬ ትውልድ እምአብርሃም እስከ ዳዊት ፲ወፀቱ

፲፯ ከአብርሃም እስከ ዳዊት አሥራ አራት ትውልድ ነው። ወእምዳዊት እስከ ናልሰተ ባቢሎን ትውልድ ፲ወፀቱ። ከዳዊት እስከ ኒዋዌ ፲፱ ትው

ልድ ነው። ወእምናልሰተ ባቢሎን እስከ ክርስቶስ ትውልድ ፲ወፀቱ። ከኒዋዌ እስከ ክርስቶስ አሥራ አራት ትውልድ ነው። ወከሉንኬ ትውልድ እምአብርሃም እስከ ክርስቶስ ዓወፀቱ ከአብርሃም እስከ ክርስቶስ መላው አንድ ሁኖ ቢቂጠር አርባ ሁለት ነው። ፲ወፀቱ ፲ወፀቱ ፲ወፀቱ ይላል። አርባ ሁለት ይሆናል። አሥራ አራት አሥራ ሰባት አሥራ ሁለት ይላል አርባ ሰባት ይሆናል። አሥራ አራት አሥራ ሰባት አሥራ አራት ይላል አርባ አምስት ይሆናል። አርባ ሁለት ያለ እንደ ሆነ ሁለቱን አግብቶ ሰባቱን ነገሥታት አውጥቶ፤ አርባ ሰባት ያለ እንደ ሆነ ከሰባቱ አንዱን አግብቶ ሁለቱን አውጥቶ። አርባ አራት ያለ እንደሆነ ከሁለቱ ከመቤታችንና ከኤልያቂም አንዱን አግብቶ አንዱን አውጥቶ። አርባ አምስት ያለ እንደሆነ፤ መላውን አግብቶ። ከኖ ብሉ አርባ ስድስት ዝቅ ብሉ አርባ አንድ ቢል ግድፈተ ጸሐፊ ነው ተርትሮ የቂጠረውን ደምሮ፤ ደምሮ የቂጠረውን ተርትሮ የቂጠረ፤ ደምሮ የቂጠረውን ተርትሮ የቂጠረውን ደምሮ ባይቂጥር አይሁድ ወንጌላዊ ተርትሮ መቀጠር እንጂ መደመር መደመር እንጂ ተርትሮ መቀጠር አይሆንለትም ብለው ደገኖቹቱን ሕገ ወንጌልን ከመቀበል በተከለከሉ ነብርሃ። እንደም ተር

ወንጌል ዘግጥሞስ

ትሮ መቀጠር የሰስትነት ደምር መቀጠር ያንድነት ምሳሌ። እንደም ተርትሮ መቀጠር እንደ ሶስት ምስክር ደምር መቀጠር ቃሉ አንድ የመሆኑ ምሳሌ። ልማ በሥሉስ ጥፋ በሥሉስ እንዲሉ። አንድም በጻንኤል ልማድ ቅብንበታ ተአድሞሙ ለሕዝብነክ ያለውን ተርትሮ የቁጠረውን ደምር ደምሮ የቁጠረውን ተርትሮ እንደ ቁጠረ። አንድም በሶስቱ ክፍለ ዘመን የተቁጠረው ባንድ በጌታ እንደተፈጸመ ለማጠየቅ። በዘመነ አብው በዘርዕክ ይትባረኩ ሆሎሙ አሕዛብ ምድር ተብሎ። በዘመነ ነገሥት እስመ እምፍሬ ከርሥክ እነብር ዲበ መንበርክ በዘመነ ካህናት መቅደስ ትትሐነጽ እስከ ክርስቶስ ንጉሥ ወእምዝ ትትመዘበር ተብሎ የተነገረው ተስፋ ባንድ በጌታ እንደ ተፈጸመ ለማጠየቅ። አንድም ተርትሮ፣ ቁጠረ ሥጋ ዊ ምግብና ሲለዋወጥ መጥቷል፤ በዘመነ አብው ምክር ተግግሪ ሁኑዋል ያባት ለልጅ ያልፍ ነበር መጻሕፍት አልተጻፉም፤ በዘመነ መሳፍንት፤ መጻሕፍት ተጽፈዋል መስቀል መቀረጥ ሁኑዋል። በዘመነ ካህናት እንደ ሁለቱም ሁኑዋል እንደ ዘመነ አብው ምክር ተግግሪ ሁኑዋል። ያባት ለልጅ የማያልፍ ሁኑዋል። እንደ ዘመነ መሳፍንትም መስቀል መቀረጥ ሁኑዋል መጻሕፍት ተጽፈዋል። ደምር ቁጠረ መንፈሳዊ ምግብና ምንም በካ

ህናት በኤዲስ ቆጶሳት እጅ ቢሆን አልተለወጠም አንድነው ለግለት። አርባ ሁለት ባለው ለሰሎሞን ስድስት እርከን ያላት አትሮንስ ነበረችው እሱ በስድስተኛዬቱ ሁኖ ነገር ሲሰማ ሲፈርድ ይውል ነበር ስድስቱ እርከን በሱባዔ ሲገቡት አርባ ሁለት ይሆናል። ያርባ ሁለቱ አብው ምግብና ሲፈጸም ጌታ ሰው የመሆኑ ምሳሌ። ሰሎሞን የጌታ አትሮንስ የመቤታችን ምሳሌ፤ አርባ ሶስት ባለው ለደብተራ ኦሪት አርባ ሶስት አዕማድ ነበሯት አርባ ሶስት አዕማድ ትስብእት አብው ሲፈጸሙ ጌታ ሰው ለመሆኑ ምሳሌ። አርባ አራት ባለው እስራኤል ባርባ አራተኛው ጉዞ ሰጤን ሰፍረው ርስታቸውን አይተው አድረዋል፤ እንደ ዚህ ምዕመናንም ክርባ አራተኛዬቱ ትውልድ ከመቤታችን ተወልዶ ርስታቸው ጌታን አይተዋልና፤ አርባ አምስት ባለው ባርባ አምስተኛው ጉዞ እየሮስታቸው ገብተዋል፤ እንደ ዚህ ሁሉ ምዕመናንም አርባ አምስተኛ ትውልድ የሚሆን ርስታቸው ጌታን ይወርሳሉና።

በእንተ ልደተ ክርስቶስ።

፲፰ ወለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመዝ ውሉቱ ልደቱ።

፲፱ የነትዕማርን የነራኬብን የነሩት ን ሲናገር መጥቶ ነበርና፤ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ልደቱ እንዲህ ነው አለ፤ ከጥንት

ሲነገር ሲያያዝ የመጣው ነው እንጂ፤ እንደ እንግዳ ደራሽ እንደ ውሀ ፈሳሽ አይደለም። ወሶበ ተፍኅረት ማንሻ። አንድም ወለእግዚእነሰ ይላል፤ በዘር በሩከቤ የሚወለዱ የአብውን ልደት ሲናገር መጥቶ ነበርና፤ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ግን ልደቱ እንዲህ ነው አለ፤ እንበለ ዘር ነው፤ ከመዝ ያለውን ያመጣዋል፤ ወሶበ ተፍኅረት እው ማርያም ለዮሴፍ። ሉቃ ፩ ፳፯። እናቱ እመቤታችን ለዮሴፍ በታጩ ች ጊዜ።
 ዘእንበለ ይትታረቡ ተረክበት ጽንሰተ እንዘ ባ ውስተ ማኅፍና እመንፈስ ቅዱስ።
 ዘእንበለ ይትታረቡ ዘእንበለ ይትረክቡ ይላል፤ እሱ ሴት እንደሆነች ሳያውቃት እሱዋ ወንድ እንደሆነ ሳታውቀው ዮሴፍ ጠባቂ ሳላት አጋገ፣ ሳትሻ አንድም ድንጋሌ ሥጋ ድንጋሌ ነፍስ ሳላት። አንድም እም ዘ ባ ካላት ከባሕርይዋ በግብረ መንፈስ ቅዱስ ጸንሳ ተገኘች ወገባሪሁስ ለውለቱ ሥጋ መንፈስ ቅዱስ እስመ ውለቱ ቀብሆ ወተዋሐደ ቦቱ አምላክ ቃል እንዲል። ይህ እም በ ሲሆን ነው፤ እስመ እም ይተረጉም ለኅበ ብዙኅ ፍና እንዲል ሰማያት ወምድር ተፈጥሮ እም እግዚአብሔር አዳም ወሐዋን ተፈጥሮ እም እግዚአብሔር እንዲል፤ እመንፈስ ቅዱስም ቢል በመንፈስ ቅዱስ ተከፍሎ ኑሮበት አይደለም፤ እነጻት ሲል ነው እንጂ፤ ወእኮ ዘቦቱ ሥጋ

የግብፅ ወንጌል ።

ለመንፈስ ቅዱስ ስለላ መንፈስ ቅዱስ ለንጽሕ ሥጋ ለግር ያም ወረሰያ ድሉተ ለተወከረ ቃለ አብ ለንጂል ስነጻትም ቢል ኑርባት ለነጻት ግለት አይደለም ከለከላት ሲል ነው እንጂ ሰው-አቶስ ንጹሕ እምነቶች ግብራት እለ ሥሩግን በእንላ ለመሕያው ወላሙራን በሙዘው-አቶሙ ሩከቤ ወዘርዕ ወሰሰሉተ ድንግልና ለንጂል፣ ከለከላትም ቢል ብታደርገው ፅዳ የሚሆንባት ሁኖ አይደለም አላደረገችውም ሲል ነው እንጂ ። ከዚያ ሁሉ ወከነ ይስሐቅ ያፈቅሮ ለጊሳው እስመ ዘው-አቶ ነዐወ ይሴሰይ ብሉ ወያዕቆብስ ንጹሕ እምዝንቱ ይላል ። አሁን በኢሳውኤል ድኖ መብላት ፅዳ ሁኖ በትን ነው ። ያዕቆብን አላደረገውም ድልድል ቅምጥል ከቤት ዋይ ነው ሲል ነው እንጂ ። ልደቱን በዘር ያላደረገው እንበለ ዘር ያደረገው ስለምን ቢሉ ቀዳማዊ ልደቱን ለመግለጥ ። አምስት ሽሀ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ከእመ ቤታችን ያላባት መወለዱ ቅድመ ግለም ከአብ ያለናት እንደተወለደ ያስረዳልና ። ልደት ቀዳማዊ ተግውቀ በደኃራዊ ልደት እንጂል ። ዳግመኛ በዘር በሩከቤስ ተወልዶ ቢሆን ፅሩቅ ብእሲ ባሉት ነበርና፣ ሶበስ ተወልዶ በሩከቤ ብእሲ ወብእሲት ዝከማዩ ብዙኃን እምተኃዘብዎ ወእምረሰይዎ ሐሰተ እንጂል ። ያውስ ቢሆን ልደቱን ተፈትሐ ካላት ያላደ

ረገው ተፈትሐ ከሌላት ያደረገው ስለምን ቢሉ፣ ትንቢቱ ምሳሌው እንደተፈጸመ ለማጠየቅ ። ትንቢት፣ ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ተብሉ ተነግሯል ። ምሳሌም አዳም ከጎቱም ምድር ተገኝቷል ጌታም በጎቱም ማኅፀን ለመገኘቱ ምሳሌ ነውና ። ሐዋን ከጎቱም ገቦ ተገኝቷል ። ጌታም ከጎቱም ማኅፀን ለመገኘቱ ምሳሌ ናትና ። ቤዛ ይስሐቅ በግዕዝ ከጎቱም ጉንድ ተገኝቷል ። ቤዛ ግለም ክርስቶስም በጎቱም ማኅፀን ለመገኘቱ ምሳሌ ነውና ። ጽምዳ እስራኤልን ያበረደ ውሀ ከጎቱም ኩዩት ተገኝቷል ጽምዳ ነፍሳትን ያበረደ ማየ ሕይወት ጌታም በጎቱም ማኅፀን ለመገኘቱ ምሳሌ ነውና ። ጽምዳ ሶምሶንን ያበረደ ውሀ ከጎቱም መንሰክ አድግ ተገኝቷል ። ጽምዳ ነፍሳትን ያበረደ ማየ ሕይወት ጌታም በጎቱም ማኅፀን ለመገኘቱ ምሳሌ ነውና ። ትንቢቱን አውቆ አናግሯል ። ምሳሌውንም እንጂ አውቆ አስመስሏል፣ ፍጻሜው እንደምን ነው ቢሉ ከመ ትኩን መራሂት ለሃይማኖት ግባይ እንጂ ይላታል ። ድንግል ወእም ስትባል መኖሯ፣ አምላክ ወሰብእ ሲባል ለመኖሩ ምሳሌ ነውና ስትወልደው ማኅተመ ድንግልና ዋ አለመለወጡ፣ ሰው ሲሆን ባሕርይ መለኮቱ ላለመለወጡ ምሳሌ ናትና ።

፲፱ እሙኛዎ የሚሆን ግብፅ ተለእኪሃ፣ አገልጋይዎ ጠባቂዎ የሚሆን ዮሴፍ ግን ደግ ነውና ሊገልግት ሊገልጥባት አልወደደም ። አላ መከረ ጽሚተ ይጎድጋ ። ትቷት ሊሂድ ወደደ እንጂ ። ሐተታ ። ይህን ደግነቱን ያስቀር በታልን በአሪት ታዞ የለምን ሚስቱን የጠረጠራት እንደሆነ ውሀ በመንቀል የገብስ ዶቄት አድርገው ሚስቱን ይዞ ይሄዳል ከመድረኩ ስትደርስ ሊቀ ካህናቱ ከንጉሳን ግለሔ ይላታል ይግለጥብኝ በዩ ሲላት ነው ። በኦሪቱ የሚደገም አለ ያነን ደግሞ ሕራረ ፅጣኑን ጨምሮ በጥብጠ ባልሽ የጠረጠረሽን አድርገሽው እንደሆነ ሥጋሽ ይበጥ ቀርቦትሽ ይላጥ አጥንትሽ ይርገና፣ ሌላ ደረግሽው እንደሆነ በወንድ ልጅ ተበከሪ ብሉ ይሰጣታል ። እስከም መርገሙ ፤ ይደረግብኝ በረከቱ ይሁንልኝ ብላ ትጠጣለች፣ ይህ ደግነቱን ያስቀር በታልን በአሪቱ ታዞ የለም ቢሉ ዮሴፍ ጻድቀ ወንጌል ነው እንጂ መቸ ጻድቀ ኦሪት ነዋ ። ወእንዘ ዘንተ ይሔሊ ናሁ አስተርአዮ መልአክ እግዚአብሔር ለዮሴፍ በሕልም ። ታሪክ ። እመቤታችን የብዕዳት ልጅ ናት ሶስት ዓመት ሲሆን ናት አባት እናቷ ወስደው ለካህናት ሰው ። ካህናትም ተቀብለው አክብረው ከቤተ መቅደስ ያኖሯታል ። አሥራ ሁለት ዓመት ትኖራለች ከዚያ ሶስት ከዚያ አሥራ ሁለት አሥራ

፲፱ ወዮሴፍስ ፈጎሪሃ እስመ ጻድቅ ውለቱ ኢፈቀደ ይክሥታ

ወንጌል ዘግቲዎስ።

እምስት ዓመት ይሆናል = አይ
 ሁድጵ ለምቀኝነት አያርፋምና
 ይህች ብላቴና መጠነ አንስት
 አደረሰች ቤተ መቅደሳችንን
 ታላድፍብናለች ትውጣልን አ
 ሉት፤ ዘክርያስ ሂዶ እንደምን
 ቅሆኝ አላት = ወደ እግዚአብ
 ሔር ለመልክትልኝ አለችው
 ቢያመለክት ከነገደ ይሁዳ ሚ
 ስቶቻቸው የሞቱባቸውን በት
 ር ሰብስቦህ ከቤተ መቅደስ አ
 ግብተህ አውጣው ምልክት
 አሳይልሃለሁ አለው = ቢሰበስብ
 ሽህ ዘጠኝ መቶ ሰማኒያ አም
 ስት ለሁለት ሽህ አሥራ አ
 ምስት የጎደለው ማለት ነው
 ያን አግብቶ ቢያወጣው ከዮ
 ሴፍ በትር፤ አዮሴፍ ፅቀባ ለግ
 ርያም የሚል ተገኘ = ፅግም
 ቢያወጡ ለሉ ወጣ፤ ርግብም
 መጥታ በራሱ ላይ አረፈች፤
 እንደ ሶስት ምስክር ያም ሆነ
 ያም ሆነ ከእግዚአብሔር አግ
 ኝተን የሰጠንህን ከእግዚአብ
 ሔር አግኝተን እስክናሰናብ
 ትህ ወስደህ ጠብቅ አትንካ
 ብለው ሰጡት = ይዟት ሂደ ጊ
 ዜው ዓፀባ ነበርና ንግድ ሂዶ
 ሶስት ወር ኑሮ ቢመለስ ዮሐ
 ንስ የሚባል ፈላስፋ ወዳጅ
 ነበረው ሊጠይቀው መጣ ተ
 ጨዋውተው ሲሂድ ሊሸኘው
 ወጣ፤ ይህች ብላቴና ፀንሳለች
 ካንተን ነው ከሌላ ስለው = እ
 ኔስ እንኳን ነቢብ ገቢር ሐል
 ዮም አላውቅባት አለው = እን
 ኪያስ ፀንሳለች ገብተህ ጠይ
 ቃት አለው = በምን እውቆ
 ቢሉ ፈላስፋ ነውና በመልካ
 ገብቶ ከወሰተ እስራኤል መኑ

ጸ

ቀረጸ አክናፈ ድንግልናኪ ወ
 እምሳቤ መኑ ፀንሰኪ ብሎ ጠ
 የቃት = እመንፈስ ቅዱስ አለ
 ችው = ነገሩ ቢረቅበት ከደጁ
 ወድቆ የሚኖር ደረቅ ግንድ
 ነበርና ተከላ አለምልማ አሳ
 ይታዋለች = በዚያውስ ላይ አፅ
 ዋፍን ከባሕርያቸው እንዲራቡ
 አፅዋምን እንዲያፈሩ የሚያ
 ደርግ ማን ይመስልሃል አለ
 ችው ነገሩን ተረዳው = ከዚህ
 በኋላ ለበዓል የሚወጡበት
 ጊዜ ደረሰ = ትቻት ብወጣ ያ
 ደረገችውን ታስታውቅ ከደ
 ረቷ ትታጠቅ እንዲሉ ያደረ
 ገውን አውቆ ትቷት መጣ
 ይሉኛል ይህት ብወጣ ሴስነች
 ብለው በደንገያ ወግረው ይገ
 ሉብኛል እያለ፤ ወወድቀ ዮሴፍ
 ውስተ ጸኑፅ መዋገድ ሕሊና
 ይላል ይህንን ሲያወጣ ሲያወ
 ርድ = ከእግዚአብሔር የታዘዘ
 መልአክ ለዮሴፍ በሕልም ነገ
 ረው (ሐተታ) ህልም ከሶስት
 ወገን ነው ከሐሞት ከመል
 አክ ከሰይጣን የሚገኝ ነው፤
 ከሐሞት የሚገኝ በልቀም ደ
 ም ሳፍራ ሳውዳ የሚባሉ ሐ
 ሞታት አሉ = በልቀም እሳታ
 ዊ፤ ደም ማያዊ፤ ሳፍራ ነፋሳዊ፤
 ሳውዳ መሬታዊ ነው = እኒህ
 በሠለጠኑ ጊዜ በየጎብራቸው
 ሲያሳዩ ያድራሉ = ከሰይጣን የ
 ሚገኝ እንደ ሄሮድስ በስደቷ
 ጊዜ ከዚህ ዋለች ከዚህ አደ
 ረች እያለ ይነገረው ነበር፤
 ከመልአክ የሚገኝ እንደ ዮሴ
 ፍ እንደ ፈርዖን እንደ ናቡከ
 ደነዖር =
 እንዘ ይብል አዮሴፍ ወልደ

ዳዊት ኢትፍራህ ነሚአታ ለ
 ግርያም ፍጎርትክ =
 አ ቃለ አክብር ቃለ አጎሥሮ
 ቃለ አራጎርኖ ይሆናል = ቃለ
 አጎሥሮ፤ አሐናንያ አክብዳን
 ሰብአ ገላትያ = ቃለ አክብር
 አ ጳውሎስ ምንተ ትቤ አ አ
 ኃውየ ፍቅራን፤ ቃለ አራጎርኖ
 አድንግል አዘክሪ አዮሴፍ ያ
 ለው ይህ ነው = የርጎሩጎ የዳ
 ዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ እትህ
 ናትና ራራላት = እንድም የጥ
 በፅ የዳዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ
 ከከህናት እጅ እንደ ተቀበልህ
 ከእደ መንፈስ ቅዱስ መቀበ
 ልን አትፍራ = ነሚአታ ባለው
 አብነት አፅርጎታ አውፅዎታ
 ዓቂቦታ ተልእኮታ ይላል = እስ
 መ እምፍራ ከርሥክ አነብር ዲ
 በመንበርክ ያለው ትንቢት እን
 ደተፈጸመ ለማጠየቅ ዳዊትን
 አነሣው =
 እስመ ዘይትወለድ እምኔሃ እ
 መንፈስ ቅዱስ ውእቱ =
 ከሱዋ የሚወለደው በግብረ
 መንፈስ ቅዱስ ነውና = ማቴዎስ
 እመንፈስ ቅዱስ ያለውን ሉቃስ
 መንፈስ እግዚአብሔር ቅዱስ
 ይመጽእ ላፅሴኪ ያለውን = ኢ
 ሳይያስ መንፈስ እግዚአብሔር
 ዘላፅሴየ ዘበእንቲአሁ ቀብዳኒ
 ያለውን፤ ሊቁ ዛቴመ ትርጓሜሃ
 ለቅብዳት፤ እስመ መንፈስ ቅ
 ዱስ አንጽሐ ሥጋሁ ለአዳም
 ብሎ ወስዶታል፤ ንጽሕን ክብር
 የሚል ወዲት አለ ቢሉ = ወ
 ሠዓርክ እምንጽሐ ይላል =
 ጸጸ ወትወልድ ወልደ =
 ጸጸ ወንድ ልጅ ትወልዳለች = ሉቃ
 ጳጳጸ ግብረ ሐዘ፤ ጳጳጸ =

የግቴዎስ ወንጌል

ወጥሰዎት ስዎ ሊገቡላቸው =
 ስሙን ሊገቡላቸው ስለሚችሉ =
 እስሙ ወይንም ያደገው ለሕ
 ገዥ ለምኞታው ሊሆን =
 ወንጌሉን ለሕዝብ ስንጠቅም
 ከሙግባቸው ፍጻሜ ያደናገሩ
 ልናገለግላቸው ብሎ ንባቡን =
 ያደገው ብሎ ስሙን ከነ
 ትርጓሜው ተናገረው ኃይሉ ለ
 ስዎ ወጥሰው ለባደሰ ቅዱ
 ስ ሙሉ እንዲል =

ጸጢ ወንጌሉ ከሱ ዘነሳ ከሙ ይት
 ትረጎም ለምሳሌ ለገዢ ለብሔ
 ጸጢ በነበረ እንደ ይባላል ገሱ ደ
 ንግል ትግስ ወትወልድ ወ
 ልደ ሊሳኝ ገደ =

እጻፍውን ለወንጌላዊ የሰጡ
 እንደሆነ እሙሴታችን በግብረ
 ሙንጊስ ቅዱስ ትግስላችን በ
 ግብረ ሙንጊስ ቅዱስ ትወል
 ዳላችን ብሎ ሙሉ ለግቴዎስ ለግቴዎስ
 ጸጢ ሙንጊስ ነበረ ደንግል ትግስ
 ስ ወትወልድ ወልደ ብሎ የተ
 ናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘን
 ይ ነው ለእጻፍውን ለሙሉ ለከ
 የሰጡ እንደሆነ እሙሴታችን
 በደንግልና ሙንጊስ በደንግ
 ልና ሙሉ ለግቴዎስ ለግቴዎስ
 ር በነበረ ለደር ነበረ ከእግዚ
 ለብሔር ለግቴዎስ ተገልጿል
 ደንግል ትግስ ወትወልድ ወ
 ልደ ብሎ የተናገረው ትንቢ
 ት ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ነው
 ወይሰጠው ስሙ ለግቴዎስ =
 ስሙ ለግቴዎስ ይባላል =
 ዘንጋርግረው ለግቴዎስ ለግቴዎስ
 ጸጢ ለግቴዎስ ግለት ለግቴዎስ
 ልር ከምኞታችን ሥጋ ከነፍሳ
 ግን ነፍስ ነሥቶ ከኛ ጋራ እ

ንድ ሆነ ግለት ነው ስተታ
 ወንጌላዊ የሚጻፍላቸው በቋን
 ቋቸው በዕብራይስጥ ነው =
 ሙሉ ለከግቴዎስ ለግቴዎስ የሚነገረ
 ው በዕብራይስጥ ነው ምን ይ
 ተረጎማል ቢሉ ያስ ቅዱስ ቅ
 ርሎስ የንስጥርስን ነገር ሲያስ
 ፈርድ ለንተ ኅድረት ካልሆነ
 ግቴዎስ ያለውን ንባብ ለግቴዎ
 ስ ብሔር ግቴዎስ ብሎ የተረጎ
 ሙ ወንጌላዊ አባላት ሕዝቡ ይ
 ሰጠው ወንጌላዊ ዘይተረጎም
 በጎቤሆሙ ብሎ ረትቶበታል ይ
 ተረጎምላቸዋል ትርጓሜው ግ
 ን በቋንቋቸው ካሆነ የሚያ
 ውቁት ሕዝቡ የግቴዎስ ቅዱስ
 ንድ ግራ ያለ ለሰና ያነን ግቴ
 ናት ግቴዎስ ነው ሙሉ ለግቴዎስ
 ወ በዘ ያገላል በወ ሲያገላ
 ፍሥሐ ወንጌላዊ ፍቅር ወሰላ
 ግ ሙሉ ሲያገላ ግቴዎስ ብሎ ዘ
 ሊነግሰክ ለምኞታው ወምንት
 ብሎ ዘሊኮነ ውሁብ ለከ ይላል
 ለንድም የሕንስ ወንጌላዊ የ
 ግቴዎስ ወንጌልን ለሰብእ ሊ
 ላንሳን ተረጎምላቸዋል ሙሉ
 ጊዜ ለግቴዎስ ንባብ ከእብራ
 ይስጥ ለግቴዎስ ለግቴዎስ ግቴዎስ
 ትርጓሜው ከሌላንሳን ሙሉ
 ልናል ለግቴዎስ የሙሉ የ
 ሌላንሳን ንባብ ሳይመጣልን ቀ
 ርቷል ለንድም የሀገራችን ሙ
 ላሽ ለግቴዎስ ያለውን የዕብ
 ሬይስጡን ቋንቋ ወደግዕዝ ቢ
 ሙሉ ለግቴዎስ ለግቴዎስ ግቴዎስ
 ሌነ ግቴዎስ ነው ለግቴዎስ ለግቴዎስ
 ግቴዎስ ግቴዎስ ከሥጋችን
 ሥጋ ከነፍሳችን ነፍስ ነሥቶ ከ
 ኛ ጋራ ለንድ ካላ ለንድ ባሕ
 ር ይ ሆነ ግቴዎስ ነው ብሎ ተ

ጸጢ ርገግታል = ወተንግሊ
 የሌፍ ለምንም ንብረ በከ
 ሙ እዘዘ ሙሉ ለከ ለግቴዎስ
 ሕርግ =

ጸጢ የሌፍ ከእንቅልፍ ተነሥቶ ሙ
 ልከኩ ያዘዘውን እንዳዘዘው
 አደረገ =

ወነሥሊ ለግግርም ፍገርቱ
 ይዘሃት ውጣ እንዳለው ይዟ
 ት ወጣ ሙጠቅ እንዳለው ጠባ
 ቀ ተቀበለ እንዳለው ተቀበለ

ጸጢ ወሊያሌሙራ እስከ አሙ ወለ
 ደት ወልደ ዘዘኑራ =

ጸጢ ሙሉ ለግቴዎስ በከር ያሉላት ል
 ጅምን እስከትወልድ ደረሰ ለ
 ላወቃትም ለእሙራ አጻም ለ
 ሕዋን ለእሙራ ሕልቃና ለሐ
 ና ብእሲቱ እንዲል የግብር ዕ
 ውቀት ለላወቃትም ከወልደች
 በኋላ ለወቃት ግለት ነውን
 ቢሉ ፍጻሜ የሌለው እስከ ነ
 ው ሊተመይጠ ቋ ያስከ ከ
 ሙ ነትን ግቴ አይነ ሊወለደ
 ት ሚልኮል እስከ አሙ ግተ
 ት እንዲል ሚልኮል ከግተች
 በኋላ ወልደች ግለትን ነው ፍ
 ጻሚ የሌለው እስከ ነው ለ
 ንድም ባንድ ኅብረ ሙሉ ስዕ
 ለላወቃትም ሲል ነው ሥጋ
 ዊው በብዙ ኅብረት ትንቢት የ
 ተነገረለት በብዙ ኅብረ ለምሳ
 ል የተሙሰለለትን ለሱን እን
 ደይነሰች ለግጠዩቅ ሙሉን ይ
 ለዋውጠው ነበርና ስ ለሙ ታ
 ሕሙሉም ወሰ አሙ ትግጻ
 እንዲል ስንኳን የሕዳድ ጽድ
 ቀ ሰሌፍ ደንግልን ሙሉን
 እንኳ ኃላፊ ብርሃን ቢላልበት
 እስራኤል ተገልጸው ለነ ብሎ
 ውታል ለንድም ሊያሌሙረ

ወንጌል ዘግቲዎስ ።

ይላል ወልድ የተባለ እሱ ድንግል የተባለች ሐርስቶስ እንደ ሆነች አላወቀም አጻፋውን ለ ወንጌላዊ የሰጡ እንደሆነ ምን ው መልእክት ነግሮት የለምን ቢሉ፡፤ ከሆነ ብሎ ጃ ዓይን አያ ስረግጥ ፩ ምስክር አያስደነግጥ እንዲሉ። አጻፋውን ለመልእክት የሰጡ እንደሆነ ነበሩ ነግሮት የለምን ቢሉ ድንግል አለ እንጂ እሷን አለው ወልድ አለው እንጂ አምላክን አለው ብሎ አምስት ነገር አይቶ አስኪረዳ ድረስ አያለመረ አላወቀም። ምን ጽአተ ሰብአ ሰገል ዘምስለ አምታ ሐረት ከክብ በካልእ ፍፍ። ሥርቀተ ስብሐተ እግዚአ ግብይ ቅዳሴ መላእክት፡፡ ፍርሃተ ፍሎት ይህን አይቶ እስኪረዳ ድረስ አላወቀም። በክራ በጥንት በበዓት በተቀድሶ። ወጸውሁ ስሞ ኢየሱስሃ። እስከ አመ ወለድት ወእስከ አመ ጸውሁ፡ መጻሕፍት በክር ያሉላት ልጁዋን እስክትወልድሰሙን ም ኢየሱስ ብለው እስኪጻፉት ድረስ አያለመረ። ጃም ዘበክራ ወዘጸውሁ፡ መጻሕፍት በክር ያሉላት ስሙንም ኢየሱስ ያሉት ልጁዋን እስክትወልድ ድረስ አያለመረ። ወአክ በከመ ቃየን ዘ እምእኩይ ወቀተሉ ለእጉሁ እንዲል። ወዘቀተሉ ሲል።

በእንተ ምንጽአተ ሰብአ ሰገል። ምሳራፍ ዜ።

ወተወለዱ እግዚአ ኢየሱስ በቤተ ልሔም ዘይሁዳ በመኖሩ ሄሮድስ ንጉሥ ፍሁ

ሰብአ ሰገል መጽኤ እምብሔረ ጸባሕ። ሉቃ ፪፻፮። ሄሮድስ ነግሦበት በነበረ ዘመን የይሁዳ ዕፃ በምትሆን በቤተ ልሔም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተወልዶ ሳለ በተወለደ ጊዜ ከተወለደ በኋላ። ሰብአ ጥበብ ሲል ነው ጥበብ ያላቸው ሰዎች ከወደ ምሥራቅ መጡ ገል ውስተ አፈ ንጉሥ እንዲል። አንድም መሰግላን ይላል ጥበበኞች ሰዎች ማለት ነው። ሐተታ። ቤተ ልሔምን አነሣ ወአንተኒ ቤተ ልሔም ብሎ የሚያመጣ ነው። ሄሮድስን አነሣ ወአዘ ይቅትሉ ክሎ ሕፃናተ ዘቤተ ልሔም ብሎ የሚያመጣ ነው። አንድም ቤተ ልሔምን አነሣ ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም፡ ትንቢት ወአንተኒ ቤተ ልሔም ተብሎ ተነግሯል ምሳሌ ካሉብ ምድረ ርስትን ሰልሎ ሲመለስ ኬብሮንን አይቶ መጥቶ ኢየሱስን ኬብሮንን ስጠኝ ቀድሞ ሙሴ ሰጥቶኝ ነበር። ካሥራ ሁለቱ ጉበኞች አንዱ እኔ ነበርኩ ያን ጊዜ ግዘመን ሁኖኝ ነበር። ዛሬም ቸዘ መን ይሆነኛል ካንት ጋራ መውጣት መውረድ ይቻለኛል ገና ከጉልበት ነኝ አለው እስራኤልን አስመክሮ ሰጠው እሱዋን እጅ አድርጎ አዙባ የምትባል አገባ። ከጠላቶቹ ወገን ነበረችና በሱዋ ስም አልጠራት ም። ቀጥሎ ከብታ የምትባል አገባ በክብታ ከብታ ተብላለች ቀጥሎ ኤፍራታ የምትባል አገባ። በኤፍራታ ኤፍራታ ተብ

ላለች። ከሱዋ ወንድ ልጅ ወለደ በዚያ ወራት እንጂ እንባ እንባ ብሎት ነበርና ስሙን ም ልሔም አለው ኅብስት ማለት ነው። ወአምጽኤ ልሔም ሙ እንዲል ኅብስቶሙ ሲል በልሔም ቤተ ልሔም ተብላለች፤ ከብታ ማለት ቤተ ስብሐት ማለት ነው። ቤተ የመቤታችን ስብሐት የጌታችን ምሳሌ ኤፍራታ ማለት ፀዋሪተ ፍሬ ማለት ነው። ፀዋሪተ የመቤታችን ፍሬ የጌታችን ምሳሌ፤ ቤተ ልሔም ማለት ቤተ ኅብስት ማለት ነው። ቤተ የእመቤታችን ልሔም የጌታችን ምሳሌ። ሄሮድስን አነሳ ዘመን ትውልድ የሚቆጠር በንጉሥ ነው። ታሪኩ እስክንድር የሚባል ንጉሥ ነበረ እስክንድርያ ምትባል ሌት አግብቶ አቶሮብሎስን ሕርቃሎስን ይወልዳል በሚሞትበት ጊዜ ለሚስቱ ታናፎን አንግሠሽ ታላቁን ከሆን አድርገሽ ኑሪ አላት። አድልቶ አይደለም ታናፎ ሕርቃሎስ ብላህ ነው ሰው ማሳደር፤ ያውቃል ብሎ ነው እንጂ እንደ ነፃ ራት አድርጋ ስትኖር ሄሮድስ ወልደ ሐንዶራር የእስራኤልን መንግሥት በማናቸውም ምክንያት ይፈላለገው ነበርና ከታላቁ ከአትሮብሎስ ይልክበታል፤ ታላቅ ሳለህ ታናሽ አዋቂ ሳለህ ላዋቂ ያነገሙብህ ሆምን ምክንያት ነው። ጦርም አንሶህ እንደሆነ ከኔ ወስደህ እሱንገድህ ንገሥ አለው እሱም እውነት መስሎት ጦር ተቀብሎ መጥቶ ወንድሙን ገድሎ ነገ

ሠፍሮአርታሎስ እርስዋለሱስ የሚባል ልጅ ነበረው በጥበብ ስም ቢሉ ተዋግቶም ቢሉ ያጉቱን ጆሮውን ቷረጠው ። እስራኤል አካሉ የጉደለ አያነ ግሙም ነበርና መንግሥት በመክከል ሳለ አገታቸው ማርያም ትባላለች እሱዋን አግብቶ ነገሠ ። ምንም እሱ በጥበብ በተገኘታ የነገሥኩ ቢመስለው መንግሥት ከቤተ ይሁዳ አልመጣም ። ኢይጠፍዕ ምስፍና ወምልክና እምአባሉ ለይሁዳ እስከ አመ ይረከብ ዘጽኑሕ ሎቲ ተብሎ የተነገረው ትንቢት እንደ ተፈጸመ ለማጠየቅ በላይ ላይ ሰማያዊ ንጉሥ ተወለደ ለማለት ሄሮድስን አነግረው ። እምብሔረ ጽባሕ አለ ብርሃን የሚገኝ ካምሥራቅ ነው ። ብርሀት ሕግ ሠራሁላችሁ ሲል ። የምሥራቅ ወርቅ ጽፍ ነው ። ጽፍት ሕግ ሰራሁላችሁ ሲል እኒህስ ምን ይዘው መጥተዋል ቢሉ ሰለስቱ መላእክት ሶስቱን ንዋያት ወርቅ ዕጣን ከርቤ አምጥተው ለአዳም ሰጡት ። አዳም ንሥኢ ሕጻኑ ብሎ ለሌዋን ሰጣት ። ከዚያ ሲወርድ ሲዋረድ ከባታቸው እጅ ገጭቷ ሄረደሽት የሚባል ፈላስፋ አባት ነበራቸው ። በቀተር ጊዜ ከነቅጥ ማይ አጠገብ ሁኖ ፍልስፍና ሲመለከቱ ድንገት ለሰላም ከክብ ተሥላ ሕዋን ታቅፋ ለየ ፈጥኖ ሰላም ገርጎት ቀርቶ ለኖረው ። በሚሞትበት ጊዜ እንዲህ ያል ከክብ ሲወጣ ባያችሁ ጊዜ ሰማያዊ ንጉሥ ይመለከዳልና ወስዳችሁ ስጡ ብ

ሏቸው ነበርና ያን ሰምተው ይዘው መጥተዋል ። አንድም ዘ እምዘመዳ ለበለግም እንጂ ይላቸዋል ። በለግም ከክብ ይሠርቅ እምያዕቆብ ያለውን ሰምተው ይዘው መጥተዋል ። አንድም ትሩፋን ባቢሎን ሳሉ ነገሥተ ተርሲስ ወደሰያት አምሳ ያበውኑ ነገሥተ ሳባ ወዳረብ ጋዳ ያመጽኑ እያሉ ሲጸልዩ ይሰሙ ነበርና ይህን ይዘው መጥተዋል ። አንድም ባርክ አቴና ወርዶ አሥራ ሶስት ያህል ልሳን ተምሯል ያን ጊዜ ዛሬ የሀገራችሁ ንጉሥ የሚገበረውን ወርቅ ኋላ በሀገራችን ክኛ ወገን ንጉሥ ተወልዶ ይገበረዋል ብሎ ነገረቸው ነበርና ይህን ይዘው መጥተዋል ። አንድም ዳንኤል ጠቅደስ ትት ሐነጽ እስከ ክርስቶስ ንጉሥ ወእምዝ ትት መዘበደ ያለውን ሰምተው ይዘው መጥተዋል ። አንድም ዳንኤልን ምንም እሱን ሰውነቱን ባይወዱት ነገሩን ይቀበሉት ነበርና ዛሬ የናንተ ሀገር ንጉሥ የሚገበረውን ኋላ ክኛ ወገን ንጉሥ ተወልዶ ይገበረዋል ብሎ ነገረቸው ነበርና ይህን ሰምተው ይዘው መጥተዋል ለነዚህስ እንዲገለጽላቸው ያደረገ ስለምን ቢሉ ይኹት ነበርና ለፍቅሩ ይሳሱ ነበርና ። ከህደት በነዚህ ጸንቶ ነበርና ። ከሕደትም ወደጸናበት መሄድ ለማድ ነው አሁን በመዋዕል ስደቱ ከህደት ወደ ጸናባቸው ወደ ገብሶ ሄደ ብሎ እንዲያመጣው በእስራኤል ዘለፋ ለአሕዛብ ተስ

ፋ ለመሆን እኛስ እንኳ እውቀን ስንመጣ እስከሁን ሳያውቅት ኑረው ብለው ። አንድም ከመ ይንግእ ንዋየ እሱሁ እንጂ ይላል ያባቱን ገንዘብ ለመቀበል ። አሰር የአክዩ በዕብራውያን ወዕብራውያን የአክዩ በአሦር እንዲል ። ነገሥተ ፋርስ ለፀብሶ እንጂ ለፍቅር አይመጠም ነበርና በጌታ ልደት ፍቅር እንደ ተጀመረ ለማጠየቅ ። ወበጸሐው ውስተ ኢየሩሳሌም እንዘ ይብሉ አይቲ ሀሎ ዘተወልዶ ንጉሠ አይሁድ ። የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወደት አለ እያሉ ኢየሩሳሌም ደረሱ ። ሐተታ ፣ ምነው ከክቡ ይመራቸው አልነበረምን ቢሉ ከሰው ሲደርሱ ይሰውራቸው ነበርና ። ከዚህም ስም ላዕላዊ ስም ማዕከላዊ ስም ታሕታዊ አለ ። ስም ላዕላዊ ስም ታሕታዊ አልገለጸላቸውም ። ስም ማዕከላዊ ገለጸላቸው እንጂ ስለምን ቢሉ ስም ላዕላዊ ገልጸላቸው ። አይቲ ሀሎ አምላክ ዘተወልዶ አይቲ ሀሎ ፈጣሪ ዘተወልዶ ብለው ጠይቀው ቢሆን ። እኒህ ሞኞች ተላሎች ሰማይና ምድር የማይችሉትን ማን ችሉት ተወለደ ይላሉ ባሏቸው ነበርና ። ይህንም እንዳይሉ አሕዛብ አይደሉ እስራኤል አይደሉምን የተነገረውን ትቢት የተፈጠረውን ሱባዔ ያውቅ የለም ቢሉ ። በዚያውስ ላይ እኛ ይልቅ አናውቀውምን ባሏቸው ነበርና ስም ታሕታዊ ገልጸላቸው ። አይቲ ሀሎ ሕዋን ዘተወልዶ ብ

ወንጌል ዘማቴዎስ

ለው ጠይቀው ቢሆን ። እነዚህ ሞኞች ተላሎች በአዕላፊ እስራኤል ከተማ አልፍ ሙቶ አልፍ ተወልዶ ያድራል ስንቱን እናውቅላቸዋለን በሏቸው ነበርና ። ስም ማሪከላዊ ገለጻላቸው እስመ ርኢን ኮከበ ዘአሁ በምሥራቅ ወመጻእነ ከመን ስግድ ሎቱ ።

በተፈጥሮ ገንዘቡ የሚሆን ። አንድም አምሳያው የሚሆን ኮከቡን አይተን ልንሰግድለት መጥተናልና ። ይኸስ በቁሙ ኮከብ ነውን መልአክን ቢሉ ። መልአክ ነው ። በምን ይታወቃል ቢሉ ። ኮከብ በሌሊት እንጂ በመዓልት አይታይም ። በመዓልት በመታየቱ ። ኮከብ ወደ ምዕራብ ይሄዳል እንጂ ወደ መስኮ አይሄድም ። ወደ መስኮ በመሄዱ ። ኮከብ መጥቆ ይሄዳል እንጂ በቆመ ብእሲ ዘቅዝቆ አይሄድም ። በቆመ ብእሲ ዘቅዝቆ በመሄዱ ይኸስ በሌሊት የሚታየውን በመዓልት እንዲታይ ወደ ምዕራብ የሚሄደውን ወደ መስኮ እንዲሄድ መጥቆ የሚሄደውን በቆመ ብእሲ ዘቅዝቆ እንዲሄድ የሚያደርግ እሱ ነው ብሎ በቆሙ ኮከብ ነው ። ስለምን በኮከብ መራቸው ቢሉ በለመዱ ት ለመሳብ ኮከብ ያመልኩ ነበርና ። ከዚያ ሁሉ ግብፃውያን ላም ያመልኩ ነበር በለመዱ ት ለመሳብ ላም ሠወልኝ እንዳላቸው ።

፫ ወሰሚያ ሄሮድስ ንጉሥ ደን ገፀ ወተህወ-ከ ።

፬ ንጉሥ ያሉትን ሰምቶ ሄሮድስ

ደነገጸ እዘነ። ሐተታ፣ ንጉሥማ ከሆነ ንጉሥ ሳይገድል ይነግሣልን ብሎ ።

ወነሁ ሊየሩሳሌም ምስሌሁ ። ተሀውከት ያለበት ነው ። ከተማዬቱ ከሱ ጋራ እንደ እሱ ተደረጸች ። የንጉሥ ሞት የፀሐይ ዕርበት የሁሉ ነውና ። አንድም ሶስቱ ነገሥታት ማን ቱሲማር በዲዳስፋ ሜልኩ ይባላሉ ዕልፍ ዕልፍ ሠራዊት አስከትለው መጥተዋልና ይኸን በሰማ ጊዜ ደነገጠ እዘነ ሕዝቡም ደነገጡ እዘነ ። ደዋዊ ተመላልሰባቸው ነበርና ። ታምረ ሊየሱስ ሶስት ይላል ። ትርጓሜ ወንጌል ፲፱ት አለ። አይጣላም ቢሉ አይጣላም ፣ ነገር እንደ ትርጓሜ ወንጌል ነው ። አሥራ ሁለት ሁኔታ ተነሥተዋል ። ፈለገ ኤፍራጥስ ሲደርሱ ንጉሠ ነገሥቱ ፍርሻቡር ይባላል ዘጠኙን ይዟቸው ተመልሱዋል በምን ምክንያት ቢሉ ከወደኋላችሁ ጦር ተነሣባችሁ ብለዋቸው ። አንድም ስንቅ አልቆ ባቸው ። አንድም ሊየሩሳሌም ጠባብ ናት ለሰፈር አትበቃም ብለዋቸው ምሥጢሩ ግን ከበረከተ ልደቱ እንዳላሳተፋቸው ያጠይቃል ። በደቂቅ ነበያት ወይትነሥኡ ፯ቱ ናሎት ወጅቱ ሠራዊት ይላልሳ ቢሉ ። ሰባቱ ንጉሠ ነገሥትነት የደረሱ ናቸው ። አምስቱ ንጉሠ ነገሥትነት ያልደረሱ ናቸውና እንደ አንድ ንጉሠ ነገሥት አድርጎ ሳምናሙ በማለት ተናገራቸው እንጂ ነገር እንደ ትርጓሜ ወንጌል ነው ።

፬ ወአስተጋብአሙ ለወሎሙ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍተ ሕዝብ የሕዝቡን ጸሐፍትና ሊቃነ ካህናትን ሰበሰባቸው ። ሐተታ ። ሊቀ ካህናቱም አንድ አይደለም ቢሉ ። ምሉኛ ዱግ ሁነው ተሹመው ነበርና ። አንድም አንዱ ሹም አንዱ የሹም ሽር ነው ። ጸሐፍት የሚላቸው ወተሠይሞሙ ለለነገዶሙ እንዲል ካሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ተወጸጸተው ርስት ከርስት ትውልድ ከትውልድ እንዳይፋለስ የሚጸፉ ናቸው ። ይልቁንም ከሆነት ከቤተ ሌዊ መንግሥት ከቤተ ይሁዳ እንዳይወጣ የሚጸፉ ናቸው ። አንድም ከነገደ ስምዖን ተወልደው ይኸን ሁሉ የሚጸፉ ናቸው ከኒህ ወግ ታሪክ አይታጣጥና ብሎ ሰበሰባቸው ።

ወይሌሎሙ በአይቱ ይትወለድ ከርስቶስ ። ከርስቶስ ወደት ይወለዳል ብሎ ጠየቃቸው ።

፭ ወይሌልም በቤተ ልሔም ዘ ይሁዳ ።

፮ እንደ ዛሬ ምቀኝነት አልሰፋም ነበርና ቀንተው ይመልሱለታል ። የይሁዳ ዕፃ በምትሆን በቤተ ልሔም ነው አሉት ።

እስመ ከማሁ ጸሐፍ በነበይ ። እንዲህ ያለ ጸሐፍ አለና ነበርና ይላል ወንጌላዊ፣ ከነዋዌው ጠቀሰው ። ወበእንቲእክሙ ይጸርፉ አሕዛብ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር እንዲል ።

፯ ወአንቲኒ ቤተ ልሔም ምድረ ኤፍራታ ሊትቴሐቲ እምነገ

ሥተ ይሁዳ። ሚካኔ ደሮሐኝ ማደ
 ፩ የይሁዳ ዕየ የምትሆኝ አንቺም
 ቤተ ልሔም የይሁዳ ነገሥታ
 ት ከነገሡባቸው አህጉር ብት
 በልጭ እንጂ አታንሽም የሚ
 ለ ጽሑፍ አለና ነበርና ይላል
 እስመ እምኔኪ ይወጽእ ንጉ
 ሥ ዘይርእዮሙ ለሕዝብዩ እስ
 ራሌል።
 ወገኖቹ እስራኤል ዘሠጋን የ
 ሚጠብቃቸው ንጉሥ ባንቺ ይ
 ነግጣልና። ታሪክ ነቢዩ ሚክያ
 ስ ነው ሌላውን ሲያስተምር
 ጭሎ ወደ ማታ በቤተ ልሔ
 ም በኩል አልፎ ሲሄድ ተረ
 ታ ምድረ በዳ ሆና ቋያ በቅ
 ሎባት አዩ። እንዲህ እንጂ እ
 ንደሆንሽ አትቀሪም ንጉሥ ይ
 ነገሥብክል የነጋሪት ድምፅ ይ
 ሰማብክል ድንኳን ይተክልብክ
 ል እስራኤል ደጅ ይጠኑብክ
 ል አሕዛብ ይገብሩብክል ብሎ
 ትንቢት ተናገሯል ይህም አ
 ልቀረ ዘሩባቤል ነግሞባታል እ
 ስራኤል ደጅ ጠንተውባታል
 የነጋሪት ድምፅ ተሰምቶባታል
 አሕዛብ ገብረውባታል ድንኳን
 ተተክሎባታል። ጾም ወገኖቹ እ
 ስራኤል ዘነፍስን የሚጠብቃቸ
 ው ንጉሥ ክርስቶስ ባንች ይ
 ወለዳልና ግሩባቤል እንደ ነገ
 ሠ ጌታ ተወልደባታል። ድንኳ
 ን እንደ ተተክለባት የብርሃን
 ድንኳን ተተክሎባታል። ነጋሪት
 እንደ ተሰማባት ቅዳሴ መላእ
 ክት ተሰምቶባታል። እስራኤል
 ደጅ እንደ ጠኑ መቶው ነገደ
 መላእክት ደጅ ጠንተውባታል
 አሕዛብ እንደ ገብሩ ሰብአ ሰ
 ገል ገብረዋል። እንደም አንቺ

የሌፍራታ ልጅ እመቤታችን
 ባይሁዳ ከነገሡ ነገሥታት ብ
 ትበልጭ እንጂ አታንሽም። ወ
 ገኖቹ እስራኤል ዘነፍስን የሚ
 ጠብቃቸው ንጉሥ ክርስቶስ ባ
 ንቺ ባሕርይ ይወለዳል። እምኔ
 ኪ ካንች ይወለዳልና።
 ፮ ወእምዝ ጸውዖሙ ሄርደስ ለ
 ሰብአ ሰገል ጽሚተ።
 ፯ ከዚህ በኋላ ሰብአ ሰገልን በቂ
 ይታ ጸራቸው ከሆናትን ጠይቆ
 ባዳራሽ አውጥቶ ሰብአ ሰ
 ገልን በእልፍኝ ጠራቸው።
 አሁን ከኛ ጠይቆ ይነገራ
 ቸዋል እንዳይሉት። አንድም ከ
 ሆናትን በእልፍኝ አስወጥቶ
 ሰብአ ሰገልን በአዳራሽ አስጠ
 ራቸው። ይኸም ውዳሴ ከንቱ
 ሽቶ ነው። እኛስ እንኳ አውቀ
 ን ስንመጣ እሱ ከዚህ ሁኖ እ
 ስከ ዛሬ ሳይሰማ ኑሯል ይሉ
 ኛል ብሎ።
 ወተጠየቀ እምኔሆሙ መዋዕ
 ሊሁ በዘለስተርአዮሙ ኮከብ።
 ኮከብ የታየበትን ቀን ጠየ
 ቃቸው። አንድም ኮከቡ በ
 ታየበት ቀን የጌታን ዘመኑን
 አውቆ ተረጸው። ይህን ኮከብ
 ከያችሁ ምን ያህል ዘመን ሁ
 ኖታል አላቸው። ሁለት ዓመት
 ሁኖታል አሉት። ለከ ያም ብላ
 ቴና ሁለት ዓመት ሁኖታል አለ
 ወረኔምሙ ኅብ ቤተ ልሔም
 ቤተ ልሔም ነው ብሎ ሰደዳ
 ቸው።
 ወይቤሎሙ ሐዊረከሙ ተሰ
 አሉ ጥዩቀ በእንተ ውለቱ
 ሕፃን ወእምዘመ ረከብከምዎ
 ግብኑ ኅቤዩ ወዜንወኒ።
 ሃዳችሁ የባላቴናውን ነገር ጠ

ይቃችሁ ድርሱን ያገኛችሁት
 እንደሆነ በኔ በኩል ተመል
 ሳችሁ ንገሩኝ አላቸው።
 ከመ እምጸእ አነሂ ወእስግድ
 ሉቱ
 እኔም መጥቺ እሰግድለት ዘን
 ድ። ለሄርደስ ሳውያን ጉሕሉት
 ልማቸው ነውና እስግድ ሉቱ
 አለ እንጂ። እቅትሎ ሲል ነው
 ሐተታ እንዲሆን ከማለት ተ
 ቅድሞ ሂዶ አይነገራቸውምን
 ቢሉ ከሆናቱ ዘመዶቹ ናቸው
 ና ልከው ያሸሹብኛል ብሎ።
 ባንድ ሂዶ አይገድለውም ነበር
 ቢሉ ሰብአ ሰገል ይገላግሉኛል
 ብሎ። አይሆንም ያልኋቸው እ
 ንደሆነ ዕልፍ ዕልፍ ሠራዊት
 አስከትለው መጥተዋል አግባ
 መልስ ብለው ይጸሉኛል ብሎ
 አንድም እኛ ብቻ መስሉን የሀ
 ገሩም ነገሥታት ያምኑበታልሳ
 ብለው የሰብአ ሰገል ሃይማኖ
 ታቸው እንዲጸናላቸው። መንፈ
 ስቅዱስ አፋን ከፍቶ ፊቱን ጸ
 ፍቶ አናገረው።
 ወሰሚያሙ ሐሩ እምኅብ ንጉ
 ሥ።
 ቤተ ልሔም ነው ያላቸውን ሰ
 ምተው ወተክዚዘመ ይላል።
 ወእምዘመ ረከብከምዎ ግብኑ
 ኅቤዩ ያላቸውን ሰምተው ን
 ጉሥ ነውና ይበጅ ያድርግ ብ
 ለው ሂዱ።
 ዘ ወናሁ ኮከብ ዘርእዩ በምሥራ
 ቅ ይመርሆሙ እስከ ሰባ እብ
 ጽሑሙ ቤተ ልሔም።
 ዘ በሥምራቅ ያዩት ኮከብ ቤተ
 ልሔም እስኪያደርሳቸው ይመ
 ራቸው ነበር።
 ወቆመ መልዕልተ በዓት ኅብ

ወንጌል ዘማቴዎስ

ሀሎ ሕግን = ባለባት ቦታ በሰው ቁመት ልክ ዘቅገቆ ቆመ = በጣት ጠቅሶ እንደ ማሳየት =

፲ ወርአዮሙ ኮከበ ተፈሥሖ ዓቢየ ፍሥሖ =

፲ ኮከቡን እይተው ፈጽመው ደስ አላቸው = ለልማዱ ከሰው ሲደርሱ ያሰወራቸው ከሰው ሲለዩ ይመራቸው ነበር አሁን በገለጽላቸው እሱ እንጂ ቢሆን ነው ብለው = እንደም ስንኳን ሁለት ዓመት የሄዱለት ነገር ሁለት ሰዓት የሔዱለት ነገር ሲፈጸም ደስ ያሰኛልና = እንደም እንዲህ መርቶ ከምን ያደርሰን ይሆን = ከባሕር ያጠልቀን ከገደል ይጥለን ከዞር ያደርሰን ይሆን ብለው ነበርና ከሰቡት በያደርሳቸው ደስ አላቸው = እንደም የሚቀድመው አለ!

፲፩ ወበዋያሙ ውስተ ቤት ረከብ ዎ ለሕግን ምስለ ማርያም እመመዝ ፪፩ ፲

፲፩ ከቤት ገብተው ብላቴናውን ከናቱ ጋራ እይተው = ከዚህ በኋላ ኮከቡን እይተው አምሳያው ሁኖ በያገኙት ፈጽሞ ደስ አላቸው = ቤት በዓት ጎል ይላል አብነት = ቤት ቢል ዮሴፍ እንደ ዳስ አድርጎ ጥሎ ነበርና = በዓት ያለ እንደሆነ አይታይም በጨው ማሸጋ ግምብ ዓመርቶ ነበርና፤ ጨውን ሲልሱ እንስሳት እየገጠ አንድንድሙት ነበርና = ጎል ያለ እንደሆነ የተመቻ የእንስሳት ማደራ ሁኖ ነበርና = ወወደፋ ወሰገዱ ሎቱ =

ከፈረስ ከሰረገላ ወርደው ሰገዱለት = እንደም መላልሰው ሰገዱለት = ሐተታ : እንደ ስናሩ ንጉሥ ጃን ተከል ሲደርስ ያሰገዳል = የታዘዘ ብላቴና መጥቶ ተነሥ ብለውሃል ይለዋል = ዳግም አልፎ ያሰገዳል = ተነሥ ብለውሃል ይለዋል እንዲህ እያለ ከዚያ ሲደርስ እጅ ነሥቶ ከዙፋኑ በቀኝ አብሮ ይቀመጥ ነበር =

ወአርኃዉ መዘግብቲ፡ሆሙ = ማጥናቸውን ከፈቱ = እየራሳቸው ጭነዋል ያሉ እንደሆነ የተመቻ = እንደ ነው ያሉ እንደሆነ ሰደፋ ብዙ ነውና : እንደ ሰደፍ ነፍጥ = እንደም ፈትሖ ወአርኃዉ ይላል ማጥናቸውን ከፈቱ ኮረጅዋቸውን ፈቱ =

ወአብኦ ሎቱ እምኃ ወርቀከርቤ ወስኒን =

ወርቁን ፅግን ከርቤውን ግብር አገቡለት = ሐተታ ወርቅ አመጡለት ይህን የምንገብራቸው ነገሥታት ቀድሞም ፍጡራን ኋላም ኃላፍያን ናቸው አንተ ግን ቀድሞም ያልተፈጠርህ ነህ ኋላም የማታልፍ ነህ ሲሉ = ፅግን አመጡለት ይህን የምናጥናቸው ጣዖታት ቀድሞም ፍጡራን ኋላም ኃላፍያን ናቸው = አንተ ግን ቀድሞም ያልተፈጠርህ ኋላም የማታልፍ ነህ ሲሉ = ከርቤ አመጡለት ምንም ቀድሞ ያልተፈጠርህ ኋላም የማታልፍ ብትሆን በሰውነትህ መራራሞትን ማቀበል አለብህ ሲሉ = እንደም ወርቅ ጽሩይ ነው : ጽሩይ ባሕርይ ነህ ሲሉ = ፅግ

ን ምዑዝ ነው ፡ ምዑዝ ባሕርይ ነህ ሲሉ = ከርቤ የተሰበረውን ይጠግናል የተለየውን እንደ ያደርጋል = እንተም ከግህበረ መላእክት የተለዩ አጻምን እንደ ታደርገዋለህ ጽንዓ ነፍስ ሰጥተህ ታጸናዋለህ ሲሉ = እንደም ወርቅ ጽሩይ ነው ባንተ ያመኑ ምዕመናን ጽሩይን ምግባር ወሃይማኖት ናቸው ሲሉ ፡ ፅግን ምዑዝ ነው ፡ ባንተ ያመኑ ምዕመናን ምዑዝን ምግባር ወሃይማኖት ናቸው ሲሉ = ከርቤ አመጡለት በዕለተ ግርብ ያቀምሱታልና = እንደም ወርቅ የሰማዕታት ምሳሌ ነው ከመ ወርቅ በአሳት ፈተኖሙ ለሰማዕት እንዲል ፅግን የበሕታውያን = ከሩቅ እንዲሸት ባሕታውያንም በተስፋ ይኖራሉ = ከርቤ የምዕመናን በፍቅር እንደ ይሆናሉና ፡ ወርቅ አመጡለት ወርቅ የሃይማኖት ምሳሌ ወርቅ ጽሩይነቱም ግብዝነቱም የሚታወቅ በአሳት ሲፈተን ነው = የሃይማኖትም ጽሩይነቱና ግብዝነቱ የሚታወቅ መከራ ሲቀበሉበት ነውና = ፅግን የተስፋ ፡ ፅግን ከሩቅ እንዲሸት = ተስፋም ያልያዙትን እንደያዙት ያላዩትን እንዳዩት ታደርጋለኝና = አሚንስ ትሬሰዮ ለዘኢሀለወ ከመ ዘሀለወ እንዲል = ከርቤ የፍቅር ያ እንደ እንዲያደርግ ፍቅርም እንደ ታደርጋለኝና = ሃይማኖት ፍቅር ተስፋ ገንዘቦችህ ናቸው ሲሉ = ወርቅ ፅግን ከርቤ ገቡለት = እንደም ወርቅ የመላእክት

ዕግን የደቂቅ እግም ክርቤ የ
 ክልል ፍጥረት። ከመ ለስሙ ለ
 ሊዩሱስ ክርስቶስ ይሰግድ ሆኖ
 ሉ ብርክ ዘውስተ ሰማይ ወዘ
 ውስተ ምድር ወዘታሕተ ምድ
 ር እንዲል። መላእክት ደቂቅ እ
 ጸም ክልል ፍጥረት ገንዘቦችህ
 ናቸው ሲሉ ወርቅ ዕግን ክርቤ
 ለመጡለት። ይህስ ከወደት የ
 መጣ ነው ቢሉ ዕስቱ መላእ
 ክት ቅዱስ ሚካኤል ቅዱስ
 ገብርኤል ቅዱስ ፋፋኤል ወ
 ርቅ ዕግን ክርቤ እምጥተው
 ለእጸም ሰጡት። እጸም ንሥእ
 ክዴኪ ብሎ ለሌዋን ሰጣት
 ሌዋን ለሌት ሰጠችው ከሌት
 ሲወርድ ሲዋረድ ከኖን ደርሱ
 ለል። ኖን ከመርከብ ሲገባ ይዞ
 ት ገብቷል ሲወጣም ይዞት ወ
 ጥቷል በሚሞትበት ጊዜ ሴምን
 ልጁን ከወንድምህ ከክም ወገ
 ን ደግ ልጅ ይወለዳልና ካባ
 ት ከናቱ እሰናብተህ ወርቁን
 ዕግኑን ክርቤውን አጽመ አ
 በውን አስጠብቀው ሥራት
 ሥራበት ብሎታል። ካባት ከና
 ቱ እሰናብቶ ወርቁን ዕግኑን
 ክርቤውን አሸክሞ ሲሂድ ወ
 ንድሞቹ ያረትና ካም ተክተ
 ሉት እናንተ አልታዘዛችሁም
 የታዘገን እኛ ነን ተመሰሱ
 አላቸው ተመለሱ። መልአክ
 ተገልጾ እየመራቸው ሂዱ ዱ
 ዳሌም ሲደርሱ ጉድጓዳ ቦታ
 አገኙ ዓጽመ እበውን ቀብሮ
 ሶስቱን ንዋያት ሰጥቶ ሥራት
 ይሠራበታል ከሌት አትድረስ
 ዳቦ ልባስ ሥጋ አትባላ ጠጅ
 አትጠጣ ራስክን አትላጭ ጥ
 ፍርቦን አትቀረጥ በስንዴ በ

ወይን አስታኑት ብሎ ። እንዲ
 ህ ሁኖ ሲኖር። አብርሃም ላም
 ስቱ ነገሥተ ሰዶም ረድቶ አራ
 ቱን ነገሥተ ኮሎዶንሞርን ድ
 ል ነሥቶ ሲመለስ ደስ በለው
 በመዋዕልየኑ ትሬት ታለክ ወ
 ሚመ ታርእየኒህ ኪያሃ ዕለተ
 እው አልቦ አለው። እሱንስ
 አታየውም ምሳሌውን ታያለህ
 ና ሐር ዕድም ለየርዳናስ። የ
 ርዳናስን ተሻግረህ ሂድ አለው
 የርዳናስን ተሻግሮ በሂድ መ
 ልክ ጼዴቅ ኅብሳተ በረከት
 ጽዋዓ እኩቲት ይዞ ተቀብሎ
 ታል። መልክ ጼዴቅ የቀሰው
 ስት አብርሃም የምዕመናን ኅ
 ብስት የሥጋው ጽዋዕ የደሙ
 የርዳናስ የጥምቀት ምሳሌ።
 በዚህ ጊዜ መልክ ጼዴቅ ወ
 ርቁን ዕግኑን ክርቤውን ለአብ
 ርሃም ሰጠው። ክሉብርሃም ለይ
 ስሐቅ ከይስሐቅ ለያዕቆብ ደ
 ርስዋል ያዕቆብ ወደግብፅ ሲወ
 ርድ ይዞት ወርዷል ሲወጣ
 ም ይዞት ወጥቷል። ከያዕቆብ
 ሲወርድ ሲዋረድ ከዕሜይ ደ
 ርሰዋል፣ ከዕሜይ ለዳዊት ከዳ
 ዊት ለሰሎሞን ከሰሎሞን ለ
 ሮብዓም ደርስዋል። በሮብዓም
 ጊዜ መንግሥት ከሁለት ተክ
 ፊለ፣ እያርብዓም ወልደ ናባጥ
 ባሥሩ ነገድ በሰማርያ። ሮብዓ
 ም በሁለቱ ነገድ በእያር
 ሳሌም ነገው ሁለቱ ቢጣሉ
 ሱስቀም ንጉሠ ግብፅ ለእያ
 ርብዓም ረባት ሁኖ መጥቶ
 ሮብዓምን ወግቶ ግብፅ ይ
 ዞት ወርዷል። ይህም ብቻ አ
 ይደለ፣ ሰሎሞን ወደ ቤተ እግ
 ዜአብሔር ሲገባ ብላቴኖቹ ይ

ዘው የሚከተሉት ሶስት መቶ
 የወርቅ ጋሻ ሶስት መቶ የወር
 ቅ ጦር የወርቅ ሾተል አወርቶ
 ነበር ይህን ሁሉ አውርዶታል።
 ከግብጽ ባበሉን እንደምን ይ
 ወርዳል ቤሉ ናብክያር ፊር
 ዶን ኒክቦን ገድሎ ሶስት ዓመት
 ባበሉን ዘግብፅ አሰናቶ ሲሂድ
 ከግብፅ ባበሉን ይዞት ወርዷ
 ል ከዚያ አግኝተው ይዘው መ
 ጥተዋል። ለረዳውስ መጥቶ አ
 ይወስድበትም አሕዛብ የሰው
 ኩባት ናቂዎች ናቸውና ብሎ
 ሮብዓምን ወግቶ ለእያርብዓ
 ም ሰጥቶት ይሂዳል። እያርብ
 ዓም ከእያርብዓም ሰማርያ ይ
 ዞት ወርዷል። ስልምናሶር ዓ
 ሥሩን ነገድ በማረክ ጊዜ ፋ
 ርስ ባበሉን ይዞት ወርድዋል
 ከዚያ አግኝተው ይዘው መጥ
 ተዋል። አንድም አሜሪካ በሁ
 ለቱ ነገድ በእያርብዓም የአ
 ስ ባሥሩ ነገድ በሰማርያ ነገ
 ሠ፣ አሜሪካን ንጉሠ ኤዶም
 ያስን ወግቶ ሲመለስ ኃይል
 ቢሰማው ነግ ንትረዓይ ገጸ በ
 ገጽ ብሎ በየአስ ላከበት። አ
 ሱም እስመሁ ሞዕከሙ ለእ
 ድምያስ ተዘናረኑ ልብክ፣ አቃኒ
 ዘውስተ ዕዕ ለአክት ኅበ ዕዕ
 ወ ቁድሮስ እንዘ ትብል ሀዕ
 ወለተክ ለወልድየ፣ ወመጽኤ
 ዓራዊተ ገዳም ወኬድዋ ለዓቃ
 ኒ ብሎ ገሥግሦ ሂድ ገጠመ
 ው ድል አድርጎታል በአንቀጽ
 ኤፍሬም አራት መቶ ከንድ አ
 ደባባይ አለ በዚያ አስጎትቶ
 ታል ነገሥተ አስራኤል ኃያላ
 ን ነን ነገሥተ ይሁዳ ድኩማ
 ን ናቸው ሲል። በዚህ ጊዜ ከ

ወንጌል ዘማቴዎስ

ኢየሩሳሌም ሰማርያ አውርዶ ታል። ከሰማርያ ስልምናሶር ዓሥሩን ነገድ በማረክ ጊዜ ፋርስ አውርዶታል። ከዚያ አግኝተው ይዘው መጥተዋል። ይህም እንዳይሆን ዘለንበለ ያለምር ሕፃን ስምዖን አቡሁ ወእሙ ይነሥእ ኃይለ ደማስቆ ወምህር ከሶርያ ይትካፈል ይላል ባለው ወርቅ እንጂ ብዙ ነው ከዚያም ከዚያም ደርሱዋል። አንድም አሳ በሁለቱ ነገድ፣ በአስ በዓሥሩ ነገድ፣ ነግሠው ሳሉ የአሳ፣ ሬማ የምትባል መውጫ መግቢያ ነበረችው። ባለስሃድ ቀጸረበት በዚህ አካፍ ሳለ በዚህን ታዝናለህ ከወልደ አደር ጋራ ሊወጋህ ተማምሎ ብሃል አሉት። ኅድግክ ኪዳነ ዘተካዩድክ ምስለ በአስ ብሎ ከቤተ እግዚአብሔር ዕቃቤት ከቤተ መንግሥት ዕቃቤት የተገኘውን ወርቅ ጨምሮ ለወልደ አደር ወልደ ጤዲርማን ወልደ አዚን ወልደ አዛሃል ንጉሠ ሶርያ ይሰድሉታል በዚህ ጊዜ ሶርያ ይወርዳል። አንድም ኢየሩሳሌም በሁለቱ ነገድ፣ ነግሦላል አዛሃል ሰባት ያህል አኅጉር ወግቶ መጥቶ ከዳር ሰፍሮ ገብሮ አለው። እቱክ እግዚአብሔር ከእያርከኒ እፀውር ብሎ ከቤተ እግዚአብሔር ዕቃቤት ከቤተ መንግሥት ዕቃቤት የተገኘውን ወርቅ ሰድሉታል ሶርያ ይወርዳል። ከሶርያ ፋርስ ባለሉን እንደምን ይወርዳል ቢሉ ቴልጌልቴልፈራሶር በፋርስ ረዓሶን በሶርያ ፋቄሂ ወልደ ሮግልፍ በሰማርያ አካዝ በኢየሩ

ሳሌም ነግሠዋል በሶርያና በሰማርያ መካከል ሬማት ዘገለዓድ የምትባል አገር አለች የሶርያው ሲበረታ ወደሶርያ የሰማርያው ሲበረታ ወደ ሰማርያ የምትገዛ እንደ ዋግ ያለች ናት ዋግ የትግሬው ሲበረታ ወደ ትግሬ የበጌምድሩ ሲበረታ ወደ በጌምድር ትገዛ እንደ ነበረ፣ በዚህ ጊዜ በፋቄሂ እጅ ንበረች። እሱም ይህችን አገር ላንተ እስጥላለሁ ላባቶቼ ሲገዙ የነበሩ ሁለቱ ነገድ አምጸውብኛልና እነዚያን አስገዛኝ ብሎ ከረዓሶን ላክበት በዚህ ተማምለው ሁለቱ አንድ ሁነው ወደ ኢየሩሳሌም ዘመቱ። ወሶበ ሰምዖ ዘንተ ዳዊት ደንገፀት ነፍሱ ወነፍሱ ነሉ ሕዝቡ እንዲል። አካዝ ይህን ሰምቶ ገብርከኒ ወወልደከኒ። በግድ ባገህ በፈቃድ ልጅህ ነኝና። እርዳኝ ብሎ ከቴልጌልቴልፈራሶር ዘንድ ላክበት እሱም ከተት ሠራዊት ምታ ነጋሪት ብሎ ዘመተ። ሶርያ ሲደርስ ይህች አገር የማናት ብሎ ጠየቀ የረከሶን አሉት። እሱ ወደኔ ሂዷል አለ አካዝን ሊወጋ ኢየሩሳሌም ሂዷል አሉት የአካዝን ብላቴና ጥሩ ብሎ አስጠርቶ ጌታህ እርዳኝ ብሎ የላከብኝ ወደኔ ድረስ ነው አለው። ኢየሩሳሌም ድረስ አለው። ልጅ እንጂ በሆን የጦር መላ ሰያውቅ ባው ብሎ ተኩስ ገረፍ አለ። የቆጠን እውርድ ብላ የብብቷን ጣለች አንዲሉ። የሰው አገር እንወጋለን ብላችሁ አገራችሁ ተወጋ

ላችሁ አሏቸው። ተመልሰው ገጠሙት ረዓሶን በነፍጥ ተመቶ ከዚያው መታል። ፋቄሂ ተመቶ ከገሩ ይሞታል። በዚህ ጊዜ ቴልጌልቴልፈራሶር ከሶርያ ፋርስ አውርዶታል። ከዚያ አግኝተው ይዘው መጥተዋል አምጥተው ለእመቤታችን ሰጧት። እመቤታችንም ተቀብላ ከፍላ ለነዳያን መጽውታለት ለቅዱስ ጴጥሮስ ሰጥታዋለች ቅዱስ ጴጥሮስም ከፍሎ ለነዳያን መጽውታለት ለቀሌምንጦስ ሰጥታዋል ቀሌምንጦስ ከፍሎ ለነዳያን መጽውታለት ከስምንቱ መጻሕፍት ጋራ በአንቀጽ ሮም ቀብሮታል። እነዚህስምን ጊዜ ተነሥተው ምን ጊዜ ደርሰዋል ቢሉ ለልደት ሁለት ዓመት ሲቀረው ተነሥተው የልደት ለት ደርሰዋል ይህ በምን ይታወቃል ቢሉ ኤዲፋንዮስ ዮም ተወልዶ ይላልና። ይህም እንዳይሆን እመቤታችን ሰብአ ስገልን ሸኝታ አለዋለችም አላደረገችም ወዲያው መንገድ ጀመረች ይላል በስምንት ቀን ቤተ ግዝረት መግባት ባርባ ቀን ዕጉላር ግብ ዘውግ ማዕነቅ ይዘ ቤተ መቅደስ መግባት ይቀር የለም ቢሉ አይቀርም። ቄሣር በግብርም ከንያት አስጠርቶት ሮም ሁለት ዓመት ኑሮ ይመለሳል ከዚያ በኋላ ነገሩን ያነሳዋል እንደም መንፈስ ቅዱስ ሁለት ዓመት ነገሩን እዘንግቶት ከዚህ በኋላ ያነሳዋል። አንድም የልደት ዕለት ተነሥተው በሁለት ዓመት ደርሰዋል። ወሠሊ

ጠው ገብሮሙ አተዉ ሀገር ሙ ናዝሬት ይላል። ወደት አግኝተው ይሰጧታል ቢሉ በአድባረ ሊባኖስ፣ ሳለች ባመት ባመት ለገቢረ በዓል ትወጣ ነበርና ከዚያ አግኝተው ይሰጧታል። ኤጲፋን፣ ጥም ተወልዶ ይላል ሲሉ እንደ ዛሬ ደብተራ ባመት ባመቱ ጥም ተወልዶ እንዲል።

ወርቅ ያመጣ የሴም ወገን ነው መንግሥት ከሴም ወገን ነውና ፡ ፅግን ያመጣ የያሬት ወገን ነው ካህናት ከያሬት ወገን ይበዛሉና። ከርቤ ያመጣ የካም ወገን ነው ፡ ምዕመናን ከካም ወገን ይበዛሉና። ወርቅ ያመጣ የካም ዓመት ነው ፡ መንግት ከዚህ በላይ በጃ ዘመን ይገባል ለግለት። ፅግን ያመጣ ያርባ ዘመን ነው መንፈሳዊ ሹመት ከዚህ በላይ ባምሳ ዘመን ይገባል ለግለት። ከርቤ ያመጣ የጁ ዘመን ነው ከዚህ በላይ ሞት ያጠራጥራልና ፡ ለነዚህም ለሕፃኑ በአምሳለ ሕፃን ለወሬዛው በአምሳለ ወሬዛ ለአረጋዊው በአምሳለ አረጋዊ ታይታቸዋል ወጥተው ሲሄዱ አንዱ መልካም ብላቴና አለ። መልካም ጉልማሳ እንጂ ። መልካም አረጋዊ እንጂ ተባብለው ተመልሰው በገቡ በአምሳለ ሕፃን ለታየው በአምሳለ ወሬዛ በአምሳለ አረጋዊ ለታየው በአምሳለ አረጋዊ ለታየው በአምሳለ ሕፃን ታይታቸዋል ። ከዚህ በኋላ ወጥተው ነገር እንዳገተ መልካም ብላቴና አ

ለው ። እንዳገተ መልካም ጉልማሳ እንጂ እንዳገተ መልካም አረጋዊ እንጂ ። ተባብለዋል ። መልካኩ እንደሁላችሁም ነው አትጣሉ አላቸው። ግጥንን ስመስማት አያስረዳውም ብለው ተመልሰው በገቡ በአምሳለ ሕፃን ለታየው በአምሳለ አረጋዊ በአምሳለ አረጋዊ ለታየው በአምሳለ ወሬዛ በአምሳለ ወሬዛ ለታየው በአምሳለ ሕፃን ታይታቸው ለሁሉም ሶስት ሶስት መልካም ደርሷቸው ፍጹም አምላክ ነቱን በዚህ ተረድተው ሂደዋል ። እነዚህስ ክብር አላቸው ቢሉ የላቸው ፡ ፅድግተ በለዓምን ፅብኝ ሆነውን እንዳናገረ የታምራት ነው ፡ ይህም እንዳይሆን እመቤ ዘአክበረ ልደተ እግዚአ ይከውን ክብሩ ምስለ ሰብአ ሰገል ይላል ሳለው ክብር ያላቸው ናቸው ይህም ሊታወቅ ወአስቀጥቶ ፡ ኅብስተ ሰገም ይላል እመቤታችን ሐረፀ ሰገም ስንቅ ሰጥታ ሰደደቻቸው ፅልፍ ልዕፍ ሠራዊት እየተመገበለት ባያልቅ አገራቸው ሲደርሱ ደግን ነገር ከከተማ ፡ ይዞ መግባት አይገባም ብለው ከከተማ በአፍኦት ተውጥተው ገቡ ፡ ደርሰችሁ መጣችሁን አላቸው ፡ እያን አሉ ። ምን ምልክት አላችሁ አላቸው ፡ እነሱም ምልክታቸውን እንዲህ ብለው ተናገሩ ሁለት ዓመት የሄደውን በጃ ቀን ገባን እናቱ ስንቅ ሰጥታን ይህ ሁሉ ሠራዊት እየተመገበው ባያልቅ ክቡር ነገር ነውና ከከተማ ይዞ መግባት አይገባም ብለን በአፍኦት ተ

ነው መጥተናል አላቸው ። እስኪ አሳዩን አላቸው ። ቢሄዱ ሲጠሱ ሲነድ ተገኝቷል ። ከዚህ የትነሣ በእሳት እንጂ አምልኩ ሲለን ነው ብለው እሳት የሚያመልኩ ሁነዋል ። ናትናኤል ሀገረ ስብከቱ ከዚያ ነውና ። ይኸስ የታምራት ነው ሰማዩን ምድሩን ባሕሩን የብሱን በፊጠረ በእግዚአብሔር እመኑ ብሎ አስተምሮ አሳምኖ አጥምቋቸዋልና ክብር ያላቸው ናቸው።

፲፪ ወንገሮሙ በሀልም ከመ አይግብኡ ኅብ ሄሮድስ ።

፲፪ በሄሮድስ ዘኩል እንዳይመለሱ በራኦይ ነገራቸው ። ከነገ ከሠልስት ይመጣሉ ሲል እመቤታችን መንገድ እንደትገፋ ሃይማኖት እንዲሰፋ ። በመጡበት የተመለሱ እንደ ሆነ ሃይማኖት ይጸናል እንጂ ። አይሰፋም ባልመጡበት ቢመለሱ ግን ያልሰማው እየሰማ ይሰፋልና ። አንድ መንገድ እንዲቀርባቸው ሁለት ዓመት የመጡትን በጃ ቀን ገቡ የሚል ነውና ።

ወእንተ ካልፀ ፍናት ገብኡ ወአተዉ ብሔሮሙ ።

በሌላ ጎዳና በሌላ ኃይለ ቃል በሌላ ሃይማኖት ወደ ሀገራቸው ተመልሰው ገቡ ። በሌላ ጎዳና ሁለት ዓመት የሄዱትን በጃ ቀን ገብተዋል ። በሌላ ኃይለ ቃል አይቲ ሀሉ እያሉ መጥተው ነበር ። ረከብናሁ እያሉ ተመልሰዋል በሌላ ሃይማኖት ንጉሥ እያሉ መጥተው ነበር ለምላክ እያሉ ተመልሰዋል ።

የግድም ልገገግ

ዘመን ጉዳይ ውስተ ምድር ግብፅ
 ፲፫ ወለምድገር ኃላፊ አሉ ናሁ
 መልእክ እግዚአብሔር አስተ
 ርአዮ በሕልም ለዮሴፍ ።
 ወለንተ ክልሶ ፍፍት ገብሎ ወለ
 ተወ ብሔርሙ ብሎ ነበርና
 ፲፫ ስብእ ስገል ከሄዱ በኋላ ከእ
 ግዚአብሔር የታዘዘ መልእክ
 ለዮሴፍ በሕልም ነገረው ። ሳሉ
 አለመንገሩ ከሄዱ በኋላ መን
 ገሩ ስለምን ነው ቢሉ ። ስብእ
 ስገል ሳሉ ነገርት ቢሆን ሲ
 ሰደድ እይተው አምላክነቱን
 በተጠራጠሩ ነበርና ። እንደም
 ክልቀረስ ይዘነው እንሂድ ባሉ
 ነበርና ። ይዘውትም እንዳይሄዱ
 የጌታ ሰደቱ ወደ ግብፅ ነው እ
 ንጂ ወደ ባቢሎን አይደለምና ።
 እንዘ ይብል ተንሥክ ወንግክ
 ሕፃነ ወእግ ወጉዳይ ውስተ
 ምድር ግብፅ ። ተንሥተህ
 እናቱን ብላቴናውን ይዘህ ወደ
 ግብፅ ሂድ ብሎ ነገረው ሐተ
 ታ ። ሕፃነ ወእግ አለ ሕፃነ ብሎ
 አምን ቢተው ብላቴናውን እ
 ለኝ እንጂ እናቱን አለኝ ባለ
 ነበርና ። እም ብሎ ሕፃነ ባይል
 እናቱን አለኝ እንጂ ብላቴና
 ውን አለኝ ባለ ነበርና ሕፃነ
 ወእግ አለ ። ስም ሰይጣን የሆነ
 እንደሆነ አመልክቶ ይተቀል
 ለመልእክ ግን አክቶ መናገር ል
 ግድ ነውና ሕፃነ ወእግ አለ ።
 ወሀሉ ህዩ እስከ እመ እነግረከ
 ተመለስ ብዬ እስክነገርህ ከዚ
 ያ ኑር አለው ።
 እስመ ሀለም ለሂርድስ ይገሥ
 ሦ ለሕፃን ከመ ይቅተሉ ።
 ሂርድስ ብላቴናውን ሊገድለ

ው ይሻው ዘንድ አለውና ።
 ፲፱ ወተንግሊኦ ነሥኦ ሕፃነ ወእግ
 በሌሊት ወሐረ ውስተ ብሔር
 ግብፅ ።
 ፳፻ ተንሥቶ ብላቴናውን እናቱን
 ይዘ በሌሊት ወደ ግብፅ ሂዶ
 ኮብላይ ለልግዱ መንገዱ ሌሊ
 ት ነውና ። እንደም ወዲያው እ
 ንደነገረው ሳያንተላክስ ሂዶ
 ሲል ሐረ በሌሊት አለ ።
 ፻፩ ወነበረ ህዩ እስከ እመ ሞቱ
 ለሂርድስ ። ሆሴዕ ፤ ፻፩ ።
 ፻፪ ሂርድስ እስኪሞት ድረስ ቦት
 ንመት ከመንገረት በግብፅ ፍረ ።
 ከመ ይተረጎም ዘተብህሉ እም
 ኅበ እግዚአብሔር በነቢይ እ
 ንዘ ይብል እምግብፅ ጸዋዕክም
 ለወልድዮ ።
 እግዚአብሔር በነቢይ አድርጎ
 ቢይ ከእግዚአብሔር ተገልጾ
 ለት በነቢይ ታል ልጄን ከግብ
 ፅ ጠራሁት ተብሎ የተነገረው
 ይደርስ ይረገም ዘንድ ። ሐተታ
 ይህግ መውጣቱን ያስረዳል እ
 ንጂ መውረዱን ያስረዳልን ቢ
 ሉ ክልወረድ መውጣትን አለ
 እንደም እም ቅሉ ወደ ሲሆ
 ን ነው ። ተጸውሁ እምቴምፍሉ
 ስ ጸውፃን እምሰማይ እንዲል
 ልጄን ወደ ግብፅ ጠራሁት ተ
 ብሎ የተነገረው ይደርስ ይረ
 ጸም ዘንድ ። ወደ ግብፅ ያደረ
 ው ስለምን ቢሉ ትንቢቱ ም
 ሳሌው ሊደርስ ሊረጸም ፣ ትን
 ቢት ናሁ እውዳ እደዮ ውስ
 ተ ምድር ሳብ። ወትከውን አ
 ሐቲ ሀገር ምሥዋዎ ለእግዚአ
 ብሔር ይልል ደብረ ቀስጽም
 ም እስክንድርያም ቢሉ ። ወይ
 ወርድ እግዚአብሔር ውስተ ምድ

ር ግብፅ እንዘ ይደፃን ጊዘ
 ደመና ቀሊል ፣ እምግብፅ ጸዋ
 ዕክም ለወልድዮ ተብሎ ተነገ
 ገረ ። ይህግ የተነገረ ለያዕቆብ
 አይደለም ቢሉ ለጊዜው ለያዕ
 ቆብ ቢሆን ፍጻሜው ለጌታ ነ
 ውና ፣ ነቢዮ ያነሥኦ ለክሙ እም
 አኃዊክሙ ያለው ለእያዕቆ ቢ
 ሆን ፍጻሜው ለጌታ እንደሆነ ።
 ምሳሌም አባቶቹ ወደ ግብፅ
 ተሰደዋል ትንቢቱን እውቆ እ
 ናገረል ። ምሳሌውንም እንጂ ባ
 ወቀ እስመሰላል ፍጻሜው እ
 ንደምነው ቢሉ ግብፅ ታቀር
 በዋለችና ይኹታልና ለፍቅር ይ
 ሳሳሉና ። ከሆደት በነዚህ ጸንቶ
 ነበርና ። ወደ ጸናባትም መሂድ
 ልግድ ነው ። እሁን በመዋለ
 ስብከቱ ደጃ ወደ ጸናባትው
 ወደ ጌርጌሴን ሂዶ ብሎ እ
 ንዲያመጣው ። እንደም ገላግ
 ተ ግብፅን ለመበረክ ደጋጉ ገ
 ጸማት እነሲሐት እነ አስቄጥ
 ስ ከዚያ አሉና ። እንደም መ
 ልኩን አይተው የግደምኑ
 አሉና ። ወተባህላ ለዋልድ ሌሐ
 ት ንሁ ንርአዮ ለወልድ መን
 ክራት እንዲል ፣ እንደም ዚጻ
 ነ መልክ ዲደትን ለመረጸም
 ዘመዶቹን ግርልኝ ቢለው ል
 ጄን በሥጋ ሰድጂ እምርላሃ
 ለሁ ብሎት ነበርና ። እንደም
 ሃይማኖት ከሁሉ ሲጠፋ በ
 ግብፅ አይጠፋምና ፣ እስከ ም
 ጸአት ድረስ ወልድ የሀድ
 ስትል ትኖራለችና ። በዚያውስ
 ላይ መሰደዱ ስለምነው ቢሉ
 እንዳይሞት ጊዜው አልደረሰም
 ና ከዚያ ሳለ ድኖም ቢሆን ሞት
 ሐት ነው ባሉ ነበርና ። እንደ

ም እንም ከዚህ ዓለም እናክ
 ከምትሆን ከገነት ተሰዶ ነበርና
 ለዚያ ስንድ ካሰ ለግጠዮቅ =
 እንድም ለሰጥሶታት ስደትን
 ለመባረክ ሰግሶትነት ብቻ በእ
 ሳት በስለት እይደለም = እገር
 ንም ጥሎ መሰደድ ሰግሶትን
 ት ነውና = እንድም ጉየተ ሕፃ
 ን እጉየሮ ለዲያብሎስ እንዲ
 ል = እጋንንትን ከሰው ልቡና
 አሰጠጥቶ ለመስደድ =

በእንተ ሚጠት እምን ገብሎ =

ገጸ ወሰባ ርአየ ኔርድስ ከመ ተ
 ግለቆ ላዕሌሁ ሰብሐ ሰገል ተ
 ገጸ ምን ጥቶ =

ኔርድስ እንደዘዘተበት ባየ ጊዜ
 ግልት ባንተ በኩል እንመለ
 ሰለን ብለው በሌላ ገዳና እን
 ደሄዱ በሰግ ጊዜ ፈጽሞ ተበ
 ሳጩ = በሰግን ይበሳጩል በሉ
 ብሰጩ ለልግዱ ዛልጋው በ
 መከጸው በቤተ ሰቡ የጨለማ
 ገልግጦ እንዲሉ =

ወእዘዘ ሐራሁ ወፈነው ደቅት
 ሉ ነሱ ሕፃናት ዘቤተ ልሔ
 ም ወዘኩሉ አድያሚሃ =

በቤተ ልሔም ባውራጃዎ ያሉ
 ሕፃናትን ሁሉ ገደሉ ብሎ አ
 ገዝ ሰደደ = ዘጸኤ ዓመት፣
 ወዘይገሰሰሂ እምኔሁ =
 ዓመት ከመንፈቅ (ዓመት የሆነውንም) =

በከመ ሐሳብ መዋዕል ዘተጠ
 የቀ እምጎብ ሰብሐ ሰገል፣
 ከሰብሐ ሰገል ጠይቆ በተረጸ
 ው ዘመን ልክ፣

ገጸ አሚሃ ተፈጸመ ዘተብህለ በ
 ኤርምያስ ነቢይ እንዘ ይብል
 ገጸ ቃል ተሰምን በራግ =

ያን ጊዜ ኤርምያስ ቃል በራ
 ግ ተሰማ ብሎ የተናገረው ት
 ንቢት ደረሰ ተፈጸመ ይደርስ
 ይፈጸም ዘንድ አዘዘ፣ ራማ በ
 ቁሙ ሰማይ፣ እንድም ከፍ ባለ
 ቦታ፣ እንድም በመላክክት ዘን
 ድ፣ እንድም በእግዚአብሔር ዘ
 ንድ፣ ብክይ፣

የልጆቻቸው ከናቶቻቸው ሲለ
 ይዋቸው፣

ወሰቆቃው፣

የናቶቻቸው፣

ወገኛር፣

የልጆቹ ጠምዘው ሲያርዷቸው
 ወሕማም ብዙኅ ይላል ህ ወር
 ከምስት ቀን የዐነሰ ግሕፀን አ
 ይችላምና፣

ገጸ ራሄል እንዘ ትበክ በእንተ ው
 ሉዳ፣ ኤር ጫ ገጸ፣

ገጸ ራሄል ለልጆቻቸው ስታለቅስ ተሰ
 ግ ያለው ይደርስ ይፈጸም ዘ
 ንድ አዘዘ = እንድም ደረሰ ተ
 ፈጸመ፣ ሐተታ፣

ልያን አላንግ ራሄል አለ ምን
 ው በሉ የልያ ዕጻዎ ነው ጌታ
 ከሷ ወገን ተወልዷልና፣ የራ
 ሄል ገን ያለዕጻዎ ነው ጌታ
 ከሷ ወገን አይወለድምና፣ እን
 ድም የልያ በርጎቀተ ሀገር በ

ብዛት ድነውላታል የራሄል ገን
 በግነስ በቅርብ አልቀውባታል
 ና = እንድም በራሄል ልያን
 መናገር ነው = እንድም እናታ
 ችን ራሄል ኑራልን መከራ
 ችንን አይታ አልቅሳልን ብለ

ው ስላለቀሱ፣ እንድም እንድ
 ናለን መስጋቸው ከመቃብረ
 ራሄል ገብተዋል ከዚያ እየ
 ገቡ ፈጅተዋቸዋልና = እንድም
 በራሄል ሁሉን መናገር ነው

ይህም እከፍሎ ውስተ ያዕቆብ
 ወእዘርዎ ውስተ እስራኤል እ
 ንዲል፣ ሁሉን በሚያገናኝ ባያ
 ዕቆብ ባልተናገረውም ነበር
 ባሉ፣ ወንድ ልጅ ለፈረስ ሌት
 ልጅ ለበርኖስ ከደረሱ በኋላ
 የሞቱ እንደሆነ ኃዘን ባባት
 ይጸናል በእግዚአብሔር እን
 ደሆነ ገን ኃዘን በናት ይጸና
 ልና በሚጸናው ተናገረ = እን
 ድም ግፍ ለግፍ ሲያንጸጸር የ
 ቀደመችቱ ራሄል የምትባል
 ሌት ባሏ ርቤልም ስምገም
 ይባላል ባሏ ሙቶ በባሏ ስፍራ
 ናራ ኦርገጭ ብለዋት ስትረገ
 ጥ መንታ ዐንሳ ኑራ ወጥተው
 ወጥተው ወደቁ ደንግጣ ቆመ
 ች የሰው ሥጋ ያጸናዋል እንጂ
 ምን ይለዋል ኦርገጭ አሏት
 ኢካሎት በዝ ሰማይ አምላክ
 እስራኤል ብላ እንባዋን በእ
 ጁዋ ተቀብላ ወደ ላይ ረጭ
 ተዋለች፣ ሰማዕኩ ገናርሙ ለ
 ሕዝብየ ወወረድኩ ከመ አድ
 ኅናሙ ያሰኘው ይህ ነው = እ
 ንድም ራሄል መንግሥተ ሰማይ
 የሚገባባት አጥታ ታዝናለች
 ታለቅሳለች =

ወዓባየት ተናገዘ ወነጊፈ ላህ
 ራሄል ልቅሶ መተውን መጽ
 ናናትን እምቢ አለች = ላፋ ያ
 ሳዝናልና የጾር ሞት ነውና ጎ
 ዘን በየደጁ ሁኑአልና =

እስመ ኢኮንዋ ውሉዳ ውሉደ
 ልጆቹአ ልጆች አልሆኑት
 ምና ሙተዋልና ማለት ነው
 = እንድም እስመ ኢኮት ውሉ
 ደ = ልጆቹአ እይደሉምና የተ
 ውሶ ናቸውና =
 ወኢሀለጢ =

በሕይወት ሥጋም የሉምና።
 ሐተታ፡ እነዚህንስ እንደምን
 እድርጎ ይሰበስባቸዋል ቢሉ
 ቁጣር ሕፃናትን ሰብስቦህ ል
 ብስ ምግብ እየሰጠህ ባማር
 በወተት አስድገህ ለኛት ለ
 ባታቸው ርስት ጉልት እየሰ
 ጠህ ጭፍራ ስራልኝ ብሎኛ
 ል ብሎ አዋጅ ነገረ። ያላት
 ልጁዋን የሌላት ልብስ ምግ
 ብ ልቀበልበት ብላ አገተዋሰች
 ይዛ ሂዳለች እንዲህ አድርጎ
 ሰብስቦ ፈጅቷቸዋል፡ ይህስ ዕ
 ዳው በማን ይሆናል ቢሉ በሱ፡
 በደዊት ምክንያት የጀ ሸጅ ፎዋ
 ውያን በያልቁ፡ ልሳሙ ሸጂ፡ የጅ
 በዲጥርስ ምክንያት የጃት ሰ
 ገራት በያልቁ ግብረ ሐዋ
 የጀ፡ የጃ፡ ዕዳው በሳኦል በሂ
 ሮድስ ሆን እንጂ በዳዊት በዲጥ
 ሮስ ሆንን እሊያስ ባያውቁ ነው
 እሱማ እያወቀ ቢሉ ያውቃልማ
 ካሉ ሁሉንም ያውቃል መጠ
 ቀማቸውንም ያውቃል። ለኒህ
 ስ ከብር አላቸው ቢሉ የላቸ
 ውም ይሏል። ይህማ እንዳይሆ
 ን ስንከሳር ተጽፎላቸው ታቦ
 ት ተቀርጸላቸው አብያተ ክር
 ቲያናት ታንጸላቸው የለም
 ቢሉ ሳያውቁ በሠሩት ሥራ
 መጠቀም እንደሌለ ለማጠየቅ
 ነው እንጂ ከብር አላቸው
 III ወጠዊቶ ሂሮድስ ናሁ መልአ
 ከ እግዚአብሔር አስተርአ
 የ በጠልም ለዮሴፍ በብሔረ
 ግብፅ
 III ሂሮድስ ከሞተ በኋላ በዓብፅ
 ዕለ ከእግዚአብሔር የታዘዘ መ
 ፍ እክ ለዮሴፍ በህልም ነገረው፡
 ፩ እንዘ ያብል ተንሥእ ንሣእ

ሕፃን ወእሞ ወሐር ውስተ
 ምድረ እስራኤል።
 ትኑሠተህ ብላቴናውን እናቱን
 ይዘህ ወደ ምድረ እስራኤል
 ተመለስ ብሎ ነገረው።
 እስመ ሞቱ አለ የኃሥሥዋ
 ለነፍስ ዝ ሕፃን።
 የዚህን ብላቴና ሰውነት ለጥ
 ፋት የሚሹዋት ሰዎች ሙተ
 ዋልና። ኢትቀትል ነፍስ እን
 ዲል። እንደም ነፍስ እንደነሣ
 ለማጠየቅ ለነፍስ ዝ ሕፃን አለ።
 ሐተታ፡ ምንው የሞተ አንድ
 ሂሮድስ አይደለም ሞቱ ብሎ
 አበዛ ቢሉ። የምክር ጋናቸው
 አሉ ነው አሉ ከሞተ ያነሡ
 ታልን ብሎ። እንደም በሶስት
 ዓመት ከመንፈቅ ስንኳን በዓ
 ላውያን ከተማ በምዕመናን ከ
 ተማስ እንኳ ብዙ ሰዎች ይሞ
 ታሉና። እሱንም የመሰሉ ሰዎ
 ች ሙተዋልና ሞቱ አለ።
 ሸጅ ወተንሣኦ ነሥአ ሕፃን ወእሞ
 ወወዓ ውስተ ምድረ እስራኤል
 ትኑሥቶ ብላቴናውን እናቱን
 ይዘ ወደ ምድረ እስራኤል ተ
 መለሰ።
 ሸጂ ወሰሚኦ ከመ አርኬላዎስ ነግ
 ሠ ለይሁዳ ህየንተ አቡሁ ሂሮ
 ድስ ፈርሃ ሐዊረ ህየ።
 ሸጂ ባባቱ በሂሮድስ ፈንታ ይሁዳን
 ለመግዛት አርኬላኦስ እንደ ነ
 ገሠ ሰምቶ ወደ ኢየሩሳሌም
 መሂድ ፈራ። ሐተታ የክፋ ል
 ጅ ክፋ እሱስ ያባቱን ክፋት
 ይተውናል ብሎ። እንደም ል
 ጆቻቸው የሞቱባቸው የይሁዳ
 ሰዎች ልጆቻችን ያለቁ ባንተ
 ልጅ ምክንያት አይደለም ብለ
 ው ቢጣሉኝሳ ብሎ ደም ፈራ።

ወአስተርአዮ በሕልም፤ በሕ
 ልም ነገረው።
 ወተግነሠ ውስተ ደወለ ገሊላ
 ገሊላ ገባ፤ ገኝሠ አጋእዝትየ
 እንዲል።
 ሸ፫ ወበጸሐ ኃይረ ውስተ ብሔር
 እንተ ሰማ ናዝሬት፤
 ሸ፫ ገሊላ ደርሶ ናዝሬት ገብቶ ና
 ዝሬት በምትባል አገር ኖረ፤
 ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ በነ
 ቢይ ከመ ናዝሬዊ ያሰመይ
 ወልድየ።
 ልጅ እንደ ናዝሬዊ እንደ ሶ
 ምሶን ይባላል ተብሎ በነቢይ
 ቃል የተነገረው ይደርስ ይፈ
 ጸም ዘንድ ናዝሬት ገብቶ ና
 ረ። ሐተታ እንደህ የሚል ወ
 ዴት አለ ቢሉ በዚሞዌ ጠፍ
 ቷል በዚሞዌም እንደ ጠፋ
 በተግሣፀ ሰሎሞን ታውቋል።
 ይህስ እዝራ ነሥኦን ወአስተ
 ጋብእን ይለዋል ብሎ ተናግ
 ሮት ሳይጸፍ የቀረ ነው። ተና
 ግረውት የቀረውን ማምጣት
 ለሐዋርያት ልማድ ነው። ተዓ
 ቀቡ በመዋዕለ አፅራር ያለው
 ን በከመ ይቤ ኢየብ እንዳሉ
 እንደ ናዝሬዊ እንደ ሶምሶን
 ይባላል ተብሎ በነቢይ የተነገ
 ረው ይደርስ ይፈጸም ዘን
 ድ በናዝሬት ኖረ። ሸም በእሪ
 ቱ አስመ ናዝሬዊ ሐዲስ ውኦ
 ቱ ለእግዚአብሔር ያለውን
 እንዲህ ለውጦ አነበበው። ይ
 ህንማ የተናገረ መልአክ አ
 ይደለም ስለምን ነቢይ አለ
 ው ቢሉ፤ መልአክ ያሰመይ
 በእንተ ተልአኮቱ ወሐዋርያ
 ያሰመይ በእንተ ሐዊሮቱ ለ
 ንዲል፤ ህዲያ በግብሩ መልአ

የማቴዎስ ወንጌል ፤

ከ እንደ አለው ከዚህም በግብሩ ነቢይ አለው ይወስድ ቢሆን ይህ የተነገረ ለሰምሶን እይደለምን ቢሉ ለሀገሪው ለሰምሶን ቢሆን ፍጻሜው ለጌታ ነውና ። እነ እኩውና አባሁ ወውለቱ ይከውሃኒ ወልድየ ያለው ለሀገሪው ለሰሎሞን ቢሆን ፍጻሜው ለጌታ እንደ ሆነ ያውስ ቢሆን በምን ይመስለዋልና እንዲህ አለ ቢሉ ። ሰምሶን በተናቀች መንሰክ አድግ ጠላቶቹን እንዳጠፋ ጌታም አይሁድ አጋንንት መናፍቃን በናቀት ሞቱ ሞትን አጥፍቷልና ። ሰምሶን በሕይወተ ሥጋ ሳለ ከጠፋቸው አሕዛብ በሞቱ ያጠፋቸው ይበዛሉ ። ጌታም በሕይወተ ሥጋ ሳለ ከጠፋቸው አጋንንት በሞቱ ያጠፋቸው ይበዛሉና ። እንደም ከመ ናዝሬት ይሰመዩ ብለህ ናዝሬት ግለት ፍልጠት ክፍለት ግለት ነው ። ለጂ ልዩ ይባል ዘንድ ናዝሬት ገብቶ ኖረ ። ዘተብህላ በነቢይ ስሙ ለልዑል ቅዱስ ቅዱሳን ወይትቀበዕ ቅዱስ ቅዱሳን ያለው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ እንደም ናዝሬት ግለት ገሥርት ግለት ነው ። (ይሁዳ አሚረ ይሰምዩ ለናዝሬት በስመ ኃሣር እንዲል ። ለጂ ገሥር ይባል ዘንድ ናዝሬት ገብቶ ኖረ እልህንሁር እንዲል በዓረብ ገሥር ሲል ። እንደም ናዝሬት ግለት አጽቀ ጽጌ ግለት ነው ። ለጂ አጽቅዎ ጽጌዎ ይባል ዘንድ ናዝሬት ገብቶ ኖረ ። እሱ እንደ ገንድ ኖሁ ምዕመናንን እንደ አዕቆቅ እንደ ጽጌያት

አድርጎ ያስገኛልና ፤ ያው ግን በነቢይ ቃል ትወጽእ በትር እምሥርወ ዕሜይ ወየዓርግ ጽጌ እምጉንዳ ተብሎ የተነገረው ደደርስ ደፈጸም ዘንድ ነው ።

በእንተ ስብከተ ዮሐንስ ።

ምዕራፍ ፫ቱ ፤

፳ ወበውለቱ መዋዕል በጽሐዮሐንስ መጥምቅ እንዘ ይሰብክ በገዳመ ይሁዳ ዘዮርዳኖስ ፤
 ፩ ከመ ናዝሬት ይሰመዩ ወልድየብሎ ነበርና ናዝሬት በተባለበት ወራት ፤ ቦእ ናዝሬተ ብሎ ነበርና ናዝሬት በገባበት ወራት ፤ ሐይ አምስቱን ዘመን እንድወገን አድርጎ ወበውለቱ መዋዕል አለ በዮሐንስ አርባውን ቀን እንዳንድ ቀን አድርጎ ወአመ ሳኒታ እንዳለ ። እንደም ወተወለዱ ብሎ ነበርና ሥጋ በሆነበት ወራት ። እንደም ለዮሐንስ ሠላሳ ሲመላጡ ለጌታ መንፈቅ ሲቀረው በዚያ ወራት የዮርዳኖስ አውራጃ በምትሆን በይሁዳ ምድረ በዳዮሐንስ መጥምቅ ሲያስተምር ደረሰ ። በገዳም አለ ቦታው ነውና እንደም በገዳም እንጨት ሰባሪ ውሀ ቀጂ አይታጣምና ። እንደም በገዳም ያር ይቀላል ለወጣንዳን አብነት ለመሆን በገዳም ያር ይጸናል ። ለፍጹማን አብነት ለመሆን ። እንደም ገዳም የአይሁድ ልቡና ነው ። በገዳም እህል ተክል እንዳይገኝ ፤ በአይሁድም ልቡና ምግባር ሃይማኖት አይገኝምና ። እንደም ኢሳይያስ ቃለ ዓዋዲ

ዘይሰብክ በገዳም ብሎ የተናገረልኝ እኔ ነኝ ሲል ።

፪ እንዘ ይብል ነስሐ እስመ ቀር በት መንግሥተ ሰማያት ። ማር ፩ ፡ ፩ ። ሉቃ ፫ ፡ ፫ ።

፫ መንግሥተ ሰማያት በልጅነት ልጅነት በሃይማኖት ልትሰጥ ቀርባለችና እመኑ እያለ ሲያስተምር ደረሰ ።

፬ እስመ ዝንቱ ውለቱ ዘተብህላ በኢሳይያስ ነቢይ እንዘ ይብል ቃለ ዓዋዲ ዘይሰብክ በገዳም ። ኢሳ ፵፯ ፡ ፫ ። ማር ፩ ፡ ፫ ። ሉቃ ፫ ፡ ፱ ።

፭ በገዳም የሚያስተምር አዋጅ ነጋሪ ተብሎ በኢሳይያስ ቃል የተነገረለት ይህ ዮሐንስ ነውና ። ቃለ አዕዋዲ ። አዕዋዲ ቃል ይላል ትምርቱን ከዚያም ከዚያም የሚያደርስ ማለት ነው ቃል ዓዋዲ ይላል ። ይህንንም ፤ ቃል ዘይኬልህ በገዳም ብሎ ሊቁ ወስዶታል ።

ወይብል ጸሐኦ ፍኖቶ ለእግዚአብሔር ። የእግዚአብሔርን መንገድ ጸረጉ ።

ወርቱዓ ግበሩ መጽያሕቶ ። ጸርጊያውን የቀና አድርጉ እያለ ሲያስተምር ደረሰ ። ሐተታ ።

ንጉሥ በመጣ ጊዜ ተራራው ከረብታው ተንዶ ገድጓዳው መልቶ ሥሩ ተነቅሎ ደንያጊው ተለቅሞ ለፈረስ ለሠረገላ እንዲመኝ ተደልድሎ ይቋያልና በዚያ ግሥ ተናገረው ። የእግዚአብሔር ማደሪያ ሰውነታችሁን ከኃጢአት ከጣዖት ንጹሐ አድርጉ ።

፮ ወልብሱ ለዮሐንስ ከነ እምፀጉረ ገመል ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ፡

የሐንስማ እንዲህ ብሎ ማስተማሩ ነገሥታት እንጂ ከፓ ላንታ ያልብሱኝ ብሎ ነው ትሉኝ እንደሆነ ፡ ይህ ለሥጋው ያን ነው ፡ እሱ ግን መንፈሳዊ ነውና ይህን አይሻም። የሐንስስ የሚሰብሰው የገመል ጠጉር ነበር ። ሐተታ ፡ ገመል ምን ጠጉር አላትና ቢሉ ከጋማዋ ከጅራቷ ቢፈልጉ አይታጣም ልብሱን ሲል ወምበደ ይጣላዋል ብላ እናቱ ያነን አሠርታ አልብሳው ነበር ። እንደም ገመል በቀለኛ ናት አጥብቆ የመታትን እስከ ሄ እስከ ሄን መት አትዘነጋም ባጥብላ ትረግጠዋለች ስፍራ ሲመቻት ገደል ገፍታ ትጥለዋለች ። እሱም ወይወድ ይዎሙ ውስተ እቶን እሳት የምትል ሕገ በቀል ወንጌልን አስተምራለሁ ሲል ። እንደም ገመል ሁለት ግብር አላት ። የሚበላና የማይበላ እንደ ላምና እንደ በሬ ምንዛነታ ወጣለች እንደ ፈረስ እንደ በቅሎ ሰከናዋ ጽፋቅ ነው ። እስመ ገመል ጽፋቅ ሰከናሁ ወያ መሰከሶ እንዲል ። እሱም ሕገ አሕዛብ ወሕዝብ ወንጌልን አስተምራለሁ ሲል ፡ እንደም ገመሎ የሚባል ዕዕ አለ ቆርጠው አድርቀው ከባሕር የጣሉት እንደሆነ ጭረት ይወጣዋል ያነን ታትታ አልብሳዋለች ፡ ለጊዜው ነገሩ በገዳም ነውና ልብሱን ሲል ወምበደ እንዳይጣላው ነው ። ፍጻሜው ግን ለምዕመናን አብነት ለመሆን ተርታ ልብሱ ስላባችሁ አልባል መስላችሁ ነፍሱ ለማለት ። ወቅናቱ ዘእዲም ውስተ ሐቋሁ

የሐንስማ እንዲህ ብሎ ማስተማሩ ነገሥታት እንጂ የወርቅ ዝናር ያስታጥቁኝ ብሎ ነው ትሉኝ እንደሆነ ። ይህ ለሥጋው ያን ነው ። እሱ ላን መንፈሳዊ ነውና ይኸን አይሻም ። እሱስ ወገቡን የሚታጠቅበት ዓረብ ነበር ፡ ያ ከደመ ነፍስ የተለየ እንደሆነ፡ እሱም ከሥጋዊ ከደማዊ ላብር ልዩ ነኝ ሲል፡ ይኸን አስቀድሞ ከደመ ነፍስ ይለዩታል ከወሀ ይነክራታል ኋላ ጠጉሩን ይመልሙታል ያለፋታል ቀለም ያገቡታል ፡ ከደመ ነፍስ እንዲለዩት መከሮ አስተምሮ ከሥጋዊ ከደማዊ ግብር ይለያዩዋል ፡ ከውሀ እንደ መንከር ያጠምታዩዋል ያስተምራዩዋል እንደ ማልፋት ምግባር ሃይማኖት ያሠራዩዋል ቀለም እንደ ማግባት ጸጋ ክብር ያሰጣዩዋል የሐንስ ግን እንዲህ ማድረጉ ፍትወት እንስሳዊት በባሕርይ እያለች በገቢር እንዳላወረዳት ያጠይቃል ። ወሰላዩ አንበጣ ወመዓረ ገዳም የሐንስማ እንዲህ ብሎ ማስተማሩ ነገሥታት እንጂ ጣቦ ጋቦ ዶሮ ስቅስቆ ያብሉኝ ብሎ ነው ትሉኝ እንደ ሆነ ይህ ለሥጋው ያን ነው ፡ እሱ ግን መንፈሳዊ ነውና ይህን አይሻም ምግቡም አንበጣ የሚባል ቅጠል ደቁሶ ጨው ነስንሶ ነበር ፡ እንደም አንበጣ በልሳነ አቲና ቀምሲስ ይለዋል በኛም ሰበቦት የጋጃ ማ ይባላል ። ወመዓረ ገዳም አለ ። የማን ማር ይሏል ፡ እንደም አንበጣ ይላል በቁሙ አንበጣውን ይበላ

ው ነበር ፡ በዐረቡ አልጄራድ ይላል አንበጣ ሲል ። ሐተታ ። ሰበ መኑዋ እያሉ እንደታልፍ ለማጠየቅ አሪትን አይጠብቁትም ነበር ። በጁ ቀን ግዘሩ የምትለውን አያሉ በግ ዘመን ገዝሯል ። ሶምሶን ከአፈ አንበሳ መዓር አግኝቶ ተመግቧል ከመንሰከ አድግ ውሀ ጠጥቷል ። ኤልያስም በአፈ ቋሶ ሥጋ እየመጣለት ይበላ ነበር ፡ የሐንስም በቁሙ አንበጣውን ይበላው ነበር ። ወመዓረ ገዳም ባለው ወመዓረ ጸደና ይላል ፡ የጣዝማ ማር ። ይህንም ሊቁ አንበጣ ዘይቤ ልዕልና ስብከቱ ይኢቲ ። መዓር ዘይቤ ጣዕመ ስብከቱ ይኢቲ ብሎ ተርጉሞታል ።

፩ ወየሐውሩ ነገሁ ነሎሙ ሰብአ ይሁዳ ወኢየሩሳሌም ወኩሉ አድያሚሃ ለዮርዳኖስ ። ማር ፩ ፡ ፩ ።

፪ በኢየሩሳሌም በይሁዳ በዮርዳኖስ አውራጃ ያሉ ሰዎች ሁሉ ከሱ ዘንድ እየሄዱ ፡

፫ ወያጠምቆሙ ለኩሎሙ በፈለገ ዮርዳኖስ እንዘ ይትአመኑ ኃጣውኢሆሙ ።

፬ ኃጣአታዮውን እየነገሩት በዮርዳኖስ ያጠምታዮው ነበር ። እገሌ ተጠመቅ በማየ ንስሐ ከመትኩን ረድኦ ለከርስቶስ እያለ ፡ ሐተታ ጥምቀት ከሶስት ወገን ነው ። መዝገብ ውሉድ ፍቁራን የምትባል የጌታ ጥምቀት ፡ ጥምቀተ የሐንስ ጥምቀተ አይሁድ ። ጥምቀተ አይሁድና ጥምቀተ የሐንስማ እንደ አይሆንም ሁሉም ልጅነት ያለሰጥ ቢሉ እንደ አይደለም ከሰውን

ታዋው ሰውነቱ እንዲበልጥ ፤ ከጥምቀታቸውም ጥምቀቱ ይበልጣል ። እንደም ጄወገን ነው ዘቱ ምሳሌ ዩቲ አማናዊ ። ምሳሌ አጥመቃ ለምድር በማየ አይህ ። ወለዡሎም አበዊን አጥመቆው ሙሴ በደመና ወበባ ሕር። ወተጠምቃ እገሪሆሙ ለክህናት ያለው ። ጥምቀተ ዮሐንስ ፤ ይህ ምሳሌ ነው ። አራቱ አማናዊ መዝገበ ውሉድ ፍቁራን የምትባል የጌታ ጥምቀት እንብዓ ንስሐ፤ ደመ ሰማዕት ባሕረ እሳት ።

ጸ ወሶበ ርአየ ብዙነን አሕዛብ እምፈሪሳውያን ወስዱቃውያን እንህ ይመጽኑ ውስተ ጥምቀቱ ጽሚተ ። ሉቃ ፫፤፮ ።

ጸ ከጸሐፍት ከፈሪሳውያን ወገን ብዙ ሰዎች ጻድቃን መስለው ኃጢአታቸውን ሠውረው አልባሌ መስለው ተርታ ልብስ ለብሰው የኦሪትን መፍረሻ የወንጌልን መታነሚ እና ያለን ብለው እሱ ወደሚያጠምቅበት ሲመጡ ባየ ጊዜ ። ሐተታ፤ እስራኤል አይደሉም ስለምን አሕዛብ አላቸው ቢሉ ስለብዛታቸው ። እንደም በጸያፍ የገባ ገብረ አሕዛብ ይሠራሉ ፤ ባባታቸው በፋራስ ፈሪሳውያን በላዶቅ ሰዳቃውያን ተብለዋል ባባትም ስም መጠራት ልማድ ነው ። በዲቦር ዕብራውያን በይሁዳ አይሁድ እንደ ተባሉ ።

ወይቤሎም አትውልዶ አራዊተ ምድር ሙኑ አመረክሙት ጉየዩ እውቅሰፍት ወእመን ሱት ዘይመጽእ ።

እናንተ የፍኝት እባብ ልጆች በነፍስ በሥጋ ከሚመጣው መከራ ትድኑ ዘንድ ማን ነገራችሁ ። እመቅሰፍት ወእመን ሱት ወእመንት ዘይመጽእ ይላል ። በጥጠስ በሐሳዌ መሢሕ በምጽዓት ከሚመጣው መከራ ትድኑ ዘንድ ማን ነገራችሁ ። ሊማሩለት እንዳልመጡ ያውቅ የለምን ቢሉ የማይጠቀም ከጉባዔው አይመጣምና እንደም የሹም ሰነፍ ባይለፈ ልፍ እንዲሉ ። ንግር ወኢታር ምም ብሉታልና ። አባቶቻቸው ወደው ባወጡት ስም ትውልድ አራዊተ ምድር አላቸው ። ወንድማቸውን ዮሴፍን ሸጠው በልተው እኩይ አርዌ በልዎ ብለው ነበርና ። ትውልድ አራዊተ ምድር ያላት አርዌ ገሞራዊት ናት አፊ ማኅፀኑዋ ጠባብ ነው ዘሩዳ ባጅ ትቀበለዋለች አባል ዘሩን ቆርጣ ታስቀረዋለች ። በዕንስ ጊዜ እባት ይሞታል በሚወለዱበትም ጊዜ አፊ ማኅፀኑዋ ጠባብ ነው ፤ ሥጋዋን በልተው ሆዱን ቀደው ይወጣሉ ። በዚህ ጊዜ እናት ትሞታለች ። እኒህም እንዳባት የሚሆኑዋቸውን ነቢያትን እንደ እናት የሚሆኑዋቸው ሐዋርያትን ገድለዋልና ። ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም እንተ ትቀትሎሙ ለነቢያት ወትዌግሮሙ ለሐዋርያት እለ ተፈነወ ። ሳይህ ብሎ እንዲያመጣው

ጸ ግበሩኬ እንክ ፍሬ ሥናየ ዘይደልወክሙ ለንስሐ ።
ጸ ከእንግዲህስ ወዲህ ለማመን የሚያበቃችሁን ሥራ ሥሩ ።

ዘ ወኢይምሰልክሙ ዘታመሥሙ በብሂል ዘትብሉ አብ ብህ እብርሃም ። ዮሐ፤፳፱፱ ።

ዘ አብርሃምን ያህል አባት ሳለን ትውልድ አራዊተ ምድር ያለናል በማለት ትውልድ አራዊተ ምድር ከመባል የምትድኑ አይምሰላችሁ፤ እንዲሉት አውቆ አመጣ እንዲሉትም አውቆ ማጣት ልማድ ነው ። ብፁዓን ብፁዓን እያለ ሲያስተምር ሰምተው ኦሪትን ነቢያትን ሲያሳልፋቸው መጥቷል እንዲሉት አውቆ ኢይምሰልክሙ ዘመጸእኩ እስዓርሙ ለኦሪት ወነቢያት ዘእንበለ ዳዕሙ ከመ አፈጽሞሙ እንዳለ ። ወኢትሁቦ ለጻድቅክ ይርአይ ሙስና በላቸው ፤ ይህን ማዳዊት የተናገረው ለራሱ አይደለም እንዲሉት አውቆ ታቢውሁነሁ ኦሰብእ ንንግርክሙ ከሠተ በእንተ ጻዊት ርእሰ ኑበው ቀደምት ከመሂ ሞተ ሠተቀብረ እንዳለ ። ከዚህም እንዲህ አለ ።

እብላክሙ ከመ ይክል እግዚአብሔር እምእላንቱ አዕባን እንሥኦውሉድ ለአብርሃም ፤ እግዚአብሔር ለአብርሃም ከነዚህ ከአሕዛብ ልጅ ማስነሳት አቅሞ ውሉድ ይላል መተካት እንዲቻለው ይቻለዋል ብዬ እነግራችኋለሁ ፤ እንሥኦውሉድ እንሥኦውሉድ ይላል ። እላንቱ አላቸው አሁን ያሉ በመካከል ነው ፤ ፤ላ ብሔረጌርጌሴፍን ገባ ብሎ እንዲያመጣው ፤ አዕባን አላቸው ደንጊያ ያመልክሉና ፤ እንደም ይቡስ ነው ይቡሳን እለምር ናዋ

የግድምስ ወንጌል ።

ላጥፋ ቢል ይቻላል። መንፈስ ቅዱስም ቸርነቱ ካልከለከለው ሁሉን ላጥፋ ቢል ይቻላል። ላጥፋ ላላት ዱር ይገልጻል። መንፈስ ቅዱስም ምስጢር ይገልጻልና እሳት የበላው መሬት ለአሁን ለተክል ይመቻል። መንፈስ ቅዱስም ያደረገበት ሰውን ለገደል ለትሩፋት ይመቻልና እሳት ከዛጎላቸው ሳይሳተፍ ሰባቱን መጻድኖች ያጸራቸዋል። መንፈስ ቅዱስም ከግብራቸው ሳይሳተፍ ሁሉን ያነጻጻና ይከታተል። ሁሉን ያረጋግጣል። እንዲሁ። እሳት ከንዱፋና አምሳ ስልሳ ፋና ቢያበሩ ለት ተከፍሎ የለበትም። መንፈስ ቅዱስም ተከፍሎ ሳይኖር በት እስከ ምጽአት ድረስ ሲሰጥ ይኖራልና ይከታተል። ትሁብ ወኢትቀብል እንዲል በእሳት ቀድሞ ሰብአ ሰዶም ሰብአ ገሞራን ከእስራኤል አንዱን ጎብር ለጥፍቶታል ለመጻገት እንደ ለምሕረት አልተፈጠረም እንዳይሉ ለምሕረትም እንደ ተፈጠረ ለማጠየቅ። አንድም ሸክላ ሠሪ ሠርታ ስትጨርስ ነቅ ያገኘችበት እንደሆነ እንደ ገና መልሳ ከሸክላ በውሀ ለውሳ በእሳት ታደሰዋለች። ተሐድሶም በመንፈስ ቅዱስ ነውና። ወዘተ። እሳት እንተ ኮነ ይትግፋ። አዳም እንበል ይትግዶ ትእዛዝ እግዚአብሔር ፈጣሪ ሁ አመ ነበረ ውስተ ገንት ወሰብ በልዩ እምፅፅ ፅልወት ተግርቀ ወኢረከባ እስከነ መጽአ አዳም ዳግግግግ ወአልበሰ እኩመ እግዶ ወእመንፈስ እንዲል

፲፪ ዘመሥኤ ውስተ እደሁ ዘበቱ ያንጽሕ ዓውደ እክሉ ።
 ፲፫ ፍሬውን ከገለባ የሚለይበት መንሽ በጁ ተይህ ያለ። ወያስተጋብእ ሥርናዮ ውስተ መዛግብቲሁ። ፍሬውን ከገለባው ለይቶ በሪ ቅ በጎታ በጎተራ የሚሰበሰብ በት ወኃሠሮስ ያውዲ በእሳት ዘኢይጠፍፅ። ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት የሚያቃጥል እሱ ያጠምቀከሙ በል ወደ ወርቅ ሂዶ ዘኢይጠፍፅ አለ። አንድም ዘመሥኤ ብለህ መልስ። ጣቱ ሶስት ነው ቢሉ የሶስትነት መያዣው ያንድነት ሁለት ነው ቢሉ ንፁና ሐሩ የሚልበት ሥልጣን ገንዘቡ የሚሆን። ዘበቱ ያንጽሕ ዓውደ እክሉ ዘውእቱ ፍጥረተ ሰብእ ብሎ ወስዶታል ሊቁ። ጸድቃንን ከኃጥአን የሚለይበት። ወያስተጋብእ ሥርናዮ ውስተ መዛግብቲሁ። ጸድቃንን ከኃጥአን ለይቶ በመንግሥተ ሰማያት የሚያኖርበት። መዛግብት ብሎ አብዛ በብዙ ወገን ትወረሳለችና። እስመ ውስተ ቤተ አቡዮ ብዙኅ ማኅደር ወምዕራፍ ቦቱ እንዲል። ወኃሠሮስ ያውዲ በእሳት ዘኢይጠፍፅ። ኃጥአንን ከጸድቃን ለይቶ በገሃነም ሥቃይ የሚያመጣበት ሥልጣን ገንዘቡ የሚሆን። አንድም ክፉውን ሕሊና ከበጎው ሕሊና የሚለይበት ሥልጣን ክህነት ገንዘቡ የሚሆን። ወሥርናዮስ በጎውን ሕሊና ከክፉ ሕሊና ለ

ይቶ በመንፈስ ቅዱስ የሚያስጠብቅበት እሱ። መዛግብት ብሎ አብዛ ስለ ሀብቱ ብዛት ወኃሠሮስ። ክፉውን ሕሊና ከበጎ ሕሊና ለይቶ በቀኖና የሚያጠፋበት ሥልጣን ክህነት ገንዘቡ የሚሆን እሱ በመንፈስ ቅዱስ እሳትነት ያጠምቃችኋል

በእንተ ጥምቀተ እግዚእ ኢየሱስ

፲፫ ወእሚሃ መጽአ እግዚእ ኢየሱስ እምገሊላ ውስተ ዮርዳኖስ ከመ ይጠመቅ እምዮሐንስ ማር
 ፲፬ ፩ ዘ፣ ለጌታ ሠላሳ ሲመላው ለዮሐንስ መንፈቅ ሲተርፈው ያን ጊዜ ጌታ በዮሐንስ እጅ ይጠመቅ ዘንድ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ መጣ። አንድም ሰው ሰብስቦ በማያጠምቅበት ጊዜ መጣ። አብ በደመና ዝንቱ ውእቱ ወልድዮ ብሎ ሲመሰክር መንፈስ ቅዱስ በአምሳለ ርግብ ወርዶ ከራሱ ላይ ሲቀመጥ አንድነት ሶስትነት ይታወቃልና። ያን ጊዜ ጌታ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ መጣ አለ። ሐተታ ምነው ባሪያ ወደ ጌታው ይሂዳል እንጅ ጌታ ወደ ባሪያ ይሂዳልን። ባሪያ በጌታው እጅ ይጠመቃል እንጅ ጌታ በባሪያው እጅ ይጠመቃልን ቢሉ ጌታ መምጣቱ ለትሕትና ነው እንጅ ለልዕልና አይደለምና። አንድም ለአብነትነት ጌታ ዮሐንስን መጥተህ አጥምቀኝ ብሎት ቢሆን ዛሬ ነገሥታት መኳንንት መጥታችሁ አጥምቀን ባሉ ነበርና። ሂዳችሁ ተጠመቁ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ለማለት አብነት ለመሆን። ጥም ቀቱን በዮርዳኖስ ያደረገው ስለ ምን ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ለ ፈጸም። ትንቢት በሕርጂ ርእየት ወገነት ወዮርዳኖስጊ ገብኝ ድኅ ሬሁ ርእየክ ማያት አግዚአ ርእ የክ ማያት ወፈርሁ ተብሎ ተነ ግሯል። ምሳሌም ዮርዳኖስ ከላይ ነቁ አንድ ነው ዝቅ ብሎ በደ ሴት ይከፈላል ከታች ወርዶ ይ ገናኛል። ዮርዳኖስ ከላይ ነቁ አን ድ እንደሆነ የሰው ሁሉ ነቁ አንድ አዳም ነው። ዝቅ ብሎ በደሌት እንዲከፈል እስራኤል በግዝረት አሕዛብ በቀላልፈት ተለያይተዋል። ከታች ወርዶ በወደብ እንዲገናኝ ሕዝብና አሕዛብ በክርስቶስ በጥምቀት አንድ ሁነዋልና። አንድም አብ ርሃም ላምስቱ ነገሥተ ሰዶም ረድቶ አራቱን ነገሥተ ኮሎ ዶጎሞርን ድል ነሥቶ ሲመለ ስ ደስ ቢለው በመዋዕልየኑ ትፈኑ ቃለክ ወሚመ ታርአ የኒሁ ኪያሃ ዕለተ አው አልቦ አለ። እሱንስ አታየውም ምሳ ሌውን ታያለህና ሑር ዕድም ለዝንቱ ዮርዳኖስ፣ ዮርዳኖስን ተሻግረህ ሂድ አለው። ዮርዳ ኖስን ተሻግሮ ቢሂድ መልክ ጼዴቅ ኅብስተ ሀረክት ጽዋን አኩቲት ይዞ ተቀብሎታል አ ብርሃም የምዕመናን ዮርዳኖስ የጥምቀት መልክ ጼዴቅ የቀ ሳውስት ኅብስተ ሀረክት ጽዋ ና አኩቲት የሥጋው የደሙ አንድም አዶብ ከዚህ ተጠ ምቆ ከደዌው ድኑዋል፤ አዶብ የአዳም ከነሕዋናቱ ደዌ የመ ርገመ ሥጋ የመርገመ ነፍስ

ዮርዳኖስ የጥምቀት ምሳሌ፣ አ ንድም እስራኤል ዮርዳኖስን ተሻግረው ምድረ ርስት ገብ ተዋል። ምዕመናንም አምነው ተጠምቀው ገነት መንግሥተ ሰማያት ገብተዋልና። ኤልያስ ዮርዳኖስን ተሻግሮ ገነት አር ኃል ምዕመናንም አምነው ተ ጠምቀው ገነት መንግሥተ ሰ ማያት ለመግባታቸው። አንድ ም የኤልሳዕ ደቀ መዛሙርት ጸበበነ ማጎደር ንዑ ንግዝም ዕፀ ወንሕንዕ ካልኝ ማጎደረ ብለው ሂዱ። እሱም መምሕረ ትሕትና ነውና አብሯቸው ሂደ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ ሲቄ ርጥ ምሳሩ ከዛቢያው ወልቆ ከባሕር ገባበት፣ ዝጊ ኅቡይ እ ግዚእየ፣ ጌታዬ ጥንቱን የተ ውሶ ያውም ጠፋ ተጨርሶ አለው የገባበትን አሳየኝ አለ ው አሳየው ቅርፍተ ዕዕ ቀርፎ አሥሳቅሎ በመታው መዝቀጥ የማይቻለው ቅርፍተ ዕዕ ዘቅ ጠ መዝቀጥ የሚገባውን ብረ ት ይዘት ወጥቷል እንደዚህ ም ሁሉ ሞት የማይገባው መ ለኮት ሙቶ ሞት የሚገባው አዳምን ለማዳኑ ምሳሌ፣ ጥም ቀቱንም ሽቶ አላደረገውም። አክ ፈቂዶ ለተጠምቆ አላ ከመ የሀበነ ሱታፊ ንጽሕ እንዲል በመጠመቁም ጸጋ ያገኘበት አይደለም። አክ ዘረከበ ጸጋ በ ተጠምቆቱ አላ ከመ ያብርሀ መከናተ ወያሳይል ማያተ ለእ ለ ሀለዎሙ ይጠመቁ ውስቲ ታ እንዲል፣ ዮርዳኖስን ብርሀ ት ማሕፀን ለማድረግ ለጥም ቀት ኃይል ለመስጠት ነው እ

ንጂ። አንድም ዮርዳኖስ በበጋ የማይገቡድል በክረምት የማይ ተርፍ ማዕከላዊ ውሀ ነው የጌ ታም ጥምቀቱ እኛም ከመጥቀ ም በላይ እሱን ከመጥቀም በ ታች ነውና። ዳግመኛ በባሕረ ጥብርያዶስ ላይ የሚሂድ ውሀ ነው ዐባይ በጣና ላይ እንዲሂድ የጌታም ጥምቀት ከኛ ጥምቀ ት በላይ ነውና። አንድም ብዙ ንዑሳን አንቅዕት ይገቡበታል እሱ ያበረታቸዋል እንጂ እነ ሱ አያበረታቸውም፤ የጌታም ጥ ምቀት ለኛ ጥምቀት ኃይል ጽንዕ ይሆናል እንጂ የኛ ጥ ምቀት ለጌታ ጥምቀት ኃይል ጽንዕ አይሆንምና። አንድም ን ዕማን ከዚህ ተጠምቆ ከደዌ ው ተፈውሷል ንዕማን የአዳ ሦ ከነሕዋናቱ ደዌ የመርገመ ሥጋ የመርገመ ነፍስ ዮርዳኖ ስ የጥምቀት ምሳሌ። አዶብ ን ዕማን ጌታ የተጠመቁበት ወደ ቡ አንድ ነው። ትንቢቱን አ ውቆ አናግሯል ምሳሌውንም እንጂ አውቆ አስመስሏል። ም ሥጢሩ እንደምነው ቢሉ ዲ ያብሎስ የጨለማ መጋረጃ ጋ ርዶ በአዳምና በሌዋን ሥቃይ አጸናባቸው ስመ ግብርናታች ሁን ጽፋችሁ ብትሰጡኝ ባቀ ለልሁላችሁ ነበር አላቸው። አ ዳም ገብሩ ለዲያብሎስ ሌዋን አመቱ ለዲያብሎስ ብለው ጽ ፈው ሰጡት። መጻፍስ የለም ይሁንብን ማለታቸውን መናገ ር ነው እንጂ እሱ በሁለት ዕ ብነ ፋክም ጽፎ አንዱን በዮ ርዳኖስ አንዱን በሲኦል ጥሎ ታል። በዮርዳኖስ የጣለውን ሲ

ጠመቅ እንደ ሰውነቱ ተረጎጦ እንደ አምላክነቱ አቅልጦ አጥፍቶላቸዋል። በሲኦል የጣለውን በዕለተ ኃርብ በአካለ ነፍስ ወርዶ ነፍሳትን ሲያወጣ አጥፍቶላቸው ወጥቷል።

፲፱ ወዮሐንስስ ዓበዮ እንደ ይብል አንስ እፈቅድ እምጎቤክ እጠመቅ።

፲፱ ዮሐንስ ግን ባሪያ በጌታው እጅ ይጠመቃል እንጂ ጌታ በባሪያው እጅ ይጠመቃልን ብሎ አይሆንም አለው።

ወአንተ ትመጽእ ጎቤየ። ባሪያ ወደ ጌታው ይሄዳል እንጂ ጌታ ወደ ባሪያው ይሄዳል። አለው። እናቱ ምንትኑ እነከመ ትምጽኢ ጎቤየ አሙሰለግዚአዮ ብላ ነበርና። ከዚያ እያይዘ እንዲህ አለ።

፲፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ጎድግ ምዕረሰ።

፲፱ ጌታ መለሰ አንድ ጊዜ ተወለደው ሐተታ አንድ ጊዜ ቢጠመቅ ሁለተኛ፣ በፈቃድ ቢጠመቅ በግድ፣ በሰውነቱ ቢጠመቅ ባምላክነቱ መጠመቅ የለበትምና።

እስመ ከመዝ ተደላ ውለቱ ለነይህ ለኛ ተደላችን ነውና። ሐተታ። ራሱን ከዮሐንስ አግብቶ አንተም መጥምቅ መለኮት ተብለህ ከብርሀ ይነገራልና እኔም በባሪያው እጅ ተጠመቀ ተብሎ ትሕትናዬ ይነገራልና ወይደልወነከመ ንፈጽም ክሉጽድቀ።

ትንቢተ ነቢያትን ልንፈጽም ይገባልና ዮሐንስ እንዲያጠምቅ ጌታ እንዲጠመቅ ትን

ቢት ተነግሯልና። አንድም እስመ ከመዝ ተደላ ለነ። ራሱን ከምእመናን አግብቶ ይህ ለኛ ተደላችን ነውና። አናንተም ብትጠመቁ ይወርድላችኋል ለማለት። ወይደልወነከመ ንፈጽም ክሉጽድቀ። ጽድቀ ተሰብእን ልንፈጽም ይገባልና። አንድም ራሱን ከአብ ከመንፈስ ቅዱስ ጋራ አንድ አድርጎ ይህ ለኛ ተደላችን ነውና አለ። አብ ዝንቱ ውለቱ ወልድዮ ብሎ ሲመሰክር መንፈስ ቅዱስ በአምሳለ ርግብ ወርዶ ከራሱ ላይ ሲቀመጥ አንድነት ሶስትነት ይገለጻልና። ወይደልወነከመ ንፈጽም ክሉጽድቀ። በማኅፀን የጀመርነውን ቸርነት ልንፈጽም ይገባልና።

ወእምዝ ጎደጎ። ከዚህ በኋላ ተወው። ሐተታ፣ እንዲያው አይተወውም ስመአብ ብክ ወስመ ወልድ ለሊክ ወስመ መንፈስ ቅዱስ ህልውውሰቲትክ ባዕደ አጠምቅ በስምክ ወበስመ መኑ አጠምቅ ኪያክ አለው። ወልዱ ለቡሩክ ከሣቲ ብርሃን ተሣሃለ፣ አንተ ካህኑ ለዓለም በከመሢመቱ ለመልክ ጼዴቅ ብለህ አጥምቀኝ አለው። ከዚህ በኋላ ተያይዘው ወደ ባሕር ወርደዋል።

፲፯ ወተጠሚቆ እግዚእ ኢየሱስ ሰቤሃ ወዕለ እማይ። ሉቃ ፫፣ ፳፩፣ ፳፪።

፲፮ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከተጠመቀ በኋላ ከውሃው ወጣ ሐተታ። ጥምቀቱን በውሀ ያደረገው በሌላ ያላደረገው ስለምን ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም። ትንቢት ወእነገዢክሙ በማይ ንጹሕ ወትንጽሑ እምርክስክሙ ተብሎ ተነግሯል። ምሳሌም ለታውዕለ ባሕር ክሉ ዘይትሐወስ ዘቦ መንፈስ ሕይወት ባለ ጊዜ በልብ የሚሳቡ በእግር የሚያሸከረክሩ በክንፍ የሚበሩ በደመ ነፍስ ሕያዋን ሁነው የሚኖሩ ፍጥረታት ተገኝተዋል። በረውበረው የሄዱ አሉ ከዚያውም የቀሩ አሉ። በረው የሄዱ የኢጥሙቃን ከዚያው የቀሩ የጥሙቃን ምሳሌ። ይህስ እንዳይሆን ወባረከሙ ለክልኪሆሙ በአሐቲ በረከት ይላል ብሎ በልብ የሚሳቡ የሰብእ ዓለም በእግር የሚያሸከረክሩ ከትሩፋት ወደ ትሩፋት የሚሉ የባሕታውያን። በክንፍ የሚበሩ ተመስጦ ያላቸው የሰማዕታት ምሳሌ ትንቢቱን አውቆ አናግሯል። ምሳሌውንም እንጂ ባወቀ አስመስጋል ፍጻሜው እንደምነው ቢሉ ውሀ በዙፋን ካለ ንጉሥ ባደባባይ እስካለ ጽኑስ ለሁሉ ርኩብ ነው ጥምቀት መሠራቱ ለሁሉ ነውና። ውሀ ጽንፍ እስከ ጽንፍ ይፈሳል። ጥምቀትም ጽንፍ እስከ ጽንፍ ይደረጋልና። ውሀ ያነጻል ጥምቀትም ያነጻልና። ውሀ ለወሰደው ፍለጋ የለውም። በጥምቀትም የተሰረየ ኃጢአት በፍጻ አይመረመርምና። ውሀ መልክ ያሳያል መልክ ያለመልማል። ጥምቀትም መልክ ነፍስ ያሳያልና መል

ረገው በሌላ ያላደረገው ስለምን ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም። ትንቢት ወእነገዢክሙ በማይ ንጹሕ ወትንጽሑ እምርክስክሙ ተብሎ ተነግሯል። ምሳሌም ለታውዕለ ባሕር ክሉ ዘይትሐወስ ዘቦ መንፈስ ሕይወት ባለ ጊዜ በልብ የሚሳቡ በእግር የሚያሸከረክሩ በክንፍ የሚበሩ በደመ ነፍስ ሕያዋን ሁነው የሚኖሩ ፍጥረታት ተገኝተዋል። በረውበረው የሄዱ አሉ ከዚያውም የቀሩ አሉ። በረው የሄዱ የኢጥሙቃን ከዚያው የቀሩ የጥሙቃን ምሳሌ። ይህስ እንዳይሆን ወባረከሙ ለክልኪሆሙ በአሐቲ በረከት ይላል ብሎ በልብ የሚሳቡ የሰብእ ዓለም በእግር የሚያሸከረክሩ ከትሩፋት ወደ ትሩፋት የሚሉ የባሕታውያን። በክንፍ የሚበሩ ተመስጦ ያላቸው የሰማዕታት ምሳሌ ትንቢቱን አውቆ አናግሯል። ምሳሌውንም እንጂ ባወቀ አስመስጋል ፍጻሜው እንደምነው ቢሉ ውሀ በዙፋን ካለ ንጉሥ ባደባባይ እስካለ ጽኑስ ለሁሉ ርኩብ ነው ጥምቀት መሠራቱ ለሁሉ ነውና። ውሀ ጽንፍ እስከ ጽንፍ ይፈሳል። ጥምቀትም ጽንፍ እስከ ጽንፍ ይደረጋልና። ውሀ ያነጻል ጥምቀትም ያነጻልና። ውሀ ለወሰደው ፍለጋ የለውም። በጥምቀትም የተሰረየ ኃጢአት በፍጻ አይመረመርምና። ውሀ መልክ ያሳያል መልክ ያለመልማል። ጥምቀትም መልክ ነፍስ ያሳያልና መል

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ከእ ነፍስ ያለመልግልፍ። በውሀ የታወቀ ልብስ ኃይል ጽንዕት ግዛፍ እየነሣ ይሄዳል ምዕመንናም ተጠምቀው ገድል ትሩፋት እያከሉ ይሄዳሉና። አንድም ሥጋዊ ተፍጥሮ የነርብ ብቃት የነሲፓራ በውሀ ምክንያት ሀብቱ መንፈሳዊ ተፍጥሮንም በውሀ ለማድረግ። አንድም ሸክላ ሠረ ሠርታ ስትጨርስ የነቃባት እንደሆነ እንደገና ከስክሳ በውሀ ለውሳኔ ታደሰዋለች። ተሐድሶም በጥምቀት ነውና። አንድም በውሃ ቀድሞ ሰብእ ትክትን ኋላ ግብግውያንን ከጠፋበት በኋላ ለመግት እንጂ ለምሕረት አልተፈጠረም ብለውታል። ለምሕረትም እንደተፈጠረ ለማጠየቅ። ሐተታ የወዲያኛው ቀስቱን እያጋለ መርዝ እየቀባ እያተባ ይመጣል። የወዲያኛውም እግዚአብሔር ጥበቡን ገልጾ ስትጀባውን ከውሀ ነክሮ ለጋሻው አልብሶ ይሄዳል መርዙን ጀባው ይጠርግለታል። ግለቱን ውሀው ያቀዘቀዘለታል ስለቱን ጋሻው ይመልስለታል እንደዚህ ሁሉ ምዕመናንም በጥምቀት ባገኙት ኃይል ድል ይነሳሉና።

ወናሁ ተርጎሞ ሎቱ ሰማይ። ሰማይ ተከፈተለት ። ሐተታ ። በሰማይ መከፈት መዘጋት የለበትም ደጅ በተከፈተ ጊዜ የውስጡ እንዲታይ ያልተገለጸ ምሥጢር ተገለጸለት ሲል ነው። ወርአየ መንፈስ እግዚአብሔር እንደ ይወርድ ከመርግብ ወንበረ ላዕሌሁ።

መንፈስ ቅዱስ በአምሳል ርግብ ወርዶ በራሱ ላይ ሲቀመጥበት አየ። ሐተታ። መንፈስ ቅዱስን ርግብ አለው ርግብ ኃይሊተ በቀል ናት። መንፈስ ቅዱስም ኃይሌ በቀል ነውና አንድም ርግብ በናጎ ጊዜ ሐፀማየ አይጎ ነትግ ማየ አይጎ ስትል ቄሶለ ፀፀ ዘይት ይዛ ተገኝታለች። መንፈስ ቅዱስም ተስፋ መስቀልን ያበስራልና። አንድም ርግብ ክንፏን በመቷት ዕንቀጥላኳን ቢሰብሩበት ቤቷን ከላፈረሱባት አትሄድም። መንፈስ ቅዱስም ኃጢአት በሥሩ ፈጽመው ካልከዱት አይለይምና። ታሪክ። አንድ ባሕታዊ አንዳየው ወለተ ከህንግልፎን አገጣ አይቶ በሐፀዝ ሙት ተነይፈ። ላግባሽ አላት ላባቱ ንገረው እምቢ አይልህም አለችው ሂዶ ነገረው። ፈጣሪዬን ልጠይቅ ብሎ ከጣ ያቱ ዘንድ ገብቶ ልስጠው አልስጠው ብሎ ጠየቀው። ቆቡን ይቅደድ ፈጣሪውን ይከድ ይኸን ካላደረገ አትስጠው አለው ሂዶ ነገረው። ቆቡን ቀደደ ፈጣሪውን ካደ። በዚህ ጊዜ አድርጎት የነበረ መንፈስ ቅዱስ በነጭ ርግብ አምሳል ተለይቶት ሲሂድ አይቷል። ያልኸኝን አደረግሁ ስጠኝ አለው ሁለተኛ ልጠይቅ ብሎ ገብቶ በጠይቀው። ቄይ ፈጣሪውም ፈጽሞ አልፈቀውም ባጠገብ ባጠገቡ ይጠብቀዋልና አትስጠው አለው። እይሆንም አለው። ለዚህን ብዬ ፈጣሪዬን ካድሁ ቆይን ቀ

ደድሁ ብሎ ንስሐ ቢገባ ተመልሶ በርግብ አምሳል ሲያድርበት አይቷል። ጥምቀቱን በመጻልት ያላደረገው በሌሊት ያደረገው ስለምን ቢሉ። በመጻልት አድርጎት ቢሆን መንፈስ ቅዱስን በቁሙ ርግብ ነው ብለው በተጠራጠሩ ነበርና። እሁንስ በቁሙ ርግብ አለመሆኑ መንፈስ ቅዱስ መሆኑ በምን ይታወቃል ቢሉ። ጌታ የተጠመቀ ከሌሊቱ ባሥረኛው ሰጎት ነው በዚያን ጊዜ ተሐዋሶያን ከየቦታቸው አይናወጡምና። በቁሙ ርግብ አለመሆኑ መንፈስ ቅዱስ መሆኑ በዚህ ይታወቃል። መንፈስ ቅዱስም መውረዱ ከውሀው ከወጣ ከየሐንስ ከተለየ ነው። ከወሀው ሳለ ወርዶ ቢሆን ለቀድሶተ ማያት የወረደ ነው ባሉ ነበረና ከየሐንስ ጋራም ሳለ ቢሆን ስለ ክብረ የሐንስ የወረደ ነው ባሉ ነበርና። ረቦ ወርዷል ያሉ እንደሆነ አብ ምሉዕ ነው አንተም ምሉዕ ነህ እኔም ምሉዕ ነኝ ሲል። አሰይፎ ወርዷል ያሉ እንደሆነ የብሉየ መዋዕል የሉብ ሕይወት ነኝ የብሉየ መዋዕል ያንተም ሕይወት ነኝ እኔም ብሉየ መዋዕል ሕይወት ነኝ ሲል ወርዶ ራሱን ቄንጠጥ አድርጎ ይዘታል አብ እኃይ ዓለም ነው አንተም አኃይ ዓለም ነህ እኔም አኃይ ዓለም ነኝ ሲል። መውረዱ ግን የማገፀኑን ለመግለጽ ነው። አንድም ለአብነት እናንተም ብትጠመቁ እንዲህ ይወርድላችኋል ለግለት

የማቴዎስ ወንጌል =

ወናሁ መጽሐ ቃል እምሰማይ
 ዘይብል ዝንቱ ውለቱ ወልድ
 የ ዘእፈትር ዘቦቱ ሠመርኩ =
 ሉቃ ፱ ፱፻፲፮ ፡ ፪ ጸጥ ፩ ፲፮ =
 ፲፮ ለተዋህዶ የመረጥሁት በሱ ህ
 ልው ሁኔ ልመለክበት የወደ
 ድሁት ልጄ ይህ ነው የሚል
 ቃል ከወደ ሰማይ ተሰማ ሐ
 ተታ = በዚህ አድር ያለው ል
 ጄ ነው አላለም ስድ አካል ፩
 ባሕርይ አድርጎ ይህ ልጄ
 ነው አለ እንጂ = ኢይቤ ዘላፀለ
 ዝንቱ ወልድ የላ ይቤ ዝንቱ
 ውለቱ ወልድ የ እንዲል = ወል
 ድየም ማለቱ እንደ አምላክነ
 ቱ ነው እንጂ እንደ ሰውነ
 ቱ አይደለም = ኢይቤ ዝንቱ
 ወልድ የ ዘከመ ትስብእቱ አ
 ላ ይቤ ዝንቱ ውለቱ ወልድ
 የ ዘከመ መለኮቱ እንዲል =

በእንተ ተመክሮት ዘኢየሱስ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ ወእምዝ ወሰዶ መንፈስ ገዳ
 መ ለእግዚእ ኢየሱስ = ማር ፩
 ፩ ፲፪ ሉቃ ፱ ፭ ከተጠመ
 ቀ በኋላ ፈቃዱ አነሣሰቶ ወ
 ደ ገዳም ወሰደው = ወሰበ ት
 ሰምዕ እንዘ ይብለከ መንፈስ
 ወሰዶ ገዳመ ኢተሐሊኬ ከመ
 ፍጡር ውለቱ = አላ መንፈስሰ
 ሥምረቱ ይኢቲ እንዲል = አ
 ንድም መንፈስ ቅዱስ የሚ
 ል ስብነት ይገኛል ሰማዕታት
 ን አነሣሰቶ ወደ ደም ጸድ
 ቃንን አነሣሰቶ ወደ ገዳም እ
 ንጂ ወሰድ ወሰደው ማለት አ
 ይደለም ፈቃዳቸው እንድ መ

ሆኑን መናገር ነው = ተጠም
 ቆም አልቀለም አላደረም ዕ
 ለቱን ገዳም ሂደል = እናንተም
 ተጠምቃችሁ አትቀሉ አትደ
 ፍ ዕለቱን ገዳም ሂዱ ለማለ
 ት አብነት ለመሆን ወደ ገዳ
 ም ሂደ አለ = አዳም ከዚህ ዓ
 ለም አፍኣ በምትሆን በገነት
 ድል ተነሥቶ ነበርና = እሱም
 ከዚህ ዓለም አፍኣ በምትሆን
 በገዳም በገቱ አርእስተ ኃጣው
 እ ድል ለመንገት = አንድም
 በገዳም ያር ይቀላል ለወጣ
 ንያን አብነት ለመሆን አንድ
 ም በገዳም ያር ይጸናል ለፍ
 ጸማን አብነት ለመሆን =
 ከመ ይትመክር እምዲያብሎስ
 ከዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ፡
 እፈተናለሁስ ብሎ ሂዶ በሆን
 ዕዳ በሆነበት ነበር = ከሂደ ዘን
 ድ ያሩን እየቀለመ ይሰብርበታ
 ል እንጂ =
 ይህንም ያር እማርበታለሁ ብ
 ሎ አላደረገውም ንሣእ ስደ
 መዓዲ እምአፍኣ ከመ ትኩ
 ን ፍቱነ ወስቡከ እንዲል መ
 ከራውንም ሽቶ አላመጣውም
 አኮ ፈቂዶ መከራሁ ለጸላኢ
 አላ ከመ ያብጥል ኃይሎ ለዘ
 ያሜክር በኃይሎ ለቃል ዘኮነ
 ስደ ምስለ ሥጋ እንዲል = መ
 ከራውንም አነሣሰቶ አለመ
 ጣውም ኢሆከ እግዚእነ እሱ
 ንተ ሕማማተ ከመ ይኅልፋ
 ዲቤሁ አላ በሁከቶሙ ማሰኑ
 እንዲል = መዋጋቱም በሰውነቱ
 ነው፤ ኢሠርዓ እግዚእነ ቀትለ
 በመለኮቱ አላ በሥጋሁ ዘይ
 ትዊከፍ ሕማማተ እንዲል = ድ
 ል መንገቱም በሰውነቱ ነው

እንጂ በአምላክነቱ አይደለም
 ወኢሞዎ በኃይሎ መዋዲት እ
 ንዲል = በአምላክነቱስ ድል ቢ
 ነሳው ባልተደነቀም ነበር፤ ለበሰ
 ሞዎ እግዚእነ በኃይሎ መዋዲ
 ት እምኢኮነ መንክረ ወእም
 ኢኮነት ትሩፋት ዘውስቱቱ ዘ
 ኢስብሕት ወዘኢውድስት አ
 ኮ መንክር እመ ሞዎ ኃያል
 ለድኩም እንዲል =

፪ ወጸመ ማ መዓልተ ወጃሌሊተ
 ፫ ማመዓልት ማሌሊት ጸመ = ሠ
 ራዲ ሕጻ ነውና ጸምን መጀ
 መሪያ ሕግ አደረገ = አንድም
 ሥራውን በጸም ጀመረ = ሐተታ
 ሙብል ለኃጣውእ መሠረት
 እንደ ሆነ፤ ጸምም ለምግባር ለ
 ትሩፋት መሠረት ናትና = እማ
 ለጸሎት ወእንታ ለአርምሞ
 ወነቅዓ ለአንብዕ ወጥንተ ኩ
 ሉ ገድል ሠናይት እንዲል =
 ማመዓልት ማሌሊት መሆኑ ስ
 ለምን ቢሉ ቀድሞ አባቶቹ
 ነበያት ማጃመዋል ከዚያ በ
 ያተርፍ አተረፈ በያጎድል
 አጎድል ብለው አይሁድ ደጊ
 ቱን ሕገ ወንጌልን ከመቀበ
 ል በተከለከሉ ነበረና፤ ሙሴ
 በጃዘመኑ ለዕብራዊ ረድቶ ግ
 ብጻዊን ገድሎ በኖሞ ቀብሮ
 ታል = ሙሴ የወልደ እግዚአብ
 ሔር ዕብራዊ የአዳም ግብጻዊ
 የዲያብሎስ ኖሞ የመስቀል =
 አንድም የገቱ አርእስተ ኃጣ
 ውእ ምሳሌ = ሙሴ ጃጸሞ ሕ
 ገ ኦሪትን ሠርቷል እሱም ማ
 ጸሞ ሕገ ወንጌልን የሚሠራ
 ነውና ሙሴ ጃዘመን በምድያ
 ም ኑር እስራኤልን ከግብፅ
 አውጥቷቸዋል = እሱም ጃጸሞ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ነፍሳትን የሚያወጣ ነው። ።
 እንደም የእስራኤል ገብኞች
 በግብን ተመልሰዋል። እሱም
 የመንግሥተ ሰማይ ገብኛ ነ
 ውና እስራኤል በገጸም ግዘ
 መን ነረው ምድረ ርስት ገብ
 ተዋል። እናንተም ግብትጸሙ
 ገነት መንግሥተ ሰማይት ት
 ገባላችሁ ለማለት። ኤልያስ ግ
 ጸም ገነት ገብቷል። እናንተ
 ም ግብትጸሙ ገነት መንግሥ
 ተ ሰማይት ትገባላችሁ ለማለ
 ት። ሕዝቅኤል በዐጋማይ ገገኑ
 ግብን ተኝቶ ስድስት መቶ ሙ
 ታን አስነሥቷል። እናንተም
 ግብትጸሙ ትንሣኤ ዘለክብር
 ትነሣላችሁ ለማለት። ዕዝራግ
 ቀን ከምግቡ ተከልክሎ ሙጻ
 ሕፋትን አጽፏል። አንሰ በ
 ውለቶን መዋዕል አብላዕኩ
 እክለ ወሊሰተይኩ ማየ። እሙ
 ንቱሰ መዓልተ ይጽሕፋ ወሠ
 ርከ ይደረፋ እንዲል እነዚያ
 ቀን ሲጽፉ እየዋሉ ማታ ይ
 መገባሉ። እሱ ግን ቀን ሲያጽ
 ፈው የሚውለውን ሌሊት ሲ
 ያስበው ይድር ነበር። እናንተ
 ም ግብትጸሙ ምሥጢር ይ
 ገለጥላችኋል ለማለት። እባብ
 አካሉ የደገደገበት እንደሆነ
 ግብን ከምግብ ተከልክሎ ይ
 ሰነብታል። በስቀረተ ዕዕ በ
 ስቀረተ ዕብንም በሉ አልፎ
 ሲሄድ ተገፍ ይወድቅለታል
 ይታደሳል። እናንተም አርባ ብ
 ትጸሙ ተሐድሶተ ነፍስ ታገ
 ኛላችሁ ለማለት። ምሳሌውን
 አውቆ እስመስጋል ፍጻሜው
 እንደምንነው በሉ አጻም በ
 ግብን ያገኘውን ልጅነት እስ

ወስዶ ነበርና ለሱ እንደከሰ ለ
 ማጠየቅ። እንደም በግብን ተ
 ስእሎተ መልክዕ ለተፈጸመለ
 ት ሰው ሁሉ ሊከስ እንደመ
 ጣ ለማጠየቅ። ላይቱ ባሕርያ
 ት አሥር አሥሩን ለመካስ።
 አምስተኛ ባሕርይ ነፍስን የ
 ጨመሩ እንደሆነ ስምንት
 ስምንቱን ሊከስ እንደመጣ
 ለማጠየቅ። ከዚህም ተራብ
 አልሳሳም ተዋጋ ድል አል
 ተነሣም ወሰበ ጸመ እግዚአ
 ግብርማልተ ወግሌሊተ ከሠተ
 ከመ ኢሐመ ሥጋሁ እምረኃ
 ብ ወዕምዕ በኃይል ዘይደሉ
 ለመለኮት እንዲል። ከዚህም
 ሥራውን ሠርቶ ሥሩ አለ እ
 ንጂ። ባልዋጁበት ጣት የዘንዶ
 ጉድጓድ ይለኩበት እንዲሉ
 ሳይሠራ እኛን ሥሩ አላለንም
 ወሐሮን እግዚአ ለጅስ ግብ
 ራት እንዲል። ጅስ ግብራት የተ
 ባሉ ጥምቀት። ተአምኖ ኃጣው
 እ፡ከዊነ ሰማዕት። ተባሕትም ም
 ንኩስኖ። ጥምቀት በዕደ ዮሐን
 ስ መጠመቅ ተአምኖ ኃጣው እ
 ከተአማንያን ኃጣው እ ጋራ አ
 ንድ ዕኖ መቄጠር። ከዊነ ሰ
 ማዕት አንሰ በእንተ ዝንቱ
 ተወለድኩ ወእንበይን ዝንቱ
 መጻእኩ ውስተ ዓለም ከመ
 እኩን ሰማዕተ በጽድቅ ብሎ
 ከጸላጠስ ፊት ቁሞ መመስ
 ከር ተባሕትም ግብን ከምግ
 ብ ተከልክሎ በገጸም መኖር።
 ምንኩስና በድንገልና መኖር
 ነው። ረቂቅ ዘእምረቂቅ እንደ
 ሆነ ለማጠየቅ በንቱም ድን
 ግልና ተዕነሰ በንቱም ድንግል
 ና ተወለደ። ዘኢይርጎብ እም

ዘኢይርጎብ እንደሆነ ለማጠየ
 ቅ ግመዓልት ግሌሊት ጸመ
 ዘኢይትገሠሥ እምዘኢይትገ
 ሠሥ እንደሆነ ለማጠየቅ በባ
 ሕር ላይ ሄደ። ብርሃን ዘእም
 ብርሃን እንደሆነ ለማጠየቅ ብ
 ርሃን መለኮቱን በደብረ ታቦ
 ር ገለጸ። ሕይወት ዘእምሕይወ
 ት እንደሆነ ለማጠየቅ ያራት
 ቀን ሬሳ አልዓዘርን እነሣ ።
 ወእምዝ ርጎብ ።
 ከዚህ በኋላ ተራብ። ሐተታ ረ
 ኃቡም የፈቃድ ረኃብ ነው እ
 ጂ እንደኛ ረኃብ አይደለም
 እኛ ብንበላው ቀሩንጣን ብን
 ተወው ስልት ቀጠና ይሆን
 ብናል። ረጎብ እግዚአንስ እኮ ከ
 መ ረኃብ ዘእነ አላ ገጸ ረኃ
 ቡ ፍሉጥ እምነነ ለነሰ በግብ
 ር ይመውዓነ ወሎቱስ በፈቃ
 ዓ. እንዲል። አንድ ጊዜ ርጎብ
 አንድ ጊዜ ኢርጎብ ይላል እ
 ንደምነው በሉ። ከደት አካል ጅ
 አካል ከሁለት ባሕርይ ጅባሕር
 ይ እንደሆነ ለማጠየቅ። በእንተ
 ምንት ርጎብ እግዚአን ዘእንበለ
 ዳዕሙ ከመ ያጠይቅ ከመ ውለቱ
 እምደ ሀላጭያት እንዲል። መራ
 ቡም ለአጽድቆተ ትስብእት ለ
 ከሳ ነው። ወቀርቦ ዘየሚከር።
 የሚፈታተነው ዲያብሎስ ቀረቦ
 ሐተታ እንዲያው አይቀርበው
 ም ርጎብኩ የሚል ድምዕ አ
 ሰምቶት ፍሬ ዕዕ ሲገ አይቶት።
 መልኩን አጸውልጎ ታይቶት
 እሱም እንዲያው አይቀርብም
 በአምሳለ ሠዓሊ በአምሳለ ሐ
 ራሲ በቀዳዳ ሽልጎ ትኩስ ዳ
 ቦ የያዘ መስሎ ሁለት ደንገጊ
 ያ ይዞ ይቀርባል አንዱን ላ

+ እንዲሁ ለጌጃ ለድርገት ለንባላ ለሌሎች ደንጊያውን ግ ጳጳስ ከግድረግ የያዘኸውን ለንጃው ያለኝ እንደሆነ አዳ ምን ለበቱን በመብል ምክንያት ድል እንደሆነውን እሱን ም ለመብል ምክንያት ድል እንደሆነው ብሎ።

ወይሌሎ ለመሰ ወልደ እግዚአብሔር አንተ በል ከመ ለላ አሰባን ኅብስተ ይኩና።

በዮርዳኖስ ዝንቱ ውለቱ ወልደዮ ብሎ ሲመሰክርለት ሰምቶ ነበርና የእግዚአብሔርስ ልጅ ከሆንህ እኒህ ደንጊያዎች ኅብስት ይሁኑ ብለህ እዘዝ አለሁ። በያደርገው የሰይጣን ተላላኪ ብሎ ሰጠ አልበታለሁ ባያደርገው ደካሙን አይቼ እቀርባለሁ ብሎ። ደንጊያውን ኅብስት አድርገ ግለቱ ምን ልግድ ይዞ ነው ቢሉ በዮሴፍ ልግድ የሆሉናን አባቱ የሱን ስንቅ ለብቻ አሲዞ ለወንድሞችህ ስንታቸውን ሰጥተህ ወንድሞችህን ጠይቀህ ና ብሎ ላከው። ያሉበትን አጥቶ ሲፈልግ የሱ ስንቅ አለቀበት ከዚያ እንዳይባላ አባቱ ያላዘዘው ነው። ረኅብ ጸንቶበት ሳለ መልክክ ያባትህን ፈጣሪ ደንጊያውን ጳጳስ አድርገልኝ አትለውም አለው። ወደእግዚአብሔር ቢያመልክት ደንጊያው ጳጳስ ሁሉን ተመግቧልና እንዲህ አለ።

የ ወክው ሥለ እግዚአብሔር ሊየሱስ። ጌታም መለሱ።

ወይሌሎ ጽሑፍ ከመ ለከ በኅብስት ከመ ዘየሐዩ ሰብእ። ዘዳ፣ ሸ ለታ፣ ሸ ሸ።

ሰው የሚደነው በኅብስት ብቻ እንዳይደለ ተጽፏል።

አላ በከሉ ቃል ዘይወጽእ እምከፋሁ ለእግዚአብሔር።

እግዚአብሔር ጸን ያለው ይደናል ሙት ያለው ይሞታል እንጂ። አንድም ሰው የሚደንገበሬ በጸረበት በኅብስት ብቻ እንዳይደለ ተጽፏል። እግዚአብሔር ምግብ ይሁን ያለውም ምግብ ይሆናል እንጂ። እስራኤል ግ ዘመን በትርህ አልወደቀ ሚግህ አልወለቀ ልብስህ አላለቀ እንዲሉ። ከውቅያኖስ በደመና አይበት ተጽግሮ በነፋስ ወደልጋዝ ተጭኖ መጠኑ ድንብላል አሁሉ መልኩ በረድ መስሎ ወእዝ የኃድግ ህቦ ይላል የውርጭ ገበታ ሲነጸፍ እየዘነመላኛው አርባ ዘመን ተመግበዋልና። አንድም ሰው የሚደንገበሬ በጸረበት በጋሪ በት በእንጀራ ብቻ እንዳይደለ ተጽፏል። በዓቂብ ሕግም በትምህርትም ነው እንጂ። ሐተታ። የሰው ባሕርይ ባሕርይ እንስሳዊ ባሕርይ መልካዊ ነው ባሕርይ እንስሳዊ ምግብ ሲያጣ ይጎዳል። ባሕርይ መልካዊ ትምህርት ሲያጣ ይጎዳልና። አእምሮ ከመ በአማን ሲያይ ቃለ እግዚአብሔር ሲሲተ ልብ ቃላቲሁ ለእግዚአብሔር ወአም ጽእ ረኅብ እክል ወጽምን ግይ ለብሔር ረኅብሰ እምሰሚን ቃለ እግዚአብሔር እንዲል። አንድም ወልደ እግዚአብሔር

ስ ከሆንህ ይህ እንደ ድንጊያ ፈዞ ያለ ሰውነትህ ኅብስተ ሕይወት ኅብስተ መድኃኒት ይሁን ብለህ እዘዝ ሲያሰኘው ነው። ጌታም ሰው የሚደን በዕሩቅ ብእሲ ሥጋ እንዳይደለ ተጽፏል። አካላዊ ቃል በተዋሐደው ሥጋ ነው እንጂ አለው ወእምዝ ነሥኦ ወወሰዶ ውስተ ቅድስት ሀገር።

የ ከዚህ በኋላ ወደ ቅድስት ሀገር ወደ ኢየሩሳሌም ወሰደው ሐተታ። እሱስ አይወስደውም ፈቃዱን አውቆ ስለሄደለት ከሀናትን ድል ነሥቼበት በግላውቅ በገዳም ቢሆን ነው እንጂ። ከሀናትን ድል በምነሳበት በቤተ መቅደስ ቢሆን መች ድል ይነሣኝ ነበር ብሏል። ፈቃዱን አይቶ ስለሄደለት ነሥኦ ወሰዶ አዕረጎ ይላል። ወዓቀም ውስተ ተድባብ ቤተ መቅደስ።

ተድባብ ግዕዝንት ርእስ ይላል አብነት። ተድባብ ያለ እንደሆነ ከዝንቦው ግዕዝንት ያለ እንደሆነ ከምሕዋሩ ርእስ ያለ እንደሆነ ከጉልላቱ አቆመው። ከዚህም በአምሳለ ሊቀ ከሀናት አምሞ ጠምጥሞ መነሳስን ይዞ ይታየዋል።

የ ወይሌሎ ለመሰ አማን ወልደ እግዚአብሔር አንተ ቅንጽ እምዝዩ ወተወረው ታሕተ።

የ መዝ፤ ፲፩።

በዕውነት ወልደ እግዚአብሔር ከሆንህ ከዚህ ዘለህ ወደቻች ውረድ አለው። ሐተታ ቢሰበር አርፈዋለሁ ባይሰበር ምትሐት አሰኝዋለሁ ቢያደርገው

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ሌላ ያር እሸለታለሁ ባያደርገው ደካማ እሰኘዋለሁ ቢያደርገው የሰይጣን ተአዛዚ ብዬ ፅዳ እልበታለሁ ባያደርገው ድካሙን አይቺ አቀርበዋለሁ ብሎ ነው ፡

እስመ ጽሑፍ በመለመላእክ ቲሁ ይኤዝዘመ በእንቲእክ ከመ ይዕቀብክ በኩሉ ፍናዊክ በመንገድህ ሁሉ ይ ብቁህ ዘንድ መላእክትን ስላንተ እንዲያዛቸው ተጽፏልና ። ወበእደዊሆሙ ያነሥኩክ ከመ ኢትትዕቀፍ በዕብን እግርክ እግረክ ይላል=እግርህ እንዳይሰናከል=በእጃቸውም ያነሡሃል የሚል ጽሑፍ አለና ። ጌታ ከላይ ጠቅሶበት ነበርና ፤ እሱም ፈንታውን ይንጉዳጉዳል ።

ገ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ወያይሌሎ ካዕበ ጽሑፍ ኢታመክር ለእግዚአብሔር አምላክክ ። ዘገ ፤ ፤ ።

ዳግመኛ ፈጣሪህን እግዚአብሔርን አትፈታተነው የሚል ጽሑፍ አለ አለው ። እንዲህ የሚል ከምን አለ ቢሉ እንደ ጊዜ ገድሎ ጠቀሰ ። እስራኤል በገዳም ሳሉ ሙሴ ከሥራሁለቱ ነገድ አወጸጽቆ ኢያሱና ካሌብን ምድረ ርስትን ሰልላችሁ ኑ ብሎ ሰደዳቸው ። እሳቸውም ሰልለው ሲመለሱ ከወይኑ ዘለላ ከስንድው ዛላ በባጠ ቀፎ ይዘው መጡ ። እንደምን ሁናችሁ መጣችሁ ሀገሪቱስ እንደምን ያለች ናት ብለው ጠየቋቸው ። ሀገሪቱስ መልካም ናት እንደዚህ ያለ ታፈራላች ፣ ባሕቱ ርእሳ ደቂቆ ለኤናቅ ኑና

ሙ ከመ አርዝ ወጽንዎሙ ከመ አውልዕ ንሕነሰ ከነ ከመ አናብጥ በቅድሚሆሙ ምድር ረትረድኦሙ ወተዓቅቦሙ ብለው ፤ ፍ አስገርመው አስፈርተው ተናገሩ ካሌብና ኢያሱ በፈቃደ እግዚአብሔር እንገባታለን አሉ ፤ ፍ ካገባንስ አሁን ያግባን ሙሴ ተነሣ ታቦተ ጽዮንንም አንሣ እንሂድ አሉት ፤ ሙሴ ታቦተ ጽዮንም አሁን አትነሣ እናንተም እግዚአብሔር ፈጣሪ ያችሁን አትፈታተኑት አላቸው ። አይሆንም ብለው ሄዱ ። በወሰን ያሉ አሕዛብ ገጥመው ድል አደረጉቸው ፤ በዚህ ጊዜ ከባሕር ጠልቀው ከገደል ወደቀው አልቀዋል ። ከዚህም ጌታ እንደ ጊዜ ገድሎ ጠቀሰው

ገ ወእምዝ ነሥኦ ዲያብሎስ ወአዕረጎ ውስተ ደብር ነዋኅ ጥቀክዚህ በኋላ ወደ ረጅም ተራራ አወጣው ሐተታ ነገሥታትን ድል በማልነዘበት በቤተ መቅደስ ቢሆን ድል ነሣኝ እንጅ ። ነገሥታትን ድል ዘምነዛበት በተራራ ቢሆን መቸድል ይነሣኝ ነበር ብሏል ፈቃዱን አውቆ ስለሂደለት አዕረጎ አለ ።

ወኦርአዮ መንግሥታተ ኩሉ ዓለም ። ወኩሉ ክብር ። ጠጠሩን ወርቅ ብር ። ቅጠሉን ግምጃ እስመስሎ አሳየው እንደም መንግሥታተ ኩሉ ዓለም ። ግዛቱን ሁሉ አሳየው ወኩሉ ክብር እንስሳትን ዓራዊትን ፈረስ በቅሎ ሠራዊት እስመስሎ አሳየው ። እሱስ ያያለታል ቢሉ ስለመሰለው

ነው እንጅ አያይለትም ድል መንሳቱ በምን ይታወቃል ቢሆኑ ባለመጽኑ ።

ወይይሎ ዘንተ ኩሎ አሁብክ እምከመ ሰገድክ ሊተ ወአማ ገክኒ ፣ ደፋር ነውና ብትሰገድልኝ እጅ ብትነሳኝ ይህን ሁሉ እሰጥሃለሁ አልው ።

፤ ወእምዝ ይይሎ እግዚእ ኢየሱስ ሐር እምድግሬየ ሰይጣን ። ዘዳግም ጌ ፤ ፤ ። ከዚህ በኋላ ከኋላዬ ወግድ አለው ራስ አይቶ የሚመጣ ጠላት ከፋ ነውና ጽኑ ባለጋራዬ ሲል ነው ። ወዓቀመ አደርሃ ሰይጣን ላዕለ ሰሎሞን እንዲል ። አንድም እምዘድግሬየ ይላል አብነት ከኔ በኋላ ከሚነሱ ከምዕመናን ወግድላቸው አለው ። እንዲህ ባለው ጊዜ እንደጠስ ተኖ እንደ ትቢያ ዘጥ ጠፍቱአል ። ሐተታ እስካሁን ሐር አላለው አሁን ሐር ማለቱ ስለምን ቢሉ ። በቀዳሚ ጊዜ ጉዩይ ወበካልዕ ጊዜ ጉዩይ ወበሣልስ ተንሥእ ወተቃተል እንዲል ። አብነት ለመሆን በሰስተኛው ድል ንሱ ለማለት ንጉሥ በመንግሥቱ ጉልማሳ በሚሰቱ እንዲቀና ። ጌታም ለአምልኮቱ ቀናኝ ነውና ። እስመ እነ አምላክ ቀናኝ ዘእፈዲ ኃጢአተ አብላ ዕለ ውሉድ እስከ ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ለልል ይጸልኩኒ ። ወለእልሰ ያፈቅሩኒ እገብር ምህረተ እስከ ፤ ፤ ትውልድ እንዲል ።

ጽሑፍ ለእግዚአብሔር አምላክክ ትሰገድ ወኪያሁ ባሕ

ቴቶ ታምልክ። ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ትሰግድ ዘንድ እሱንም ብቻ ታመልክ ዘንድ ተጽኛል አለው። ሔር እምድ ጎሬየ ባለው ጊዜ እንደ ጠስ ተና እንደ ትቢያ በኖ ጠፋ አላለምን ለማን ይጠቅሰዋል ቢሉ ሰይጣንና ውሻ ምልልስ ወዳጅ ነውና ተመልሶ ይሰግዋል። እንድም እንደ አምላክነቱ አጽንቶት ሰምቶ ይሄዳል። እንድም ወደጋሁ ታሰምሆ እንዲል ካለበት ሁኖ እንዲሰግው አድርጎታል። እንድም ከሐተታ ለመጻን ጥቅሱ ይቀድማል።

፲፩ ወእምዝ ጎደጎ ዲያብሎስ።
 ፲፩ ከዚህ በኋላ ተወው እስከ ጊዜ ሁ ብሎ በሉቃስ ያቀናዋል። በዕለተ ዓርብ በአይሁድ ሥግው ሁኖ እስኪያሰቅለው ድረስ አይመለስበትም። ከዚህም በጎ ልጅ ተወልዶ ለአጻምና ለሔዋን በሶስቱ አርእስተ ኃጣውኦ ድል ነግላቸው። አሁን ዛሬ ደም ያለበት ሰው ጌሻ አስነሥቶ እምባውን ሰብሮ ይመኛውን ገድሎ ይመን መልሶ ሲሄድ የቀሩት ከዛፍ ከገደል ተጠግተው የሆነህ ሆነ እንተ ማነህ እንወቅህ ባሉት ጊዜ የዘመዶቹ የእገሌ የእገሌ ደም የማይቀርብኝ እኔ እገሌ ነኝ ብሎ እንዲል። ጌታም የእባቱ የእጻም የእናቱ የሔዋን ደም የማይቀርብኝ ሲል በሶስቱ አርእስተ ኃጣውዕ ድል ነግላቸው። ሶስቱ አርእስተ ኃጣውዕ ስለት ትዕቢት ፍቅርን ምድናቸው ስለት ያልሰጡትን

መሻት ነው። ትዕቢት አምላክ እሆናለሁ ማለት ነው። ፍቅርን ምድ በቃኝ አለማለት ነው። በዚህ ሁሉ ድል ነሥቶታል። ዛቲ ስፍጠት እንተ ረሰየቶ ለአጻም ይትመየጥ ውስተ መሬት ወሶበ በጽሐ ጎበ አምላኪየ ወሀቤ ሲሳይ ለዘሉ ገብዳ ሰይጣን ተኃፊሮ ወተመዋዎ እንዲል። ጳም ድል መንሳቱ ለአጻምና ለሔዋን ብቻ አይደለም ለሁሉም ድል ነሥቶላቸዋል የመነከሪትም ያራቸው ስለት ነው። በጅት ጊዜ አያገኙትምና በትጎርምት ነዋሮችና ቸው በቦታቸው በገጻም በስስት ቢመጣበት በትእግሥት ድል ነሥቶላቸዋል። የካህናት ያራቸው ትዕቢት ነው። አእምሯችን ረቂቅ ማዕርጋችን ምጡቅ እያሉ ይታወቃሉ። በቦታቸውም በቤተ መቅደስ በትዕቢት ቢመጣበት በትሕትና ድል ነሥቶላቸዋል። የገሥታት ያራቸው ፍቅርን ገዋይ ነው። ቤታቸውን ከፍ ካለ በታ ሠርተው ያለፈ ያገደመውን የወጣ የወረደውን እያዩ የዚህ ሁሉ እንጅ ነሮው በኛ ነው እያሉ ገንዘብ ይሰበስባሉ በታቸው በተራራ ነው። በተራራ በፍቅርን ገዋይ ቢመጣበት በጸሊዓን ገዋይ ድል ነሥቶላቸዋል። ከዚህ በኋላ ኃጢአት ከሥሩ እንደተነቀለ ዛፍ ሁኖላች ከሥሩ የተነቀለ ዛፍ እንዳይሰመልም እንዳያብብ እንዳያፈራ ኃጢአትም በፍጻ የማታሰገዝ ሆኖላች። ዛሬ የተያዙ አሉሳ በሉ አሊህማ አዋጅ አፍራሾች

ናቸው። ንጉሥ ይዘምታል ድል ነሥቶ ሲመለስ ከመንገድ የወጣህ ወታደር ብሎ አዋጅ ይነግራል በደለኛ ወታደር ገንዘብ ሲዘርፍ ከመንደር ገብቶ ቢሞት ንጉሥ ድል አልነግም ይባላል። እኒህስ አዋጅ አፍራሾች ናቸው። ወናሁ መጽኤ መላእክት ይትለክክም። አርባ ቀን በትሕርምት ኖሯልና መላእክት ጎብስት ሰማዎ ዌ ጽዋዕ ሰማያዊ ይዘው መጡ አንድም ድል ነሥቷልና ለከኃይል ለክ ጽንዕ እያሉ እያመሠገኑ ቀረቡ። እንደ ዓቢይ ንጉሥ እንደ ንዑስ ንጉሥ ተሳልፈው ሰንብተዋል። ከዚህ በኋላ ሠራዊታችን ለምን ያልቃል አንድ ላንድ እንገናኝ ብለው ተገናኙ። ዓቢይ ንጉሥ ንዑስ ንጉሥን ገደለው። የዓቢይ ንጉሥ ሠራዊት ደስ ብሏቸው እየዘፈኑ ቀርበዋል። የንዑስ ንጉሥ ሠራዊት እያዘኑ እየፈሩ ሸሽተዋል። እኒህም ድል ነሥቶላቸዋልና። መጡ አለ። ድል ከነግ በኋላ መምጣታቸው ስለምን ቢሆን መላእክትን ይዘ ድል ነግኝ እንጂ ብቻውን ማቢሆን መች ድል ይነግኝ ነበር ባለ ነበርና እንዲህ እንዳይል። አንድም እናንተም ድል ብትነሱ ይገለጽላችኋል ለማለት። እንዳንድ ባሕታዊ ሰይጣን መጥቶ ንጉሥ ይጠራል አለው። አልብዩ ንጉሥ ዘእንበለ እግዚአብሔር ለሁሉ ከርስቶስ አለው። ይህ ደፋር በዓለም እያለ ንጉሥ

የግቴዎስ ወንጌል

የለም ይላል ብሎ በያዘው በሎ ታ ቀጥቆጠት ሄዷል። ከዚህ በኋላ መልአክ ዑቃቢው ተገ ለጸለት ማንህ አለው እኔ መ ልአክ ዑቃቢህ ነኝ አለው። እንኪያ እስከሁን ወደት ኖረ ሃል አለው አሁንም ድል ብት ነግ ነው እንኚ ድል ብትነግ እ ልገለጽልህም ነበር ብሎታል።

ዘከመ ነበረ እግዚአ ኢየሱስ በቅፍርናሆም።

፲፪ ወሰግሮ እግዚአ ኢየሱስ ከመ አኅዝዎ ለዮሐንስ ተግኅሠው ስተ ገሊላ። ማር ፩ ፲፱።

፲፫ ከመ አኅዝዎ ከመ ተግኅሠ ይ ላል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስ ዮሐንስን እንዲጋዙት ዮሐ ንስ እንደተጋዘ በሰማ ጊዜ ገሊ ላ ገባ መከራ በመጣባችሁ ጊዜ ሸሹ ለማለት አብነት ለመሆን።

፲፬ ወኃደጋ ለናገረው ወመጸአ ጎደረ ቅፍርናሆም እንተ መ

፲፭ ንገላ ባሕር። ናገረውን ትቶ በባሕር አጠገብ ባለች በ ቅፍርናሆም ሲያስተምር ኖረ። ውስተ አድባረ ዛብሎን ወን ፍታሌም። የዛብሎን የንፍታሌም ዕፃ በምትሆን።

፲፮ ከመ ይትፈጸም ዘተብህላ በ

፲፯ አሳይያስ ነቢይ። በነቢይ በ አሳይያስ ቃል የተነገረው ትገ በት ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ኖረ

፲፰ እንዘ ይብል ምድረ ዛብሎን ወምድረ ንፍታሌም። አሳ ፱ ፩።

፲፱ በዛብሎን በንፍታሌም ዕፃ ያሉ ፍኖተ ባሕር። በባሕር አጠገብ ያሉ ጳራልዮ ወጳራልያስ። ጠጠር ገዞር።

ግዕድተ ሐይቀ ዮርዳኖስ።

በዮርዳኖስ ወደብ ማዶ በአንጻ ረ ሊባኖስ ያሉ። ገሊላ ዘአሕዛብ የአሕዛብ ክፍል ዕፃ በምትሆን በገሊላ ያሉ። ሐተታ ዘሕዝብ አለና ከዚያ ሲለይ ዘአሕዛብ አለ። ሰሎሞን ቤተ መቅደስን በሠራ ጊዜ ወአርድአ ኪራም በዕቦወ ቁድድስ ወጳውቂና እ ንዲል። ጥድ ዘግባ እየጠረበ አግዞታል። ሆያ ያህል ቀላል ቀላል አህጉር ሰጠው እስመ ኢዓደማሁ ይላል ደስ ባያሰኙ ት ወዳጁ በኔና ባንተ ዘንድ ይህ ምን ቁም ነገር ነው አለ ው። የመልክተኛ ማደረያ ይሁ ንህ ብዬ ነው አለው ከዚህ በ ኋላ አሕዛብ እንደ ባለጉልት እስራኤል እንደ ባለርስት ሁነ ው የሚኖሩ ሁነዋልና ገሊላ ዘአሕዛብ አለ። አንድም ፈርዖ ን አሕዛብን ወግቶ ለልጁ ለ ሰሎሞን ሚስት ሰጥቷት ነበርና ገሊላ ዘአሕዛብ አለ።

፲፯ ሕዝብ ዘይነብር ውስተ ጽልመ ት ርእየ ብርሃን ዓቢየ።

፲፰ በጨለማ ላሉ ሕዝብ ታላቅ ብርሃን ወጣላቸው። ወለአላሂ ይነብሩ ውስተ ጽልመት ወጽ ላሎተ ሞት ብርሃን ሠረቀ ሎመ በጨለማ በሞት ጥላ ለሚኖሩ ብርሃን ወጣላቸው ብሎ ኢሳ ይያስ የተናገረው ይደርስ ይፈ ጸም ዘንድ በቅፍርናሆም ኖረ። አንድም በድንቁርና በቀቢጸ ተ ስፋ ለነበሩ ሰዎች ዕውቀት ተሰጣቸው። አንድ ገጽ በማለት ሞትን በመምሰል ሞት ባመ ጣው ምስል ለሚኖሩ ሰዎች ክርስቶስ ተወለደላቸው ወንጌ ል ተጻፈላቸው።

አንድም በሞተ ሥጋ በሞተ ነፍስ ለነበሩ ልጅነት ተሰጣቸው። በኃጢአት በከህደት ለነ በሩ ሃይማኖት ተገለጸላቸው። ሐተታ ኃጢአትን ጽልመት ከ ሀደትን ጽላሎተ ሞት አለው በጨለማ ላይ የዛፍ የገደል ጥላ የተጨመረ እንደሆነ ጨ ለማው እንዲጠና በኃጢአትም ላይ ከሀደት የተጨመረ እንደ ሆነ ፍጻው ይጻፍልና።

፲፯ ወእምአሚሃ አኅዝ እግዚአ ኢ የሱስ ይስብክ ወይብል ነስሐ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰ ማያት። ማር ፩ ፲፱።

፲፯ ዮሐንስ ከተጋዘበት ተኝ ጀም ሮ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደጊቱ በልጅነት ልጅነት በሃ ይማኖት ልትሰጥ ቀርባለችና እ መነ አያለ ያስተምር ጀመረ ዮ ሐንስ ከተጋዘ በኋላ ማስተማሩ ስለምን ቢሉ መምር ላለ ባመ ምር ላይ እናስተምራለን እት በሉ ለማለት። አንድም መም ፋ አንድ ዮሐንስ ነበረ ያው ም ተመተረ እንዳይሉ ትምር ቱንም አለወጠውም የስንቱን ይሰግል እንዳይሉ። አንድም ዮሐንስ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት ብሎ ያስተማረልኝ እ ኔ ነኝ ሲል ነው። ነያ ይሰምያ መንግሥተ ሰማያት ለአስተርእ ዮቱ ማዕከለ ፍቅራኒሁ እንዲል

በእንተ ቀዳማውያን ሐዋርያት

፲፰ ወእንዘ ያንሶሱ መንገል ባሕረ ገ ሊላ ርእየ ቱት አኃው። ማር ፩ ፲፯

፲፰ በገሊላ ባሕር ማዶ ሲመላለስ ሁለት ወንድማማቾች አገኘ። ስምዖንሃ ዘተሰምዮ ኢጥርስ።

እጥርስ የተባለ ስምንን ።
 ወእንደርያስ ለገዛው ።
 ወንድሙን እንደርያስን ።
 እንደ ይወድቶ መርበብቶሙ
 ውስተ ባሕር ።
 መረባቸውን ከባሕር ሲጥሉ ።
 እስመ መሠገራን እሙንቱ
 ዓሣ ወጋርች ነበሩና ።
 XII ወይሴሎሙ ለዓዚእ ኢየሱስ
 ንው ትልወኒ ድጎረዩ ።
 XII ለጊዜው በእግር ተከተሉኝ ፍጻ
 ሜው በግብር ምስሉኝ ለላቸው
 ወእረሰዩኸሙ መሠገራኒ ሰብእ
 ሰውን እንደ ዓሣ ወንጌልን እ
 ንደ መረብ ይህን ዓለም እ
 ንደ ባሕር እድርጋችሁ እን
 ድታስተምሩ እድርጋችሁ
 ለላቸው ።
 አ ወበጊዜ ጎደጉ መሣገሪህ
 ሙ ወተለውዎ ።
 አ ያን ጊዜ ፈጥነው መርከባቸው
 ንመረባቸውን ትተው ተከተሉ
 ት ለጊዜው በእግር ተከተሉ
 ት ፍጻሜው በግብር መሰሉት
 አ ወተዓዲዎ ሕቀ እምህዩ ርእ
 ዩ ካልንገደት እኛው ።
 አ ከዚያ ጥቂት አልፎ ብሎ ሁ
 ስት ወንድማማች አንኛ ።
 ያዕቆብን ወልደ ዘብደዎስ ወ
 ዮሐንስን ለገዛው ።
 የዘብደዎስ ልጅ ያዕቆብን ወ
 ንድሙ ዮሐንስን ።
 ውስተ ሐመር ምስለ ዘብደዎ
 ስ እቡሆሙ ።
 ከአባታቸው ከዘብደዎስ ጋራ
 እንደ ይሆርው ወያስተማንዩ
 መሣገሪህ ።
 መረባቸውን ያደረገውን ሲያጥ
 ቡ የተረገጠውን ሲቀጥሉ ወጸ
 ወያሙ ። ለጊዜው በእግር ተከ

ተሉኝ ፍጻሜው በግብር ምስ
 ሉኝ ለላቸው ።
 አ ወበጊዜ ጎደጉ ሐመርሙ ወዘ
 ብደዎስን ለባህሙ ወተለውዎ።
 አ ያን ጊዜ ፈጥነው መረባቸው
 ን መርከባቸውን ዘብደዎስ
 አባታቸውን ትተው ተከተሉት።
 ሐተታ ። እከብር አባከ ወ
 እመክ ይል የለም ቢሉ ። ይ
 ህን ቅሉ ካልተገሩ ለያውቁ
 ትምና ። እንደም ከአክብርተ
 አብ ወእም አክብርተ እግዚ
 አብሔር እንዲበልጥ ለማጠዩ
 ቅ ። አባትን የሚረዳው ልጅ
 የሚረዳበት ንገዘብ ያለ እ
 ንደሆን ትቶ መሄድ ይገባ
 ል ። የሚረዳው ልጅ የሚረዳ
 በት ንገዘብ የሌለው እንደሆ
 ነ ትቶ መሄድ አይገባም እ
 ሱን ግን ምስለ አሳቡ ብሎ
 በማርቆስ ያቀናዋል ንገዘብ ያ
 ለው ነው ።
 በእንተ ቀዳማዊ ስብከቱ ወመ
 ንክራቲሁ ለእግዚአ ኢየሱስ ።
 አ ወእንሰሰው እዓዚእ ኢየሱስ
 ውስተ ክሉ ገሌላ እንደ ይ
 ሚሆር በምክራብቲሆሙ ።
 አ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ
 ምክራብ ገብቶ ሲያስተምር
 በገሌላ ሲመላለስ ኖረ ።
 ወይሰብክ ወንጌል መንግሥት ።
 ጌትነቱን የምትናገር ወንጌልን
 እያስተማረ ኖረ ። ሐተታ፡ ወልደ
 እግዚአብሔር እንደነገሠ ዲያብ
 ሎስ እንደተሻረ ሞተ ሥጋ ሞ
 ተ ነፍስ እንደጠፋ ትናገራለች
 ና ወንጌል መንግሥት ይላታል

ወያራውስ ክሉ ድውያን ወ
 ክሉ ሕሙማን ዘውስተ ሕዝብ
 ለዚህም ምልክት በሕዝቡ ዘን
 ድ ያሉ ድውያንን ሁሉ ያፈ
 ውስ ነበረ ።
 አ ወወዕኦ ስሙዓተ ነገሩ ውስ
 ተ ክሉ ሰርያ ።
 አ የተአምራቱ ዜና በሰርያ በጃ
 ቱ መዓዘን ተነገረ ።
 ወእምጽኤ ጎቤሁ ክሉ ድው
 ያን ወክሉ ሕሙማን ዘለለዚ
 አሁ ሕማሞሙ ።
 ደዌያቸው ልዩ ልዩ የሚሆን
 ድውያንን ወደሱ ይዘው መጡ
 ወዕቡራኒ ። ወእለሂ በሙ አጋ
 ንንት ።
 የተዉነቁን ። አጋንንት ያደሩ
 ባቸውን ።
 ወወርኃውያን ።
 ሠርቆ ወርጎ እያዩ የሚጥላቸ
 ውን ። ዉረቃ እንጂ ባታመል
 ኩ ነው ለማለት ። እንደም ም
 ልዓተ ወርጎ ሲሆን ደም ይመ
 ላል ብርድ ብርድ ይላል ደዌ
 ይቀስቀሳልና ።
 ወእለሂ ነገርጋር ።
 ድልስጣ የሚባል ጋኔን አለ
 አንድ እግሩን ወደ ላይ አንድ
 እግሩን ወደ ታች አድርጎ ሲ
 ታያቸው ይጥላቸዋልና ።
 ወመግጥዓን ።
 የጸናባቸውን ።
 ወአሕዩሞሙ ።
 እነዚህን ሁሉ አጸናቸው ።
 አ ወተለውዎ ብዙኃን አሕዛብ እ
 ምገሌላ ወእምግሠርቱ ለህጉር
 ወእምኢየሩሳሌም ወእምደቡዳ
 ወእምዕድቶ ዮርዳኖስ ። ማር ፣ ረ
 ጌ ፣ ሉቃ ጌ ፣ ሲጌ ።
 አ ካሥር ለህጉር ከብዙ መንደ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ር ተወጸጽተው አምስት ገባዎ
 ያህል ሰዎች ተከተሉት፤ ላንድ
 ሸማግሌ አሥር ልጆች ነበሩት
 እኒህ ከየራሳቸው አንድ አንድ
 አገር አቅንተው ይኖሩ ነ
 በርና። አንድም ጲላጦስ ለቀ
 ረጥ ይመቻኝ ብሎ አንዱን
 ከተማ ካሥር ከፍሎታል፤ ከዚ
 ህ ተወጸጽተው ተከትለውታል
 እነዚህም ስለ አምስት ነገር ይ
 ከተሉታል፤ አንዱ ገባዎ መል
 ኩን እናያለን ብለው፤ አንዱ
 ገባዎ ኅብስት አበርክቶ ያበላ
 ናል ብለው። አንዱ ገባዎ ትም
 ርቱን እንሰማለን ብለው። አን
 ዱ ገባዎ ከደዌያችን ይፈውስ
 ናል ብለው። አንዱ ገባዎ የአ
 ራትን መፍረሻ የወንጌልን መ
 ታኃሚ እናያለን ብለው ነው።
 ለኒህም ትንቢት ተነግሮላቸዋ
 ል ተነግሮባቸዋል። መልኩን እ
 ናያለን ላሉት ይህኒ ላህዩ እም
 ውሉደ እንላ እመሕያው ተብ
 ሎ። ኅብስት አበርክቶ ይመግ
 በኖል ላሉት ወኢያኅጥአሙ
 እምዘፈቀዱ ተብሎ። ያስተም
 ረኖል ላሉት ጥዑም ለጉርጫ
 የ ነቢብክ ተብሎ። ከደዌያችን
 ይፈውስኖል ላሉት ነሥአ ደዌነ
 ወያሪ ሕማሙን ተብሎ። የአሪ
 ትን መፍረሻ የወንጌልን መታ
 ኃሚ እናያለን ባሉት ቅንዓት
 አኅዘሙ ለሕዝብ አብዳን ተ
 ብሎ ተነግሮባቸዋል። እኒህንም
 በምስት ነገር ይፈውሳቸዋል
 በሐልዮ በነቢዩ በገሚሥ በዘ
 ፈረ ልብስ በወሪቀ ምራቅ ገ
 በር ከሁሉ ይገባል።

በእንተ ብፁዓን።

ምዕራፍ፣ ስ።

- ሸ ወርእዮ ብዙኃን አሕዛብ ዓርገ
 ውስተ ደብር ወነበረ ።
- ሸ ወሶበ ርእየ ያላል። ብዙ ሰዎ
 ችን ባየ ጊዜ ከተራራ ላይ
 ወጥቶ ተቀመጠ። ሐተታ፤ ምን
 ው አሕዛብ አላቸው እስራኤል
 አይደሉም ቢሉ ብዛታቸውን
 ሲያይ። አንድም ግብረ አሕዛ
 ብን ይሠራሉና። በጸያፍ የገባ
 ሰው ሲበዛ ከመርከብ ከተራራ
 ሁኖ ማስተማር ልማድ ነው።
 መምር ከፍ ካለ ቦታ ሰማዕ
 ያን ዝቅ ካለ ቦታ የሆኑ እን
 ደሆነ ትምርት ለሰማዕያን ይረ
 ዳልና። ወይረድ ከመ ጠል ነቢ
 ብየ እንዲል። አንድም በደብረ
 ሲና ሕገ ኦሪትን የሠራሁ እኔ
 ነኝ ሲል። አንድም ልዑላ ባሕ
 ርይ ነኝ ሲል። አንድም የሠራ
 ሁላችሁ ሕግ ልዕልት ናት።
 እናንተም ሉዓላውያን ናችሁ
 ሲል።
- ወቀርቡ ኅቤሁ አርዳኢሁ ።
 ደቀ መዛሙርቱ ወደሱ ቀረ
 ቡ። የቀረው ግን የራቀውም ር
 ቆ የቀረበውም ቀርቦ ይሰማ
 ል እኒህ ላን መደበኞች ናቸ
 ውና ትምርት የሚቀር በኒህ
 ነውና። አንድም ለጉባኤው ስፍ
 ሬ አለውና ። ጥንተ ቀራቦች ና
 ቸውና ቀረቡ።
- ፪ ወከሠተ አፋሁ
- ፪ ነገር ጀመረ። ወከሠተ አፋሁ
 ኢዮብ ወረገማ ለዕለት እንተ
 ባቲ ተወልደ። ወከሠተ አፋሁ

ጲጥሮስ ወአኅዘ ይንግሮሙ እ
 ምጥንቱ እስከ ተፍጻሚቱ ። ወ
 ከሠተ አፋሁ ፈልጶስ ወአኅዘ
 ይንግሮሙ በውለቱ መጽሐፍ
 እንዲል።
 ወመሀሮሙ እንዘ ይብል ።
 እንዴህ ብሎ አስተማራቸው ።
 ሐተታ እስከ አሁን ያምስት
 ገባዎ ሰው ይከተለው ነበር ከ
 እንግዲህ ወዲህ በብፁዓን አ
 ዋጅ ይለያቸዋል ። ንጉሥ መን
 ዓሥቱ እስኪደላደልላት ድረስ
 ሌባ ወምበዴ ይከተለዋል። መ
 ንዓሥቱ ግን ከተደላደለ በኋ
 ላ ሌባ ወንበዴ ተለይ ብሎ ዓ
 ዋጅ እንዲነግር፤ በብፁዓን ዓዋ
 ጅ ይለያቸዋል ።
 ፫ ብፁዓን ነጻያን በመንፈስ ። ሉቃ
 ጳጳሩ ብፁዓን እለ ያንድዩ
 ፫ ርእሶሙ ያላል። አውቀው ከብ
 ዕል ነጻያን ነን የሚሉ ንዑዳ
 ን ከቡራን ናቸው፤ ብዕል እን
 ጂ የእግዚአብሔር የባሕርይ
 ገንዘቡ ነው ለኛስ ባሕርይ የ
 ሚሰማማው ንደት ነው ብለ
 ው ብዕሉም እንደ ኢዮብ
 እንደ አብርሃም ነው አንድም
 ከጥበብ ነጻያን ነን የሚሉ ን
 ዑዳን ከቡራን ናቸው ጥበብ
 እንጂ የእግዚአብሔር ገንዘብ
 ነው። ለኛስ ባሕርይ የሚሰማማ
 ው ድንቁርና ነው ብለው ጥዕ
 ቡም እንደ ሲረክ እንደሰሎ
 ሞን ነው። አንድም ከአእምሮ
 ነጻያን ነን የሚሉ ንዑዳን ከ
 ቡራን ናቸው። መኩንን ተሰሎ
 ንቁ አፈ ወርቅን እንደጠየቀ
 ው፣ ቅዱሳን ከበቁ በኋላ ከአ
 እምሮ ነጻያን ነን ማለታቸው
 እንደ ምንው አለው። አንተ በ

ሀገርህ እንደምን ትኖራለህ አለው። ከሁሉ በላይ ነኝ አለው። እልፍ፣ ብለህ በቅሳርያሳ አለው የምበልጣቸውም አሉ። የሚተካከሉኝም አሉ አለው። እልፍ ብለህሳ ቀስጥንጥንያ አለው። የሚበልጡኝም አሉ የሥተካከላቸውም አሉ አለው። ዝቅ እያለ ሂደ። እልፍ ብለህ በአንድ ያክረኛ፣ አለው። ከዚያስ እንደሌላውም እንደ ሌላውም የሚያውቀኝ የለም አለው። ቅዱሳንም ከአእምሮ ነጻነት ማለታቸው በበላያቸው ያለውን እያዩ ነው ብሎታል። እንደም በመማር በማስተማር በምናኔ በንስሐ በሃይማኖት ነጻነት ነን የሚሉ ንዑዳን ከቡራን ናቸው እስመ ሎሙ ይላቱ። መንግሥተ ሰማያት መንግሥተ ሰማያት የሳቸው ናትና ማለት መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳሉና።

፩ ብዑዳን እለ ይላህው ይእዜ።

፪ መዝገብ ፲፩ ዛሬ የሚያገኙ የሚያለቅሱ ንዑዳን ከቡራን ናቸው። ሐተታ። የሚገባ ኃዘን የማይገባ ኃዘን አለ። የማይገባ ኃዘን እናት አባት ሞተብኝ እኛ ት ወንድም ዘመድ የለኝ ርስት ጉልት ሂደብኝ ብሎ ማዘን አይገባም። እንዳባት እንደናት ሥላሴ እንደ ወንድም እንደ እናት መላእክት አሉና። እንደ ርስት እንደ ጉልት የማታልፍ ርስት ጉልት መንግሥተ ሰማያ አለችና። የሚገባ ኃዘን የራሱን ኃጢአት አስቦ የባልንጀራውን ኃጢአት እይቶ ገፍኖ ሰማዕታትን ሞተ ወልደ እግ

ዘእብሔርን አስቦ ማዘን ይገባል። የራስን ኃጢአት እያሰቡ ማዘን እንደ አዳም እንደ ቅዱስ ጴጥሮስ እንደ ዳዊት ነው። መልካቸው ሳያለወጥ ሳይሰቀቁ እንባቸው እንደ ሰን ወሀ ይወርድ ነበር። የባልንጀራውን ኃጢአት እያሰቡ ማዘን እንደ ሳሙኤል ነው እስከ ማዕዘኑ ትላህም ሳሙኤል ላሳኦል እስመ እነ መነንክም ወገደፍክም። ወሶበ ርእያ ለሀገር በከዩ ላዕሌሃ ወሶበ ርእያ ለዘያገብኦ ተሀውከ በመንፈሱ እንዲል። ግፍኖ ሰማዕታትን አስቦ ማዘን እንደ አስጠፋኖስ። ወለእስጠፋኖስ ሥዕድ ዕድ ውጽድቅን ወቀበርም ወለሀውም ዓቢየ ላህ እንዲል። ሞተ ወልደ እግዚአብሔርን አስቦ ማዘን እንደ ዮሐንስ ነው የዕለተ ንርብ መክራውን እያሰበ ፸ ዘመን ቀጸረ ገጽ ሁኖ ኑሯል። እንደም ዛሬ በንስሐ የሚያለቅሱ ንዑዳን ከቡራን ናቸው እስመ እሙንቱ ይትፈሥሁ። የኃዘን አጸፋው ደስታ ነውና ይትፈሥሁ አለ እንጂ መንግሥተ ሰማያን ይወርሳሉና ሲልነው ብዑዳን የዋህን።

፭ አሳ ፲፩ ፪ ኃይማኖት በቀል የሆኑ ከየውሃት ጠባይዳዊ የደረሱ ንዑዳን ከቡራን ናቸው። እንደም ሰውነታችንን መክረን አስተምረን ማኖር እንደምን ይቻላል ብለው በምክረካህን በፈቃድ ካህን የሚኖሩ ሰዎች ንዑዳን ከቡራን ናቸው እስመ እሙንቱ ይወርስዋ ለምድር።

ምድር መንግሥተ ሰማያን ይወርሳሉና። ሐተታ ምድር አላት ይህ አልፎ በዚህ የምንተካ ስለሆነች ምድራውያን ጻድቃን የሚወርሷት ስለሆነ። በምድር በሠሩት ሥራ የምትወረስ ስለሆነች። በምድር ተደላ ሥጋ እንዲፈጸም። በመንግሥተ ሰማያም ተደላ ነፍስ ይፈጸማልና። ወሥርዓተ እግዚአብሔር አሰፈወን በብሂሎቹ ብዑዳን የዋህን እስመ እሙንቱ ይወርስዋ ለምድር ከመሎሙ ይላቱ። መንግሥተ ሰማያት እንዲል።

፮ ብዑዳን እለ ይርካሉ ወይጸምዑ በእንተ ጽድቅ።

፯ አብዝተንማ ከተመገብን ሰውነታችንን ወስኖ ገዳ ማኖር እንደምን ይቻላል ብለው ከሚበሉት ከሚጠሙት ከፍለው የሚራቡ ንዑዳን ከቡራን ናቸው። እስመ ነሱ ሆነዳ ርእሶ እምን መበልዕት ብዙኃት ውለቱ ይክል እኒዞተ ሥጋሁ እንዲል። እንደም ጨርሰንማ ከተመገብን መንግሥተ ሰማያትን በምን እንዋጃታለን ብለው ከፍለው ለነጻያን ሰጥተው የሚራቡ የሚጸሙ ንዑዳን ከቡራን ናቸው። እንደም ከመብልጻ ኃጢአት የሚራቡ ከስቲ ኃጢአት የሚጸሙ ንዑዳን ከቡራን ናቸው። እንደም ለፍቅሩ የሚሳሱ ሰዎች ንዑዳን ከቡራን ናቸው። ጸምባት ነፍስየለክ እንዲል። እንደም በመማር በማስተማር በሃይማኖት በምናኔ በንስሐ የሚራቡ ሰዎች ንዑዳን ከቡራን ናቸው።

ወንጌል ዘማቴዎስ።

እስመ እውንቱ ይግቡ። ።
 የረኃብ አጻፋው ጽጋብ ነውና
 ይጸግቡ አለ እንጂ መንግሥተ
 ሰማያትን ይወርሳሉና ሲል ነው
 ይጸምዱ ባለው አጻፋ ይረውዩ
 የሚል ይገኛል።

፯ ብፁዓን መሀርያን፤
 ፯ ለሰው የሚያዝኑ የሚረሩ ን
 ፀ-ዳን ከቡራን ናቸው። ሐተታ
 ምሕረት ሥጋዊ ምሕረት መ
 ንፈላዊ ምሕረት ነፍሳዊ አለ
 ምሕረት ሥጋዊ ቀዶ ማል
 በስ ቁርሶ ማጉረስ ቢበደሉ
 ማሩኝታ ቢበደሉ ይቅርታ ነው
 ምሕረት መንፈሳዊ። ክፉው ም
 ግባር በጎ ምግባር መስሎት
 ይዞ ሲኖር መክሮ አስተምሮ
 ክፉውን ምግባር አስተቶ በ
 ጎውን ምግባር ማሠራት ነው
 ምሕረት ነፍሳዊ ክፉው ሃይማ
 ኖት በጎ ሃይማኖት መስሎት
 ይዞት ሲኖር ክፉውን ሃይማ
 ኖት አስተቶ በጎውን ሃይማ
 ኖት ማስያዝ ነው። አንድም
 ምሀረት ሥጋዊ አይለወጥም
 ምሕረት መንፈሳዊ ክፉውን
 ሃይማኖት ክፉውን ምግባር በጎ
 ምግባር በጎ ሃይማኖት መስ
 ሎት ይዞት ሲኖር መክሮ አ
 ስተምሮ ክፉውን ሃይማኖት አ
 ስተቶ በጎውን ማስያዝ ክፉውን
 ምግባር አስተቶ በጎውን ማሠ
 ሬት ነው። ምሕረት ነፍሳዊ መ
 ጥዎተ ርእስ ነው። ታሪክ እንደ
 አንጠላርዮስ እንደ እኩ ቅዱስ
 ይህ አንጠላርዮስ ባለጸጋ ነው
 ንፋግ ነው። ነጻያን ሲያልፍ አ
 ይተው ይህ ጽኑ ጨካኝ ባለ
 ጸጋ ለሰው አያዝንም አሉ እ
 ንዱ እኔ ሂጂ ሰጥቶኝ በልቼ

ብመጣስ ባትመጣስ ተወራርዶ
 ሂደል ምግቡን አቅርቦ እጁን
 ታጥቦ በሚመገብበት ጊዜ ስመ
 አግዚአብሔር ጠራበት እንደ
 ይሰጠው ተርባል እንደይነሣው
 ስመ አግዚአብሔር ጠራበት
 ተናዶ ዳቦውን ወርውሮ ግን
 ባሩን ገመሰው ደሙን አብሶ
 ዳቦውን ጉርሶ ለምልክት ጥ
 ቂት ይዞ ሂደ። በዚህ ሌሊት ራ
 እይ ያያል ነፍሱ ከሥጋው ተ
 ለይታ መላእክተ ጽልመት እ
 ያዳፋ ይዘዋት ሲሂዱ መላእ
 ክተ ብርሃን ሲከተሏት እናተ
 ከዚህ ምን አላችሁ ሲሏቸው
 ምነው ትላንት ለድኃ ሰጥቶ የ
 ለም ይሏቸዋል መታው እንጂ
 መቸ ሰጠው አሏቸው ይመ
 ስክር ተባብለው መጥተው መ
 ስክር አሉት አባዕል ትማልም
 ዘአጽጉበከኒ አምጽኦኩከኑ ዝየ
 ወኢተዓውቀኒ ደም እምጽጉንዓ
 ረኃብ ብሎ መስክሮ ሲያስለ
 ቅቃት መላእክተ ብርሃን እጅ
 ሲያደርጓት አየ። ሲነጋ በዚህ
 ዓለም ሳሉ በገንዘብ ቢያውቁ
 በት እንዲህ ያለ ጥቅም አለን
 ብሎ ነጻያንን ሰብስቦ ያለ ገ
 ንዘቡን ጨርሶ መጽውቶ ሲ
 ሂደ ነጻያን ከመንገድ አገኙት
 ገንዘብ ትሰጣለህ ቢሉን መ
 ጥተን ነበር አሉት ቀደም ብ
 ላችሁ መጥታችሁ ቢሆን ከ
 ፍዬ እሰጣችሁ ነበረ አሁንም
 ጨርሻለሁ አላቸው። እንደምን
 እንሁን አሉት። እኔን ሸጣችሁ
 ተካፈሉ አላቸው። ለሸ ወቅት
 ሸጠውታል። ከተሸጠበት አገር
 ከብት ያውላል ማታ የሚያል
 በው ደም ይሆናል። በዚህ ሰው

እጅ ለመረዳት አልበቃችሁም
 ለማለት፤ ሲያርስ ውሎ ማታ ሳ
 ፋን አለምልሞ ውሀውን አፍ
 ልቆ ይመግባቸዋል በዚህ ዕ
 ፀ-ብ ዕፀ-ብ ሲሉ፤ ከተወለደ ሄ
 ምሮ ተናግሮ የማያውቅ ድዳ
 ሰምቶ የማያውቅ ደንቆሮ ነበር
 እፍ ቢለው ድዳው ተናግሯል
 ደንቆሮው ስምቷል ዘዚህ ዕ
 ፀ-ብ ዕፀ-ብ ሲሉ ተሰውሯል።
 እን ቅዱስ በአሕዛብና
 በክርስቲያን መካከል ባለች
 በወሰን አገር ኤጲስ ቆቶ
 ስነት ተሹሞ ይኖራል። እሕ
 ዛብ ክርስቲያንን እየማረኩ ሲ
 ወስዱ ገንዘብ እየሰጠ ይመል
 ሳቸዋል። አንዲት ድኃ ልጁዋ
 ተማረከባት መጥታ ገንዘብ ስ
 ጠኝ አለችው ገንዘቧን ጨርሻ
 ለሁ እኔን ተክተሽ ልጅሽን መ
 ልሽ አላት። እሱን ተክታ ልጁ
 ዋን መልሳለች ከሂደበት አገር
 የንጉሡ ልጅ ሞተችበት ኃዘን
 እደጸናበት አይቶ ልጅህን ባ
 ነሃልህ ምን ባደረግህልኝ አ
 ለው የመንግሥቱንም እኩሌ
 ታ ቢሆን እሰጥሃለሁ አለው
 ይህንንስ አልሻም ከኔም አሶ
 ቀድሞ ከኔም በኋላ የተማረኩ
 ትን ክርስቲያን ትሰጠኝ እንደ
 ሆነ ላስነሃልህ አለው። ይሁን
 ልህ አለው። እስነሥቶለት ከ
 ሱም አስቀድሞ ከሱም በኋላ
 የተማረኩትን ክርስቲያን ይዘ
 ወጥቷል። በዚህም ጌታን መስ
 ሎታል ጌታ እሱ ሰው ሳይሆን
 ከሱ አስቀድሞ የነበሩትን ሰው
 ከሆነም በኋላ ሲኦል የወረዱ
 ትን ጆድ ቀን በዕለተ ዓርብ
 ይዞ ለመውጣት ምሳሌ። እኝ

የግብግብ ወንጌል

ድም በንስሐ ለሰው የሚያገኙ ቀስውስት ንዑዳን ከቡራን ናቸው።
 እስመ ሎሙኒ ይምህርዎሙ። ለላቸውም ሥላሴ ያገኙላቸው ለ ደራሩላቸው ልና።
 ብፁዓን ንጹሐን ልብ። መዝ ሸር፤።
 ከንጽሐ ልቡና የደረሱ። እንድም በንስሐ ከጋጢአት ንጹሐን የሆኑ፤ እንድም ከቂም ከበቀል ንጹሐን የሆኑ። ንዑዳን ከቡራን ናቸው፤ እስመ ዘያብር ቂመ ውስተ ልቡ ሊውከፍት ጸሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር ጸሎቱ ለመስተቀይም ከመዘርዕ ዘወድቀ ማዕከለ አስዋክ እንዲል።
 እስመ እሙንቱ ይሬአይዎ ለእግዚአብሔር።
 ሰውነታቸው ጸርቶላቸው እግዚአብሔርን ያዩታልና፤ እስመ በአንጽሐ መንፈስ ርእይዎ ነቢያት ለእግዚአብሔር ወተናጸፋ። ገጽ በገጽ እንዲል። እስከሁን ይሬአይዎ አላለ አሁን ይሬአይዎ አለ ምንው ቢሉ በኒህ ማየት የሁሉን መናገር ነው።
 ብፁዓን ገባርያን ሰላም።
 አብነት እለ ይገብሩ ሰላም ይላል፤ አቀባቸን ወጥተው ቀላቀላቸን ወርደው ሰውን ከሰው ጋራ የሚያስታርቁ ንዑዳን ከቡራን ናቸው። እንደ መልክ ጸደቅ እንደ ሊቀ ሀገር የመልክ ጸደቅ በጸውሎክ ታውጽል፤ ሊቀ ሀገር ሰስት ልጆች ከገጽ ለንተ ይኸን ሥራ አንተ ይኸን ሥራ ብሎ አገሩ እሱ ግን ከግን ተጣል

ቷል እያለ እየዘረ ሲያስታርቅ ይውል ነበር። እንድም ሰው ሰርቆ ቀምቶ ከፈጣሪው ጋራ የሚጣላ የሚበላው የሚለብሰው እንጂ ቢያጣ ነው ብለው የሚበላውን የሚለብሰውን ሰጥተው ከእግዚአብሔር ጋራ የሚያስታርቁ ባለጠገኙ ንዑዳን ከቡራን ናቸው። እንድም ሰውን በንስሐ ከእግዚአብሔር ጋራ የሚያስታርቁ ቀሳውስትን ንዑዳን ከቡራን ናቸው።
 እስመ እሙንቱ ውሉደ እግዚአብሔር ይሰመዩ፤ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና፤ እስከሁን ውሉደ እግዚአብሔር አላለም፤ አሁን እንዲህ ማለቱ ስለምን ቢሉ በመሰሉት። ጌታ በመስቀል ተሰቅሎ ወደ መቃብር ወርዶ ሰውን ከእግዚአብሔር እንዳስታረቀ፤ እሳቸውም አቀባቸን ወጥተው ቀላቀላቸን ወርደው በማስታረቃቸው ይመስሉታልና በኒህ መምሰል የሁሉንም መምሰል መናገር ነው።
 ብፁዓን እለ ይሰደዱ በእንተ ጽድቅ። ሸጵጥ ጸጵጥ፤ ፬፤ ፬፤ በመማር በማስተማር በምናኔ በንስሐ በሃይማኖት አገራቸውን ጥለው የሚሰደዱ ንዑዳን ከቡራን ናቸው።
 እስመ ሎሙ ይእቲ መንግሥተ ሰማያት መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳሉና። በመጀመሪያ ተናግሯት ውስጥ ለውስጥ ሲናገራት መጥቶ ነበርና በጳጳሱ ለእነሳት በመጀመሪያ ግንኙነቱ ለአዳም እንደ ተሰጠች ለግጦዩቅ በጳጳሱ

ው ግንኙነቱ በጳጳሱ ስህ ለሁሉ እንድትሰጥ ለግጦዩቅ።
 ብፁዓን አንተሙ ሰበ ይሰደዱ ዱክሙ።
 ከሀገራችሁ አስወጥተው ቢሰደዱችሁ ንዑዳን ከቡራን ናችሁ ወይዘንገላንክሙ።
 ንብዳን ገንጉዳን ጊጉያን ርጉማን ስሐታን ቢሳችሁ።
 ወይንቡ ዠሎ እኩዩ ላዕሌክሙ እንዘ ይሔሰው በእንተአዩ። በኔ ስም ስላመናችሁ በኔ ስም ስለተጠራችሁ በኔ ስም ስላስተማራችሁ፤ በሐሰት ክፋውን ነገር ቢናገሩባችሁ።
 ተፈሥሎ ወተጎሠዩ።
 ፈጽሞ ደስ ይበላችሁ።
 እስመ ብዙን እሜትክሙ በሰማያት።
 ዋጋችሁ በኔ ዘንድ ፍጹም ነውና ከሥሩ ቃላት አነፃጽር አሥሩን ብፁዓን ተናገረ አሥረኛውን በየሐንስ ያመጣዋል። ሙሴ ዘጠኙን ቃላት በአሪት ዘፀአት ተናግሮ አሥረኛውን በአሪት ዘሌዋውያን እንዳመጣው።
 እስመ ከግሁ ሰደድዎሙ ለነቢያት እለ እምቅድሜክሙ። ከናንተ አስቀድሞ የነበሩ ነቢያትን ከሀገራቸው አስወጥተው ይሰደዱቸው ነበርና። ይሰደዱ ዱክሙ ላለው። እንድም መከራስ እንቀበል ብንል ማን አብነት ይሆናል ትሉኝ እንደሆነ ከናንተ አስቀድሞ የነበሩ ነቢያትንም እንጂ ነቢያትንም እኮን ከሀገራቸው አስወጥተው ይሰደዱቸው ነበር። እኒያ አብነት ይሁኑዋችሁ።

ወንጌል ዘግብኦስ ።

በእንተ ሐዲስ ኪዳን ።
ተአርዮታ ምስለ ብሊት ።

፲፫ እንትሙ ውለቱ ጌዉ ለምድር ማር ዘ ሳይ፡ሉቃ ፲፱፡፳፱ ።

፲፫ በዚያውም ላይ የሰው አብነቱ እናንተ ናችሁ ።

ወእመሰ ጌው ለስሐ በምንት እንከ ይቆስም ።

፴ው ጣዕም ባይኖረው በምን ያጣፍጡታል ። ራሱን፣ እንድም እፍርጁን ሽንኩርቱን በምን ያጣፍጡታል ።

አልቦኬ እንከ ዘይበቀሱ ። የሚረባው የሚጠቅመው የለም ለእፍርንጁ ለሽንኩርቱ ።

እንድም ለራሱ የሚያገኘው ረብሕ ጥቅም የለውም ።

ዘእንበለ ዘይገድፍም እፍአ ። እፍአ እውጥተው ይጥሉታል ወይከይድም ሰብእ በእገሪሆሙ ሰዎች በእገራቸው ይጠቀጥቁታል እንጂ ። ሐተታ በከቡት ይናዳል ቢንተራሱት ራስ ይመልጣል ከተከል ቦታ ቢያደርጉት ተከል ያደርታል ብለው እንድም እንትሙ ውለቱ ጌው ለምድር የሰው አብነት እናንተ ናችሁ፡ እናንተ አብነት ካልሆናችሁ ማን አብነት ይሆንላችኋል ። እንድም ለሕዝቡ እናንተ አብነት ካልሆናችኋቸው ማን አብነት ይሆናቸዋል ። ለሕዝቡ የምትረቧቸው የምትጠቅሟቸው የለም ። እንድም ለራሳችሁ የምታገኙት ረብሕ ጥቅም የለም ። ዘእንበለ ዘይገድፍም እፍአ ። ሕዝቡ ከልቡናቸው

ው በእፍአ ያወጥቀኝኋል ። ወይከይድም ። በልቡናቸው ይነቅፏችኋል እንጂ ። እንድም ሥላሴ ከመንግሥተ ሰማይ እፍአ ወደምትሆን ወደ ገሃነም ያወጣችኋል እንጂ ። ወይከይድም ። እንንንትም መከራ ያጸኑብችኋል እንጂ ። በማደሪያቸው ሰብእ አላቸው ። እንድም በቁሙ ሰዎች ይጠቀጥቁችኋል ቅዱስ ጊዮርጊስ እንዳስነሣው ፍቀራ አስነሥቶ ወደት ነበር ሀ ቢለው ከኤጲስቆጶሳችሁ ላይ ነበርሁ ብሏል ።

፲፱ እንትሙ ውለቱ ብርሃኑ ለኃለም ።

፲፱ አብነትሳታቸው በብዙ ወገን ነውና ደገመው ። የሰው አብነቱ እናንተ ናችሁ ።

ኢትከል ተከብቶ ሀገር እንተ ተሐንፀት መልዕልተ ደብር ። ከተራራ ላይ የተሠራች መንደር መሰወር አይቻላትም ።

፲፭ ወኢየሁዳው ማኅቶተ ከመ ያንብርዋ ታሕተ ከፈር ። ማርቆስ ፡፳፩፡፳፫ ።

፲፭ እንቅብ ቅርጫት ሊደፉባት መቅረዝ የሚያበራ የለም ። አላ ያነብርዋ ዲበ ተቅዋማ ወታበርሀ ለኩሉ እለ ውስተ ቤት ከመቅረዝ ላይ አኑረዋት ከቤት ላሉ ሁሉ ታበራ ዘንድ ነው እንጂ ።

፲፮ ከግሁኬ ይብራህ ብርሃንከሙ በቅድመ ሰብእ ። ጳጳሳዊ ፲፪ ።

፲፮ እንዲህም ሁሉ ሥራችሁ በሰው ራት ይሁን ። ከመ ይርአዩ ምግባርከሙ ሠናዩ ወደሰብሕም ለእቡከሙ ዘ በሰማያት ።

በጎ ሥራችሁን አይተው ሰማያዊ አባታችሁን ያመሰግኑት ዘንድ እንዲህ ያሉ የትሩፋት አበጋዝ ያስነሣልን ብለው ። ሐተታ፣ ምንው በሚያሳዩት ደረጃ በጎቡዕ ይል የለም ቢሉ አብነት የሚሆኑበትን ተገልጸው ይሠሩታል ። አብነት የማይሆኑበትን ተሠውረው ይሠሩታልና እንዲህ አለ ። እንድም በተራራ ላይ የታነጸች መንደር ልሰወር ብትል መሰወር እንዳይቻላት የተራራው ከፍታ እንዲገልጸት ። በመቅረዝ ላይ ያለች ፋና ልሰወር ብትል መሰወር እንዳይቻላት የመቅረዙ ከፍታ እንዲገልጸት ፤ እናንተም ሥራውን አብዝታችሁ ሥሩት ግድ በተአምራት ይገልጻችኋል ሲል ነው ። ደብር ተቅዋም እንድ ወገን ሀገር ማኅቶት እንድ ወገን ደብር ተቅዋም ሥጋ ሀገር ማኅቶት ነፍስ ፤ ከሥጋ ጋራ የተዋሀደች ነፍስ ሥራ ሠርታ ልትገለጽ ነው እንጂ ። ተሠውራ ልትቀር አይደለም ። እንድም ደብር ተቅዋም ሰውነት ሀገር ማኅቶት አእምሮ ጠባይዕ በሰውነት ያለ አእምሮ ጠባይዕ ሥራ ሠርቶ ሊገለጽ ነው እንጂ ተሠውሮ ሊቀር አይደለም ። እንድም ደብር ተቅዋም ሥጋ ሀገር ማኅቶት መለኮት ከሥጋ ጋራ የተዋሐደ መለኮት አስተምሮ ታምራት አድርጎ አምላክነቱን ሊገልጽ ነው እንጂ ። ተሠውሮ ሊቀር አይደለም ። እንድም ደብር ተቅዋም መስቀል ሀገር ማኅቶት ጌታ በመስቀል

የግድም ወንጌል

የተሰቀለ ጌታ ሙቶ ተነሥቶ
 አምላክነቱን ሲገልጽ ነው እንጂ
 ሙቶ ሊቀር አይደለም፤
 አንድም ደብር ተቅዋም ኦሪት
 ሀገር ግንቶት ወንጌል በኦሪት
 ትላይ የተሠራች ወንጌል ባደባባይ
 ተገልጻል ለትነገር ነው እንጂ
 =ተሠውራ ለትቀር አይደለም
 =አንድም ደብር ተቅዋም ሕዝቡ
 ሀገር ግንቶት እዚህ ቆይቶ
 በሕዝቡ ላይ የተሾመ ኦሪት
 ተቅዋም ወጥቶ ጉባዔ ሰርቶ
 ሕዝቡን ሊያስተምር ነው
 እንጂ፤ ባዳራ ሽገብቶ አልፎኝ
 ተከቶ ተሠውሮ ሲባላ ሲጠጣ
 ሊውል አይደለም።

፲፮ አይምሰልከሙ ዘመጸእኩ እሥግርሙ
 ለኦሪት ወለነቢያት፤ ብዑንን ብዑንን
 እያለ ሲያስተምር ሰምተው
 ኦሪትን ነቢያትን እንጂ ሊያሳልፋቸው
 መጥቷል እንዲሉት አውቆ አመጣ።
 እንዲሉትም አውቆ ማምጣት
 ልማድ ነው። ትውልደ አራዊተ
 ምድር ቢላቸው አብርሃምን ያህል
 አባት ሳለን ትውልደ አራዊተ ምድር
 ይለናል እንዲሉት አውቆ አይምሰልከሙ
 ዘታመስጡ በብሂል አብብሰን
 አብርሃም እንዳለው አትሁብ ለጸድቅክ
 ይርአይ ሙስና ቢላቸው ይህንን
 ጻዊት ለራሱ የተናገረው አይደለም
 እንዲሉት አውቆ ታብውሐኑሁ አሰብእ
 ንንግርከሙ ከሁተ በእንተ ጻዊት
 ርእሰ አብው ከመሂዋተ ወተቀብረ
 ወገቤነህ ሎ ሙቶ ባሪሁ እስከ
 የም እንጻል፤ ከሂህም እንዲህ
 አለ።

፲፯ ኦሪትን ነቢያትን ላሳልፋቸው

የመጣው አይምሰላችሁ
 እኔም ይላል፤ ላሳልፋቸው አልመጣሁም።
 ዘእንበለ ጻዕሙ ከመ እራጽ ሞሙ።
 ፍጹማን ላይርጋቸው ነው እንጂ
 = እትቅትልን በኢታምዕዕ እትፍቱን
 በዘርእያ ላጸናቸው ነው እንጂ
 = ወረጸሙ ሕገር ትዕ በሕገ ትፋፋት
 እንዲሉ።

፲፰ አማን አማን እብለከሙ እስከ አመ
 የሐልፍ ሰማይ ወምድር የውጣ
 እንተ አሐቲ ጎርመታ ወአሐቲ ቅርፀታ
 ኢተሐልፍ እምኦሪት ወእምነቢያት
 እስከ ሶቤ ሁሉ ይትገባር ወይከውን።
 ሉቃ ፲፮ ፲፮።

፲፱ ሰማይ ምድር እስኪያልፍ ይህ ህሉ
 እስኪሆን ይህ ህሉ እስኪደረግ
 ድረስ ሥራቷ ጽፈቷ እንዲት
 የምትሆን ኢትፍቱስ እንኳ ከኦሪት
 ከነቢያት ተለይታ አታልፍም
 ብዬ እንዳታልፍ በውነት እንግራችኋለሁ
 የድ ለአሌፍ አሥረኛ እንደሆነ
 ኢትፍቱም ለኢታምልክ አሥረኛ
 ናትና። አንድም አሰራሪህ
 አቀራረጹዋ አንድ የምትሆን
 አሥርቱ ቃላት ህሉ ሲያልፍ
 ከኦሪት ከነቢያት ተለይታ
 እንዳታልፍ አታልፍም ብዬ
 በውነት እንግራችኋለሁ፤ በሀገራቸው
 ፲ቱ ሲሉ የውጣ ይላሉ
 እንዲት ጭራ ናት እዝል ቅጽል
 የላትም። በኛም ፲ አንዲት
 ጭራ ናት ዕገል ቅጥል
 የላትም። አንድም ለኛ ፊደል
 አሥረኛው ተነውመ ስቀላዊት
 ሕገ ክርስቶስ ወንጌል ከኦሪት
 ከነቢያት ተለይታ

ወደሰው ልቡና አትገባም ብዬ
 እንግራችኋለሁ። ወጎልፈት ሰንበት
 እንዲሉ። አብራ ትነገራላች
 እንጂ ማለት ነው። ውጎጣ የሚል
 አብነት ይገኛል። የውጣ ማለት
 ነው። በዳር ሮሎ ብሎ ይገኛል፤
 ሮ በል ከመንግሥተ ሮም
 የምትበልጥ ሎ በል ልዕልት
 የምትሆን ወንጌል ከኦሪት ከነቢያት
 ተለይታ ወደሰው ልቡና አትገባም
 ብዬ እንዳትገባ በውነት እንግራችኋለሁ።

፳፱ ዘኬ ፈትሐ አሐተ እምእላ ት
 እዛዛት እንተ ተሐዕዕ ወይሚሕር
 ከመዝ ለሰብእ ሕፁፀ ይከውን
 በመንግሥተ ሰማያት። ያዕ ፪ ፲፫።

፴፱ ከ፲ቱ ቃላት እንዲቱ ታናሽ ናት
 ብሎ ለራሱ የሚሠራ ለሌላው
 የሚያስተምር ውፁክ ሲል ነው
 ከመንግሥተ ሰማያት የውጣ ይሆናል።
 መኑ አብኦ ለዘ እግዚአብሔር
 አሕፀዎ ወሐፀ መንፈቅ ወየሐዕም
 እመንግሥተ አቡሁ እንዲሉ። ወዘሰ
 ይገብር ወይሚሕር ከመዝ ለሰብእ
 ውለቱ ዐቢየ ይከውን በመንግሥተ
 ሰማያት። ከሰርቱ ቃላት እንዲቱ
 ደግና ት ብሎ ለራሱ የሚሠራ ለሌላው
 የሚያስተምር ግን ለመንግሥተ
 ሰማያት ባለቤት ይሆናል። አንድም
 ይከውን ሕፁፀ፤ እንደ ጨረቃ
 እንደ ንዑስ ከከብ ይሆናል፤ ይከውን
 ዐቢየ እንደ ፀሐይ እንደ ዐቢይ ከከብ
 ይሆናል።

፵ ናሁ እብለከሙ ከመ ለእመ
 ኢፈድፈደ ጽድቅከሙ እምጸ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ሐፍት ወፈረሳውያን ኢትዮው-
 ቡ ውስተ መንግሥተ ሰማ
 ያት ። ሉቃ ፲፩ ሠፀ ።

በቁሙ ጸሐፍት ፈረሳውያን
 ናቸው ብሎ ። ሥራችሁ ከጸሐ
 ፍት ከፈረሳውያን ሥራ ካል
 በለጠ ኢያራድፊድክሙ ጸዲቀ
 አብዝታችሁ ሥራ ካልሠራች
 ሁ መንግሥተ ሰማያት አትገ
 ቡም ብዬ እንዳትገቡ በውነት
 እነግራችኋለሁ ። እኒያም አልገ
 ቡ እናንተም አትገቡ ማለት ነ
 ው ። አንድም ደጋጎች እለ አ
 ብርሃም እለ ሙሴ እለ ዳዊት
 ናቸው ብሎ ሊቁ ወስዶታል
 ብሎ በሥራ መበላለጥ ከሌለ
 በክብርም መበላለጥ የለም ብዬ
 በውነት እነግራችኋለሁ ። ሥራ
 ው ምንድነው ቢሉ አፍቅሮ
 ጸላዕት ተዐፍዖ መልታሕት መ
 ንኖ ጥሪት ነው ። ይህንንም እነ
 ሱስ አድርገውት የለም ለእመ
 ርኢክ እድገ ፀላዲክ ዘኃየሉ
 ያሩ ኢትትዳደም አላ አስተ
 ልዕል ምስሌሁ እንዲል ። ዘፀ
 ፳፫ ፡ አድርገውት የለም ቢሉ
 መጥምተ ርእስ ነው ይህንስ አ
 ድርገውት የለም ሙሴ እምት
 ጥስዮሙ ለእሉ ሕዝብክ ጠሰ
 የኒ እመጽሐፈ ሕይወትክ ብ
 ዓል ። ዘፀ ፴፱ ፲፩ ፡ ዳዊትስ ም
 ንተ ገብሩ እሉ አባግዕ እንዘ ኖ
 ላዊሆሙ እነ ዘአበስኩ ። ዳዕሙ
 ለትረድ እደክ ላዕሌየ ወላዕለ
 ቤተ እቡየ ብሎ የለም ቢሉ ።
 እኒያ ለዘመዶቻቸው ነው ። እና
 ንተ ግን ለሁሉ አድርገውት ሲል
 እኒያ አስበውት ቀርቷል እናን
 ተ ግን አድርገውት ሲል ነው ።
 ዳግመኛ ሕግ ሁኖ ስላልተጻፈ

ተጽፎ የለም ቢሉ ገብሩ ተብ
 ሎ ተጽፏል እንጂ ግብሩ ተብ
 ሎ ተጽፏልን ። በሥራም ካል
 ተበላለጣችሁ ማለቱስ እንደ
 ምነው ቢሉ ለእኒያ አብነት አ
 ልነበራቸውም ። ለኒህ ግን አብ
 ነት ጌታ አላቸውና ። እኒያ በ
 ልጅነት አልታደሱም እኒህ
 ግን በልጅነት ታድሰዋልና ።
 ለኒያ አጋዥ አልነበራቸውም
 ለኒህ ሳን አጋዥ ሥላሴ መ
 ላእክት መጻሕፍት መምራን
 አሏቸውና ።

፳፩ ሰማዕክሙ ዘተብህለ ለቀደም
 ትክሙ ኢትቅትል ነፍስ ።

፳፩ ለቀደሙ ሰዎች ነፍስ አትላ
 ደል የተባለውን ። ዘፀ ፳፫
 ዘከመ ተብህለ ሎሙ እንደተ
 ባለላቸው ። ዘዩቤልምሙ ያሏ
 ቸውን ። ዘከመ ዩቤልምሙ አ
 ንዳሏቸው ሰምታችኋል ።
 ወዘሰ ቀተለ ረስሐ ። ውአቱ
 ለኮነኔ ።
 ነፍስ የገደለ ኃጥእ ተብሎ ይ
 ፈረድበታል የተባለውን ሰም
 ታችኋል ።

፳፪ ወእንሰ እብለክሙ ነሱ ዘያ
 ምዕዕ እንጥሁ በከንቱ ረስሐ
 ውአቱ ለኮነኔ ።

፳፫ እኔ ግን ወንድሙን በከንቱ
 ያላዘነ ሁሉ ኃጥእ ተብሎ ይ
 ፈረድበታል ብዬ እነግራችኋ
 ለሁ ። ሐተታ ኦሪትንስ ወንጌ
 ልንስ የሥራ እሱ አይደለም
 እኔ ግን ማለቱ ስለምን ቢሉ
 ጌታ ሁን እንዳሻህ ሁን እን
 ዲሉ ይህስ በጌታ የለበትም
 ብሎ ኦሪትን በሙሴ በኢያሱ
 አድጎ ሰርቷል ወንጌልን ግ
 ን እሱ ሰው ሁኖ ሠርቷታ

ልና ። እንድም ለቀደሙ ሰዎ
 ች እንዲህ ብዬ ነበር ዛሬ ግን
 እንዲህ አልኩ ። አንድም አ
 ሚሃኒ የምኒ ያን ጊዜ እንዲህ
 ብዬ ነበር ዛሬም እንዲህ አ
 ልኩ ። በከንቱ አለ ቦ መግት
 ዘበርትዕ እንዲል ። የሚገባ ቀ
 ጣ አለና ሕፃናት ያልተማሩ
 ትን እንዲማሩ የተማሩትን እ
 ንዳይገድፉ ። መናፍቃን እንዳ
 ይሠለጥኑ ሃይማኖት እንዳይጠ
 ፋ ከሀደት እንዳይሰፋ ። እን
 ድም በከንቱ ያለውን መናቀ
 ርያን መግት የጨመሩት ነው
 በሐጌ መጽሐፍ ፪ ፳ ፣ ዝወ
 ርቅ ወዝ ብሩር ዘዚአየ ባለ
 ው መናቀርያን ብሩር ወለዘፈ
 ቀድኩ እሁቦ ብለው እንደጨ
 መሩበት ።
 ወዘሂ ዩቤሎ ጎሙር ዘፀርቅ
 ረስሐ ።
 ወንድሙን ጨርቅ ለባሽ አባ
 ተ ታናሽ ብሎ የሰደበ በደለ ።
 ወይትኳነን በዓውድ ።
 በአደባባይ ይፈረድበታል ።
 ወዘሂ ዩቤሎ ለእኩሁ ዓብድ
 ረስሐ ውአቱ ።
 ወንድሙን ድዳ ደንቆር ያለ
 ው እሱ በደለ ።
 ወይትኳነን በእላተ ገሃነም ።
 በእላተ ገሃነም ይፈረድበታል
 ሐተታ ወንድሙን ጨርቅ ለ
 ባሽ አባተ ታናሽ ባለው ባደባ
 ባይ ። ድዳ ደንቆር ቢለው በ
 ገሃነም ይፈረድበታል እለ ም
 ነው ቢሉ ። ከተፈጥሮተ ሥጋ
 ተፈጥሮተ ነፍስ እንዲበልጥ ከ
 ሰድቡም ስድቧ ይበልጣልና ።
 ከፍጻውም ፍጻውን እበለ
 ጠባእንድም በዓውድ ገሃነም

የግጥም ወንጌል

በገንጠም ዓውድ ያለ ነው። በእኔ ክብርም ፍርሀም በፍርሀም እኔ ክብርም እንዳለ። ይህንም ሊቁ ዘሰ ጸረፈ ላዕለ ሰብእ ጸረፈ ኬ ላዕለ እግዚአብሔር ብሎ ወስዶታል። መጽሐፉን እይቶ መንቀፍ ጸሐፊውን ሕንፃውን እይቶ መንቀፍ ሐናኒውን መንቀፍ እንደሆነ። ፍጥረቱንም እይቶ መንቀፍ እግዚአብሔርን መንቀፍ ነው።

ጸ፫ ወእምከመኬ ታበውዕ መባዓ ከውስተ ምሥዋዕ ወበሀየተ ዘከርከ ከመ ቦ እኅክ ዘተኅ የሰከ።

ጸ፪ መባህን ለቤተ እግዚአብሔር በምትሰጥበት ጊዜ እንተ ወንድምህን የነቀፍህበት። ዘተኅየሰከ እሱ እንተን የነቀፈበት ነገር እንዳለ ብታስብ።

ጸ፩ ጎድግ ሀየ መባዓክ ቅድመ ምሥዋዕ።

ጸ፨ መባውን ከደጀ ሰላም እኑረህ ወሐር ቅድመ ተኳንን ምስለ እኅክ። እስቀድመህ ከወንድምህ ተወቃቅሰህ ታረቅ።

ወእምከ ገበያክ አብዕ መባዓከ ከዚህ በኋላ ተመልሰህ መባህን ስጥ። ስጥቶ ቢሂድ መከው እንኳን የገባልኝ እንጂ ብሎ ዕርቁ በቀረ ነበርና። ይዞ ወደ ቤቱ ተመልሶ ቢሆን ዕርቁም መባውም በቀረ ነበርና ልብ እንዲቀረው ከእጃሪ አኑሯለሁ ብሎ ፈጥኖ ታርቶ እንዲመለስ እንዲህ አለ አንድም ወእምከመኬ ብለህ መልስ ጸሎት በምትጸልዩበት ጊዜ የነቀፈህ ወንድምህ የነቀፍከው ወ

ንድምህ እንዳለ ብታስብ ጸሎቱን ትተህ ሂድ አስቀድመህ ከወንድምህ ተወቃቅሰህ ታረቅ ከዚህ በኋላ ተመልሰህ ጸሎትህን ጸልይ። በቁም በበቀል ሁኖ የጸለዩት አይረባም እይጠቅምምና እስመ ዘያነብርቂመ ውስተ ልቡ ኢውክናት ጸሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር ጸሎቱ ለመስተቀይም ከመ ዘርእ ዘወድቀ ማእከለ አስዋክ እንጂል።

ጸ፭ ኩን ጠበቢ ለዕድውክ ፍጡን እንዘ ሀሎክ ምስሌሁ ውስተ ፍኖት

ጸ፮ በመንገድ ከሱ ጋራ ሳለህ በባላጋራህ ፈጥነህ ዕወቅበት ተዓረቅ በፍኖት ብሎ በሉቃስ ያቀናዋል።

ከመ ኢዲመጡክ ዕድውክ ለመኩንን

ባላጋራህ ለጻኝ አሳልፎ እንዳይሰጥህ።

ወመኩንን ይሜጥወክ ለወዓሊሁ።

ጻኛውም አሳልፎ ለሎሌው ይሰጥሃል።

ወወአሊሁ ይሞቅሐክ። ሎሌውም ያግዝሃል።

ጸ፯ አማን አብለክ ከመ ኢትወዕለ እምሀየ እስከ ሶበ ትህልጥ ደኃሪተ ገመስ ዘላዕሌክ።

ጸ፮ ሌላው ገንዘብህን ይቅርና ሰንኪቶ የምትባል ቀለበትህን እስከመስጠት ድርሰህ። አንድም ገመስ ደኃሪተ ይላል። የታኖኸ ጣትህን ቀለበት እስከ መስጠት ድርሰህ ከላዛት ቤት አትወጣም ብዬ እንዳትወጣ በውነት እነግርሃለሁ። አንድም ኩን ጠ

በብ ብለህ መልስ። በዚህ ዓለም ሳለህ በባላጋራህ ዘዲያብ ሎስ ዕወቅበት። ይህን ዓለም ፍኖት አለው። በመንገድ አንዱ ሲያልፍ አንዱ ሲተርፍ እንደሆነ። በዚህም ዓለም አንዱ ሲያልፍ አንዱ ሲተርፍ ነው። በባላጋራህ ዲያብሎስ ለጌታ አሳልፎ እንዳይሰጥህ። ጌታም አሳልፎ ለዲያብሎስ ይሰጥሃል። ዲያብሎስ ያግዝሃል። ወዓሊሁ አለ የግድ ነው የፈቃድ አይደለም። ሥራ ሠርተህ ያገኘክው ጸጋ ክብር ይቅርና ባርባቀን ያገኘክውን ልጅነት እስከ ማጣት ድርሰህ ከገንጠም አትወጣም ብዬ እንዳትወጣ በውነት እነግርሃለሁ። አንድም። በዚህ አለም ሳለህ በባላጋራህ በፈቃድ ሥጋህ ፈጥነህ ዕወቅበት። ባላጋራህ ፈቃድ ሥጋ አስፈርዶ ለጌታ እንዳይሰጥህ። ጌታም አሳልፎ ለዲያብሎስ ይሰጥሃል። ዲያብሎስ ያግዝሃል። አማን አብለክ። በነበብ በገበር በሠራኸው ኃጢአት ቀርቶ በሐልዮ በሠራኸው ኃጢአት ተፈርዶብህ ከገሃመ አሳት አትወጣም ብዬ እንዳትወጣ በውነት እነግርሃለሁ። ከሐልዮ ኃጢአት የሚነጸ አለን ቢሉ የሚያሲዝ ሐልዮ የማያሲዝ ሐልዮ አለ። የሚያሲዝ ሐልዮ እሰርቃለሁ እቀማለሁ ብሎ ሂዶ ሰው ነቅቶበት ውክ ጨህበት አጥር ጠንቀብት ቢመለስ ያሲዛል። የማያሲዝ ሐልዮ እሰርቃለሁ እቀማለሁ ብሎ ይሄ ዳል ከመንገድ ሲደርስ ፈጣ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ረዩ ቢፈርድ፡-ብኻሳ ብሎ የተ
መለሰ አንደሆን ይህ አደሲገዝ
ም፡-አንድም ሁሉም ያሲዛል
ለዚህ ቅሉ ጥቂት ቀጥና ያ
ሻዋል በሰይጣን ዓር ተወግ
ቷል። ሁለት ሰዎች ከሰልፍ
ይገቡሉ ሁለቱ ሁሉ ተወግተ
ው ይመለሳሉ አንዱ ይሞታል
አንዱ ይደናል ከዳነው ላይ
አትራት ይጠፋል። ይህም በ
አቡነ እንጦንስ ታውቋል በሚ
ሞቱበት ጊዜ መላእክተ ጽል
መት ቀረቡ መላእክተ ብርሃ
ን መጥተው ከዚህ ሰው ምን
አላችሁ አጭቻው። ምንው ያስ
የሐልዮው አሏቸው ከቆብ በ
ኋላ ነው ከቆብ በራት አሏቸው
ከቆብ በራት ነው እንጂ ከቆብ
በኋላም በሰንጠንስ ምን ተገኝ
ቶበት አሉ። ያማ በቆብ ታርቆበ
ት የለም ወግዱ ብለዋቸዋል።

ጸ፮ ሰማዕክሙ ዘተብህለ ለቀደምት
ክሙ አትዘምው። ዘፀ ጸ፡፲፱።

ጸ፯ ለቀደሙ ሰዎች አትሰስኑ የተ
ባለውን ሰምታችኋል።

ጸ፰ ወአንሰ እብለክሙ ነሱ ዘር
እያ ለብእሲት ወፈተዋ ወደአ
ዘመወ ባቲ በልዙ።

ጸ፱ እኔ ግን ሴትን ያየ ሁሉ ፈጽ
ሞ በደለ ብዬ እነግራችኋለሁ
ርእዩን መከልከሉ ነው ቢሉ
አዎን አርቆ ማጠር ነው። አ
ንድም ፈተዋ ያለውን ይሻል
አይቶ ባገኘኋት ቢል። ፍ

ጸ፲ እመኔ ዓይንክ ዘየማን ታስሕ
ተክ ምልሐ ወግድፋ እምላዕ
ሌክ ማር ዘ፡፵፮። ማጥ፡፲፯፡፱።

ጸ፲፱ ቀኝ ዓይንህ ምክንያተ ስሕተ
ት ብትሆንብህ ካንተ አውጥተ
ህ ጣላት።

እስመ ዮሴፍ ስክ ነቋረክ ትባ
እ ውስተ መንግሥተ ሰማያት
እምትባእ ውስተ አሳተ ገሃነ
ም ምስለ ከደሆን አዕይንቲክ፡
ዛሬ ሁለት ዓይን ኑሮህ ኋላ ገ
ሃነም ከትገባ በዚህ ዓለም ሳ
ለህ ከሁለት ዓይንህ አንዱ ጠ
ፍቶ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰ
ማያት ብትገባ ይሻልሃልና። ይ
ህን ያደረጉ ብዙ ናቸው ከዚ
ያው ግን ስምዖን ሰፋዬ አሳ
ዕን። አንዲት ሴት ወይዘሮ መ
ጥታ ማማ ሰፋልኝ አለችው
ሰፋቶ ሰማት እየተመላለሰች
አስችገረችው ማማውን ነው
ሰፋቶ ሰጥቸሽለሁ ምን ያመላ
ልስሻል አላት። ይህ ሁሉ ም
ክንያት ነው አንተን ብወድህ
ነው አለችው በምን ነገር አ
ላት። መልክ መልክም ነህና አ
ለችው ምኔ መልክም ነው ቢላ
ት ሁለንተናህ መልክም ነው
ልደቁንም በዓይንህ ይጸናብኛል
አለችው ትወጅዋለሽ አላት አ
ዎን አለችው። ይህም ምን ቁ
ም ነገር አለው ውሀ አይደለ
ም ብሎ በያዘው መንገድ አ
ውጥቶ ሰጥቷታል።

፴ ወእመኔ እደክ ዘየማን ታስሕ
ተክ ምትራ ወግድፋ እምላዕ
ሌክ።

፴፱ ቀኝ እጅህ ምክንያተ ስሕተት
ብትሆንብህ ቁርጠህ ጣላት።
እስመ ዮሴፍ ስክ ይታገሉል
አሐዱ እምአባልክ እምነሱ
ሥጋክ ይትወደዱ ውስተ አሳ
ተ ገሃነም።

፵፱ ዘዚህ ዓለም ከሕዋሳትህ አ
ንዱ ሳይገድል ኑረህ ኋላ ገሃነ
ም ከትወርድ በዚህ ዓለም ከ

ሀዋሳትህ አንዱ ነድሎ ኑረ
ህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብ
ትገባ ይሻልሃልና። ይህን ያደረ
ጉ ብዙ ናቸው። ከዚያው ገ
ን አባስ ከህን ሮሜ አትናቲዎ
ስ ሊቀ ጳጳሳት ዘሀገረ እንጾ
ኪያ። አባስ ካህን ሮሜ በተለም
ረ ማርያም ታውቋል አትናቲ
ዎስ ሊቀ ጳጳሳት ዘአንጾኪያ
ቀድሞ አረማቂ ነበረ ኋላ አ
ምና ተጠምቆ ተምሮ ተሾሟ
ል። በሀገራቸው የተሾመው
ኝ ቀን ቀድሶ ያቆርባል በዚ
ያ ልማድ በመስቀል እየባረከ
ሲዞር ቀድሞ በአረማቂነት ሳ
ለ በግብር የምታውቀው ሴት
መለያ ይሁነኝ ብላ እጁን ነክ
ሰችው ጦር ተነሳበት ከዚህ ሁ
ሉ ያደረሰችኝ ይህች እጅ አ
ይደለችም ብሎ ከዕቃ ቤት ገ
ብቶ እጁን ቆርጦ ጣላት። አባ
ታችን ገብተህ ቀድሽልን እሉ
ት አይቻለኝም አላቸው። ሁ
ለተኛ ገብተህ ቀድስ እሉት
አይቻለኝም አላቸው። ይህ ሰ
ው ወደ ቀደመ ግብሩ ተመ
ለሰን ብለዋል ወደ እመቤታች
ን አመለከተ እድ ብርሀት ቀ
ጠለችለት ገብቶ ሲቀድስ የ
እጁ ብርሃን እየበጠበዘ የማያ
ሳያቸው ሆነ ወጥተው አባታ
ችን ነገሩ ምንድነው ገለጥል
ን አሉት ምንጣፋን ገለጡት
አላቸው ቢገልጡት ወድታ
አገኝዋት ይህች የኔ እጅ ና
ት ይህች እመቤታችን የሰጠ
ችኝ ናት ብሏቸዋል።

ወእመኔ እግርክ ዘየማን ታ
ስሕተክ ምትራ ወግድፋ እም
ላዕሌክ።

ቀኝ እግርህ ምክንያት ስሕተት ብትሆንብህ ቆርጠህ ጣላት = እስመ ይኒይሰክ ይትጉሳል ጆ ዱ እምአባልክ እምኑሉ ሥጋክ ይትወደደ ውስተ እሳተ ገሃም = በዚህ ዓለም ከሕዋሳትህ አንዱ ሳይጎድል ኑረህ ኋላ ገሃን ም ከትወርድ፣ በዚህ ዓለም ከሕዋሳትህ አንዱ ጉድሎ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና = ይህን ያደረጉ ብዙ ናቸው ከዚያው ግን አባ መርትያኖስ፣ በዓቱ ከመንደር አጠገብ ነው ከበረሃ ውሎ ወደ ማታ ሲመለስ ዘማት ተሰብስበው አይተው ይህ መነኪ ኃያል ጽኑ ጎደው የሚያስተው የለም አሉ፤ አንዲቱ እኔ ባስተውስ ባታስቸውስ ተባብለው ተወራርደዋል = አሁን በጊዜ የሄድኩ እንደሆነ አይቀበለኝም ብላ ሲመሽ ሐዳ እጅ ጻፋች = ወጥቶ ማህንከ እሳት ከሩቅ አገር የመጣሁ የእግዚአብሔር እንግዳነኝ የምጠጋበት አጥቶ አውራ ይጣላኛል ወምበደ ይቀጠቅጠኛል ብዬ ቆሚያለሁ አለችው እሱም ባስገባት ያር ይነሳብኛል አይሆንም ብላት ነግዶ ከንኩ ወኢተወክፍክሙኒ ያለው ይፈርስብኛል እያለ ያወጣ ያወርድ ጀመረ = ነግዶ ከንኩ ወኢተወክፍክሙኒ ያለውስ ከፈርስብኝ ጦሩን እታገሰዋለሁ ብሎ እሳቱን እንደደላት አሱ እልፍ ብሎ ጸሎቱን ያዘ እሷም የኖትቀባውን ትቀባ የምታጠብውን ታጠብ ጀመር = መ

ዓዛው በያስቸገረው እግሩን ከእሳቱ ማገደው የእሷን መዓዛ እስኪያጠፋው እስኪለውጠው = ምትራ ያለው ለዚህ ይመቻል፤ እሷም አባቱ አላባጀሁም ብላ ንስሐ ገብታለች አንድም ገልጣ አንተኛ አለችው እንተኛማ ክልሽ ከእሳቱ ላይ እንተኛ አላት ይህማ ይፈጀን የለም አለችው የዚህን ዓለም እሳት ያልቻልነው የወዲያኛውንም ዓለም እሳት እንደምን እንችለዋለን አላት አባቱ አላባጀሁም ማረኝ ብላ ንስሐ ገብታለች እሱም አመንኩሷት በዓቱን ለቆላት ሂደል አንድም ዓይን የተባለች ሚስት ናት = ካይን የሚሠወር እንደሌለ ከሚስትም የሚሠወር የለምና = ሚስትህ ያልሆነ ሥራ ላሠራህ ብትል ፈቃዷን አፍርሰባት ዛሬ በዚህ ዓለም የሚስትህን ፈቃድ ፈጽመህ ኑረህ ኋላ ገሃንም ከትገባ = በዚህ ዓለም የሚስትህን ፈቃድ አፍርሰህ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና = እጅ የተባሉ ልጆች ናቸው ወድቆ ይነሱ በእጅ ዜግቶ ይከብሩ በልጅ እንዲሉ = ልጆችህ ያልሆነ ሥራ እናሠራህ ቢሉ ፈቃዳቸውን አፍርሰባቸው፣ በዚህ ዓለም የልጆችህን ፈቃድ ፈጽመህ ኑረህ ኋላ ገሃንም ከትወርድ = በዚህ ዓለም የልጆችህን ፈቃድ አፍርሰህ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና = እግር የተባሉ ቤተ ሰብእ ናቸው ቤተ ሰባችሁ ምክንያት ስሕተት ሁነው

ያልሆነ ሥራ እናሠራህ ቢሉ ፈቃዳቸውን አፍርሰባቸው፣ በዚህ ዓለም የእሳቸውን ፈቃድ ፈጽመህ ኑረህ ኋላ ገሃንም አሳት ከትገባ፣ በዚህ ዓለም ፈቃዳቸውን አፍርሰህ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና = አንድም እንዳይንህ እንደ እጅህ እንደ እግርህ የምትወደው ወዳጅህ ያልሆነ ሥራ አሠራሃለሁ ቢልህ ፈቃዱን አፍርሰበት = በዚህ ዓለም የሱን ፈቃድ ፈጽመህ ኑረህ ኋላ ገሃንም ከትገባ = በዚህ ዓለም የሱን ፈቃድ አፍርሰህ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና = አንድም ምድራውያን ነገሥታት ዓይን በፍላት እጅ እግር በስለት፣ እንዲቀጹ ሌዋውያን ከሆናት ዓይንን በአንቀፅድዎ እጅን በሰፊህ እግርን በቀደም፣ ሰርተው ቀጽተው እንዲኖሩ = አንተም ዓይንህን በአንቀፅድዎ እጅህን በሰፊህ እግርህን በቀደም ሥራ ቅጽ =

፴፩ ሰማዕክሙ ዘተብህለ ለቀደም ትክሙ ኑሉ ዘይድኅር ብእሲቶ ይጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ሕዳጋቲሃ ወየሀባ = ዘዳ ሸ፬ ስ ማቲ ፲፱ ፯ ፱ ማር ፲ ፱ ፲፪ ሉቃ ፲፮ ፲፭ ስ ቆር ፯ ፲ = ፴፩ ከናንት አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች ሚስቱን የሚፈታ ሰው ሁሉ የምትፈታበትን ነውር የሚነግር ደብዳቤ ጸር ሰጥቶ ይፍታት የተባለላቸውን ሰምታችኋል = እንዳለፈው በል =

ወንጌል ዘማቴዎስ።

፴፪ እንሰክ እብለከሙ ከሙ ተሉ ዘይድግር ብእሲቶ ዘእንበለ ት ዘሙ በላዕሌሁ ለሊሁ ረሰዖ ዘማ።

፴፫ እኔ ግን ሳትሰሰንበት ሰነፈች ደረቀች ብሎ ሚስቱን የፈታ ሰው ሁሉ ዘማ አሰኛት ብዬ እነግራችኋለሁ።

ወዘሂ እውሰበ ጎድግብ ዘመወ በነውር የተፈታችውን ያገባ በደለ=በምን ያውተዋል ቢሉ አቡን እጨጌ ይፍቱኝ ባለማ ለቷ።ኋላ እንደምን ትሁን ቢሉ የፍርድ መጽሐፍ በጉጉዓ ብሎ ወስዶታል። ንስሐ መግባቷን መምህረ ንስሐዋ ጎረቤቶቿ መ ስክረውላት ታግባ ብሏል።አ ንድም ሰማዕከሙ ብለህ መ ልስ።አረትን የሚተው ሰው ሁሉ ወንጌልን ተክቶ ይተው የወንጌልን ሥራ ሳይሠራ ግን ኦሪትን የተወ ሰው ወንጌልን ኃላፊት ሕግ አደረጋት።ከተ ዋትም በኋላ ወደ ኦሪት ቢ መለስ በደለ ኃጥእ ተብሎ ይ ፈረድበታል።አንድም መልስ። ይህን ዓለም የሚተው ሰው ሁሉ መንግሥተ ሰማያትን ተ ክቶ ይተው።የምናኔ ሥራ ይ ሥራ።ወአንሰ እብለከሙ።የም ናኔ ሥራ ሳይሠራ ይህን ዓለ ም ተውሁ የሚል ሰው ግን መንግሥተ ሰማያትን ኃላፊት ርስት አደረጋት።ከመነም በ ኋላ ወደኋላም ቢመለስ በደለ ኃጥእ ተብሎ ይፈረድበታል።

፴፫ ወክዕበ ሰማዕከሙ ዘተብህለ ለ ቀደምትከሙ ኢትምሐሉ በ ሐሰት።ወባሕቱ እግብፀ መሐ ላክሙ ለእግዚአብሔር።ዘሊዋ

፲፱ ፲፱ ዘዐ ጽ ፯ ዘዳ ጅ ፲፩ ያዕቆ ጅ ፲፪።

፴፫ ለቀደሙ ሰዎች በዕውነት እ ንጂ በሐሰት በስመ እግዚአ ብሔር እንጂ በስመ ጣዖት። ዳኛ ፈርዶባችሁ ባለጋራ አው ርዶላችሁ እንጂ ዳኛ ሳይፈር ድባችሁ ባለጋራ ሳያወርድላ ችሁ አትማሉ ያሏቸውን ሰም ታችኋል።

፴፬ ወእንሰ እብለከሙ ኢትምሐሉ ግሙራ።

፴፭ እኔ ግን ፈጽማችሁ አትማሉ እላችኋለሁ።

ኢበሰማይ።

በሰማይም ሁኖ ከሰማይ የመጣ መቅሠፍት አደሳተን።ሰማይ ተ ንዶ ይጫነን እያሉ ይምላሉና። እስመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ውእቱ።

የእግዚአብሔር ዙፋኑ ነውና። ወኢበምድር።

በምድርም ሁኖ ምድር ይ ክዳን ምድር ተከፍቶ ይዋጠን እያሉ ይምላሉና።

እስመ መከየድ እገራሁ ይእቲ። መመላለሻው ናትና።

፴፭ ወኢበኢየሩሳሌም።

፴፭ በኢየሩሳሌምም ሁኖ ከበረከተ ርስት አደሳተፈን ከምድረ ርስት ያውጣን እያሉ ይምላሉና። እስመ ሀገሩ ይእቲ ለንጉሥ ዓቢይ።

የደግ ንጉሥ የእግዚአብሔር የመመለኪያው አገር ናትና።

፴፭ ወኢበርእስከሙ ኢትምሐሉ።

፴፭ በራሳችሁም አትማሉ እንዲህ ያድርገን እያሉ ይምላሉና።

ወኢበስለርተ ርእስከሙ። በራሳችሁ ፀጉር አትማሉ።እ

ንዶ ራሳችን ፀጉር ያጥቁረን የራሳችንን ፀጉር ያህል አሞራ መጥቶ ይብላን እያሉ ይም ላሉና።

እስመ ኢትክሉ አሐተ እም ስእርተ ርእስከሙ ኢአባዕድዎ ወኢአጽልሞ።

ከራሳችሁ ፀጉር አንዱን ነጩን ጥቁርጥሩቱን ነጭ ማድረግ አ ይቻላችሁምና።

፴፭ ወይኩን ባሕቱ ነገርከሙ እ መሂ እወ እወ ወእመሂ አል በ አልቦ።ያዕ ጅ፤፲፪።

፴፭ ነገራችሁ ዕውነቱን ዕውነት ለ ሰቱን ሐሰት ይሁን እንጂ።

ሐተታ እወ ቢለው ያምንለታ ልን ቢሉ ይመንለት ወንጌል መሠራቷ ለሁሉ ነው እንጂ ላን ድ ብቻ ነውን ይላሉ ባያምንለ ትሳ ቢሉ መሐላውን በገንዘብ ያስቀረው፤ገንዘብ ባይኖረውሳ ቢሉ ይማል።ዕዳው ባማዬው ይሆናል እንጂ በማዬ አይሆን ምና፤ወለእመ ኢተከህለ ይከ ውን ጌጋይ ላዕለ ዘአምሐሉ

እንዲል።ሐዋርያ ጳውሎስ ወ መፃዕ ለቅሥት የሐልቅ በመ ሐላ ይላል።ከዚህ ጌታ ኢትመ ሐሉ አለ እንደምነው አይጣላ ም ቢሉ አይጣላም።ሐዋርያ የርትዑን ጌታ የትሩፋቱን ተ ናገረ እንድም ሁሉም ርትዕ ነው።ሐዋርያ ዳኛ ፈርዶባችሁ ባለጋራ አውርዶላችሁ ማሉ ሲል ነው።ጌታ ዳኛ ሳይፈርድ ባችሁ አትማሉ ሲል ነውና እንድም ኢበሰማይ ብለህ መ ልስ።በመለኮት አትማሉ ባሕ ርዩ ነውና።ወኢበምድር በት ስብእት አትማሉ ባሕርዩ ነው።

የግጥም ወንጌል ።

ወሊበሊየሩሳሌም ። በሥጋው በደሙ አትግሉ ባሕርይ ነውና ። ወሊበርእስከሙ ። በክርስቶስ አትግሉ ፤ ንሕነ አዘል ወውእቱ ርእስ እንዲል ። ወሊበስእርተ ርእስከሙ ። በጻድቃን በሰግዕታት አትግሉ ። እስመ ኢትክሉ ። ከጻድቃን ከሰግዕታት አንዱን ኃጥዕ ጻድቅ ጻድቅን ኃጥእ ግድረግ አይቻላችሁምና ። ወፈድፋደሰ እምእሉ እምእኩይ ውእቱ ።

ከእውና ከአልቦ የወጣ ግን ከሰይጣን የተገኘ ነው ።

፴፰ ሰግዕከሙ ዘተብህለ ዓይን ቤዛ ዓይን ወስን ቤዛ ስን ።

ዘፀ ጳጳ፣ ጳጳ፣ ዘሌ ጳጳ ጳ። ዘዳ ፲፱ ጳጳ።

፴፯ ዓይን ቢጠፋ ዓይን ይጥፋ ጥርስ ቢሰበር ጥርስ ይሰበር የተባለውን ሰምታችኋል ። ቤዛነቱ ለሚመጣው ለሌላው ነው ።

፴፱ ወአንሰ እብለከሙ ኢትትቃወምም ለእኩይ በእኩይ ። ሉቃ ፯ ።

፵፱ እኔ ግን ከፋውን ሰው በክፉ ነገር ድል አትንሱት ክፋውን ግብር በክፋ ግብር አታጥፉት እላችኋለሁ ። ወለዘሂ

፶፱ ጻፍኛክ መልታሕቲክ እንተ የማን ሚጥ ሎቱ ካልዕታሂ ። ቀኝ ፊትሕን ቢመታህ ግራ ፊትሕን አኩረህ ስጠው ። ፈቃደሥጋህን ተው ቢልህ ፈቃደኑኛህን ተውለት ።

፷፱ ወለዘሂ ይፈቅድ ይተዓገልክ መልበሰክ ጎድግ ሎቱ ክዳነክሂ

፸፱ መጉናጠራያህን ሊቀግህ ቢወድ ቀሚሰህን ደርብለት ። ታሪክ እንዳንድ ባሕታዊ ወምበዶች እ

ንግዶች መስለው መጡ እግራቸውን አጥቦ አብልቶ አጠጥቶ አሳደራቸው ። ሌት ተነሥተው እሱን አስረው መብራት አብርተው ያለ ገንዘቡን ይዘው ሄዱ ። ከሂዱ በኋላ መብራት አብርቶ ቢያይ ሁለት ድረም የምታወጣ ጸምር አገኘ ፤ ይህ ቺም ላንድ ጉዳይ ትሆናችኋለች ብሎ ተከትሎ ወስዶ ሰጣቸው ይህ ሰው እንዲህ ግድረግ ከዚህ የበለጠ ዋጋ እንዳለ ቢያውቅ እንጂ ነው ብለው ተመልሰው ንስሐ ገብተው የሚኖሩ ሁንዋል ። እንደም አፍአዊ ግብርህን ሊያስተውህ ቢወድ ውጣጣዊ ግብርህን ተውለት

፵፩ ወለዘሂ አበጠክ እሐደ ምዕራፈ ሐር ምስሌሁ ይተ ።

፵፪ ትብትብ አሸክሞ አንድ ምዕራፍ ቢወስድህ ይህማ የግድ አይደለምን ብለህ የፈቃድ ሁለት ምዕራፍ ተሸክመህ ውሰድለት መምህረ ንስሐህ አንድ ሱባዔ ቀኖና ቢሰጥህ ይህስ ተስማምቶኛል ጨምርልኝ ብለህ ከሱ አስፈቅደህ ሁለት ሱባዔ ጸም

፵፫ ወለዘሂ ሰሰአለክ ሀቦ ። ዘዳ ፲፭ ፯ ።

፵፬ ለለመንህ ሁሉ ስጠው ። ወለዘይፈድቅ ይትለቃሕ እም

ኔክ ኢትክልዎ ። ካንተ ሊበደር የሚወደውን አትክልክለው ፤ እንደ ዮሐንስ መሐሪ መጥተው አበድረን ሲሉት መክፈቻውን ሰጥቶ ወደዕታ ቢቱ ይሰዳቸዋል የሚበቃቸውን ያህል ይዘው ይሑዳሉ ። አምጥተው የሰጡት እንደሆነ ይቀበላል ፤ በይሰጡት ግድ የለውም ነበር ።

፵፭ ሰግዕከሙ ዘከመ ተብህለ ለቀደምትከሙ አፍቅር ቢጸክ ወጽላእ ጸላኢክ ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፭ ።

፵፮ ከናንተ አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች ወዳጅህን ውደድ ጠላትህን ጥላ ያሏቸውን ሰምታችኋል ። አፍቅር ቢጸክ ይሁን ጽላእ ጸላኢክ የሚል በአሪት ወደት አለ ቢሉ ባጸፋው ተናገረ ወዳጅህን ውደድ ማለት ጠላትህን ጥላ ማለት ነውና ። እንደም ተጸረርዎሙ ለሚያኖውያን ኢትርስዎ ለአማሌቅ ያለውን ለውጦ አነበበው ።

፵፯ ወአንሰ እብለከሙ አፍቅሩ ጸላኦትከሙ ። ሉቃ ፯ ። ጳጳ ርሜ ፲፱ ፵፱ ግብ ሐ ፯ ፵፱ ሉቃ ጳ፣ ፵፱ ።

፵፻ እኔ ግን ጸላታችሁን ውደዳ እላችኋለሁ ።

ወባርክዎሙ ለእለ ይሰድዱከሙ ከሀገራችሁ አስወጥተው የሚሰዱችሁን መርቋቸው ፤ ከቦታችሁ ከሀገራችሁ አያናውጣችሁ ከመንግሥተ ሰማያት አያውጣችሁ እያላችሁ ።

ሆናየ ግብሩ ለእለ ይባረሩከሙ ለሚጣሏችሁ በጎ ሥራ ስሩላቸው ።

ወጸልዩ በእንተ እለ ይትዔገሉከሙ ። ሥቃይ ለሚያጸነባችሁ ጸልዩላቸው ። እንዳንድ ምዕመን ዘመነ ዓላውያን ሁኖ አንድ ዓላዊ መከራ ያጸናበታል ጌታዬ ምረረ ገሃነምን ጣዕመ መንግሥተ ሰማያትን ባያውቅ እንጂ ነው ። እንዲያውቅ አድርገው እያሉ ይጸልዩለታል ። ኋላ ዘመነ ዓላውያን አልፎ ዘመነ ክርስቲያን ሆነ ያክርስቲያን ዛሬ ቢ

፵፻ ሰግዕከሙ ዘከመ ተብህለ ለቀደምትከሙ አፍቅር ቢጸክ ወጽላእ ጸላኢክ ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፭ ።

፵፻ ከናንተ አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች ወዳጅህን ውደድ ጠላትህን ጥላ ያሏቸውን ሰምታችኋል ። አፍቅር ቢጸክ ይሁን ጽላእ ጸላኢክ የሚል በአሪት ወደት አለ ቢሉ ባጸፋው ተናገረ ወዳጅህን ውደድ ማለት ጠላትህን ጥላ ማለት ነውና ። እንደም ተጸረርዎሙ ለሚያኖውያን ኢትርስዎ ለአማሌቅ ያለውን ለውጦ አነበበው ።

፵፻ ወአንሰ እብለከሙ አፍቅሩ ጸላኦትከሙ ። ሉቃ ፯ ። ጳጳ ርሜ ፲፱ ፵፱ ግብ ሐ ፯ ፵፱ ሉቃ ጳ፣ ፵፱ ።

፵፻ እኔ ግን ጸላታችሁን ውደዳ እላችኋለሁ ።

ወባርክዎሙ ለእለ ይሰድዱከሙ ከሀገራችሁ አስወጥተው የሚሰዱችሁን መርቋቸው ፤ ከቦታችሁ ከሀገራችሁ አያናውጣችሁ ከመንግሥተ ሰማያት አያውጣችሁ እያላችሁ ።

ሆናየ ግብሩ ለእለ ይባረሩከሙ ለሚጣሏችሁ በጎ ሥራ ስሩላቸው ።

ወጸልዩ በእንተ እለ ይትዔገሉከሙ ። ሥቃይ ለሚያጸነባችሁ ጸልዩላቸው ። እንዳንድ ምዕመን ዘመነ ዓላውያን ሁኖ አንድ ዓላዊ መከራ ያጸናበታል ጌታዬ ምረረ ገሃነምን ጣዕመ መንግሥተ ሰማያትን ባያውቅ እንጂ ነው ። እንዲያውቅ አድርገው እያሉ ይጸልዩለታል ። ኋላ ዘመነ ዓላውያን አልፎ ዘመነ ክርስቲያን ሆነ ያክርስቲያን ዛሬ ቢ

ወንጌል ዘማቴዎስ

ያገኘኝ እንደምን ባደረገኝ ነበር አለ=እሱስ ቀድሞም እንዲህ እያለ ይጻፈደልህ ነበር አሉት=እኒህ ክርስቲያን ምግባራቸው የቀና መሆኑ ሃይማኖታቸው እንጂ የቀና ቢሆን ነው ብሎ ተመልሶ አምኖዋል ተጠምዷል።

፵፮ ከመ ትኩት ውሉዶ ለአቡክሙ ዘበሰማያት።

፵፯ የሰማያዊ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ማለት ሰማያዊ አባታችሁን ትመስሉ ዘንድ። እስመ ውኦቱ ያሠርቅ ፀሐየ ላዕለ ጌራን ወእኩያን።

ፀሐይን ለበጎዎችም ለክፋዎችም ያወጣልና። ወያዘንም ዝናመ ላዕለ ጸድቃን ወኃጥአን።

ዝናምን ለጸድቃንም ለኃጥአንም ያዘንማልና። ፀሐይ ሥጋው ደሙ ዝናም ወንጌል ነው በእንቢተኝነታቸው ይቅርባቸው እንጂ ሥጋው ደሙ ወንጌል የተሠራ ለሁሉ ነውና።

፵፱ ወእመሰ ዘአፍቀረክሙ ታፈቅሩ ምንትኑ ዕሜትክሙ።

፵፳ የወደዳችሁንማ ብቻ ብትወዱ ዋጋችሁ ምንድነው። አክሁ መጽብሐንሂ ከማሁሰ ይገብሩ።

፺ ወደዳቸውንማ ብቻ መውደድ አጣሮችስ ያደርጉት የለምን ይህንስ አጣሮችም ያደርጉታል ባንዱ አገር ያሉ አጣሮች ባንዱ አገር ካሉ ጋራ ይጠቃቅማሉና።

፵፲ ወእመሂ ተአማኅክሙ በጸክሙ በሕቲቶ ምንት እንክ ፍድፋዴ ገበርክሙ።

፵፻ ወንድማችሁን ብቻ የምታከብሩ ከሆነ አብልጣችሁ ምን ትሩፋት ሠራችሁ። ምንት ፍድፋዴ ዘገበርክሙ። የሠራችሁት ትሩፋት ምንድነው። አክኑ አሕዛብኒ ከማሁሰ ይገብሩ ወንድማቸውንማ ብቻ መውደድ አሕዛብስ ያደርጉት የለም። ይህንስ አሕዛብም ያደርጉታል።

፵፺ አንትመሰ ኩኑ ፍጹማን ከመ አቡክሙ ሰማያዊ ፍጹም ውኦቱ።

፵፻፲ እናንተሰ ሰማያዊ አባታችሁ ሁሉን አስተካክሎ በመውደድ ፍጹም እንደሆነ ሁሉን አስተካክላችሁ በመውደድ ፍጹማን ሁኑ።

በእንተ ጸም ወጸሎት ወምጽዋት

ምዕራፍ ፮።

፳ ወባሕቱ ዑቱ ምጽዋተክሙ ኢትግበሩ ለጎይነ ሰብእ ከመ ያስተርእዩ ሎሙ።

፳፻ ባሕቱን የሚጽፍም የማይጽፍም አለ። ምጽዋታችሁን ሰው ይይልን ብላችሁ እንዳታደርጉ ዕወቁ።

ወእመ አኮሰ ዓስብ አልብክሙ በኅበ አቡክሙ ዘበሰማያት ያለዚያ ግን በሰማይ አባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም።

፳፻፲ ወሶበሂ ትገሩሩ ምጽዋተክሙ ኢትንፍሐ ቀርን በቅድሚክሙ በከመ ይገብሩ ሠደልዋን በመራኅብት ወበእስኳት።

፳፻፲፫ በምትመጸውቱበትም ጊዜ ግ

ብዙች ሰው ሰብስበው ቀን ቀጥረው በተመሰቀሉ ጎዳና ባደባባይ እንዲያደርጉት ቀን ቀጥረችሁ አዋጅ ነግራችሁ አታደርጉት። አንድም ውዳሴ ከንቱ ኸታችሁ አታደርጉት። አንድ ባለጸጋ አፈ ወርቅን እንደጠየቀው ይህን ሲያስተምር አንድ ባለጸጋ መጥቶ ምጽዋት መመጽወት እወዳለሁ። ውዳሴ ከንቱም እወዳለሁ አለው። ውዳሴ ከንቱውን ትተህ መጽውት አለው። አይሆንም ሁሉንም እወዳለሁ ይህ ከቀረ ምጽዋቱም ይቅር አለው። እንኪ ያስ አትተው መጽውት ሰው ዘር ይዘራል ባይጠብቀው የእሽት ያህል ያጣለታልን አንተም የዚያን ያህል ጥቂት ዋጋ አታጣም ስጥ ብሎታል።

ከመ ይትአከቱ እምኅበ ሰብእ፣ ሰው ያይላቸው ይሰማላቸው ዘንድ።

አማን እብለክሙ ኃጉሉ ዕሜቶሙ።

ኃጉሉ ቢል የወዲያኛውን ዋጋቸውን አጡ ነሥኡ ያላል ውዳሴ ከንቱውን አገኙ ብዬ እንዳገኙ በውነት እነግራችኋለሁ

፫ ወአንተሰ ሶበ ትገብር ምጽዋተክ ኢታእምር ፀጋምክ ዘትገብር የማንክ።

፫ አንተ ግን በምትመጸውትበት ጊዜ ቀኝ እጅህ የምትሠራውን ግራ እጅህ አትወቀው። ማለት በቀኝ እጅህ የያዝክውን በግራ እጅህ አትያዘው። ግራ ደካማ ነው ጥቂቱን ብዙ ያስመስለዋል ልክፈልለት ያሰኛልና። ቀኝ ኃያል ነው ብዙ

ውን ጥቂት ያስመስላል፤ ከዚህ ሆኖ ለክፍል ለታለሁ ልስ ጠው ያሰኛልና። አንድም ሚስት ለትወቅብህ ሲለው ነው ፀጋም አላት የባልና የሚስት ኩባት ሎሚ ከሁለት እያለች ታዳክማለችና እንዳታዳክመው ከሚስት የሚሠወር ምን አለ ቢሉ ቅንነትም ካለ ገንዘቡ ሁሉ ያለ በእሱ እጅ አይደለምን ከዚያው ይስጥ። ይህም ስርቆት አይሆንበትም ቢሉ ሰጥቶ ይንገራት። አይሆንም ብትለው ሳ ቢሉ ይለያዩ ጥንቱን መጋባታቸው ሰጥተው መጽውተው ሊጸድቁ ነውና። አንድም ልጆችህ አይወቁብህ ሲል ነው። ፀጋም አላቸው ያባታችን የቁም ወራሽ የሙት አልቃሽ እያሉ ያዳክማሉና እንዳያዳክሙት። አንድም ቤተ ሰቦችህ አይወቁብህ፤ ፀጋም አላቸው የጌታችን ወርቁ ለዝና ልብሱ ለእርዝና እሁሉ ለቀጠና እያሉ ያዳክማሉና እንዳያዳክሙት።

፩ ከመ በጎቡዕ ይኩን ምጽዋትክ፤
 ፪ ምጽዋትህ በስውር ይሆን ዘንድ።
 ወአቡክ ዘይሬእክ በጎቡዕ የሥዮክ ክሙተ።
 ስትመጸውት ተሠውሮ የሚያይህ፤ አንድም ተሠውረህ ስትመጸውት የሚያይህ ሰማያዊ አባትህ ገብሎውንስ ከሻኸው በጸድቃን በሰማዕታት በመላ እክት በኃጥአን በአጋንንት ፊት ገልጸ ዋጋህን ይሰጥሃል።
 ፫ ወሰባሂ ትጼልዩ ኢትኩኑ ከመ አሕዛብ።

፩ በምትጸልዩበትም ጊዜ አንድ ግብዞች አትሁኑ።
 እስመ ያፈቅሩ በመኳርብት በውስተ መዓዝነ መራህብት ቀዋመ ወጸልዩ ከመ ያስተር እዩ ለዓይነ ሰብእ።
 ሰው ይይልን ሰው ይስማልን ብለው በምኩራብ ባደባባይ ቁዋ መጸለይን ይወዳሉና። በምኩራብም መጸለይ እንዲገባ ለማጠየቅ ሙሴን ወንድምህ አርን ድምፅ ያለው ልብስ ለብሶ ያን እያሰማ ገብቶ ይጸልይ ሕዝቡም እሱን አብነት አድርገው ገብተው ይጸልዩ ብሎት የለምን ቢሉ ከዚያው መካነ ጸሎት መካነ ትምሕርት መካነ ተግሣፅ አለ። እኒህ ማን መካነ ጸሎቱን ትተው በመካነ ተግሣፅ ቁመው ይታያሉና። አማን እብለክሙ ኃጉሉ ዕሜ ቶሙ።

፪ እንዳሰራው በል
 ወአንተሰ ሶበ ትጸሊ ባዕ ቢተክ ወእፁ ፍጎተክ ወጸሊ ለአቡክ።

፫ አንተ ግን በምትጸልይበት ጊዜ ከቤትህ ገብተህ ደጅህን ዘግተህ ወደ ሰማያዊ አባትህ ጸልይ። ጆም በምትጸልይበት ጊዜ ሕዋሳትሕን ሰብስቦህ በሰቀለ ሕሊና በነቂሐ ልቡና ሁነህ ወደ ሰማያዊ አባትህ ወደ እግዚአብሔር አመልክት።
 ወአቡክ ዘይሬእክ በጎቡዕ የዓሥዮክ ክሙተ።
 ተሰውረህ ስትጸልይ የሚያይህ ሰማያዊ አባትህ ዋጋህን ይሰጥሃል ወእንዘ ትጼልዩ ኢትዘንግዑ ከመ አሕዛብ

፫ ስትጸልይ አንድ አሕዛብ አብዝታችሁ አትጸልዩ። ግብር ዘአልቦ ምጣኔ ገዢ ውለቱ ወለገዳርኒ ይተልም ዝንጋኤ እንዲል። አንድም ጩሃችሁ አትጸልዩ። ኢትክላህ በሕቁ አላዘምር በመጠን ከመ ኢይዘንግዑ አኃው እንዲል።
 እስመ ይመስሎሙ በአብዝኖን ባሰሙ ዘይስምዖሙ።
 አብዝተው ጩኸው በመጸለያቸው የሚሰማቸው ይመስላቸዋልና።

፬ ኢትትመሰልምሙኪ።
 ፭ አብነት አታድርጓቸው።
 እስመ የአምር አቡክሙ ሰማያዊ መፍቅደክሙ ዘእንበለ ትስ አልዎ።
 እናንተስ አብዝታችሁ ጩሃችሁ ሳትለምኑት ሰማያዊ አባታችሁ የምትሹትን አውቆ ያደርግላችኋል።

፮ አንትሙሰ ሶበ ትጸልዩ ከመ ዝ በሉ።
 ፯ ሉቃ ፲፩ ዩ እናንተስ በምትጸልዩበት ጊዜ እንዲህ በሉ።
 ሐተታ
 አብዝታችሁ አትጸልዩ ብሎ ነበርና አጭር ጸሎት ጩኸችሁ አትጸልዩ ብሎ ነበርና የሕሊና ጸሎት ቋሚ ለንሚ ገረድ ደን ገጽር ሲቆሙ ሲቀመጡ ሲተኙ ሲነሱ የሚጸልዩት አጭር ጸሎት ሠራልን።
 አቡነ ዘበዕማያት።
 በሰማይ ያለህ አባታችን። አቡነ በሉኝ አለ አምላክን እግዚአብሔርን መምህርን በሉኝ አላለም። ቀድሞ ነበያት ክግብርናተ ደ ያብሉስ እንዳልወጡ ሲያጠይ

የግቴዎስ ወንጌል

ቁ አምላክን እያሉ ይጸልዩ ነ በር=እኛ ግን ከግብርናተ ዲያ ብሎስ እንዳወጣን ሲያጠይቅ አቡነ በሉኝ አለ እግዚአብሔር ምህርን በሉኝ አላለም = ጌታ ሉሴውን ማምህር ደቀ መዝ ሙሩን ቢወደው ያበላዋል ያ ጠጣዋል የልቡናውንም ምሥ ጢር ያጨውተዋል እንጂ=ር ስቱን አያወርሰውም = ርስቱን ግን የሚያወርስ ለልጁ ነው = እሱ ግን የግታልፍ ርስቱን ማንግሥተ ሰማያትን ያወርሰናል ፍ=አንድም ወበከመ ይምህር አብ ውሉዶ ከግሁ ይምህር ሙ እግዚአብሔር ለአለ ይፈርህም እንዲል አባት ለልጁ እንዲራራ ይራራልፍልፍ = ዘበሰ ማያት አለ ከምድራዊ አባት ሲለይ=ምድራዊ አባት ሲወልድ በግዛፍ ሲያሳድግ በግዛፍ ነው ሳላም ኃላፊ ርስቱን ያወርሰዋል ሳላ ሞትን ያስከትልበታል = እሱ ግን ሲወልድን በረቂቅ ቅ ሲያሳድግንም በረቂቅ ነው ሳላም የግታልፍ ርስቱን ማንግሥተ ሰማያን ያወርሰናል ሳላም ሐይወ ከመ መላእክትን ያስከትልልፍልፍ = አንድም = ጌታ በሁሉ ምሉዕ ሲሆን ስለ ልዕልፍው በሰማይ አለ ይባላልፍ = ዘበእንተ ዕበይክ ትት ሚሰል በደመናት እንዲል፤ እንደም ጸሎቱ በሰቂል ሕሊና ይሁን ሲል አንዲህ አለ = ደትቀደስ ስምን = ስመ ወላጁ ስመ ተወላጁ ስመ ሠረገ ይለያልን በሉኝ = እንደም ስምየሰ መሐሪ ወመ ስተህህል ያልኸው ይጽናልን

በሉኝ = አንድም መላእክት ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለው ስምህን አመስግነው ቅድስናህን ተሳትፈው እንደኖሩ = እኛም ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለን አመስግንንህ ቅድስናህን ተሳትፈን እንድንኖር አድርገን በሉኝ አለ =

ጸ ጥምጻእ መንግሥትክ፤

ጸ መንግሥተ ሰማይ ትምጻልን በሉኝ = ትምጻእ ግለቱ ግን ከወዲያ ያለች ከወዲህ የሌለች ሁና ከወዲያ ወዲህ የምትመጣ፤ ከወዲህ ያለች ከወዲያ የሌለች ሁና ከወዲህ ወዲያ የምትሄድ ሁና አይደለም ትገልጽልን በሉኝ ሲል ነው እንጂ = አኮ እምክልእ መክን ዘይመጽእ ለአስተርእዮ ትቤሆሙ አላ ሀሎ ኅቡዓ ወምሉዓ ማዕ ከሌሆሙ ወውጣጢሆሙ እንዲል = አንድም ልጅነት ትሰጠን በሉኝ ሲል ነው = መተርጉም ኒ ሰመያ ለትምጻእ መንግሥትክ ሱታሬ መንፈስ እንዲል = ወይኩን ፈታድክ በከመ በሰማይ = መላእክት በሰማይ ሊያመሰግኑህ ፈቃድህ እንደሆነ እኛም እናመሰግንህ ዘንድ ፈቃድህ ይሁን በሉኝ = አንድም ሳላ ሙተን ተነሥተን ልናመሠግንህ ፈቃድህ እንደሆነ፤ ዛሬም በሕይወተ ሥጋ ሳለን እናመሰግንህ ዘንድ ፈቃድህ ይሁን በሉኝ = ከግሁ ማንኛ አንድም መላእክት በሰማይ አመስግነውህ ያው ምስጋናው ምግብ ሆኑዋቸው እንዲኖር =

ጸ ከግሁ በምድር ሲሳየን ዘለለዕ ለትን ሀበነ ዮም =

ጸ ዘፍጥ ጽጅ ጽምሳ ሽ ጅ ጵ ጢጥ ጁ ጅ ማር ይስ ጸ ም = ለኛም በዚህ ዓለም ሳለን የዕለት ምግባችንን ስጠን በሉኝ = በዚህ ም መጸሕፍት ተባብረውበታል = ያዕቆብ በኦሪት እምከመ ረከብኩ እክለ ዘእበልዕ ወልብሰ ዘእትኤረዝ ይከውነኒ እግዚአብሔር አምላኪዮ ብሏል = ሳውሉስም እምከመ ረከብነ ሲሳየን ወአራዘን የአክለን ብሏል = ገቱ ምዕትም በሕንፃ መነካት ሊትኩን መፍቀሬ ወርቅ ወብሩር ዘእንበለ በእምጣን ዘየአክል ለሕይወትክ ለሲሳይክ ወለአራዝክ በእቅም ብለዋል = ማር ይስሐቅም እመቦ ዘተርፈ እምፍቅደ ዕለትክ ሀቦ ለነዳይ ብሏል = ለፍጹማን የሆነ እንደሆነ በቁሙ የዕለት ምግብ ነው = ለሰብእ ዓለም ግን ያመት ልብስ ያመት ምግብ ዘር አስቀርቶ የቀረውን መስጠት ነው = አንድም ሥጋህን ደምህን ንስሐን ትምርትን ዓስበጸሎታችንን ስጠን በሉኝ =

ጸ ጎድግ ለነ አበሳነ ወጌጋየነ ከመንሕነ ንጎድግ ለዘአበሰ ለነ =

ጸ እኛም የበደለንን ይቅር እንል ዘንድ በደላችንን ይቅር በለን በሉኝ = ይህማ ማስተላለክ አይሆንም ቢሉ አይሆንም ሰው ይቅር ማለቱ እጅንም እግዚአብሔር ይቅር ይለኛል ብሎ ነውና = አንድም ከአኃው አንዱ ተነሥቶ አብሔኒ ከመ እወስክ ኦሐደ ቃለ ላዕለ አቡ

ነዘበሰማያት አላቸው። አባሕናክ ንብብ አሉት፤ ረስየን ያለበት ነው ብሏል። ይቅር ማለቱ ቅሉ ያላንተ ፈቃድ አይሆንም ሲል።

፲፫ አ.ታብክነ እግዚአ ውስተ መንሱት።

፲፬ አቤቱ ወደ ኃጢአት ወደ ክሀደት ወደ መከራ ወደ ገሃነም አታግባን ቤሉኝ።

አላ አድንክ ወባልሃን እምክሉ አኩይ።

ከኃጢአት ከክሀደት ከመከራ ከገሃነም አድንክ እንጂ።

እስመ ዚአክ ይእቲ። መንግሥት መንግሥተ ሰማይ ገዝብህ ናትና፤

ኃይል ወስብሐት ለዓለመ ዓለም። ከሃሊኒት ጌትነት ለዘላለሙ ገንብህ ናትና። አሜን በውነት።

፲፱ እስመ ለእመ ኃይማኖት ለሰብእ አበሳሰሙ የኃይማ ለክመኒ አበሳክሙ አቡክሙ ሰማያዊ። ሲራክ ጳጳሩ፤ ሕፃናት፤ ፲፮ ሕፃናት ማር ፲፩ ጳጳሩ

፲፳ እናንተ ይቅር ብትሉ ሰማያዊ አባታችሁ የናንተንም ኃጢአት ይቅር ይላችኋልና ይቅር ይላችሁ ዘንድ ይቅር በሉ።

፲፭ ወእመሰ አኃደግሙ ለሰብእ አበሳሰሙ ለክመኒ አድኃይግ አበሳክሙ አቡክሙ ሰማያዊ።

፲፮ የሰውን ኃጢአት ይቅር ባትሉ ግን ሰማያዊ አባታችሁ ይቅር ይላችሁምና ይቅር ይላችሁ ዘንድ ይቅር በሉ አንድም ይቅር ብትሉ ይቅር ይላችኋል ይቅር ባትሉ ይቅር ይላችሁ

ሆም። አብዝታችሁ አትጸልዩ ብሎ ነበረና አጭር ጸሎት ጨካኝችሁ አትጸልዩ ብሎ ነበርና የሕሊና ጸሎት ቋሚ ለኃሚገረድ ደንገጽር ሲቆሙ ሲቀመጡ ሲተኙ ሲነሱ በኋቱገዜያት የሚጸልዩት አጭር ጸሎት ሠራልን። እንዲህ ግን ስለሆነ ከጳጳሩ መጻሕፍት ያለ ጅት ነገር አለበት ሃሚማኖት ተስፋፋቅር ትሕትና ጸሎት። ሃይማኖት ያላቸውን እግዚአብሔርን አቡን ማለት። ተስፋ ትምጻእ መንግሥትክ ማለት። ፍቅር ለኅብሉ አንዱ ላንዱ መጸለይ። ትሕትና ቅዱሳን ከበቁ በኋላ ጎድግ ለነ አበሳክ ማለት፤ ጸሎት መላው ጸሎት ነው።

፲፯ ወሶበ ትጸውሙ ኢትኩኑ ከመ መደልዎን።

፲፮ በምትጸውቡት ጊዜ እንደ ግብዛች አትሁኑ።

እስመ እሙንቱ ይትመጸልዉ ወይቁጽፋ ገጸሙ ወያማስነ። እነዚያ ፈታቸውን አጠውልገው ግንባራቸውን ቋጥረው ሰውነታቸውን ለውጠው ይታያሉና።

ከመ ያእምር ሰብእ ከመ ጸሙ።

እንደ ጸሙ ሰው ያውቅላቸው ዘንድ።

አማነ እብለክሙ ነሥኢ ሰሜቶሙ፤

ነሥኢ በሌ የወዲህኛዎን ወዳሴ ከንቱ አገኙ። ኃጉሉ በሌ የወዲያኛውን ዋጋቸውን አውት ብዬ በውነት እነጻራችኋለሁ

፲፯ ወአንትሙስ ሶበ ትጸውሙ ቅብፀ ርአስክሙ።

፲፯ እናንተስ በምትጸውቡት ጊዜ ራሳችሁን ተቀቡ።

ወሕጽቡ ገጸክሙ።

ፈታችሁን ታጸቡ የተቀባ ሩታጠበ እንዳይታወቅበት አይታወቅባችሁ ሲል ነው። ይህስ በጌታ ጸም ነው በጸመ ፈቃድ

ቢሉ። በጸመ ፈቃድ ነው እንጂ። በጌታ ጸምግ ምን ወዳሴ

ከንቱ አለበት። ይኸውስ በከተማ ነው በገዳም በሉ በከተማ ነው እንጂ። በገዳምግ

ምን ወዳሴ ከንቱ ከል ያህም ሊታወቅ ዳነኤል እምእመ በእኩ ገዳመ ሱሳ አዲርገ ቅብፀ ዳበ ርአስየ ወኢቦክ ሥጋ ወወይን ውስተ አፋየ ብሏል። አንድም ቅብፀ። ፍቅርን ያዙ። ቅብፀ አይርኃቀ ቅብፀሰ ፍቅረ ደቂቀ እንል እመሕያው እንዲል። ወሕሶቡ ንጽሕናን ገንብብ አድርጉ፤ አንድም ቅብፀ ትሕትናን ያዙ። ወሕጽቡ ገጸክሙ። በእንብኝ ንስሐ ታጸቡ።

፲፱ ከመ አያእምር ሰብእ ከመ ጸምክሙ።

፲፳ እንደ ጸማችሁ ሰው እንዳያውቅባችሁ።

ዘእንበሌ አቡክሙ ማእምረ ኃቡዓት።

ሁሉን መርምር ከሚያውቅ ከሰማያዊ አባታችሁ በቀር ሰማያዊ አባታችሁ ነው እንጂ።

ወአቡክሙ ዘደራኒየክሙ በንቡሶ የዓሥዮክሙ ከሁተ።

ጉባኤውን ከሻችሁ ተሰውራችሁ ስትጸሙ ተሰውሮ የሚያያችሁ ሰማያዊ አባታችሁ በጸድቃን በመላእክት በኃጉእን

ወንጌል ዘማቲዎስ ።

በእጋንንት መካከል ዋጋችሁን ይሰጣችኋል።

፲፱ ኢትዮጵያው ለክሙ መዝገብ ዘ በምድር ኅብ ይበላ ወይማስን።

አንቀጽ ምጽዋት ነው። በመካከል ል። አንቀጽ ጾምን አንቀጽ ጸሎትን

አግብቶበት ነበረና አሁን አመጣው ስለ ሶስት ነገር

፲፱ ያመጣዋል። እሁሉን ነጻያን ኪብሉት ብለው አኑረውት ነቀዝ

ቢበላው። ልብሱን ነጻያን ኪሉብሱት ብለው አኑረውት ነቀዝ

ቢበላው። ልብሱን ነጻያን ኪሉብሱት ብለው አኑረውት ብለው

ቢበላው ምቀኝነት ነውና። ዳግመኛ ለክፍ ጊዜ ይሆነኛል

ብሎ ማኖር እግዚአብሔርን ከዳተኛ ማድረግ ነው። በዝናብ

አብቅሎ በፀሐይ አብስሎ አይሙሳቦኝም ማለት ነውና።

አንድም ምንም እጅ እጻር ባያውሉለት

ገንዘብ ማኖር ጣዖት ማኖር ነውና። ጎልፊት ጥፋት

ያለበትን ምድራዊ ድልብ አታድልቡ።

ኅብ ሃዲ ወቀኑንቀኔ ያማስኖ ። ብል የሚበላውን ነቀዝ የሚያበላሽውን

ወኅብ ሠረቅት ይክርዩ ወይ ሠርቅዎ።

ሌዎች ናሱን አፍርሰው ግድ ግዳውን ምስው የሚወስደት ነ

ከሚወስደት ቦታ አታድልቡ።

፳ ዝግቡ ለክሙ መዝገብ ዘበሰማያት ኅብ

ኢይበላ ወኢይማስን። ል። ፳፻፲፱ ጠ.ሞ ፯ ፲፱ አላ

ያለበት ነው። ጎልፊት ጥፋት የሌለበትን ሰማያዊ ድልብን

አድልቡ እንጂ።

ወኅብ ኢያማስኖ ሃዲ ወቀኑን ቀኔ።

ብል የሚበላውን ነቀዝ የማያበላሽውን።

ወኅብ ሰረቅት ኢይክርዩ ወኢ ይሰርቅዎ።

ሌዎች ናሱን አፍርሰው ግድ ግዳውን ምስው

የሚወስደትን ከሚወስደቡት አድልቡ እንጂ።

፳፩ እስመ ኅብ ሀሎ መዝገብክሙ ህየ ይሂሉ ልብክሙኒ።

፳፩ ገንዘባችሁ ካለበት ዘንድ ልቡናችሁ

ከዚያ ይኖራልና። አንድም። ኢትዮጵያው ብለህ

መልስ ውዳሴ ከንቱ ያለበትን ምጽዋት አትመጽውቱ

ዘይበላ ውዳሴ ከንቱ የሚያስቀርባችሁን ወኅብ

ሠረቅት፣ እጋንንት በውዳሴ ከንቱ የሚያስቀርባችሁን

አላ ያለበት ነው። ውዳሴ ከንቱ የማያስቀርባችሁን

ውዳሴ ከንቱ የሌለበትን ምጽዋት መጽውቱ

እንጂ። እጋንንት በውዳሴ ከንቱ የማያስቀርባችሁን ምጽዋታችሁ

ካለበት ልቡናችሁ ከዚያ ይራኖልና። እስመ ዘይገብራ

ለሠናይት ይሴፊዋ ለሠናይት እንዲል።

፳፪ ማንቶቱ ለሥጋክ ዓይንክ ወለቱ ። ሉቃ፡፲፩፡፵፱ ።

፳፪ የሥጋህ ፋና ዓይንህ ነው ማለት የሥራህ መከናወኛ

ዓይንህ ነው። ወእምክመ ዓይንክ ብሩህ ወለቱ

ክሉ ሥጋክ ብሩህ ይከውን። ዓይንህ ብሩህ የሆነ

እንደሆነ አካልህ ሁሉ ብሩህ ይሆናል ዓይንህ የቀና

እንደሆነ ሥራህ ሁሉ የቀና ይሆናል

፳፫ ወእመሰ ዓይንክ ሐማሚ ወለቱ ኩለንታክ

ጽልመተ ይከውን ዓይንህ የሚታመም የሆነ እንደሆነ

አካልህ ሁሉ ጨለማ ይሆናል ማለት ዓይንህ ግን ያልቀና

እንደሆነ ሥራህ ሁሉ ያልቀና ይሆናል።

ወሶበ ብርሃን ዘላዕሌክ ጽልመት ወለቱ ጽልመትክ

እፎ ይከውነክ። ባንተ ያለ ብርሃን ጨለማ ከሆነ

ጨለማህ እንደምን ይሆን። በተፈጥሮ የተሰጠህ

ዓይንህ የታመመ ከሆነ ጨለማ እንደምን ይጸናብህ

ይሆን። አንድም ጽልመትክ እፎ ብርሃን ይከውነክ።

የታመመው ዓይንህ አንደምን ያይልሃል።

አንድም ማንቶቱ ብለህ መልስ የሥራህ መከናወኛ

አእምሮ ጠባይዕህ ነው ወእምክመ ዓይንክ።

አእምሮ ጠባይዕህ የቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ

ያልቀና ይሆናል በተፈጥሮ የተሰጠህ አእምሮ ጠባይዕህ

ያልቀና ከሆነ ፍጻ እንደምን ይጸናብህ ይሆን

አንድም ጽልመትክ ያልቀና አእምሮ ጠባይዕህ

እፎ ብርሃን ይከውነክ። እንደምን መክበሪያ

መጽደቂያ ይሆንሃል። አንድም የሥራህ መከናወኛ

ምጽዋትህ ነው። ምጽዋትህ ውዳሴ ከንቱ

የሌለበት እንደሆነ ሥራህ ሁሉ የቀና ይሆናል።

ምጽዋትህ ግን ውዳሴ ከንቱ ያለበት

እንደሆነ ሥራህ ሁሉ ያልቀና ይሆናል ወሶበ ብርሃን

ወንጌል ዘማቴዎስ

ጽዋትህ ውዳሴ ከንቱ ያለበት ከሆነ ፍዳ እንደምን ይጸናብህ ይሆን። እንደም ጽልመትከ ውዳሴ ከንቱ ያለበት ምጽዋትህ እጅ ብርሃነ ይከውነክ እንደምን መከበሪያ መጽደቂያ ይሆንሃል። እንደም የሥራህ መከናወኛ ኤጲስቆጶስህ ነው። ኤጲስቆጶስህ የቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ የቀና ይሆናል። ኤጲስቆጶስህ ግን ያልቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ የቀና ይሆናል። ኤጲስቆጶስህ ግን ያልቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ ያልቀና ይሆናል። ወሰበ ብርሃን ባንተ የተሾመ ኤጲስቆጶስህ ያልቀና ከሆነ ፍዳ እንደምን ይጸናብህ ይሆን። እንደም ጽልመትከ ሰንተ የተሾመ ኤጲስቆጶስህ እጅ ብርሃነ ይከውነክ እንደምን መከበሪያ መጽደቂያ ይሆንሃል።

ጸ፬ ኢይክል ጳጳ ገብር ተቀንዮ ለጆሌ አጋዕዝት። ከፍለን መጽውተን ከፍለን ብናኖር ምነዋትሉኝ እንደሆነ። ሉቃ፣ ፲፮፣ ፲፫።

ጸ፭ እንደ ባሪያ ለሁለት ጌታ መገዛት አይቻለውም።

ወእመአክሰ ጆዶ ይጸልእ ወካልዎ ያፈቅር፤

ደህም ባይሆን ማለት እገዛለሁም ቢል አንዱን ይጸላል አንዱን ይወዳል፤ ወእመ አክ ለአሐዱ ይትኤዘዝ።

ያፈቅር ያለውን ይትኤዘዝ ይይጸልዕ ያለውን ኢይትኤዘዝ አለ ላንዱ ይታዘዛል ለአንዱ አይታዘዝም እንጂ። ሐተታ፣ አንዱ ቆላ ውረድ ሲለው አንዱ ደጋ ውጣ ቢለው ከሁለት ይ

ሆናልን አይሆንም ሲል። አትክሉኬ ተቀንዮ ለእግዚአብሔር ወለንዋይ።

እንደዚህም ሁሉ እናንተም ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛት አይቻላችሁም። ወለንዋይ ባለው ወለማሞ ይላል ጥሬ። ጸ፮ ወበእንተዝ እብለክሙ ኢትተክዙ ለነፍስክሙ ዘትበልፀው ዘትሰትዩ ወኢሊሥጋክሙ ዘትለብሱ። መዝ ፶፬ ጸ፯ ሉቃ ፲፱ ጸ፱ ፊልጶ ፱ ፯ = ጳጳሞ ፯ ፯ ጳጳሮች ፯

ጸ፮ ከሐዚህ ነገር ለነፍሳችን ምን እንበላለን ምን እንጠግለን ለሥጋችን ምን እንለብሳለን ብላችሁ አታስቡ መብል መጠጥን ለነፍስ ሰጥቶ ተናገረ የበሉት የጠጡት ደም ይሆናል በዚህ ምክንያት ነፍስ ከሥጋ ጋራ ተዋህዳ ትኖራለችና። እስመ ነፍስ ተኃድሮ በደም እንዲል ልብስን ለሥጋ ሰጥቶ ተናገረ ምንም የምታፍር ነፍስ ብትሆን አገጸ ከብር የሚታይ ሥጋ ነውና።

እኩህ ነፍስ ተዓጽብ እምሲሲት ምግብ ከመስጠትማ ነፍስን እምኃበ አልቦ አምጥቶ መፍጠር ጭንቅ አይሆንምን።

ወሥጋ የዓጽብ እምልብስ። ልብስ ከመስጠትማ ሥጋን ካራቱ ባሕርያት አዋህዶ መፍጠር ጭንቅ አይሆንምን፤ ነፍስን እምሳበ አልቦ አምጥቼ ሥጋን ካራቱ ባሕርያት አዋህጄ የፈጠርኋችሁ ለናንተ ምግብ ልብስ እንደምን እነሣችኋለሁ ለማለት እንዲህ አለ። እንደም እኩህ ብለህ መልስ። ለናንተ ም

ግብ ከመስጠትማ ነፍስን ካለችበት ማምጣት ጭንቅ አይሆንምን። ወሥጋ የዓጽብ። ልብስ ከመስጠትማ ሥጋን ካለበት ማንሣት ጭንቅ አይሆንምን። ነፍስን ካለችበት አምጥቼ ሥጋን ካለችበት አስነሥቼ ኋላ በመንግሥተ ሰማይ መንፈሳዊ ምግብ የምመግባችሁ ዛሬ ለናንተ ምግብ ልብስ እነሣችኋለሁ። ለማለት። እንደም ወበእንተዝ እብለክሙ ብለህ መልስ ሥጋውን ደሙን ወለሥጋክሙ ዘትለብሱ። ልጅነትን ማን ይሰጠናል ብላችሁ አታስቡ። ሥጋዬን ደሜን ከመስጠትማ ነፍስን ሥጋን መዋሐድ ጭንቅ አይሆንምን ነፍስን ሥጋን የተዋሃድሁላችሁ፤ ሥጋዬን ደሜን እነሣችኋለሁ። ለማለት እንዲህ አለ። ጭንቅነቱ በሌላ ነው እንጂ በሱ አይደለም።

ጸ፮ ነጽሩ አዕዋፊ ሰማይ አለ ኢይ ዘርዑ ወእለ ኢየሩሳሌም ወኢያስተጋብኡ ውስተ አብያት ወአቡክሙ ሰማያዊ ይሴስዮሙ።

ጸ፯ ከፍለን መጽውተን ከፍለን ካላኖርን ምን እንመገባለን ትሉኝ እንደሆነ ዘር መከር የሌላቸውን በጎታ በጎተራ በሪቅ የማይሰበስቡን ሰማያዊ አባታችሁ የሚመግቡቸው አዕዋፍን እዩ ማለት አዕዋፍን አብነት አድርጉ። ከመ ኢይዘርዑ ይላል ዘር መከር እንደሌላቸው በጎታ በጎተራ በሪቅ እንዳይሰበስቡ ሰማያዊ አባታችሁ እንዲመግቡቸው ዕውቁ። እኩህ እንትሙ ፈድፋድ ትኑ ይስዎሙ።

ዐንጌል ዘማቲዎስ ።

ለኒያማ እንዴታ ትሉኝ እንደ ሆነ ከተፈጥሮተ አዕዋፍማ ተፈጥሮተ ሰብአ አይበልጥምን ለ ኒያ ምግብ የሰጠ ለኛንተ ይነ ማቸኝል ለማለት እንዲህ አለ ታሪክ። እንደ ሁለት መነኮሳት ይኸን ይዘው በተባሕትም ሁነው በረኃብ በጽምዕ የሚያልቁ ሁነዋል። ኋላ መልአክ አለ ኢይዘርኤ አለ እንጂ እለ ኢይሰርፋ አለ አላቸው ከዚህ በኋላ ተግባረ እድ ይዘው ራሳቸውን ረድተው የሚኖሩ ሁነዋል። ከአባ ስልጣኖስ ገዳም እንደ ገባ መነኮሴ እንደምን ሁኖችሁ ትኖራላችሁ አላቸው ተግባረ እድ ይዘን እንኖራለን አሉት፤ እኛንተስ ወንጌላውያን ም አይደላችሁ ጌታ በወንጌል ነጽሩ አዕዋፊ ሰማይ ቢል አላቸው። ይህ ነገሩ ሲሳሳብ ከአ በምኔቱ ደረሰ እኛንተ ሥራችሁን አትተው ለሱም የሚሻውን መጽሐፍ ስጡት ይመልከት አላቸው። በታ መጣፍ ሰጥተውት ሲመለከት ዋለ፡ም ግብ የሚመገቡ በደወል ነው፤ ደወል አትምቱ ጊዜያት አይታችሁ ተመገቡ አላቸው። ጊዜያት አይተው ተመገበው በየበዓታቸው ሐዲ። ይጠሩኛል ብሎ በያይ የማይጠሩት ሆነ ተደሩኑ አኃው እያለ እሱ ካለበት ሂደ፡ እው ተደሩ አለው በሀገራችሁ እንግዳ አኑሮ መብላት ሥራትን ነው አለው፤ እንተማ መንፈሳዊ ነህ አትሻውም ብለን እኛ ሥጋውያን ተመገብን። አለው፤ አባቴ አላ በጆሁም ብሎ እነሱን መስሎ

የሚኖር ሁነዋል። አንድም ነጽሩ ብለህ መልስ ዘር መከር የሌላቸውን ሰማያዊ አባታችሁ የሚመግባቸው እስራኤልን አብነት አድርጉ። እንዲመግባቸው ዕውቁ። እስራኤል ልብህ አላለቀ በትርህ አልወደቀ እንዲሉ፤ ከውቂያኖስ በደመና አይበት ተቋጥሮ በነፋስ ወደልጋዝ ተጭኖ መጠኑ ድምብላል አሁሎ መልኩ በረድ መስሎ ወእንዘ የኃይማ ህዕ ይላል የውርጭ ገበታ ሲነጠፍ እየዘነ መላቸው ሳይሆን መኖራችሁን ተመግብዋል። አከኑ አንትሙ ትኑይስም። ለኒያማ እንዴታ ትሉኝ እንደ ሆነ። በዘመነ ብሉይ ክንበሩ ከኒያማ በዘመነ ሐዲስ ያላችሁ እኛንተ ትበልጡ የለምን፤ ለኒያ የሰጠሁ ለኛንተ እነማቸኝል ሁ ለማለት እንዲህ አለ። አንድም ነጽሩ ብለህ መልስ ትንቢት ያልተነገረላቸውን ሱባዔ ያልተቈጠረላቸውን ሰማያዊ አባታችሁ ሥጋውን ደሙን የሚመግባቸው አሕዛብን አብነት አድርጉ እንዲመግባቸው ዕውቁ። ለኒያማ እንዴታ ትሉኝ እንደሆነ ትንቢት ካልተነገረላቸው ሱባዔ ካልተቈጠረላቸው ከአሕዛብማ ትንቢት የተነገረላችሁ ሱባዔ የተቈጠረላችሁ እኛንተ የምትበልጡ አይደለምን።

ጳጳሩ መነ አምኔክሙ በተከህ ዘይክል ወስከ በዲበ ቆሙ አሐዶ አመተ።

ጳጳሩ በዚያውስ ላይ ራሳችሁንማ አስባችሁ ታሳድሩ ዘንድ ከኛን

ተ ወገን አጠርሁና ለርዘም ብሎ በቁመቱ ላይ ከንድ ሙሉ ቁመት መጨመር የሚቻለው ማነው። እንደዚህም ሁሉ በቃ ሁ ነቃሁ ብሎ ሥልጣን ከሀነትን ለራሱ ገንዘብ ማድረግ የሚቻለው ማነው።

ጳጳሩ ወበእንተ ዓራዝኒ ምንተኑ ትሔልዩ።

ጳጳሩ የልብስንስ ነገር ለምን ታስባላችሁ።

ርእዩ ጽጌያተ ገዳም ዘከመ ይልሕቁ ኢይግምወ ወኢይፈትሉ።

ሳይደክሙ ሳይፈትሉ እንዲያድጉ ማለት ገዳማት ዕፀዋትን ዕፀዋት ጽጌያትን ጽጌያት መወደድን አገዳው እንዲኖሩ ዕውቁ።

ጳጳሩ እብለክሙ ከመ ሰሎሞን ጥቀኢ ሊብሰ በኩሉ ክብሩ ከመ ጳእም እሉ።

ጳጳሩ ሰሎሞንስ እንኳ በዚያ ሁሉ ባለጸግነቱ ከጽጌያት እንዳንዳ አለበሰም ብዬ እንዳለበሰ እነግራችኋለሁ። ሐተታ አበባ ያለበት ሐረግ የተሳበበት ወርቀ ዘዐ ግምጃ ያለብስ አልነበረም ቢሉ የሱ የባሕርይ አይደለም የአሳቸው ግን የባሕርያቸው ነው። እሱ እነዚያን አብነት አድርጎ ነው፤ እነዚያ ግን እሱን አብነት አያደርጉም። በኩሉ ክብሩ ማለቱ ብዕልን ካንተ በፊት እንዳልተነሣ ካንተም በኋላ እንዳይነሣ አድርጌ ሰጥቼሃለሁ ብሎ ታልና፤ አንድም ወበእንተ አራዝኒ ብለህ መልስ የልጅነትን ነገር ለምን ታስባላችሁ ትንቢት ያልተነገረላችሁ

ው ሱባዔ ያልተቋጠረላቸው ልጅነትን ያገኙ አሕዛብን አብነት አድርገው ለብለዘው ከመሰሎቸውን አስረድረው በመካብባቸው ሰሎቶችን አላቸው አስረድረው ለእነዚህ በዚያ ሁሉ ትንቢት በዚያ ሁሉ ሱባዔ ከአሕዛብ እንዳንዳ ልጅነትን አላገኙም ብዬ እንዳላገኙ እነግራችኋለሁ ።

፴ ወናሁ ሣዕሪ ገዳም ዘዮም ሀሎ ወጌመው ውስተ ዕቶን እሳት ይትወደዩ ወእግዚአብሔር ዘከመዝ ያለብሰ ።

፴ የሚያስተምርበት ደጋ ነው ቢሉ ነገ በቂላ መንደድ ፀዕተክረምት ነው ቢሉ ነገ በበጋ መንደድ የሚነድ ሣዕሪ ገዳምን ዛሬ በልምላሜ የሚያኖር እግዚአብሔር ።

እር እንከ ፈድሩዩ ኪያክሙ አሕዑዳን ሃይማኖት ፤

እናንተ ሃይማኖት የሌላችሁ ለናንተማ እንደምን ልብስ ምግብ ይነሣችኋል ፤ ወለእመ ኮነ ሥርወ ጽጌ ይላል ፤ በሉቃስ ሥርወ ጽጌ ዛሬ በልምላሜ የሚኖር ከሆነ ኋላ በቂላ መንደድ የሚነድ ከሆነ እግዚአብሔርም እንዲህ በልምላሜ የሚኖረው ከሆነ ። እር ኪያክሙ እንደም ወናሁ ሣዕሪ ገዳም ብለህ መልስ ። ዛሬ በተድላ የሚኖር ኋላ በገሃነም ፍጻ የሚቀበል ጌዶሁዳዊን በተድላ የሚኖር እግዚአብሔር እር ኪያክሙ ። እንደም አይሁዳዊ ዛሬ ዘተድላ የሚኖር ከሆነ ኋላ በገሃነም ፍጻ የሚቀበል ከሆነ እግዚአብሔር ይህንን በተ

ድላ የሚያኖር ከሆነ እር ኪያክሙ ። እናንተ ሃይማኖት የሌላችሁ እናንተንም እንደምን ቸል ይላችኋል ።

፴፩ ኢትዮጵያውያን እንከ እንዘ ትብሉ ምንተ ንበልዕ ወምንተ ንሰቲ ወምንተ ንትከደን ።

፴፪ ምን እንበላለን ምን እንጠጣለን ምን እንለብሳለን ብላችሁ አታስቡ ።

፴፫ እስመ ዘንተሰ ነሎ አሕዛብ ዓለም ዘአፍአ የኅሥሥም ።

፴፬ ይህንስ ሁሉ ከምግባር ከሃይማኖት በአፍአ ያሉ አሕዛብ ይሹታልና ።

ወለክሙስ የአምር አቡክሙስ ሰማያዊ ከመ ትሬቅዱ ዘንተ ነሎ ።

ለናንተስ ሰማያዊ አባታችሁ ይህን ሁሉ እንድትሹት ያውቅላችኋል ። ማለት አውቆ ይሰጣችኋል ።

፴፭ አንትሙስ ኅሁ መቅድመ መንግሥቱ ወጽድቆ ።

፴፮ እናንተስ አስቀድሞ ሃይማኖትን ምግባርን ሹ ። እንደም ፤ ልጅነትን መንግሥተ ሰማይን ሹ ።

ወዝንቱ ነሎ ይትዌሰከክሙ ። ይህስ ሁሉ ማለት የዚህ ዓለምስ ነገር ሁሉ በራት ላይ ዳረጎት እንዲጨመር ይጨመርላችኋል ።

፴፯ ኢትዮጵያውያን ለጌሠም ።

፴፰ ለነገ አታስቡ ማለት ለነገ ይሆናል ብላችሁ አታሳድሩ ። እስመ ጌሠምስ ትሔሊ ለርእሳ ነገ ለራሱ ያስባል ማለት የነገውን ነገ ታስቡታላችሁና ። የአክላ ለዕለት እከያ ወሥራኃ ።

የዕለት ገረጋ ገረጋ ይሰቃታል ። የበጎ ገር የበጎ ጋር ። እንደም ኢትዮጵያውያን እያልክ መልስ ። ለነገ ያጸናል ብላችሁ አብዝታችሁ አትመገቡ ። የነገውን ነገ ትመገቡታላችሁና ። እንደም ነገ እንናዘዘዋለን ብላችሁ ኃጢአታችሁን አታሳድሩ የነገውን ነገ ትናገሩታላችሁና ። የነገውን ነገ ትናገሩታላችሁ ።

በእንተ ትእዛዛት ።

ምዕራፍ ፯።

፩ ኢትዮጵያውያን ከመ ኢትዮጵያውያን ፤ ፴፯ ፤ ፫ ።

፪ አንቀጽ መምሕራን ነው ። እንዳይፈረድባችሁ አትፍረዱ ። ማለት ንጹሐን ሳተሆኑ አትፍረዱ ።

፫ እስመ ዘክሪያስ ዘኩንያክሙ ትትኩንት አንትሙ ። ማር ፱ ፤ ፳፱ ፤ ንጹሐ ሳተሆኑ ብትፈርዱ ይፈርዱባችኋልና ። ይህስ አይደለም ሰማያዊ ኢኮነ ንጹሐ በቅድሚሁ ይላል ብሎ ሳትሾሙ አትፍረዱ ተሾሞ መፍረድ እንዲገባ ሙሴ በሰለጸድ ኢያሱ በአካን ፤ ቅዱስ ጴጥርስ በሐናንያ ቅዱስ ጳውሎስ በበርያሱስ ፈርደዋል ። እስመ በክሪስቲ ከኩንያክሙ ትትኩንት አንትሙ ሳትሾሙ ብትፈርዱ ይፈረድባችኋልና ።

ወበመስፈርት ዘሰፈርከሙ ይሰፍሩ ለክሙ ።

በሰፈራችሁበት ይሰፍሩላችኋልና ። በሰፈርህበት ላዳን በመዘንህበት ሚዛን እንዲሉ ።

፫ ለምንት ትሬሊ ኃወረ ዘውስ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ተዓይን ሲጽክ ወሠርዌ ዘውስተ ዓይንክ ኢትጌጽር።
 ባንተ ዓይን ያለ ሠረገላ ያታይ በወንድምህ ዓይን ያለ ጉድፍ ለምን ታያለህ።
 ኢታቤይንኑ።
 አታስተውልም።
 ወእር ትብሉ ለእኩክ ኅድገኒ አውሶእ ኃሠረ እምራት ዓይንክ ወንድምህን ባንተ ዓይን ያለ ጉድፍ ተወኝ ላውጣልህ ለምን ትለዋለህ።
 ወናሁ ኢትሬኢ ሠርዌ ዘውስተ ዓይንክ።
 ባንተ ዓይን ያለውን ሠረገላ ያታይ።
 አመደልው ቅድመ አውሶእ ሠርዌ እምራት ዓይንክ።
 አንተ ግብዝ አስቀድመህ ባንተ ዓይን ያለ ሠረገላን አውጸ ወእምዝ ትሬኢ ለአውሶኦ ሐሠር ዘውስተ ዓይን እኩክ።
 ከዚህ በኋላ በወንድምህ ዓይን ያለውን ጉድፍ ላውጣልህ ትለዋለህ እንድታውጣለት ትሆናለህ። ምንተ ትጌጽር ብለህ መልስ በወንድምህ ልፍረድብህ እንደምን ትለዋለህ አንተ እንዲፈረድብህ ሁነህ ሳለህ አታስተውልም፤ ወንድምህን ተወኝ ልፍረድብህ እንደምን ትለዋለህ ባንተ እንዲፈረድብህ ሁነህ ሳለህ። አንተ ግብዝ አስቀድመህ አንተ እንዳይፈረድብህ ሁን ከዚህ በኋላ ወንድምህን ልፍረድብህ ትለዋለህ፤ እንድትፈረድብት ትሆናለህ ሐቀታ የወንድሙን ኃጢአት በጉድፍ የሱን በሠረገላ መስሎ ተናገረ የወንድሙን ኃጢአት የሚያውቀው በክፊል ነው የ

ሱን ግን መላውን ነውና ዳግ መኛ ልፍረድብህ በማለቱ ይፈረድብታልና። አንድም ኢትኩንኑ፤ ከጉባዔ ሳትውሉ ምሥጢር ሳታደላድሉ እናስተምራለን አትበሉ። እናስተምራለን ብትሉ ይፈረድባችኋልና። ወንድምህን ላስተምርህ እንደምን ትለዋለህ፤ አንተ ሳትማር አታስተውልም ወንድምህን ተወኝ ላስተምርህ እንደምን ትለዋለህ። አንተ ሳትማር፤ አንት ግብዝ አስቀድሞ አንተ ተማር ፅወቅ። ከዚህ በኋላ ወንድምህን ላስተምርህ ትለዋለህ እንድታስተምረው ትሆናለህ። አንድም ለራሳችሁ ጦር ሳይጠፋላችሁ ያር የሚጠፋብትን ግብር ለሌላው እናስተምራለን አትበሉ። ያር ሳይጠፋላችሁ እናስተምራለን ብትሉ ይፈረድባችኋልና። ወንድምህን ያር የሚጠፋብትን ግብር ላስተምርህ ለምን ትለዋለህ ላንተ ያር ሳይጠፋልህ አታስተውልም። አንት ግብዝ አስቀድመህ አንተ ያር እንዲጠፋልህ ሁን። ከዚህ በኋላ ወንድምህን ያር የሚጠፋብትን ግብር ላስተምርህ ትለዋለህ አንድታስተምረው ትሆናለህ።
 አተሀቡ ቅድሳተ ለክለባት። ማቴ ፳፩፣ ፳፪፣ ማር ፲፩፣ ፳፣ ፱ ሉቃ ፲፩፣ ፱፣ ዮሐ ፲፱፣ ፲፫፣ ያዕቆብ ፩፣ ፮።
 የተቀደሰውን ለውሾች አትስጡ ማለት ኢትኩንኑ ካለንስ ብላችሁ ሥጋዬን ደሜን በአይሁዳዊነት ግብር ላለ ሰው አትስጡ።

ወኢትደዩ ባሕርየክሙ ቅድመ አኅርው።
 ፅንቋችሁንም በእሪያ ፊት አታነፉ።
 ከመ ኢይኪድዎ በእገሪሆሙ። በእግራቸው እንዳይረግጡት። ወተመደጠሙ ይነጽሑክሙ። ተመልሰው ይዳሏችኋል። ሐቀታ በሀገራቸው ቀን ዋዕዩ ፀሐይ ይጸናል። ሌሊት ፅንቅ ከተራራ ላይ አኑረው የሚጽፍ ሲጽፍ የሚያደን ሲያደን ያድራሉ እሪያ መልክ ጥፋ ነው ባጠገቡ ሲሔድ የገዛ መልኩን አይቶ ደንግጦ ሲሔድ ሰብሮት ይሄዳል፤ ፅንቅ የጌታ እሪያ የአይሁድ ምሳሌ። አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን እያለ በገዛ ኃጢአታቸው በዘልፋቸው ጠልተው ተመቅኝተው ሰቅለው ገድለውታልና። ከመ ኢይኪድዎ። እንዳይነቅፉት፤ ወተመደጠሙ፤ አማርኛችን ካማሪኛችሁ ኃይለ ቃላችን ከኃይለ ቃላችሁ እያሉ ተመልሰው ፍትሐ ርትዑ ሥላሴን ያስፈርዱባችኋልና። አንድም ኢተሀቡ እያልህ መልስ። ሃይማኖታችሁን ለመናፍቅ አትንገሩ ከመ ኢይኪድዎ። እንዳይነቅፉት። ወተመደጠሙ። አማርኛችን ካማሪኛችሁ ኃይለ ቃላችን ከኃይለ ቃላችሁ አንድ ነው እያሉ ይከራከሯችኋልና። አንድም መልስ። በተዓቅቦ ያገኛችሁትን ምሥጢር ላልበቃ ሰው አትንገሩ፤ ሰው ሲሆኑ ለዚህን ይበቃሉ እንዳይሏችሁ። ወተመደጠሙ፤ ተመልሰው ፍትሐ ርትዑ ሥላሴን ያስፈር

፩ ዳዕቅኝ። ሰለሉ ወ
 ይትወሀበከሙ።
 የበቃውን ያልበቃውን በም
 ን እናውቀዋለን ትሉኝ እንደ
 ፪ ሆነ ለምኑ ይሰጣችኋል። ሐተ
 ታ እንደ ዮሐንስ ዘይማስቆ።
 እንደ ድሜጥርስ የበቃና ያል
 በቃ ለይተው ይሰጡ ነበር።
 ኅሙ ወትረከቡ።
 ሹ ታገኛላችሁ።
 ጐ ደጉዳ ወይትረኝወክሙ።
 እጅ ጽፋ ይከፈትላችኋል።
 ፳ እስመ ክሉ ዘሰለ ይነሥእ።
 ፳፻ የለሙነ ሁሉ ያገኛልና። ሰለሉ
 ለምነው ያገኙ ብዙ ናቸው ከ
 ዚያው ግን አዳም።
 ወዘሂ ኃሠሠ ይረክብ።
 የሻም ያገኛልና፤ ኅሙ። ሽተው
 ያገኙ ብዙ ናቸው ከዚያው ግ
 ን ከቀደሙ ሰዎች አብርሃም
 ከኋላ ሰዎች ሙሴ ጸሊም በፀ
 ሐይ በስነ ፍጥረት ተመራምረ
 ው አምነዋል።
 ወለዘሂ ጐደጐደ ይትረኝም።
 እጁን ለጸፋም ይከፈትለታልና
 ጐደጐዳ ላለው እንደ ፈያታ
 ይ ዘየማን።
 ፱ መኑ ውእቱ እምኔክሙ ዘይስ
 ለሎ ወልዳ ወዕብነ ይሁቡ።
 ፲ እኛ ለሌላው በጎ ነገር ስንለ
 ምን በኛ ክፉ ነገር ቢደረግብ
 ንሳ ትሉኝ እንደሆነ ከናንተ
 ወገን ልጁ ዳቦ የሚለምነው
 አባቱ ደንጊያ የሚሰጠው ማ
 ን አለ። አንድም ዕብነት ይሁቡ
 ልጁ ዳቦ ቢለምነው ጥርሱን
 ይሰበረው ብሎ ደንጊያ ይሰ
 ጠዋልን፤ ከዚያው ቅሉ ላይ
 ላዩን ትቶ ልብ ልቡን ይሰጠ
 ው የለምን።

፲ ወእመሂ ዓሳ ሰለሎ ወአርዌ
 ምድር ይሁቡ።
 ፲ ከናንተ ወገን ልጁ ዓሳ የሚ
 ለምነው አባቱ እባብ የሚሰጠ
 ው ማን አለ። ዓርዌ ምድርኑ
 ይሁቡ መርዙ ይግደለው ብሎ
 እባብ ይሰጠዋልን። ከዚያው ቅ
 ሉ አጥንት አጥንቱን ትቶ ሥ
 ጋ ሥጋውን ይሰጠው የለም
 በሉቃስ ወእመሂ አንቆቅሆ ሰ
 አሎ አቅረበኑ ይሁቡ ይላል።
 ልጁ እንቁላል የሚለምነው አ
 ባቱ እምቧይ የሚሰጠው ማን
 አለ። አንድም ልጁ እንቁላል
 ቢለምነው አባቱ እንቧይ ይሰ
 ጠዋልን፤ ከዚያው ቅሉ ቅር
 ፍት ቅርፍቱን ትቶ አስኳል
 አስኳሉን ይሰጠው የለምን።
 ፲፩ ወሶበ እንዘ እኩያን አንትሙ
 ተአምሩ ሠናዩ ሀብተ ውሂበ
 ለውሉድክሙ አፎ እንከ ፊ
 ድፋድ አቡክሙ ዘበሰማያት
 ይሁቡሙ ሠናይቶ ለአለ ይ
 ስእልዎ።
 ፲፩ ከኛ ወገን እንዲህ የሚያደር
 ግስ የለም ትሉኝ እንደሆነ፤ ዘ
 አንትሙ እንዘ አንትሙ ይላ
 ል። ለባሕርያችሁ ክፋት ጥመ
 ት የሚስማማችሁ ስትሆኑ እና
 ንተ ለልጆቻችሁ በጎ ነገርን የ
 ምታደርጉላቸው ከሆነ፤ ቸርነት
 የበሕርዩ የሚሆን ሰማያዊ አ
 ባታችሁማ በጎ ነገርን ለሚለ
 ምኑት እንደምን በጎ ነገርን ያ
 ደርግላቸው ይሆን።
 ፲፪ ክሉክ ዘትፈቅዳ ይግበሩ ለ
 ክሙ ሰብእ ከማሁ አንትሙ
 ኒ ግበሩ ሎሙ።
 ፲፪ ሰዎች ሊያደርጉላችሁ የምት
 ወዳትን ሁሉ እናንተም አድ

ርጉላቸው እስመ ከማ
 ሁ አሪትኒ ወነቢያ
 ትኒ።
 አሪት ነቢያት እንዲህ ብለዋል
 ና፤ ባኢ ማንሻ።
 ፲፫ ባኢ እንተ ጸባብ አንቀጽ።
 ፲፭ አሪትም ነቢያትም ባኢ እንተ
 ፀባብ አንቀጽ ብለዋልና ወደ
 ፀባብ በር ግቡ በፀባብ መንገ
 ድ ሂዱ።
 እስመ ርሂብ አንቀጽ ወስፍሕ
 ት ፍኖት እንተ ትወስድ ውስ
 ተ ኃጉል።
 ወደ ጥፋት የምታደርስ ሰፊ
 በር ሰፊ መንገድ አለችና፤
 ውብዙኃን እሙንቱ እለ ይበ
 ውኢ ውስቲታ።
 ወደርስዋ የሚገቡ ብዙ ናቸው
 ጥቀ ፀባብ አንቀጽ ወጽዕቅት
 ፍኖት እንተ ትወስድ ውስተ
 ሕይወት።
 ፲፬ ወደ ሕይወት የምታደርስ እ
 ጅግ ጭንቅ በር እጅግ ጭንቅ
 መንገድ አለችና።
 ወውኅዳን እሙንቱ እለ ይበ
 ውአዋ።
 ወደቧ የሚገቡ ጥቂት ናቸውና
 ሰፊውን በር ሰፊውን መንገድ
 ትታችሁ በፀባብ በር በፀባብ
 መንገድ ሂዱ። ሐተታ። ሰፊ በር
 ሰፊ መንገድ የተባለች አሪት
 ናት ለእመ ዓቀብክ አሪተክ ት
 በልዕ ከራሜ ከራሚክ ወደሰ
 ፍሕ ማገብብተ ወይንክ ወት
 ፊኢ ውሉድ ውሉድክ እስከ
 ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ትላ
 ለችና። ጠባብ በር ጭንቅ መ
 ንገድ የተባለች ወንጌል ናት
 ለዘሂ ፀፍዓክ መልታሕቲክ እን
 ተ የማን ሚጥ ሎቱ ካልዕታሂ

ወንጌል ዘማቴዎስ

ወለዘሂ እበጠከ አሐይ ምዕራፈ ሑር ምስሌሁ ወእብጽሕ ሉቱ ቱ ቱ ምዕራፈ ወለዘሂ ይፈቅድ ይትግገልከ መልበሰክ ኅድግ ሉቱ ክዳኒከሂ ትላለችና። እንድም ሰፊ በር ሰፊ መንገድ የተባለ ፈቃድ ሥጋ ነው። ጠባብ በር ጠባብ መንገድ የተባለች ፈቃድ ነፍስ ናት። እንድም ሰፊ በር ሰፊ መንገድ የተባለ ባለጸጋን መጽውት ድኃን ጸም ማለት ነው። ጠባብ በር ጠባብ መንገድ ባለጸጋን ጸም ድኃን መጽውት ማለት ነው። እንድም ዕዝራ ያያት መንገድ ናት። የማና እሳት ወፀጋማ ቀላይ ወኢታገምር ዘእንበለ ኪደተ ፩ዱ እግረ ብእሲ እንዲል። ያላንድ ጫማ የማታስቆም መንገድ አይቷል፤ እሷ ቅሉ በሕገ ነፍስ ካልሆኑ አትገባም ሲል ነው እንጂ በቁሙ አይደለም። ከዚህም ጌታን የጻድቃን ማነስ የኃጥአን መብዛት አያሳዝነውም ጥቂት ዕንቁያለው ብዙ ወርቅ ባለው ጥቂት ወርቅ ያለው ብዙ ብር ባለው ጥቂት ብር ያለው ብዙ ብርት ባለው ጥቂት ብርት ያለው ብዙ ሸክላ ባለው ጥቂት ሸክላ ያለው ብዙ ደንጊ ያ ባለው እንዳይቀና።

፲፭ ተግባቡኬ እምሐሳውያን ነቢያት አለ ይመጽኑ ኅይክሙ በአልባስ አባግዕ።
 ፲፮ የበግ ለምድ ለብሰው ማለት እውነተኛች መስለው ከሚመጡ ከሐሰተኞች ሃይማኖታውያን መስለው ከሚመጡ ከመናፍቃን መንፈሳውያን መስለው

ው ከሚመጡ ከሥጋውያን መምራን ተጠበቁ። ወእንተ ውስጠሙስ ተኩላት መሰጥ እሙንቱ። በውስጥ ግን ነጣቂ ተኩላ ናቸው ማለት ቢመረምሯቸው ግን ሰውን እየነጠቁ ወደ ገሃነም የሚያወርዱ ናቸው። በከመ ይቤ ኢዮብ የሚል አብነት ይገኛል ተናግሮ ሳይጻፍ የቀረ ነው።

፲፮ ወእምፍሬሆሙ ተአምርዎሙ። እውነተኛ መሰለው የሚመጡ ሐሰተኞችን ሃይማኖታውያን መስለው የሚመጡ መናፍቃንን መንፈሳውያን መስለው የሚመጡ ሥጋውያንን መምህራን በምን እናውቃቸዋለን ትሉኝ እንደሆነ በሥራቸው ታውቋቸው አላችሁ።

፲፯ ይቀስሙሁ እምእስዋክ አስከለ ወእምእሚከላ በለሰ። በዚያውስ ላይ ሥራቸውን እንወራም እንጂ ትምርታቸውንም ብንማር ምን ዕጻ ይሆናል ትሉኝ እንደሆነ ከሾሀ ፍሬን ከደንደር በለስን ይለቅማሉ ከመናፍቅ መምር ሃይማኖትን ከሥጋዊ መምር መንፈሳዊ ትምርትን ከሐሰተኛ መምር እውነተኛ ትምርትን ይማራሉን። ከማሁኬ።

፲፱ መርዝ መርዝን ኮሶ ኮሶን እንዲያፈራ። መናፍቅ መምር ከሆድት ኑፋቂን ሥጋዊ መምር ሥጋዊ ትምርትን ሐሰተኛ መምር ሐሰትን እንዲያስተምር።

፲፯ ኩሉ ዕዕ ሠናይ ፍሬ ሠናየ ይፈራ።

ወይን ወይንን በለስ በለስን ያፈራል። ሃይማኖታዊ መምር ሃይማኖትን መንፈሳዊ መምር መንፈሳዊ ትምርትን እውነተኛ መምር እውነተኛ ትምርትን ያስተምራል። ወእኩይሰ ዕዕ ፍሬ እኩየ ይፈራ።

መርዝ መርዝን ኮሶ ኮሶን ያፈራል። መናፍቅ መምር ከሆድትን ሥጋዊ መምር ሥጋዊ ትምርትን ሐሰተኛ መምር ሐሰትን ያስተምራል።

፲፰ ኢይክል ዕዕ ሠናይ ፍሬ እኩየ ፈርየ።

፲፰ ወይን ኮሶን በለስ መርዝን አየፈራም። ሃይማኖታዊ መምር ከሆድትን መንፈሳዊ መምር ሥጋዊ ትምርትን አያስተምርም፤ ወኢዕዕ እኩየ ፍሬ ሠናየ ፈርየ ኮሶ ወይንን መርዝ በለስን አያፈራም መናፍቅ መምር ሃይማኖትን ሥጋዊ መምር መንፈሳዊ ትምርትን አያስተምርም።

፲፱ ኩሉ ዕዕ ዘኢይፈራ ፍሬ ሠናየ ይገዝምም። ማቴ ፲፫።

፲፱ በጎ ፍሬ የማያፈራውን እንጨት ሁሉ ይቁርጡታል። ወውስተ እሳት ይወድደዎ። ከእሳትም ይጨምሩታል። እንድም በኔ አምሮ በጎ ሥራ የማይሠራውን ሁሉ ሥላሴ ነፍሱን ከሥጋው ይለዩታል በገሃነም ፍዳ ያጸኑበታል።

፳ ወእምፍሬሆሙስ ተአምርዎሙ። ፳ በርቀው በያምረው ደገመው አኮ ኩሉ ዘይብለኒ እግዚአእ። ፳፩ ግዚአ ዘይብውእ ውስተ መንግሥተ ሰማያት። ማቴ ፳፭ ፻፩ ሉቃ ፯ ፵፮።

ጳጳሪ ሁሉ አቤቱ አቤቱ ይልሃል እሚገባውንስ የማይገባውንስ በምን እናውቀዋለን ትሉኝ እንደሆነ፤ አቤቱ አቤቱ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት አይገባም። አከ ዘይበውእ = የሚገባ አይደለም።
 ዘእንበለ ዘይገብር ፈቃድ ለአቡዩ ዘበሰማያት።
 የሰማያዊ አባቲን ፈቃድ የሠራ ይገባል እንኛ።

ጳጳሪ ወብዙኃን ይብሉኒ በይእቲ ዕለት እግዚአብሔር።

ጳጳሪ በእለተ ምጽአት ብዙ ሰዎች አቤቱ አቤቱ ይሉኛል። አኩ በስምክ ተነበይነ። ዘኅ ጳጳሪ ፲ኛ በስምህ መጻእያ ትን ተናግረን የለም ይሉኛል አለ። በለግም ኮከብ ይሠርቅ እም ያዕቆብ ብሎ ተናግሯልና። ወበስምክ አጋንንተ አውጻእ ነ። ግብ ፲፱ ፲፱ በስምህ አጋንንትን ስናወጣ አልነበርንም ይሉኛል። ደቂቀ አስቁዋ ጋኔን ያወጡ ነበር። ወበስምክ ኃይላተ ብዙኃን ገበርን በስምህ ፍጹም ታምራት ስናደርግ አልነበርንም ይሉኛል። ይሁዳ ሙት እስከ ማንሣት ደርሶ ነዳርና።

ጳጳሪ ወይእተ ጊዜ እብሎሙ ግሙራ ኢየሁዳ ለክሙ ረኃቁ እም ኔየ ክልከሙ እለ ትገብሩ ግመግ። መዝ ፯፱ ማቴ ፳፭ ፵፩ ሉቃ ፲፫ ፳፯።

ጳጳሪ ያን ጊዜ ከቶ አላውቃችሁም ግመፅን የምትሠሩ ሁላችሁም ከኔ ራቁ እላቸዋለሁ። ሐተታ። ፈጥሮስ አላውቃችሁ

ም አይልም። ወለድኋችሁ ከድኋችሁ እላቸዋለሁ።

ጳጳሪ ክሉኬ ዘይሰምዕ ዘንተ ቃልየ ወይገብር ይመስል ብእሴ ጠቢብ ዘሐነዐ ቤቶ ዲበ ከኩሕ ሉቃ ፯ ፵፰ ሮሜ ፪ ፲፫ ያዕ ፩ ፳፪።

ጳጳሪ ይኸን የኔን ነገር ሰምቶ የሚሠራው ሰው ሁሉ ቤቱን በጭንጫ ላይ የሠራ ብልህ ሰውን ይመስላል።

ጳጳሪ ዘንሙ ዝናማት።

ጳጳሪ ዝናም ዘነሠ።

ወውኅዙ ወሐይዝት።

ኅርፍ ኅረፊ።

ወነፍሐ ነፋሳት።

ነፋስ ነፊስ።

ወገፍዕም ለውእቱ ቤት።

ያን ቤት እናናውጽሕ አሉት።

ወአወድቀ። አልተናወጸም

እስመ ዲበ ከኩሕ ተሣረረ

ከጭንጫ ላይ ተሰርቷልና ሐተታ።

እንደምን አድርገው ይሠሩታል ቢሉ ዘይት ያፈሱበ

ታል ይላላል ያን እየቁፈሩ ይመሠርቱበታል ይጻፍል።

አንድም ክሉ ዘይሰምዕ ብለህ መልስ።

ይህን የኔን ቃል ሰምቶ የሚሠራው

ሁሉ ሃይማኖቱን በበጎ ልቡና የያዘ ብልህ ሰው

ን ይመስላል። ዘንሙ ዝናማት ከዓላውያን

ነገሥታት ከዓላውያን መኳንንት የሚመጣ መከራ

ነው። ወውኅዙ ወኃይዝት መከራ እቀበላለሁ

ባለ ጊዜ ሕዋሳቱ ይፈሩበታል።

ነፍሐ ነፋሳት። ቤተ ሰቦቹ ንጉሥ የወደደውን

ዘመን የወለደውን ይዘህ አትኖርም ይሉታል።

ያን ሰው ሃይማኖትህን እናስለቅቅህ

ይሉታል። ወአወድቀ። አልቀቀም። እስመ ዲበ ከኩሕ ተሣረረ። ሃይማኖቱን በበጎ ልቡና ይዟልና። አንድም የኔን ቃል ሰምቶ የሚሠራ ሰው ሁሉ ሃይማኖቱን ምግባሩን እንደ ኢየብ ባለ ሰውነት የያዘ ብልህ ሰውን ይመስላል። ዘንሙ። ሞተው ሉድ ጥፋዓተ ንዋይ ነው። ወውኅዙ። በራሱ የሚመጣ ደዌ ነፍሐ አጋንንት ቢሚስቱ አድረው። እስከ ማእዘኑ ትብል ኢየብ እትግሥ ለእግዚአብሔር በየውሃት እም ይእዘሰ ባርከሁ ወሙት ብለውታል። ወገፍዕም ይህን ሰው ሃይማኖቱን ምግባሩን እናስለቅቅህ አሉት አለቀቀም። እስመ ዲበ ከኩሕ ተሣረረ ሃይማኖቱን ምግባሩን እንደ ኢየብ ባለ ሰውነት ይዟልና። አንድም የኔን ቃል ሰምቶ የሚሠራው ሰው ሁሉ በምክረ ካህን በፈቃድ ካህን የሚኖር ብልህ ሰውን ይመላል ነፍሐ ባለው ይነሷል ነፍሐ። አጋንንት በሕሊና ያወጡታል ያወርዱታል። እንደ ዕንጦስ እንደ መቃርስ ንጽሕ ጠብቂ ከሌት ርቂ እኖራለሁ ያሰኙታል ሂዶ ለመምህረ ንስሐው ይነግረዋል ቁይ ይለዋል። ዘንሙ ዝናማት። እንደ ዕንጦስ እንደ መቃርስ ንጽሕ ጠብቂ ከሌት ርቂ መኖር አይቻለኝም እንደ ኢየብ እንደ አብርሃም በሕግ ጸንቼ እኖራለሁ ያሰኙታል ይህን ሂዶ ለመምሕረ ንስሐው ይነግረዋል። እሱም የሰይጣን ያር እንደሆነ አውቆ ቆይ ይለዋል። ወውኅዙ። ሁሉም አይሆ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ንልኝም ያሰኙታል። ወገኖቶም እናስለቅቅሃለን ይሉታል አለቀ ቀም። እስመ ዲበ ከኩሕ ተሣረገ። በምክረ ካህን በፊታ ደ ካህን ይኖራልና። ይህ ሰው ወድቆ ተገሥቶ በሕልናው ድል ነስቷቸዋል፤ ወመዋቶ ተንሣኢ አ ሰፈረው ለሕያዋን ወለሙታን እንዳለው ጌታን።

፳፮ ወኩሉ ዘይሰምዕ ዘንተ ቃልየ ወኢይገብሮ ይመስል ብእሴ ዓብደ ዘሐነበ ቤቶ ዲበ ጥግ ፳፯ ይህን የኔን ቃል ሰምቶ የማይሠጋው ሰው ሁሉ ቤቱን በድብሽት ላይ የሠራ ሰነፍ ሰውን ይመስላል።

፳፯ ዘንሙ ዝናማት።

፳፰ ዝናም ዘነሙ።

ወውሳዙ ወኃይዝት። ጎርፍ ገራሪ። ወነፍሐ ነፋሳት። ነፋስ ነፊስ። ወገኖቶም ለውኢቱ ቤት። ያን ቤት እናናዋውጽሕ አሉት ወወድቀ። ወደቀ።

ወኮነ ድቀቱ ዓበየ። የነፍስ ነውና ዓበየ አለ።

፳፱ ወዕበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ ዘንተ ነገረ ተደሙ አሕዛብ ወአንክሩ ምህሮቶ።

፳፺ ጌታ ይህን አስተምሮ ከፈጸመ በኋላ ሕዝቡ ትምርቱን አደነቁ

፳፻ እስመ ከመ መከገንን ይሚህሮሙ። ማር ሄ ፳፻፫ ሉቃ ፪ ፴፪

፳፻፱ እንደ ንጉሠ አንሰ አብለክሙ እያለ ያስተምራቸዋልና። ወአከ ከመ ጸሐፍቶሙ ከመዝ ይብሉከሙ ንጉሥ እንደሚሉ እንደ ሹማምቱ ያይደ

ለ። ስም እንደ አብ አንሰ አብለከሙ እያለ ያስተምራቸዋልና። ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር እንደሚሉ እንደ ዓበይተ ነበያት ያይደለ። አንድም ሠራዔ ሕግ እንደመሆኑ ያስተምራቸዋልና፤ ከመዝ ይቤ ሙሴ ከመዝ ይቤ ሳሙኤል እንደሚሉ እንደ ደቂቀ ነበያት ያይደለ፤ አንድም ፈጻሚ ሕግ እንደመሆኑ ያስተምራቸዋልና። ወለሊሆሙ ሰ በአጽባባቶሙ ጥቀ ኢይለክፍም ለውኢቱ ያር እንዳላቸው እንደ ጸሐፍት ፈሪሳውያን ያይደለ። አንድም ከመ ሥልጣን በይላል አብነት እንደ ጌትነቱ በርሳራኑ ያስተምራቸዋልና። እስመ ቅንዩትከ ወምልክናከ ይፈስዩከ ትሠሃል ላዕለ ኩሉ እንዲል።

ወአከ ከመ ጸሐፍቶሙ። ከወርቁ የጸራውን ከግምጃው ያማረውን ከላሙ የሰበሰቡን እንደሚሉ እንደ ጸሐፍት ፈሪሳውያን ያይደለ።

በእንተ አድሳናተ ለምጽ።

ምዕራፍ ፳።

፳ ወእንዘ ይወርድ እምደብር ተለውም ሰብእ ብዙኃን።

በጌታ ከብፁዓን ጀምሮ እስከ ዘሀ ያንድ ቀን ነው። ጉባዔው ሳፈታ ብዙ ሰዎች ተከተሉት የቀሩትን አይከተሏቸውም እሱን ተከተሉት አለ ቢራቡ ይመግባቸዋል በታመሙ ይፈውሳቸዋል በሞቱ ያነሣቸዋልና።

፳ ወኖሁ መጽእ ሄ ብእሴ ዘለም

ጽ ቀርቦ ወሰገደ ሎቱ። ማር ሄ ፳፻፫ ሉቃ ፪ ፻፪።

፳ ወብዙኃን ካላቸው ለምጽ የያዘው አንድ ሰው ቀርቦ ሰገደለት።

እንዘ ይብል እግዚአብሔር ለመሰፈቀድክ ትክኅ አንጽሎትየ።

አቤቱ ከወደድህስ እኔን ከለምጽ ማዳን ይቻልሃል። ሐተታ ለምጻምን የምታስተረኩት ሐረትን እሱ እንደሠራት ለማጠየቅ እንዳሳለፋትም ለማጠየቅ ለልማዳ ለምጻም አይቀርብም ነገር።

፳ ወሰፍሐ እደሁ ወገሠሦ።

፳ እጁን ዘርግቶ ዳሰሰው። በሁለንተናው ሕይወት እንደሆነ ለማጠየቅ። ምትሐት እንዳይደለ ለማጠየቅ። ሐረትን እንዳሳለፋት ለማጠየቅ። ለልማዳ ለምጻም አይዳሰስም ነበርና።

ወይቤሎ እፈቅድ ንጸሕ።

መዳንህን እወዳለሁ ዳን አለው ወነጽሐ እምለምጽ በጊዜሃ። ያን ጊዜ ከለምጽ ዳን። በሐልዮ ፈውሶ በነበረክ አዳነው። እስመ ሀብተ ፈውስ ዘይከውን እምኔሁ ይቀድሞ ለንባቡ እንዲል።

፳ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሁቅ ኢትንግር ወኢለመኑሂ። ዘሌዋ። ፲፱፣ ፪።

፳ ለማንም ለማን እንዳትነግር ዕወቅ አለው። ውዳሴ ከንቱ አይሻምና የሚያምኑበት ጊዜ አልደረሰምና። እስከ ትንሣኤ ድረስ ወባሕቱ ሑር አፍትን ርእሰክ ለካህን።

ሂደህ ራስህን ለካህን እስባርብርብ እንጂ።

የግቴዎስ ወንጌል

ወለብዕ መባዓክ በእንተ ዘነጻ ሕክ።
 ከለምጽኤ ስለ ዳንሀ መባሕን ስፑ እንጂ።
 በከመ እዘዘ ሙሴ።
 ሙሴ እንዳዘዘ።
 ከመ ይኩን ስምዓ ላዕሌሆሙ ባለሙኑ መፈራረጃ ይሆንባቸው ዘንድ። ምንው ያላመናችሁ ይሏቸዋል ምን አይተን እንመን ይላሉ ያውሳ ለምጻሙን እያዳነ መብው እየመጣላችሁ ትበሉ የነበረ ተብሎ አፍትን ርእሰክ ለከሆን ማለቱ የሆነውንም ያልሆነውንም ለምጻም አዳንኩ እያለ ምክራባችንን በያሳድፍብን ከሞቱ ገባን በት ባሉ ነበርና እንዳይሉ የለምጽን ነገር ከዚህ ይናገሩ ታል ለምጽ በብዙ ነገር ይመጣባቸዋል ባል፣ ሚስት የተማሙ እንደሆነ ካልጋው ከምንጣፉ የሚኝ ዋጋ በያስቀሩ በመሚኛው ባይበቱ የደሐ ፈ ዋጋ በያስቀሩ በመጽሐፉ የሐናጊ ዋጋ በያስቀሩ በሕንፃው ተወግቶ ኑሮ እሳትም ፈጅቶት ኑሮ ሲሸር ከትራቱ ይወጣል። ፍጹም ለምጻም አለ፤ ሆንብርብር አለ። ፍጹም ለምጻ ሙን አይለዩትም ከቀቢጸ ተስፋ ደርሱዋልና ወደ አሕዛብ ይሄዳል ብለው። ሆንብርብርን ይለዩታል ከቀቢጸ ተስፋ አልደረሰምና ወደ አሕዛብ አይሄድም ብለው፤ ፍጹም ለምጻ ሙን ሥራት ይሠሩበታል አትከናብ አፍሆን ሸፍን ወገብህን አትጋጠቅ ሚግ አታድርግ ይሉታል። ይህ የከሃዲ ምሳ

ሌ ነው፤ አትከናብ ማለታቸው ለጊዜው ደዌው ተገልጦ እንደታይ ነው። ፍጹሚው ግን ልዕልና ሃይማኖት የለሆም ሲሉት ነው። አፍሆን ሸፍን ማለታቸው ለጊዜው ደዌው በእስትንፋሱ ወደ ሕያዋን እንዳይናኝ ነው። ፍጹሚው ግን ማስተማር አይገባህም ሲሉት ነው። ወገብህን አትጋጠቅ ማለታቸው ለጊዜው ሰውነቱ ለህሉህ ነውና እንዳይሰማው ነው። ፍጹሚው ግን ንጽሕና የለሆም ሲሉት ነው። ሚግ አታድርግ ማለታቸው ምግብረ ወንጌል የለሆም ሲሉት ነው። አይለዩትም አለ ከሃዲ የታወቀ ነው አይስብምና። ሆንብርብር የመናፍቅ ምሳሌ ይለዩታል አለ ነኝ እያለ ይስባልና። አንድም ወእንዘ ይወርድ ብለህ መልስ። ከልዕልና ወደ ትሕትና በመጣ ጊዜ ነበያት በግብር መሰሉት። ወናሁ መጽአ፤ በፍጹ የተያዘ አዳም መጥቶ ሰገደለት። እግዚአእስላም ፈቀድክ አይቱ ከወደድህስ እኔን ከፍጹ ማዳን ይቻላል። ወሰፍሐ እዴሁ፤ እጁን ዘርግቶ ተሰቀለለት። የማነ እደደ መጠውከምሙ ወኮነቶሙ ጥምቀተ እንዲል። እፈቅድ ንጸሕ፤ መዳንህን እወዳለሁ ዳን አለው። ወነጽሐ እምለምጹ በጊዜሃ። ያን ጊዜ ፈጥኖ ከፍጹው ዳን። ዐቅ አትንግር፤ ኃጢአትህን ለማንም ለማን አትናገር አለው። በእዳም መላውን መናገር ነው። ሐር ወአፍትን፤ ለምምህረ ንስሐህ ንገር እንጂ። ወአባዕ መባዓክ፤ ከ

ፍጹህ ስለ ዳንክ ቀጥናህን ፈጽም እንጂ። በከመ እዘዘ ሙሴ። ቁሱ እንዳዘዘ። ከመ ይኩን ስምዓ፤ በኢተነሳሕያን መፈራረጃ ይሆንባቸው ዘንድ።
 ስ ወበዊዎ ቅፍርናሆም መጽአ ኅቤሁ መስፍነ ምዕት። ሉቃ ጌ፤ ስ።
 ስ ቅፍርናሆም በገባ ጊዜ የመቶ አዝማች መጣ።
 ጌ ወይቤሎ ብቀኝ፤ እግዚአቀላ ልዲያ ድውይ። ወሕሙም ጥቀልጂ ታሚል። ደዌ ጸንቶበታል ወይሰክብ ውስተ ቤተ መግብራ፤ ከሕሙማን ቤት ተኝቷል አለው። በሀገራቸው የድውያን ቤት አንድ ነው ለባለጸጋው የመጣው ምግብ ለድሃው እንዲተርፈው። ደዌ ከሕሙማን ወደ ሕያዋን እንዳይተላለፍ። ያልጸናበት የጸናበትን አይቶ እግዚአብሔርን እንዲያመሰግን። አንድም ወይሰክብ ውስተ ቤት ብሎ ወመግብራ ጥቀ ያላል ፈጽሞ ጸንቶበታል።
 ጌ ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ ነዩ አነ እመጽእ ወእፈውሶ።
 ጌ እኔ መጥቼ አድነዋለሁ አለው። ወአውሥአ ውለቱ ሀቤ ምዕት ሉቃስ ጌ ጌ።
 ጌ የመቶ አዝማች መለሰ። ወይቤ እግዚአ ኢይደልወኒ ከመ አንተ ትባዕ ታሕተ ጠፈረ ቤትየ። ጥፋር ቤትየ ሲል ነው። ስጠተልብሰ ንፍቀ ታቦት እንዲል። ስጠጠ ልብሰ ንፋቀ ታቦተ ሲል። ከኔ ቤት ልትገባ አይገባኝም አንተን ልቀበል አልበቃሁም አለው።

ወንጌል ዘማቴዎስ፤

ወባሕቱ አዝዝ በቃልክ ይሕ የው ቀላልዳ።
 ልጄ ይድን ዘንድ በቃልህ እ ዘዝ እንጂ። ነገር ግን በቃልህ እዘዝ።
 ወየሐዩ ቀላልዳ።
 ልጄም ይድናል።
 እስመ አነሂ ብእሱ መኩንን እነ እኔም እንጂ እኔም እከን እን ዳቅሚ ገዢ ነኝ።
 ወብዩ ሐራ ዘእኳንን።
 የምገዛቸው ጭፍሮች አሉኝ። ወእብሎ ለዝ ሐር ወየሐውር። ይጅ ሲጠና የሰነበተውን ሂደ ህ እረፍ እለዋለሁ ይሂዳል። ወለካልዑኒ ነጻ ወይመጽእ። አርፎ የሰነበተውን መጥተህ ይጅ ጥናኝ እለዋለሁ ይመጣል ወለገብርዮስ ግብር ከመዝ ወይ ገብር።
 ባሪያየንም የቆመውን ቀላረጥ የተኛውን ፍለጥ ብለው ያዘ ዝሁትን ሁሉ ያደርጋል። ይዩ ያትስ ባንተ ዘንድ ምን ቀላም ነገር ናቸው ግቡ ብትላቸው የሚገቡ። ውጡ ብትላቸው የ ሚወጡ አይደሉምን።
 ሰላሚዎ አግዚእ ኢየሱስ አ ንከረ።
 ጌታ ይህን ሰምቶ አደነቀ። ሶስት ነገር አግኝቶ ያደንቅለታ ል ሃይማኖት፤ ጥበብ፤ ትሕትና። ሃይማኖት ያድንልኛል ብሎ መምጣት። ጥበብ ምሳሌ መስሎ መናገር፤ ትሕትና ኢይደልወኒ አይገባኝም ማለት ነው ወይቤሎሙ ለእለ ይተልው ም አማን አብለከሙ ኢረከብ ኩ ከመዝ ዘይትእመን በውስ ተ ዠሉ አስራኤል።

ለተከተሉት በእስራኤል ዘንድ እንዲህ ያለ አማኒ አላገኘሁ ም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ አላቸው። አንድም ወበዊዎ ብለህ መልስ። ከልዕልና ወደ ትሕትና በመጣ ጊዜ የሁሉ መገናኛ አዳም መጣ። ቀላልዳ የ ድውይ። አቤቱ ነፍሱ በፍዳ ተይዛለች አለው። ወሕሙም ጥቀ ናዳ ጸንቶታል። ወይሰ ክብ ውስተ ቤተ መጻገዕ፤ በ ኃጥአን ቤት በሲኦል በፍዳ ተይዛለች። ነፍ አነ እመጽእ ወእረውሶ። በሐሙስ ዕለት ወ በመንፈቃ ለዕለት አትወለድ እምወለተ ወለትከ ያለውን መናገር ነው። ኢይደልወኒ አ ዳም አድነኝ አለ እንጂ ሰው ሁንልኝ አለማለቱን መናገር ነው። እስመ አነሂ፤ እኔም እን ጂ እኔም እከን እንዳቅሚ ገዢ ነኝ። ወብዩ ሐራ የማወጣቸው የማገባቸው ሕሊናት አሉኝ። ወእብሎ ለዝ ሐር ክፉውን ሕሊና ውጣ ብለው ይወጣል ወለካልዑኒ ነጻ ወይመጽእ። በጎውን ሕሊና ግብ ብለው ይ ገባል። ወለገብርዮስ ሥጋዬን ለ ነፍሱ ተዝብ ብለው ይገዛል። አጋንንትስ ባንተ ዘንድ ምን ቁም ነገር ናቸው። ግቡ ብት ላቸው የሚገቡ ውጡ ብትላ ቸው የሚወጡ አይደሉምን አ ለው። ወሰሚዎ አይለወጥም።
 ወባሕቱ አብለከሙ ብዙኃን ይመጽኡ እምሥራቅ ወእምዕ ራብ ወይረፍቱ ውስተ ሕፃነ አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ በመንግሥተ ሰማያት። ይህ ሰው ትውልዱ ከእስራኤል

ነው ያሉ እንደሆነ፤ ይህስ የተ ገኘ ከኛ አይደለም እንዳይሉት ነገር ግን ከራቱ ማዕዘን የሚ ያምኑበኝ ብዙ አሉ። ይህ ሰው ትውልዱ ከአሕዛብ ነው ያሉ እንደሆነ አንድ ሰው ቢያም ንበት እንዲህ ያደንቃል፤ እን ዳይሉት ሌሎችም ከራቱ ማዕ ዘን መጥተው የሚያምኑበኝ አሉ። ወይረፍቱ፤ በሶስቱ ሕፃን ይቀመጣሉ ማለት በአብርሃም በይስሐቅ፤ በያዕቆብ፤ ቃል ኪዳ ን በምትወረስ በመንግሥተ ሰ ማይ ይኖራሉ።
 ወለውሉደ መንግሥተሰ ያወፅ እምሙ ውስተ ጸናሬ ጽልመት ሚልክ ስ።
 ይገባናል የሚሉ እስራኤልን ግን ከመንግሥተ ሰማይ አፍአ ወደ ገሃንም ያወጧቸዋል። ኃበ ሀሎ ብካይ ወሐቀየ ስነን፤ ልቅሶ ጥርስ ቁርጥማት ወዳለበት ወይቤሎ አግዚእ ኢየሱስ ለ ውለቱ ሀቤ ምዕት ሐርኬ ይ ኩንከ በከመ ተአመንከ።
 ጌታም የመቶውን አዝማች ሂድ እንዳመንህ ይደረግልህ አለው። ወሐይወ ወልዱ በይእቲ ሰአት ልጄም ያንጊዜ ፈጥኖ ዳነ። የ አዳም ነፍሱ ከፍዳ ዳነች። ወገቢኦ መስፍን ውስተ ቤቱ ረከቦ ለወልዱ ሕያም። ወደቤቱ በተመለሰ ጊዜ ሐይም ድኖ ሕያወ የዳነ ሁኖ በዛሐ ይወ በዳነ ገንዘብ አገኘው።
 በእንተ ሐማተ ኢጥርስ።
 ወበዊዎ ቤቶ ለኢጥርስ ረከባ ለሐማተ ኢጥርስ እንደ ትሰክብ ወትፈጽን።

፲፱ ከኢጥርስ ቤት በገባ ጊዜ ሐማተ ኢጥርስን ሆድ ዝማታማ ተኝታ አገኛት።

፲፳ ወአሕዛ እደሃ ወገሠሣ።

፲፳፩ እጁን ይዞ ዳሰሳት።
 ወኃደጋ ፈጸገታ።
 ሆድ ዝማታ ተዋት።
 ወተንሥኢት ወተልእከቶሙ።
 ተነሥታ አገለገለቻቸው። መፈትፈት ማሳለፍ አይደለም ለጊዜው የሚባሉትን እያዘጋጀች አቀረበችላቸው ፍጻሜው ግን ከ፴፯ቱ ቅዳሳት አንስት ገብታ ተቁጠረች። አንድም ። ወበዋያ ብለህ መልስ እስራኤልን በመከብባቸው ኢጥርስ አላገኘው ጌታ ወደ እስራኤል በመምርከት በገባ ጊዜ ረከባ ለሐማተ ኢጥርስ። ኦሪትን ስብ ስታጤስ ደም ስታፈስ አገኛት ወአሕዛ እደሃ ስታቀላትን ባሉት አጽንቶ አሳለፋት። ወኃደጋ በኦሪት ሥራት ደም ማፍሰስ ስብ ማጤስ ቀረ። ወምሴተ ከዊ

፲፳፪ ኖ አምጽኢ ጎቤሁ ብዙኃን እለ አጋንንት። ማር ፩ ፴፪።

፲፳፫ ወምሴተ ከዊኖ ወሶበ መስዩ ይላል። ሲመሽ በመሽ ጊዜ ብዙ አጋንንት ያደሩባቸው ሰዎች ይዘው መጡ። ፈውሱ ከዓቀብ ተሥራይ ልዩ ነውና። እነዚያ በዚህ ዕለት እንጂ፤ በዚህ ዕለት በዚህ ሰዓት እንጂ፤ በዚህ ሰዓት አይቻለንም ይላሉ። እሱ ግን በመጡበት ሰዓት ሁሉ ያደሩቸዋልና።
 ወአውጽኦሙ በቃሉ።
 ጸኢ መናፍስት ርኩሳን ብሎ አወጸቸው።
 ወፈውስ ሆሎ ድውያን።

ሕሙማኑን አዳነ። ከመ

፲፯ ይትፈጸም ቃለ ኢሳይያስ ነቢይ ዘይቤ ውእቱ ነሥኦ ደዌን ወያረ ሕማመን። ኢሳ ፶፫ ፱ ሸ ኢጥ ፪ ፳፱።

፲፻ ደዌያችንን ተሸከመ ማለት ኢሳይያስ ደዌ ሥጋችንን በታምራት ደዌ ነፍሳችንን በትምርት አራቀልን ብሎ የተናገረው ትንቢት ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ድውያን ሥጋን በተአምራት ድውያን ነፍስን በትምርት አዳነ፤ አንድም ድውያን ነፍስን በትምርት አዳነ። ብሎ ኢሳይያስ የተናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ድውያን ሥጋን በታምራት አዳነ። ሞተ ሥጋው ለሞተ ነፍስ ምልክት እንደሆነ። ድኅነተ ሥጋው ለድኅነተ ነፍስ ምልክት ነውና። አንድም እስከ አፅርዓ ወአሰሰለ ይላል አብነት ደዌ ነፍሳችንን በመስቀል ተሰቅሎ እስኪያርቅልን ድረስ ደዌ ሥጋችንን በታምራት አራቀልን ብሎ ኢሳይያስ የተናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ፈውስ፤ ድውያንን አዳነ። አንድም ነቢይ ነሥኦ ደዌን ወያረ ሕማመን እንዳለ። ወንጌላዊም ነሥኦ ደዌን ወያረ ሕማመን፤ ደዌያችንን ነሣ አለታሪክ። ከራድዮን የሚባል ፀዓዳ ያፍ አለ ይዘው ከቤተ መንግሥት ወስደው ያኖሩታል ሰው ሲታመም ወስደው ያቀርቡታል የሚሞት የሆነ እንደሆነ አያየውም ፊቱን ይመልስበታል። የሚደን የሆነ እንደሆነ ያየዋል ቀርቦ አፍን ከፍ አድርጎ እስትንፋሱን ይቀበል

ዋል በእርሱን፤ ጎንፋስ ምክያት ደዌ ወደሱ ይመለሳል ነጭ የነበረ ይጠቀራል ብርድ ብርድ ይለዋል ዋዕይ ሲሻ ወደ ዓየር ይወጣል ዋዕይ ሲሰማው ከባሕር ይገባል ሶስት መዓልት ሶስት ሌሊት በባሕር ኑሮ የቀደመ ጠጉሩን መልጦ ታድሶ ይወጣል። ከራድዮን የጌታ ምሳሌ ፀጌዳ እንደሆነ ፀዓዳ በመለኮቱ ይለዋልና፤ ድውይ የአዳም ምሳሌ እንደ ማየት በዓይን ምሕረት አይቶታልና ቀርቦ እስትንፋሱን እንደመቀበል ባሕርዩን ባሕርይ አድርጎለታል በእስትንፋስ ምክንያት ደዌ ወደሱ እንደ ተመለሰ፤ በአዳም የተፈረደውን መከራ ጌታ ለመቀበሉ ምሳሌ ። ወበአ እግዚአብሔር ውስተኛ፤ አመክረን ጸላኢ እንዲል። ወደ ዓየር እንደ መውጣት በመስቀል ተሰቅሏል ከባሕር እንደ መግባት ወደ መቃብር ወርዷል። ቺት ሌሊት ቺት መዓልት በክርሠ ባሕር ኑሮ የቀደመ ጠጉሩን ትቶ እንደመነሣት። ቺት መዓልት ቺት ሌሊት በክርሠ መቃብር ኑሮ ሙስና መቃብርን አጥፍቶ አንድ ወገን ሁኖ ለመነሣቱ ምሳሌ። ነደገ ንደተ ህላዌ ተመደጠ ወገብእ ጎበስ ብሎቲሁ ወከብሩ እንዲል።

በእንተ ዘከመ ይደሉ ተለዎተ እግዚአብሔር።

ወሶበ ርእዮ ብዙኃን ሰብእ ዘተለውም እዘዘ ይሑሩ ማዕደተባሕር የተከተሉትን ብዙ ሰዎች ባዩ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ጊዜ ባሕሩን ተሻግራችሁ ቁዩኝ አላቸው፤ አሁን ብሔረ ጌር ጌሴኖን ገባ ብሎ እንዲያመጣው። ሐተታ እስራኤል አሕዛብን ይጸደቅናልና እንዳይጸደቅ ጌታ ኢያሱን አሕዛብን ፈጽመህ አታጥፋቸው ብሎታል። ከመኢትኩን ምድር አፀ። ምድር በዳ እንዳትሆን እስራኤል እየቀደም እየበዙ ሊወርሱት ቢታበዩ ሊቀጧቸው ያር ሊያስተምሯቸው እንደዚህም ሁሉ ጌታ አጋንንትን ፈጽሞ አላጠፋቸውም የምዕመናን ልቡና ከትሩፋት ባዶ እንዳይሆን ቢታበዩ ሊያዋርዱላቸው ያር ሊያስተምሯቸው።

፲፰ ወመጽአ ኅቤሁ አሐዳ ጸሐፊ ፲፱ ጸሐፊ ማለት አዋቂ ነኝ የሚል ሰው ወደሱ መጣ።

ወይቤሎ ሊቅ አትሎክት ኅበሐርክ።

መምሕር ልደርላህ አለው።

፲፱ ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ ለቄናጽልኝ ግበብ በሙ።

፲፱ ለቀበራርት ፍርክታ አላቸው። ወለአዕቆፊ ሰማይኒ ምጽላል በሙ።

ለአዕቆፍም ማረፊያ መስፈሪያ ዛፍ አላቸው።

፳ ወለወልደ እጋለ እመሕያውሰ አልቦቱ ኅበ ያሰምክ ርእሶ። ሉቃ ፱ ፶፭።

፳ ለወልደ እጋለ እመሕያው ለኔ ግን ራሴን የማስጠጋበት ቦታ የለኝም፤ ለመኳንንቱ ለከሀናቱ እደርላቸው እንጂ ለኔ ለምን ታደርልኛለህ አለው። ቄናጽል አላቸው መኳንንትን ቀንጽልን ተመያኒ ይለዋል ተ

ንኩለኛ ነው ወያወጽእ ፈላዮ እንዲል፤ ክፉ መዓዛ አለው ያን አውጥቶ የሞተ መስሎ ከጉድጓዱ አፍ ወጥቶ ይተኛል። ተሐዋስያን ሲሸታቸው የሞተ መስላቸው ሊበሉ ይቀርባሉ እያንቀ ከጉድጓድ ይዛ ገብቶ ይመገባል። መኳንንትም በተሾሙበት አገር በኛ ጊዜ ርስትህን ጉልትህን ከላ ስመለስህ በማን ጊዜ ልታስመልስ ነው ብለው ይገጥሙታል ቢረታ ዳኝነት ቢረታ መማለኛ ይበሉታልና። ከሀናትን አዕቆፍ አላቸው ለአዕቆፍ ዘር መክር እንደሌላቸው ለከሀናትም ዘር መክር የላቸውምና። አንድም በቀንጽል በየፍ ለተመሰለ ለገንዘብ አንተ ማደሪያ አለኸው። ቀንጽል አለው ይተነኩሉበታልና። የፍ አለው ፈጥኖ ይጠፋልና። ወልደ እጋለ እመሕያውሰ። ልደርላህ ማለት እንጂ እደርብኝ ማለት ነው የገንዘብ ማደሪያ ሁኔታ በየት ልደርብህ አለው። አንድም ቀንጽል የፍ ለተባለ ለዲያብሎስ ማደሪያ አንተ አለኸው የተመቸ ተንኮለኛ ነውና። የፍ ፈጥኖ ያስታልና በውሳጤ ቤትክ ኢትርግም ብዑላን እስመ ያፈ ሰማይ ያወጽኦ ለነገርክ እንዲል። ወልደ እጋለ እመሕያውሰ የዲያብሎስ ማደሪያ ሁኔታ ሳለህ በየት ልደርብህ አላደርብህም አለው። አንድም ለቀንጽል ለየፍ ላንተ ማደሪያ ገንገም አለህ፤ እኔ ግን አላደርብህም። ቀንጽል አለው ጥንቁቅ መስሎት ተምሬ በታም

ራቱ እበላበታለሁ ብሎ ሰተንክል መጥቷልና። የፍ አለው በኛ ቂት ቀን ነጥቄ እሄዳለሁ ብሎ መጥቷልና። አንድም ለቄናጽል ለአይሁድ ማደሪያ ገንገም አላቸው። በአዕቆፍ በሐዋርያት እኔ አድርባቸዋለሁ በአይሁድ ግን አላደርባቸውም። ምጽላል ባለው አቡኳር የሚል አብነት ይገኛል የጭቃ ቤት የምትሠራ የፍ አለኝና።

፳፩ ወይቤሎ ካልእ እምአርዳኢሁ እግዚአ አብሐኒ እቅድም ወእሐር ወእቅብሮ ለአቡየ።

፳፩ ከሕዝቡ አንዱ አሰናብተኝ አስቀድሜ ሂጄ አባቴን ልቅበር አለው። ከጉባዔው ከዋለ ሁሉንም ደቀ መዝሙር ማለት ልማድ ነውና እንዲህ አለ እንጂ ከሕዝቡ አንዱ ነው። ሙታል ቢሉ ልቅበረው አልሞተም ቢሉ ልርዳው አለው።

፳፪ ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ አንተሰ ትልወኒ።

፳፪ አንተስ ተከተለኝ አለው። ለጊዜው በእግር ተከተለኝ ፍጻሜው በግብር ምስለኝ አለው። ወሳድጎሙ ለምወታን ይቅብሩ ምውታኒሆሙ።

ሙተዋል ቢሉ ሙታን እናት አባትህን ሙታን ሕሊና ዘመዶቻቸው ይቅበሯቸው አንድም አልሞቱም ቢሉ ሙታን ሕሊና እናት አባትህን ሙታን ሕሊና ዘመዶቻቸው ይርዷቸው ያጥቧቸው፤ አንድም ሙታን ሕሊና እናት አባትህን ምውት ገንዘባቸው ይርዳቸው ያጥባቸው።

የግድም ወንጌል

በክመ ዓጎድኣ ለባሕር

ጸ። ወዓሪት ውስተ ሐመር ተለው
 ም አርዳኢሁ። ማር፣ ሄ፣ ሠ፤ ሰ፤ ሰ፤ ሰ፤

ጸ። ከመርከብ በወጣ ጊዜ ደቀ መ
 ዛሙርቱ ተከተሉት፤

ጸ። ወናሁ ዓቢይ ድልቅልቅ ከነ
 በውስተ ባሕር፤

ጸ። ባሕሩ ተናወጸ።
 እስከ ሶባ ይደፍኖ ለሐመር ማ
 ዕበለ ባሕር።
 ማዕበሉ መርከቡን አሰጥመዋለ
 ሁ እስኪል ድረስ።
 ወውለቱሰ ይነውም።
 እሱ ግን ተኝቶ ነበር ኖመ ከ
 መ ውሉደ ሥጋ እንዲል።

ጸ። ወቀርቡ አርዳኢሁ ወአንቅሕዎ
 ጸ። ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው ቀሰ
 ቀሱት።
 ወይሌልዎ እግዚአ አድጎነነ
 ከመ ኢንመት።
 እቤቱ ከስጥመት አድጎነ አ
 ሉት።

ጸ። ወይሌሎሙ ምንት ያፈርሃክ
 ሙ አሕፀዓነ ሃይማኖት።

ጸ። እናንተ ሃይማኖት የሌላችሁ
 ምን ያስፈራችኋል ከሱ ጋራ
 ሳለን ጥፋት አያገኘንም በሱ
 ስም አምነን እንድናለን አት
 ሉም አላቸው።
 ወተንሢአ ገሠዎሙ ለነፋሳት
 ኒ ወለማዕበለ ባሕር።
 ተነሥቶ ነፋሳትን ማዕበለ ባሕ
 ሮን ገሠዋቸው።
 ወከነ ዓቢይ ዛጎን።
 ታላቅ ጸጥታ ተደረገ ማለት
 ጸጥ አለ።

ጸ። ወእገክሩ ሰብሌ።
 ጸ። ሕገሱ አደነቁ።

ወይሌሉ መት እንጋ ውለቱ
 ዝንቱ ዘይትኢዘዙ ሉቱ ባሕ
 ሮን ወነፋሳት።
 ባሕር ነፋሳት የሚታዘዙለት
 ይህ ማነው አሉ። እንደም ወ
 ዓሪት ብለህ መልስ ኦሪትን በ
 ሠራ ጊዜ ነበያት፤ ወንጌልን
 በሠራ ጊዜ ሐዋርያት በግብር
 መሰሉት።
 ወናሁ ዓቢይ ድልቅልቅ ከነ
 በውስተ ባሕር።
 በሰውነታቸው መከራ ጸናባቸ
 ው። እስከ ሶባ ይደፍኖ ለሐ
 መር። ሕጋቸው ኦሪትን ሕጋቸ
 ው ወንጌልን አስተዋቸዋለሁ
 እስኪል ድረስ። ውለቱሰ ይነ
 ውም፤ ትእግሥቱን መናገር ነ
 ው። ቀርቡ ወአንቅሕዎ፤ እቤቱ
 ከመከራ አደጎነ ብለው ለመ
 ኑት። ምንት ያፈርሃክሙ አኅ
 ፀዓነ ሃይማኖት። መከራ ብት
 ቀበሉ ክብር ይበዛላችኋል እ
 ንጂ ምን ያደርጋችኋል ምን
 ያስፈራችኋል አላቸው። ወተን
 ሢአ ገሠዎሙ፤ ከትዕግሥቱ ወ
 ጥቶ መከራውን አራቀላቸው
 ወከነ ዓቢይ ዛጎን። መከራው
 ራቀላቸው። እንደም ወዓሪት፤
 ተባሕትዎ በያዘ ጊዜ ባሕታ
 ውያን፤ ወደ መስቀል በወጣ
 ጊዜ ሰማዕታት በግብር መሰ
 ሉት በሰውነታቸው መከራ ጸ
 ናባቸው፤ ገድላቸውን እስኪያ
 ስተዋቸው ድረስ። ትዕግሥቱ
 ን መናገር ነው። ለመነት እና
 ንት ሃይማኖት የሌላችሁ ምን
 ያስፈራችኋል። መከራ ክብር
 ያበዛላችኋል እንጂ ምን ያደር
 ጋችኋል አላቸው ከትእግሥቱ
 ወጥቶ ለሰማዕታት ነበላባል

አብርዶ አንበሳ አሰግዶ ለባሕ
 ታውያን ቶራ እንዲታለብላቸ
 ው ዛፍ እንዲያፈራላቸው አድ
 ሮን ረዳቸው። መከራው ቀረ።

በእንተ አጋንንት
 ዘብሔረ ጌርጌሴኖን።

ጸ። ወበጸሐ ማዕድተ ጌርጌሴኖን
 ተቀበልዎ ቆቱ እለ አጋንንት ወ
 ጊዎሙ እመቃብራት። ማር ጆ ጆ
 ሉቃ ጆ ጸ፤

ጸ። ጌርጌሴኖን በደረሰ ጊዜ አጋ
 ንንት ያደሩባቸው ሁለት ሰዎ
 ች ከመቃብር ወጥተው ተቀ
 በሉት። ባንዱ ሸህ ባንዱ ሸህ
 አድረውባቸዋል ሰው ከሚቀ
 በርበት ላም ከሚታረድበት ጸ
 ጅ ከሚጣልበት መኖር ለጋጼ
 ን ልማዱ ነውና። ጆም ነፍስ በ
 ሕያው አድራ መቃብራን ትጠ
 ብቃለች የሚሉ አሉና ለማስ
 መሰል። ጆም የምውት ነፍስ በሕ
 ያው አድራ የዘመዶችዋን ጠላ
 ት ታጠፋለች የሚሉ አሉና ያ
 ን ለማስመሰል ይህን ይዘው
 የዘመዶቻችን ነፍስማ ጠላቶ
 ቻችንን የምታጠፋልን ከሆነ
 የልጆቻችን ነፍስማ እንደምን
 ታጠፋልን ብለው ልጆቻቸው
 ን አርደው የፈጁ ብዙ ናቸ
 ው። እንደም በሕያዋኑ አድረ
 ውባቸዋል በምውታኑ አድረ
 ን እንኖራለን። ዲያብሎስ እግ
 ዚአ ሕያዋን መውታን ነኝ ሲ
 ል። ወወጊዎሙ እመቃብራት
 አለ።

ወእኩያን ጥቀ ወኢያበውሐ
 መኑሂ ይጎልፍ እንተ ይእቲ
 ፍኖት።
 እጅግ ክፉ ናቸው ማንም ማ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ን በዚያች መንገድ ሊሄድ አ
ያሰናብቱትም ነበር። አንድም
ኢያበውሐ መነሂ ይላል በዚ
ያች መንገድ ይሄድ ዘንድ ማ
ነንም አያሰናብቱም ነበር።

ጳጳሩ ወናሁ ጸርሐ እንዘ ይብሉ
ምንት ብኝ ምስሌክ ኢየሱስ
ወልደ እግዚአብሔር ሕያው
ጳጳሩ የሕያው የእግዚአብሔር የባ
ሕርይ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶ
ስ ሆይ ከንተ ጋራ ምን ጸብ
አለን። አንድም ከንተ ጋራ የ
ምንቃወምበት ምን ኃይል ም
ን ሥልጣን አለን ብለው አ
ሰምተው ተናገሩ፡

መጻእከኑ ዝየኒ ትስድድን፡
ከዚህም አስወጥተህ ልትሰደ
ን መጣህን፡ ሐተታ ዝየሂ ማ
ለታቸው ቀድሞ ከኢየሩሳሌ
ም ኋላ ከሄድድስ ከተማ አስወጥ
ቶ ሰደቸው ነበርና፡ ወዘእ
ንበለ ይብጻሕ ጊዜሁ ትሳቅየን፡
ፍጻ የምንቀበልበት ጊዜ ሳይ
ደርስ ሥቃይ ልታጸናብን መ
ጣህን አሉት፡ ጊዜው ዕለተ
ዓርብ ዕለተ ምጽአት ነው፡

ሳ ወዞ ሆየ መራዕየ አሕርው ይ
ትረአዩ ርኑቀ እምኔሆሙ
ማር ጩ ጩ ሉቃ ፳፻፱

ሳ የአሪያ መንጋ ከሳቸው ርቀው
ተሰማርተው ነበር፡

ሳ ወአስተብቀሳዎ እሙንቱ አጋ
ንንት

ሳ አጋንንት ማለዳት
ወይቤልም እመሰ ታወፅአን ፈ
ንወነ ዲቢ መራዕየ አሕርው።
ከሰዎቹስ ከወጣኸን በአሕርው
እናድርባቸው ዘንድ እዘዘን አ
ሰናብተን አሉት። ሐተታ። ስን
ኳን እእምሮ ንባብ ባለው ሰ

ው እእምሮ ንባብ በሌላቸው
በአሕርው ያለሱ ፈቃድ ማደ
ር እንጻይቻላቸው ለማጠየቅ።

ሳ ወይቤሎሙ ሐሩ።

ሳ ሂዳችሁ እደሩባቸው አላቸው
አኮ ከመ ይግበር ስእለቶሙ
ብሎታል ሊቁ። አሁን ጌታን
ስእለተ አጋንንት ደስ አሰኝ
ቶት አይደለም በተንኮል መጥ
ተዋል አሕዛብ እሪያውን እን
ደ ከብት እያረቡ ሥጋውን ይ
በሉታል፡ ወተቱን ይጠጡታል
ና። እኒህን ያጠፋንባቸው እን
ደሆነ እሱን ይጣሉልናል ብለ
ው መጥተዋል። ጌታም ሐዳ
እደሩባቸው አላቸው እኒህ ገ
ደል ወድቀው ባሕር ጠልቀ
ው ሲያልቁ ምድር ተከፍቶ
የሚያሰጥማቸው ነውና። በዚያ
ው ሥራውን ለመሥራት ሂዳ
እደሩባቸው አለ።

ወወገኦሙ ሐሩ ወዞኡ ውስ
ተ አሕርው። ከሰዎች
ወጥተው በአሕርው አደሩ።
ወርፀኑ ሆሉ መራዕየ አኅርው
ወጸድፋ ውስተ ባሕር ወሞቱ
ውስተ ማይ።

ጥቂት የደመ ነፍስ አእምሮ
ነበራቸው ያችኑ አጥተዋት
ገደል ወድቀው ከባሕር ጠል
ቀው አልቀዋል። አኅርው የአ
ይሁድ አጋንንት በአይሁድ ያ
ደሩ የአጋንንት ምሳሌ። ሠሪው
ንም አሠሪውንም አንድ አድ
ርጎ ገሃነም እንዲያወርድ ለማ
ጠየቅ። አንተ ወጣታቲክ ኅ
ቡረ ትወርዱ ውስተ ገሃነም
እንዲል።

ሳ ወጉዩ ናሉት ወአተዉ ሀገር
ወዜነዉ ሆሉ ዘከነ።

ሳ ጠባቆች ሸሽተው አገር ገብተ
ው የአኅርውን ስጥመት ተናገሩ
ወዘእለ አጋንንትሂ።

የአጋንንትንም ጥፋት የሰዎች
ንም ድኅነት ተናገሩ።

ሳ ወናሁ ወፅኦ ሆሉ እለ ውስ
ተ ሀገር ይትቀበልዎ ለእግዚ
አ ኢየሱስ።

ሳ በሀገር ያሉ ሰዎች ሁሉ ሊቀ
በሉት ወጡ።

ወሶብ ርእይዎ አስተብቀሳዎ
ይኅልፍ እምደውሎሙ።

ባዩት ጊዜ ካገራችን እለፍል
ን ብለው ለመኑት። ንባብ አእ
ምሮ በሌላቸው በአኅርው እ
ንዲህ አድርጎ የፈረደ ንባብ
አእምሮ ያለን የኛን ኃጢአት
ማ መርምሮ አውቆ እንደምን
ይፈርድብን ብለው።

በእንተ መጻጉዕ።

ምዕራፍ ፱።

ሳ ወዓሪጎ ውስተ ሐመር ዓደወ
ወበጽሐ ሀገር።

በመርከብ ተጭኖ ባሕሩን ተሻ
ገር ወደ አገሩ ወደ ኢየሩሳ
ሌም ገባ።

ሳ ወአምጽኡ ኅቤሁ ድውየ መ
ፃጉዓ እንዘ ይጸውርዎ በዓራት
ማር ፪ ሉቃ ፳፻፳።

ሳ ደዌ የጸናበት አንድ ሰው ባል
ጋ ተሸክመው ወደሱ መጡ።
ወርእዮ እግዚአ ኢየሱስ ሃይ
ማኖቶሙ ይቤሎ ለውለቱ መ
ፃጉዕ ተአመን ወልድኖ።

ያድንልናል ብለው መምጣታ
ቸውን። አንድም ሃይማኖቱ ይ
ላል ያድነኛል ብሎ መምጣቱ
ን አይቶ ልጅ ሃይማኖትህ እ

የግብፅ ወንጌል

አድናሃልና በሃይማኖት ጽናዎተኛደግ ለከ ኃጢአትከ። ኃጢአትህም ተሰርዮላሃል አለው።

፫ ወናሁ አለ እምወስተ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ይቤሉ ዝሰ ይጸርፍ።

፬ ከጸሐፍት ከፈሪሳውያን ወገን የሚሆኑ ይህስ ይሳደባል አሉ ወአእሚሮ እግዚእ ኢየሱስ ሕሊናሆሙ ወይቤሉሙ ለምንት ትሔልዩ እኩየ በአልባቢ ከሙ።

፭ ጌታ እንዲህ ግለታቸውን አውቆ በልቡናችሁ ክፉ ነገርን ለምን ታስባላችሁ አላቸው።

፮ ምንት ይቀልል እምብሂላ ተኃድገ ለከ ወእምብሂላ ተንሥእ ወንሣእ ዓራተከ ወሐር።

፯ ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ ሂድ ከግለትና ኃጢአትህ ተሰርዮላሃል ከግለት ግናቸው ይቀላል አላቸው።

፲ ከሙ ታእምሩ ከሙ ብውሕ ሱቱ ለወልደ እንሰ አመሕያው ይኅድግ ኃጢአተ በዲበ

፯ ምድር። ለሰው ልጅ ለክርስቶስ በዚህ ዓለም ኃጢአት ግስተስረይ እንዲቻለው ታውቆ ዘንድ። ሐተታ። ኃጢአት ከግስተስረይ ድውይ መፈወሱን ግብለው ነው። ሁሉስ የጌትነት ሥራ አይደለም ቢሉ ኃጢአት ሲሰረይ አይታይም ድውይ ሲፈውስ ይታያልና። ሰውም ካላየው ያየውን ግድነት ለግድ ነውና። ሰው በሚያደገው ተናገረ። አንድም ኃጢአት ተሰረየላህ ከግለትና ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ

ሂድ ከግለት ግን ይቀላል፤ ድውይ ሲፈውስ አይታችሁ ኃጢአት ያስተሰርያል አትሉም አላቸው ሞተ ሥጋ ለሞተ ነፍስ ምልክት እንደሆነ ድኅነተ ሥጋው ለደኅነተ ነፍስ ምልክት ነውና።

ወእምዝ ይቤሉ ለውለቱ መገገዕ ተንሥእ ወንሣእ ዓራተከ ወሐር ቤተከ።

ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ ወደ ቤትህ ሂድ አለው፤ ሐተታ። ተረፈ ደዌ የለበትምና ፈውሱ ከዓቀብተ ሥራይ ልዩ ነውና፤ እነዚያ አዳንን ካሉ በኋላ እህል ይቅመስ ይዋል ይደር ይጽናና ይላሉ። እሱ ግን ተረፈ ደዌ የለበትምና። አንድም እነዚያ አዳን ብለው የሚጠጣበት ጽዋው የሚተኛበት አልጋው ምንጣፍ ይገባናል ይላሉ እሱ ግን ይህ ሁሉ የለበትምና ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ

፯ ሂድ አለው። ወተንሣእ ከ ነሥእ ዓራቶ ወሐረ ቤቶ።

፯ ተነሥቶ አልጋውን ተሸክሞ ወደ ቤቱ ሂድ።

፳ ወርአዮሙ ሕዝብ አንከሩ።

፳ ሕዝቡም አይተው አደነቁ። ወአእኩትም ለእግዚአብሔር ዘ ወሀበ ዘከመዝ ሥልጣን ለሰብእ ለሰው እንዲህ ያለ ሥልጣን የሰጠ ግለት አላመኑም ቢሉ እንዲህ ያለ ነቢይ ያስነሣልን ብለው። አምነዋል ቢሉ ለራሱ ድኅነት ይሻ የነበረ ሥጋን ካባሕርይ ልጅህ ጋራ አዋህ ደህ ለሌላው ድኅነትን እንዲያድል ያደረግኸው ብለው እግዚአብሔርን አመሰገኑት።

ዘከመ ተጸውሎ ግብፅ

፱ ወኃሊፎ እግዚእ ኢየሱስ እምሆየ ረከበ ብእሴ እንዘ ይነብር ውስተ ምጽባሕ ዘስሙ ግብፅ። ግር ፱ ፲፱ ሉቃ ፳ ፳፯

፱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከዚያ አልፎ ሲሂድ ግብፅ የሚባል ሰው ከሚያስገብርበት ቦታ ተቀምጦ አገኘ። ሐተታ። ሲያስገብር አላለም የሰው ገንዘብ ይዘ ሂደ ብለው ምክንያት እንዳያደርጉበት ወይቤሉ ትልወጋ። ተከተለኝ ግለት ለጊዜው በእግር ፍጻሜው ላን በግብር ምሰለኝ አለው እንዲሻው ከፍጹምነት እንዲደርስ አውቆ። ወተንሣእ ተለም። ተነሥቶ ተከተለው ግለት ለጊዜው በእግር ፍጻሜው በላብር መሰለው።

በእንተ ዘከመ ይደልም ለክርስቲያን ጻዊመ

፲ ወእንዘ ይረፍቅ ውስተ ቤትናሁ መጽኤ ብዙኃን ኃጥአን መጽብሓን።

፲ ከቤት ገብቶ ሲበላ ብዙ ኃጥአን መጽብሓን መጡ። ወረፈቁ ምስለ እግዚእ ኢየሱስ ወአርዳኢሁ። ከደቀ መዛሙርቱም ከሱም ጋራ ተቀምጠው በሉ። እንዲያው አይደለም ተከተለኝ ካልኸኝስ ከቤት ገብተህ ምሳ ብላልኝ ብሎታል። የቤቴን ትጻር ያ

የ እንደሆነ አከብሮ ያኖረኛል ብሎ አሁን ዛሬ ለጌታ የሚ ያደር ሰው ፈረሱን በቅሎውን ሎሎውን ገረዱን አብዝቶ እን ዲታይ። ስም ትእምርተ ምናኔ ነ ው ስንገ ዘ ዘ ። ኤልሳዕ ስሁለት ጥ ንድ በሬ አስጠምዶ ሲያሳርስ ኤልያስ ሐሚለቱን ከራሱ ላ ይ ጥሎ ተከተለኝ አለው። አ ባቲ ተከተለኝ ካልኸኝስ ቆየኝ አንድ ጊዜ ብሎ ስህን ጥንድ በሬ አርዶ ለነዳያን አብልቶ ተከትሎታልና በዚያ ልማድ።

፲፩ ወርአዮሙ ጸሐፍት ወፈረ ሳውያን ይቤልዎሙ ለአርዳኢ ሁ ለምንት ይበልፅ ሊቅክሙ ምስለ ኃጥአን ወመጸብሐን።

፲፪ ጸሐፍት ፈሪሳውያን አይተው መምሕራችሁ ከኃጥአን ከመጸ ብሐን ጋራ ለምን ይባላል አ ሏቸው።

፲፫ ወሰሚያ እግዚአ ይቤሉሙ ሕ ሙማን ይፈቅድዎ ለዓቃቤ ሥ ሬይ።

፲፬ ጌታም በሰማ ጊዜ ባለመድኃ ኒትን የታተመሙ ሰዎች ይ ሹታል። ሐተታ። ያበጠውን ሊ ያፈርጥላቸው የጎረበውን ሊል ጥላቸው።

ወአከ ጥዑያን።

ጤነኞች ግን አይሹትም። አ ንድም ዓቃቤ ሥራይ ዘነፍስ እኔን ሕሙማን ነን የሚሉ ኃ ጥአን መጸብሐን ይሹኛል ደ ጎነኞች ነን የምትሉ እናንተ ግን አትሹኝም።

፲፭ ሐሩ ወአእምሩ ምንት ውላ ቱ ዘይቤ ምጽዋተ አበድር አ መሥዋዕት። ሆሴ። ጳጳሴ። ማቴ። ፲፪ ጳጳሴ። ማቴ። ፲፫።

፲፮ ሐሩ በእግር ሕሊና ነው ም ጽዋተ አበድር እመሥዋዕ ት ያለው ምንም እንደሆነ መ ሮምራችሁ ዕወቁ ማለት እኒህ ን መጸዩፍ መሥዋዕት እኒህን አለመጸዩፍ ምጽዋት እንደሆ ነ ዕወቁ። እስመ ኢመ ጸእኩ እጸውዕ ጸድቃን። ጸድቃን ነን የምትሉ እናንተ ን ልጠራ አልመጣሁምና። አላ ኃጥአን ለንስሐ። ኃጥአን ነን የሚሉ እኒህን ወ ደ ንስሐ ልጠራ መጥቻለሁ እንጅ። በዓለሙ አንድ ጸድቅ ነጭ ያን ልጠራ አልመጣሁም ና ሁሉ ኃጥአ ሁነዋልና ያን ልጠራ መጥቻለሁ እንጅ።

፲፯ ወእምዝ መጽኢ ሳቤሁ አርዳ ኢሁ ለዮሐንስ ወይቤልዎ በ እሬ ኢይጸውሙ አርዳኢክ። ማር፣ ዩ፣ ፲፮። ሉቃ፣ ዩ፣ ፴፫።

፲፰ ለምንት ሲል ነው በእሬ ትጼ እል ሊቀ ከሆናቲሁ ለእግዚአ ብሔር እንዲል። ከዚህ በኋላ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት መ ጥተው ደቀ መዛሙርትህ ለም ን አይጸሙ አሉት። ንሕነሰ ወፈሪሳውያን ንጸውም ብዙኃ። እኛ ፈሪሳውያንም ግን ብዙ እንጸማለን። ሐተታ ምን ጸም አላቸው ቢሉ እሁድና ማክሰ ኞ አሙስ ይጸማሉና። አንድም ጸመ ረቡዕ ጸመ ሐሙስ ጸመ ሰቡዕ ጸመ አሱር የሚባል ጸ ም አለና።

፲፱ ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ ኢይክሉ ደቂቁ ለመርዓዊ ጸዊ መ ወላሆም እምጣን ሀሉ መ ርአዊ ምስሌሆሙ።

፲፳ የመርዓዊ ሚዛዝት መርዓዊ ከ ሳቸው ጋራ ሳለ መጸም ማል ቀስ አይቻላቸውም። ወባሕቱ ይመጽክ መዋዕል አ መ ይነሥእዎ ለመርዓዊ እምኔ ሆሙ ውለተ አሚረ ይጸውሙ ነገር ግን መርዓዊ ከሳቸው የሚለይበት ጊዜ ይደርሳል ያ ን ጊዜ ይጸማሉ አለ። አሥርቱ ሲወጣ። አንድም የኔ ደቀ መ ዛሙሬት ከኔ ጋራ ሳሉ መጸም ማልቀስ አይቻላቸውም እኔ ከ ሳቸው የምለይበት ጊዜ ይደርሳ ል ያን ጊዜ ይጸማሉ፤ ይነሥእዎ በምት ቢሉ ሁለት ቀን ያከፍ ላሉና በዕርገት ቢሉ ኃ ቀን መ ንፈስ ቅዱስን ተቀብለው ይጸ ማሉና።

፲፺ ወአልቦ ዘይጠቅብ ግምድ ደር ግህ ውስተ ስጠተ ልብስ ብ ሉይ።

፲፻ አዲስ ቀራጭ ባረጅ ልብስ ላይ የሚጥፍ የለም። እስመ ይትማላዕ ሕያዎ ሉልብ ስ። ደጎነኛውን ተማልቶት ይሄዳል ና። ወያዓብዮ ለስጠቱ። ቀዳዳውንም ያሰፋዋልና። አን ድም ሐዋርያትን በመንፈስ ቅ ዱስ ባልታደስ ሰውነታቸው ጸምን ጸሙ የሚላቸው የለም ጸሙም ይቀራል ሰውነታቸው ም ይጎዳልና።

፲፺ ወአልቦ ዘይጠቅ ወይነ ሐዲስ ውስተ ህቅ ብሉይ።

፲፻ ባረጅ ራዋት ጉሽ ጠጅ የሚ ሾም የለም። ወእመ እነሰ ህቅሂ ይነቅፅ ወ ወይነሂ ይትከግው።

የግጥም ወንጌል

ቢሾሙ ግን ራዋቱም ይቀደዳል ወይንም ይፈሳል ።
 ወባሕቱ ለወይንሰ ሐዲስ ውስተ ገቅ ሐዲስ ይወደድዎ፣ ጉሹን ጠጅ ግን በዲስ ራዋን ይሾሙታል፤ ወይትዓቀቡ ጸሆሙ በበይናቲሆሙ ።
 እስበሳቸው በንደነት ይጠባበቃሉ ፣ አዲሱ ራዋት የጠጁን ፍላሎት ይችላል የጠጁም ፍላሎት አዲሱን ራዋት ያለፋዋልና ፣ አንድም ሐዋርያትን በልጅነት ባልታደሰ ሰውነታቸው ሕግ ጠብቄ የሚላቸው የለም። ወእመ አኮስ ፣ ጠብቄ በሏቸውም ሕጉም ይፈርሳል ሰውነታቸውም ይገዳልና ፣ ወባሕቱ ፣ በልጅነት በታደሰ ሰውነታቸው ግን ወንጌልን ጠብቄ ይሏቸዋል ፣ ወይትዓቀቡ ፣ እስበሳቸው ይጠባበቃሉ እሳቸውም ሕጉን ይጠብቁታል ሕጉም እሳቸውን ይጠብቃቸዋል ። አኮንሕን ዘንዓቅቦሙ ለሕገጋት አላ እሙንቱ ሕገጋት የዓቅቡን ለዓቂብ ወለተፀውኖ እንዲል።

በእንተ ወለተ ኢያሊርስ ወበእንተ ደም ዘይውጎዛ ።

ጸ፩ ወእንዘ ዘንተ ይነግርሙ ናሁ መጽአ አሐዱ መኰንን ወሰገደ ሎቱ። ማር ጩ ፣ ጸ፪ ፣ ሎታ ፣ ጳጳ ፣ ጳ፩ ። ይህን ሲነግራቸው ኢያሊርስ መጥቶ ሰገደለት ። እንዘ ይብል ወለትየ ይእዜ ሞተት ። ልጄ ዛሬ ሞተች አለው። ወባሕቱ ለንብር እደከ ሳዕሌሃ ወተሐዩ ።

ነገር ግን መጥተህ እጅህን ጫንባት ትነሳለች አለው።
 ጸ፪ ወተንሚአ ሐረ።
 ጸ፫ ተነሥቶ ሄደ።
 ወተለውም ብዙኃን ሰብእ ።
 ብዙ ሰዎች ተከተሉት ።
 ወአርዳኢሁኒ ምስሌሁ ።
 ደቀ መዛሙርቱን አስከትሎ ሄደ ።
 ጸ፮ ወናሁ መጽአት ብእሲት እንተ ደም ይውጎዛ እምገ ወጭቱ ክረምት ወቀርቦት እንተ ደጎሬሁ። ማር ፣ ጩ ፣ ጸ፪ ፣ ሎታ ፣ ጳጳ ፣ ጳ፩ ። ካስራሁለት ዓመት ጀምሮ ደም የሚፈሳት ሴት መጣች። ዘገቱ ወጭቱ ዓመት ያላል ደም መፍሰስ ከጀመራት ገደት ዓመት የሆናት ሴት ከወደኋላ ው መጣች ።
 ጸ፭ ወገሠሠት ጽንፈ ልብሱ እንዘ ትብል በልባ እምከመ ገሠሥኩ ጽንፈ ልብሱ አሐዩ ።
 ጸ፮ የልብሱን ዘርፍ የዳሰሰሁ እንደሆነ እድናለሁ ብላ የልብሱን ዘርፍ ዳሰሰች ።
 ጸ፯ ወተመይጦ እግዚእ ኢየሱስ ርእያ ።
 ጸ፰ ጌታም ተመልሶ አያት ። ወይቤላ ተአመኒ ወለትየ ሃይማኖትኪ አሕየወተኪ ። ልጄ ሃይማኖትኪ አዳነችኪ በሃይማኖትኪ ጽኑ አላት። እንዲያው አይደለም ወደ ኋላ ተመልሶ ደቀ መዛሙርቱን መነገሠሠኒ ጽንፈ ልብሰየ አላቸው ከዚህ በኋላ ናሁ ብዙን ሰብእ ይጸዓቅ ወይጣወቅ እንተሰ ትብል መነገሠሠኒ ጽንፈ ልብሰየ አሉት ። ታምራት ያደርጋል ነገር ግን ይሠረቀዋል እን

ጅ እንዳይሉ አእምር ከመ ፀእ ኃይል እምኔየ ብሏቸዋል ነገሩ ካልቀረሰ ብላ ወደፊቱ አልፋ ሰገደችለት ። ከዚህ በኋላ ተአመኒ ወለትየ ብሏታል እንተ ደም ይውጎዛ የቤተ አይሁድ ልብስ የሐዋርያት አልባሲሁሰ ለክርስቶስ መሃይምና ን እሙንቱ እንዲል። ጽንፈ ልብስ ከሐዋርያት ቀጥለው የተነሡ መምሕራን ። እንተ ደም ይውጎዛ የልብሱን ዘርፍ ያዛ እንደተፈወሰች ቤተ አይሁድም ከሐዋርያት ቀጥለው ከተነሱ መምህራን ተምረው ስብ ማጠላቸውን ደም ማፍሰሳቸውን መተዋቸውን መናገር ነው ወሐይወት ሶቤሃ ይላቲ ብእሲት ። ፈጥና ያን ጊዜ ዳነች ።
 ጸ፫ ወመጸአ እግዚእ ኢየሱስ ቤቶ ለውለቱ መኰንን ረከበ ሰብእ ብዙኃን መብክያን እንዘ ይትሀወኩ።
 ጸ፫ ጌታችን ከኢያሊርስ ቤት በደረሰ ጊዜ ብዙ ሰዎች ሲያለቅሱ ሲወጡ ሲገቡ አገኘ። ሹም በሞት ህየሹም ልጅ በሞት መቶ ታምሳ እንዲሉ።
 ጸ፱ ወይቤሎሙ ተገኝሠ።
 ጸ፱ ተመለሱ አላቸው። እስመ ኢሞተት ሕግን። ብላቴናይቱ አልሞተችምና። አላ ትነውም ። ተኝታለች እንጂ ። እንዲያስነሣት ያውቃልና በነፍስ ሕያዊት ናትና ትቀድሰዋለችና። ወሰሐቅም ። በኢያሊርስ ሳቁበት የሞተና። ያልሞተ የማያውቅ ያስነሣል

ወንጌል ዘማቴዎስ =

ኛል ብሉ ይዞ መጣ ብለው።
አንድም የጌታን ነገሩን እንደ
ዋዛ አየበት ያጠብነ የገነዘነ።
እኛ እያለን አልሞተችም ይለ
ናል ብለው።

ጸ፩ ወእምዘ ወዕኡ ሰብእ ቦእ ወ
አኃዛ እደሃ።

ጸ፪ ሰዎቹ ከወጡ በኋላ ገብቶ እጁ
ዋን ይዞ አስኘሳት።

ወተንሥኦት ሕፃን።

ብላቴናይቱ ተነሣች። ሐተታ።

እንተ ደም ይውሳዝ የታመመ
ችበት ይህች ብላቴና የተወለ

ደችበት እንተ ደም ይውሳዝ
የተፈወሰችበት ይህች ብላቴና

የተነሣችበት ቀኑ አንድ ነው።
ጸ፫ ወወዕኦ ስሙዓተ ነገሩ ውስ
ተ ዠሉ በሐውርት።

ጸ፬ የተአምራቱ ዜና ስሙዓተ ነገ
ራ ይላል ቀድሞ መሞቷ ኋላ
መነሣቷ በራቱ ማዕዘን ተነገረ

በእንተ ቺቱ ዕውራጉ።

ጸ፮ ወኃሊድ እግዚእ ኢየሱስ እ
ምህየ ተለውዎ ቺቱ ዕውራጉ፤

ጸ፯ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከ
ዚያ አልፎ ሲሄድ ሁለት ዕው
ራን ተከተሉት።

እንዘ ያጸርሑ ወይብሉ ተሣ
ሃለን ወልደ ዳዊት።

ወልደ ዳዊት እዘንልን ይቅር
በለን እያሉ።

ጸ፰ ወበዊኦ ቤተ መጽኤ ጎቤሁ
እሙንቱ ዕውራጉ።

ጸ፱ ለዕውራጉ ርቆ መሄድ አይሆ
ንላቸውምና ከቤት ገብቶ ቆይ
ቷቸዋል ከቤት በገባ ጊዜ ዕ

ውራጉ ወደሱ መጡ።

ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ

ተአምኑሁ ከመ እከል ዘንተ
ገቢረ።

ጌታም ዕውር ማዳን እንዲቻ
ለኝ ታምናላችሁን አላቸው።

ወይቤልም እው እግዚእ።

አቤቱ አዎን እናምናለን አሉ
ት። ሐተታ እው እንዲሉት ያ

ውቅ የለም ቢሉ አላዋቂ ሥ
ጋን እንደተዋሃደ ለማጠየቅ።

አኮ ኢያእምር ጎቡዓተ፤ አላ
ከመ የሀብ መካነ ለጥንተ ት

ስብእቱ ዘኢየሐምር ጎቡዓተ፤
እንዲል፤ አንድም፤ አወቅሁት

ብሎ ሥራውን አይተውምና፤
በዚያው ሥራውን ለመሥራት

አንድም፤ ሃይማኖታቸውን ለማ
ስገለጽ።

ጸ፱ ወገሠዎሙ አዕይንቲሆሙ።
ጸ፻ ዓይናቸውን ዳሰሳቸው።

ወይቤሎሙ በከመ ሃይማኖት
ከሙ ይኩንከሙ።

እንደ ሃይማኖታችሁ ይደረግ
ላችሁ አላቸው።

፴ ወሶቤሃ ተከሥተ አዕይንቲሆሙ
፴ ያን ጊዜ ዓይናቸው ዳነ።

ወገሠዎሙ እንዘ ይብል ዑቁ
ኢትንግሩ ለመኑሂ።

ለማንም ለማን እንዳትንግሩ
ዕወቁ ብሎ አስተማራቸው ው

ዳሴ ከንቱ አይሻምና የሚያ
ምኑበት ጊዜ አልደረሰምና።

አንድም እስከ ትንሣኤ።

፴፩ ወወጊኦሙ ነገሩ ለኩሉ ብሔር
፴፪ ወጥተው ለሰው ሁሉ ተናገሩ

ጸትንገር ያሉት ሰው መንገ
ር ልማድ ነውና። አንድም ጊ
ዜው ቢደርስ።

በእንተ ጽሙም ዘቦቱ ጋይን፤

፴፫ ወእምዘ አምጽኤ ጎቤሁ ዘጋ
ኔን ዕሙመ ወበሀመ። ማቴዎ

፲፪፣ ጸ፪፣ ሉቃ፣ ፲፩፣ ፲፬።

፴፫ ከዚህ በኋላ ጋይን ድዳ ደን
ቆሮ ያደረገውን ሰው ይዘው

መጡ። ድዳ ደንቆሮ ጋይን ሲ
ያደርበት ሰውም ድዳ ደንቆ

ሮ ይሆናልና። አንድም ጽሙም
ወበሐም ይላል ድዳ ደንቆሮ

ጋይን ያደረገበትን ሰው ይዘው
መጡ። ቀድሶ ቢሉት አልቀ

ድስም ብሏልና፤ ድዳ አለው።
ትእዛዝ እግዚአብሔርን ስማ ቢ

ሉት አልሰማም ብሏልና። ያን
ቆሮ አለው።

፴፫ ወወጊኦ ጋይን ነበበ ውእቱ
በሐም ወሰምዓ ውእቱ ጽሙም

፴፫ ጋይን በተለየው ጊዜ ድዳ የ
ነበረው ተናገረ ደንቆሮ የነበ

ረው ሰማ።

፴፭ ወራሪሳውያንስ ይቤሉ በመል
አከሙ ለአጋንንት ያወዕሉሙ

፴፭ ፈራሳውያን ግን ታምራት ያደ
ርጋል ሰው ይላባል ኦሪት ት

ጠፋለች ወንጌል ትሰፋለች ብ
ለው የንጉሥን ጭፍራ በንጉ

ሥ ቀላጤ እንዲያስወጡት ካለ
ታቸው ከብዔል ዜቡል ተጫ

ዋውቶ ያስወጣቸዋል እንጂ
አለዚያ ግን አያስወጣቸውም

አሉ። አሁን ለነዚህ ዛሬ እይ
መልሰላቸውም በሚመጣው ጉ

ባዔ ይመልሰላቸዋል።

በከመ እንሰሰው ኢየሱስ
ውስተ ገሊላ።

፴፭ ወእንሰሰው እግዚእ ኢየሱስ

ውስተ ክሉ አህጉር ወበሐ
 ውርት እንደ ይሚሆር፡ በም
 ክሉባቲ፡፡ ማር፡ ፩፡ ፩፡
 ማ፩ ጌታ በምክሉባቲው እየገባ
 ሲያስተምር ኖረ።
 ወይሰብክ፡ ወንጌል መንግሥት
 ጌትነቱን የምትናገር ወንጌል
 ን ሲያስተምር ኖረ። ሐተታ እ
 ን ያለፈው። ምዕ፡ ፱፡ ፳፫፡ ፳፫።
 ወይሰብክ ክሉ ድውያን ወ
 ክሉ ሕግመ ዘውስተ ሕዝብ
 ለዚያው ምልክት በሕዝቡ ዘ
 ንድ ያሉ ድውያንን ሁሉ ይ
 ፈውስ ነበረ።
 ማ፮ ወርእዮ ብዙኃን ሰብእ አም
 ሀርም። ወተገሃሉሙ።።
 ማ፯ ብዙ ሰዎችን ባዩ ጊዜ አሳ
 ዘኑት። እዘነላቸው።።
 እስመ ስሩሃን እመንቱ።
 በግግ ኦሪት በግግ ኃጢአት
 ደክሙዋልና።
 ወግዳፋን ከመ አባግዕ ዘአል
 ዩ ኖላዊ።
 ወባቂ እንደሌላቸው አባግዕ
 ሁነዋልና።
 ማ፲ ወእምዝ ይቤሉሙ ለአርዳኢ
 ሁሉ ታስ ጁ።
 ማ፲፭ ከዚህ በኋላ ለደቀ መዛሙር
 ቱ እንዲህ አላቸው፡
 ማዕረፍሰ ብዙኃ፡
 መክሩ ብዙ ነው፡
 ወገባሩ ኅዳጥ።
 ሠራተኛው ግን ጥቂት ነው።
 ማ፳ ስኬልም ለበዓል ማዕረፍ።
 ማ፳፭ የመክፍን ባለቤት ለምኑት።
 ከመ ይወስክ ገባረ ለማዕረፍ።
 ለመክሩ እግጅ ሠራተኛ ይ
 ጨምር ዘንድ። እንደም ማዕ
 ረፍሰ ግዛፍ ሰማዕያኑ ብዙ
 ናቸው። ወገባሩ ኅዳጥ መምሩ

አንድ የሐንስ ነው ወኅዳጥ
 ሞላ እንዲል። ሰአልም የመም
 ርነት ባለቤት እኔን ለምኑኝ።
 ከመ ይወስክ እናንተን መም
 ሬን አድርጌ አስነሣችሁ ዘንድ
 ወደፊት በሚያመጣው ሹመ
 ት አትለምኑ ይል የለም ከዚ
 ህ ምነው እንዲህ አለ ቢሉ።
 ያ ሥጋዊ ነው ይህ ግን መን
 ፈሳዊ ነውና የሚጠቀሙበት
 ም ነውና። እንደም አስፈቅዶ
 ለመሾም መከራ በመጣባቸው
 ጊዜ ተሾሙ ተሾሙ ያለን
 ለዚህ ነው እንዳይሉ። ምነዋ
 መከራ ብንቀበል ወደን እ
 ንጂ ተሾመንዋል እንዲሉ። አ
 ንድም ማዕረፍ ብዙኃ። መጻሕ
 ፍተ ነበያት ንባባቸው ብዙ ነ
 ው። ወገባሩ ሕዳጥ፡ ትርጓሜያ
 ቸው ጥቂት ነው። ድኅነት አያ
 ሰጡም። ሰአልም፡ የቡሉ ይ የሐዲ
 ስ ባለቤት እኔን ለምኑኝ። ከመ
 ይወስክ ገባረ። መተርጉማን አድ
 ርጌ አስነሣችሁ ዘንድ ድኅነት
 እንድታሰጡ አደርጋችሁ ዘንድ
 በከመ ተፈነዉ ሐዋርያት።
 ምዕራፍ ፲።
 ስ ወጸውሾሙ ለ፲ቱ ወደቱ አርዳ
 ኢሁ። ማር ፫ ፲፫ ሉቃ ፯ ፲፫ ፱ ፩
 ስ አሥራሁለቱን ደቀ መዛሙር
 ቱን ጸራቸው ማለት ሾማቸው
 ወመሀበሙ ሥልጣን ዲበ መናፍ
 ስት ርኩሳን ከመ ያውፅእዎሙ
 ወይሰብክ ክሉ ድውያን ወሕ
 ሙማኑ።
 አጋንንት ያወጡ ድውያን ይ
 ፈውሱ ዘንድ ሥልጣን ሰ
 ጣቸው ማለት ለሹመታቸው

ምልክት ዳያኑ ፈውሱ ሙ
 ታኑ አንሥኡ እለ ለምጽ አን
 ጽሑ ብሎ ገቢረ ታምራትን
 ሰጣቸው፡ ንጉሥ ደጃዝማች በ
 ሾመ ጊዜ ለሹመቱ ምልክት
 ሰንደቅ አላማ ማሠፊ ነጋሪት
 ሰጥቶ እንዲሰደው። አሥራሁ
 ለት መሆናቸው ስለምን ቢሉ
 ትንቢቱ ምሳሌው ለፈጸም። ት
 ንቢት፡ ኤርምያስ ለሊሁ ኢየ
 ሱስ አምላክ ወልዶ አምላክ
 ይመጽእ ውስተ ዓለም ወቅት
 ረ ሻወደተ ሐዋርያተ ወይከይድ
 ውስተ ደብረ ዘይት ዘአነ ር
 ኢኩ ሥግወ ብሏል። ኤልሳዕ
 ም በራአዩ ወናሁ ይወርድ እ
 ግዜ እነ አምሰማይ ዲበ ምድ
 ር ወየኅሪ ሻተ ወደተ ዕፀወ ባ
 ሉጥ ብሏል። ምሳሌም ያዕቆብ
 ከአዋልዶ ከነዓን አልተጋባም
 ሰርያ ወርዶ ሻደት ሕዋናት ወ
 ልዲል ጌታም ባሕርየ መላእ
 ክትን ባሕርይ አላደረገም የአ
 ዳምን ባሕርይ ባሕርይ አድር
 ኅ አሥራሁለቱን ሐዋርያት ሹ
 ሞ መስደዱን መናገር ነው።
 ኢነሥኦ ለዘነሥኦ እመላእክት
 ዘእንበለ ዳዕሙ እምዘርአ አብር
 ሃም እንዲል። ለነዚያ ሶስትም
 ውታን አሥራው አብርሃም ይስ
 ሐቅ ያዕቆብ አሏቸው ለኒህም ፫
 ሕያዋን አሥራው ሥላሴ አሏቸ
 ውና በአሥራሁለቱ ምዕዛረ ፀ
 ሐይ በአሥራሁለቱ አልሀምተ
 ብርት በአሥራሁለቱ መገብተ
 ሰሎምን በአሥራሁለቱ የቤት
 አለቆች በአሥራሁለቱ ጉበኞ
 ች ምሳሌ። ወግዕዙ እስራኤል
 ወበጽሑ ኅበ ፀ ሻ ወደቱ አ
 ንቅዕት ወደ ተመርት ይል

ወንጌል ዘማቲዎስ።

ል። አሥራ-ሁለቱ አንቅፅት ያሥራ-ሁለቱ ሐዋርያት ቺ ተመርት የቺ አርድፅት ምሳሌ። አንድም በልብሰ አርን ባሉ በአሥራ-ሁለቱ አዕናቀኑ ምሳሌ። በደብረ ሲና ከዙፋኑ እግር በተገኙ በ፲፪ቱ አዕናቀኑ ኤልያስም ፱ ቻል ውሃ አምጡ ብሎ ድግሙ ሠልሱ ብሏቸዋል በዚያ ምሳሌ ኢያሱ ዮርዳኖስን ሲሻገር አሥራ-ሁለት ድንጊያ ከአፍአ አግብቶ በውስጥ ተክሏል አሥራ-ሁለት ድንጊያ ከባሕሩ አውጥቶ አሸክሞ ወስዶ ፯ን በጌባል ፯ን በገሪዛን አስተክሏቸዋል ሰዎቹ የሐዋርያት ድንጊያው የመክራቸው ምሳሌ። ትንቢቱን አውቆ አናግሯል ምሳሌውንም እንጂ ባወቀ አስመስሏል ምሥጢሩ እንደምን ነው ቢሉ ላህ ባሕርያት ሶስት ሶስት ግብር አላቸው። አሥራ-ሁለት ይሆናል ካራቱ ባሕርያት የተፈጠረ ሰውን አጠብቅባቸዋለሁ ሲል።

፪ ወዝውክቱ አስማቲሆሙ ለ፲ቱ ወጃቱ ሐዋርያት።

፫ ያሥራ-ሁለቱ ሐዋርያት ስማቸው ይህ ነው። ሐዋርያት ማለት ደጃዝማች ቀላጤ ምጥው ፍንው ሃያጅ ማለት ነው። ደጃዝማች በተሾመበት አገር ገብቶ የተቀበለውን ሹመት ሽልማት ሰጥቶ ያክብረዋል። ከህን ቢሆን አስራቱን በከራቱን ሰጥቶ ያክብረዋል። ይህን የማይሻ መነኮሴ ቢሆን ከእግሩ ወድቆ አቡን ለሰማያት ይቀበላል ለመነኮሴው ክብሩ ነው ያልተቀበለውን ዓይን በፍላጎት

እጅ እግር በስለት ይቀጣል። ሐዋርያት ትምርታቸውን የተቀበሏቸውን በልጅነት ያክብራሉ ሀብት ሥርየት ይሰጣሉ ያልተቀበሏቸውን በሌጌዎን ይነጻሉ በነፋስ ይሰቅላሉና። ቀላጤ ም፣ በደለኛ ወታደር ካልገዛው አገር ገብቶ ያልፈላ ያስጠምቃል ያልቦካ ያስጋግራል። የተበደለድሃ ከንጉሥ ሂዶ ይጮሃል ባዳራሽ ተገኝቶ ቀላጤ ሰጥቶ ይሰደዋል። ያ ቀላጤ በብርሃን የገባውን በጨለማ በፀሐይ የገባውን በዝናም አስወጥቶ የተሰበረ እንጨቱን የተቀዳ ውሀውን ያስመልስለታል። በደለኛ ወታደር ካልገዛው አገር ገብቶ ያልፈላ እንዲያስጠምቅ ያልቦካ እንዲያስጋግር። ዲያብሎስ ያልፈጠረውን ፍጥረት ያልገዛውን ሰውነት ጅሽህ ካጅጃ ዘመን ኃጢአት ሲያሰራ ጣዖት ሲያስመልክ መኖሩን መናገር ነው የተበደለ ድሃ ከንጉሥ ሂዶ እንደመጮህ ነቢያት አንሥእ ኃይለክ ፈኑ እደክ ማለታቸውን መናገር ነው ንጉሥ ባዳራሽ ተገኝቶ ቀላጤ ሰጥቶ እንደመስደድ፣ ቃለ እግዚአብሔር ሰው ሀኖ አሥራ-ሁለቱን ሐዋርያት ሹሞ መስደዱን መናገር ነው። ቀላጤ በብርሃን የገባውን በጨለማ በፀሐይ የገባውን በዝናም እንዲያስወጣ ሐዋርያትም በደዌ የገባውን በታምራት በከህደት የገባውን በትምርት ማስወጣታቸውን መናገር ነው። የተሰበረ እንጨቱን እንዲያስመልስለት በአዳም የሂደውን ልጅነት አስ

መልሰዋልና፤ ፍንው፣ ወናሁ እነ እፌንወክሙ ከመ አባግዕ ማዕከ ለተኩላት ብሎ እንዲያመጣው ምጥው። ከፍንው ይገባል፤ ሃያጅም አለ ይህ ሁሉ ካልሄዱ አይገኝምና።

ቀዳሚ ስምዖን ዘተሰምየ ጴጥሮስ።

አንዱ መጀመሪያው ጴጥሮስ የተባለ ስምዖን ነው። ሐተታ። ጴጥሮስ ማለት መርጻ ማለት ነው መርግ ከወደላይ ሲመጣ ያስፈራል። እሱም ሞተ በሥጋ ወሐይወ በመንፈስ እያለ ሲያስተምር ያስፈራልና። አንድም ሻፎ ደንጊያ ማለት ነው ይህ ሥጋን ካጥንት ይለያል። እሱም ምዕመናንን ከመናፍቃን ይለያልና። አንድም ደንጊያ ማለት ነው ይህን የቀን ሐሩር የሌሊት ቀር አይለውጠውም። እሱም በመክራ። አይለወጥምና። አንድም ከዋው ደንጊያ ማለት ነው ያ እየፈጋ ይሂዳል። እሱም ካ፲፩ ዱ ስብ ከት ሁሉ እየገባ ያስተምራልና። ወእንድርያስ እኑሁ።

ወንድሙ እንድርያስ ነው። ሐተታ። እንድርያስ ማለት ተባዕ ለመስቀል በኩረ ሐዋርያት ማለት ነው።

፫ ወያዕቆብ ወልደ ዘብደሥስ

፫ የዘብደሥስ ልጅ ያዕቆብ ነው ሐተታ። ያዕቆብ ማለት አዕቃ ጸ አኃዚ ማለት ነው። የቀደመው ያዕቆብ ሰከና ኤሳውን ይዞ እንደተወለደ። እሱም ሰከና ወንጌልን ይዞ ሲያስተምር ይሞታልና። ሰከና ኤሳውን እንዳሰናከለ እሱም የመናፍቃን

ን ትምርት ያሰናክላልና።
ወየሐንስ እንሁ።
ወንድሙ የሐንስ ነው። የሐ
ንስ ማለት ፍሥሐ ወጎሜት
ማለት ነው። ወብዙኃን ይትፌ
ሥሐ በልደቱ እንዲል።

ፊልጶስ
ፊልጶስ ነው። ፊልጶስ ማለት ረ
ያኔ አፍራስ ማለት ነው። አኃ
ዜ ኩናትም ማለት ነው። መ
ፍቀሬ አኃው ማለት ነው። ፊ
ልጎዳርስ እንዲል።

ወበርተሎሜዎስ ።
በርተሎሜዎስ ነው። በእብራይ
ስጥ በር ልጅ ማለት ነው። ተ
ክል የማጠጣት ግብር ያለው
ልጅ ማለት ነው። ወልደ ኃይል
ወልደ የማን እንዲል። አንድ
ም ወይን ተክሎ ዕለቱን አድ
ርሷልና።

ቶማስ።
ቶማስ ነው። ቶማስ ማለት ፀሐ
ይ ማለት ነው። ጀቱ አስማቲሁ
ለፀሐይ አሐዳ ቶማስስ ወጃዳ
ኦርያሬስ እንዲል።

ወማቴዎስ መጽብሐዊ ።
አንዱ ማቴዎስ ነው። ማቴዎስ
ማለት ጎሩይ ማለት ነው። ከዚ
ህ አውጥቶ ለዚህ መዓርግ አ
በቃው ለማለት ስሙን ከነግ
ብሩ ጠራው።

ወያዕቆብ ወልደ እልፍዮስ ።
የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ ነው።
ሐተታ እንዳለፈው።

ወልብድዮስ ዘተሰምዮ ታዲዎስ
ታዲዎስ የተባለ ልብድዮስ ነ
ው። ልብድዮስ ማለት ልብደ
ሠሪ ንግ ወጋሪ ማለት ነው።
ለበ ድዮስ ያላል ከህን አምላ
ክ ማለት ነው። ወአምጽኤ ማ

ሬ ዘድዮስ ለ፲ወጀቱ ሕገበ
ድዮስጳራ እንዲል። አንድም ዘ
ርዕ ወማዕረር ማለት ነው። አ
ሪትን እንደ ዘር ወንጌልን እ
ንደ መከር አድርጎ አስተም
ሯልና አንድም ስንዴ ዘርቶ ዕ
ለቱን ለመሥዋዕት አድርሷልና
ወስምያን ቀንናዊ።

ባልተነበበ ስሙ ይተረጉማሉ
ስምያን ያለው ናትናኤል ነው
ናትናኤል ማለት ውሁብ ሀብ
ተ እግዚአብሔር ማለት ነው
ቀንናዊ የቃና ሰው ቀሬናዊ የ
ቀራንዮ ሰው ቀናዲ ለሕገ አ
ምላኩ።

ወይሁዳ አስቆርታዊ ዘውላቱ
አግብአ።

የአስቆርት ሰው የሚሆን ያስያ
ዘው ይሁዳ ነው። ይህ ሰው ስ
ሙ ከግብሩ ያልተባበረ ነው
ይሁዳ ማለት ተአማኒ በእግዚ
አብሔር ማለት ነበር እሱ ግ
ን አላደረገውም ለዚህ መዓር
ግ በያበቃው ከሞቱ ገባበት
ለማለት ጻፈው እንዳወጣው ለ
ማጠየቅ በመጨረሻ አመጣው።

እሱንተ አሠርተ ወጀተ ሐዋ
ርያተ ፈነዎሙ አግዚአ ኢየ
ሱስ።

እሱንተ ካለ ፈነወ ፈነዎሙ
ካለ ለእሱንቱ ባለ በቀና ነበር።
ጌታ እኒህን ፲፱ቱን ሐዋርያት
ላክ ማለት መርጦ ሾመ ሐተ
ታ ካጅ ወገን መርጧቸዋል።
ከአናምያን ከሐናጽያን ከመ
ጸብሐን ከመሠግራን ከመስተ
ገብራን፣ ቤትን ባምስት ወገን
ያጸኑታል በሞቃ በገለባ በሣ
ር በደንጊያ በእንጨት። ካ፱ ባ
ሕርያት ካጅተኛ ባሕርየ ነፍ

ስ የተፈጠረ ሰውን አጸናባች
ኋለሁ እጠብቅባችኋለሁ ሲል።
ከነዚህም ስማቸውን የለወጠ
ውም ያለወጠውም አለ። በአ
ሪቱ ያሳለፈውም ያላሳለፈውም
ግብር እንዳለ ለማጠየቅ። ስም
ማውጣትም የገገና የተገገና
ምልክት ነው። ባለቤት ለቤተ ሰ
ው ስሙን ለውጦ እንዲያወጣ
ወአዘዘሙ እንዘ ይብል ፍና
ተ አሕዛብ ኢትሐሩ
በአሕዛብ መንገድ አትሂዱ ማ
ለት የአሕዛብን ሥራ አትሥሩ።
ወውስተ ሀገረ ሳምር ኢትባኤ።
ወደ ሳምራውያንም አገር አት
ግቡ ብሎ አዘዘቸው።

ወሐሩ ባሕቱ ጎበ አባግዕ ዘ
ተኃጉላ እምቤተ እስራኤል።

ከእስራኤል ወደጠፋ በጎች ሂ
ዱ ማለት መምር አብነት ትም
ርት አጥተው ወደ ተጉዳ ወ
ደ እስራኤል ሂዳችሁ አስተም
ሩ እንጂ ትንቢት የተነገረ ሱ
ባዔ የተቈጠረ ለነዚህ ነውና አ
ንድም። ትንቢት የተነገረልን
ሱባዔ የተቈጸረልን እኛ ሳለን
ትምርቱን ለሌላ ቢያደርገው
ከሞቱ ገባንበት ባሉ ነበርና። አ
ንድም በፍቅር ለመሰብ። አን
ድም በመንፈስ ቅዱስ ባልታ
ደሰ ሰውነታቸው መከራ ቢያ
ጸኑባቸው በከዳ ነበርና እንዳ
ይክዱ።

ወሐዊረክሙ ስብኩ እንዘ ትብ
ሉ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት

ሂ ሂዳችሁ ደጊቱ በልጅነት ልጅ
ነት በሃይማኖት የምትሰጥበት
ጊዜ ደርሷል እያላችሁ አስተ
ምሩ።

ኛ ድውያን ፈውሱ።

ወንጌል ዘግቲዎስ።

ጾ ድውያንን ፈውሱ። ሙታን እንሥኡ። ሙት እንሠ። እለ ለምጽ አንጽሑ። ለምጽ አድኑ። አጋንንተ አውጽኡ። አጋንንተን አውጡ። በጸጋ ዘነሣእክሙ በጸጋ ሀቡ። በለጋስነት የተማራችሁትን በለጋስነት አስተምሩ። በከንቱ ዘነሣዕክሙ በከንቱ ሀቡ። ዋጋ ሳትሰጡ የተማራችሁትን ዋጋ ሳትቀበሉ አስተምሩ፤ እንደም በጸጋ ዘነሣእክሙ፤ በታም ራት የተማራችሁትን በታም ራት አስተምሩ። በከንቱ ዘነሣ እክሙ፤ ሳትጽሩ የተማራችሁትን ሳይጽሩ አስተምሩ።

ይከ ኢታጥርቱ፡ ለክሙ ወርቀ ወኢ ብሩረ፡ ማር ፮ ፳ ሉቃ ፱ ፫፣ ፲፱

ይከ ወርቀ ብር አትያዙ። ወኢጸሪቀ ውስተ ቅናውቲ ከሙ። በገናራችሁ ቀናማቲክሙ ይላል። በተረንተራችሁ ሻሜ መሐልቅ አትያዙ።

፲ ወኢጽፍነተ ለፍኖት።

፲ የስንቅ አቅማም አትያዙ። ወኢጸኤ ከጻናተ። ሁለት ልብስም አትያዙ። ይህን የሚሹ ሥጋውያን ናቸው እሳቸው ግን መንፈሳውያን ናቸውና ይህን አይሹም። እንደም ሁለት ልብስ ባይኖሩን እንዳን ልብስን እንዳን ሽጠን ባንመገብ፤ እንደምን ቤሆን ነበር ብሎ ያጻክማልና እንዳያጻክማቸው ነው። ወኢ ፱፣ ፲፱።

ሚማ አታድርጉ ይህ ለሥጋ ውያን ነው። እሳቸው ግን መንፈሳውያን ናቸውና ይህን አይሹትም። እንደም ሚማ ባይኖሩን እሹሁን እንቅፋቱን ዋዕዩን እንደምን ባለፍነው ነበር ብሎ ያጻክማልና እንዳያጻክማቸው ነው። እንደም ጌጸኛውን ሲል ነው። ወኢ በትረ። በትርም አትያዙ። ይህ ለሥጋ ውያን ነው። እሳቸው ግን መንፈሳውያን ናቸውና ይህን አይሹትም። እንደም በትር ባን ይዝ ውሻው እባቡ እንደምን ባደረገን ነበር ብሎ ሃይማኖት ያጻክማልና እንዳያጻክም ነው። እንደም ጌጸኛውን ሲል ነው እስመ ይደልዎ አስቡ ለዘይት ቀነይ። ለሚሠራ ዋጋ ይገባዋልና ለሚያስተምሩ መምር የለት ራት እንደ እንጀራ ጽዋ ውሀ ይገባዋልና። ኢታጥርቱ። እንደም ስናስተምር ውለን ምን እንመገባለን ትሉኝ እንደሆነ ለሚያስተምር ለመምር እንጂ የለት ራት እንደ እንጀራ ጽዋ ውሀ ይገባዋል እነዚያው ይመግባችሁ።

፲፩ ወውስተ ሀገር እንተ ቦእክሙ ወእመኒ ኦብያት ተስኦሉ ወበሉ ለመኑ ይደልዎ ሰላም በውስቲታ።

፲፪ ከገባችሁበት አገር ከገባችሁበት ቤት ደግ ሰው የበቃ ማን አለ ብላችሁ ጠይቁ። ወሀዩ ጎድሩ እስከ አመ ትወጽኡ። ለማስተማር ወጥታችሁ እስከ

ትሄዱ ድረስ ከዚያ ኑሩ። ሐተታ፤ ምዕመናን ለመማር በመጡ ጊዜ እንዳያጠቁቸው ነው። እንደም ከንዱ ወጻንዱ ሲሉ ያይዋቸው እንደሆነ እኒህማ ምግብ ለማሻሻል መጥተዋል እንጂ። መቼ ለማስተማር መጥተዋል እንዳይሏቸው።

፲፫ ወበገዳክሙ ውስተ ቤት ተአምሳዎሙ።

፲፬ ከቤት በገባችሁም ጊዜ እጅንሷቸው ማለት አክብሯቸው እንጂ አክብሩን አትበሉ። ወለእመ ይደልዎ ለውለቱ ቤት ይጎድር ሰላምክሙ ላዕሌሁ የበቃ ደግ ሰው የተገኘ እንደሆነ ሰላማችሁ እኔ አድርብታለሁ ወእመሰ ኢይደልዎ ይግባእ ሰላምክሙ ላዕሌክሙ።

፲፭ የበቃ ደግ ሰው ያልተገኘ እንደሆነ ግን ሰላማችሁ በናንተ ይደር ማለት ሰላማችሁ እኔ በናንተ እንዳደርኩ እቀራለሁ።

፲፮ ወለዘሰ ኢተወከራክሙ ወኢሰምዳ ነገረክሙ ወሃእክሙ አፍኦ እምውለቱ ቤት ወእም ውለቱ ሀገር ንግፋ ፀበለ እገሪክሙ።

፲፱ እናንተን አልተበልም ትምርታችሁንም አልሰማም ያለ ሰው ካለበት ቤት ካለበት አገር ወጥታችሁ የግራችሁን ትቢያ አራግፋ። ሐተታ ስንኳን ገንዘባችሁ ትቢያችሁ አልተከተለንም ለማለት። እኛ ደክመንላችሁ በእምቢታችሁ ቢቀርባችሁ ፍጻችሁ በራሳችሁ ነው ለማለት። እንደም ይህ ትቢያ ከኛ እንደተለየ እናንተም ከኛ ልዩ ናችሁ ለማለት፤ እንደም

ትቢያ እንደ ረገፈ እናንተም በሥጋችሁ በመቅሰፍት በነፍሳችሁ በገንገም ትጠፋላችሁ ለግለት፣ እንደም በቁጣር ልማድ፣ የተበደለ ሰው በኖር እንደሆነ ተክሎ ግር ቋጥሮ መጥቶ ይንገረኝ ብሎ ነበርና።

ጸፀ እማን አብላክሙ ከመ ይረክባ ሳሕተ ምድረ ሰዶም ወገሞራ አመ ዕለተ ደደን ፈድፋዶ እም ይከቲ ሀገር።

ጸፀ እናንተን አልቀበልም ትምር ታችሁን አልሰማም ያለ ሰው ሁሉ ካለበት አገር ይልቅ ሰዶም ገሞራ በፍርድ ቀን ዕረፍትን ያገኛሉ ብዬ እንዲያገኙ በእውነት እንግራችኋለሁ። በሀገሩ ሰዎቹን መናገር ነው ፍጻ ይቀልላቸዋል ግለት ነው።

ጸፀ ወናሁ እነ እፈንወክሙ ከመ አባግዕ ማዕከለ ተከላት። ሉ፤ ሹ

ጸፀ ተከላ አለና ብለው አባግዕን ከቤት እንዲያውሏቸው ተከላ ወዳለበት እንዲያለማሯቸው፣ ወደ ነገሥተ አሕዛብ ወደ መኳንንተ አሕዛብ እሰዳችኋለሁና። ኩኑ እንከ ጠቢባን ከመ አርዌ ምድር ወየውሃን ከመ ርግብ እንደ እባብ ብልሀ ሁኑ እንደ ርግብም የዋሀ ሁኑ። እንደም በሉቃስ እፈንወክሙ ማዕከለ ተከላት ይላል። ወደ ነገሥተ አሕዛብ ወደ መኳንንተ አሕዛብ እሰዳችኋለሁና ኩኑ ጠቢባን ። ሐተታ የእባብ ብልሃቱ ምንድነው ቢሉ ከመንገድ ዳር ሲተኛ ራሱን ቀብሮ ይተኛል እናንተም ራሳችሁን እኔን አትከዳኝ ሲል። እንደም ውሀ ሲጠጣ መርዘ

ን ከየብስ አኑር ነው፣ ከውሀው የገባ እንደሆነ ተሰራጭቶ ያጠፋኛል ብሎ እናንተም ቂም በቀል ይዛችሁ አትጸልዩ ሲል ቂም በቀል ይዞ የጸልዩት ጸሎት አይረባም አይጠቅምምና። እስመ ዘያነብር ቂመ ውስተልቡ አውክፍት ጸሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር እንዲል አንድም በኖሳ ጊዜ አፋን ከፍቶ ሳለ ርግብ ዋሻ መስጋት ገብታ እንቀላሳን ጣለች እሷን የበላኋት እንደሆነ ኖሳ አስወጥቶ ይጥለኛል ብሎ እስከ ትወጣ አፋን እንደከረተ ቆይቷል ምክንያት አድርጎ እናንተን የሚያጠፋበትን ሥራ አትሥሩ ሲል ነው። እንደም ዕፅ ዘዌ የሚባል አሰፍራውን ይወደዋል ጥላው ሲያርፍበት ያደክመዋል ብልሀ ነውና ጧት በምሥራቅ ማታ በምዕራብ ሀፍ ይመገበዋል ምክንያት አድርጎ እናንተን የሚያዳኝ ሥራ አትሥሩ ሲል፣ እንደም ጥግ ሳይዝ አይጣላም ምክንያት አድርጎ እናንተን የሚጣላበትን ሥራ አትሥሩ ሲል፣ ራቁቱን የሆነ አይነድፍም ምክንያት አድርጎ እናንተን የሚጣላበትን ሥራ አትሥሩ ሲል፣ ርግብ የዋሀ ናት በቀል የላትም እናንተም ኃዳግያን በቀል ሁኑ ሲል በኖሳ ጊዜ ዋሻ መስጋት ከዘንዶ አፍ ገብታ በየውሃት ተጠብቃለች እናንተም በየውሃት ሆኖችሁ ተጠብቃችሁ ነሩ ሲል፣ እንደም ከዕፅ ዘዌ ሥር አርፋ በየውሃት ትጠበቃላች።

እናንተም በየውሃት ተጠብቃችሁ ነሩ ሲል። ፀሐይ ልትሞቅ ስትወጣ በምዕራብ ሸምቶ ቂም አያነቀ ይፈጃታል። እናንተም በየውሃት ሆኖችሁ መክራውን ተቀበሉ ሲል።

ጸፀ ወተዳቀቡ እምሰብእ እኩያን

ጸፀ ከክፍ ሰዎች ተጠበቁ።

እስመ ያገብኩክሙ ውስተ አዕዋጻት።

አዳርሱን ብለው ወደ አደባባይ ይወስዷችኋልና።

ወይቀሥፋክሙ በምክራባቲ ሆሙ።

በምክራባቸው አገብተው ይገርፏችኋልና።

ጸፀ ወይወስዱክሙ ኅበ መሳፍን ት ወነገሥት በእንቲአየ።

ጸፀ በስሜ ስለ አመናችሁ በስሜ ስለ ተጸራችሁ በስሜ ስለ ና ስተማራችሁ ወደ መኳንንተ አሕዛብ ወደ ነገሥተ አሕዛብ ይወስዷችኋልና።

ከመ ይኩን ስምዓ ላእሌሆሙ በእስራኤል መሬራረኝ ይሆን ባቸው ዘንድ፣ ምነው ያላመናችሁበት ያሏቸዋል ምን አይተን እንመን ይላሉ ያውሳ በጸባብ ደረት ባጭር ቁመት ተወስኖ ቢያስተምራችሁ ጸልታችሁ ተመቅኝታችሁ ሰቀላችሁ የገደላችሁት ተብሎ፣ እንደም ምነው ያላመናችሁበት ያሏቸዋል ምን አይተን እንመን ይላሉ ያውሳ ሐዋርያት የሱን ነገር ቢያስተምሯችሁ አንቀበላቸው ብላችሁ ለአሕዛብ እያሳለፋችሁ ትሰጧቸው የነበረ ተብሎ።

ወላዕለ አሕዛብ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

በእኩዛብም መፈራረጃ ይሆን ባቸው ዘንድ። ምነው ያላመና ችሁብት ይሏቸዋል ምን አይ ተን እንመን ይላሉ። ያውሳሳ ሐ ዋርያት የሱን ነገር ወረደ ተ ወለደ ብለው ቢያስተምሯቸው እይሁድ እንቀበላቸው ብለው አሳልፈው ሰጥተዋችሁ የቀሩል ቀላሊት ትሰቅሏቸው አቅማዳ ታወጧቸው የነበረ ተብሎ።

፲፱ ወሰብ ያገብኩክሙ ኢተሐል ዩ ዘትብሉ ወዘትነቡ። ሉ ፲፪፻፩

፲፱ አዳርሱን ብለው በወሰዷችሁ ጊዜ የምትናገሩትን አታስቡ ማለት እንዲህ ቢሉን እንዲህ ብለን እንመልሳለን ብላችሁ አታስቡ።

እስመ ይትወሀበክሙ በይአቲ ሰዓት ዘትትናገሩ።

የምትናገሩት ፈጥኖ ይሰጣችኋል ማለት በጠየቁችሁ ጊዜ የ ምትመልሱት ይገለጽላችኋልና

፳ እስመ ኢኮንክሙ አንተሙ ዘ ትትናገሩ አላ መንፈሱ ሰአቡ ክሙ ውለቱ ይትናገር በላእሴ ክሙ።

፳ የምትናገሩት እናንተ አይደላ ችሁምና የሰማይ አባታችሁ የ እግዚአብሔር ሕይወቱ መንፈ ስ ቅዱስ በናንተ አድር ይናገ ሬል እንጂ።

፳፩ ወያገብእ እኑ እኑዋሁ ለሞት

፳፩ በሃይማኖት ወንድም ወንድሙ ን ለሕማም ለሞት አሳልፎ ይ ሰጣል።

ወአብኒ ወልደ።

እባት ልጁን፤ ገርማኖስ ፈቅ ጦርን አሳልፎ እንደ ሰጠው፤ ወይትነሥኩ ውሉድ ላእለ አ ዝማዲሆሙ።

ልጆችም ባባት በናታቸው በ ጠላትነት ይነሡባቸዋል፤ ወይቀትልዎሙ። ይጣሏቸዋል

፳፪ ወትከውኑ ጽሉዓን በኅብ ነሉ ሰብእ በእንተ ስምየ።

፳፪ በኔ ስም ስላመናችሁ በኔ ስ ም ስለ ተጠራችሁ በኔ ስም ስለ አስተማራችሁ በሁሉ ዘን ድ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፤ ወዘአገለፈ ትዕግሥቶ ውለቱ ይደሩን፤

ታግሦ መከራውን የተቀበለ እ ሱ ይድናል እስከ ፍጻሜ ይ ላል በሉቃስ እስከ ዕለተ ሞ ት መከራውን የታገሠ ከፍዳ የሚደን እሱ ነው።

፳፫ ወሰብ ይሰድዱክሙ እምዛቲ ሀገር ጉዩ ውስተ ካልዕታ።

፳፫ ከንዱ አገር አስወጥተው ቢሰ ዷችሁ ወደ አንዱ አገር ሽቡ አማን አብለክሙ ኢይትፈጸማ አነገረ እስራኤል እስከ ሶበ ይመጽእ ወልደእገለአመሕያው ከንዱ ወዳንዱ ስንል ያለ ክብ ር መቅረታችን አይደለምን ት ሉኝ እንደሆነ። ወልደ እገለእ መሕያው እስኪመጣ ማለት እ ኔ መጥቼ እስኪደርሰችሁ ድረ ስ የእስራኤል ዘነፍስ አገር አ ትፈጸምም ብዬ እንዳትፈጸም በውነት እነግራችኋለሁ። አንድ ም ምድረ እስራኤል ጸባብናት በስምንት ቀን ትፈጸም የለምን ትሉኝ እንደሆነ ወልደ እገለእ መሕያው እኔ እስኪመጣ ጠባ ቢቱ ምድረ እስራኤል ቅሉ እ ንዳትፈጸም በውነት እነግራች ኋለሁ።

፳፬ አልቦ ረድእ ዘየዓቢ እምሊቁ

ሉቃ ፯፻፲፫፤ ዮሐ ፲፫፤ ፲፮፤ ፲፭፤ ፳፩ በዚያውም ላይ ከመምሩ የሚ በልጥ ደቀ መዝሙር የለም። ወኢገብርኒ ዘየዓቢ እምእግ ዚኡ።

ከጌታውም የሚበልጥ ባረ የ ለም ከሳኦል ጻዊት ከሐናንያ ቅዱስ ጳውሎስ ይበልጡ የለ ምን ቢሉ የኒያ መብለጣቸው ሳሉ አይደሉም።

፳፭ መጠኑ ለረድእ እምከመ ኮነ ከመ ሊቁ።

፳፭ የደቀ መዝሙር መጠኑ እንደ መምሩ ቢሆን ነው እንደ መ ምሩ ቢሆን እንጂ ነው እንደ መምሩ ቢሆን በጎ ነው። እን ደመምሩ ቢሆን መጠኑ ነው ወለገብርኒ ከመ እግዚኡ፤ የባረም መጠኑ እንደ ጌታው ነው እንደ ጌታው ቢሆን ነው እንደ ጌታው ቢሆን እንጂ ነ ው፤ እንደ ጌታው ቢሆን መ ጠኑ ነው።

ወሰብ ኮነ ለበዓል ቤት በብዴ ል ዜቡል እድ ፈድፋድ ለሰብ አ ቤቱ።

እምጻኤ ዓለማት ፈጣሪ ዓለማ ት እኔን በብዴል ዜቡል ያወ ጣቸዋል ካሉኝ እናንተንማ እ ንደምን አይሏችሁ።

፳፮ ኢትፍርሀምሙኬ እንከ። ማር ፱ ሩሉቃ ፳ ፲፮፤ ፲፪ ፤ ፪

፳፮ አትፍሯቸው።

እስመ አልቦ ከዱን ዘኢይት ከሰት ወአልቦ ኅቡዕ ዘኢይት ዓወቅ።

የማይገለጽና የማይታወቅ የለ ምና ማለት የናንተ ተርታነት የነሱ ደገነት ሳይገለጥ አይቀር ምና።

፳፮ ዘንገርኩክሙ በጽልመት ንግርዎ በብርሃን =

፳፯ በጨለማ የነገርኋችሁን በብርሃን አስተምሩት።

ወዘኒ አልኖሰሰኩ ውስተ ፅዝን ክሙ ስብክዎ በዲበ አንሕስት በጆርዋቸው የነገርኋችሁን በሰገነት ወጥታችሁ አስተምሩት ፤ ሐተታ ለመቶ ጽዕው ማስተማሩን በጨለማ በጆር መናገር ብሎ እንዲህ አለ። አንድም ልጅነት ሳታገኙ የተማራችሁትን ልጅነት አግኝታችሁ አስተምሩት ልዕልና ነፍስ ሳታገኙ የተማራችሁትን ልዕልና ነፍስ አግኝታችሁ አስተምሩ።

፳፰ ኢትዮጵያው ለእለ ይቀትሉ ሥጋክሙ።

፳፱ በሥጋችሁ የሚገድሏችሁን አትፍሯቸው።

ወለነፍስክሙስ ኢይክሉ ቀቲሉታ።

ነፍሳችሁን መገደል አይቻላቸውምና።

ወባሕቱ ፍርሀምስ ለዘአምድን ረ ቀተለ ዘበ ሥልጣን ወይክል ነፍሰኒ ወሥጋኒ ኅቡረ አኅጉሉ በውስተ ገሃነም።

መፍራትስ ከገደለ በኋላ ነፍስና ሥጋን አዋህዶ አሥነሥቶ በገሃነም ፍጻ ያመጣ ዘንድ ሥልጣን ያለው እሱን ፍሩት።

፳፱ አካሉ ይቲ አዕዋፍ ይሰየጣለ ይህ ጸሪቀ አሰርዮን።

እንዲህም ከሆነ ወድቀን ወድቀን መቅረታችን አይደለም ትሉኝ እንደሆነ። ዪ ፤ 17 ፤ ፲፱ ፤ ፲፩።

፳፱ ግብ ፤ ፳፮ ፤ ፴፱። ሁለት አዕዋፍ በሁለት ሻሜ መሐላቅ ይ

ሸጡ የለምን አሰርዮን የገበያ የሚዛን ስም።

ወአሐቲ እምኔሆን ኢትወድቅ ሙስተ ምድር ዘእንበለ ያእምር አቡክሙ ሰማያዊ።

ሰማያዊ አባታችሁ ሳያውቅ ከሁለቱ አንዲቱ አትጠፋም በወጥመድ አትያዝም።

፴፱ ወለክሙስ ስእርተ ርእስክሙኒ ነሉ ጉሉቀ ውእቱ።

፴፻ እናንተስ የራሳችሁ ፀጉር ሳይቀር የተቈጠረ ነው የተቈጠረ እንዳይጠፋ አትጠፋም።

፴፻፩ ኢትዮጵያኑኬ እስመ እምብዙ ኅ አዕዋፍ ትኅይሱ አንትሙ።

፴፻፪ ከተፈጥሮተ አዕዋፍ ተፈጥሮተ ሰብእ ይበልጣልና አይዟችሁ።

አንድም አካሉ ብለህ መልሰ፤ በኦሪት በነቢያት ያሉ ሰዎች በሃይማኖት በጥምቀት ይኖሩ የለምን ወአሐቲ እምኔሆን። በኦሪት በነቢያት ካሉ ሰዎች ሰማያዊ አባታችሁ ሳያውቅ አንዱ አይጠፋም።

ወለክሙስ የናንተ ስ ደቀመዘሙርቶቻችሁ ሳይቀሩ የተቈጠሩናቸው ሥእርት አላቸው አርድእትን ፀጉር የራስ ጌጽ እንደሆነ ደቀ መዝሙር ለመምሩ ጌጽ ነውና ፀጉር ያደገው ሲወድቅ ያላደገው ሲወጣ ደስ እንዲያሰኝ ደቀ መዝሙር ያጠናው ሲወጣ ያላጠናው ሲገባ ደስ ያሰኛልና ኢት

ፍርሀኬ በኦሪት በነቢያት ካሉ በሃይማኖት በጥምቀት ያላችሁ እናንተ ትበልጣላችሁና አይዟችሁ አንድም አካሉ ብለህ መልሰ በሃይማኖት በጥምቀት ያሉ ሰዎች በምክረ ካህን በፈቃድ ካህን ይኖሩ የለምን

ወአሐቲ እምኔሆን በሃይማኖት በጥምቀት ካሉ ሰማያዊ አባታችሁ ሳያውቅ አንዱ አይጠፋም ወለክሙስ እንደምናውቅ ከሆን በፈቃድ ካህን ይኖሩ የለምን

፴፻፫ ለሰው ከሆደኒ በገጽ ሰብእ እነኒ እክህዶ በገጽ አቡዩ ዘበሰ ማያት።

፴፻፬ የወለደውን ንጉሥ የመያያውን ብሎ በሰው ፊት ያላመነብኝን ግን እኔም በሰማያዊ አባቲ ፊት ወለድኩህ ካድኩህ እለዋለሁ አንድም በቤተ ዮሴፍ ስበላ ስጠጣ አይቶ እሩቅ ብእሲ ያለኝን ግን በሰማያዊ አባቲ ፊት ወለድኩህ ካድኩህ እለዋለሁ

፴፻፭ ኢይምሰልክሙ ዘእምጸእኩ ሰላመ ለብሐር።

፴፻፮ ለሰው ፍቅርን አንድነትን ያመጣሁ አይምሰላችሁ ኢይምጸእኩ ይላል አላመጣሁም።

፴፻፱ አላ መጥባሕተ። ሰይፍን ነው እንጅ ማለት ፀብን ክርክርን መለያየትን ነው እንጅ።

ወአሐቲ እምኔሆን በሃይማኖት በጥምቀት ካሉ ሰማያዊ አባታችሁ ሳያውቅ አንዱ አይጠፋም ወለክሙስ እንደምናውቅ ከሆን በፈቃድ ካህን ይኖሩ የለምን

፴፻፲ ነሉ ዘየአምን ብዩ በቅድመ ሰብእ እነኒ አአምኖ በቅድመ አቡዩ ዘበሰማያት። ማር ፤ ፳፬።

፴፻፲፩ ሉቃ ፱ ፤ ፲፪ ። ፤ ፳፬ ። ዪ ፤ ፲፪ ። በሰው ፊት ያመነብኝ ማለት ዘመን የወለደውን ንጉሥ የወደደውን ሳይል በሰው ፊት ያመነብኝን በሰማያዊ አባቲ ፊት ልጄ ወዳጄ እለዋለሁ።

፴፻፲፪ ወለዘሰ ከሆደኒ በገጽ ሰብእ እነኒ እክህዶ በገጽ አቡዩ ዘበሰ ማያት።

፴፻፲፫ የወለደውን ንጉሥ የመያያውን ብሎ በሰው ፊት ያላመነብኝን ግን እኔም በሰማያዊ አባቲ ፊት ወለድኩህ ካድኩህ እለዋለሁ አንድም በቤተ ዮሴፍ ስበላ ስጠጣ አይቶ እሩቅ ብእሲ ያለኝን ግን በሰማያዊ አባቲ ፊት ወለድኩህ ካድኩህ እለዋለሁ

፴፻፲፬ ኢይምሰልክሙ ዘእምጸእኩ ሰላመ ለብሐር።

፴፻፲፭ ለሰው ፍቅርን አንድነትን ያመጣሁ አይምሰላችሁ ኢይምጸእኩ ይላል አላመጣሁም።

፴፻፲፮ አላ መጥባሕተ። ሰይፍን ነው እንጅ ማለት ፀብን ክርክርን መለያየትን ነው እንጅ።

፴፻፲፯ ለሰው ፍቅርን አንድነትን ያመጣሁ አይምሰላችሁ ኢይምጸእኩ ይላል አላመጣሁም።

፴፻፲፰ ሰይፍን ነው እንጅ ማለት ፀብን ክርክርን መለያየትን ነው እንጅ።

፴፻፲፱ ሰይፍን ነው እንጅ ማለት ፀብን ክርክርን መለያየትን ነው እንጅ።

፴፻፳፬ ሰይፍን ነው እንጅ ማለት ፀብን ክርክርን መለያየትን ነው እንጅ።

፴፻፳፭ ሰይፍን ነው እንጅ ማለት ፀብን ክርክርን መለያየትን ነው እንጅ።

፴፻፳፮ ሰይፍን ነው እንጅ ማለት ፀብን ክርክርን መለያየትን ነው እንጅ።

፴፻፳፯ ሰይፍን ነው እንጅ ማለት ፀብን ክርክርን መለያየትን ነው እንጅ።

፴፻፳፰ ሰይፍን ነው እንጅ ማለት ፀብን ክርክርን መለያየትን ነው እንጅ።

፴፻፳፱ ሰይፍን ነው እንጅ ማለት ፀብን ክርክርን መለያየትን ነው እንጅ።

፴፻፳፻ ሰይፍን ነው እንጅ ማለት ፀብን ክርክርን መለያየትን ነው እንጅ።

፴፻፳፻፩ ሰይፍን ነው እንጅ ማለት ፀብን ክርክርን መለያየትን ነው እንጅ።

፴፻፳፻፪ ሰይፍን ነው እንጅ ማለት ፀብን ክርክርን መለያየትን ነው እንጅ።

ወንጌል ዘግቴዎስ

፴፭ ወመጸእኩሰ እፍልጥ ብእሴ እ ምእቡሁ =
 ፴፮ ወንድ ልጅን ከአባቱ =
 ወወለተኒ እምእማ =
 ሴት ልጅን ከናቷ =
 ፳፱ ወመርዓተኒ እምሐማታ =
 መርዓትን ከማቷ ልለይ መጥቻ ለሁ እንጅ = ሐተታ አማትና ምራት ሳይስማሙ ከመራት እንዲሉ የማይሰማሙ ያሉ አይደለምን ቢሉ በሚሰማሙት መናገር ነው = አንድም ወመጸእኩ እፍልጥ ብእሴ እምእቡሁ ብለህ መልስ ወንጌልን ከኦሪት ወወለተኒ ፣ አሠርቱ ቃላትን ከሥርዓተ ረብሃት ወመርዓተኒ ነቢያት ከህናትን ከምኸራብ ልለይ መጥቻለሁ እንጅ፡አንድም ብእሴ እምእቡሁ ሰውን ከግብር አባቱ ከሰይጣን = ወወለተኒ ፈቃድ ነፍስን ከፈቃድ ሥጋ = ወመርዓተኒ ውሳጣዊት ግብርን ከአፍአዊት ግብር ልለይ መጥቻለሁ እንጅ =
 ፴፯ ወሰብአ ቤቱ ይጻረሮ ለሰብእ
 ፴፰ = ግር፤ ጌ ጌ = ሰውን ቤተ ሰቦቹ ይጣሉታል ዘመን የወለደውን ንጉሥ የወደደውን ይዘህ መሰለህ አትኖርም ያሉታል አንድም መከራ እቀበላለሁ ባለ ጊዜ ሕዋሳቱ ይፈሩበታል አንድም ሰብእ ቤቱ ይሁዳ ክርስቶስን ያሰቅለዋል =
 ፴፯ ዘያፈቅር አባሁ ወእሞ እምኔ የ ኢይደሉ ሊተ ወኢይክል ይጸመደኒ = ሉቃ፣ ፲፱፣ ፳፯ =
 ፴፰ አባት እናት ከደዋል ልጆች አልካዱም = በሃይማኖት እናት አባቱን ካልመሰልኩ ርስቱን ጉልቱን ለሌላ ያወርሱብኝ የ

ለም ብሎ በሃይማኖት ጊዜ ከኔ ይልቅ አባት እናቱን የወደደ ሰው የኔ ደቀ መዝሙር ሊባል አይገባውም እኔን ሊያገለግል ኝ አይቻለውም =
 ወዘያፈቅር ወልዶ ወወለቶ እ እምኔ የ ኢይደሉ ሊተ =
 አሁን ልጆች ከደዋል አባት እናት አልካዱም በሃይማኖት ልጆቹን ካልመሰልኳቸው ኋላ ማን ይረጻኛል ማን ያጸባኛል ብሎ በሃይማኖት ጊዜ ከኔ ይልቅ ልጆቹን የወደደ የኔ ደቀ መዝሙር ሊባል አይገባውም =
 ወኢይክል ይጸመደኒ =
 ሊያገለግልኝ አይችልም =
 ፴፰ ዘኢያጥብዓ ወዘኢነሥእ መስቀለ ሞቱ ወዘኢተለወኒ ኢይደሉ ሊተ =
 ፴፯ ጨክኖ ነፍሱን ከሥጋው የሚለይበትን መከራ ተቀብሎ በመከራ ካልመሰለኝ የኔ ደቀ መዝሙር ሊባል አይገባውም =
 ፴፱ ዘረከባ ለነፍሱ ለይጻፍ፡፡ሉቃ ፱ ፳፱ ፲፯ ሆኖ ሉቃ ፲፭ ፳፭፣
 ፴፱ በተፈጥሮ ያገኛት ሰውነቱን በሃይማኖት በጥምቀት ይጣላት ወዘገደፋ ለነፍሱ በእንቲአየ ይረከባ =
 በሃይማኖት በጥምቀት የጣላት ሰውነቱን ይረከባ በኅቤዩ በኔ ዘንድ ጽድልት ብርሀት ሆኖ ያገኛታል አንድም ዘረከባ በሃይማኖት በጥምቀት ያገኛት ሰውነቱን በገራህተ መስቀል ይጣላት = ወዘገደፋ በእንቲአየ = በኔ ስላመነ በገራህተ መስቀል የጣላት ሰውነቱን በክብር ያገኛታል =

፵ ዘኪክያሙ ተወክፈ ኪያየ ተወክፈ
 ፵ ሉቃ ፳ ፲፯ ሉቃ ፲፫ ፳ እናንተን የተቀበለ እኔን ተቀበለ ማለት እናንተን በተቀበለ እኔ አድርጎታለሁ
 ወዘኪያየ ተወክፈ ተወክፈ ለ ዘፈነወኒ =
 እኔን የተቀበለም አባቱን ተቀበለ ማለት እኔ ባደርሁበት አባቱ ያድርጋል =
 ፵፩ ወዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ እስብ ነቢይ ይነሥእ =
 ፵፪ መምሩን መምር ብሎ የተቀበለ መምሩ የሚያገኘውን እኔ የምሰጠውን ዋጋ ያገኛል = ወዘተወክፈ ጸድቀ በስመ ጸድቅ ዓስብ ጸድቅ ይነሥእ =
 እውነተኛውን መምር እውነተኛ መምር ብሎ የተቀበለ መምሩ የሚያገኘውን እኔ የምሰጠውን ዋጋ ያገኛል = አንድም ዘተወክፈ ነቢየ = ስለ አምላክ ኤርምያስ ብሎ ድሀውን የተቀበለ እኔ የምሰጠውን ነቢይ የሚያገኘውን ዋጋ ያገኛል = ከብተ ነቢ እንዲሉ = ወዘተወክፈ ጸድቀ = ስለ አምላክ እንጦንስ ወመቃርስ ስለ አምላክ ተክለ ሃይማኖት = ስለ አምላክ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ብሎ ድኃውን የተቀበለ ጸድቀ የሚያገኘውን እኔ የምሰጠውን ዋጋ ያገኛል = ዝራዕ እክለክ ውስተ መቃብረ ጸድቃን ዕደው ጸድቃን የሀልው ውስተ ምላህክ ወለእመ እግረ ጸድቃን ሐፀ በት እንዲል = አንድም ነቢየ ያነሥእ ለክሙ ተብሎ የተነገ

የማቴዎስ ወንጌል፤

ረልኝ እኔን እውነተኛ የበሕር ይ አምላክ ብሎ ያመነብኝ እኔ የምሰጠውን ዋጋ ያገኛል። ወዘተ ወክፈ ጸድቀ፤ ብእ ሴ ጸድቀ ዘጸድቀ ይነግረከሙ እንዲል እውነተኛ መምር የ ባሕርይ አምላክ ብሎ የተቀበለ እኔ የምሰጠውን ዋጋ ያገኛል።

፵፪ ወዘአስተየ ለ፩ጸ እምእሉ ን ዑሳን ጽዋዓ ማይ ቁሪር ባሕ ቴቶ በስመ ረድእየ አማን እ ብለከሙ ኢየሁዳ ግሳስ

፵፫ ማር ፱ ፱ ቁሪር ቁሪሪ ይላል ንዑሳን የብዕል የቀጥር ስለ አምላክ ጲጥሮስ ስለ አምላክ ጳውሎስ ብሎ በኔ ካሙኑ ምዕ መናን ላንዱ ጽዋ ውሃ ያጠጣ ዋጋውን አያጣም ብዬ እ ንዳያጣ በውነት እነግራችኋለሁ ሐተታ = ጸጅ ጠላ ሳለው አሃደለም ባይኖረው ነው እ ንጂ = ሳለውስ እንዳይገባ ለማጠየቅ እመቦ ብእሲ ዘቦ ዝክር ሠናይ ወያበውእ በግዓ ንውረርንም ውእቱ ትላለች ኦሪት ካልጀመሩት አይሆንም ና ዘአስተየ አለ = አንድም ወርቁንም ዕንቀጥንም ጽዋዓ ማይ በማለት ተናገረው የመንግሥተ ሰማይ ዋጋ አይሆንምና።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ወሰበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ አገዛዮሙ ለ ፲ ወደቱ ኃለፈ እምሆየ ከመ ይምሀር ወ ይሰብስብ ውስተ አህጉራሆሙ።
፩ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቆስ ይኸን አስተምር ከፈጸመ በኋ

ላ በየሀገራቸው ዙር ሊያስተምር ሐደ።

በእንተ ኢየሱስ ወበእንተ አርዳኢሁ ለዮሐንስ መጥምቅ።

፪ ወሰሚሆ ዮሐንስ ምግባሮ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ ሀሎ በቤተ ሞቅሕ ፈነወ ኅቤሁ ፪ተ እምአርዳኢሁ። ሉቃ ፯ ፲፮ ።

፪ ዮሐንስ መጥምቅ በግዛት ቤት ሳለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያደረገውን ታምራት ያስተማረውን ትምርት የሠራውን ትሩፋት በሰማ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ወደሱ ላከ አካውህ እስጢፋኖስ ይባላሉ ወይቤሎ አንተነ ዘትመጽእ።

፫ ትመጸለህ ብለን ተስፋ የምናደርግህ አንተ ነህ ወዐነ ባዕድ ዘንሴ። ወይም ይመጣል፤ ብለን ተስፋ የምናደርግህ ሌላ አለ ብሎ ሐተታ = እሱ ተጠራጥሮ አይደለም እኒህ ተጠራጥረው ነበርና አይተው አምላክነቱን ይረዱት ብሎ ነው እንጂ።

፬ ወአውሥኦ ወይቤሎሙ ሐዊረከሙ ዜንውዎ ለዮሐንስ ዘርኢከሙ ወዘሰማዕከሙ።

፬ ሂዳችሁ ያያችሁትን የሰማችሁትን ለዮሐንስ ንገሩት ለዮሐንስ ልቡናችሁ ንገሩት

፭ ዕውራን ይሬዕዩ = ኢሳ ፱፭፤ ፳፮
፭ ዕውራን ሥጋ በተአምራት ዕውራን ነፍስ በትምርት ይድናሉ ሐንካሳን የሐውሩ። ሐንካሳን ሥጋ በታምራት ሐንካሳን ነፍስ በትምርት ይድናሉ እለ ለምጽ ይነጽሑ።

ልሙዓን ሥጋ በታምራት ልሙዓን ነፍስ በትምርት ይድናሉ ወጽሙማን ይሰምዑ።

ጽሙማን ሥጋ በታምራት ጽሙማን ነፍስ በትምርት ይሰማሉ ወመታን ይትነሥኡ።

መታን ሥጋ በታምራት መታን ነፍስ በትምርት ይነሣሉ። ወነዳያን ይዜነዉ።

ይብዕሉ ሲል ነው ነዳያን ሥጋ በታምራት ነዳያን ነፍስ በትምርት ይከብራሉ።

፯ ወብፁዕ ውእቱ ዘኢተዓቅፊ ፯ ብዩ።

ነገር ግን ሰውነቱን አይቶ ዕሩቅ ብእሲ ያላለኝ ንዑድ ክቡር ነው። ሐተታ ጌታ ገልጸ አምላክ እኔ ነኝ አላላቸውም እንዳንድ ፈላስፋ አባቱ ሙቶ ያባቱን ቤተ ሰብና የሱን ቤተ ሰብ እየገዛ ሲኖር እየተጸሉ ቢያስቸግሩት ከፈላስፋ ሂዳችሁ ጠይቁልኝ ብሎ ሰዎች ላከ ሂደው ቢነግሩት ዝም አለኋለኝ ካታክልት ቦታ ገብቶ የወራውን እየነቀለ ያልወራውን አፈር እያሳቀፈ ቁይቶ መጥቶ ተቀመጠ። ይነግረናል ብለው ቢያዩ የማይነግራቸው ሆነ ተመልሰው ሂዱ ምን አላችሁ አላቸው። ቀንቶ ቢያዩ ን ከመንገር በተቁጠረ ነበር አሉት። ያውቅለታልና ምን ሲያደርግ ነበር አላቸው። ሂደን ብንነግረው ዝም አለን። ኋላ ከተክል ቦታ ገብቶ የወራ የወራውን ነቅሎ ያልወራውን አፈር እያስታቀፈ ቁይቶ ተመልሶ ተቀመጠ። ይነግረናል ብለን ብናይ የማይነግረን ሆኖ

ወንጌል ዘግጥምስ።

መጣን አሉት። እናንተ ባታውቁት ነው። እንጂ እሱስ ነግሯችኋል። የወራውን መንቀሉ ያባትህን ቤተ ሰብ አሰናብት ሲለኝ ነው። ያልወራውን አፈር ግስታቀፋ ያንተን ቤተ ሰብ ገዝተህ ኑር ሲለኝ ነው። ብሎ ያባቱን ቤተ ሰብ አሰናብቶ የሱን ቤተ ሰብ እየገዛ በጤና የሚኖር ሁኔታ። እንደዚህም ሁሉ ያሥራ ሠርቶ አሳያቸው እንጂ ገልጸ እንዳልነገራቸው ጌታዎቻችሁ ለት አድርጎ አሳያቸው እንጂ ገልጸ አምላክ እኔ ነኝ አላላቸውም።

ዘከመ ወደሶ እግዚአቤላ የሱስ ለዮሐንስ መጥምቅ።

- ፩ ወሶስ ኃለፋ አሉ ላዕክን የሱስን ስህተት ይብሉሙ ለሕዝብ በእንተ የሱስን መጥምቅ። ሉቃስ ፯፡፳፬።
- ፪ ከዮሐንስ ተልከው የመጡት ከሄዱ በኋላ የዮሐንስ መጥምቅን ነገር ለሕዝቡ ይነግራቸው ጀመር። የሱስን መላኩ ተጠራጥሮ እንዳይደለ ሄደው ይረዱት ብሎ እንደ ሆነ። ሳሉ አለመናገሩ ከሄዱ በኋላ መናገሩ ስለምን ቢሉ ሳሉ ነግሯቸው ቢሆን አመስግኖ ቢል ከበት አመስግኖ ላከበት ባሉ ነበርና።
- ፫ ምንተኑ መ ወግእክሙ ገዳመ ትርአዩ።
- ፬ በገዳም ምን ልታዩ ወጥታችኋል። ብርግኑ ዘይትሀወስ እምነፋሱ ነፋስ የሚወዘውዘው መቃ መ

ስዩን ልታዩ ወጥታችኋል። ወሚመ ብእሴት ዘርሁይ በቀጠንተ አልባስ። ወይም ረፈእ ገምጃ የለበሰን ልታዩ ወጥታችኋል። እለሰ ቀጠንተ ይለብሱ ውስተ አብያተ ነገሥት ሀለዉ። ገምጃ የለበሱ በነገሥታት ቤት በገዳም አሉ። ረፈእ ገምጃ የለበሰ በገዳም እንደምን ይገኛል ቢሉ ነገሥታት መኳንንት ተድላ እናድርግ ባሉ ጊዜ ገዳም ወጥተው ጃን ጥላ አስጥለው ድንኳን አስተክለው ይውላሉ በዚህ ጊዜ ብዙ ባለወጎች አገጠው ይታያሉና። አንድም ምንተኑ መ ብለህ መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንደሚወዘውዘው የናንተም ልቡና አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ። አንድ ጊዜ ዕሩቅ ብእሴ ነው ይላል። የሱስንም አንድ ጊዜ ዕሩቅ ብእሴ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ ይልልናል ብላችሁ ወጥታችኋል። ወሚመ ብእሴት ሌታ ቀን ገምጃ እንዲለዋወጥ የናንተም ልቡና አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ዕሩቅ ብእሴ በማለት ይለዋወጣል። የሱስንም አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ዕሩቅ ብእሴ በማለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል። አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሱስንም አንድ ጊዜ ዕሩቅ ብእሴ አንድ ጊዜ የባ

ሕርይ አምላክ ይላል ብላችሁ ወጥታችኋል። ወሚመ። ሌታ ቀን ገምጃ እንዲለዋወጥ የሱስን ስም አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ዕሩቅ ብእሴ በማለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል። አለሰ። የጦቱን ለማታ የማታውን ለጦት የሚለዋውጡ ራት አግቦች በነገሥታት ቤት አሉላችሁ። አንድም ለምንት ወግእክሙ ትርአዩ ገዳመ በል። ወደ ገዳም ታዩ ዘንድ ለምን ወጥታችኋል። ብርግኑ ነፋስ የሚወዘውዘው መቃ መስዩን ልታዩ ወጥታችኋልን ልታዩ ወጥታችኋል ልታዩ ወጥታችኋል። ወሚመ ብእሴት። ረፈሶ ገምጃን የለበሰን ልታዩ ወጥታችኋልን ልታዩ ወጥታችኋል። ረፈሶ ገምጃ የለበሱ በነገሥታት ቤት አሉ። ወምንተኑ መ ወግእክሙ ትርአዩ። ምን ልታዩ ወጥታችኋል። ነቢየት። ነቢይን ልታዩ ወጥታችኋል። እው እብለክሙ ውለቱ ፈድፋድ የዓቢ እምነቢያት። አምን ትሉኝ እንደሆነ የሱስን ስ ከነቢያት ይበልጣል ብዬ እንዲበልጥ በእውነት እነግራችኋለሁ። እስመ ዝንቱ ውለቱ ዘበእን ቲአሁ ተጽሕፈ ናሁ እነ እፈኑ መልእኪየ ቅድመ ገጽክ ዘይጸይሕ ፍናተክ በቅድሚኩ። ሚልክ ይገኛል። ስፊትህ መን ጸገ። በፈትህ መን ገድህን የሚጸርግ መልክተኛ

የግድምስ ወንጌል

ዩን እነሆ በፊትህ አልከሉ ተብሎ የተነገረለት ይህ የሐንስ ነውና በሌላው አለቦቱ መልክ ለመልክ ይላል። ከዚህ እንዲህ አለ እንደምነው ቢሉ ለሌላው እውነት ነው አሉ ግን ትንቢት ተነግሮለታል።

፲፩ አማን አብላከሙ አተንሥአ እምትውልድ እንስት ዘየጻቢ እምየሐንስ መጥምቅ።

፲፪ ሌቶች ከወለደኛው ወገን ከየሐንስ መጥምቅ የሚበልጥ አልተነሳም ብዬ እንዳልተነሳ በእውነት እነግራችኋለሁ። ስሕተት በሐዋን ተጀምሯልና እምትውልድ እንስት አለ። ወበመንግሥተ ሰማይሰ ዘይንዕሶ የንብዮ።

መንግሥተ ሰማይ ሆኖ በመሰጠት ግን መንፈቅ የሚያንሰው ጌታ ይበልጠዋል። አንድም ወደ መንግሥተ ሰማይ በማግባት ከመንግሥተ ሰማይ ተገደውጣት ግን ደቀ መዝሙሩ የሐንስ ወንጌላዊ ይበልጠዋል ለዚያ ሥልጣን ከሆነት አለው። ለዚህ ግን ሥልጣን ከሆነት አልነበረውምና።

፲፫ ወእመዋዕለ የሐንስ መጥምቅ እስከ ዛሬ ዕለት ትትገፋፅ መንግሥተ ሰማይት።

፲፬ የሐንስ መጥምቅ ግስተማር ከጀመረበት ቀን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ መንግሥተ ሰማይ ወንጌል የሚቀበላት አጥታት ባይላለች።

ወገሩን ይትግሰጥዋ።

ግግ ወጋሪ ልቦደ ሠሪ የነበሩ ሐዋርያት ይቀበሏቸዋል። ገፋፅ

ያን ይላል ሰውን በግብር ምክንያት ይበድሉ የነበሩ እለ ግድምስ እለ ዘኬምስ ይቀበሏቸዋል። ይትግሰጥዋ ግለቱ ግን የወደዱትን ምግብ እየተሻሙ እንዲመገቡት ወደው ይቀበሏቸዋል ሲል ነው አንድም ወእመዋዕለ የሐንስ ብለህ መልስ የሐንስ ግስተማር ከጀመረበት ቀን ጀምሮ መንግሥተ ሰማይት የሚወርሳት አጥታት በድላ ትናራለች ወገሩን በንስሐ የሚበድሉ ምዕመናን። ገፋፅን ይላል ሰውን በንስሐ የሚበድሉ ተሳውስት ይወርዷቸዋል።

፲፭ እስመ ከሉሙ ነቢያትኒ ወአሪት እስከ የሐንስ ተነበዩ።

፲፮ አሪትም ነቢያትም ሁሉ እስከ የሐንስ ድረስ አስተምረዋልና ወእመሰ ትፈቅዱ ትትወከፍዎ ዝውአቱ ኤልያስ ዘሀለዎ ይምዳሉ።

ናሁ እነ እፈኑ መልአኪየ ተብሎ የተነገረ ለኤልያስ ነው እንጂ መቼ ለየሐንስ ነው እንዲሉት አውቆ አመጣ እንዲሉትም አውቆ ማምጣት ልማድ ነው እንዳለፈው በልምዕራፍ ርቅፋ፤ ሚል ፀ ር፤

፲፱ ልትቀበሉትስ ከወደዳችሁ ይመጣ ዘንድ ያለው ኤልያስ ይህ የሐንስ ነው። ሐተታ የሐንስ ኤልያስን በምን ይመስለዋል ቢሉ ኤልያስን ፀገር ይለዋል የሐንስንም ዘልብሱ ፀገረ ገመል ይለዋልና። ኤልያስን ጸዋሚ ተሐራሚ ዝጉሐዊ ባሕታዊ ይለዋል የሐንስንም ጸዋሚ ተሐራሚ ዝጉሐ

ዊ ባሕታዊ ይለዋልና ኤልያስ መንግሥፀ አክግብ ወኤልዛቤል እንደሆነ የሐንስም መንግሥፀ ሄርድስ ወሄርድያዳ ነውና። ኤልያስ ለደኃራዊ ምጽአቱ መንፈቅ ተቀድሞ እንዲያስተምር። የሐንስም ለተዳማዊ ምጽአቱ መንፈቅ ተቀድሞ አስተምሯልና።

፲፭ ዘዐ ዕዝን ሰሚዓ ለይስማዕ።

፲፮ ኤልያስ የተባለ በቁሙ ኤልያስ እንዳይደለ የሐንስ እንደሆነ ዕዝነ ልቡና ያለው ያስተውል።

፲፯ በመኑ አስተማሰሉሙ ለሰብአዛቲ ትውልድ።

፲፯ ቤተ አይሁድን በምን እመስላታለሁ ምሳሌ ቢያጣላት አንድም ይመስሉ ደቂቀ ለማለት።

ይመስሉ ደቂቀ እለ ይነብሩውስተ ምሥያጥ።

ካደባባይ የተቀመጡን።

ወይጺውፀ ቢጸሙ።

ባልንጀርቻቸው የሚጠሯቸውን።

፲፯ ወይቤልምሙ እንዘርነ ለክሙ ወኢዘፈንክሙ።

፲፯ የዘፈን ዜማ ቀነቀንላችሁ አልተቀበላችሁንም።

አስቆቀውነሂ ለክሙ ወኢበከይክሙ።

የልቅሶ ዜማ ቀነቀንላችሁ አልተቀበላችሁንም የሚሉ ልጆችን ይመስላሉ።

፲፮ እስመ መጽአ የሐንስ እንዘኢይበልዕ ወኢይሰቲ ወይቤልም ጋኔን ቦቱ።

፲፮ የሐንስ ሳይበላ ሳይጠጣ ቢያስተምር የማያስበላ የማያስ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ጠጣ ጋኔን አድርጎታል ብላ ችሁታልና አስቆጥውኝሂ ላለው።

፲፱ ወመጽአ ወልደ እጋለ እመሕያው እንዘ ይበልዕ ወይሰቲ፤ ወይቤልም ነዋ ብአሳ፣ በላዒ ወሰታዬ ወይን አርከ መጸብሐን ወሐጥአን ።

፲፱ ወልደ እጋለ እመሕያው ክርስቶስ እየበላ እየጠጣ ቢያስተምር መብል መጠጥ ወጻጅ የኃጥአን የመጸፋሐን ወጻጅ ብላችሁታልና። እንዘርነ ለክሙ ላለው። ሐተታ ሕጻናቱ አራቱ ሦታ ናቸው አንዱ ሦታ የዘፈን ዜማ ቀንቀኑ አንዱ ሦታ ተቀበሉ አንዱ ሦታ ዝም አሉ በጻር ያሉ አንዱ ሦታ እኒያ ሲቀበሉ እኒህ ዝም ማለታቸው ደስ ባይላቸው እንጅ ነው ብለው የልቅሶ ዜማ ቀንቀኑ የተቀበሉ ተቀበሉ ያልተቀበሉ ዝም አሉ። የዘፈን ዜማ የቀንቀኑ አርድእተ ክርስቶስ የተቀበሉ ኃጥአን መጸብሐን ያልተቀበሉ ጸሐፍት ፈሪሳውያን የልቅሶ ዜማ የቀንቀኑ አርድእተ የሐንስ ። እንደም ሰስቱ ሦታ ናቸው አንዱ ሦታ የዘፈን ዜማ ቀንቀኑ አንዱ ሦታ ተቀበሉ አንዱ ሦታ ዝም አሉ እኒህ ሲቀበሉ እኒያ ዝም ማለታቸው ደስ ባይላቸው እንጅ ነው ብለው የዘፈን ዜማ የቀንቀኑት መልሰው የልቅሶ ዜማ ቀንቅነዋል የተቀበሉ ተቀበሉ አንቀበልም ያሉ ዝም አሉ የተቀበሉ ሐጥአን መጸብሐን አንቀበልም ያሉ ጸሐፍት ፈሪሳውያን

የጌታን ትምርት በዘፈን የየሐንስን በልቅሶ መስሎ ተናገረ ስለምን ቢሉ በጌታ ትምርት ታምራት ተደርጎበታል ልጅነት ተገኝቶበታል። በየሐንስ ትምርት ግን ልጅነት አልተገኘበትም ታምራት አልተደረገበትምና ምነው ያውስ ቢሆን የየሐንስ ቀድሞ የጌታ አይከተልም ነበር ቢሉ የጌታ ቃል ሳለ የባሪያ ቃል አናስቀድምም ብለው በብያኔ አስቀድመውታል ነገር ግን ሁሉም አንድ ነው። የሐንስ ሳይበላ ሳይጠጣ ማስተማሩ ታምራት መስጧቸው ይሳቡ እንደሆነ ብሎ። ጌታ እየበላ እየጠጣ ማስተማሩ በፍቅር ለመሳብ ነው። ከዚያም ቢያጠምዱ ከዚያም ቢያጠምዱ ለመያዝ እንደሆነ። ወጸድቀት ጥበብ እምደቂቃ ወእምግባራ።

ጥበብ ወልድ ከሥራዋ ከልጆቹዋ የተነሣ ከበረኝ ። ጸድቀት እምኔ የትዕማር እንዲል አንድም ደቂቃ በምግባራ በሥራዋ ልጆቹዋን ረታች ጸድቀተኒ ትዕማር እንዲል አንድም ጥበብ ወልድ ከልጆቹዋ ይልቅ በሥራዋ ከበረኝ።

ዘክመ ኄሶን ለአህጉር ኢነሳሕያት።

ጸ ወእምዝ አኅዝ እግዚእ ኢየሱስ ይኒሶን ለአህጉር አለ በውስቴቶን ገብረ ኃይለ ብዙኃ።
ጸ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ክርስቶስ

ደጋግ ታምራት ያደረገባቸውን ምክራባት ይነቅላቸው ጂመር።

እስመ ኢነስሐ። አላመኑምና።

ጸጅ ወይቤሎን አሌ ለኪ ኮራዚ ጸጅ ስመ ምክራብ ነው ኮራዚ ወየልሽ እያለ ። ሉቃ ፲፫፻፫ አሌ ለኪ ቤተ ሳይዳ። ቤተ ሳይዳ ወየልሽ። እስመ ሶበ በጠሮስ ወበሲዶና ተገብረ ኃይል ዘተገብረ በውስቴትክን።

በናገተ የተረደገው ታምራት በጠሮስ በሲዶና ተደርጎ ቢሆን።

እምነስሐ በሐመድ። ማቅ ለብሰው አመድ ነስንሰው ንስሐ በገቡ ነበር። ሐተታ በጠሮስ ኪራም ጅጃ ዘመን ኑሮ የለምን በሲዶናስ ኤልያስ ጆ ምውት ኤልሳዕ ሁለት ምውት አስነሥቶ የለም ቢሉ በኒያ ሕፀፀ አለበት በጌታ ግን ሕፀፀ የለበትምና የኒያ የጸጋ ነው የጌታ ግን የባሕርይ ነውና።

ጸጅ ወባሕቱ እብለከሙ ጠሮስ ወሲዶና ደረከባ ሳሕተ ፈድፋድ እምኔክን አመ ፅለተ ደይን።

ጸጅ ነገር ግን ጠሮስ ሲዶና በፍርድ ቀን ከናገተ ይልቅ ፅረፍትን ያገኛሉ ብዬ እነግራችኋለሁ

ጸ፫ ወአንተኒ ቅፍርናሆም ለእመ እስከ ሰማይ ትትሌዓሊ እስከ ሲኦል ትወርዲ።

ጸ፫ አንቺም ቅፍርናሆም እስከ ሰማይ ብትደርጁ እስከ ሲኦል ትወርዲ ዘንድ አለሽ። አንቺም

ቤተ እይሁድ ክርስቶስን ዕሩቅ ብእሲ እስከ ግለት ብትደርጁ ገሃነም ትወርጃ ዘንድ አለሽ = እስመ ሶቡ ተገብረ ኃይል ዘተገብረ በውስቴትኪ እምህ ለወት እስከ ዮም

ባንቺ የተደረገ ታምራት በሰ ዶም ተደርጎ ቢሆን ንስሐ ገ ብታ ከተፈረደባት ፍርድ ድ ና እስካሁን በሕይወት በኖረ ች ነበር = ሐተታ = በሰዶም ሎ ፕ በእንባው ደረቅ እንጨት አለምልግል መላእክትንስ እ ንግድነት ተቀብሎ የለም ቢ ሉ የሱ የጸጋ ነው የጌታ ግ ን የባሕርይ ነውና፤ በሱ ሕፃ ላለበት በጌታ ግን ሕፃ የለ በትምና።

፳፱ ወባሕቱ እብለከሙ ከመ ም ድረ ሰዶም ሳሕተ ትረክብ ፈ ድፋዶ እምኔኪ አመ ዕለተ ደ ይን

፳፱ ነገር ግን በፍርድ ቀን ካንቺ ይልቅ ሰዶም ዕረፍትን ታገኛ ለች ብዬ እነግራችኋለሁ።

፳፭ ወይለተ ጊዜ አውሥኦ እግዚ አ ኢየሱስ ወይቤ አአምነከ አባ እግዚአ ሰማያት ወምድ ር = ሉቃ ፲፩ ፩

በዚህ ያልተያዘ በሉቃስ የተ ያዘ ነው። ሰብዓ አርድኦት መ ፕተው አጋንንት ገረሩ ለነ በ ስምክ ብለውታል እነሱ ግመ ስገን ባይቻላችው በሳቸው ተ ገብቶ ያመሰግንላቸዋል = ያን

፳፭ ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ክርስ ቶስ ሰማያት ምድሩን የፈጠ ርሀ አባቲ አመሰግንሃለሁ አ ስ ወልድዮ እመና እንዲል አ እኩቶ ሲል።

ዘኃባዕኮ ለገንቱ እምጠቢባን ወግእምራን ወከሠትኮ ለሕፃ ናት

የኔን አምላክነት አዋቆች ነን ከሚሉ ከጸሐፍት ከፈሪሳውያ ን ሠውረሀ ለሕፃናተ አእምሮ ለሐዋርያት የገለጥኸው።

፳፮ እወ አባ እስመ ከመዝ ኮነ ሥምረትከ በቅድሚክ።

፳፮ አዎን አባቲ አዋቂ ነን ከሚ ሉ መሠወር አላዋቂ ነን ለሚ ሉ መግለጥ ቀድሞም ልማድ ሀ ነው ምሥጢረ ደኅነትን ከሰብአ ትካት ሰውረሀ ለኖኅ ከሰብአ ሰዶም ሰውረሀ ለሎፕ እንደገለጥህ።

፳፮ ኩሉ ተውሀበኒ እምኅብ አቡየ። ዮሐንስ ፮ ፵፮ = ፮ ፳፭ ፳፱ = ፮ ፲፱ = ፲ ፲፭።

፳፮ ሁሉ ካባቲ ዘንድ ተሰጠ ች። የተሰጠውስ በማኅዕን ስሊ ፕሀድ ነው፤ ወለዘፈቀደ ወል ድ ይከሥት ሎቱ ለማለት ነው እንጂ ወአልቦ ዘየአምሮ ለወልድ ዘእንበለ አብ።

አብን ወላዲ ካላለ ወልድን ተወላዲ ብሎ የሚያምን የ ለም።

ወአልቦ ዘየአምሮ ለአብ ዘእ ንበለ ወልድ።

ወልድን ተወላዲ ካላለ አብን ወላዲ ብሎ የሚያምን የለም አንድም አብ ገንቱ ውለቱ ወልድዮ ብሎ ሳይመሰክርለት ወልድን የሚያውቀው አልነ በረም። ወአልቦ፤ ወጸእኩ እም ኅብ አብ ወመጸእኩ አቡየ ፈነወኒ ዘርእየ ኪያየ ርእየ ለአቡየ ለነ ወአብ አሐዱ ን

ሕን ብሎ ሳይመሰክር አብን የሚያውቀው አልነበረም፤ አ ንድም፤ ከአብ በቀር አብ ያው ቀዋል እንጂ ያለ አብ ወል ድን በባሕርይ የሚያውቀው የለም። ወአልቦ፤ ከወልድ በቀ ር ወልድ ያውቀዋል እንጂ ያ ለ ወልድ አብን በባሕርይ የሚ ያውቀው የለም።

ወለዘፈቀደ ወልድ ይከሥት ሎ ቱ።

ወልድ ለገልጽለት ለወደደው ይገልጽለታል ፈቀደ ለሁለ ቱም

፳፭ ንው ኅቤየ ኩልከሙ ስሩሃን ወክቡዳነ ዮር።

፳፭ ሸክም የከፀጻችሁና የደከማች ሁ ሁሉ ወደኔ ኑ ግለት በፃ ግ ኦሪት በፃፃ ኃጢአት የደ ከማችሁ ዮረ ገሃነም የረበናት ትብትብ ያለባችሁ በኔ እመኑ፤

፳፱ ወአነ አንርራከሙ። ኤር ፮ ፲፱፤ ሐዮንስ ፭ ፫።

ዕረፍተ ነፍስ ሰጥቺ አሳርፋች ፳፱ ኋለሁ፤ አብነት ንሥኡ ፀፋ ይላል። ቀንበራን ተ ሸከሙ ግለት ሕጌን ያዙ። ሐ ተታ ቀንበር አላት ወንጌልን ቀንበር ሁለቱን በሮች አንድ እንድታደርግ ወንጌልም ሕዝ ብና አሕዛብን አንድ ታደርጋ ለችና።

ተመሀሩ ወአእምሩ እምኔየ ከ መ የዋሀ ለነ ወትሐት ልብየ የዋሀ ትሐት እንደሆንኩ መ ጠን ከኔ ተምራችሁ ዕወቁ። ወትረክቡ ዕረፍተ ለነፍሰከሙ ዕረፍተ ነፍስ ታገኛላችሁ።

፳፱ እስመ ለርዕትየኒ ሠናይ።

፳፱ ቀንበራ ለገብ ነውና።

ወንጌል ዘግጥም ስ =

ወያርየኒ ቀሊል። ሸክሚ ቀሊል ነውና። ሕጌ ወንጌል ደግ ሕግ ናትና። ትእዛዜም ቀሊል ነውና። ከዚህ የከበደን አለ ለዘሂ ጸፍኦክ መልታሕቲክ ዘየማን ሚጥ ሎቱ ካልዕታሂ ወለዘሂ አበጠክ አሐዶ ምዕራፈ ሐር ምስሌ ሁ ዪተ ወለዘሂ ይፈቅድ ይትግንልክ መልበሰክ ኅድግ ሎቱ ከዳነከሂ ትላለች ከዚህ የከበደ ምን አለና እንዲህ አለ ቤሉ አደርጋዋለሁ በሚል ዘንድ ቀሊል ነውና። አንድ ም ለወጣንያን ከቡድ ቢሆን ለፍጹማን ቀሊል ነውና። አንድ ም = ከሕገ ኦሪት ሲለይ ነው። ኦሪት ውገሩ ስቀሉ ብላ ካሰናበተች በኋላ ምላሽ የላትም ወንጌል ግን በንስሐ ትላለችና። ንስሐውን ቅሉ ስብዓ በበስብዓ ትላለችና። ሕግሰ መሚሐዊት ተራጎርኃት እንዲል = አንድም ኦሪት ፈጽማችሁ ጽደቁ ትላለች። ወንጌል ግን በክርስቶስ ፈጻሚነት ትላለችና። አንድም ከሕገ አረሚ ሲለይ = ሕገ አረሚ ላህምስ ጎልቀ ሠዕ ስብእ ትላለች በወንጌል ግን ይህ ሁሉ የለምና። ከሕገ አሕዛብ ሲለይ = አሕዛብ ከዳርገብተው ዛፋን ቂርጠው እጅ እግር ሲያወጡ ቀለሙን ንድፋን ሲያከናውኑ ደካም አለበትና

ምዕራፍ ፲፪።

በእንተ ሰዊት።

፩ ወበውለቱ መዋዕል ወፈረ ከግዚእ ኢየሱስ በሰንበት እን

ተ ማዕከለ ገራውህ = ማር ፪ ሸ፣ ለ፩ ፤ ፩።
 ፩ በዚያ ወራት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቅዳሜ በርሻ መካከል ሄደ።
 አርዳኢሁስ ርኅብ ወአኃዙ ይምህወ ሰዊተ ወይብልው።
 ደቀ መዛሙርቱ ግን ተርበው ነበርና እሸት እያሹ ይበሉ ጀመር።
 ፪ ወርእዮሙ ፈሪሳውያን ይቤልዎ ርኢ ዘይገብሩ አርዳኢከዘ ኢይከውን ገበረ በሰንበት።
 ፫ ፈሪሳውያን ስምተው ደቀ መዛሙርትህ በሰንበት ሊሠሩት የማይገባ ሥራ ሲሠሩ አስተውል አሉት።
 ፬ ወይቤሎሙ ኢያንበብከሙኑ ዘገብረ ዳዊት አመ ርኅብ።
 ፭ ዳዊት በተራብ ጊዜ ያደረገውን አልተመለከታችሁም አላቸው።
 ውእቱኒ። ወእለ ምስሌሁ። ፯ እሱም ከሱ ጋራ ያሉ ብላቴ ኖቼ ያደረጉትን።
 ፸ ዘከሙ በእ ቤቶ ለእግዚአብሔር ወበልዓ ሐባውዘ ቀሩርባን ዘኢይከውኖ ለበሊዕ።
 ፱ ከቤተ እግዚአብሔር ገብቶ ሊበላው የማይገባውን መሥዋቱን እንደበላ።
 ወኢ ለእለ ምስሌሁ። ከሱም ጋራ ያሉ ሊበሉት የማይገባውን።
 ዘእንበለ ለካህናት ለባሕቲቶሙ ለካህናት ብቻ ይገባቸዋል እንጂ።
 ፳ ወካዕበ ኢያንበብከሙኑ ዘሁሉውስተ ኦሪት ከመ ካህናት እለ ውስተ ቤተ መቅደስ ያረ

ዙስዋ ለሰንበት = ዘሌ ሸ፤ ፳፤ ዘጉ ሸ፳፤ ፱።
 ፳ ይስዕርዋ ሲል ነው። በቤተ መቅደስ ያሉ ካህናት ቅዳሜን እንዲሸጉት በኦሪት የተጻፈውን አልተመለከታችሁም፤ ይሥዕርዋ ማለቱ ላሙን ሲያርዱ ሥጋውን ሲያወራርዱ መሬቱ ይዳሳል ሥሩ ይበጠሳልና። ወኢይከውኖሙ ጌጋየ።
 ዕዳ እንዳይሆንባቸው።
 ፳ እብለከሙ ከመ ዘየዓቢ እም ቤተ መቅደስ ሁሉ ዝየ።
 ፳ እኒያማ የታዘዘውን ቢያደርጉ ምን ዕዳ ይሆናል ትሉኝ እንደሆነ ከቤተ መቅደስ የሚበልጥ በዚህ አለ ማለት ምሳሌ የን ሲያገለግሉ ሰንበትን ቢሸሩ ዕዳ ካልሆነባቸው አማናዊ ቤተ መቅደስ እኔን ሲያገለግሉ በቤሉ ዕዳ አይሆንባቸውም ብዬ እነግራችኋለሁ።
 ፳ ሶበሰ ተአምሩ ምንት ውእቱ ዘይቤ ምጽዋተ አበድር አመሥዋዕት እምኢኮነንክምምሙ ለእለ ኢይኤብሱ። ሆሌ፤ ፳፤ ፯።
 ፳ ምጽዋተ አበድር አመሥዋዕት ያለውን ምንም እንደሆነ ብታውቁስ ማለት እኒህን መንቀፍ መሥዋዕት እኒህን አለ መንቀፍ ምጽዋት እንደሆነ ብታውቁስ ባልበደሉ በሐዋርያት ባልፈረዳችሁም ነበር። አንድም ይኤብሱ ይላል ሳይበድሉ በድለዋል በምትሏቸው በሐዋርያት ባልፈረዳችሁባቸውም ነበር። እምኢያቀሳሳክምምሙ። በበትረ ረሀብ ይመቱ ባላላችኋቸውም ነበር እምኢያቀጽልክምምሙ። በረኃብ እንደ

ቅጠል ይርገፋ ባላላችኋቸው ም ነበር።

፩ እስመ እግዚአ ውላቱ ለሰን በት ወልደ እንላ እመሕያው ክርስቶስ።

፪ የሰንበት ጌታዋ ወልደ እንላ እመሕያው ክርስቶስ ነውና፤ እብለክሙ ዘየዓቢ እምቤተ መ ቅድስ ሀሎ ዝዩ። እንደም ሰን በትሰ በእንተ ሰብእ ተፈጥረ ት ወእኮ ሰብእ በእንተ ሰንበ ት ይላል በግርቆስ። ሰንበት ስ ለሰው ተፈጥራለች እንጂ፤ ሰ ው ስለ ሰንበት አልተፈጠረ ም ግለት ሰንበት ሰው ከየግ ረኃብ ሊያርፍባት ተፈጥራለች ና እምኢኩነንክምም። በል።

፫ ወፈለሰ እግዚአ ኢየሱስ እም ህዩ ወቦአ ውስተ ምክራቦ ሙ። ግር ር፤ ጳ፤ ሉቃ ጳ፤ ጳ።

፬ ጌታችን ከዚያ አልፎ ከምክ ራባቸው ገባ።

በእንተ ዘየብሰት እደሁ።

፲ ወናሁ ሀሎ ብእሲ ዘየብሰት እደሁ።

፲ እጁ ልምሾ የሆነች ሰው አለ ወተስእልዎ እንዘ ይብሉ ይክ ውንኑ በሰንበት ፈውሶ። ቅዳሜ ድውይ መፈወስ ይገባ ልን አይገባም ብለው ጠየቁት፤ ከመ ያስተዋድድዎ። ሊያጣሉት ሊያክስሱት። ሐተ ታ አይገባም ቢላቸው የእግዚ አሐር ወገን ነኝ ይላል የሰው ጥፋት አያሳዝነውም ለግለት ይገባል ቢላቸው የሙሴን ሕ ግ አፈረሰ ብለን እንጣላዋለን ብለው።

፲፩ ወይሴሎሙ መኑ እምውስቲ ትክሙ ዘቦቱ አሐዳ በግዕ ወ እመ ወድቆ ውስተ ግብ በሰ ንበት ዘኢይእኅዞ ወኢያነሥኦ ዘዳ ሸዩ፤፬።

፲፪ ከናንተ ወገን እንድ በግ ያለ ው ሰው በሰንበት ከፈረፈር የገባበት መራቱን ድሶ ስፋን በጥሶ የግያወጣው ማነው። ኢይእኅዞኑ አያወጣውምን አ ኩኑ ይእኅዞ ያወጣው የለምን

፲፫ እፎ እንክ ፈድፋድ ይኑይስ ሰ ብእ እምነ በግዕ።

፲፬ ያማ እንደታ ትሉኝ እንደሆ ነ ከተፈጥሮተ በግዕ ተፈጥሮተ ሰብእ እንደምን ይበልጥ።

፲፭ ይክውንኬ በሰንበት ገቢረ ሠ ናይ።

፲፮ እንከያስ ቅዳሜ ድውይ መፈ ወስ ይገባል።

፲፯ ወእምዝ ይሴሎ ለውላቱ ብእ ሲ ስፋሕ እደከ።

፲፰ በኋላ ያን ሰው እጅህን ዘርጋ አለው። ወሰፍሐ እደሁ።

እጁን ዘረጋ። ወሐይወት ሰቤሃ።

ፈጥና ዳነች። ወኮነት ከመ ካልዕታ።

ቀኝቱ ናት ቢሉ እንደ ግራ ይቱ ግራቱ ናት ቢሉ እን ደ ቀኝቱ ሆነች። እንተ የማን ይላል በሉቃስ እንደ ግራቱ ቱ ሆነች።

ወወጊሎሙ ፈሪሳውያን ተማክ ፍ በእንቲአሁ ከመ ይቅትልዎ ፈሪሳውያን ወጥተው ሊገድሉ ት እንግደለው ብለው ተማ ከፍ።

በእንተ ርገራሌሁ ለእግዚአ ኢየሱስ።

፲፩ ወአእግሮ እግዚአ ኢየሱስ ተግኅሠ እምህዩ።

፲፪ ጌታም ሊገድሉት እንደመከፍ አውቆ ከዚያ ወጥቶ ሄደ። እ ንዳይሞት ጊዜው አልደረሰም ና ከዚያው ሳለ ድኖም ቢሆን ምትሐት ነው ባሉት ነበርና። ወተለውዎ ብዙኃን ሰብእ። ብዙ ሰዎች ተከተሉት። ወአሕዩዎሙ ለክሎሙ። ሁሉንም አዳናቸው።

፲፫ ወገሠዎሙ ከመ ኢያግናድዎ

፲፬ አትንገሩ አላቸው፤ ሐተታ ውዳሴ ከንቱ አይኻ ምና የሚያምኑበት ጊዜ አል ደረሰምና። እስከ ትንግሌ።

፲፭ ከመ ይትፈጸም ዘተብሀለ በኢ ሳይያስ ነቢይ እንዘ ይብል።

፲፮ በነቢዩ በኢሳይያስ እንዲህ ተ ብሎ የተነገረው ይደርስ ይፈ ጸም ዘንድ።

፲፯ ወናሁ ወልድዩ ዘኃረይኩ። ኢሳ ግዩ ጳ።

፲፰ ለተዋህዶ የመረጥሁት ልጄ። ወፍቁርዩ ዘሠምረቶ ነፍስዩ። ሕይወቼ መንፈስ ቅዱስ ለህ ልውና የመረጠችው ወዳጄ። ወአነብር መንፈስዩ ሳዕሌሁ። ሕይወቲ መንፈስ ቅዱስን ሕ ይወት የማደርግለት።

፲፱ ውላቱ ይሜህር ፍትሕዩ ለአ ሕዛብ ወክነኔዩ ለሕዝብ።

፲፱ እሱ ሃይማኖተ ወንጌልን ለአ ሕዛብ ሃይማኖተ ኦሪትን ለአ ስራኤል ሲያስተምር። ኢይደምፅ ወኢይጸርገ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

አይሰማም። ወአለበ ዘ
 ይሰምዕ ቃሉ በምክራባት።
 በምክራባት ሲያስተምር የሚ
 ሰማው የለም ተብሎ በኢሳይ
 ያስ የተነገረው ትንቢት ይደ
 ርስ ይፈጸም ዘንድ። ሐተታ በ
 ዮሐንስ ወዓልዓለ ቃሉ በምክ
 ሬብ ይላል በዚህ እንዲህ
 አለ አይጣላም ቢሉ አይጣላም
 ነገር እንደ ዮሐንስ ነው አሰ
 ምቶ ነው የሚያስተምር። ከ
 ዚህ እንዲህ ማለቱ ውዳሴ ከ
 ንቱ አይሰማበትም ሲል ነው።
 ብርዕ ቅጥቁጥ ኢይሰበር።
 ከእግሩ ጭምትነት የተነሣ አ
 ስኳሉ የወጣለት የዕንቁላል
 ቅርፍት አይደቅበትም።
 ወሠዕኒ ዘይጠይስ ኢይጠፍዕ
 ከቃሉ ልዝብነት የተነሣ የሚ
 ጤያጤያስ የጤፍ ኩስታሪ አ
 ይጠፋበትም።
 እስከ ይገብዕ ፍትሐ መዊያቱ
 አሸናፊ ፍርዱ በአይሁድ በአ
 ጋንንት እስኪመለስ ድረስ።
 ወበስመ ዚአሁ ይትአመኑ አ
 ሕዛብ።
 አሕዛብም በስሙ እስኪያምኑ
 ድረስ ያለው ይደርስ ይፈጸም
 ዘንድ። ተግሳሠ እምሆየ። አንድ
 ም በንስሐ በጎዘን የሚቀጠቀ
 ጥ በተሰፋ የሚጠያጠያስ አ
 ዳም አይጠፋም በዕለተ ዓርብ
 አቸናፊ ፍርዱ በአጋንንት እ
 ስኪመለስ ድረስ አሕዛብ በስ
 ሙ እስኪያምኑ ድረስ ብሎ የ
 ተናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘ
 ንድ። አሕየምሙ። ሞተ ሥጋው
 ለሞተ ነፍሱ ምልክት እንደሆነ
 ነ ድኅነተ ሥጋውም ለድኅነተ
 ነፍሱ ምልክት ነው። አንድም

በቅንዓት የሚቀጠቀጥ በቅንዓ
 ት የሚጠያጠያስ አይሁዳዊ
 አይጠፋም። አሸናፊ ፍርዱ በ
 አይሁድ በጎ ዘመን እስኪመ
 ለስ ድረስ። አሕዛብም በስሙ
 እስኪያምኑ ድረስ ያለው ይደ
 ርስ ይፈጸም ዘንድ። ተግክሩ ይ
 ቅትልም። አንድም መቃ መስ
 ዩ የፍግ እሳት ወንጌል አት
 ጠፋበትም። አሸናፊ ፍርዱ በአ
 ይሁድ በአጋንንት እስኪመለ
 ስ ድረስ። አሕዛብም በስሙ እ
 ስኪያምኑ ድረስ። ያለው ይደ
 ርስ ይፈጸም ዘንድ። ገሠያሙ
 ሐተታ መቃ መስዩ አላት ወ
 ንጌልን። መቃ መስዩ በጋውን
 ማንም ሲጠቀቀው ይባላል።
 ከረምት በሆነ ጊዜ በያለበት
 ያፈላል ወንጌልም ስትነገር አ
 ንድ ሰው በሰማዕትነት ይሞ
 ታል ታምራት ይደረጋል ብዙ
 ሰው ያምናል። የፍግ እሳት ከ
 ንድ ላይ ያቃጠሉት እንደሆነ
 ሁለተኛ ሶስተኛ አቃጠሉኝ አ
 ይልም ተያይዞ ይነዳል ወንጌ
 ልም በመቶ ሐያ ቤተ ሰብ ተ
 ጀምራ እስከ ምጽአት ድረስ ስ
 ትነገር ትኖራለች። አንድም
 ብርዓ ቅጥቁጠ ኢይሰብር ወሠ
 ዓኒ ዘይጠይስ ኢይጠፍዕ ይላ
 ል አብነት ተወ ያጠፋችኋል
 ቢሏቸው ስንኳን እኛን ሊያ
 ጠፋ አስኳሉ የወጣለት የዕን
 ቀላል ቅርፍትስ እንኳ አያደ
 ቅም። የሚያጠያጠያስ የጤፍ
 ኩስታሪስ እንኳ አያጠፋም
 ይሉታል ብሎ ኢሳይያስ የ
 ተናገረው ትንቢት ይደርስ ይ
 ፈጸም ዘንድ ፈለስ እምሆየ።

በእንተ ዕውር ወጽፎም
 ዘቦቱ ጋኔን።

ጳጳጤ ወእምዝ አምጽኢ ኅቤሁ ዘጋ
 ኔን ዕውረ ወጽፎም ወበሐመ
 ጳጳጤ ከዚህ በኋላ ጋኔን ዕውር ደንቆ
 ር ድዳ ያደረገውን ሰው ወደ
 ሱ አመጡ።
 ወፈወሶ እስከ ውእቱ ዕውር
 ወጽፎም ነበበሂ ወርእየሂ ወ
 ሰምዓሂ።
 ዕውረ ሥጋው በታምራት ዕ
 ውረ ነፍሱ በትምርት እስኪያ
 ይ በሐመ ሥጋው በታምራት
 በሐመ ነፍሱ በትምርት እስ
 ኪናገር። ጽፎም ሥጋ በታም
 ራት እስኪሰማ ድረስ አዳነው
 ወተደሙ ክሉሙ አሕዛብ።
 ጳጳጤ አሕዛብ ሁሉ አደነቁ።
 ወይቤሉ አኮኑ ዝንቱ ወልደ
 ዳዊት።
 ያላመኑት። የጥቡዕ የዳዊት ልጅ
 አይደለምን ይህን ያህል ርጎራጌ
 ከማን አገኘው ብለው። ያመኑ
 ት ግን የርጎራጎ የዳዊት ልጅ አ
 ይደለምን ምነዋ ቢያደርግ አሉ
 ጳጳጤ ወፈሪሳውያን ሰሚያሙ ይቤሉ
 ዝንቱሰ ኢያወፅእ አጋንንተ ዘ
 እንበለ በብኔል ዜቡል መልአ
 ከሙ ለአጋንንት ። ማቴ ፱ ፴፱
 ማር ፫ ፳፪ ሉቃ ፲፩ ፲፩።
 ጳጳጤ ፈሪሳውያን ግን ሰምተው ታ
 ምራት ይደረጋል ሰው ይሰበ
 ሰባል ወንጌል ትሰፋለች ኦሪት
 ትጠፋለች ብለው የንጉሥን
 ጭፍራ በንጉሥ ቀላጤ እንዲ
 ያስወጡት ከለቃቸው ከብኔል
 ዜቡል ተጨዋውቶ ያወጣቸዋ
 ል እንጂ ያለዚያ አያወጣቸው
 ም አሉ።

የግጥም ወንጌል

፳፮ ወለመርሙ እግዚአብሔር ለእኛ ስንሰጥህ ስንሰጥህ ይቤሉሙ ነላ መንግሥት እንተ ትትናፈቅ በ በይናቲሃ ትማስን = ሉቃ ፲፩ ፲፮

፳፯ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነገ ራቸውን አውቆባቸው እርስ በርስ የምትለያይ መንግሥት ሁሉ ትጠፋለች አላቸው ንጉሡ እንዝመት ሲል ሠራዊቱ አንዘምትም ቢሉ =

ወከላ ሀገር =

እርስ በርስም የምትለያይ ሀገር አትጸናም ትፈታለች = ቹሙ እንገብር ሲል ሕዝቡ አንገብርም ቢሉ =

ወእመሂ ቤት እንተ ትትናፈቅ በበይናቲሃ ኢትቀውም =

እርስ በርስም የምትለያይ ቤትም አትጸናም ትፈርሳለች = ባለቤቱ ደጋ እንሁን ሲል ቤተሰቡ ቁላ እንሁን ቢሉ =

፳፰ ወእመሰ ሰይጣን ያወፅእ ሰይጣን ተናፈቀኬ በበይናቲህ = ሰይጣንም ሰይጣንን የሚያወጣው ከሆነ እርስ በርሱ ተለያይ =

፳፱ እጅ እንከ ትቀውም መንግሥቱ =

መንግሥቱስ እንደምን ትጸናለች፣ ሐተታምን መንግሥት አለው ቢሉ የሐንስ ወልደ ማሪት እንዳየው = አባቱ መምለኬ ጣዖት ነበረ ለጣዖት ሊሰጥ ሲሂድ አስከትሎት ሂደ ሠውቶ እስኪወጣ እንቅልፍ መጣ በት ተኛ በሕልሙ ዲያብሎስ በአምሳለ ነጉሥ ዘውዱን ደፍቶ ከዙፋኑ ሁኖ ኃያላኑን በቀኝ በግራ በፊት በኋላ አቁጥ ያየዋል ከዳሪ መጥቶ ንገ

ሩልኝ ይላል ይነግሩለታል ይገባል ወዲት ነበርህ ይለዋል ከሀገር ምን አድርገህ መጣህ ይለዋል ባልና ሚስቱን ነገር ካለቀ በኋላ አጣልቼ አለያይቼ መጣሁ ይለዋል በስንት ቀን ህ ነው አለው ባ፲፩ ቀኔ ነው አለው = እስመጣው አለው = ሌላው መጥቶ ንገሩልኝ አለ ይነግሩለታል ግባ በሉት ይላል ይገባል ወዲት ነበርህ አለው ከምድር ድምባር = ምን አድርገህ መጣህ ይለዋል ወንንድማማች አጸልቼ አጋድዬ መጣሁ ይለዋል በስንት ቀን ህነው ውጽቀኔ ነው አለው ይለዋል አስመጣው ይላል ይወጣል = ደግሞ መጥቶ ንገሩልኝ ይላል ይነግሩለታል ይገባል ወዲት ነበርህ ይለዋል ከባሕር ምን አድርገህ መጣህ ይለዋል ነፋስ አምጽቼ ማዕበል ሞገድ አስነሥቼ መርከቡን ገልብጬ ሰውን አስጥሜ መጣሁ ይለዋል ስንት ቀን ህ ነው ጧ ቀኔ ነው አለ አስመጣው አለ = ደግሞ ሌላው መጥቶ ንገሩልኝ ይላል ይነግሩለታል ግባ በሉት ይላል ይገባል ወዲት ነበርህ ይለዋል ከገዳም ምን አድርገህ መጣህ ይለዋል ጭ ዘመን የዘጋውን መነኩሴ አስቼ ዓለማዊ ሥራ አሰርቼው መጣሁ አለው በስንት ቀን ህ አለው በዘመኑ ልክ ተጠግቼ አለው አንተንስ ሊያነግሡህ ይገባል ብሎ ከዙፋኑ ወርዶ ዘውዱን ደፍቶ ሲያነግሠው አየ = ሲነቃ የመነኩሳት መከራቸው የጸና ከብራቸው እንጂ ቢበዛ ነው ብ

ሎ አምኑዋል ተጠምዷል መንኩሳል

፳፻ ወእመሰ እነ በብዔል ዜቡል አወፅአሙ ለአጋንንት ውሉድ ከሙ በምንት ያወፅእምሙ

፳፻ እኔ አጋንንትን በብዔል ዜቡል የማወጣቸው ከሆነ ልጆቻችሁ ሐዋርያት በማን ስም ያወጡቸዋል በኔ ስም አይደለምን ወበእንተዝ እሙንቱ ፈታሕተ ይከውኑክሙ =

ስለዚህ ነገር ማለት እናንተ በብዔል ዜቡል ያወጸል ስላላችሁኝ ሐዋርያት በኔ ስም የሚያወጡቸው ስለሆነ እነሱ መፈራረኝ ይሆኑባችኋል =

፳፻ ወእመሰ እነ በመንፈስ እግዚአብሔር አወፅአሙ ለአጋንንት የጊኬ በጽሐት ላዕሌክሙ መንግሥተ እግዚአብሔር

፳፻ እናንተ አጋንንትን በብዔል ዜቡል ያወጣቸዋል የምትሉኝ ከሆነ እኔ ግን አጋንንትን በመንፈስ እግዚአብሔር የማወጣቸው ከሆነ ሥልጣን እግዚአብሔር ልታጠፋችሁ ተቃጥታባችኋለች አንድም እናንተ በመንፈስ እግዚአብሔር ያወግቸዋል ካላችሁኝ እኔም በመንፈስ እግዚአብሔር የማወጣቸው ከሆነ መንግሥተ እግዚአብሔር ልጅ ነት ልትሰጣችሁ ቀርባለች

፳፻ ወአልቦ ዘይክል መኑሂ በዊአ ቤተ ኃያል ወበርብሮ ንዋዮ

፳፻ ካርቦኛ ቤት ገብቶ ገንዘቡን መዝረፍ የሚቻለው የለም =

እመ አቀደመ ዓሚሮቶ ለኃያል

እስቀደሞ እጁን ካልያዘው ወእምዝ ይበረብር ቤቶ =

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

እጁን ከያዘ በኋላ ገንዘቡን ይወስዳል እንደዚህም ሁሉ ሰይጣንን በፊቱ አርጸው ሰጣው እድል ነሥቺዋለሁና አወጣዋለሁ እንጂ ያለዚያ አላወጣውም ።

፴፱

ዘኢኮነ ምስሌዩ ዕድሜው ወ-እቱ በቦታ በቅዳሴ ከኔ ጋራ አንድ ያይደል ዲያብሎስ ባለጋራዬ ነው። ወዘኢይትጋባእ ምስሌዩ ያዘርወኝ ።

በቦታ በቅዳሴ ከኔ ጋራ አንድ ያይደል ዲያብሎስ በምዕመናን እንዳላድርባቸው ያደርገኛል ። የምዕመናንን ዝርወት አንድ አድርጎ ይዘርወኝ አለ ። አንድም ዘኢኮነ ምስሌዩ ። በሃይማኖት በጉባኤ ከኔ ጋራ አንድ ያይደል ደሁዳ ባለጋራዬ ነው ። ወዘኢይትጋባእ ፣ በሃይማኖት በጉባኤ ከኔ ጋራ አንድ ያይደል ደሁዳ ፣ በመዕመናን፣ አንድም በሱ እንዳላድርቦት ያደርገኛል ።

፵፩

ወበእንተዝ እብለክሙ ዙሉ ኃጢአት ወጽርፈት ይትኃደግ ለሰብእ ። ማር ፫ ፳፮ ሉቃ ፲፪ ፲

፵፪

ስለዚህ ሰውን የሰደበ ሁሉ ኃጢአቱ ይሰርዳል ብዬ እነግራችኋለሁ ።

ወዘሰ ጸረፈ ላዕል መንፈስ ቅዱስ ኢይትኃደግ ሎቱ ። መንፈስ ቅዱስን የሰደበ ግን ማለት ሕፁዕ ያለ ኃጢአቱ አይሰረዳለትም ።

፵፫

ወዘሰ ነበቦ ቃለ ላዕል ወልደ እንላ እመሕያው ይትኃደግ ሎቱ

፵፬

ወልደ እንላ መሕያው ክርስቶስን ግን ዕሩቅ ብእሴ ያለ ይሰረዳል

ወዘሰ ነበቦ ላዕል መንፈስ ቅዱስ ኢይትኃደግ ሎቱ

መንፈስ ቅዱስን ሕፁዕ ያለ ግን ኃጢአቱ አይሰረዳለትም ። ይህን ማለቱ ይገባዋል ብሎ አይደለም ለወልድ ምክንያት አለው ሥጋ ለብሳል ። ለመንፈስ ቅዱስ ግን ምክንያት የለውም ። ከተዘጋ ቤቱ ከተደፈነ እሳቱ እንዳሉ ። አንድም አብዝንቱ ወ-እቱ ወልድዩ ብሎ መንፈስ ቅዱስ በአምሰለ ርግብ ወርዶ ሳይመሰክርለት ዕሩቅ ብእሴ ያለ ኃጢአቱ ይሰረዳል ። አብዝንቱ ወ-እቱ ብሎ ከመሰከረ በኋላ መንፈስ ቅዱስ በአምሳለ ርግብ ወርዶ ከመሰከረለት በኋላ ግን ዕሩቅ ብእሴ ያለ አይሰረዳለትም ። አንድም ሕዝባዊን የሰደበ ኃጢአቱ ይሰረዳል ። ኤጲስ ቆጶሱን የሰደበ ግን ኃጢአቱ አይሰረዳለትም ። አንድም ሥጋዊ ተዘምዶን ያፈረሰ ኃጢአቱ ይሰረዳል ። መንፈሳዊ ተዘምዶን ያፈረሰ ግን ኃጢአቱ አይሰረዳለትም ። ኃጢአት ሥጋውያት ይሰረዳል በጸም ወበጸሎት ። ኃጢአትሰ መንፈሳውያት ኢይሰረዳል በጸም ወበጸሎት ዘእንበለ ዳዕሙ በምን ዙስና እንዲል ። እንዲህ ማለት ንስሐ ከገባ አይሰረዳለትም ማለት አይደለም ከቀኖና ቀኖናውን ከፍዳ ፍዳውን ማብለጥ ነው ። ኢብዝ ዓለም ። በዚህም ዓለም ሁኖ ። ወኢብዘይመጽእ ዓለም ። በሚመጣውም ዓለም ሁኖ አ

ይሰረዳለትም ። በወዲህስ ይሁን በወዲያማ ምን ንስሐ አለ አልቦቱ ለሰብእ ንስሐ እምድኅ ረሞት ይል የለም ቢሉ ። ኃጢአቱን ለቁሱ ነግሮት ቀኖና ተቀብሎ ጀምሮት ቢሞት ሳይጀምረውም ቢሞት መካኝ ንስሐ አለ ከዚያ አድርሶ ይወጣልና እንዲህ አለ ። አንድም ወትደሎ አበሳነ ምስለ ዙሉ ዘገበርነ እንዲል ያለማነውም ያጠፋነውም በፍትሐ አግዚአብሔር ይመረመራል ያለማነው በዝቶ ያጠፋነው ያነሰ እንደሆነ እንገባለን ያለማነው አንሶ ያጠፋነው የበዛ እንደሆነ ግን አንገባምና ።

፵፯

እመ አኮ ግበሩ ዕፀ ሠናዩ ወፍሬሁኒ ሠናይ ።

፵፰

እመ አኮ ዋዌ ነው መልካም ዛፍ አድርጉ ፍሬውም መልካም ማለት የአብርሃም ልጆች ነን በሉ የአብርሃምን ሥራ ሥሩ ። አንድም ተነሣሕያን ነን በሉ እኔም ተራድቼ የተነሳሳ ሕያንን ሥራ ላሰራችሁ ። ወእመ አኮ ግበሩ ዕፀ እኩዩ ወፍሬሁኒ እኩይ ። ወይም ክፉ ዛፍ አድርጉ ፍሬውም ክፉ ማለት የሰይጣን ልጆች ነን በሉ የሰይጣንን ሥራ ሥሩ እሱስ አያዛቸውም እንዳይተውት ያውቃልና ። አንድም ፣ በአፋቸው እንወድሃለን ያሉታል በልቡናቸው ይጸሉታል በፋችሁም በልቡናችሁም ወደዱኝ ። ያለዚያ ግን በእፋችሁም በልቡናችሁም ጥሉኝ ። አንድም ሥራውን የለምላክ ሥራ ነው ይላሉ እሱን ዕሩቅ

የግጥም ወንጌል

ብእሲ ይሉታል ሥራዬን የእ
 ምላክ ሥራ ነው በሉ እኔንም
 አምላክ ነው በሉ ያለዚያ ግን
 እኔንም ዕሩቅ ብእሲ በሉ ሥ
 ራዬንም የዕሩቅ ብእሲ ሥራ
 ነው በሉ = እንደም ታምራቱ
 ን ይወዳሉ ትምርቱን ይጸላሉ
 በእንተ ሠናይሰ ግብርክ ኢንዌ
 ግርክ አላ በበይነ ፅርፈትክ እ
 ንዲል ታምራቱንም ትምርቱን
 ም ውደዱ ያለዚያ ግን ትም
 ርቱንም ፣ ታምራቱንም ጽሉ =
 እስመ እምፍሬሁ ይትዓወቅ
 ዕዕ =
 ዛፍ በፍሬው ይታወቃልና =

በእንተ ጽልሁት ዘፈሪሳውያን

፴፱ አትውልደ ዓራዊተ ምድር በ
 አይቲ ትክሉ ሠናየ ተናግር
 እንዘ እኩያን አንትሙ =

፴፱ እናንት የእባብ ልጆች ክፉዎ
 ች ስትሆኑ መልካም መናገር
 እንደምን ይቻላችኋል በልቡና
 ችሁ ዕሩቅ ብእሲ የምትሉ ስ
 ትሆኑ እኔን የባሕርይ አምላ
 ክ ማለት እንደምን ይቻላችኋ
 ል =
 እስመ እምተረፈ ልብ ይነብብ
 አፍ =

ልብ ያሰበውን አፍ ይናገራልና
 ፴፳ ጎር ብእሲ እምሠናይ መዝገበ
 ልቡ ያውፅእ ለሠናይት = ሉቃ
 ፯፻፳፭ =

፴፳ በጎ ሰው በጎ ነገር ከሚያስብ
 ት ልቡናው በጎ ነገርን አውጥ
 ቶ ይናገራል =

ወእኩይሰ ብእሲ እምእኩይ መ
 ዝገበ ዓመፋሁ ያወፅእ ለእኪት
 ክፉ ሰው ግን ክፉነገር ከሚያስብ

በት ልቡናው ክፉ ነገርን እ
 ውጥቶ ይናገራል =

፴፯ እንሰ እብለክሙ ኩሉ ሰብ
 እ ዘይነብብ ንባበ ጽሩዓ ያገብ
 ኦ ሉቱ በእንቲአሁ ቃለ በዕ
 ለተ ደይን ፤

፴፯ እኔ ግን ተርታ ነገርን በሚና
 ገር ሰው ሁሉ በፍርድ ቀን
 ፍዳውን ያመደብታል ብዬ እ
 ነግራችኋለሁ = ታሪክ እንዳን
 ድ ባሕታዊ ከሚረዳበት ገዳም
 ወጥቶ በተባሕትም ይኖራል ከ
 ማሕበሩ አንዱ ሊጠይቀው
 ሂደ እነገሌ እንደምን ሁነዋል
 ብሎ ጠየቀው የበቁ ሁነዋል
 አለው = አንድ ሕሙዩ ግብር
 ነዘር እገሌሳ አለው እሱስ ከ
 ሁሉ በልጧል አለው አፍኦ
 ስካሁን የነገርኸኝ ሁሉ ሐሰ
 ት ነው = ለልማዱ ጌታ በአ
 ምሳሌ ንጉሥ ሲገኝለት እሱ
 ም የብርሃን ካፓ ለብሶ በቀኝ
 ሲቆም የሚያየው ነው = እን
 ደ ወትሮ የብርሃን ካፓ ለብ
 ሶ በቀኝ እቆማለሁ ብሎ ሲ
 ሂድ ምስለኔዬ ወሬኛዬ መን
 ግሥት ተበላላጩ መጣህ ንሳ
 ያዘው ሲል እሻላሁ ብሎ ሲ
 ሂድ ካፓው ተገር ሲቀር
 አየ እንዲህ ብዬ በተናገርሁ
 ት ፈጣሪዬ ፈርዶብኝ ነውን
 ብሎ ንስሐ ቢገባ በሰባት ዓመ
 ቱ ጌታ እንደ ጥንቱ በአምሳሌ
 ንጉሥ ሲገኝ እሱም የብርሃን
 ካፓ ለብሶ በቀኝ ሲቆም አይ
 ቷል =

፴፯ እስመ እምቃልክ ትጸድቅ
 ፴፯ ካነጋገርህ የተነሣ ትከብራለህና
 ወእምቃልክ ትትኳንን
 ካነጋገርህ የተነሣ ይፈረድብሃል

ና = ኢየሱስ መጠንክ እምቃል አ
 ፉክ = ሰሎሞን ሕይወት ወምት
 ውስተ እደ ልሳን = ሲራክ ኃሳር
 ክሂ ወክብርክ እምቃል አፉክ
 ያሉትን ልቃ ለውጦ አነበበው

በእንተ ትእምርተ ዮናስ

፴፰ ወአሚሃ መጽኡ ሰብእ እምጸ
 ሐፍት ወእምፈሪሳውያን ወይ
 ቤልዎ ሊቅ ንፈቅድ እምነቤ
 ክ ትእምርተ ንርአይ

፴፰ ያን ጊዜ ከጸሐፍት ከፈሪሳውያ
 ን ወገን የሚሆኑ ሰዎች መጥ
 ተው መምር ምልክት ልታሳየ
 ን እንወዳለን አሉት = ሐተታ
 እሱ ሰው ሁኖ በቋንቋቸው በዕ
 ብራይስጥ ቢያስተምራቸው እ
 ንደ ሙሴ ባሕር ከፍለህ ጠላት
 ገድለህ ደመና ጋርደህ መና አ
 ውርደህ እንደ ኢያሱ በረድ አ
 ዝንመህ ፀሐይ አቁመህ እንደ
 ጌደምን ፀምር ዘርግተህ ጠል
 አውርደህ እንደ ኤልያስ ሰማ
 ይ ለጉመህ አሳት አገንመህ ል
 ታሳየን እንወዳለን አሉት =

፴፱ ወእውሥአ ወይቤሎሙ ትው
 ልድ ዕሉት ወዓማሂት ወዘማ
 ዊት ትእምርተ ተኃሥሥ ፤ ማ
 ቲ ፲፯ ፱ = ሉቃ ፲፩ ፳፱ = ፩ቆሮ

፴፱ ፩ ፳፱ ሴሰኛ አሉተኛ ትውል
 ድ ቤተ አይሁድ ምልክትን
 ትሻለች = ቤተ አድሁድን ዘማ
 አላቸው ዘማ ነገሩ አንድ ሲ
 ሆን ዕለት ዕለት ወንድ ሊለ
 ወጥላት እንድትወድ ቤተ አ
 ይሁድም ዕለት ዕለት ትምርት
 ቢለወጥላቸው ይወዳሉና
 ወትእምርትሰ ኢተውህባ ዘእ
 ንበለ ትእምርተ ዮናስ ነቢይ =
 ምልክት ግን ዮናስ ካደረገው

ወንጌል ዘግቲዎስ ።

ምልክት በቀር ያልተደረገላት የቀረበት የማይደረግላት የማይቀርላት የለም ። ሁሉን ስትዘነጋው ይህን አትዘነጋውምና ኋላ በመጨረሻ ተዘክርን ዘይቤ ዝንቁ መስሐቲ አመሐክሮው እቱ አመሐክሮ ስለት እትነግሉ አዝዝ እንከ ይፀቀቡ መቃብራው ይላሉና ።

፱ አስመ በከመ ነበረ ዮናስ ውስተ አንበሪ ሠሉሰ መዋዕለ ወ ሠሉሰ ለያልዩ ከማህ ሀለም ለወልደ እገላ እመሕያው ይንበር ውስተ ልቦ ምድር ሠሉሰ መዋዕለ ወ ሠሉሰ ለያልዩ ። ዮሐ ፪፥፩ ።

፲ ዮናስ በከርሠ አንበሪ ሶስት መዓልት ሶስት ሌሊት እንደኖረ ወልደ እገላ እመሕያው ክርስቶስም ሶስት መዓልት ሶስት ሌሊት በከርሠ መቃብር ይኖር ዘንድ አለውና ።

፺፩ ሰብአ ነጭ ይትነሥኡ አመሰለተ ደይን ምስለ ዛ ትውልድ ። ዮሐ ፫፥፮ ።

፺፪ የነጭ ሰዎች በፍርድ ቀን በቤተ አይሁድ በጸላትነት ይነሱባታል ።

ወይትፋትሕዋ ።

ይክራክሯታል ።

ወያስተሐፍርዋ ።

ምላሽ ያላጧታል ።

እስመ ነሐሴ በስብከተ ዮናስ ዮናስ ቢያስተምር አምነዋልና ወናሁ ዘየዓቢ እምዮናስ ሀሉዝዩ ።

ከዮናስ የሚበልጥ እነሆ ከዚህ ህል ማለት ቤተ አይሁድ ገን አገዛእ ዮናስ ክርስቶስ በያስተምራቸው አናምንም ብለ

ዋልና ። ጌታ ዮናስን እስከነ ሠሉስ ዕለት ትትገፈታፅ ነጭ ሀገር ዐባይ እያልህ አስተምር አለው አይሆንም አንተ መሐሪ ነህ እኔ እንዲህ ብዬ አስተምራ ብትምራቸው ነቢዩ ሐሰት እባል የለም አለው ሁለተኛ ሂድ አላልሁምን አለው። ዮናስ ማለት ርግብ የዋህ ማለት ነውና ደህ ሁሉ የሚዘበዝበኝ ከፊቱ ቢያገኘኝ አይደለም ብሎ ማተኝ አይደለም እግዚአብሔር ወሐረ ተርሴስ ይላል ተርሴስ ወደሚባል ሀገር ሲሂድ ኢዮሊ ከሚባል ባሕር ደረሰ ወረከበ ሐመረ ዘይነግድ ብሔረ ተርሴስ ይላል በሀገራቸው ከየብሱ ባሕሩ ይበዛልና ነጋድያን በመርከብ ተጭነው ወደ ተርሴስ ሲሂዱ አገኘ ወተዕሰ በ ሐመረ በንዋይ ይላል ገዝቶ ባንደነት ተጭኖ ሂደ ምን ት ተግባርክ ወአይ ብሔርክ ወአይ ሕዝብክ አሉት አይብሔርክ ላሉት አይመልስላቸውም አይ ሕዝብክ ላሉት ዕብራዊ ነኝ ። ወምንት ተግባር ከ ላሉት የማመልከው ሰማይን ምድርን የብስን ባሕርን የፈጠረ እግዚአብሔር ነው አላቸው ከጥልቅ ባሕር ሲደርሱ ነፋስ መጣ ማዕበል ጥገድ ተነሣ መርከባቸው ሊሰጥም ሆነ ወገደፉ ሣህሉሙ ይላል ። ገንዘባቸውን እያወጡ ይጥሉ ጀመር እንደ ማሟረት። ወንሕረ ዮናስ ውስተ ክርሠ ሐመር ይላል ሊቀ ሐመር ከሚተኛበት ገብቶ ተኝቷል እንደሂደ ተንሥእ ወጸው እ ስመ

አምላክክ አለው ። እግዚአብሔርን አመልክሎ ብሏቸው ነበርና ነገሩን አይቶ ይህ የመጣ በኔ ምክንያት ነው እኔን ክልጣላችሁኝ ጸጥ አይልላችሁም አላቸው እላቸውም ሰውስ ብንጥል እዳ ይሆንብናል ዕጣ እንጣጣል ብለው ዕጣ ቢያወጡ ወወረደ ዕጥ ላለ የናስ እንዲል በዮናስ ዕጣ ወጣ በት ወረደ ማለቱ ገን ከራሳቸው አድርገው ያወጡታልና ፈቃድህስ ከሆነ ዕዳ አይሆን ብንም ብለው አውጥተው ጣሉት የታዘዘ አንበሪ ተቀብሎ የጠው ሶስት መዓልት ሶስት ሌሊት አሳድሮ በአንፃረ ነጭ አውጥቶ ጣለው ከዚህ በኋላ ወሰበክ ምሕዋሪ አሐቲ ዕለት ይላል ያንድ ቀን መንገድ ሲቀር ያኑ አስተማሪ ። ያገሩን ጉሥም ይኸን ነገር በሰማ ጊዜ ከዙፋኑ ወርዶ ማቅ ለብሶ አመድ ነስንሶ ንስሐ ገባ የወንድ ሙሽራ ከሚገባው የሌት ሙሽራ ከመጋረጃዋ ይውጡ አይትረአዩ ሰብእ ወእንስሳ ሰዎችም እንስሳትም ከእንጨት ከሳር ከውሀ አይሰማሩ ብሎ አዋጅ ነገረ ያጠፋልኛል ብሎ ቢያይ የማያጠፋለት ሆነ እኔ አስቀድሜ የፈራሁት ይኸን አልነበረምን ብሎ አሰብዮናስ የሚል ድምጽ አሰማው ሊያደርግልኝ ነው ብሎ ከከተማው ጻር ወገብረ ላቲ ንስቲተ ልንተ ይላል ጎጆ ሰርቶ ተቀመጠ እንቅልፍ መጣበት ተኝቶ ነቃሁ ለተኛ ቢነቃ ቅል በቅላ ጎጆውን አልብሳለት አገኘ ደስ

ብሎት ተኛ የታዘዘ ትልቅ ጭማሪ ጥላት ደረቀች ዋዕይ ተሰማው ቢነቃ ደርቃ አገኛት አዘነ ጥቀኑ ትቲክዝ ታዝናለህን አለው አዎን ቢለው አንተስ ላልተክልሃት ወሀ ላላጠጣሃት ታዝናለህ ። አንሰኑ አይምህካ ለነድዌ ሀገር ዘሀለዉ በውስቴታ ፈድፋዶ ዘይበዝኑ እም ሆኑ ወይቱ አልፍ አለ አፈለጡ የማኖሙ ወፀጋምሙ እኔስ ግራና ቀኝ ሳይለዩ ለሚወረውሩ ከገራዬ ቆይታ አልፍ የሚበዙ ኃያላን ላሉባት ለነድዌ እኔ አላዝንላት ምን ። አንድም ግራና ቀኝ ያለዩ ከሥራሁለት ዕልፍ የሚበዙ ሕፃናት ላሉባት ለነድዌ እኔ አላዝላትምን አለው አሱም ነበረ ሐሰት እንዳይባል እሳቱ እንደ ደመና ሁኖ ታይቷል የታላላቅ ዛፍ ቅጠል እስኪጸወል ልግ ድረስ ንስሐቸውም እንዳይቀር ተመልሶላቸዋል በናሆም ስንክሳር ግን ወበልዓ አሐደ ንብረ ይላል ንስሐ ያልገቡ አንድ አገር አጥፍቷል ብሏል ይህም አልቀረ በሶስተኛው ትውልድ ተወግታ ጠፍታለች ስልምናሶር ዓቢይ ሰናክሬምን ዓቢይ ሰናክሬምን ዑስ ሰናክሬምን ይወልዳል ወሶስ ሰምው ሙስናሃ ለነድዌ ሀገር ዓቢይ ተፈሥሐ ቂርስ ወአካላዊርስ እንዲል በንፁስ ሰናክሬም ያር ሰደው አስወግተዋታል ። ይህም ሊታወቅ ጠቢቅ ሲሞት ጠባይን ልጁን ይህች ሀገር ጠሬ ናት የናስ የተናገረው ሀገር አይቀርምና ሚያን ሂደህ ኑር ገንዘባችንን

ከነገባኤል አምጣ ብሎት ሙቷል ። የናስ ነድዌ ወርዶ ማስተማሩ ስለምን ቢሉ አብነት ለመሆን ፡ ሐዋርያት ወንጌልን ሊያስተምሩ በሄዱ ጊዜ እኔህ ለምን ይመጣሉ ቀድሞ ነበረ ት መጥተው አያስተምሩን ነበር በምን ነገር ነው እንዳይሉ ልማድ አንጂ ነው ቀድሞም ነበረ ት ያስተምሩን ነበር ብለው እንዲቀበሏቸው ። ስሙን ስሉ ትንበቱ ምሳሌው ሊፈጸም ። ትንበት በሁኑይ ዕለት ይቀሥፈን ወበሠሉስ መዋዕል ይሄርዩን ወያሐይወን ። ወአመ ሣልስት ዕለት ንትነሣ እ፡ ወአመ ሣልስት ዕለት ምጣ ለነፍሱ ውስተ ሥጋሁ ተብሎ ተነግሯል ። ምሳሌም ከዚህ እስከ ብሩህ ሰማይ መልቶ የነበረውን ውሀ ከሶስት ከፍሎ አንዱን እጅ ውቅያኖስን ለይትጋባዕ ማይ ውስተ ምዕላዲ ሁብሎ በዙሪያው ወስኖታል አንዱን እጅ ሐኖስን ከላይ ሰቅሎታል አንዱን እጅ ለይኩን ጠፈር ብሎ ባለው አጽንቶታል ። ውሀው የመቃብር ምድር የጌታ ምሳሌ ። አንድም አዳም በፈታሒነቱ አንፃር መሐሪነቱ እንዳለ አውቆ ብንበድለው እንደፈረደብን ንስሐ ብንገባ እንጂ ይቅር ይለናል ብሎ እስከንገታቸው የሚያጠልቅ ባሕር ገቡ ። አንቺም ከዚያ ግቢ እኔም ከዚያ አገባለሁ ብሎ አርባ ቀን ሳይሆን እንወጣም አሉ ። ሰላሳ አምስት ቀን ሲሆን ዲያብሎስ መጥቶ

ምራሃለሁ ውጣ ብሎሃል አለው ። አርባ ቀን ሳይሆን እኔ አልወጣም ብዬ ነው የገባሁ አይሆንም አለው ። ቀድሞ አትባላ ያለህን ዕፀ በለስ በልተህ ከዚህ ሁሉ ድረስህ ደግሞ ዛሬ ምራሃለሁ ውጣ ብሎሃል ብልህ አልወጣም አልክ ላዘዘኝ እነግርላለሁ ብሎ የተቁጣ መስሎ ወደ ሔዋን ሄደ ። አስመ ይለቲ ገራህ ተሐምሎ ይላታል የበሰላውናትና በመክሩት አይሰማ ምራሃለሁ ውጣ ብሎሃል ብለው አይሆንም አለ አላት ሂዳ ምራያችኋለሁ ሲለንማ እንውጣ እንጂ አለችው ተያይዘው ወጡ ጥቂት አልፍ አድርጎ እኔ ማነኝ አላወቃችሁኝምን አላቸው አላወቅንህም አሉት ። ዕፀ በለስን ብሎ ብዬ ከገነት ያወጣችሁ እኔ አይደለሁም ብሎ ቀጥቅጦ ጥሏቸው ሄደ ። መልክ መጥቶ በሐሙስ ዕለት ወበመንፈቃ ለዕለት አትወለድ እምወለተ ወለትክ ብሎሃል ብሎ ተስፋውን ነገር በገነት አንፃር በደብር ቅዱስ አኖራቸው ። ያን እያዩ እንዲያዝኑ ከዚህ ኑሩ አልከን ምግባችንስ አሉት ። ላዘዘኝ እነግራለሁ ብሎ ገነት ገብቶ ለአእዋፍ ጌታችሁ አዳም ከዚያው ነው ምግቡን ውሰዱለት አላቸው ። ባንድ ሰዓት አሥራ ሁለት ዋሻ መልተውለታል ። ያንዱ ዋሻ ስፋት መጠነ ምንዳፈ ሐፅ ። ይለዋል ሲሂዱ ወትር የሚያውቃቸው ናቸውና በድምፃቸው ተመሥጦ ተከተላቸው እ

ወንጌል ዘግጥም ስ =

ኒያ ላዩን እየበረሩ እሱ ታቹ ን እየርጠ ተከክለው ከእግረ ገነት ደረሱ = የገነት ቅጽሩ እ ሳት ነው እኒያ ላዩን እየበረሩ ገቡ = እሱ ጸጋው ተነሥቶታል ና ተከለክሎ ቀረ = ይህ ስሑት ወደት ይሄዳል ብሎ ቤት ያ ሀል ደንጊያ ሚነበት ወተደ ብተረት ይለቲ ዕብን ላዕለ አዳም እንዲል = ሶስት ቀን እ ንደ ድንኳን ሁናለት ሰንብቷል ከዚህ በኋላ መልአክ አን ሥቶለት ተመልሷል = ደንጊያ የመቃብር አዳም የጌታ ምሳ ሌ = አንድም አብርሃም ይስሐቅ ን በሕለናው በሰዋው በሶስ ት ቀን ተነሥቷል = ሕሊና አ ብርሃም የመቃብር ይስሐቅ የ ጌታ ምሳሌ = አንድም የኖስ ሶስት መዓልት ሶስት ሌሊት በከርሠ አንበሪ ኑሯል፤ የኖስ የጌታ ከርሠ አንበሪ የመቃብር ምሳሌ = ትንቢቱን አውቆ አናግሯል ምሳሌውንም እንጂ ባወቀ አስመስሏል ምሥጢሩ እንደምን ነው ቢሉ ለአዳም ለሔዋን ለሕፃናቱ ለሥጋ ለነ ፍስ ለደመ ነፍስ እንደ ካሰ ለግጠየቅ = አንድም ቪቱ ዕድዋ ኒሁ ለሰብእ እንዲል ኃጢአ ትን ሞትን ፍጻን እንዳጠፋ ለግጠየቅ = አንድም በዕውነ ትም እንደሞተ ለግጠየቅ ፈ ላሰፎች ነፍሱ ከሥጋው ሳ ይለይ ደም ከልቡ ወድቆ እስትንፋሱን ይከለክለዋል ብ ለው ከሞተበት ሰዓት ጀም ረው እስከ ሞተበት ሰዓት ድረስ አቋይተው ነው የሚቀ ብሩ የሚደንም አለ የሚሞ

ትም አለ ፈጥኖ ተነሥቶ ቢ ሆን አልሞተም ባሉ ነበርና በውነት እንደሞተ ለግጠየቅ ያውስ ቢሆን ሶስት መዓልት ሶስት ሌሊት ወደት ይገኛል ቢሉ መዓልተ ዓርብ ሌሊተ ዓርብን ስቦ ሌሊት እሁድ መ ዓልተ እሁድን ስቦ አንድም ከርሠ ሐዋርያትን መቃብር ብ ሎ አንድም ዓርብ ከነግሕ እስ ከ ቀትር ብርሃን ከቀትር እስ ከ ሰዓት ጨለማ ሁነዋል፤ በሠርክ ብርሃን ሁነዋል = ወፍና ሠርክ ይበርህ ብርሃን እንዲል ይህ ሁለት መዓልት አንድ ሌሊት የቅዳሜ ሌሊትና መዓ ልቱ የአሁድ ሌሊት ይህ ነው =
 ፵፪ ንግሥተ ዓዚብ ትትነሣእ አ መ ሶለተ ደይን ምስለ ዘ ትው ልድ = ሄ ነገ ሸፊ፣ ጸፊ፣ ሕፁ ፱፣ ፩ =
 ፵፪ ንግሥተ ዓዚብ በፍርድ ቀን በቤተ አይሁድ ትነሣባታለች ወትትፋታሕ = ትከራከራታለች = ወታስተሐፍራ = ምላሽ ታሳጣታለች = እስመ መጽአት እምአጽኖፈ ምድር ትስማዕ ጥበቢሁ ለሰ ሎሞን = የሰሎሞንን ጥበብ ልትሰማ ከ ጽንፈ ምድር መጥታለችና፣ ወንጌላዊ በወዲያ ሁኖ ይጽ ፋልና የኛን አገር ጽንፈ ም ድር አለው = ወናሁ ዘየዓቢ እምሰሎሞን ሀሎ ዝየ = ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ አለ ማለት ቤተ አይሁድ ግን እግዚአ ሰሎሞን ክርስቶስ ቢ ያስተምራቸው አናምንም ብለ

ዋልና = ታሪክ = የሰሎሞንን ጥ በብ እያመጣ የሚነግራት ታ ምሪን የሚባል ነጋዲ ወዳጅ ነበራት ሂጄ ልረዳው ብላ መ ቶ ሀያ መክሊት ወርቅ ተን ከራ ዘኢትዮጵያ ይለዋል ሎ ል በወዲያ የማይገኝ በኛ አገር የሚገኝ ዝባድ ገጸ በረከት ይዞ ሄደች ስትሄድም እያዘራ ች ሂዳለች ስትመለስ ስንቅ ሊ ሆናት አገር እንዳትዘርፍ ከእ ግሯ እንደ ምጻቋ ቀንድም እንደ አሀያ ሰኩናም ቢሉ ነበረባት ካደባባይ ስትደርስ ብላ ቲና አይቶ ገብቶ ንጉሥ በ ዘመንህ የማይመጣ የለም እን ዲህ ያለች ሴት መጥታለች አለው ግቢ በላት አለው ስት ገባ ከደጁ ወድቆ የሚኖር ግ ንድ ነበር ብትራመደው ወ ልቆ ወደቀላት እሱዋን አይ ቶ በዓይነ መዓት አየው = ንጉሥ ሳላይ አልነገርሁም ጠ ይቀህ ቅጣኝ አለው፤ ቢጠይቃት እውነቱ ነው ነበረብኝ ነገር ግን ከደጅህ የወደቀ ገባሬ ታምራ ት ዕዕ አለ እሱ ፈወሰኝ እን ጂ አለችው እሷ አንድ ብር እሱ አንድ ብር ሽቦብታል ከሱ በኋላ ሐያ ስምንት ነገ ሥታት ነግሠዋል ሐያ ስምን ት ብር ይሽቡብታል፤ ወርቁን ለይሁዳ ሰጥተው በእንጨቱ ጌታን ሰቅለውታል = ሐረገ ወ ይን ዘእምኃሂሃን ይትዝም ወበጎልጎታ ይተከል ከን መድ ኃኒትየ እንዲል = ብዙ እንቁቅ ልሽ ጠይቀዋለች፤ ወአልቦ ዘ ኢፈከረ ላቲ ወዘተሰወረ እምኔ ሁ፣ ተሰውሮት የቀረ ያልተረ

ጉመላት የለም። እሱም ከዚያ ድረስ መጥታ ሥርዓተ መንግሥት እናሳያት እንጂ ብሎ እሱም ሁሉን ከምታይበት እሱም ከማትታይበት ቦታ አኑሮ ሥርዓተ መንግሥት አሳያት። ከዚህ በኋላ በጀ በዪኝ አላት የሀገራችን መንግሥት በድንግልና ነው እይሆንም አለችው እንኳይስ እንችም የኔን ገንዘብ አልነካም ብለሽ ማዬ አላት ማለች። የሚያጸማ ምግብ ሰጥቶ የምትጠጣውን ነጣት፣ ሰሎሞን ሲተኛ እንደ እንበሳ ዓይኑን ያፈጣል ሲነቃ ይጨናናል ተኝቶ ሳለ ያየኛል ብላ ዝም ብላለች ነቅቶ ሳለ አሁንስ አያየኝም ተኝቷል ብላ በጥበብ ያገባው ውሃ አለ ቀድታ ልትጠጣ መንቀል ይዛ ቀረበች እጁን ያዛት አንች ከኔ ገንዘብ ላትነኪ እኔም ያንቺን ገንዘብ ላልነካ መሐላ አልነበረንም አላት ይህማ ውሀ አይደለም አለችው ከውሀ የበለጠ አለ አላት ያሁኑን ተወኝ ፈቃድህን ትፈጽማለህ አለችው ተገናኙ ምኒልክ ተጽኖ ወጥታ ስትሄድ ዓምዶ ብርሃን ተከትሏት ሲሄድ አይቶ መንግሥት ወደ ኢትዮጵያ ሄደች ብሎ ትንቢት ተናግሯል። ይህ ሁሉ ምሳሌ ነው፤ ንግሥተ ዓይኑ የዚህ ዓለም ሰሎሞን የጊታ ጅም መክሊተ ወርቅ የመቶ ሃያ ሴት ሰብ መቶ ሃያ መክሊተ ወርቅ የተገኘ ከሱም ነው መቶ ሃያ ሴት ሰብ የተገኘ ከዚህ ዓለም ነው። ፅንቶ የሃይማኖት ዝባድ የተዋለጠተ ገድል ምሳሌ።

በእንተ መናፍስት ርኩሳን።

ግ። ወእምከመ ወጽእ መንፈስ ርኩስ እምሰብእ የዓውድ በድውኅበ አልበ ማይ። ሉቃ ፲፩ ልፀ።

ግ። መንፈስ ርኩስ ሰይጣን በፀበል በጸሎት ከሰው ከተለየ በኋላ ውሃ ወደሌለበት ወደ የብስ ይሄዳል፤ እሱስ ወሀ ወዳለበት ይሄዳል ገላቸውን ሲታጠቡ ልብሳቸውን ሲያጥቡ አድርባቸዋለሁ ብሎ መንፈስ ቅዱስ ወደ የብስ የሚወስደው ስለሆነ እንዲህ አለ እንጂ።

ግ። ስለሆነ እንዲህ አለ እንጂ። እንዘ የኃሥሥ ፅረፍተ። ፅረፍትን ማለት ማደሪያ ሲሻ ወየኃጥእ። አያገኝም ሁሉ

ግ። ገንዘቡ ሁኖ። ወእምዝ ይብል እገብእ እንከሰ ውስተ ሴትየ እምኅበ ወፃእኩ እምኔሁ

ግ። ከዚህ በኋላ እስኪ ቀድሞ ወደ ነበርሁበት ወደ ቀደመ ቦታ ዬ ልመለስ ብሎ ያስባል፤ እንደ ባለ ርስት ባጠገብ ባጠገብ ሁኖ መጉብኘቱን አይተውምና ወመፂኦ ይረከቦ ፅሩቀ ወክስቱረ ወምሩገ።

ግ። በመጣም ጊዜ ባደውን ያገኘዋል ማለት ጸሎቱን ጸበሉን ትቶ ያገኘዋል።

ግ። ወእምዝ የሐውር ወያመጽእ ምስሌሁ ካልዓነ ሰብዓተ መናፍስተ እለ የዓክዩ እምኔሁ። ዩጲጥ ዩ ልፀ።

ግ። ከዚህ በኋላ እስኪ ከቀድሞው ቦታዬ ልመለስ ብሎ ያስባል። ወመፂኦ። እስኪ ቀድሞ ወደነበርሁበት ልመለስ ብሎ በተመለሰ ጊዜ። ብፁዕ ዘይብልዕ እምፍርፋረ ማዕዱ ለፈርዖን ወዘይሰቲ፤ እማየ አይጋቲሃ ለግብፅ ሲሉ እንደ ተገኙ። ሴተ አይሁድም በመንፈስ እግዚአብሔር ያወፅአሙ ለአጋንንት ሲሉ በገኙ ተለይቷቸው ሄደ ማደሪያ ሲሻ ሁሉ ገንዘቡ ሁኖ ያጣል። እስኪ ወደ ቀደመ ቦታዬ ልመለስ ብሎ በተመለሰ ጊዜ በብዔል ዜቡል ያወፅዖሙ ለአጋንንት ሲሉ መገኘታ

ግ። ከዚህ በኋላ እስኪ ብሎ ሂዶ በክፋት ከሱ የሚጸኑ ሰባት አጋንንት ይዘ ይመጣል። ወበዊአሙ የኃድሩ ውስቲቱ። መጥተው ያድሩበታል። ወይከውን ደኃሪቱ ለውእቱ ብእሲ ዘየዓኪ እምቀዳ ሚቱ።

ግ። የዚያ ሰው ከቀደመ ሥራው የኋላ ሥራው የከፋ ይሆናል። ሁሉም እየራሳቸው ሥራ ያሁሩታልና።

ግ። ከማሁ ይከውና ለዛቲ ትውልድ በቤተ አይሁድም እንዲህ ይደረግበታል። አንድም ወእምከመ ወጽኦ። እስራኤል በግብፅ ሳሉ አምልኮተ እግዚአብሔርን ይዘው በገኙ ተለይቷቸው ከሂደ በኋላ የዓውድ በድው፤ ሃይማኖት ምግባር ወደሌላቸው ወደ አሕዛብ ይሄዳል፤ እንዘ የኃሥሥ፤ ማደሪያ ሲሻ። ወየኃጥእ። አያገኝም ሁሉ ገንዘቡ ሁኖ ሳለ ያጣል። ወእምዝ ይብል፤ ከዚህ በኋላ እስኪ ከቀድሞው ቦታዬ ልመለስ ብሎ ያስባል።

ግ። ወመፂኦ። እስኪ ቀድሞ ወደነበርሁበት ልመለስ ብሎ በተመለሰ ጊዜ። ብፁዕ ዘይብልዕ እምፍርፋረ ማዕዱ ለፈርዖን ወዘይሰቲ፤ እማየ አይጋቲሃ ለግብፅ ሲሉ እንደ ተገኙ። ሴተ አይሁድም በመንፈስ እግዚአብሔር ያወፅአሙ ለአጋንንት ሲሉ በገኙ ተለይቷቸው ሄደ ማደሪያ ሲሻ ሁሉ ገንዘቡ ሁኖ ያጣል። እስኪ ወደ ቀደመ ቦታዬ ልመለስ ብሎ በተመለሰ ጊዜ በብዔል ዜቡል ያወፅዖሙ ለአጋንንት ሲሉ መገኘታ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ቸውን መናገር ነው። ወእምዝ ያመጽእ ኒት ካልዓነ እስራኤል ብፁዕ ዘይበልዕ እምናር ፋረ ማዕዳ ሲሉ ቢገኙ እስይ ብሉ በክፋት ከሱ የጸኑ ሰባት ኣጋንንት ይዞ መጥቶ ባደረባቸው ጊዜ ኣሮን ኣሮን ግበር ለነ ኣማልክተ ዘየሐውሩ ቅድሚኒ ወዘይጸብኩ ጸረነ እስመ ዝኩሙሴ ዘአውፅኦን እምድረ ግብፅ ኢነአምር ከመ ምንተ ኮነ ብለው በኮራብ ስብከ ላህም እንዳቆሙ። ቤተ ኣይሁድም በብዓል ዜቡል ያወፅኦሙ ለኣጋንንት ሲሉ ቢገኙ በክፋት ከሱ የሚጸኑ ሰባት ኣጋንንት ይዞ መጥቶ ኣደረባቸው ባደረባቸውም ጊዜ ስቅሎ ማለታቸውን መናገር ነው። ከማሁ ይከውና፣ በቤተ ኣይሁድ ኣሁን እንደተናገርሁት ይደረግባታል። ኣንድም ወእምከመ ወፅኦ መንፈስ ርኩስ። መንፈስ ርኩስ ሰይጣን በእንብዕ በትሕርምት ከሰው ከተለየ በኋላ፣ የዓውድ በድው፣ ጎበ ኣልቦ ማይ፣ ፅንቡ ኣልቆ ደም። ደሙ ኣልቆ እዝጎ፣ እዝጎ ኣልቆ ይቡስ ከሆነው ባሕታዊ ይደርሳል ለትሕርምቱ ከነቅጠሉ ከተወው ባሕታዊ ይደርሳል። እንዘ የኃሥሥ ማደሪያ ሲኻ። ወየኃጥእ ኣያገኛም ኣሁን የተመቸ እንደ እሳት ያቃጥላልና። ወእምዝ ይብል፣ ከዚህ በኋላ ወደ ቀደመ ቦታዬ ልመለስ ብሎ ያስባል። ወመጸኢ ይረክቦ ዕሩቀ፣ በተመለሰም ጊዜ ዕሩቀ ክትሩፋት ባዶ ሆኖ ወኮሰቱረ ወደ ኃጢአት ተጨ

ልጦ ሂዶ ወምሩገ፣ በኃጢአት ተለስኖ ያገኘዋል ወእምዝ ይብል ከዚህ በኋላ ዕሰይ ብሎ ሂዶ በክፋት ከሱ የጸኑ ን እጋንንት ይዞ መጥቶ ያደርበታል። ወየዓኪ ደኃሪቱ። የዚያ ሰው ከቅደመ ሥራው የኋላ ስራው የጸና ይሆናል ኣለ። ከበቃ በኋላ ዓለማዊ ሥራ ያሠሩታልና።

፵፯ ወእንዘ ይነግሮሙ ዘንተ ለሕዝብ ናሁ እሙ ወኣኃዊሁ ይቀውሙ ኣፍኦ እንዘ ይፈቅዱ ይትናገርዎ ።

፵፰ ማር ፫ ሕጅ። ሉቃ ፳ ፻፹ ለሕዝቡ ይህን ሲነግራቸው እናቱ እመቤታችን ወንድሞቹ ደቂቀ ዮሴፍ ሊገናኙት ወደው ከደጅቁመው ነበር። ሐተታ፣ እንዲያው ኣይደለም ኣንስ ኣብለክሙ ኣንስ ኣብለክሙ ኣያለ ሲያስተምር ልቡን ገብሎት ሊሞት ነው የሚመክረው ዘመድ የለውም ሲሉ ሰምተው ነው።

፵፱ ወመጽኦ ኣሐዱ እምኣርዳኢሁ ወደቤሎ ናሁ እምከ ወኣኃዊክ ኣፍኦ ይቀውሙ ወየኃሥሁ ይትናገሩክ

፶፩ ከደቀ መዛሙርቱ ኣንደ መጥቶ እነሆ ወንድሞችህና እናትህ ሊገናኙህ መጥተው ከደጅቁመዋል ኣለው። ሐተታ እንዲህ ያለው ማነው ቢሉትም ህርት ሊፈታ የሚወድ ሌላን ኣለ ያው ይሁዳ ነው ኣንጂ፣

፶፪ ወአውሥኦ ወይቤሎ ለዘነገር መኑ ይእቲ እምየ።

፶፫ ለነገረው እናቱ ማናት። ወእለ መኑ እሙንቱ ኣኃውየ። ወንድ

ሞቹስ እለ ማናቸው ብሎ መለሰለት ። ሐተታ ። መኑ ይእቲ እምየ ማለቱ እሷን መንቀፋ ነው ቢሉ ኣምን በጊዜ ግብረ ነጉሥ ንግሥት የሚገኙበትን ሰዓት ጠይቆ መምጣት ይገባልና። እቡዋንስ ኣይነቅፋትም ይህም ሊታወቅ ይእቲ ተዓቢ እምሱራፌል በንጽሕ ይላታል ብሎ ከኣክብሮተ ኣብ ወእም ኣክብሮተ እግዚኣብሔር እንዲበልጥ ለማጠየቅ። ኣንድም ከጉባዔ መካከል መነሣት ይገባል ብለው ኣብነት እንዳያደርጉበት።

፶፬ ወኣመረ ኣደሁ ጎበ ኣርዳኢሁ።

፶፭ እጁን ወደ ደቀ መዛሙርቱ ኣመለከተ እጅ ለነገር ያግዛልና።

ወይቤሎሙ ናህ እምየ ወኣኃውየ።

እናቱም ወንድሞቹም እነሆ በጉባዔ ያሉ ሐዝብ ናቸው ኣላቸው።

፶ እስመ ነሱ ዘይገብር ፈቃድ ለኣቡየ ዘበሰማያት ውእቱ እኑየ ወእኅትየ ወእምየኒ ውእቱ።

፶ የሰማይ ኣባቲን ፈቃድ የሚፈጽም ሁሉ ወንድሚም እኅቲም እናቲም እሱ ነውና።

ምዕራፍ ፲፫።

፩ ወበይእቲ ዕለት ወጸኦ እግዚእ ኢየሱስ እምቤት ነበረ መንገል ሐይቀ ባሕር።

፪ በዚያች ቀን ጌታ ኢየሱስ ከርሱቶስ ከቤት ወጥቶ ከወደሉ ተቀመጠ

፫ ወተጋብኦ ጎቤሁ ሰበእ ብዘ

የማቴዎስ ወንጌል ።

ኃን እስከ ሶስ የዓርግ ውስተ ሐመር ወይነብር ግር ። ፩ ።
 ከመርከብ ወጥቶ እስኪቀመጥ ድረስ ብዙ ሰዎች ወይሱ ተሰ በሰቡ ። ሐተታ ሰው ሊበዛ ከመርከብ ከተራራ ሆኖ ግስተግር ልግድ ነው። መምር ከፍ ካለ ቦታ ሰማዕያን ዝቅ ካለ ቦታ ሲሆኑ ትምርት ለ ሰማዕያን ይረዳል። ወይረድ ከመጣል ነቢብዩ እንዲል ። ወክሉ ሰብእ ውስተ ሐይቅ ይቀውሙ።
 ሕዝቡ ሁሉ ከወያቡ ተቀምጠው ነበር ወትቀውም ንግሥት በየማንክ እንዲል። ባሕር የመለኮት ሐመር የትስብእት ምሳሌ ። መለኮቱን ትስብእቱን ከማመን በአፍኦ እንደ ነበሩ ለማጠየቅ ውስተ ሐይቅ ይቀውሙ ስለ። እንደም ባሕር የትስብእት ሐመር የመለኮት ። መለኮቱን ትስብእቱን ከማመን በአፍኦ እንደነበሩ ለማጠየቅ ውስተ ሐይቅ ይቀውሙ ስለ እንደም ባሕር የጥምቀት ሐመር የቤተ ክርስቲያን ምሳሌ ከጥምቀት ከቤተ ክርስቲያን አፍኦ እንደነበሩ ለማጠየቅ ውስተ ሐይቅ ይቀውሙ ስለ ።
 ወነገርሙ ብዙኃን በምሳሌ እንደ ይብል።
 ሉቃ ፫፻ እንዲህ ብሎ በምሳሌ ብዙ ነገራቸው ። እንደም ብዙኃን ምሳሌ ብዙ ምሳሌ ነገራቸው ። እንደም ወመሰለ ሉሙ ብዙኃን ምሳሌ ብዙ ምሳሌ መሰለላቸው ሐተታ ምሳሌውም በሆነ ነው እንጂ ባልሆነ ምሳሌ አይደለም ለገበሬ በዘር

ለሌት በርሾ ለነጋዴ በዕንቀላ ለዓሳ ወጋሪ በዘረ መትራን መስሎ አስተምሯል። በምሳሌ ግስተግሩ ስለምን በሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም። ትንቢት እከሥት በምሳሌ አፋዩ ወእነ ግር አምሳለ ዘእምትካት ተብሎ ተነግሯል። ምሳሌም ቀድሞ አቡቶቹ ነበሩት በምሳሌ እንበለ ምሳሌ ትስተምረዋል እሱም በምሳሌ ይኸን እንበለ ምሳሌ ብፁዓንን አስተምሯል ። ትንቢቱን አውቶ አናግሯል ምሳሌውንም እንጂ በወቀ አስመስጋል ምሥጢሩ እንደምነው በሉ ላዋቂ ለመግለጽ ካላዋቂ ለመሠወር። እንደም ደቀ መዝሙር ሁለጊዜ ተርታ ነገር ቢነግሩት አይነቃምና ለማንቃት ።
 ናሁ ወዕኦ ዘራዲ ከመ ይዝራ ።
 ገበሬ ሊዘራ ወጣ ዘሩም የተበጠረ የተንጠረጠረ ነው።
 ወእንዘ ይዘርዕ ቦ ዘወድቀ ውስተ ፍኖት።
 ጨብጦ ሲዘራ ከመንገድ የወደቀ ዘር አለ።
 ወመጽኤ አእዋፊ ሰማይ ወበልዕም።
 አዕዋፍ መጥተው የለቀሙት ወቦ ዘወድቀ ዲበ ኩኩሕ ኅበ አልቦ መሬት ብዙኅ ወውለተ ጊዜ ሠረፀ ።
 ብዙ መሬት ከሌለው ከጭንጫ ላይ የወደቀ ፈጥኖ የበቀለ አለ።
 እስመ አልቦ ዕመቅ ለመሬቱ። ለመሬቱ ጥልቅነት የለውምና።
 ወሶበ ሰረቀ ፀሐይ መጽለው ወየብሰ ።

፪ ፀሐይ በወጣ ጊዜ ፀውልጎ ደረቀ።
 እስመ አልቦ ዕመቅ ለመሬቱ ለመሬቱ ጥልቅነት የለውምና ወቦ ዘወድቀ ውስተ ሦኸ ።
 ከሾህ መካከል የወደቀ ዘር አለ ።
 ወበቀሎ ሦኸ ጠበቆ ወሐነቆ ። በበቀለ ጊዜ እንዳያደግ አሾህ አሜንቆ አስቀረው ።
 ወቦ ዘወድቀ ውስተ ምድር ሠናይ ።
 ከበጎ ምድር የወደቀ ዘር አለ ።
 ወመሀበ ፍሬ ።
 ፍሬ ያቀረጸ ።
 ቦ ዘየ ።
 መቶ ቅንጣት ።
 ወቦ ዘየ ።
 ስሳ ቅንጣት ።
 ወቦ ዘፀ ።
 ፴ቅንጣት ያቀረጸ አለ ። እንደም ናሁ ወዕኦ ብለህ መልስ ። ጌታ ሊያስተምር ሰው ሆነ ፀአተ ይሠሚ ሥጋዊሁ እንዲል ። ከዚህ ፀአተ አለ ሐዋርያው በአተ ይለዋል ። ወእንዘ ይዘርዕ ፣ ሰው ሁኖ ሲያስተምር በልቦ ዝንጉዓን ያደረጉት አለ ። ወመጽኤ አዕዋፍ ፣ አጋንንት ያሳቱት ፣ አዕዋፍ አላቸው ለማሳት ይፈጥሩ ። አጎሕሚ ሰብእ ውስተ ቤትክ እስመ ያፈ ሰማይ ያወዕኦ ለነገርክ እንዲል ። በልዕም ማለቱ የበሉት ደስ እንዲያሰኝ ሲያስቱ ደስ ይላቸዋልና ወቦ ዘወድቀ ዲበ ኩኩሕ ። ፈጥኖ አወቅሁ ተረጸሁ ከሚል ስፍሐ እእምር ከሌለሁ ልቡና ያደረጉ ትምርት አለ እ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ስመ አልቦ ። ስፍሐ አእምሮ ማለት ጥልቅ ዕውቀት የለውምና ። ወሶበ ሠረቀ ፀሐይ ፣ መከራ በመጣበት ጊዜ ፈጥኖ የካደ እስመ አልቦ። ስፍሐ አእምሮ የለውምና ። ወቦ ዘወድቀውስተ ሦክ ከባለጸጎች ልቡና ያደረ ትምርት አለ ። ወበቀሎተምሮ አውቆ ሥራ እሠራለሁ ባለ ጊዜ አምስት ግብራት ያስቀሩበት ። ብፅል ሰፋጢት ማለት፣ አታላይ፣ ብፅል ሐልዮ መንበርት ማለት፣ ቦታ ማሰብ ትክዘ ዓለም ፍቅረ ብእሲት ፍቅረ ውሉድ ናቸው ወቦ ዘወድቀውስተ ምድር ሠናይት በበጎ ልቡና ያደረ ትምርት አለ ። ቦ ዘምዕት ወቦ ዘጃ ወቦ ዘጃ ሥራውን በሶስት ወገን ይሠሩታል በወጣኒነት በማዕከላዊነት በፍጹምነት ክብሩንም በዘያው ይወርሱታልና ። ባለመቶ ባለ ስሳ ባለ ጃ አለ ። አንድም ባለ መቶ ሰማዕታት ባለ ስሳ መነካት በለ ጃ በእግ የጸኑ ሰብአ ዓለም ናቸው ። አንድም ሁሉም በሁሉ አሉ ብሎ ከሰማዕታት እንደ ቅዱስ ጊዮርጊስ እንደ ቁርቆስ እንደ ፋሲለ ደስ ያሉት ባለመቶ፣ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለስሳ፣ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለጃ ናቸው ። ከመነካትም እንደ አቡነ ዕንጦንስ እንደ መቃርስ እንደ አቡነ ተክለ ሃይማኖት እንደ አቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ያሉት ባለመቶ፣ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለስሳ፣ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለጃ ናቸው ። ከሰብአ ዓለምም እንደ ኢዮብ እንደ አብርሃም

ያሉት ባለመቶ፣ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለጃ፣ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለጃ ናቸው ። ጅም ቦ ዘወድቀውስተ ፍኖት ። ፍኖት የተባለ መንግሥተ ሰማያት ድሉት ለጸድቃን፣ ገሃነመ እሳት ድሉት በጎጥአን እንደሆነች ተምሮ አውቆ ሥራ እሠራለሁ ሲል አጋንንት ያስቀሩበት ነው ። ወቦ ዘወድቀ ዲበ ከኩሕ፣ ከኩሕ የተባለ ካልተማሩ አያውቁ ካላወቁ አይጸድቁ እንዲሉ እማራለሁ አውቃለሁ ሲል ሳይማር ሳያውቅ የቀረ ነው ወቦ ዘወድቀውስተ ሦክ ። ሦክ የተባለ ትሩፋት አፍአዊ ንሠርቶ ትሩፋት ስውርት የቀረችበት ነው ። ወቦ ዘወድቀውስተ ምድር ሠናይት ፣ ምድር ሠናይት ያለው ሁሉንም የሠራ ነው ። ቦ ዘምእት ወቦ ዘስሳ ወቦ ዘሠላሳ፣ ይህም ወሥርዓተ ፍድፋዴ ዓለማውያን አስተጋብእ ለኅብ ሠለስቱ ክፍል እንዲል፣ ሰማዕታትን በበጎ ልጅ መነካትን በበጎ ሎሌ ሕጋውያንን በበጎባጅ መስሎ ይናገራል። በጎ ልጅ አባቱ ሳለ ካባቱ ጋራ ይወጣል ይወርዳል። አባቱ ከሞተ በኋላ ባባቱ ርስት ዘምቶ ይሞታል ፣ የሰማዕታት መደበኞች ሐዋርያት ናቸው በጎ ልጅ ካባቱ ጋራ እንዲወጣ እንዲወርድ ሐዋርያትም ጌታ ሳለ ከጌታ ጋራ ሶስት ዓመት ከሶስት ወር ሲወጡ ሲወርዱ ኑረዋል። አባቱ ከሞተ በኋላ ባባቱ ርስት ዘምቶ እንዲሞት ጌታ ከሞተ በኋላ ወንጌልን ሲያስተምሩ በሰማዕትነት ሙተ

ዋልና ። በጎ ሎሌም ጌታው ሸማ አጥቦህ ማገር ቁርጠህ ና ያለው እንደሆነ ጌታዬ አይኝልም ብሎ ነው እንጂ ለወጥ የሚሆን ዓሳ፣ የሚማገርበት ልጥ ይዢ ብሄድ ይከፋልን ብሎ ልብሱን አጥቦ ዓሳውን ይዞ ማገሩን ቁርጠ ልጡን ጨምሮ ይዞ ይሄዳል ። መነካትም ሚስት አግብታችሁ አስራት በነራት ቀዳምያት አውጥታችሁ እንግዳ ተቀብላችሁ ሥጋውን ደሙን በሚገባ ተቀብላችሁ ኑሩ በላቸው ። በሕርያቸው ደካማ ነው አይቻላቸውም ብሎ ነው እንጂ ከሕገ ሥጋ ሕገ ነፍስ ከሕገ እንስሳ ሕገ መላእክት እንዲበልጥ ታውቆ የለም ብለው ከሴት ርቀው ንጽሕ ጠብቀው ይኖራሉና፣ በጎ ባሪያ የቆመውን ቀረጥ የተኛውን ፍለጥ ቢሉት ያዘዙትን ሁሉ ያደርጋል ። ሕጋውያንም ባዘዛቸው ትእዛዝ በሠራላቸው ሥራት ጸንተው ይኖራሉና ። ወእንዘ ዝሩት ይእቲ ማዕከለ አድባር ወአውግር ወቁላተ ገዳም ተጋቢአ ትከውን አሐተ ጽርስርራ እንደል ። መቶው፣ ስሳው፣ ሠላሳው ቅንጣት ተሰብስቦ አንድ ኅብስት እንዲሆን፣ ሰማዕታትም መነካትም ሕጋውያንም በግዕዝ ርትዕት አንድ ናቸው ።

፱ ዘቦ ዕዝን ሰሚዓ ለደስማዕ ፱ ሰሚ ጆሮ ያለው ደስማ ማለት ፍኖት የተባለ በቁሙ ፍኖት እንዳይደል ልበ ዝንጉዓን እንደሆነ ከኩሕ የተባለ በቁሙ ከኩሕ እንዳይደል ፣ ስፍ

የግቴዎስ ወንጌል ።

ሐ አእምሮ የሌለው ልቡና እንደሆነ ምክንያት የተባለ በቀሙ ሦከ እንዳይደለ በፅሁፍ ሰፋጣት ሐልዮ መንበርት ያስቀሩበት እንደሆነ ፅዃነ ልቡና ያለው ያስተውል ።

፲ ወቀሪቦሙ አርዳኢሁ ይህልዎ በእንተ ምንት በምሳሌ ትትና ገሮሙ ለሕዝብ

፲ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው ለሕዝቡ በምሳሌ ስለምን ታስተ ምረቅቀለህ አሉት ።

፲፩ ወአውሥኦ ወይሌሎሙ አስመ ለከሙ ተውሀበ አእምሮ ምሥጢራቲሃ ለመንግሥተ ሰማይ

፲፪ የመንግሥተ ሰማይን ምሥጢር ግወቅ ለናንተ ተሰጥቷልና ግለት የወንጌልን ምሥጢር ግወቅ ለናንተ ተገልጧልና ። ወሎሙስ ኢተውሀበሙ ። ለላቸው ግን አልተገለጸላቸውም

፲፫ እስመ ለዘቦ ይሁብዎ ። ማቲ ሸጩ፣ ሸፀ።

፲፬ ላለው ይሰጡታልና ግለት አእምሮ ላለው ይሁብዎ ምሳሌውን ይነግሩታልና ። ወይደስከዎ ። ምሥጢሩን ይወያዩሉታልና ለከሙ ተውሀበ ላለው ። ወለዘሰ አልቦ አለሂ ቦ የጎይ ድዎ ። አእምሮ የሌለውን ግን ያለውን ይቀሙታልና ግለት እንዳያውቀው አድርገው ይመስሉበታልና ሎሙስ ኢተውሀበ ላለው ። ጸዎ ምሳሌውን ለያዘ ይሁብዎ ወይደስከዎ አንድ ወገን ምሥጢሩን ትርጓሜውን ይነግሩታልና ለከሙ ተውሀበ ላለው ወለዘሰ አልቦ ምሳሌውን ላል

ያዘ ግን ያለውን አእምሮውን ነሥተው በግዕዝ እንስሳ ይቆሙታልና ወሎሙስ ኢተውሀበ ላለው ።

፲፯ ወበእንተ ዝንቱ በአምሳል እትናገሮሙ ።

፲፸ ስለዚህ በምሳሌ እነግራቸዋለሁ አስመ እንዘ ይሬአዩ ኢይሬአዩ ። አናያለን ሲሉ አያዩምና ። ወእንዘ ይሰምዱ ኢይሰምዱ ። እንሰለማን ሲሉ አይሰሙምና ። ወኢይሌብወ ። አናውቃለን ሲሉ አያውቁምና

፲፱ ከመ ይትፈጸም ላዕሌሆሙ ትንቢተ ኢሳይያስ ነቢይ ዘይቤ፡ ኢሳ ጸ ሀ፡ ማር ፱ ፤ ፲፪፡ ሉቃስ ፳ ፤ ፲፫፡ ዮሐ ፲፪ ፡ ፱ ፤ ግብ ፳፭ ፤ ሸ፲፡ ሮሜ ፪ ፡ ፳፡ ሉቃ ፲፱ ።

፳፬ ነቢይ ኢሳይያስ የተናገረው ትንቢት በሳቸው ይፈጸም ዘንድ ። ሰሚዓ ትሰምኡ ወኢትሌብወ መስማቱን ትሰማላችሁ አታስተውሉም ኢይሰምዱ ላለው ነጽሮተ ትኔጽሩ ወኢትሬአዩ፡ ማየትን ታያላችሁ ግለት እናያለን ትላላችሁ አታስተውሉም ኢይሬአዩ ላለው ።

፳፭ እስመ ገዝፈ ልቡ ለዝ ሕዝብ

፳፮ አላዋቆች ሁነዋልና ። ወዕዘኒሆሙ ደንቀወ እምሰሚዕ የኢሳይያስ ቃል መፍቻ ። ጆሯቸው ከመስማት ደንቀሯልና ኢይሰምዱ ላለው ። ወከደኑ አዕይንቲሆሙ ከመ ኢይርአዩ በአዕይንቲሆሙ ። እንዳያዩ ዓይናቸውን ወፍናዋልና ግለት ምሥጢር ከማየት ተከልከለዋልና ኢትሬአዩ

ላለው ። ወበዕዘኒሆሙ ኢይሰምዱ ። በጆሯቸው እንዳይሰሙ ። ወበልቦሙ ኢይሌብወ ። በልባቸው እንዳያስተውሉ ። ከመ ኢይትመየጡ ኅቤየ ። ወደኔ እንዳይመለሱ ። ወኢይሆሎሙ ። ይቅር እንዳልላቸው ።

፳፯ ወለከሙስ ብዑዓት አዕይንቲ ከሙ ።

፳፰ ለናንተ ግን ላይናችሁ ምስጋና ግለት አናንተ ግን ንዑዳን ክቡራን ናችሁ ። እስመ ይሬአዩ ። ያያሉና ግለት አይታችሁኛልና ። ወአዕዘኒከሙ እስመ ይሰምዱ ። ጆሯችሁ ይሰማልና ግለት ሰምታችሁኛልና ንዑዳን ክቡራን ናችሁ ።

፳፱ አማን አብለከሙ ከመ ብዙኝን ነቢያት ወጸድቃን ፈተዉ ይርአዩ አንትሙ ዘትሬአዩ ወኢይርአዩ፡ ወፈተዉ ይሰምዱ አንትሙ ዘትሰምዱ ወኢሰምዱ ሉቃ ፲ ፡ ፳፱ ።

፴፩ ብዙ ነቢያት ጸድቃን እናንተ የምታዩትን የምትሰሙትን ግለት ዛሬ የምትሰሙኝ የምታዩኝ እኔን ሊያዩኝ ሊሰሙኝ እንደ ወደዱ እንዳላዩኝ እንዳልሰሙኝ በእውነት እነግራችኋለሁ ። ሐተታ ነቢያት አላቸው ያባር የቸነፈር የፂዋዊን ነገር ተናግረዋልና፡፡ ጸድቃን አላቸው እንደመጠናቸው ጥቂት ትሩፋት ስርተዋልና ። ሊይርአዩ ወኢሰምዱ አል የሥጋዊ ነገር አልተገለጸላቸውምና ። አንድም

ወንጌል ዘግጥም።

ደጋጉ እለ ኢሳይያስ እለ ኤርምያስ ናቸው ብሎ ወስደቸዋል ብሎ ነቢያት አላቸው፤ የሥጋዊ ነገር ተገልጸላቸው ተናግረዋልና ጻድቃን አላቸው ብዙ ትሩፋት ሠርተዋልና እንዳላቸው እንዳልሰሙኝ አለ ገልጸላቸው ተናግረውት ዓረፍተዘመን ገቷቸው ሳያዩት ቀርተዋልና።

፲፮ ወአንትሙስኪ ስምዑ ምሳሌ ሁ ለዘይዘርዕ።

፲፯ እናንተስ የሚዘራውን ምሳሌ ስሙ።

፲፰ ነሱ ዘይሰምዕ ነገረ መንግሥተ ሰማያት ወኢይሌቡ ይመጽ እ እኩይ ወይመሥጥ ቃለ ዘተ ዘርዕ ውስተ ልቡ ውእቱኬ ዘተዘርዕ ውስተ ፍኖት።

፲፱ በመንገድ የወደቀው ዘር የመንግሥተ ሰማይን ነገር ሰምቶ የማያስተውለው እኩይ ዲያብሎስ መጥቶ በልቡናው የተዘራውን የሚያጠፋበት ነው።

፳ ወዘሰ ውስተ ኩነቱ ተዘርዕ ውእቱ ዘነገረ ይሰምዕ ወሶሌሃ በፍሥሐ ይትዌክር።

፳ኦ ከጭንጫ ላይ የወደቀው ዘር ነገርን ሰምቶ ለጊዜው ደስ ብሎት የሚቀበለው ነው።

፳፩ ወባሕቱ አልቦቱ ሥርው ላዕሌሁ ለጊዜሃ ጻዕሙ ውእቱ ወከዊናስ ምንጻቤ ወስደት በእንተዝ ነገር በጊዜሃ የዓሉ።

፳፪ ነገር ግን ለጊዜው ነው እንጂ ሥር የለውምና ስለዚህ ነገር መከራና ስደት በሆነ ጊዜ ፈጥኖ ይክዳል።

፳፫ ወዘሰ ውስተ ሦክ ተዘርዕ ገደ ውእቱ ዘነገረ ይሰምዕ ወትከዘ

ዝ ዓለም ወስፍጠተ ብዕልተ ሐንቆ ለነገር ወዘእንበለ ፍሬ ይክውን።

፳፪ በጾህ የተዘራው ዘር ነገሩን ሰምቶ የብልጽግና ግቃለልና ይህን ዓለም ማሰብ አንቆት ያለ ፍሬ የሚሐን እሱ ነው።

፳፫ ወዘሰ ውስተ ምድር ሠናይት ተዘርዕ ገደ ውእቱ ዘነገረ ይሰምዕ ወይሌቡ ወይፈሪ ወይገብር።

፳፬ በበጎ ምድር የተዘራው ዘር ግን ነገርን ሰምቶ የሚያስተውለው የሚሠራው ነው።

፳፭ ዐ ዘምዕት ወዐ ዘጅ ወዐ ዘ፱። መቶ ስላ ሠላሳ የሚያፈራ አለ።

በእንተ ምሳሌ ዘስርናይ ሠናይ ወዘክርዳድ።

፳፭ ክልዕተ ምሳሌ እምጽኦሎሙ። ማር ፱፡፳፮።

፳፭ ሁለተኛ ምሳሌ ሌላ ምሳሌ መስሎ ነገራቸው። እንዘ ይብል ትመስል መንግተ ሰማያት ብእሌ ዘዘርዕ ሠናየ ዘርዕ ውስተ ገራጎቱ። መንግሥተ ሰማያት ሕገ ወንጌል፣ ሕገ ወንጌል ተስፋ፣ ተስፋ፣ እ.የሱስ ክርስቶስ የተበጠረ የተንጠረጠረ ዘርን የሚዘራ ገበሬን ትመስላለች። ገራህት ይህ ዓለም። አንድም መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ትመስል ዘርዕ በል፣ ገበሬ በርሻው የሚዘራት የተበጠረ የተንጠረጠረ ዘርን ትመስላለች ገራህት ልቡና።

፳፭ ወእንዘ ይነውሙ ሰብኢ መጽ

እ ጸላጊሁ ወዘርዕ ክርዳድ ግዕዝ ሥርናይ ወኃለፈ።

፳፭ ሰዎቹ ተኝተው ሳለ ጠላት መጥቶ በስንደው መካከል ክርዳድ ዘርቶ ሂደ።

፳፮ ወሶበ በቂለ ሥርናይ ወፈረየ አሜሃ አስተርአየ ክርዳድኒ።

፳፯ ሥንደው በበቀለና ባፈራ ጊዜ ያን ጊዜ ክርዳዳም ታየ ማለት ተለይቶ ታወቀ።

፳፰ ወመጸኢሙ አግብርቲሁ ለበዓለ ገራህት ይቤልዎ እኩሁ ሠናየ ዘርዕ ዘራዕክ ውስተ ገራህትክ።

፳፯ ብላቴኖቹ መጥተው ባለቤቱን አቤቱ በርሻህ በጎ ዘር ዘር ተህ አልነበረምን። እምአይቲ እንክ ሱቱ ክርዳድ ክርዳድ ከወዴት ተገኘ አሉት

፳፰ ወይሌሎሙ ብእሲ ፀራዊ ገብረ ዘንተ።

፳፰ ጸላት ሰው ይህን አደረገ። አንድም እንላ ፀራዊ ይላል የጠላት ልጅ እንዲህ አደረገ ወአግብርቲሁስ ይቤልዎ ትፈቅድኑ እንክ ንሑር ወንጻሕይዮ።

ብላቴኖቹም ሂደን ክርዳዳን ነቅለን ልንጥለው ትወዳለህን አሉት።

፳፱ ወይሌሎሙ አልቦ። አይሆንም አላቸው።

፳፱ ከመ እንዘ ተዓርዶ ክርዳድ ኢትምህዲ ምስሌሁ ሥርናየኒ። ክርዳዳን እንነቅላለን ስትሉ ስንደውን እንዳትነቅሉ።

፴ ጎድግምሙ ይልሐቁ ጎቡረ እስከ ጊዜ ማዕረር።

፴ ተዋቸው እስከ መከር ድረስ

ባንድነት ይኑሩ። ወበጊዜ ማዕረር እብሎሙ ለእሉ የዓዕዱ ዕርድ ቅድመ ክርዳድ ወዕሥርዎ በበክላስቲሁ ወአውዕይዎ በእሳት። መከር በደረሰ ጊዜ የሚያጭዱትን አስቀድማችሁ ክርዳዱን ከስንደው አይታችሁ በየነድው አሥራችሁ በእሳት አቃጥሉት። ወሥርዳዮሱ አስተጋብፀው ውስተ መዛግብትዮ። ሥንደውን ግን በጎታ በጎተራ በሪቅ ሰብስቦት እላቸዋለሁ። አንድም ወእንዘ ይነውሙ ሰብኢ ብለህ መልስ። ሐዋርያት ካለፉ በኋላ ዲያብሎስ አርዮስን። ሠለስቱ ምዕት ካለፉ በኋላ መቅደንዮስን መቶ አምሳው ካለፉ በኋላ ንስጥርስን ማስነጣቱን መናገር ነው ወሶበ በቁለ በተሾመ ባስተማረ ጊዜ ከህደቱ ኑፋቄው ተገልጾ ታወቀ። ደቀ መዝሙር ከመምሩ ቤት ሳለ ከህደቱን ኑፋቄውን አይገልጸውምና። ወመጸአሙ አግብርቲሁ መላእክት ቀርበው አምጸኤ ዓለማት ፈጣሬ ዓለማት ጌታችን እቤቱ በዚህ ዓለም በጎ ትምርት አስተምረህ አልነበረምን። እምአይቱ እንከ ሎቱ ክርዳድ። ይህ ከህደት ኑፋቄ ከወዴት መጣ አሉት። ወይቤሎሙ ፀራዊ ጉብረ ዘንተ። ጸላቲ ዲያብሎስ እንዲህ አደረገ አንድም የጠላቲ የዲያብሎስ የግብር ልጅ መናፍቅ እንዲህ አደረገ። ሰባሕርይ እንዲራባ እቡም በግብር ይራባል

ና። ሐተታ መላእክት የሚጠይቁት ጌታ የሚመልስላቸው ሁኖ አይደለም። በዚህ ዓለም በጎ ትምርት አስተምሮ አልነበረም ይህ ከህደት ኑፋቄ ከወዴት ተገኘ ብለው በመረመሩ ጊዜ ከህደት ኑፋቄ የተገኘ ከዲያብሎስ እንደሆነ የሚያውቁበትን ዕውቀት ከሱ ማግኘታቸውን መናገር ነው። ወአግብርቲሁሰ ይቤልዎ ትፈቅድኑ ንሑር ንጸሕይዮ። ኃጥኡን ከጸድቅ ለይተን ልናጠፋው ትወዳለህ አሉት። ወይቤሎሙ አልቦ። አይሆንም ከመ እንዘ ትጸሐይዮ ኃጥኡን እናጠፋለስትሉ ጸድቁን እንዳታጠፉ የኃጥኡ ዳፋ ጸድቁን ይጻፉ እንዲሉ። ለይቶ ማጥፋት ይቻላቸው የለም። ይህም በኖኅ በሎጥ ታውቋል ብሎ ከነዚህ የሚወለዱ በንስሐ የሚመለሱ ብዙ አሉና። ኅድግዎሙ ተዋቸው እስከ ዕለተ ምጽአት ባንድነት ይኑሩ። ወበጊዜ ማዕረር። ምጽአት በደረሰ ጊዜ መላእክትን አዛቸዋለሁ። እርድ ቅድመ። አስቀድማችሁ ኃጥኡን ከጸድቃን ለይዋቸው። ወእስርዎ በበክላስቲሁ። በየወገናቸው በገሃነም ሥቃይ አምጸባቸው ወሥርዳዮሱ ጸድቃንን ግን በመንግሥተ ሰማይ አኑሯቸው እላቸዋለሁ። ሐተታ መዛግብት አላት ብዙ ወገን ትወረሳላችና። እስመ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ማኅደር ወምዕራፍ ቦቱ እንዲል። አንድም ትመስሉ ብለህ መልስ። መንግሥተ ሰማይ ሊቀ ማኅበር በርሻው የ

ተበጠረች የተንጠረጠረች ዘርን የሚዘራ ገበሬን ትመስላለች ገራህት ገዳም። አንድም መንግሥተ ሰማይ ሥርዓተ ማኅበር፤ ገበሬ በርሻው የዘራት የተበጠረች የተንጸረጸረች ዘርን ትመስላለች። ገራህት ልቡና፤ ወእንዘ ይነውሙ አበው ሥርዓት ሠርተው ካለፉ በኋላ ዲያብሎስ ክፉ ሕሊና ማምጣቱን መናገር ነው። ወሶበ በቁለ፤ ሥራ እሠራለሁ ባለ ጊዜ ክፉ ሕሊና ተለይቶ ታወቀ ወመጸአሙ መላእክት ቀርበው ጌታን ለሰው በጎ ሕሊናን ፈጥረህለት አልነበረምን ይህ ክፉ ሕሊና ከወዴት ተገኘ አሉት። ብእሲ ፀራዊ ጠላቲ ዲያብሎስ እንዲህ አደረገ አላቸው። ሐተታ መላእክት የሚጠይቁት እቡም የሚመልስላቸው ሁኖ አይደለም። ለሰው በጎ ሕሊና ፈጥሮለት አልነበረም ይህ ክፉ ሕሊና ከወዴት ተገኘ ብለው በመረመሩ ጊዜ ክፉ ሕሊና የሚገኝ ከዲያብሎስ እንደሆነ የሚያውቁበትን ዕውቀት ከጌታ ማግኘታቸውን መናገር ነው። ወአግብርቲሁሰ መላእክት ክፉውን ሕሊና ልናጠፋው ትወዳለህን አሉት። ወይቤሎሙ አልቦ፤ አይሆንም እስመ እንዘ ተአርዮ። ክፉውን ሕሊና እናጠፋለን ስትሉ በጎዉን ሕሊና እንዳታጠፉ። ኅድግዎሙ፤ ተዋቸው እስከ ተባትሕዎ ድረስ ባንድነት ይኑሩ። ወበጊዜ ማዕረር። በተባሕትዎ ጊዜ ሥራት የሚሠሩ አበውን እዛቸዋለሁ፤ አስቀድማችሁ ክፉውን ሕ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ሊና ከበጎው ሕሊና ለይታችሁ በየእገብዎ በቀኖና እርቁት። ወሥርናዮሰ በጎውን ሕሊና ግን በመንፈስ ቅዱስ አስጠብቁት እላቸዋለሁ። መዘግብት አለው መንፈስ ቅዱስን ስለ ሀብቱ ብዛት።

በእንተ ምሳሌ ዘሕጠተ ሰናፔ።

፴፩ ካልዕተ ምሳሌ እምጽአ ሎሙ ሁለተኛ ምሳሌ። ሌላ ምሳሌ መሰለላቸው። ማር ፱ ፴፩ ሉቃ ፲፫ ፲፱።

እንዘ ይብል ትመስል መንግሥተ ሰማያት ኅጠተ ሰናፔ እንተ ነሥአ ብእሲ ወዘርእ ውስተ ገራህቱ።

መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል፣ ሕገ ወንጌል ተስፋ፣ ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ በርሻው የሰናፍጭ ቅንጣት የሚዘራ ገበሬን ትመስላለች። ገራህት ይህ ዓለም። እንደም መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ገበሬ በእርሻው የዘራት ሰናፍጭን ትመስላለች ገራህት ልቡና። ሐተታ ሰናፍጭ ፍጽምት ናት ነቅ የለባትም ወንጌልም ነቅዓ ኑፋቂ የለባትምና። ሰናፍጭ ላይዋቱ ይውስጧ ነጭ ነው። ወንጌልም በላይ ደማችሁን አፍሱ ትላለች በውስጥ ግን ሕገ ተስፋ ናትና። እንደም ሰናፍጭ ጣዕሚ ምረጌን ያዘነጋዋል፣ ወንጌልም ተስፋዋ መከራዋን ያዘነጋዋልና። እንደም ሰናፍጭ ተስላ ሥጋን ታደርቃለች። ወንጌልም ተስላ ነፍስን ታደርቃለችና። እንደም ሰናፍጭ

ጭ ደም ትበትናለች ወንጌልም አጋንንትን መናፍቃንን ትበትናለችና። እንደም ከምትደቁስበት ተሐዋስያን አይቀርቡም። ወንጌልም ከምትነገርበት አጋንንት መናፍቃን አይቀርቡምና። ሰናፍጭ ስትደቁስም ስትበላም ታስለቅሳለች። ወንጌልም ሲማሯትም ሲያስተምሯትም ታሳዝናለችና። ሰናፍጭ ከበታችዋ ያሉትን አታክልት ታመነምናለች፣ ወንጌልም የመናፍቃንን ጉባዔ ታጠፋለችና። ሰናፍጭ እንደ ጊዜ የዘሯት እንደ ሆነ ባመጣት ባመጣት ገራኝ አትልም ተያይዞ ስትበቅል ትኖራለች። ወንጌልም በመቶ ሐያ ቤተ ሰብ ተጀምራ እስከ ምጽ አትድረስ ስትነገር ትኖራለችና።

፴፪ ወይለቲ ትንዕስ እምነሉ አዝርዕት።

፴፫ ስትዘራ ከአዝርዕት ሁሉ ታንሳለች።

ወሶበ ልሀቀት ተዓቢ እምነሉ አሕማላት።

ባደገች ጊዜ ግን ከአሣርዕት ሁሉ ትበልጣለች፣ እንዲከሉ ከሥፍ ዘር ከጎመን ዘር። ወትከውን ዕፅ ዐባየ። ደግ ዕፅ ትባላለች።

እስከ ይመጽኑ አእዋፈ ሰማይ ወያኔልሉ ታሕተ አዕፁቂሃ። አዕዋፍ መጥተው ማረፊያ መስፈሪያ ዛፍ እስኪያደርጓት ድረስ። እንደም ወይለቲ ትንዕስ ብለህ መልስ። ወንጌል ስትነገር ከሁሉ ታንሳለች። በመቶ ሐያ ቤተ ሰብ መገመሯን ትንስእ አለ፣ በጉባዔ በተነገረኝ ጊዜ

ግን ከሕገጋት ሁሉ ትበልጣለች። ወትከውን። ደግ ሕግ ትሆናለች። ወይመጽኑ፣ ሕዝብ እሕዛብ እስኪያምኑባት ድረስ። እንደም ትመስል ብለህ መልስ። በጥምቀት በተለምኖ ኃጣው እ ያሉ ሰዎች በምክረ ካህን በፈቃድ ካህን ያሉ ሰዎችን ይመስላሉ። ወይለቲ ትንዕስ። በጥምቀት የሚሰጠው ጸጋ በመጠን ነውና። ትንዕስ አለ ያም ኃጢአቱን ሲናገር ተዋርዶ ነውና። ወሶበ ልሀቀት። በጥምቀት ያገኘውን ጸጋውን በሥራ ባሰፋው ጊዜ ያም ቀናኛውን በፈጸመ ጊዜ ከሰው ሁሉ ይበልጣል። ወትከውን። ደግ ሰው ይባላል፣ ወይመጽኑ። ሰው ሁሉ መጥቶ ከእግሩ ወደቆ አትርሳኝ እስኪለው ድረስ።

በእንተ ምሳሌ ዘብሐእ።

፴፫ ካልዕተ ምሳሌ ነገርሙ። ሉቃ ፲፫ ፳፩።

፴፫ ለቀረበው ካልዕት ይላል ሁለተኛ ምሳሌ፣ ሌላ ምሳሌ ነገራቸው።

ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብኅዓ ዘነሥአት ብእሲት ወእብኅዓቶ ውስተ ሠለስቲ መሥፈርተ ሐሪዕ።

መንግሥተ ሰማያት እንዳለፈው፣ በሶስት መሥፈሪያ ደቂት የሸሸገችው ማለት ሶስት መስፈሪያ ዳቂት የለወሰችበትን ሴት የያዘችውን። ወአብኅእ ነሎ። ሁሉን ወደ ምዕት የሳበ እርሾን ትመስላለች። ብኅዕ ጌታ

የግድም ወንጌል

ብላሲት ጥበቡ ውስተ ሠለስ ቱ መስፈርተ ሐሪሶ፣ ሥጋን ነ ፍሰን ደመ ነፍስን ያዋሃደች ው። ወአብገላ ነሱ። በተዋህ ደ ሥጋን የባሕርይ አምላክ ግድረጉን መናገር ነው። አንድ ም ብላሲት መምሕራን ብጎሳ ወንጌል። ውስተ ሠለስቱ ወን ጌል መሠራቷ ለሶስቱ ነገድ ነውና ለነገድ ሴም ለነገድ ያ ፈት ለነገድ ከም፣ ወአብገላ ነሱ። በወንጌል ሁሉ መክበሩ ን መናገር ነው። አንድም ብላ ሲት መምህራን ብሁሳ ጥምቀ ት፣ ውስተ ሮቱ፣ ጥምቀት በሶስ ቱ ስም ነውና። ወአብገሳ ነሱ። በጥምቀት ሁሉ መክበሩን መ ናገር ነው። አንድም ብላሲት ቀሳውስት ብጎሳ፣ ሥጋው ደ ሙ፣ ውስተ ሰለስቱ። ለቀድሶተ ሥጋ ወነፍስ ወመንፈስ ብለው ይሰጣሉና ወአብገሳ ነሱ። በሥ ጋው በደሙ ሁሉ መክበሩን መ ናገር ነው። ጳም ብላሲት ቡርክት ነፍስ። ብጎሳ ጸጋ ጥምቀት ው ስተ ሮቱ መሥፈርተ ሐሪሶ ው ስተ ሮቱ መክፈልተ ሕሊናሃ እንዲል። ሥራውን በሶስት ወ ገን ትሠራዋለች በወጣኒነት በግዕዝላዊነት በፍጹምነት ክብ ፍንም በዚያው ልክ ትወርሰሳ ለችና። ወአብገሳ ነሱ። በሥጋ ው ሁሉ መክበሩን መናገር ነው። ጳም ብጎሳ ጌታ ብላሲት ዮ ሴፍ ኒቆሊዎስ። ውስተ ሠለስ ቱ፣ ሶስት መዓልት ሶስት ሌሊ ት በክርህ መቃብር መኖሩን መናገር ነው። ወአብገሳ ነሱ። ሙስና መቃብርን አጥፍቶ አ ንድ ወገን ሁኖ መነሣቱን መ

ጳም ናገር ነው። ወዘንተ ነሱ ሱ ተናገረ እግዚእ ኢየሱስ በ ምሳሌ ለአሕዛብ። ግር ጳ ጳም ጳም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለ አሕዛብ ይህን ሁሉ በምሳሌ አስተማራቸው። ወዘእንበለ በምሳሌ ኢተናገ ሮሙ። ያለምሳሌ ግን አላስተማራቸው ም አለ በዚህ ቀን። አንድም በ ሆነ ምሳሌ እንጂ ባልሆነ ም ሳሌ አላስምራቸውም። ጳም ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ በነበ. ይ እንዘ ይብል እከሥት በም ሳሌ እፋዮ ወእነግር አምሳለ ዘ እምትካት። መዝ ጳም ይ እፈ ን ምሳሌ እገልጣለሁ የጥንቱ ንም ምሳሌ አስተምራለሁ ተ ብሎ በነበ. ይ የተነገረው ትንበ. ት ይደርስ ይፈጸም ዘንድ። በከ መ ይቤ እሳፍ የሚል አብነት ይገኛል ለጻዊት ሁለት መቶ ሰማንያ ስምንት መዘምራን ነበ ፍት አለቆቻቸው እሳፍ ቆራ ኤማን ኤዶትም ይባላሉ በየ አለቆቻቸው ካራት ተክፍለው አሥራሁለት አሥራሁለት እየ ሆኑ በሐያ አራቱ ጊዜ ይጸል ያሉ ልክ ናቸው እሱም ካደባ ባይ በማይወጣበት ነገር በማ ይሰማበት ጊዜ እየገባ ይጸልያ ል ሥራ መፍታት የለም በዚ ህ ጊዜ አጽምዑ ለእሳፍ ደር ሶት ነበርና ስለዚህ በከመ ይቤ እሳፍ የሚል አብነት ይገኛል በእንተፍካሬ ዘምሳሌ ክርጻድ። ጳም ወእምዝ ኅደጎሙ ለአሕዛብ ወ ጳም ቦአ ውስተ ቤት። ከዚህ በኋላ ሕዝቡን በአፍኦ ትቶ ከቤት ገባ

ወቀርቡ ጎቤሁ አርጻኢሁ። ደቀመዛሙርቱም ወደቡ ቀረሱ ወይቤልም ፈክር ለነ ምሳሌ ዘክርጻድ ወዘገራህት። በክርጻድ በገራህት የመሰልከ ውን ተርገሙህ ገልጸህ ንገረ ን አሉት እንደ ከተማ ደቀ መዝሙር አይደሉምና የከተ ማ ደቀ መዝሙር በያየውም በያየውም ዝም ብሎ ይሂዳል። ጳም ወአውሥኦ ወይቤሉሙ ዘይ ዘርዕሳ ሠናየ ዘርዕ ወልደ እ ገለ እመሕያው ውለቱ። ጳም ያ መሌከም ዘር የዘራው የሰ ው ልጅ ነው ብሎ መለሰላቸው ጳም ወገራህትኒ ዓለም ውለቱ። ጳም እርሻውም ዓለም ነው። ጳም ወሠናይኒ ዘርዕ ውሉደ መንገ ሥት እሙንቱ። መልካም ዘር የመንግሥት ል ጆች ናቸው። ወክርጻድኒ ውሉዳ ለእኩዶ። ክርጻዳም የክፉ ልጆች ናቸው ጳም ወፀራዊኒ ዘክርያ ዲያብሎስ ው ላቱ። ጳም ራዕ ጳም፣ ጳም፣ የዘራውም ጠላ ት ዲያብሎስ ነው። ወማዕረርኒ ጎልቀተ ዓለም ው ላቱ። መከሩም የዓለም ፍጻሜ ነው ወዓፀድኒ መላእክት እሙንቱ አላጆችም መላእክት ናቸው። ጳም ከመኬ የዓርዶም ለክርጻድ ቅ ድመ ወያውዕይም በእሳት። ጳም ክርጻዳን አስቀድመው መርጠ ው በእሳት እንዲያታዋሉት። ከማሁ ይከውን በጎልቀተ ዝን ቱ ዓለም። በዚህ ዓለም ፍጻሜ እንዲህ ይሆናል።

ወንጌል ዘማቴዎስ።

፵፩ ይፈንዎሙ ወልደ እጋል እመ ሕያው ለመላእክቲሁ ።

፵፪ የሰው ልጅ መላእክትን ያዛቸዋል።

ወየዓርዩ እመንግሥቱ ክሎ ዓላውያነ ወእለ ይገብሩ አበሳ በደል የሚያደርጉትንና ወን ጀለኞችን ከመንግሥቱ ላይ ለ ይተው።

፵፫ ወይወድደዎሙ ውስተ እቶነ እሳት ኅበ ሀሎ ብካይ ወሐቅ የ ስነን።

፵፬ ልቅሶ ጥርስ ቀሩጥማት ወዳ ለበት ዕቶነ እሳት ይጨምሯቸዋል።

፵፭ አሜሃ ይበርሁ ዳድቃን ምስ ብሂተ እደ እምብርሃነ ፀሐይ በመንግሥተ አቡሆሙ።

፵፮ ጥበ፣፫። = ዳን ሂ፣፫። = ያንጊዜ ዳድቃን ሰማያዊ አባታቸው በሚያወርሳቸው በመንግሥተ ሰማይ ከፀሐይ ሰባት እጅ ያበ ራሉ።

ዘበ ዕገን ሰሚዓ ለይስማዕ። ሰሚ ጀር ያለው ይስማ ማለት ዕገነ ልቡና ያለው ያስተውል።

በእንተ መድፍን ወባሕርይ ወገሪፍ።

፵፱ ወካዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት መድፍነ ዘኅቡዕ ውስተ ገራህት።

፵፻ ለቀረበው ካዕበ ይላል ሁለተኛ መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ሕገ ወንጌል ተስፋ፣ ተስፋ፣ ኢ የሱስ ክርስቶስ፣ ዘኅቡዕ ዝጉ በ ይላል በእርሻ ውስጥ የተ ተደረጉ ወርቅን ትመስላለች። ወረኪቦ ብእሲ ኅብዓ።

ሰው አግኝቶ የሰወራትን ። ወእምፍሥሐሁ ሐረ ወሚጠ ክሎ ዘበ ወተሣየጣ ለይእቲ ገራህት።

ከደስታው የተነሣ ሂድ ያለ ገ ንዘቡን ሽጦ ያቸን እርሻ የገ ዛላትን ። ሐተታ ምድሩን ክል ገዛሁ ወርቁን አላገኝም ብሎ ባልሆነ ምሳሌ አያስተምርምና የኤዶምያስ ሰዎች የቀበሩት ወርቅ ነው። አንድም ካዕበ ት መስል መድፍን ብለህ መልስ ብእሲ ጌታ መድፍን አዳም ገራህት ይህ ዓለም ነው። ወረኪቦ። ቦ፣ ጌታ አዳምን በዚህ ዓለም ንስሐ ገብቶ ባገኘው ጊዜ ባሕርይ አዳምን ባሕርይ አድርጎ አዳምን ማዳኑን መናገር ነው። ኢ፣ ሥሐ ለዘነሥኦ እመላ እክት ዘእንበል ዳዕሙ እምዘር አ አብርሃም እንዲል። አንድም ብእሲ የሴፍ መድፍን ጌታ ገራህት እመቤታችን። የሴፍ ጌታን እመቤታችንን ባገኛቸው ጊዜ ቤቱን ንብረቱን ትቶ ተ ክትሎ ግብዕ መውረዱን መና ገር ነው። አንድም ብእሲ ሐ ዋርያት መድፍን ጌታ ገራህት ይህ ዓለም ። ወረኪቦ ሐዋርያ ት ጌታን በዚህ ዓለም ባገኙት ጊዜ መረባቸውን መርከባቸው ን ትተው ጌታን መከተላቸው ን መናገር ነው። አንድም አ ምስቱን ግብራት ባምስቱ ግብ ራት ተሰውረው ባገኛቸው ጊ ዜ ትፍሥሕትን በኃዘን ኃይል ን በድካም ብዕልን በንደት ል ዕልናን በትሕትና ግዕዛንን በግ ብርናት ተሰውረው ባገኛቸው ጊዜ ትፍሥሕቱን ለኃዘን ኃ

ይሉን ለድካም ብዕሉን ለንደ ት ልዕልናውን ለትሕትና ግ ዕዛትን ለግብርናት ሰጥቶ አ ዳምን ማዳኑን መናገር ነው። አ ንድም ምዕመናን አምስቱን ግ ብራት ገንዘብ ማድረጋቸውን መናገር ነው። አምስቱ ግብራ ት የተባሉ፣ ዓለም ተውላጠ ዓለም ምግባር መንፈሳዊ ቃለ መጻሕፍት ቃለ መምህራን ና ቸው። ዓለም ይህ ዓለም ነው ሁሉ የሚገኝ ክአለም ነውና። ተውላጠ ዓለም እንደ የዋህ ጳ ውሊ ባለጸጋ አባት ነበረው አባቱ ሙቶ በገንዘብ ከወንድ ሙ ጋራ ተጣልቶ ወደ ዳኛ ሲ ሂድ እንዳባቱ ያለ ባለጸጋ ሙ ቶ ወደ መቃብር ሲወስዱት አገኘ ይህ ምንድነው ብሎ ጠ የቀ ባለጸጋ ነበር ሙቶ ሊቀብ ሩ ይወስዱታል አሉት ። ለዚ ህ ብዬ ከወንድሜ ተጣላሁን አ ንተን ይምሰል ብሎ ጥሎለት ሂዷል ። ምግባር መንፈሳዊ እ ንደ አብርሃም መርዓዊ ነው እድ ብርሀን ከሚገኘው አው ጥታ እየመራች ገዳም ወስዳዋ ለች ። ቃለ መጻሕፍት እንደ አ ባ ዕንጦንስ ምንተ ይበቁዋ ለ ሰብእ ለእመ ክሎ ዓለመ ረብ ሐ ወነፍሶ ኃጉላ ያለውን ይ ዘ መንኖ ሂዷል ። ቃለ መም ሀራን እንደ አትናስያ፣ ምዕመ ናንን የምትረዳ ደግ ሴት ነበረ ች ሰይጣን በዝሙት ድል ነሃ ት ምዕመናንን የማትጠይቃቸ ው ሆነ ስይጣን ልጃችንን ቀማን በተቻለህ እርዳን ብለው ከዮ ሐንስ ሐሂር ላኩ ሂዶ ንገሩ ልኝ አለ ነገሩለት ግባ በሉት

የግድም ወንጌል።

አለች ገባ እስከጥፋ ና ከወገቤ ተቀመጥ አለችው በወንበር ከፈቷ ተቀምጦ እያያት ያለቅስ ጀመር ምነው ታለቅላላህ አለችው መልክ መልካም ነሽና ብታሳዝኚኝ ነው አላት ይህማ ደስ ያስኛል እንጂ ያሳዝናል አለችው መፍረስ መበስበስ አለና ምን ይሆናል አላት ለዚህ ምን ይበኛል አለችው ብትተዬው አላት ብተወው ጌታዬ ይምረኛል አለችው ይምርሻል አላት እንደም እሱ በገባ ጊዜ ሲያሰስንዋት የነበሩ አጋንንት መብራት እንደ አበሩባቸው አርጋብ ሲወድቁባት ሲነሱባት አየ እንዲህ ሲሆኑብኸ አየሁ አላት ለዚህም ይበጀኛል አለችው፤ ብትተዬው፤ ብተወው ጌታዬ ይምረኛልን አለችው፤ አዎን ይምርሻል። ተከተዬኝ ብሏት ወጣ አብራው ወጣች አባቴ ቆየኝ ትለዋለች ድረሽብኝ ይላታል እግሯ አልችል ቢል ከልብሷ እየቀደደች እንደ ሚማ እያደረገች ትከተለዋለች። አባቴ ቁየኝ ትለዋለች ድረሽ ይላታል ከቦታው ድረሱ እሳቱን አንድያላት ተቀመጠች እሱ እልፍ ብሎ ጸሎቱን ያዘ በዚያ ሌሊት አረፈች ሰዋስዋስ ወርሃን ተተክሎ መላእክት ሲወጡ ሲወርዱ ያያል ማዕርጉ ጽማጭ ነውና የተላኩ በትን ግን እያውቅም ሲነጋ መልእክ መጥቶ ያች ያመጣሃ ት ሴት አርፋብኝ መቃብሯን እንበሳ ይቁርሳልሃልና ቅበራ ት እለው፤ ይህስ ይሁን ዛሬ ሌሊት ስትወጡ ስትወርዱ ያ

የኋችሁ ምንድር ነው አለው ነፍሷን ስናሳርግ ነው አለው ተቀበላትን አለው አዎን ተከተዬኝ ብለሃት ተከትላህ በወጣች ጊዜ ተኃድገ ለኪ ብሏታል ብሎ ነግሮታል።
 ማጅ ከዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሴ ሠያጤ ዘየኃሥሥ ባሕርይ ሠናዩ።
 ማጅ መንግሥተ ሰማያት ሕገ ወንጌል ሕገ ወንጌል ተስፋ ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ ብሩሃ ሲል ነው ዕንቁን የሚሻ ነጋዴን ትመስላለች።
 ወረኪቦ አኃተ ባሕርይ እንተ ብዙኝ ሢጣ ሐረ ወኔጠ ዠሎ ዘቦ ወተሣዩጣ።
 ዋጋዋ ብዙ የሆነ ዕንቁን ባገጥ ጊዜ ያለ ገንዘብን ሽጦ የገዛትን ። ብእሴ ጌታ ዕንቁ አዳም አዳምን ንስሐ ገብቶ ባገኘው ጊዜ ባሕርይን ባሕርይ አድርጎ አዳምን ማዳኑን መናገር ነው። አንድም ብእሴ ጌታ ዕንቁ አዳም መንግሥተ ሰማይ ሐዋርያት አዳምን የሚሻ ጌታን ይመስላሉ። አንድም መንግሥተ ሰማይም ዕመናን ጌታን የሚሹ ሐዋርያትን ይመስላሉ ሐዋርያት የሚሹት ጌታን ይመስላሉ።
 ማጅ ከዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ገራፈ እንተ ተወድዩት
 ማጅ ውስተ ባሕር ወአስተጋብዳት እምኩሉ ዘመደ ዓሣት።
 ማጅ መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ሕገ ወንጌል ተስፋ ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ ከባሕር ላይ ማጅ የጣሏትን ዓሣን ሁሉ ሰብስባ የያዘች ዘረመትራንን ትመስላለች

ማጅ ወሶበ መልዓት አዕረግዋ ውስተ ሐይቅ
 ማጅ በመላች ጊዜ ከወደቡ ያወጣትን
 ወነቢሮሙ ዓረዩ ሠናዩ ወወደዩ ውስተ ሙዳዩሙ።
 ከወደቡ ተቀምጠው ደጋጉን እየመረጡ ከሣጥናቸው አኖሩ። አረዩ ኃረዩ በየኑ ቤጹ ይላል
 ወአኩሮሰ ገደፍዎ አፍአ ክፍውን ግን መልሰው ከባሕር ጣሉት አጳራግዛ ራስ ከብደ ይባላል
 ማጅ ከማሁ ይከውን በኅልቀተ ዓለም
 ማጅ በዕለተ ምጽአት እንዲህ ይደረጋል
 ማጅ ወይመጽኤ መላእክት ወይፈልጡ ኃጥአነ እማዕከሎሙ ለጻድቃን ወይወድደምሙ ውስተ ዕቶነ አሳት ኅበ ሀሎ ብካይ ወሐቅዩ ሰነን
 ማጅ መላእክት መጥተው ጻድቃንን ለይተው በመንግሥተ ሰማይ ያኖሯቸዋል። ኃጥአንን ከጻድቃን ለይተው ልቅሶ ጥርስ ቀሩጥማት ባለበት በገሃነም ያኖሯቸዋል። አንድም ትመስል ገራፈ ብለህ መልስ። ገራፍ ወንጌል ባሕር ይህ ዓለም። ወአስተጋብላት። ሕዝቡን አሕዛቡን አንድ ያደረገች። ወሶበ መልዓት ይህ ዓለም የሚያልፍ ጻድቃን በነገደ ዲያብሎስ ልክ ሲሆኑ ነውና። አንድም ገራፍ ሥርዓተ ማኅበር። ባሕር ገዳም። ወአስተጋብዳት ሰውን ሁሉ የሰበሰበች፤ ወሶበ መልዓት ብዙ ዘመን ከረጃ በኋላ ተባሕትዎ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ያዝ ይሉታል። በ፫ በ፮ በ፯ በ፯ ምልክት ይታይለታል ባ፬ ተኛው በ፳ተኛው ባ፯ኛው ተባሕትም ይይዛል ምልክት ባይታይለት የረዳበት ዘመን ተቁጥሮ ይይዛል ምልክት ለሁሉ አይታይምና ወእኩዮሰ፣ ሳይረዳ ተባሕትም እይዛለሁ ያለውን ግን ገና ነህ እርዳ ይሉታል ወይወልም ዘበእኅሥሮት እንዲል። ከማሁ ያከውን በህልቀተዝንቱ ዓለም። በዕለተ ምጽኢት እንዲህ ይደረጋል።

፶፩ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለበውክሙኑ እንክ ዘንተ ነሉ።

፶፪ ጌታ ይህን ሁሉ አወቃችሁት አላቸው። ሐተታ እንደ ከተማ መምር አይደለምና። የከተማ መምር በያዩለትም ባያዩለትም ዝም ብሎ ይሄዳል።

ወይቤልም እው፣ አዎን አሉት። እሳቸውም እንደ ከተማ ደቀ መዝሙር አይደሉምና ያወቁትን አዎን ያላወቁትን ፈክር ለነ ይሉታልና።

፶፫ ወይቤሎሙ በእንተ ዝንቱ ነሉ ጸሐፊ ዘይጸመድ ለመንግሥተ ሰማይ ይመስል ብእሴ በዓለ ቤት ዘያወፅእ እመዝገቡ ሐዲስ ወብሉዩ።

፶፬ ስለዚህ ነገር ወንጌልን የሚያስተምር ሁሉ አሮጌና አዲስ ከሣጥኑ የሚያወጣ ማለት ልልበስ ያለውን የማያጣ ባለጸጋን ይመስላል። ልጥቀስ ቢል አያጣም። አንድም አዲሱን ለመልበስ ብሉዩን ለማናፈስ ከሣጥኑ የሚያወጣ ባለጸጋን ይመስላል። ሐዲሱን እያስተማረ ብሉዩን የሚማር ይሆናል። አ

ንድም ዘያወፅእ እመዝገቡ ብሉዩ ወዘይወዲ ውስጥ ሐዲሱ። ብሉዩን ከሣጥኑ የሚያወጣ በሣጥኑ ሐዲሱን የሚያኖር ባለጸጋን ይመስላል አእምሮን ገንዘብ የሚያደርግ ውጎደተ አእምሮን የሚያርቅ ይሆናል።

ዘከመ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ናዝሬት።

፶፫ ወሰበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ አሎንተ ምሳሌያተ ተንሥ አ እምህዩ ወሐረ ሀገሮ

፶፬ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ ይህን ሁሉ በምሳሌ አስተምሮ ከፈጸመ በኋላ ከዚያ ተነሥቶ ወደ ሀገሩ ወደ ናዝሬት ሄደ።

፶፭ ወመሀሮሙ በምነራቦሙ

፶፬ ማር ጼ ስ ሉቃ ፱ ፲፮ ከምነራብ ገብቶ አስተማራቸው። እስከ ሶበ ይደመሙ ወይብሉ እምአይቲ እንክ ሎቱ ዝንቱ ነሉ ጥበብ ወኃይል ይህ ሁሉ ጥበብ ኃይል ከወዴት ተገኘለት ብለው እስኪያደንቁ ድረስ። ጥበብ ምሳሌ መስሎ ወኃይል ትርጓሜ ተርጉሞ ማስተማር። አንድም ጥበብ ምሳሌ መስሎ ትርጓሜ ተርጉሞ ማስተማር ወኃይል ታምራት ማድረግ ከማን አገኘው

፶፭ አካኑ ዝንቱ ውእቱ ወልዱ ለፀረቢ። ዮሐ ፮፣ ፶፪።

፶፮ የጸረቢ የዮሐፍ ልጅ አይደለምን አሉ። በሀገራቸው ልጅ ያባቱን ሥራ ይማራል እንጅ ሌላ አይሰራምና። ወስማ ለእሙ ማርያም። እናቱስ ማርያም አይደለችምን

ድኃ ማለት ነው። ወአኃዳ ሁኔ ያዕቆብ ወዮላ ስምያን ወይሁ።

ወንድሞቹስ እነዚህ እነዚህ አይደሉምን።

፶፯ ወአኃቲሁኔ ነሉን ሀለዋ ኅቤኅ

፶፮ እናቶቹስ ከኛ ዘንድ ያሉ አይደሉምን። አንድም መንፈስ ቅዱስ ፊታቸውን ጸፍቶ አፋቸውን ከፍቶ ምነዋ ቢያደርግ የጸረቤ ሰማያት ወምድር የአብ ልጅ አይደለም። እናቱስ እግዚአብሔር ብዙኃን ማርያም አይደለችም ሲያሰኛቸው ነው። እምአይቲ እንክ ሎቱ ዝንቱ ነሉ ጥበብ ወኃይል። ይህን ሁሉ ጥበብና ኃይል ከወዴት አገኘው እንዳለፈው።

፶፯ ወአኃዙ ያንጉርጉሩ በእንቲ አሁ።

፶፯ በሱ ነገር ይታወኩ ጀመር። ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢይትሚነን ነቢይ ዘእንበለ በሀገሩ ወበቤቱ። ነቢይ ከቤቱና ከሀገሩ በቀር አይነቀፍም ማለት በሀገሩ አይክበርም አላቸው።

፶፰ ወእጉብረ በሀዩ ኃይል ብዙኃ በእንተ ሕፀተ አሚኖቶሙ።

፶፰ ስለ አለማመናቸው ብዙ ታምራት አላደረገም።

በእንተ ሃለዩ ሄሮድስ ላዕለ ኢየሱስ።

ምዕራፍ ፲ወ፱።

፩ ወበውእቱ መዋዕል ስምዓ ሄሮድስ ንጉሥ ነገር ለእግዚእ ኢየሱስ። ማር ፯፣ ፲፱። ሉቃ ፱ ፮

የግድም ወንጌል ፡፡

፩ በዚያ ወራት ሂሮድስ የጌታችንን የእ.የሱስ ክርስቶስን ነገር ሰምቶ ማለት ያደረገውን ታምራት የወራውን ትሩፋት ሰምቶ ደምፀ ነገሩ ይላል እብ ነት የታምራቱን ዜና ሰምቶ ፡፡

፪ ወይቤ ዝውላቱ የሱህስ መጥምቅ ውለቱ ተንሥክ እምውታን ፡፡

፫ ለብላቲዮቹ ይህ የሱህስ መጥምቅ ነው እሱ ከሙታን ተነሥቶ ይሆናል ፡፡

፬ ወበእንተዝ ይትገበራ ሎቱ ኃይላት ፡፡

፭ በግፍ አስገድዬው ነበርና ስለዚህ ታምራት ይደረግለታል አላቸው ፡፡

፮ እስመ ውለቱ ሂሮድስ አኃዘ ለ የሱህስ ወጥቅሎ በቤተ ጥቅሕ ማር ፮ ፡ ፲፮ ፡ ሎታ ፫ ፡ ፲፱ ፡፡

፯ ሂሮድስ የሱህስን ይዞ አሥሮ ልግዞት ነበርና ፡፡

፰ በእንተ ሂሮድያዳ ብእሲተ አኑሁ ፊልጶስ ፡፡

፱ በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት በሂሮድያዳ ምክንያት ፡፡

፲ እስመ ኪያሃ አውሰበ ፡፡

፲፩ እሷን ስለአገባ ፡፡

፲፪ እስመ ይቤሎ የሱህስ ሎቱ አይከውነክ ታውስብ ብእሲተ አኑክ ፊልጶስ ፡፡

፲፫ የወንድምህን የፊልጶስን ሚስት ማግባት አይገባህም ቢሉው ፡፡

፲፬ ወእንደ ይፈቅድ ደቅተሎ ይፈርዱ ልቅገብ ፡፡

፲፭ ለገደሱ ወይ ሳለ ሕዝቡን ይፈራቸው ነበረ ፡፡

፲፮ እስመ ከሙ ነቢይ ይፈለያም ለየሱህስ ፡፡

የሱህስን እንደ አባት ያፍሩ ታል እንደ ሙምር ያከብሩ ታልና ፡፡

፯ ወከዊኖ ሰለተ ልደቱ ለሂሮድስ ዘፈነት ሎቱ ወለተ ሂሮድያዳ በማዕከሎሙ ፡፡

፯ ሂሮድስ የተወለደበትን ቀን በዓል አድርጎ ሳለ ወለተ ሂሮድያዳ መጥታ በመኳንንቱ ፊት ዘፈነችለት ፡፡ ሐተታ አሕዛብ የተወለዱበትን ቀን ያከብራሉና በዚህ ቀን ተወልደን ከዚህ መዓርግ ደረስን ሲሉ ፡፡ አንድም ከጨለማ ወደ ብርሃን ከወጡ ወደ ሰፊ የወጣንበት ሲሉ ፡፡ ወአደሙቶ ለሂሮድስ ፡፡ ሂሮድስን ደስ አሰኘችው ፡፡

፯ ወበእንተዝ መሐለ ላቲ ከመ የሀባ ዘሰአለቶ ፡፡

፯ ስለዚህ የለመንችውን እንዲሰማት ማለላት ፡፡

፰ ወደእቲሰ አቅደመት አእምሮ በኅብ እማ ፡፡

፯ እሷ አስቀድማ ከናቷ ዘንድ ነገሩን አውቃው መጥታ ነበርና ታሪክ ከዕለታት በንድ ቀን ክንች በቀር ሌላ የምወደው እንደሌለ አምላክ እስራኤል ያውቀዋል ፡፡ ነገር ግን ይኸ ነቢይ ይዘ ልፍናል አላት ፡፡ ለዚህም ምን ቸገረህ በዓል የምታደርግበት ቀን ደርሷል ልጅ መጥታ ትዘፍንልሃለች ቸቸቸውን አስቆርጠህ ስጣት ከዚህ በኋላ የወደድነውን እናደርጋለን አለችው ከዚህ በኋላ ስትሂድ ምን ላድርግልኸ ያለኸ እንደ ሆነ ሌላ ነገር አትለምኝ ቸቸቸውን ቁርጠህ ስጠኝ በዬው ብላ መክራ ሰዳታለች ፡፡ ሂዳ ዘፈነችለ

ት በማርቆስ እስከ መንፈቀ መንግሥቱ ይላል የመንግሥቱንም እኩሌታ ቢሆን እስጥሻለሁ አላት ሂዳ ነገረቻት ይልቅስ የነገርሁኸን አድርገ መንግሥቱን ማመላውን ማን ነሥቶናል አለቻት ሂዳ ፡፡

ወትቤሎ ሀበኒ ይእዜ ርእሶ ለ የሱህስ መጥምቅ በዓሕል ፡፡ የየሱህስን ራሱን አስቆርጠህ በዓሕል ስጠኝ አለችው ፡፡

፱ ወተከዘ ንጉሥ በእንተ መሐላው ፡፡

ስለመሐላው ማለት ከድታ አማለችኝ ብሎ አዘነ ፡፡

ወበእንተ እለ ይረፍቁ ምስሌሁ ከሱም ጋራ ስለተቀመጡት መሐላ አፍራሽ ይሉኛል ብሎ ፡፡ አንድም ወበእንተ እለ ይረፍቁ ነቢይ እግዚአብሔር አስገደለ ይሉኛል ብሎ ፡፡

ወአዘዘ የሀብዋ ፡፡

ቁርጣችሁ ስጣት ብሎ አዘዘ ወፈኒም መስተራትግተ ሐራ ፡፡

፲ ጭፍራውን የሚሠሩ የሚቀጡ ባለወጎችን ላክ ቤተ አንግ ቤተ አይጽ ሰቃይ ቁራጭ እንዳለ ፡፡

ወመተሩ ርእሶ ለየሱህስ በቤተ ጥቅሕ ፡፡

በግዞት ቤት ሳለ የየሱህስን ራስ ቁረው ፡፡

፲፩ ወአምጽኡ ርእሶ በዓሕል ወሀብዋ ለይለኝ ወለት ፡፡

፲፩ በዓሕል አምጥተው ለብላቲና ዩቱ ሰጣት ፡፡ ሐተታ ለገዜው እስራኤል ደም ይጸየፋሉ ፍጽሜው ግን የከበረ የየሱህስ ራስ በዚች በርኩስት እጅ እንዳትያዝ ነው ፡፡

ወንጌል ስማቴዎስ።

ወይለቲ ወሀበት ለእግ።
 እጁም ወስዳ ለናቷ ሰጠች ግ
 ዳይ ጣለች። ሐተታ ትሰፋም ት
 ፈትልም ነበር ቢሉ ንጉሥ ን
 ግሥት ስትዘልፍ አታፍር የነበ
 ረች አንደበት ታተመች ብላ
 በያዘችው ግልጽልጽ አደረገች
 ው ወተሰፍሐት ይለቲ ርእሰ
 መሠጠቀት ዓረፍተ ቤት እንዲ
 ል = ሁለት ከንፍ አውጥታ ግ
 ንቡን ሠጥታ ወጥታ ጌታ በደ
 ብረ ዘይት ሲያስተምር ሂዳ ሰ
 ገደችለት። ባለቤባት ተወስነሽ
 አስተምረ አላት = አስራምስት
 ዓመት አስተምራ በብሔረ ዓረ
 ቢያ አርፋለች። ነጋድያን ሲያ
 ልፉ እንደ ዕንቁ ስታበራ አይ
 ተው የመምራችሁ ራስ ከዚያ
 ወድቃለች ብለው ለደቀ መዛ
 ሙርቱ ነገራቸው ወስደው ቀ
 ብረዋታል።
 እጂስ እንደምን ሁናለች ቢሉ
 እናትና ልጁ ዘፈን እናደርሳ
 ለን ብለው ሲሂዱ እናቲቱን
 ምድር ተከፍቶ ዋጣት ልጇቱ
 እናቱን ብላ እጅዋን ይዛ ቀር
 ታለች። ከዚህ በኋላ ሂሮድስ
 ን አይደልወክ ታውስብ ብእ
 ሲተ እኩክ ሬልጶስ አለችው
 ቀድሞ ያልሆነ ሥራ ታሠራ
 በኋላ ምሥጢር ታወጣ ንሳ
 በሰይፍ በላት ብሎ በሰይፍ አ
 ስመትታታል። ገድሎ አንበሪ
 ዋጣት ይላልሳ ቢሉ ሁሉም
 ተደርገዋታል የሚሰይፍበት ዐ
 ታ ከባሕር፣ ከጠገብ ነው በሰ
 ይፍ መታት ደም ተኩሱዋት
 ወርዳ ከባሕር ወደቀች አንበሪ
 ቀቆሎ ዋጣት = አንድም ገና
 ከይቀጣት ገታዘዘ አንበሪ ያዛት

የንጉሥ ትእዛዝ አይቀርምና
 በሰይፍ መትታት ፋጣል ተ
 ቀብሎ ውጧታል። አንድም እና
 ትና ልጁ ሂሮድስ ሂሮድስን አ
 ይደልወክ ታውስብ ብእሲተ
 እኩክ ሬልጶስ አሉት ቀድ
 ሞ ያልሆነ ሥራ ያሠሩ ኋላ
 ምሥጢር ያወጡ ብሎ እስክ
 ንገታቸው አስቀብሮ ወገን አ
 ስነድቆባቸዋል። አንድም እና
 ትና ልጁ ዘፈን እናደርሳለን ብ
 ለው ሲሂዱ እናቲቱን ምድር
 ተከፍቶ ዋጣት አንድ ሰው እ
 ጅዋን ይዛ ቀረ ልጇቱ ሂዳ ሂ
 ሮድስን አይደልወክ ታውስ
 ብ ብእሲተ እኩክ ሬልጶስ አ
 ሉችው ቀድሞ ያልሆነ ሥራ
 ታሠራ ኋላ ምሥጢር ታወ
 ጣ ንሳ በሰይፍ በላት ብሎ
 በሰይፍ አስመትታታል። ያ ሰ
 ው አናታም እንጂ አንዲህ ሁ
 ና ሞተች አለ በምን አውቀህ
 አሉት እጅዋን አሳይቷል።
 አሰስ እንደምን ሁኑዋል ቢሉ
 አርጣ የሚባል አማች አለው
 ዘማትን እየሰበሰበ ልጄን ያስ
 ቀናታል ሆነ ብሎ አገር መታ
 ቀጣር ይህን ሰምቶ ያስደፈረ
 ኝ እሱ እንጂ ነው ብሎ አስ
 ጠርቶ ወስዶ አጋዘው ከዚያ
 አእምሮውን አጥቶ የገዛ አካ
 ሉን እየነጨ እየበላ ሸቶ ተ
 ልቶ አብጦ ፈንድቶ ካ ብሎ
 ደርቆ ተበላሽቶ ሙታል። ወመ
 ዊቶ ጸድቆ ይኳንን ረግዳን ያ
 ለው ሊደርስ ሊፈጸም።
 ፲፪ ወመጽኤ አርዳሊሁ ወነሥኤ
 በድኖ ወቀበርዎ።
 ፲፫ ደቀ መዛሙርቱ በድኑን ወስ
 ደው ቀበሩት ልቡ ለጸድቆ

ውኩል ከመ አንበሳ እንዲል
 እሱን ያገኘ ያገገናል ሳይሉ
 ወመጸሊሙ ዜነውዎ ለእግዑ
 እ አይሱስ።
 መጥተው የየሐንስን ሞት ለ
 ጌታ ነገሩት።
 በእንተ ቀዳሚት አብዝኖተ
 ኅብስት።
 ፲፫ ወሰሚያ እግዚእ አይሱስ ተ
 ግኖም እምህየ በሐመር ውስ
 ተ ገዳም እንተ ባሕቲቱ።
 ማር ጄ ህጻሱታ ዘ ፲፫ ሐ ጄ ፊ።
 ፲፫ ጌታም የየሐንስን ሞት ሰም
 ቶ በባሕር በመርከብ ተጭኖ
 ወደ ገዳም ሂደ። ሐተታ አር
 ድዕቱ የሐንስ ኅዘንተኞች ና
 ቸውና ለማሳረፍ። አንድም ሰ
 ብአ ሁለቱ አርድዕት መጥተ
 ው አጋንንት ገረሩ ለነ ብለ
 ውታል ነገሩ እንደምን ነው
 ለማለት።
 ወሰሚያው ሕዝብ ተለውዎ
 በእግር እምበሐውርት
 ሕዝቡ መሂዱን ሰምተው ከሃ
 ገሩ ተወጣጥተው የብሱን በ
 እግር ተከተሉት።
 ፲፬ ወወጊላ ርእየ ብዙኃን አሕዛብ
 ፲፭ በወጣም ጊዜ ብዙ ሰው እየ
 ወምሀርሙ።
 አዘነላቸው
 ወአሕየወ ድውደኒሆሙ።
 ድውያንን አዳ።
 ፲፮ ወምሌተ ከዊኖ ቀርቦ ገቤሁ
 አርዳሊሁ ወይቤልዎ ገዳም
 ውእቱ ብሔር።
 ፲፯ ሲመሽ በመሽ ጊዜ ደቀ መ
 መዛሙርቱ ቀርበው አገሩ ም
 ድረ በዳ ነው።

ወስንቱኒ ኃላፊ ፍትሐው ለ ሕዝብ።
 ጊዜውም መሸቷል ሕዝቡን አ ሰናብታቸው አሉት።
 ከሙ ይሐሩ ውስተ አህጉር ወ ይሳዣዬ ለርእሶሙ መብልን ወደ ሀገር ገብተው ምግባቸውን ይገዙ ዘንድ። ሐተታ በቤተ ሰብ ልማድ አለን አለን ባዮች ናቸውና አሁን ዝም ብለን ኋላ ለዚህ ሁሉ ሰው ምግብ አቅርቦ ቢለን ከወደት እናመጣለን ብለው

፲፮ ወይሌሎሙ እግዚአ ኢየሱስ አክ መፍትሔ ይሐሩ ርኑባኒ ሆሙ።

፲፯ እንደ ተራቡ ሲሄዱ አይገባም አላቸው አላ አንትሙ ሀብዎሙ ዘይብ ልዑ። የሚበሉትን እናንተ ስጧቸው እንጂ

፲፰ ወይሌልዎ አልብን ዝዩ ዘእንበ ላ ኃምስ ኅብስት ወደኤቲ ዓሣ

፲፱ ከዚህ ከሁለት ዓሣና ካምስት እንጀራ በቀር ሌላ የለንም አሉት

፳ ወይሌልዎ አምጽአዎን ሊተ ዝዩ።

፳፩ ይህስ ካለ ወዲህ አምጡልኝ አላቸው።

፳፪ ወእዘዘሙ ለሰብእ ይርፍቁ ዲ በ ሣዕር።

፳፫ ከመስኩ ተቀመጡ አላቸው። ወነሥኦ ውእተ ኃምስ ኅብስተ ወደኤ ዓሣ ወነጸረ ሰማዩ። ሁለቱን ዓሣ አምስቱን እንጀራ ይዞ ወደ ሰማይ አዩ። ሐተታ ይህን ኅብስት የማበረከትበት ሥልጣን ካንተ ጋራ አንድ ነ

ው ሲል አንድም ታምራት ይ ደረግልን ባላችሁ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር አመልክቱ ለማለት አብንት ለመሆን። ባረክ፡ ገመሰ ቁረሰ፡ ወፊ ተተ፡ አጠቃቀነ። ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ። ለደቀ መዛሙርቱ ስጡ ብሎ ሰጣቸው። ወአርዳኢሁኒ አቅረቡ ለሕዝብ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ አቅረቡ በሱም እጅ በሐዋርያትም እጅ ሳለ ይበረክት ነበር በረከት መንፈሳዊ እስከ ምጽአት እንዳያቋርጥ ያጠይቃል

፳ ወበልዑ ከሎሙ ወጸግቡ።

፳፩ ሁሉም በልተው ጸገቡ። ወአግኃሡ ዘተርፊ ፍተታተ። የተረፈውን አነሡ። ወመልዓ አወርተ ወደተ መዛርዓ ምሉዓ። መሳይምተ አክፋረ አስፈራዳተ ይላል ጋዘኛ መሰብ ቅርጫት ማለት ነው።

፳፪ ወእለሰ በልዕዎ የአክሉ ያይ ዕ ደው ዘእንበለ አንስት ወደቅ

፳፫ የበሉት ሰዎች ከሌቶችና ከሕፃናት በቀር ጅሽ ያህል ይሆናሉ በሀገራቸው ሌጃና ወንድ አቀላቅሎ መቀጠር የለምና ዘእንበለ አንስት አለ፡ልጆችም አይበሉምና፤ ስም ሴቶች ወንድ ሲያያቸው ያፍራሉና ሕፃናትም ከሚበሉት የሚያበላሹት ያበዛልና ፲፱ት ማንሳታቸው ባሥራሁለቱ ሥዩማን ባሥራሁለቱ ከዋክብት ምሳሌ፡ በልተውለት የተረፈው በዘመነ ሐዲስ የተገለጸ ምሥጢር ነው ካራቱ ባሕርያት ካምስተኛ ባሕርዩ ነፍስ

የተፈጠረ ሰው የሚቻለውን ያህል ነሥቶለት የቀረው ዘል በ ሐዋርያት እንደ ቀረ ያጠይቃል። አምስቱ ያምስቱ አዕማደ ምሥጢር ሁለቱ ዓሣ የፍቅር ቢጽኑ የፍቅር እግዚአብሔር አንድም የሥጋው የደሙ ምሳሌ። የተረፈውንም ከማርያም መግደላዊት ቤት አኑረውት በዘመነ ደዌ ለፈውስ በዘመነ ቀጠና ለበረከት ይወስዱት ነበር ሲመሽ ያደረገው ጧት ያላደረገው ስለምን ቢሉ ጧት አድርጎት ቢሆን ምሳቸውን የበሉ ምሳችንን በልተን ያልበሉ የበላነው ሳይሰማንን ብንበላው በረከተ እንጂ እንዳይሉ ሁሉም በሚሹበት ጊዜ አደረገው ምሥጢሩ ግን በፍጻሜ ዘመን መንፈሳዊ ምግብ እመግባችኋለሁ ሲል ነው በገዳም ያደረገው ስለምን ቢሉ ለጊዜው ከመንደር አጠገብ አድርጎት ቢሆን ፈጣን ፈጣን ደቀ መዛሙርት አሉትና ከዚያም ከዚያም እያመጡ በላይ በላይ እየጨመሩበት በረከተ እንዳይሉ። ፍጻሜው ግን እስራኤል በገዳም ማዘመን መና የመገብሁ እኔ ነኝ ሲል አንድም ከዚህ ዓለም አፍክ በምትሆን በመንግሥተ ሰማያት መንፈሳዊ ምግብ እመግባችኋለሁ ሲል። በመስክ ያደረገው ስለምን ቢሉ ለጊዜው ለልብሳችን ስንጠነቀቅ ባንበላው በረከተ እንጂ እንዳይሉ። ምሥጢሩ ግን በምቹ ቦታ በመንግሥተ ሰማይ እናራችኋለሁ ሲል። በወሀ አጠገብ ያደረገው ስለምን ቢሉ ለጊዜው እጃችንን ባንታ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ጠብ ተጸድፈን ባንባላው በረ ከተ እንዳይሉ። ምሥጢሩ ግን በጥምቀት በሚገኝ ክብር አከብራችኋለሁ ሲል።

ዘከመ ሐረ እግዚአ ኢየሱስ መልዕልተ ማይ።

፳፪ ወአገበሮሙ ሶቤሃ ለአርዳኢ ሁ ከመ ይእርጉ ውስተ ሐመር ወደቅድምም ኅበ ማዕደተ ባሕር እስከ ሶበ ይፈንዎሙ ለአሕዛብ። ማር ፮ ፵፮።

፳፫ ከዚህ በኋላ ሕዝቡ በራቡ ያመሳል በታመሙ ይፈውሳል በሞቱ ያሥነሣል እንዲህ ያለውን በያነግሡት ምን ይብሳል ነገር ግን ማን ይይዝልናል ብለዋል ሐዋርያት አለን አለን ባዮችና ቸውና እኛ እያለን እኛ እንደ ዝላችኋለን ብለዋቸዋል ሕዝቡን እስኪያሰናብት ድረስ በመርከብ ተጭነው ባሕሩን ተሻግረው ይቆዩት ዘንድ ተሻግራችሁ ቁዩኝ አላቸው። አንድም ሊይዙት ወደው ፈርተው ቁመዋል አውቆባቸው ሂዱ ብላችሁ አላቸው።

፳፬ ወእምዝ ፈቲሐ አሕዛብ ዓርገውስተ ደብር እንተ ባሕቲቱ ይጸሊ። ዮሐ ፮ ፲፭።

፳፭ ከዚህ በኋላ ሕዝቡን አሰናብቶ ለብቻው ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ። ሐተታ ሰውም እያነግሡኝ ልሁሉ ባሕርይ ነኝ ሲል፣ ይጸሊ ማለቱ ታምራት ተደረገልን ብላችሁ ጸሎታችሁን አትተው ለማለት አብነት ለመሆን።

ወምሴተ ከዋኖ ባሕቲቱ ሀሎህዩ

ሲመኸ ብቻውን ከዚያ ነበር።

፳፬ ወሐመርሰ ናሁ ማዕከለ ባሕር ሀሎ።

፳፭ መርከቡ ግን እነሆ ከባሕር መካከል ነበር።

ወርኅቅ እምሐይቅ መጠነ እስራ ወጅቱ ምዕራፍ።

ከወደቡ ሐያ አምስት ምዕራፍ ያህል ርቆ ነበር።

ወይትሀወክ እሞገድ።

ከማዕበሉ የተነሣ ይኖወጽ ነበር እስመ አምቅድሜሁ ውለቱ ነፋስ።

ነፋስ ከወደፊቱ ተነሥቶ ነበርና

፳፮ ወበራብዕት ሰዓተ ሌሊት መጽአ ኅቤሆሙ እግዚአ ኢየሱስ እንዘ የሐውር ዲበ ባሕር።

፳፯ ባራተኛው ሰዓተ ሌሊት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በባሕር ላይ እየሄደ መጣ። ሐተታ ቀዳማይ አካች ካልዓይ አካች ሣልሳይ አካች ራብዓይ አካች አለና። ምሥጢሩ ግን በዐራተኛው ክፍለ ዘመን ጌታ ሰው መሆኑን ያጠይቃል።

፳፰ ወሶበ ርእይዎ አርዳኢሁ እንዘ የሐውር ዲበ ባሕር ደንገፀ ወተሐውኩ እንዘ ይብሉ ምትሐት ውለቱ።

፳፱ ደቀ መዛሙርቱ በባሕር ሲሂዱ ባዩት ጊዜ ምትሐት መሰላቸው ፈሩ ደነገጡ። ሐተታ ከሂሮ ድስ ከተማ ያስወጣነው ሰይጣን በየብስ መጣላት ባይሆንለት ነፋስ አምጥቶ ማዕበል ሞገድ አስነሥቶ ሊያሰጥመን መጣ ብለው። ወእምግርማሁ አውየው። እሱን ከመፍራታቸው የተነሣ አሰምተው ተናገሩ።

፳፺ ወበጊዚሃ ተናገሮሙ እግዚአ

ኢየሱስ እንዘ ይብል እነ ውለቱ ወኢትፍርሁ።

፳፺፯ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፈጥኖ እኔ ነኝ አትፍሩ አላቸው።

፳፺፰ ወአውሥኦ ኢጥሮስ ወይቤሎ እመሰ አንተሁ እግዚአ አዝ ዘኒ እምጸእ ኅቤክ እንተ ዲበ ማይ።

፳፺፱ ኢጥሮስ መለሰ አቤቱ አንተስ ከሆንህ በውሀው ላይ ወዳንተ እመጣ ዘንድ እዘዘኝ አለው።

፳፺፻ ወይቤሎ ነዓ።

፳፺፻፶ ና አለው።

ወወሪዶ ኢጥሮስ እምዲበ ሐመር ሐረ ዲበ ማይ ይብጻሕ ኅበ እግዚአ ኢየሱስ። ኢጥሮስ ወደ ጌታ ሊደርስ ከመርከብ ወርዶ በወሀው ላይ ሂደ ሃይማኖቱ ውሀውን እንደፍንጃል አጽንቶለት።

፴ ወሶበ ርእይ ነፋስ ኃያል።

፴፩ ጽኑ ነፋስ ሲነፍስ ባዩ ጊዜ ፊራ ማለት ሃይማኖቱን ለቀቀ ወአኃዘ ያሰጠም።

ውሀውም ጽንዑን ለቀቀው ይሰጥም ጀመር።

ወአውየው ሶቤሃ እንዘ ይብል እግዚአ አድኅነኒ።

ያን ጊዜ አቤቱ አድኅኝ ብሎ አሰምቶ ተናገረ።

፴፪ ወሶቤሃ ሰፍሐ እደሁ እግዚአ ኢየሱስ ወአኃዘ።

፴፫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያን ጊዜ እጁን ዘርግቶ አወጣው። ወይቤሎ አውጉደ ሃይማኖት ለምንት ናፈቀ።

እንት ሃይማኖት የሌለህ ለምን ትጠራጠራለህ ከሱ ጋራ ሳለሁ ጥፋት እያገኘኝም በሱ

የማቴዎስ ወንጌል።

ስም አጸናዋለሁ አትልም አለ
 ው። ሐተታ ሃይማኖቱ ፍጹም
 ቢሆን የፍጹም ሥራ ሠራሳት
 ሃይማኖቱ ወጣኒ ቢሆን የወጣ
 ኒ ሥራ ሠራበት። እንደ ሶስት
 መነኮሳት ወደ አባ እንጠንሰ ሲ
 ሂዱ አንዱ ከመንገድ ሞተ አ
 ንዱ ደክሞ ቀረ አንዱን እድ
 ብርሀት እየመራች ከሱ ዘንድ
 እድርሳዋለች። አባ አሞን ይባ
 ላል ያነን ሰው ሰዶ አስመጥቶ
 ታል፤ ያ የወጣኒ ይህ የፍጹም
 ማዘ ወከሪፍ ውስተ ሐመር ውጊት
 ጊዜ ጎደጎ ነፋስ ወነሃ ዛጎ።
 ማዘ ወደ መርከብ በወጣ ጊዜ ነፋስ
 ፀጥ አለ።
 ማዘ ወከሪፍ ውስተ ሐመር ሰገዱ
 ሎቱ እንደ ይብሉ ኮማን ወ
 ልደ እግዚአብሔር አንተ ።
 ማዘ በመርከብ ያሉት በውነት የእ
 ግዚአብሔር ልጅ ነህ ብለው
 ሰገዱለት። አንድም ትሱብአቱ
 ን በማመን ያሉ በውነት የአ
 ብ የባሕርይ ልጁ ነህ ብለው
 ሰገዱለት።
 ዘከመ ዓደው ውስተ ጌንሴሬጥ፤
 ማዘ ወዓዲዎሙ በጽሑ ምድረ ጌ
 ንሴሬጥ ። ማር ፯፤ ፶፫።
 ማዘ ባሕሩን ተሻግረው ጌንሴሬጥ
 ደረሱ። ጌንሴሬጥ ባሕሩ ምድር
 ወደቡ ነው።
 ማዘ ወከእመርዎ ሰብክ ውሎቱ ብ
 ሔር።
 ማዘ የዚያ አገር ሰዎች አይተው
 አወቁት።
 ወረኔው ጎበ ነሉ አድያም።
 ወደ ዐገሩ ሁሉ ላኩ። ድውይ
 ያለህ ምዝገ አሉ።

ወእምጽኤ ሎቱ ነሉ ሕሙ
 ማነ።
 ሕሙማኑን ሁሉ እመጡለት።
 ማዘ ወእስተብቀሶም ከመ ይግሥ
 ሠ ዘፈረ ልብሱ።
 ማዘ የልብሱን ዘርፍ ይዳሥሡ ዘን
 ድ ማለዱት።
 እስመ ነሉሙ እለ ገሠሥዎ
 የሐይወ።
 የልብሱን ዘርፍ የዳሰሱ ሁሉ
 ይድኑ ነበርና።
 በእንተ ፈረሰውያን ወ
 ሥርዓቶሙ።
 ምዕራፍ ፲፮።
 ማዘ ወእምዝ መጽኤ እምኢየሩሳ
 ሴም ጸሐፍት ወረረሰውያን
 ጎበ እግዚአ ኢየሱስ ማር ፯፤ ፳፻
 ማዘ ዝ ሰናገረው የመጣ ነው። ከ
 ቢህ በኋላ ጸሐፍት ፈረሰውያ
 ን ከኢየሩሳሌም ወደ ጌታ
 መጡ።
 ማዘ እንደ ይብሉ ለምንት ይትዓደ
 ወ አርዳኢክ ሥርዓተ ረቦና
 ት ወትእዛዘሙ ለሊቃነ ክህናት
 ደቀ መዛሙርትህ የረቦናትን
 ሥርዓት የሊቃነ ክህናትን ት
 እዛዝ ለምን ይተላለፋሉ አ
 ሉት።
 እስመ ኢይትሐቡሉ እደዋሆ
 ሙ ሶበ ጎብስተ ይበልፁ።
 እንጂራ በሚበሉበት ጊዜ እ
 ጃቸውን አይታጠቡም ነበርና
 ይላል ጸሐፊው። ለእመ በሕቱ
 ኢተሐጽቡ ይላል በማርቆስ።
 እነሱ መላልሰው ደም እስኪ
 ሰርቡው እስኪመለጥ ካልታዐ
 ቡ አይበሉም ነበር።
 ማዘ ወእውሥኦ ወይቤሎሙ ለም

ንት እንትሙኒ ትትዓደው ት
 እዛዝ እግዚአብሔር በእንተ
 ሥርዓትክሙ።
 ማዘ አናንተስ የናንተን ሥራት ለ
 ማጽናት የእግዚአብሔርን ት
 እዛዝ ለምን ታፈርሳላችሁ አ
 ላቸው።
 ማዘ ወእግዚአብሔር ይቤ አክብር
 አባክ ወእመክ። ዘፀ ፳ ፲፮፤ ዘ
 ዳ ፭፤ ፲፮። ኤፌ ፯ ፱። ዘፀ ፳
 ፩ ፲፯። ዘሌ ፳ ፱። ምፊ ፳ ፳።
 ማዘ እግዚአብሔርስ እናት አባት
 ሆን አክብር ማለት እርዳ ብ
 ሏል።
 ወዘአሕሠመ ቃለ ላዕለ አቡ
 ሁ ወእመ ሞተ ለይሙት።
 ባባቱና ሰፍቱ ክፍ ነገር የሚ
 ናገር ማለት አባት እናቱን
 አልረዳም ያለ ሰው ፈጽሞ
 ይሙት ብሏል።
 ማዘ ወእንትሙስ ትብልም ዘይቤ
 ሉ ለአቡሁ ወለእሙ ሀብተ
 ቀርባን ዘረባኅክ እምኔየ።
 ማዘ እናንተ ግን ከኔ ይልቅ ይረ
 ባኛል ይጠቅመኛል ያልከው
 ይርዳህ ያጽባክ። አንድም ዘረ
 በሐክ ዘበቀሳክ ይላል። እኔን
 ከመውለድህ የተነሣ የበላኸው
 መሥዋዕት የረባህ የጠቀመህ
 ነው በለው ትሉታላችሁ። ሐ
 ተታ አዕሩገ እስራኤል የወለ
 ዱት የሚበሉት ያልወለዱት
 የሚበሉት መሥዋዕት አለና፤
 አንድም ዘረባክክ ዘበቋዕኩ
 ክ ይላል። እኔን ለቤተ እግዚ
 አብሔር ከመስጠትህ የተነሣ
 እስተሃለሁ ያልኩህ ገንዘብ የ
 ቤተ እግዚአብሔር ነው በለ
 ው ብላችሁ ላባትና ለናቱ የሚ
 መልሰውን ምላሽ ትነግሩታላ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ችሁ። ጌታ ሙሴን የግብፃውያንን በክር አጥፍቼ አውጥቻችኋለሁና በክር ለኔ ይገባል በክሩን ለይልኝ አለው ቢያስቁጥር ሁለት አልፍ ከሁለት ሽሀ ሁለት መቶ ሰባ ሶስት ሆኑ። ሌዋውያንን ቀጠራቸው አለው፤ ሁለት አልፍ ከሁለት ሽሀ ሆኑ። በሁለት አልፍ ከሁለት ሽሀ በክር እኒህን ተቀብያለሁ። የሁለት መቶ ሰባ ሶስቱን ዋጋ አምስት አምስት ቀመት እየተቀበልህ ከቤተ እግዚአብሔር አገባ ገንዘብ ያለው ገንዘብ እየሰጠ ልጄን ይውሰድ። ገንዘብ የሌለው ልጄን ይስጥ ብሎታል ገንዘብ ያለው እየሰጠ ልጄን አስቀርቷል ገንዘብ የሌለው ልጄን ሰጥቷል። የመቶው አምስት መቶ። የመቶው አምስት መቶ። የስዳው ሶስት መቶ። የሥሩ አምሳ። የሶስቱ አስራምስት። ሽሀ ከሶስት መቶ ስዳ አምስት ይሆናል። ከዚህ በኋላ አባት እየደከመ ገንዘብ እያለቀበት ልጅ ገንዘብ እያገኘ ይሄዳል ምንስ ለቤተ እግዚአብሔር ብሰጠው ልጄ አይደለምን እርዳኝ ልበለው ብሎ ይሄዳል እንዲህ ብለህ መልስላት ብለው ተንኩል ያስተምሩታልና።

ጌ ዝብሂል ኢያክብር አባሁ ወእግግ እንዲህ ማለት እናት አባቱን አይርዳ ማለት ነው።

ጌ ወሠዓርክሙ ቃሎ ለእግዚአብሔር በእንተ ሥርዓትክሙ። የናንተን ሥርዓት ለማጽናት የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አፈረሳችሁ።

ጌ እመደልዋን ሠናዩ ተንበዩ ኢሳይያስ ላዕሌክሙ።

ጌ እናንት ግብዘች እሙን ሲል ነው ኢሳይያስ በናንተ እውነት ነገርን ተናግሮባችኋል።

ጌ እንዘ ይብል ዝሕዝብ በከፍ ፍሪሆሙ ያከብሩኒ። ኢሳ ጽፀ፤ ፲፫፣ ማር ፯ ፯።

ጌ እኒህ ሕዝብ በአፋቸው እናክ ብርሃለን ይሉኛል ማለት እና ምንብሃለን ይሉኛል።

፱ ወሰልቦሙሰ ነዋኝ ይርጎቁ እ ምኒዩ።

፱ በልቡናቸው ግን አስረዝመው ይርቃሉ ማለት ዕሩቅ ብእሲ ይሉኛል።

፱ ወከንቶ ያመልኩኒ።

፱ በሐሰት ያመልኩኛል።

፱ እንዘ ይሚህሩ ትምህርተ ሥርዓታተ ሰብእ።

፱ የሰውን ሥርዓት እያስተማሩ ማለት ሰው ሠራሽ ትምህርት እያስተማሩ።

፲ ወወውሥሙ ለሕዝብ ወይቤሎሙ ስምዑ ወለብወ ከመ እኮ ዘይበውዕ ውስተ አፍ ዘያረከሶ ለሰብእ። ማር ፯ ፲፱።

፲ ሕዝቡን ጠርቶ ሰውን የሚገዙ ዳው ባፍ የሚገባው እንዳይደለ ስሙ ዕውቁ አላቸው።

፲፩ አላ ዘይወዕእ እምውስተ አፍ ውእቱ ያረከሶ ለሰብእ።

፲፩ ከፍ የሚወጣው እሱ ይገዳዋል እንጂ።

፲፪ ወእምዝ ቀሪቦሙ አርዳኢሁ ይቤልዎ ኢተእምርሁ ከመ ሪሪሳው ያን ሰሚሥሙ ቃለከ እንጉርጉሩ።

፲፫ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው ፈሪሳውያን ትምሕር

ትህን ስምተው እንዳዘኑ አታውቅምን አሉት። እንደዚህም ከሆነ ድብም ቀበሮም ቢበሉ አይገዱም ብለው ነው ሐዋርያት በነገሩ እያሉበት ፈሪሳውያንን ጥግ አድርገው ይጠይቁታል።

፲፫ ወአውሥኦ ወይቤሎሙ ነላ ተክል እንተ ኢተክላ አቡዩ ሰማያዊ ትሰረው ዮሐ ፲፭ ፪።

፲፫ ሰማያዊ አባቱ ያልሠራት ሥራ ሁሉ ታልፋለች ትሰር ትለፍ አላቸው።

፲፬ ጎድግዎሙ አስመ አውራን እሙንቱ አምርህተ ዕውራን። አምርህት አምርት ይላል።

፲፬ የዕውራን አእምሮ መሮች መምሮች ናቸውና ተዋቸው አለዕውር ዕውራ ለእመ መርህ ዩሆሙ ይወድቁ ውስተ ግብ። ዕውር ዕውሩን ቢመራው ሁለቱም ከጉድጓድ ይወድቃሉ ዕውር ዕውርን ቢከተል ተያይዘው ገደል እንዲሉ።

፲፭ ወአውሥኦ ጴጥሮስ ወይቤሎንግረን ዘንተ ምሳሌ ማር ፯ ፲፯።

፲፭ ጴጥሮስ መለሰ ይህን ነገር ተርጉመህ ገልጸህ ንገረን አለው ሄናክ ወመጽኑ ዲቤዩ ሠለስቱ ምሳሌያት ካለው እንዲን ነገር እንዳለው።

፲፮ ወይቤሎሙ እግዚአ ኢየሱስ ዓዲሁ እንትሙኒ ኢለበውክሙ ኑ ዘንተ።

፲፯ ጌታም እናንተም ገና ይህን አላወቃችሁትም አላቸው።

፲፯ ኢተእምሩኑ ከመ ነሉ ዘይበውዕ ውስተ አፍ ውስተ ከርሥ ይትገመር

፲፯ ባፍ የሚገባው ሁሉ በሆድ እ

ንግዳዎን አታውቁም። ወጽ መ ይትከአው።
 ጥቂት ቁዳዳዎ እንዲፈስ ወ ጽቡ ይትከዳው ይላል በግር ቆስ። አሠር አሠሩ እንዲፈስ ሐተታ የበላነውን የጠጣነውን መሬት ይሸከማል ውሀ ያረጥባል። አሳት እንደ ገና ያበስላ ለ ነፋስ አረቂ አረቂውን ወ ደ ላይ ይዞ ይወጣል የሰው አስራው ጁ ጆጃኝ ነው ጁ ቱ ለ ስላው ስላው ለስድስት መቶ ው ያቀብላሉ በዚህ ጊዜ አሠር አሠሩ ቀላቀላ ይወርዳልና

፲፮ ወዘለ ይወፀእ እምውስተ አፍ እምልብ ይወፀእ።

፲፱ በአፍ የሚያወጣው ግን ከልብ ይወጣል።
 ወውለቱ ያረከሱ ለሰብእ። ይህ ሰውን ይገባዋል ሰውን የሚገባው ይህ ነው።

፳ ዘስመ እምውስተ ልብ ይወፀእ ሐሊና እኩይ።

፳፩ ከልብ ክፍ አሳብ ይነቃልና። ዘውለቱ ቀቲል።
 እኩይ ያለውን ይተረትራል ያውም ነፍስ መግደል ነው ወዝሙት።
 ዝሙት ነው።
 ስርቅ።
 መስረቅ።
 ስምዕ በሐሰት። በሐሰት መመስከር ነው። ወፅርፈት

፳፪ ስድብ ነው።
 እሉኬ ዘያረከሱ ለሰብእ። ሰውን የሚጎዱት እሊህ ናቸው እሊህ ሰውን ይገባዋል። ወዘእንበል ተሐፀቦ እድሰ በሊዕ ኢያረከሱ ለሰብእ።
 እጅ ሳይታወቁ መብላትስ ሰ

ውን አይገባውም በዩውም መሬት ተበዩውም መሬት ምን ይገባዋል።

፳፫ ወወላኦ እግዚእ ኢየሱስ እምሀዩ ተግኅው ውስተ ደወለ ጠርስ ወሲያና።

፳፬ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከዚያ ወጥቶ ወደ ጠርስና ወደ ሲያና አውራጃ ገባ።

በእንተ ከነናዊት።

፳፭ ወናሁ መጽአት ብእሲት ከነናዊት እምውለቱ አድቀል።

፳፮ ማር ፣፯ ጳጳጅ። ከነናዊት ከነናዊት ይላል ከነናዊት በል የከናኔዎን ወገን ከነናዊት በል የከነዎን ወገን የምትሆን ሴት ከዚያ አውራጃ መጣች።
 እንዘ ተጸርኅ ወትብል መሀረኒ ወልደ ዳዊት።
 ወልደ ዳዊት አቤቱ እዘንልኝ እያለች እያጮኸች።
 እስመ ለወለትየ እኩይ ጋኔን አኃዛ።
 ልጄን በስ ጋኔን አድርባታልና። ወየዓብዳ አእምሮዋን ያሳጣታልና።

፳፯ ወኢያውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ታለ።

፳፰ ጌታም ነገር አልመለሰላትም ወቀረቦሙ አርዳኢሁ አስተብቀሳም እንዘ ይብሉ ፈንዋ ለዛቲ ብእሲት።
 ደቀ መዛሙርቱ ቀርቦው ይህን ሴት አስናብታት ብለው ማለዱት።
 እስመ ትጸርኅ በድኅሪ።
 በኋላ በኋላችን ትጮሃለችና ሐተታ፤ ትምርት ታስፈታለች

ብለው። አንድም ወይ ተናግረው አያስደርጉ ወይ አያሰናብቱ ትላለች ብለው ብታሳዝናቸው ወአውሥኦ ወይቤሉሙ ኢተ ፈኖኩ ዘእንበል ኅብ አባግዕ ዘተኃጉላ ለቤተ እስራኤል። ማ

፳፱ ቱ ፲፡፮። ትምርት መምር አጥተው የተገቡዱ እስራኤልን ላስተምር ሰው ሁኚአስሁ እንጂ። ያለዚያ ሰው አልሆንኩም ብሎ መለሰላቸው።

፴፩ ወቀረባ ስገደት ሎቱ። ማር ፯

፴፪ ቀሩ ጳጳጅ። ቀርባ ሰገደችለት እንዘ ትብል እግዚእየ ርድዓኒ አቤቱ ጌታዬ እዘንልኝ ብላ ወአውሥኦ ወይቤላ ኢኮነ ሠና የ ነግሐ ኅብስተ ውሉድ ወውረብ ለክለባት።

፴፫ የልጆችን ዳቦ ለውሻ መስጠት አይገባም ማለት ለእስራኤል የማይርገውን ታምራት ለአሕዛብ አላደርገውም አላት።

፴፮ ወትቤሎ እወ እግዚእ።

፴፯ አቤቱ አዎን ውሻ ነኝ አለችው ከለባትኒ ና ይበልሁ እምፍርፋራት ዘይወድቅ እማዕደ አጋዕ ዝቲሆሙ።
 ውሾችም እንጂ ውሾችም እኮን ከጌታቸው ማዕድ የወደቀ ፍርፋራን ይመገቡ። እንደ ዚህስ ሁሉ ለእስራኤል ደጋጉን ታምራት ብታደርግላቸው ለኔ ጥቃቅኑን ታምራት አታደርግልኝም አለችው።

፴፰ ወእምዝ አውሥኦ።

፴፱ ከዚህ በኋላ መለሰ። ወይቤላ ብእሲቶ ዓበይ ሃይማኖትኪ።
 አንቺ ሆይ ሃይማኖትኸ ታላቅ ነው ማለት ፍጹም ነው።

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ይኩንኪ በከመ ተአመንኪ ።
እንዳመንኸ ይደረግልኸ አላት
ሐተታ ሶስት ነገር አግኝቶላ
ታል ሃይማኖት ትሕትና ጥበ
ብ ። ሃይማኖት ያደንልኛል ብ
ሎ መምጣት ። ትሕትና በውሻ
ቢመስላት አዎን ውሻ ነኝ ማ
ለት ጥቡብ መስሎ ቢነግራት
መስሎ መናገር ነው ።
ወሐይወት ወለታ እምይኡቲ
ጊዜ ።
በዚያን ጊዜ ልጅዋ ዳነች ።

ዘከመ ተፈወሱ ካልአን
ሕመማን።

- ጸ፱ ወኃሊፎ እግዚእ ኢየሱስ እ
ምህዩ በጽሐ ኅበ ሐይቀ ባሕ
ር ዘገሊላ ፤
- ጸ፲ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከ
ዚያ አልፎ ከገሊላ ባሕር ወደ
ብ ደረሰ ።
ወዳሪጎ ደብረ ነበረ ህዩ ፤
ከዚያ ከተራራ ላይ ወጥቶ ተ
ቀመጠ ።
- ፴ ወቀርቡ ኅቤሁ አሕዛብ ብዙ
ኃን እንዘቦ ምስሌሆሙ ሐንካ
ሳን ወዕውራን ወሐመማን ወ
ዕውሳን ። ኢሳ ፴፭ ፭ ።
- ፴፫ ብዙ ሰዎች ዕውራንን ሐንካ
ሳንን ደንቆሮዎችን ልምሾ ዩ
ሆኑትንም ይዘው መጡ ።
ወባዕዳነሂ ብዙኃን ድውያን
ሌሎችን ብዙ ድውያንን አ
መጡ ።
ወገደፍዎሙ ታሕተ እገሪሁ
ለእግዚእ ኢየሱስ ።
ከአገሩ አፈሰሰቸው ።
ወፈወሰሙ ።
አዳናቸው ።

፴፩ እስከ ሶበ አሕዛብ ያነክሩ እ
ንዘ ይሬእዩ ከመ በሐማን ይት
ናገሩ ።

፴፪ በሐማን ሥጋ በታምራት በሐ
ማነ ነፍስ በትምርት ሲናገሩ ።
ወሐንካሳን ዩሐውሩ ።
ሐንካሳን ነፍስ በትምርት ሲሂዱ
ወዕውራን ይሬእዩ ።
ዕውራን ሥጋ በታምራት፣ ዕው
ራን ነፍስ በትምርት ሲያዩ አ
ይተው አሕዛብ እስኪያደንቁ
ድረስ ፤
ወሰብሕዎ ለአምላክ እስራኤል
ዘወሀበ ዘከመዝ ሥልጣን ለሰብእ
ለሰው እንዲህ ያለ ሥልጣን ዩ
ሰጠ ማለት ፤ አላመነም ቢሉ
ደግ ነበይ ያስነሣልን ብለው
አምነዋል ቢሉ ለራሱ ድኅነ
ት ይሻ ዩነበረ ሥጋን ከባሕርይ
ልጅህ ጋራ አዋህደህ ድኅነት
ን እንዲያደል ያደረግኸው ብ
ለው ዩእስራኤልን አምላክ አ
መሰገኑ ።

በእንተ ካልዕ አብዝኖተ
ኅብስት።

፴፪ ወጸውሎ እግዚእ ኢየሱስ
ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ ያም
ህሩኒ እሉ ሕዝብ ፣ ማር ፳፩ ።

፴፫ ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ እሊህ
ሰዎች ያሳዝኑኛል አላቸው ።
እስመ ናሁ ሠሉስ መዋዕል
አምዘ በልቡ እክለ
እህል ከበሉ ሶስት ቀናቸው ነ
ውና ።
ወአልቦሙ ዘይበልዑ ።
የሚበሉት ዩላቸውምና ።
ወአይቅድ አፈንዎሙ ርኅብ
ኒሆሙ

እንደተራቡ ላሰናብታቸው እ
ልወድም ።
ከመ ኢይመጽልወ በፍኖት።
ከገዳና በስልት እንዳይወድቁ
፴፫ ወይቤልዎ አርዳኢሁ እምአይ
ቱ እንከ ለነ በገዳም ኅብስት
ዘያጸግብ ለዘመጠነዝ ሕዝብ ።

፴፫ ለዚህን ያህል ሰው የሚበቃ እ
ንጀራ ከወዴት እናገኛለን አ
ሉት ።

፴፬ ወይቤሎሙ ሚመጠን ሓባው
ዝ ብከሙ ።

፴፭ ምን ያህል እንጀራ አላችሁ አ
ላቸው ።
ወይቤልዎ ሰብዑ ።
ሰባት እንጀራ
ወኅዳጥ ዓሣ ። አንድ ዓሣ
ሎምቢ ዓሣ አለ አሉት ። ወገባ
ሩ ኅዳጥ እንዲል ።

፴፮ ወእዘዘሙ ለሕዝብ ይርፍቁ ዲ
በምድር ።

፴፯ ሕዝቡን ከምድር ተቀመጡ አ
ላቸው ።

፴፰ ወነሥአ ሰቡዓ ኅብስተ ወዓ
ሣኒ ።

፴፯ ሰባቱን ኅብስት ዓሣውንም
ያዘ።
ወይለተ ጊዜ አእኩተ።
ያን ጊዜ አመሰገነ ፤
ባረከ ።
ገመሰ ።
ወፈተተ ።
ቄረሰ ።
ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ።
ስጡ ብሎ ለደቀ መዛሙርቱ
ሰጥቸው ።

፴፯ ወበልዑ ነሎሙ ወጸግቡ።
፴፯ ሁሉም በልተው ጠገቡ ።
ወዘተርፈ ፍተታተ እግኃሙ
ሰብዓተ እስፈሬዳተ ምሉዓ ።

የግብፅ ወንጌል።

መሳይምተ መዛርን አክፋረ አ ስፈረዳተ ይላል ። የተረፈውን ጌ መሰብ እንቅብ ቅርጫት ማ ለት ነው መልተው አነሱ ።

፴፰ ወአለሰ በልዕዎ የአክሉ ግሃ ዘእንበለ አንስት ወደቅ።

፴፱ የዘሉት ሰዎች ከሴቶችና ከሕ ሻናት በቀር አራት ሺህ ያህል ይ ሆናሉ። ሐተታ እንዳለፈው ም ዕራፍ ፲፱ ቀ። ፳፩፤ ሰባት ማን ሳታቸው በሰባቱ ዕለታት በ ፯ ልዑካን ምሳሌ ፱ ሺህ ሰዎች በ ልተውለት የተረፈው በዘመነ ብሉይ ከተገለጸው ምሥጢር ካራቱ ባሕርያት የተፈጠረ ሰው የተቻለውን ያህል ነሥቶሉት የ ተረፈው በልበ ነቢያት እንደቀረ ያጠይቃል አምስተኛ አልጫመ ረላቸውም በግዕዝ እንስሳ ናችሁ ሲል እንጀራውም ገብስ ነው ገብ ስ ምግብ እንስሳ ነው በግዕዝ እን ስሳ አላችሁ ሲል ። አንድም ገዳ ም በሄዳችሁ ጊዜ ምግብ አታሻ ሽሉ ለማለት ። ካምስቱ አስራሁ ለት ከሰባቱ ሰባት አነሡ አ ለ ጥቂቱን ብዙ ብዙውን ጥ ቂት የማደርግ እኔ ነኝ ሲል ።

፵፱ ወፈቲሐ አሕዛብ ዓርገ ውስተ ሐመር ወሐረ ውስተ ደወለ መ ጌዶል።

፶፱ ሕዝቡን አሰናብቶ በመርከብ ተጭኖ ወደ መጌዶል ሄደ ።

ዘከመ ኅሠው ትእምርተ እምሰማይ።

ምዕራፍ ፲፯።

፩ ወመጽኤ ኅቤሁ ፈሪሳውያን ወሰዱቃውያን እንዘ ያሚክር

ም ወይሴአልዎ ትእምርተ እም ሰማይ ያርእዮሙ ማር ፳ ፲፯። ፩ ከዚህ በኋላ ሰዱቃውያንና ፈ ሪሳውያን ሲፈትኑት ከሰማይ ምልክት አሳዩን ሊሉት መጡ ሐተታ እንዳለፈው ፡ምዕ ፲፪ ቀ። ፴፰።

፪ ወእውሥአ ወይቤሎሙ እም ከመ መስየ ወከነ ሕዋየ ትብ ሉ ጽሕወ ብሔር። ሉቃ ፲፪

፫ ፶፪። የመሸ ድግዝግዝ ታም የሆነ እንደሆነ ብራ ያ ድራል ትላላችሁ።

እስመ ያቅየሐይሕ ሰማይ ። ሰማይ አልፎ አልፎ በቀይ ሰብ ኳልና።

፬ ወእምከመ ጽሕወ ትብሉ የም ሰኬ ይዘንም የነጋ እንደሆነ ግን ዛሬ ይዘን ማል ትላላችሁ።

እስመ ያቅየሐይሕ ሰማይ ድ ሙነ። ደመና ዳር እስከ ዳር ገጥሞ ይፈልቃልና።

አመደልዋን። አናንት ግብዣች።

፭ ገጸ ሰማይኑ ተአምሩ ፈክር። ማቴ ፲፪ ፴፱። የሐ ፪ ፩።

፮ የሰማይን ፊት ማለት የሰማይ ን ግብር እናውቃለን ትላላችሁ ወተአምረ መዋዕልሰ እፎ አ ተአምሩ።

በዘመናችሁ የተደረገውን ታ ምራት አለማውቃችሁ ስለምን ነው። አንድም እምከመ መስየ ብለህ መልስ። ሥጋ የለበሰ ተ ስፋ የደረሰ እንደሆነ። ጽሕወ ብሔር። ሥጋ አለበሰም ተስፋ አልደረሰም ትላላችሁ እስመ ያ ቅየሐይሕ ሰማይ፤ የተነገረው ት

ንቢት የተቁጠረው ሱባዔ ገ ና ነውና ብላችሁ። ወእምከመ ጽሕወ። ሐሳዊ መሣሕ ግን የ ተወለደ እንደሆነ ገና ዛሬ ሥ ጋ ለበሰ ተስፋ ደረሰ ትላላች ሁ። በሐሰት ተጨፍኖ አምላክ ነኝ ብሏልና። አመደልዋን። አ ናንት ግብዣች። ገጸ ሰማይኑ። ሰ ማያዊ ልደቱን እናውቃለን ት ላላችሁ። ወተአምረ መዋዕልሰ። በዘመናችሁ የተደረገውን ም ድራዊ ልደቱን አለማውቃችሁ ስለምን ነው።

ወይቤሎሙ ትውልድ ዕሉት ወዘማ ትእምርተ ተኃሥሥ። ዕምቢተኛ ሴሰኛ ቤተ አይሁ ድ ምልክትን ትሻለች። ወትእምርተሰ ኢተውሀባ ዘእ ንበለ ትእምርተ የናስ ነቢይ ምልክት ግን የናስ ካደረገው ምልክት በቀር አይሰጣትም። ም፲፪ ቀ። ፵፱፤ ተመልክት ። ወእምከ ኃይህሙ ወሐረ። ከዚህ በኋላ ትታቸው ሄደ ።

በእንተ ብኅዕ ፈሪሳውያን ወሰዱቃውያን።

፯ ወበጸሐሙ አርዳኢሁ ማዕዶ ተ ረስዑ ነሣኢ ኅብስት።

፮ ደቀ መዛሙርቱ ወንዙን ተሻ ግረው ከሄዱ በኋላ እንጀራ ረ ሱ ማለት አለመያዛቸውን አ ወቁ።

፯ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ዑ ቅ ወተኅቀቁ እምብኅዮሙ ለ ፈሪሳውያን።

፯ ጌታ ከፈሪሳውያን እርጅ ተከ ልከሉ አላቸው።

፯ ወይቤሉ በዘይናቲሆሙ እስመ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

፩ ሁ እንጋ ኅብስተ ኢነሣኣነ።
 ፪ እስበላገው አስበው እንጀራ
 አልያዝንምና ተዓቀቡ ይለናል
 አሉ።
 ፫ ወአከመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ
 ስ ወይቤሎሙ ምንተ ትሔል
 ዩ በበይናቲኸሙ አሕፀ-ግነ ሃይ
 ማኖት።
 ፬ ጌታም አውቆቸው እናንት ሃ
 ይማኖት የሌላችሁ እናንት በ
 ናንት ለምን ታስባላችሁ አላ
 ቸው።
 እስመሁ ኅብስት አልብከሙ።
 እንጀራ አልያዝችሁምና ተዓ
 ቀቡ አልኋችሁን።
 ፭ ዓዲሁ ኢትሌብውኑ ወኢትዜ
 ከሩ ዘአመ ኃምስ ኅብስት እ
 ለ ለ፻ ምእት፣ ማቴ ፲፱ ፲፱።
 ፮ ዮሐ ፮ ፱።
 እምስት እንጀራ አበርክቺ ላ
 ምስት ሽህ ሰው ባበላሁ ጊዜ
 የተደረገውን አታስተውሉም
 አታስቡትምን ወሚመጠነ መዛ
 ሮዓ አግኝቶኸሙ ምን ያህል
 ቅርጫት አነሣችሁ።
 ወይቤልዎ ፲ ወደተ።
 አሥራሁለት አነሣን አሉት።
 አንድም ዘአግኝቶኸሙ ያነሣ
 ችሁት ምን ያህል ነው አላቸው
 አሥራሁለት ነው አሉት።
 ፲ ወአመሂ ሰብሁ ኅብስተ ኦሲ
 ለግ ምዕት። ማቴ ፲፭ ፴።
 ፲ ሰባቱን እንጀራ አበርክቺ ላራ
 ት ሽህ ሰው ባበላሁ ጊዜ የ
 ተደረገውን አታስተውሉም።
 ሚመጠነ አስፈፊዳት አግኝቶ
 ኸሙ፣ ምን ያህል እንቅብ አነሣ
 ችሁ አላቸው። ፯ አነሣን አሉት
 ዜአግኝቶኸሙ፣ ያነሣችሁት ም
 ን ያህል ነው ሰባት ነው አሉት።

፲፩ እር ዘኢትሌብው ከመ አኮ በ
 እንተ ኅብስት ዘእቤለክሙ ተ
 ዓቀቡ እምብኑአሙ ለፈረሳው
 ያን ወሰዱቃውን።
 ፲፩ እንዲህ ከሆነ ተዓቀቡ ያልኋች
 ሁ በቁሙ ከፈረሳው ያን ከሰዱቃ
 ውያን እርሾ እንዳይደል እንደ
 ምን አታውቁ አላቸው።
 ፲፪ ወእምዘ ለበው ከመ አኮ ዘይ
 ቤሎሙ ይትዓቀቡ እምነ ብና
 ናተ ኅብስት።
 ፲፫ ከዚህ በኋላ ተጠበቁ ያላቸው ስ
 ለ እርሾ እንዳይደል አወቁ።
 አላ እምነ ትምህርተ ፈረሳው
 ያን ወሰዱቃውያን።
 ከፈረሳው ያን ከሰዱቃውያን ት
 ምርት ነው እንጂ።

በከመ ተአመነ ጴጥሮስ።

፲፫ ወበጸሐ እግዚእ ኢየሱስ ብሔ
 ረ ቂሳርያ ዘፊልጶስ። ማር ፳
 ፳፮ ሉቃ ፱ ፲፮።
 ፲፫ ጌታ የፊልጶስ ግዛት ከምትሆን
 ከቂሳርያ አውራጃ በደረሰ ጊዜ
 በቂሳር ቂሳርያ ተብላለች በጠ
 ባርዮስ ጥብርያዮስ በፊልጶስ ፊ
 ልጽብዩስ እንደተባለች። ይህ ፊ
 ልጶስ የእስክንድር አባት የሂ
 ሮድስ ወንድም ሐዋርያው ፊ
 ልጶስ ከሰባቱ ዲያቆናት አንዱ
 ነው።
 ተሰለሎሙ ለእርዳኢሁ እንዘ
 ይብል መነ ይብላኒ ሰብእ ለወ
 ልደ እንላ እመሕያው።
 ወልደ እንላ እመሕያው እኔን
 ሰው ማን ይለኛል ብሎ ደቀ
 መዛሙርቱን ጠየቃቸው።
 ፲፬ ወይቤሎ በ እለ ይብሉከ ዮሐ
 ንስሃ መጥምቀ።

፲፬ ዮሐንስ መጥምቅ ነው የሚሉ
 ሀ ዮሐንስ መጥምቅ እንደሆን
 ከ የሚናገሩልህ አሉ። ንጽሕና
 ውን አይተው።
 ወከልግን ይብሉከ ኤልያስሃ።
 ኤልያስ ነው የሚሉህ አሉ ኤ
 ልያስ እንደሆንክ የሚናገሩል
 ሀ አሉ ድንግልናውን አይተው
 ወመንፈቆሙ ይብሉከ ኤርም
 ያስ።
 ኤርምያስ ነህ የሚሉህ አሉ።
 ኤርምያስ እንደሆንክ የሚናገ
 ሩልህ አሉ። ቅድስናውን አይ
 ተው።
 ወእመ አኮ ስዱ እምነቢያት
 ቀደምት።
 ይህም ባይሆን ከቀደሙ ነቢያ
 ት ማለት ሙሴን ኢየሱስን ነው
 የሚሉህ አሉ አሉት ታምራ
 ቱን አይተው።
 ፲፭ ወይቤሎሙ አንትሙኬ መነ
 ትብሉኒ።
 ፲፭ እናንተስ ማን ትሉኛላችሁ።
 ከዊነ ይላል አብነት በምን ሀል
 ምት አለ ትሉኛላችሁ አላቸው።
 ፲፮ ወአውሥኦ ስምዖን ጴጥሮስ
 ወይቤ እንተ ውእቱ ክርስቶስ
 ወልደ እግዚአብሔር ሕያው።
 ዮሐ ፮ ፳፱ ፳፻፱።
 ፲፯ ጴጥሮስ እስከ ክርስቶስ ተብሎ
 የተነገረልህ የሕያው የእግዚእ
 ብሔር ልጅ ነህ ብሎ መለሰ።
 ፲፯ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ፤
 ፲፯ ጌታም መለሰ፤
 ወይቤ ብፁዕ እንተ ስምዖን ወ
 ልደ ዮና፤
 የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ ንፁ
 ድ ከቡር ነህ።
 እስመ ኢከሠተ ለከ ዘሥጋ ወ
 ደም፤

የኔን አምላክነት ሥጋዊ ደማ
 ዊ አእምሮ አልገለጸልህም።
 አላ አቡዩ ዘበሰማያት፤
 ሰማያዊ አባቴ ገለጸልህ እ
 ንጂ፤ አንድም ሥጋዊ ደማዊ
 መምር አላስተማረህም ሰማያ
 ዊ አባቴ አስተምሮሃል እንጂ
 ፲፮ ወአነህ እብላክ ከመ አንተ ከ
 ኩሕ፣ ዮሐ ፩ ፵፪፤
 ፲፯ እኔ መሠረት ነህ ብዬ መሠረ
 ት እንደሆንህ እናገርልሃለሁ፤
 በጥንተ ስብከት እንተኬ ትሰ
 መይ ኬፋ ብሎት ነበርና ያ እ
 ንደተፈጸመለት ለግጠዩቅ፣ መ
 ሠረትነቱ የሃይማኖት የሹመት፣
 ወዲበ ዛሬ፣ ከ-ኩሕ አሐንፃ ለ
 ቤተ ክርስቲያንና፤
 ባንተ መሠረትነት ምዕመንን
 እንፃታለሁ አጸናታለሁ።
 ወአናቅጸ ሲኦልኒ ኢይኤይልዋ
 አጋንንት አያናውዱዋትም ማ
 ለት ድል አይነሱዋትም። ሐተ
 ታ፣ አናቅጽ አላቸው በበር ይ
 ወጡበታል ይገቡበታል እንዲ
 ገቡበት ጻድቃን ድል ነሥተ
 ው ይገቡባቸዋልና፤ እንዲወጡ
 በት ኃዋአን ድል ተነሥተው
 ይወጡባቸዋልና።
 ፲፱ ወእሁበክ መራኅተ ዘመንግሥ
 ተ ሰማያት፤ ኢላ ፳፪ ፳፪ ዮሐ
 ፳ ፳፫፤
 ፲፱ የመንግሥተ ሰማያት መክፈቻ
 ማለት ከመንግሥተ ሰማያት የ
 ምታወጣበት ወደ መንግሥተ ሰ
 ማያት የምታገባበት ሥልጣን
 እሰጥሃለሁ፤ የኪዳን የሹመት።
 ዘአሠርክ በምድር ይኩን ዕው
 ረ በሰማያት።
 በምድር ያሠርኸው በሰማይ
 የታሠረ ይሆን ዘንድ።

ወዘፈታሕክ በምድር ይኩን ፍ
 ቱሐ በሰማያት።
 በምድር የፈታኸው በሰማይ የ
 ተፈታ ይሆን ዘንድ። አንድም
 ዘአሠርክ በል፣ በምድር እንድ
 ያደረግኸው በሰማይ አንድ ይ
 ሆን ዘንድ። ወአሠረ ፪ተ ህላዌ
 ያተ እንዲል፤ ወዘፈታሕክ፣ በ
 ምድር የለየኸው በሰማይ የ
 ተለየ ይሆን ዘንድ። አንድም
 ዘአሠርክ በል፣ ኢይልዎሙ ለ
 እለ አሠርናሆሙ እንዲል፣ በ
 ምድር የቀጸርኸው በሰማይ
 የተቀጸረ ይሆን ዘንድ። ወዘፈ
 ታሕክ ያሰናበትኸው በሰማይ
 የተሰናበተ ይሆን ዘንድ። ይሁ
 ን ብዬ እንዲሆን እሁበክ በል
 ፳ ወእምዝ አዘዘሙ ለአርጻኢሁ
 ከመ ኢይንግሩ ወኢለመኑሂ
 ከመ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ
 ፳ ከዚህ በኋላ ክርስቶስ እንደ
 ሆነ እንዳይናገሩ ለደቀ መዛ
 ሙርቱ ነገራቸው።
 ዘከመ ተነበየ ኢየሱስ ሕማሞ።
 ፳፩ ወአሜሃ አኃዘ እግዚእ ኢየ
 ሱስ ይንግሮሙ ለአርጻኢሁ፤
 ከመ ሀለዎ ይሑር ኢየሩሳሌም
 ፳፪ ከዚያ ቀን ጀምሮ ከዚያ ቀን
 ወዲህ ጌታችን ኢየሱስ ክርስ
 ቶስ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ
 እንዳለው ለደቀ መዛሙርቱ ይ
 ነግራቸው ጀመር።
 ውበዙኃ የሐምም ረበናት
 ሽማግሎች ብዙ መከራ እንዲ
 ያመጡበት።
 ወሊቃነ ካህናት።
 የካህናትም አለቆች።
 ወጸሐፍት፤

ጸሐፍትም መከራ እንዲያመ
 ጡበት፤
 ወይትቀተል፤
 እንዲሞት፤
 ወበሣልስት ዕለት ይጎኝሃለ።
 በሰስተኛ ቀን እንዲንሣ ይነግ
 ራቸው ጀመር።
 ፳፪ ወተሠጥም ጴጥሮስ።
 ፳፫ ጴጥሮስም መለሰለቅ።
 ወይቤሎ ሐሰ ለክ እግዚአ ይ
 ኩን ላዕሌስ ገንቁ።
 አቤቱ ይህ ሞት ባንተ ሊደ
 ረግ አይገባም አለው።
 ፳፫ ወተመይጦ ይቤሎ ለጴጥሮስ
 ሐር እምድኅራየ ሰይጣን። ማ
 ርቆስ ፳፣ ፵፫።
 ፳፫ ወደ ጴጥሮስ ተመልሶ ሰይጣ
 ን ከኋላዬ ወግድ አለው። ጽኑ
 ባላጋራ የ ሲል ነው ራስ አይ
 ቶ የሚመጣ ጠላት ጽኑ ነው
 ና። ወአቀመ ዓዴርሃ ሰይጣን
 ላዕለ ሰሎሞን እንዲል። አን
 ድም የምዕመናን የነበያት ጽ
 ኑ በለጋራቸው ሲል፣ ጌታችን
 አይሙት ማለት ነበያትን ሐ
 ሰተኞች ማድረግ ነውና። ምዕ
 መናንም አይዳኑ ማለት ነውና
 አንድም ከብዕዓን ወደ ተግሣ
 ዕ ተመልሶ ሐር አለው። ከዚ
 ያ እንደ ጊዜ ግብሩ ብዕዓን
 ሰጠው ከዚህም እንደ ጊዜ ግ
 ብሩ ሰይጣን አለው። አንድም
 በጴጥሮስ አንጻር ሰይጣንን ሲ
 ገሥዕ እንዲህ አለ በአንፃረ በ
 ለስ ረገማ ለኃጢአት እንዲል።
 እስመ ኮንክኒ ሊተ ዕቅፍተ።
 መሰናኸል ሆነህብኛልና።
 እስመ ኢትሄሊ ዘእግዚአብሔ
 ር ዘእንበለ ዘሰብእ።
 ሙቶ ፈርሶ በስብሶ ይቀራል

ወንጌል ዘግቲዎስ

ትላለህ እንጂ ይነሳል አትለኝ ምናድም ከሰው ሹመት ሽልማት ትላለህ እንጂ እግዚአብሔር የሚያወርስህን ክብር አትሸምና

ዘከመ ይደልም ለክርስቲያን ግዳግ ርእስ በእንተ ክርስቶስ።

ጸ፱ ወእምዝ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ዳሊሁ ዘይፈቅድ ይትል ወኒ ይጽላሰ ነፍሱ ያጥብሰ ወ ይነሳእ መስቀለ ሞቱ ወይትል ወኒ። ማቱ ር ሰፊ ሉቃ ፱ ጸ ር ፲፱።

ጸ፲ ከዚህ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ከክርስቶስ ሊከተለኝ ማለት ሊመስለኝ የሚወድ ሰውነቱን ለመከራ አሳልፎ ሰጥቶ ጨከኛ ነፍሱን ከሥጋው የሚለ ያበትን መከራ ተቀብሎ በመከራ ይምሰለኝ ብሎ ለደቀ መዛሙርቱ ነገራቸው።

ጸ፫ ወዘሰ ይፈቅድ ያድገና ለነፍሱ ለይግድፋ። ሉቃ ፲፯ ሰፊ።

ጸ፭ ዮሐ ፲፪ ጸ፮። ሰውነቱን ሊያድናት የወደደ ይጣላት። ወዘገደፋ ለነፍሱ በእንቲኃየ ይረከባ። ስለኔ የጣላት ሰውነቱን ያገኛታል። ትርጓሜ እንዳለፈው። ም፲ ቀ፡ ሰፊ።

ጸ፯ ወምንተ ይበቀሉ ለሰብእ ለ እመ ክሎ ዓለመ ረብሐ ወነ

ጸ፮ ነፍሱ ኃጉለ። ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ማለት። ዓለሙን ሁሉ ቢገዛ በነፍሱ ከተጉዳ ምን ይረባዳ ወምንተ እም ወሀዘ ሰብእ ቤዛሃ ለነፍሱ ምረረ ገሃምን ጣሰመ መንግሥተ ሰማይን ባያውቅ ነው እንጂ። ይያውቅማ ለነፍሱ ቤዛ

ምን በሰጠ ነበር። ምንት እምኢ ወሀዘ ምን አልሰጥ ባለ ነበር።

ጸ፯ እስመ ሀለዎ ለወልደ እጳለ እመሕያው ይምጸእ በስብሐተ አቡሁ ምስለ መላእክቲሁ። ግብረ ፲፯ ሰፊ። ጸ፲ ለወልደ እጳለ እመሕያው ለክርስቶስ መላእክትን አስከትሎ ባባቱ ጌትነት ይመጣ ዘንድ አለውና።

ወእሚሃ የዓሥዮ ለክሎ በከመ ምግባሩ። ለሁሉም እንደ ሥራው ያሰጠዋል።

ጸ፲፮ አሜን እብለክሙ በ እምእለ ሀለወ ይቀውሙ ዝዩ እለ ኢይጥዕም ለሞት እስከ አመ ይፈእይዎ ለወልደ እጳለ እመሕያው እንዘ ይመጽእ በመንግሥቱ። ማር ፳ ሰፊ። ጸ፲፱ ወልደ እጳለ እመሕያው ክርስቶስ በጌትነቱ መጥቶ እስኪያዩት ድረስ ከዚህ ቁመው ካሉት የማይሞቱ እንዳሉ በሰውነት እነግራችኋለሁ። ሐተታ ደብረ ታቦር አላለፈም ቢሉ የተመቸ አልፋዋል ቢሉ ዮሐንስን ያያል።

ጸ፳፻ ወእምድጎረ ስሱ መዋዕል ነ ሥእሙ እግዚአ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ እኅሁ ወአዕረጎሙ ደብረ ነዋ ኃ እንተ በሕቲቶሙ። ማር ፱ ጸ ሉቃ ፱ ጸ፳፻። ስለ ሶስት ነገር ያመጣዋል። እማን እብለክሙ በ እምእለ ሀለው ይቀውሙ ዝዩ እለ ኢይጥዕም ለሞት እስከ አመ ይፈእይዎ ለወልደ እጳለ እመሕያው ባላቸው በሰባተኛው ቀን ሶስቱን ባለሚሎቹን ለብቸቸው ወደ ተራራ ይሁቸው ወጣ። ሐተታ ገብቅ ብሎ ቢሆን በነቱ ነበር። ከፍ ብሎ ቢሆን በነገጉ ነበርና አመሀይ ቀን ሽቶ። ባለሚሎቹ ለነማናቸው ቢሉ ጌታ እንደ ሰው ወረተኛ ነውን ጥንተ ባለሚሎቹ ናቸው። እኒህ ነስ ባለሚል ያደረገበት ምንድነው ቢሉ አልታወቀም ሙሴን ለምስፍና አሮንን ለክህነት የመረጠበት ግብር እንዳልታወቀ። አንድም ታውቋል ከህደት በኒህ ጸንቷልና። ጴጥሮስ እሞታለሁ ቢለው ሐሰ ማለቱ ሹመት ሽልማት ሽቶ አይደለም። እኒያስ አሐድነ በየማንክ ወአሐድነ በዕጋምክ ማለታቸው ሹመት ሽልማት ሸተው አይደለም።

ጸ፳፻፲ ወእምድጎረ ስሱ መዋዕል ነ ሥእሙ እግዚአ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ እኅሁ ወአዕረጎሙ ደብረ ነዋ ኃ እንተ በሕቲቶሙ። ማር ፱ ጸ ሉቃ ፱ ጸ፳፻። ስለ ሶስት ነገር ያመጣዋል። እማን እብለክሙ በ እምእለ ሀለው ይቀውሙ ዝዩ እለ ኢይጥዕም ለሞት እስከ አመ ይፈእይዎ ለወልደ እጳለ እመሕያው ባላቸው በሰባተኛው ቀን ሶስቱን ባለሚሎቹን ለብቸቸው ወደ ተራራ ይሁቸው ወጣ። ሐተታ ገብቅ ብሎ ቢሆን በነቱ ነበር። ከፍ ብሎ ቢሆን በነገጉ ነበርና አመሀይ ቀን ሽቶ። ባለሚሎቹ ለነማናቸው ቢሉ ጌታ እንደ ሰው ወረተኛ ነውን ጥንተ ባለሚሎቹ ናቸው። እኒህ ነስ ባለሚል ያደረገበት ምንድነው ቢሉ አልታወቀም ሙሴን ለምስፍና አሮንን ለክህነት የመረጠበት ግብር እንዳልታወቀ። አንድም ታውቋል ከህደት በኒህ ጸንቷልና። ጴጥሮስ እሞታለሁ ቢለው ሐሰ ማለቱ ሹመት ሽልማት ሽቶ አይደለም። እኒያስ አሐድነ በየማንክ ወአሐድነ በዕጋምክ ማለታቸው ሹመት ሽልማት ሸተው አይደለም።

ጸ፳፻፲፩ ወእምድጎረ ስሱ መዋዕል ነ ሥእሙ እግዚአ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ እኅሁ ወአዕረጎሙ ደብረ ነዋ ኃ እንተ በሕቲቶሙ። ማር ፱ ጸ ሉቃ ፱ ጸ፳፻። ስለ ሶስት ነገር ያመጣዋል። እማን እብለክሙ በ እምእለ ሀለው ይቀውሙ ዝዩ እለ ኢይጥዕም ለሞት እስከ አመ ይፈእይዎ ለወልደ እጳለ እመሕያው ባላቸው በሰባተኛው ቀን ሶስቱን ባለሚሎቹን ለብቸቸው ወደ ተራራ ይሁቸው ወጣ። ሐተታ ገብቅ ብሎ ቢሆን በነቱ ነበር። ከፍ ብሎ ቢሆን በነገጉ ነበርና አመሀይ ቀን ሽቶ። ባለሚሎቹ ለነማናቸው ቢሉ ጌታ እንደ ሰው ወረተኛ ነውን ጥንተ ባለሚሎቹ ናቸው። እኒህ ነስ ባለሚል ያደረገበት ምንድነው ቢሉ አልታወቀም ሙሴን ለምስፍና አሮንን ለክህነት የመረጠበት ግብር እንዳልታወቀ። አንድም ታውቋል ከህደት በኒህ ጸንቷልና። ጴጥሮስ እሞታለሁ ቢለው ሐሰ ማለቱ ሹመት ሽልማት ሽቶ አይደለም። እኒያስ አሐድነ በየማንክ ወአሐድነ በዕጋምክ ማለታቸው ሹመት ሽልማት ሸተው አይደለም።

ጸ፳፻፲፪ ወእምድጎረ ስሱ መዋዕል ነ ሥእሙ እግዚአ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ እኅሁ ወአዕረጎሙ ደብረ ነዋ ኃ እንተ በሕቲቶሙ። ማር ፱ ጸ ሉቃ ፱ ጸ፳፻። ስለ ሶስት ነገር ያመጣዋል። እማን እብለክሙ በ እምእለ ሀለው ይቀውሙ ዝዩ እለ ኢይጥዕም ለሞት እስከ አመ ይፈእይዎ ለወልደ እጳለ እመሕያው ባላቸው በሰባተኛው ቀን ሶስቱን ባለሚሎቹን ለብቸቸው ወደ ተራራ ይሁቸው ወጣ። ሐተታ ገብቅ ብሎ ቢሆን በነቱ ነበር። ከፍ ብሎ ቢሆን በነገጉ ነበርና አመሀይ ቀን ሽቶ። ባለሚሎቹ ለነማናቸው ቢሉ ጌታ እንደ ሰው ወረተኛ ነውን ጥንተ ባለሚሎቹ ናቸው። እኒህ ነስ ባለሚል ያደረገበት ምንድነው ቢሉ አልታወቀም ሙሴን ለምስፍና አሮንን ለክህነት የመረጠበት ግብር እንዳልታወቀ። አንድም ታውቋል ከህደት በኒህ ጸንቷልና። ጴጥሮስ እሞታለሁ ቢለው ሐሰ ማለቱ ሹመት ሽልማት ሽቶ አይደለም። እኒያስ አሐድነ በየማንክ ወአሐድነ በዕጋምክ ማለታቸው ሹመት ሽልማት ሸተው አይደለም።

ጸ፳፻፲፫ ወእምድጎረ ስሱ መዋዕል ነ ሥእሙ እግዚአ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ እኅሁ ወአዕረጎሙ ደብረ ነዋ ኃ እንተ በሕቲቶሙ። ማር ፱ ጸ ሉቃ ፱ ጸ፳፻። ስለ ሶስት ነገር ያመጣዋል። እማን እብለክሙ በ እምእለ ሀለው ይቀውሙ ዝዩ እለ ኢይጥዕም ለሞት እስከ አመ ይፈእይዎ ለወልደ እጳለ እመሕያው ባላቸው በሰባተኛው ቀን ሶስቱን ባለሚሎቹን ለብቸቸው ወደ ተራራ ይሁቸው ወጣ። ሐተታ ገብቅ ብሎ ቢሆን በነቱ ነበር። ከፍ ብሎ ቢሆን በነገጉ ነበርና አመሀይ ቀን ሽቶ። ባለሚሎቹ ለነማናቸው ቢሉ ጌታ እንደ ሰው ወረተኛ ነውን ጥንተ ባለሚሎቹ ናቸው። እኒህ ነስ ባለሚል ያደረገበት ምንድነው ቢሉ አልታወቀም ሙሴን ለምስፍና አሮንን ለክህነት የመረጠበት ግብር እንዳልታወቀ። አንድም ታውቋል ከህደት በኒህ ጸንቷልና። ጴጥሮስ እሞታለሁ ቢለው ሐሰ ማለቱ ሹመት ሽልማት ሽቶ አይደለም። እኒያስ አሐድነ በየማንክ ወአሐድነ በዕጋምክ ማለታቸው ሹመት ሽልማት ሸተው አይደለም።

ጸ፳፻፲፬ ወእምድጎረ ስሱ መዋዕል ነ ሥእሙ እግዚአ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ እኅሁ ወአዕረጎሙ ደብረ ነዋ ኃ እንተ በሕቲቶሙ። ማር ፱ ጸ ሉቃ ፱ ጸ፳፻። ስለ ሶስት ነገር ያመጣዋል። እማን እብለክሙ በ እምእለ ሀለው ይቀውሙ ዝዩ እለ ኢይጥዕም ለሞት እስከ አመ ይፈእይዎ ለወልደ እጳለ እመሕያው ባላቸው በሰባተኛው ቀን ሶስቱን ባለሚሎቹን ለብቸቸው ወደ ተራራ ይሁቸው ወጣ። ሐተታ ገብቅ ብሎ ቢሆን በነቱ ነበር። ከፍ ብሎ ቢሆን በነገጉ ነበርና አመሀይ ቀን ሽቶ። ባለሚሎቹ ለነማናቸው ቢሉ ጌታ እንደ ሰው ወረተኛ ነውን ጥንተ ባለሚሎቹ ናቸው። እኒህ ነስ ባለሚል ያደረገበት ምንድነው ቢሉ አልታወቀም ሙሴን ለምስፍና አሮንን ለክህነት የመረጠበት ግብር እንዳልታወቀ። አንድም ታውቋል ከህደት በኒህ ጸንቷልና። ጴጥሮስ እሞታለሁ ቢለው ሐሰ ማለቱ ሹመት ሽልማት ሽቶ አይደለም። እኒያስ አሐድነ በየማንክ ወአሐድነ በዕጋምክ ማለታቸው ሹመት ሽልማት ሸተው አይደለም።

ጸ፳፻፲፭ ወእምድጎረ ስሱ መዋዕል ነ ሥእሙ እግዚአ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ እኅሁ ወአዕረጎሙ ደብረ ነዋ ኃ እንተ በሕቲቶሙ። ማር ፱ ጸ ሉቃ ፱ ጸ፳፻። ስለ ሶስት ነገር ያመጣዋል። እማን እብለክሙ በ እምእለ ሀለው ይቀውሙ ዝዩ እለ ኢይጥዕም ለሞት እስከ አመ ይፈእይዎ ለወልደ እጳለ እመሕያው ለክርስቶስ መላእክትን አስከትሎ ባባቱ ጌትነት ይመጣ ዘንድ አለውና። ወእሚሃ የዓሥዮ ለክሎ በከመ ምግባሩ። ለሁሉም እንደ ሥራው ያሰጠዋል። አሜን እብለክሙ በ እምእለ ሀለወ ይቀውሙ ዝዩ እለ ኢይጥዕም ለሞት እስከ አመ ይፈእይዎ ለወልደ እጳለ እመሕያው ባላቸው በሰባተኛው ቀን ሶስቱን ባለሚሎቹን ለብቸቸው ወደ ተራራ ይሁቸው ወጣ። ሐተታ ገብቅ ብሎ ቢሆን በነቱ ነበር። ከፍ ብሎ ቢሆን በነገጉ ነበርና አመሀይ ቀን ሽቶ። ባለሚሎቹ ለነማናቸው ቢሉ ጌታ እንደ ሰው ወረተኛ ነውን ጥንተ ባለሚሎቹ ናቸው። እኒህ ነስ ባለሚል ያደረገበት ምንድነው ቢሉ አልታወቀም ሙሴን ለምስፍና አሮንን ለክህነት የመረጠበት ግብር እንዳልታወቀ። አንድም ታውቋል ከህደት በኒህ ጸንቷልና። ጴጥሮስ እሞታለሁ ቢለው ሐሰ ማለቱ ሹመት ሽልማት ሽቶ አይደለም። እኒያስ አሐድነ በየማንክ ወአሐድነ በዕጋምክ ማለታቸው ሹመት ሽልማት ሸተው አይደለም።

ጸ፳፻፲፮ ወእምድጎረ ስሱ መዋዕል ነ ሥእሙ እግዚአ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ እኅሁ ወአዕረጎሙ ደብረ ነዋ ኃ እንተ በሕቲቶሙ። ማር ፱ ጸ ሉቃ ፱ ጸ፳፻። ስለ ሶስት ነገር ያመጣዋል። እማን እብለክሙ በ እምእለ ሀለው ይቀውሙ ዝዩ እለ ኢይጥዕም ለሞት እስከ አመ ይፈእይዎ ለወልደ እጳለ እመሕያው ባላቸው በሰባተኛው ቀን ሶስቱን ባለሚሎቹን ለብቸቸው ወደ ተራራ ይሁቸው ወጣ። ሐተታ ገብቅ ብሎ ቢሆን በነቱ ነበር። ከፍ ብሎ ቢሆን በነገጉ ነበርና አመሀይ ቀን ሽቶ። ባለሚሎቹ ለነማናቸው ቢሉ ጌታ እንደ ሰው ወረተኛ ነውን ጥንተ ባለሚሎቹ ናቸው። እኒህ ነስ ባለሚል ያደረገበት ምንድነው ቢሉ አልታወቀም ሙሴን ለምስፍና አሮንን ለክህነት የመረጠበት ግብር እንዳልታወቀ። አንድም ታውቋል ከህደት በኒህ ጸንቷልና። ጴጥሮስ እሞታለሁ ቢለው ሐሰ ማለቱ ሹመት ሽልማት ሽቶ አይደለም። እኒያስ አሐድነ በየማንክ ወአሐድነ በዕጋምክ ማለታቸው ሹመት ሽልማት ሸተው አይደለም።

የማቴዎስ ወንጌል

ጴጥሮስ እመውት በለው ሐሳብ ማለቱ በሩድድ አይደለምን እኒያስ ትክሉኑ ሰትየ ሰዋዕ ዘኢነ እሰቲ፤ በላቸው እውን ክል ማለታቸው በሩድድ አይደለም ለፍቅሩ ይሳሳሉና በፍቅሩ ይናደዳሉና። ስምንቱን ከእግረ ደብር ትቶ ሶስቱን ይዟቸው ወጥቷል። ስለምን በሉ በይዑዳ ምክንያት። ይዞት እንደደወጣ ያሉትንም ለኃጥእ ከመ አይርአይ ስብሐተ እግ በአብሐር ተብሎ ትንቢት ተነግሮበታል። ለይቶም እንዳይተው ከምሥጢረ መንግሥቱ በለዩኝ ከሞቱ ገባሁበት ባለ ነበርና። ነገር ግን በርእሰ ደብር ለሶስቱ የተገለጠ ምሥጢር በእግረ ደብር ላሉ ለስምንቱም ተገልጧል። በደብረ ሲና ለሰባ ሊቃናት የተገለጸ ምሥጢር በከተማ ላሉ ለኤልዳድ ለሙዳድ እንደተገለጸ። ተራራ የወንጌል ምሳሌ ተራራ ሲመውት ያጥራል ከወጡት በኋላ ግን ጭንጫውን ግጫውን ሲያሳይ ደስ ያሰኛል። ወንጌልም ሲማሯት ታጽራለች። ከተማሯት በኋላ ግን ጽድቅና ኃጢአት ለይታ ስታሰውቅ ደስ ታሰኛለችና። ስንደም ተራራ የመንግሥተ ሰማያት ተራራን በብዙ ገእር እንዲወጡት መንግሥተ ሰማያንም በብዙ መከራ ያገኛታልና። እስመ በብዙ ገመገመውን ግን በሌላ ለመንግሥተ እግ በእብሐር እንዲል ተራራውንም ሐዋርያት በሲኖዶስ ታዋቂ ብለው እንሥተውታል። በታዕ

ር ያደረገው በሉላ ያላደረገው ስለምን በሉላ ትንቢቱ ምሳሌው ሊራጸም ትንቢት ታዕር ወአርሞንዲም በስመ ዜክ ከይትፎሥሐ ተብሎ ተነግሯል። ምሳሌ ባርቅ ሲሰራን ድል ነሥቶበታል። ጌታም በልበ ሐዋርያት ያደረ ሰይጣንን ድል ይነግበታልና። በተራራ ያደረገው በመንደር ያላደረገው ስለምን በሉ በመንደር መካከል አድርጎት በሆን ምሥጢር አፈሳ በሆን ነበርና። ስለዚህ በተራራ አደረገው።

፪ ወተወለጠ አርአያሁ በቅድሚያ ሆሙ።

፫ መልኩ በፊታቸው ተለወጠ። ወእምድኅረ ውላጤ ይመጽእ ከልዕ ውላጤ እንዳለው ያለ አይደለም ሶስቱ ክንድ ከስንገር አካል ምሉዕ ብርሃን ሁኔታል ጽጌያት ከአዕፁቃቸው እንዲፈነዱ።

ወአብርሃ ገጹ ከመ ፀሐይ። እንደ ፀሐይ ብሩህ ሆነ። ወአልባሲሁኒ ከነ ፀዓዳ ከመ በረድ።

ልብሱ እንደ በረድ ፀዓዳ ሆነ። ይህ ሁሉ ጌትነቱን ገለጸ ማለት ነው።

፬ ወናሁ አስተርአዩ ሙሴ ወኤልያስ እንዘ ይትናገሩ ምስሌሁ።

፭ ሙሴ ኤልያስ ከሱ ጋራ ሲናገሩ ተሰሙ። ሙሴ ኤልያስ መሆናቸው በምን ታውቋል በሉ ሙሴ በልቱትነቱ ኤልያስም በፀገርነቱ። በነፍስስ ልቱትነት የለም ካባ ዕንጦንስ ዘንድ እንኳ

ሲላክ ዘፍንው በነፍሱ ይለዋል በአካለ ነፍስ መጥፋ ተርጉሞላቸዋል ብሎ ብሩህ ሁሉ ተወልዷል ይህ ጸጋው ነው አይነግረውምና ኤልያስን ዘጥብሉል በአጽርቅተ እሳት ይለዋል ይህ ጸጋው ነው አይነግረውምና በዚህ ታውቋል። አንድም ባነጋገራቸው ታውቋል። ሙሴ የኔን የሙሴን ጌታ ማን ሙሴ ይልሃል እግዚአ ሙሴ ይባሉህ እንኝ። ኤልያስም የኔን የኤልያስን ጌታ ማን ኤልያስ ይልሃል እግዚአ ኤልያስ ይባሉህ እንኝ ሲሉ ተሰምተዋል። አንድም ሙሴ እኔ ባሕር ብክፍል ጠላት ብገድል ይመና ብጋርድ መና ባወርድ እስራኤልን ከክፋታቸው መልሶ ማዳን አልተቻለኝም ላንተ ግን መልሶ ማዳን ይቻልል። ኤልያስም እኔ ሰማይ ብለገም እሳት ባዘንም እስራኤልን ከክፋታቸው መልሶ ማዳን አልተቻለኝም ላንተ ግን መልሶ ማዳን ይቻልሃል ሲሉ ተሰምተዋል። አንድም ምውቱ ለሕያው ሕያው ለምውት ሲጸልዩ ተሰምተዋል። ምውቱ ለሕያው አቤቱ ሁሉን ለንስሐ ሳታበቃ በሞት ባትጸራው የሚሸል ይመስለኛል ሲል ሕያው ለምውት የሰው ፍቅር አገብሮህል ትሞት ወደዚህ ዓለም መጣህን ሲል። እንዚህንስ ይመጣበት ምክንያት ምንድነው በሉ ሙሴ ፊትህን ላየው እወዳለሁ በለው ገጽዩሰ ኢያስተርአ ለከ ወድኅረሱ ትሬኢ። መሥዋዕት ሁኝ በምቀርብበት ጊዜ በደብረ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ታወር እገለጽልሃለሁ ብሎት ነ
 ዘርና ።ኤልያስንም እንተሰ ት
 ከውነኒ ስምዓ በደኃሪ መዋዕ
 ል ብሎት ነበርና ። ስለምን ሁ
 ለቱን ከነበያት ዕስቱን ከሐዋር
 ያት አመጣ በሉ ተራራ የቤተ
 ክርስቲያን ምሳሌ። በቤተ ክርስ
 ቲያን ብሉይ ሐዲስ እንዲነገ
 ፍ ለማጠየቅ፡ እንድም የመንግ
 ሥተ ሰማያት ምሳሌ። ነበያት
 ም ሐዋርያትም እንድ ሁነው
 እንዲወርሷት ለማጠየቅ። ከመ
 ዓስባን ሙሴን ከደናግል ኤል
 ያስን አመጣ ። ደናግል እንጅ
 መዓስባን አይወርሷትም ባሉ
 ነበርና ደናግልም መዓስባንም
 እንድ ሁነው እንዲወርሷት ለ
 ማጠየቅ ። ከምውታን ሙሴን
 ከሕያዋን ኤልያስን አመጣ ።
 ንሕነ ሕያዋን የተባሉና ኢን
 በጽሐሙ ለምውታን የተባሉ
 እንድ ሁነው እንዲወርሷት ለ
 ማጠየቅ።

፱ ሁለውሥኦ ጴጥሮስ ወይቤሎ
 ለእግዚአ ኢየሱስ እግዚአ ሠ
 ናይ ለነ ሀልም ዝየ።

፳ ቅዱስ ጴጥሮስ ከዚህ መኖር
 ለኛ በንቅን ነው አለው። እን
 ተ የወትሮ ሥራህን እየሠራህ
 ብንራብ እያመሳኸን ብንታመ
 ም እየፈወስኸን ብንሞት እያነ
 ሣኸን። ሙሴ የወትሮ ሥራውን
 እየሠራ ደመና እየጋረደ መና
 እያወረደ ባሕር እየከፈለ ጠላት
 እየገደለ ። ኤልያስ የወትሮ ሥ
 ራውን እየሠራ ሰማይ እየለገመ
 አሳት እያዘነመ ዝናም እያቆመ
 በዚህ መኖር ለኛ በጎአችን ነው
 ወእመሰ ትፈቅድ ንግበር በዝ
 የ ረተ ማንደረ።

ሐሰ ለከ ቢለው ገሥዖት ነበር
 ና በሆንስ የኔን ነገር አትወድ
 ልኝም እንጅ ብትወድልኝስ ከ
 ዘህ ሶስት አዳራሽ እንሥራ ።
 አሐይ ለከ።
 አንዱን ላንተ።

ወአሐይ ለሙሴ ።
 አንዱን ለሙሴ ።
 ወአሐይ ለኤልያስ ።
 አንዱን ለኤልያስ።

ሐተታ እነዚህን ቀኛዝማችነት
 ግራዝማችነት ይሾሙ ያለ ይመ
 ስላል። የሱን አልተናገረም በ
 ትወደድነት የለመነ ይመስላል።

፳ ወእንዘ ይትናገሩ መጽአ ደመ
 ና ብሩህ ወጸለሎሙ ። ማቴ ፫
 ፲፯፡፪ ጴጥ ስ ፲፯።

፳ ይኸን ሲናገሩ ብሩህ ደመና
 መጥቶ ጋረዳቸው ወሶበ በኡ
 ውስተ ደመና ይላል በሉቃስ
 ንጉሥ በትርኽማ ድንኳን ሳለ
 በላይ መላጃ ድንኳን ቢተክሉ
 በት ንጉሥ ከድንኳን ገባ እን
 ዲባል ።

ወናሁ መጽአ ቃል እምውስ
 ተ ደመና ዘይብል። ዝንቱ ው
 አቱ ወልድየ ዘአፈቅር ዘርቱ
 ሠመርኩ።

ከደመናው ልመለክበት የወደ
 ድሁት ለተዋህዶ የመረጥሁት
 ልጄ ይህ ነው የሚል ቃል ተ
 ሰማ ።

ወሎቱ ስምዕዎ
 እሞታለሁ በላችሁ አትሞትም
 አትበሉት ተቀበሉት።

፯ ወሰሚያሙ አርዳሊሁ ወድቁ
 በገጸሙ ።

፯ ደቀ መዛሙርቱ ይኸን ሰም
 ተው ደነገጹ ።
 ወፈርሁ ጥቀ።

ፈጽመው ፈሩ። ሐተታ የሐን
 ስን ደነገጠ አላለውም እኒህን
 ደነገጡ አለ እንደምነው ቢሉ።
 የሐንስ፡ አልተጠራጠረምና ደ
 ንገፀ አላለውም እኒህን፡ ተጠ
 ራጥረዋልና ደነገጡ አለ። አ
 ንድም አታስደንግጥ ያለው አ
 ያስደነግጥምና የሐንስ አልደ
 ነገፀም አለ። አታስደንግጥ ያላ
 ለው ያስደነግጻልና እኒህን ደ
 ነገጹ አለ ።

፯ ወቀርቦ እግዚአ ኢየሱስ ወ
 ገሠሦሙ።

፯ ጌታ ቀርቦ ያዘቸው።
 ወይቤሎሙ ተንሥኡ ወኢት
 ፍርሁ።

አይዘችሁ ተነው አላቸው።
 ወአንሥኡ አዕይተሆሙ።

፯ ዓይናቸውን አቅንተው አዩ።
 ወአልፀ ዘርእዩ ወኢመነሂ ዘእ
 ንበለ እግዚአ ኢየሱስ ባሕቲቱ
 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን
 አዩ እንጂ ማንንም ማን አላ
 ዩም።

፱ ወእንዘ ይወርዱ እምደብር አ
 ዘዘሙ እግዚአ ኢየሱስ እን
 ዘ ይብል ኢትንግሩ ወኢለ
 መነሂ ዘርኢከሙ እስከ አ
 መ ወልደ እንላ እመሕያው
 እሙታን ይትነሣለ።

ጌታም ከተራራው ሲወርዱ

፱ ወልደ እንላ እመሕያው ከ
 ርስቶስ ከሙታን አስኪነሣ
 ድረስ ያያችሁትን የሰማችሁ
 ትን አትናገሩ አላቸው። ሐተታ
 ውዳሴ ከንቱ አይሻምና የሚ
 ያምነበት ጊዜ አልደረሰምና
 እስከ ትንሣሤ። እንድም መከ
 ራን ወደኋላ እድርጎ ከብርን
 መናገር ለይገባምና። እንድም

የማቴዎስ ወንጌል።

ሰውን ሁሉ እየሰበሰበ መንግሥቱን ላሳያችሁ እያለ ምትሐት ያሳያል ሆነ ባሉት ነበርና።

፲ ወተስፋልዎ አርዳሊሁ እንዘ ይብሉ ከሮ ይብሉ ጸሐፍት ኤልያስ ሀለዎ ይምጻክ ቅድመ መውደቃቸው ሞት መነሣታቸው ትንሣኤ መስጫቸው ጸሐፍት ኤልያስ አስቀድሞ ይመጣ ዘንድ እንዳለው የሚናገሩት እንደምን ነው አሉት።

፲፩ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ።

፲፩ ጌታም መለሰ።

ወይቤሎሙ እው ኤልያስ ይቀድም መጸኢ።

አዎን ኤልያስ አስቀድሞ ይመጣል።

ወያስተራትዕ ነሎ።

ሁሉን ያከናውናል።

፲፪ ወባሕቱ አብላክሙ ከመ ኤልያስ ወድኦ መጽኦ።

፲፫ ነገር ግን ኤልያስ ፈጽሞ መጥቶ እንዳለ።

ወኢያእመርዎ።

እንዳላወቁት ማለት እንዳልተቀበሉት እንግራችኋለሁ።

ወባሕቱ ገብሩ ላዕሌሁ ነሎ ዘከመ ፈቀዱ።

የወደዱትን አደረጉበት እንጂ ለት ዓስበዘማ አደረጉበት እንጂ ወከማሁ ለወልደ ኦሪስ እመሕያውኒ ሀለዎ ይሕምም እምኔ ሆሙ።

ወልደ ኦሪስ እመሕያው ክርስቶስም እንደሱ ከሳቸው መከራ ይቀበል ዘንድ አለው።

፲፫ ወእምዝ አእመሩ አርዳሊሁ ከመ በእንተ የሕንስ ይቤሎሙ።

፲፫ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ

ገብሩ ላዕሌሁ ያለውን ሰምተው የነገራቸው ስለ የሕንስ መጥምቅ እንደሆነ አወቁ የሕንስ መጥምቅ ነው አሉ።

በእንተ ወርኃዊ ዘይዲአር።

፲፬ ወበጸሐ ኅበ አሕዛብ ይቤሎሙ ምንትኑ ትትላሥሥዎሙ ማር ዪ ፲% ሉቃ ህ ሕጅ።

፲፬ ከሕዝቡ በደረሰ ጊዜ ለምን ታዳክሟቸዋላችሁ አላቸው። ሐተታ ስምንቱን መምሕራችሁ ወዲት ሄደ እያሉ ሲያደክሟቸው ቁይተዋል።

ወቀርቦ ኅቤሁ ብእሲ ወሰገደ ሎቱ እንዘ ይትመሐለል ወይብል ተሣገል ሊተ ወልድየ።

ከነገር ያልገባ ሰው ነው ለብቻው ቆይቶ ሰገደለት አቤቱ ልጄን አድንልኝ አለው።

እስመ እኩይ ጋኔን አኃዘ፤ ቢስ ጋኔን አድርቦታልና፤

ወበአርእስተ አውራኅ ይሣቅዩ ወርኅ እያየ ይጥለዋልና ምልዓተ ወርኅ ሲሆን ደም ይመላል ብርድ ብርድ ይላል ይዌ ይቀሰቀሳልና ጨረቃ እንጂ ባታመልኩ ነው ለማለት።

ወመብዝንቶሰ ያወድቆ ውስተ እሳት ወበ አመ ያወድቆ ውስተ ማይ።

ይልቁንም ብዙ ጊዜ ከእሳት ከወሃ ይጥለዋል።

፲፭ ወእምዳእክም ኅበ አርዳሊክ።

፲፭ ያድኑልኛል ብዬ ወደ ደቀ መዛሙርትህ አመጣሁት።

ወስዕኑ ፈውሶቶ።

ማዳን ተሳናቸው።

፲፮ ወእምዝ አውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ።

፲፮ ከዚህ በኋላ ጌታችን መለሰ።

ወይቤ ኦትውልድ ኢአማኒት ወዕሉት።

እንበተኛ አሉተኛ ትውልድ ሐዋርያት።

እስከ ማዕዘኑ አሃሉ ምስሌክሙ።

እስከመቼ ከናንተ ጋራ እኖራለሁ።

ወእስከ ማዕዘኑ እትኤገሠክሙ እስከ መቼ ዝም አላችኋለሁ አላቸው። ሐተታ ንጉሥ በሌለበት ጊዜ ከንተባ መሥራት መቅጸት እንዲገባው ባያውቁ መምሕራችን በሌለበት ጊዜ አይቻለንም ብለዋልና።

እስከ መቼ ከናንተ ጋራ እኖራለሁ ንጉሥ ባለ ጊዜ ከንተባ መሥራት መቅጸት እንዳይገባው ባያውቁ መምራችን ሳለ ነው እንጂ ብለዋልና እስከ መቼ ዝም አላችኋለሁ ሳለሁማ እኔ አደርገው የለምን ሲል እንደህ አለ።

አምጽኦ ሊተ ዝየ።

ወዲህ አምጣልኝ አለ።

፲፯ ወገሠዎ እግዚእ ኢየሱስ።

፲፯ ጌታ ገሠፀው ማለት ዓዕ መን ፈስ ርክስ አለው።

ወወዕኦ ጋኔን እምላዕሌሁ።

ጋኔን ከሱ ወጣ።

ወሐይው ወልዱ በይእቲ ሰዓት ልጄ በዚያች ሰዓት ዳን።

፲፰ ወእምዝ ቀረቦሙ አርዳሊሁ እንተ ባሕቱቶሙ ይቤልም ለእግዚእ ኢየሱስ በእንተምን ት ንሕነ ስዕነ አውፅኦቶ።

፲፰ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ለብቻቸው ቀርበው እኛ ማ ስወጣት ስለምን ተግንን አሉት
፲፱ ወይሌሎሙ እግዚአ ኢየሱስ በእንተ ሕፃተ ሃይማኖትክሙ ሉቃ ፲፮፡፯።

፲፱ ስለ ሃይማኖታችሁ ማነስ ማ ለት ሃይማኖት ባይኖራችሁ ነ ሞ አላቸው።

አማን እብላክሙ እመ ብክ ሙ ሃይማኖት መጠነ ንጠተ ሰናፍ።

አካሏን አይሻም ፍጽምት ና ት ፍጹም ሃይማኖት ቢኖራችሁ ወትብልም ለዝ ደብር ፍል ስ እምዝዩ ኅብ ከሀ ወይፈልስ ይህን ተራራ ከዚህ ተነሥተ ሀ ወዲያ ሂድ ብትሉት እ ንዲሄድ።

ወአልቦ ዘይሰክነክሙ።

ቸግሯችሁ የሚቀር እንደሌ ለ በውነት እነግራችኋለሁ።

ሐተታ ሊጻፍ ባይቻል ነው እንጂ በሱ ጊዜ ተደርጓል በ ሱ ጊዜስ አልተደረገም በእ ብርሃም ሰርያዊ ጊዜ የተደረ ገውን መናገር ነው። ለሊቀ ጳ ጳሱ አንድ አይሁዳዊ ወዳጅ ነበረው ከንጉሠ ተንገላት ወ ዳጆች ናቸው ያም ሊጠይቅ ያም ሊጠይቅ እየሄዱ ይገ ናኛሉ እየተከራከሩ ሊቀ ጳ ጳስ አይሁዳዊን ምላሽ ያሳጣ ዋል ከዕለት አንድ ቀን ለብ ቻው ገብቶ ነገር ሠራ የኒህ የክርስቲያን ሃይማኖታቸው እ ንጂ ደካማ ነው አለው። እን ኪያ እየተከራከሩ ምላሽ ያሳ ባችኋልላ አለው።

ለዚህም ምልክት እንጅል የም ትባል ሙጽሐፍ አለቻቸው ለእ

መብክሙ ትላለች። አድርጉ ብ ትላቸው አይሆንላቸውም አለ ው እሱን ሲያገኘው ነገሩን ያ ጣዋል ነገሩ ትዝ ሲለው እሱ ን ያጣዋል ከዕለታት ባንድ ቀን እሱ ባለበት ነገሩ ትዝ አ ለው አባቲ የምጠይቅህ ኑሮ ኝ አንተን ሳገኝህ ነገሩን እ ያጣሁት ነገሩ ትዝ ሲለኝ አ ንተን እያጣሁ ነበር። አሁን ግ ን ነገሩም ትዝ ብሎኛል አን ተም መጥተሃል አለው። ምን ድነው አለው እንጅል የምት ባል መጣፍ አለቻችሁን አለ ው። አዎን አለው እንዲህ ትላለ ች አለው አዎን አለው ታደር ጋላችሁን አለው። አዎን አለው። ሚመጠን አእላፍ ክርስቲያን የ ዚህ ሁሉ ክርስቲያንም ሃይማኖ ት ተራራ አያህልምን እንኪ ያስአድርገህ አሳዩኝ አለው ቀን ስጠኝ አለው ሶስት ቀን ሰጠው ሂደ ከመቤታችን ሥዕል አመ ለከተ ልጄ እንዲህ ያለው ላንተ አይደረግልህም የሚደረግለት ስምያን ዘሐሐቲ ዓይኑ አለ ተርታ ሰው መስሎ ከገበያ እ ንጩት ሲሸጥ ታገኘዋለህ ሂ ደህ ንገረው እኔን አለችህ በ ለው ያለዚያ በጅ አይልህ ም አለችው ቢሄድ እንደ ነገረችው አገኘው እየፈራ ሂደ በስተኋላው ልብሱን ያዘ ው አወቀብኝ ብሎ ተቆጣው ምን አድርግ ትለኛለህ በሀገ ርህ ድኃ አይኖርምን አለው እመቤታችን ልካኝ ነው ብሎ ነገሩን ገልጦ ነገረው። እንኪ ያስ እኔን አትግለጠኝ ክርስቲ ያንን ባንድ ወገን አሕዛብን

ባንድ ወገን ሰብስቦህ ካህናቱ ን ልብሰ ተክህኖ አልብሰህ ቄ የኝ አንተ እኔ የምሠራውን ሥራ እያየህ ሥራ ሕዝቡ አንተ የምትሠራውን እያዩ ይሥሩ ግጽ ኪርያላይሶን አ ድርሰው ሰግደው ሲነሱ ተ ራራው ተነሣ በውሥጡ ተያ ዩ ሲሰግዱ ይመለሳል ሲነሱ ይ ነግል ሶስት ጊዜ እንዲሁ አድ ርገው ባራተኛው እየወጣ የ ሚያውካቸው ውሀ ነበር ሂደህ ተጋረድላቸው ብሎት ቦታው ን ለቆ ሂደ ተጋርዶላቸዋል አንድም ለእመ ብክሙ ብለህ መልስ። ሰመዮ ደብረ በእንተ ትዕቢቱ ምንትኑ ዝ ደብር ቅ ድመ ዘሩባቤል እንዲል። ደብ ር የተባለ ዲያብሎስ ነው ፍ ጹም ሃይማኖት ቢኖራችሁ ሰይ ጣንን ውጣ ብትሉት ይወጣል ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።

ጸ ወዝንቱ ዘመድ አይወዕለ ዘ እንበለ በጸም ወበጸሎት።

ጸ ይህ አብር አደግ ጋኔን ካልጸ ሙ ካልጸለዩ አይወጣም። እን ድም ይህ ደካማ ባሕርያችሁ ካልጸመ ካልጸለዩ ጋኔን አያወ ጣም። አንድም ወዘመደ ፍጥ ረትኒ መስዎ ለአስሐትያ እ ንዲል። ይህ የፍጥረት ወገን የሚሆን ሰይጣን ካልጸሙ ካል ጸለዩ አይወጣም።

ጸጸ ወእንዘ ያንሶሱ ውስተ ገሊላ ይቤሎሙ እግዚአ ኢየሱስ ሀ ለዎ ለወልደ እንላ እመሕያው ያግብክዎ ውስተ እደ ሰብእ ። ማቴ ጸ ፲፮፡፱ ግር ዘ፱ ሉቃ፱ ግ፱ ጸጸ ጌታ በገሊላ ሲመላለስ የሰውን ልጅ ያሲዙት ዘንድ አላቸው

ጽጌ ማለት እያዛለሁ። ወይቀት
 ጽጌ ልም። እሞታለሁ።
 ወኣመ ማልስት ፅለት ይትንግእ
 በሰስት ቀን እነሣለሁ አላቸው
 ወተከዙ ጥቀ አርዳኢሁ ሰሚ
 ሥሙ ዘንተ።
 ደቀ መዛሙርቱ ይኸን ሰም
 ተው ራጽመው እዘኑ።

በእንተ ውሃብ ፀባሕት።

ጽጌ ወበጸሐሙ ቅፍርናሆም መ
 ጽኑ አለ ጸባሕተ ዲናር ይነሥ
 ኑ እምሳብ ጸጥርስ።

ጽጌ ቅፍርናሆም በደረሰ ጊዜ ከጲ
 ጥርስ ግብር የሚቀበሉ ሰዎች
 መጡ። ወይቤልም ሊቅ
 ከሙስ ኢይጸብሕት ጸባሕተ።
 መምራችሁ አይገብርም አሉት

ጽፀ ወይቤ እው።

ጽፀ የኔ መምር አምን ይገብራል
 አምን አይገብርም አላቸው።
 ወበዊዎ ውስተ ቤት አቅደመ
 እግዚእ ኢየሱስ ብሂሎቶ።
 ከቤት በገባ ጊዜ ጌታ አስቀ
 ድሞ ጠየቀው።

ምንተ ትብል አስምዖን።

ስምዖን ሆይ ምን ትፈርጃለህ
 ነገሥተ ምድር እምሳብ መን
 ይነሥኑ ጸባሕተ ወጋዳ።

ነገሥታት ያመት ግብርና እጅ
 መንኸ ከማን ይቀበላሉ።

እምሳብ ውሉዶሙን መሚመ እ
 ምሳብ ነኪር። ከልጆቻቸው
 ን ነው ወይም ከሌላ አለው

ጽጅ ወይቤ እምሳብ ነኪር።

ጽጅ ከሌላ ነው እንጅ ልጆቻቸው
 ማ ይገብሩን ያስገብሩን አለው
 ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ው
 ሉዶሙስ እንጋ እግዳዝያን
 አሙንቱ።

እንኪያ ልጆቻቸው ነጻ ናቸ
 ሞ አለው እኔም ነፃ ነኝ ሲል
 ነው እንከሰ ግዑዝ ውለቱ ወ
 ልድ ብሎታል ሊቱ።

ጽጌ ወባሕቱ ከመኢያጉንርጉሩ ሐ
 ር ውስተ ባሕር ወደይ መቃጥን
 ጽጌ ነገር ግንእንዳያዝኑ ከባሕር ሂ
 ደህ መረብህን ጣል

ወዘቀዳሚ አሥገርክ ዓሣ ንሣ
 እ ወክሥት አፋሁ።

መጀመሪያ የያዝኸውን ዓሣ
 ወስደህ አፋን ክፈት ማለት ሆ
 ዳን ቅደደው። ወትረ

ክብ ውስቱቱ ሰጠጥራስ ዘውእ
 ቱ ፀቱ ድርሳም። በውሥ
 ጡም አራት ድረም ታገኛለህ።
 ኪያሁ ንሣእ ወሀቦሙ ሀየንቱ
 የ ወሀየንቱክ።

አሱን ወስደህ ፎን ስለኔ ፎን ስላ
 ንተ ስጣቸው አለው። ሐተታ ቀ
 መቱ ጅጅ አይደለም ቢሉ በዘመ
 ን ብዛት ቀርቷል። ከገበረስ አጉ
 ድሎም አይገብር ብሎ የሚዘን
 ደግነት ነው። ባሕር የዚህ ዓለም
 ሰጠጥራስ የወንጌል ምሳሌ ፀት
 ድርሀም ፀት ክፍል ሁሩ መጻፏ
 ን ያጠይቃል ወንጌልን ገንዘብ
 አድርገህ ሀየንቱየ አሕዛብን ሀ
 የንቲክ እስራኤልን አስተምር
 ሲል ነው ከዚህም እንደ ሰው
 ነቱ ገበረ እንደ አምላክነቱ ባ
 ሕርን አስገበረ።

በእንተ ክርስቲያናዊት ትሕትና

ምዕራፍ ፲፮።

ጽ ወበይለቲ፤ ሰዓት ቀርቡ ኅቤሁ
 አርዳኢሁ ለእግዚእ ኢየሱስ
 እንዘ ይብሉ መን እንጋ የዓ
 ቢ በመንግሥተ ሰማያት። ማር

ፀ ሕፃ ሉቃ ፀ ሕፃ ማቴ ፲፱ ፲፱
 ከዚያ ብዕዓን ሰጠው ከዚህ ገ
 በረለት ሾመው እንጂ ሾመው
 ፩ ተባብለዋል። በዚያች ሰዓት ደ
 ቀ መዛሙርቱ ቀርበው በመን
 ግሥተ ሰማያ ወላይ የሚሆን
 ማነው አሉት።

፪ ወጸውዓ ሕፃነ ወአቀመ ማዕ

፫ ብላቲና ጠርቶ በመከከላቸው

፬ ወይቤ እማን አብለከሙ እመ
 ኢተመየጥከሙ ከመ ዝንቱ ሕ
 ሃን ኢትበውኡ ውስተ መንግ
 ሥተ ሰማያት። ፩ ቆሮ ፲፱ ፳።

፭ ተመልሳችሁ ከየውሃት ጠባ
 ይዳዊ ደርሳችሁ እንደዚህ
 ሕፃን ካልሆናችሁ መንግሥተ
 ሰማይ እንዳትገቡ በእውነት
 እነግራችኋለሁ።

፬ ወዘአትሐተ ርእሶ ከመ ዝንቱ
 ሕፃን ውለቱ የዓቢ በመንግ
 ሥተ ሰማያት።

፭ እንደዚህ ሕፃን ሁኖ ራሱን ያ
 ቀረደ የመንግሥተ ሰማይ ባ
 ለቤት ይሆናል። ይህም ትሕ
 ትና የሚያስተምርበት ሕፃን
 አግናጥዮስ ምጥው ለእንበሳ
 ነው። በእንጸኪያ የጲጥርስ ሶ
 ስተኛ ሁኖ ተሹሟል።

፮ ወዘሂ ተወክፈ ሸደ ሕፃነ ዘከ

፯ እንደዚህ ሕፃን የሆነውን በኔ
 ስም የተቀበለ እኔን ተቀበለ
 ማለት እኔ አድርባታለሁ።

በእንተ ዘተናገረ ኢየሱስ በላ
 ስለ ፅቅፍት።

፺ ወዘሂ እስሐቶ ለ፩ዱ እምእ
 ሉ ንውሳን እለ የአምኑ ብዩ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ይሄይሶ ከመ ይዕሥሩ በከሣ
 ዳ ማኅረፀ አድግ ወያህጥም
 ም ውስተ ልገተ ባሕር።
 ፩ በኔ ከመኑ ምዕመናን አንዱ
 ን ያሳተ አህያ በመዘውር የ
 ሚፈጭበትን ወፍሬው ከንገቱ
 አሥሮ ከጥልቅ ባሕር ቢያሰ
 ጥሙት ይሻለዋል ። አንድም
 ጽኑ ቀኖና ሰጥተው በአንብዓ ን
 ስሐ ቢያሰጥሙት ይሻለዋል ።
 ፯ አሌ ሎቱ ለዓለም እመንሱት
 ዘይመጽእ ።
 ፮ ከሚመጣው መክራ የተነሣ ለ
 ሰው ሁሉ ወዮለት ።
 እስመ ግብር ይመጽእ መንሱት
 መክራ ግድ ይመጣልና ።
 ወባሕቱ አሌ ሎቱ ለውለቱ
 ብእሰ ዘያመጽእ ለመንሱት ።
 ነገር ግን ዋዛ ፈዘዛ ተጫው
 ቶ መክራን ለሚያመጣት ለያ
 ሁዳ ወዮለት ።
 ፱ ወእመኒ አደከ አው እግርክ
 ታስሕተክ ምትራ ወግድፋ እም
 ላዕሌክ። ማቴ ፭ ማር ፱ ማጄ።
 ፳ እጅህም ብትሆን ወይም እግ
 ርህ ብታስትህ ከንተ ቁርጠህ
 ጣላት ።
 እስመ ይሄይሶስ ትባእ ውስተ
 ሕይወት ሐንክሰክ ወጽውሰክ
 እምእንዘ ብክ ፪ አዕዳው ወ፪
 አኢጋር ትትወደይ ውስተ እሳ
 ት ዘለዓለም ።
 ሁለት እጅ ሁለት እግር ኑሮ
 ህ ወደ ዘለዓለም እሳት ስትገ
 ባ እንከሳ ልምሾ ሁነህ ወደ
 ሕይወት ብትገባ ይሻልሃልና ።
 ፲ ወእመሂ ዓይንክ ታስሕተክ
 ምልሓ ወእውጽእ እምላዕሌክ
 ፲ ዓይንህ ብታስትህ አውጥተህ
 ጣላት ።

እስመ ይሄይሶስ ነቋረክ ትባዕ
 ውስተ ሕይወት እምትባዕ ም
 ስለ ፪ሆን አዕይንቲክ ውስተ
 እሳተ ገንነም ።
 ሁለት ዓይን ኑሮህ ወደ ገንነ
 መ እሳት ክትገባ አንድ ዓይን
 ኑሮህ ወደ መንግሥተ ሰማያ
 ት ብትገባ ይሻልሃልና ፤ አንድ
 ም ወእመሂ ዓይንክ ብለህ መ
 ልስ ፡ ኤጲስቆጶስህን ብትቆፈ
 ው ሻረው ፡ እስመ ይሄይሶስ
 የነቀፍኸውን ኤጲስቆጶስ ሹ
 ሙህ ኑረህ ኋላ ገንነመ እሳት
 ክትገባ የነቀፍኸውን ኤጲስ
 ቆጶስ ሽረህ ኑረህ ኋላ መንግ
 ሥተ ሰማይ ብትገባ ይሻልሃልና
 ፲ ዑቁ ኢታስተኃቅርዎሙ ለ፩
 እምእሉ ንዑሳን። መዝ ፱፻፺፯
 ፲ በኔ ከመኑ ምዕመናን አንዱን
 እንዳትንቁ እንዳታቃልሉ አስ
 ተውሉ ።
 ኢብላክሙ ከመ መላእክተሆ
 ሙ በሰማያት ወትረ ይሬእዩ
 ገጸ ለአቡዩ ዘበሰማያት ።
 መላእክተ ዑቃዬዎቻቸው ያባ
 ቲን ሬት ዘውትር ያያሉ ማለት
 መላእክተ ዑቃዬዎቻቸው በባ
 ለሚልነት እንዳሉ እነግራችኋ
 ለሁ እንዳይቀስኙቸው ማለት
 ነው ። አንድም መላእክተ ዑቃ
 ዬዎቻቸው በባለሚልነት እንዳ
 ሉ እሳቸውም በባለሚልነት
 እንዳሉ እነግራችኋለሁ እንዳ
 ያስፈርዱባችሁ ማለት ነው ።
 በእንተ በግዕዝ ዘተሐጉለት ።
 ፲፩ እስመ መጽእ ወልደ እንለ እ
 መሕያው ይኅሥሥ ወያድኅን
 ዘተኃጉለ ። ሉቃ ፲፱ ፲።

፲፩ ወልደ እንለ እመሕያው ክር
 ስቶስ የጠፋውን ሊሻ የተገቡዳ
 ውን ሊያድን ሰው ሁነዋልና ።
 ፲፪ ምንተ ትብሉ ። ሉቃ ፲፱ ፱ ።
 ፲፫ እንቅጾ ንስሐ ነው ምን ትፈ
 ርዳላችሁ ።
 እመቦ ብእሰ ዘቦቲ ሃ አባግዕ ።
 መቶ በግ ያለው ሰው ቢኖር
 ወእመ ተገድፎ ፩ እምኒሆሙ ፡
 ከመቶው አንዱ ቢጠፋበት ።
 አኩህ የኃድግ ሻወህተ ውስተ
 ገዳም ።
 ዘጠና ዘጠኙን በበረሃ ትቶ ።
 ወየሐውር ይኅሥሥ ዘተገድፎ
 የጠፋበትን ሊፈልግ ይሄድ የ
 ለምን ።
 ፲፪ ወእምከመ ረከቦ አማን እብለ
 ከሙ ከመ ይትፈጫክ በእን
 ቲአሁ ፈድፋድ እም ሻወህ እለ
 ኢተገድፋ ።
 ፲፫ ያገኘው እንደሆነ ክልጠፋት
 ከዘጠና ዘጠኙ ይልቅ ጠፍቶ
 በተገኘው ደስ ይለዋል ብዬ
 ደስ እንዲለው በእውነት እነ
 ግራችኋለሁ ።
 ፲፬ ከማሁኬ ኢይፈቅድ አቡዮኒ
 ዘበሰማያት ከመ ይትኃጉል
 ፩ዱ እምእሉ ንዑሳን ።
 ፲፭ እንደዚህም ሁሉ ሰማያዊ አ
 ባቲ ከተነሣሕያን አንዱ ሊገ
 ዳ አይወድም ። አንድም ምንተ
 ትብሉ ብለህ መልስ ። መቶ በ
 ጎች የተባሉ መቶ ነገደ መላ
 እክት ናቸው ከመቶው አን
 ዱ ዲያብሎስ ቢወጣ በሱ ስፍ
 ሬ አዳም ቢገባ እዳም ቢወጣ
 አኩህ የኃድግ ፡ ባሕርየ መላእ
 ክትን ትቶ ባሕርየ እዳምን
 ገንዘብ ማድረጉን መናገር ነ
 ው ። ሊኅሥኦ ለዘነሥኦ እመ

ላእክት ዘእንበል ዳዕሙ እም ዘርዕ ኣብርሃም እንዲል። ወእም ከመ ረከቦ፡ እዳምን ንስሐ ገብቶ ቢያገኘው ኣማን እብላ ከመ ንስሐ ከማያገኘው ከመ ላእክት ይልቅ ንስሐ በሚያገኘው በአዳም መመለስ ደስ ይለዋል ብዬ በእውነት እነግራችኋለሁ።

ከማሁኬ ኢይፈቅድ አቡዮኒ ዘበሰማያት ከመ ይትኃጉል ጳዳ እምእሉ ንዑሳን።

አሁን እንደ ተናገርነው ሰማያዊ አባቲ ከተነሳሕያን አንዱ ሊጐዳ አይወድም።

በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ ለአኃው ተገሥጸ።

- ፲፭ ወእመኒ አበሰ ለከ ኦጉክ ሐር ወገሥዎ ለባሕቲትክ። ዘሌዋ
- ፲፱ ፲፯። ሰፊ፡ ፲፱ ፲፫። ሉቃ ፲፯ ፫፡ ያዕ ፭ ፲፱።
- ፲፭ ወንድምህ ቢበድልህ በብቻህ ሁነህ በብቻው አድርገህ ለባሕቲትክ ለባሕቲቱ ለብቻህ ሁነህ ለብቻው አድርገህ ብቻህን ሁነህ ብቻውን አድርገህ ምክረው።
- ወእመ ሰምዓክ ረባሕኮ ለእጉክ።
- የተቀበለህ እንደሆነ ረባኸው ጠቀምኸው።
- ፲፮ ወእመሰ አሰምዓክ ንግሉ ምስሌክ በዳግም አሐደ። ዘዳ ፲፮ ፲፭። የሐ ጳ ፲፮፡ ይቆር ፲፫ ፫፡ ዕብ ፲ ጳጳ።
- ፲፮ ባይተቀበለህ ግን በሁለተኛው አንድ ሰው ጨምረህ ምክረው። አው ይተ።

እናንተን ባይቀበል ሁለት ሰው ጨምረህ አንተ ሶስተኛ ሁነህ ምክረው።

እስመ በአፈ ይቱ ወይቱ ሰማዕት ይቀውም ነሉ ነገር። በሁለት ምስክር ነገር ይጸናል። ንግሉ አሐደ፡ በሶስት ምስክር ነገር ይጸናል። ንግሉ ይተ። እንድም ባምስት ምስክር ነገር ይጸናል። ንግሉ ይተ አው ይተ።

፲፯ ወእመሰ ኢሰምዎሙ ሉሙሂ ንግራ ለቤተ ክርስቲያን። ጳጳር ፭ ፱፡ ይተሰሎ ፫ ፲፫።

፲፯ እሳቸውንም ባይቀበል ንግሩ ለጉባዔ ይላል የፍርድ መግፍ፡ ባንድ ደወል ለሚሰበሰቡ ንገሩ እኒያን ባይቀበል ለቤተ ክርስቲያን ንገሩበት።

ወእመሰ ለቤተ ክርስቲያን ኢሰምዓ ይኩን ከመ አረማዊ ወመጸብሐዊ።

ቤተ ክርስቲያንንም ባይሰማት እንደ አረማዊ እንደ መጸብሐዊ ይሁን ማለት ይለይ። ሐተታ ጩድሙን ቢበድል እግዚአብሔርን የካደ ይመስል ይለይ ማለቱ ስለምነው ቢሉ። ወንድሙን ከበደለ ከሥጋው ከደሙ ይከለክላል ከሥጋው ከደሙ ከተከለከለ እንደ አረማዊ እንደ መጸብሐዊ መሆኑ ነው። አንድም የሚያየውን ወንድሙን መበደሉ እግዚአብሔርን መበደሉ ነው።

፲፰ አማን እብላከመ ዘእውርከመ በምድር ይኩን እስረ በሰማያት። የሐ ጳ ጳ፫።

፲፰ ከምድራውያን ነገሥታት ከሌዋውያን ካህናት ወገን ያይደ

ለን መለየቱ እንደምን ይሆናል ትሉኝ እንደሆነ በምድር ያሠራችሁት በሰማይ የታሰረ እንዲሆን።

ወዘፈታሕከመ በምድር ይከውን ፍቱሐ በሰማያት።

በምድር የፈታችሁት በሰማይ የተፈታ እንዲሆን በውነት እነግራችኋለሁ። እንዳለፈው፡ ም፲፮ ቀ፡ ጥር ፲፱።

፲፱ ወዳዲ እብላከመ ለእመ ኃብሩ ይ አው ፫ እምኔከመ በውስተ ምድር በእንተ ኩሉ ግብር ዘሰለሉ ይትገብር ሉሙ በኃብ አቡዮ ዘበሰማያት።

፲፱ ያውስ ቢሆን ጥቂት ነን ብዙ አይደለን መለየቱ እንደምን ይሆንልናል ትሉኝ እንደሆነ ከናንተ ወገን ስለሚሹት ነገር በዚህ ዓለም ሁለቱ ወይም ሶስቱ አንድ ቢሆኑ ዘሰማይ አባቲ ዘንድ የሚሹት ነገር ይደረግላቸዋል ብዬ እነግራችኋለሁ።

፳ እስመ ኃብ ሀለወ ይቱ ወይቱ ጉቡዓን በስምዩ ህዩ እሂሉ እነማዕከሎሙ።

፳ ሁለቱ ሶስቱ በሰሜ አምነው አንድ ቢሆኑ አንድ በሆነበት እኖራለሁ ማለት አድራባቸው እኖራለሁና። ሐተታ፡ ሰለስቱ የተባሉ አንባቢ ተርጓሚ መጽሐፍ ናቸው። አንድም ናዘዘ ተናዘዘ ሂር ላእክ ናቸው። ጳም ንጽሐ ሥጋ ንጽሐ ነፍስ ንጽሐ ልቡና ናቸው። ሃይማኖት ትውክልት ተፋቅር ናቸው።

፳፩ ወእምዝ ቀርቦ ጴጥርስ ወደቤሉ እግዚአ ሚመጠነ እመ አበሰ ሊተ እጉዮ እንድግሉቱ ጳጳ ሉቃ ፲፮።

ወንጌል ዘግቴዎስ።

ከዚህ በኋላ ጴጥሮስ አቤቱ ወንድሜ ምን ያህል ቢበድለኝ ይቅር ልበለው። እስከ ስብዕት እስከ ሰባት ድረስ ነውን አለው።

፳፪ ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ አይብለክ እስከ ስብዕት።

፳፫ እስከ ሰባት አልልህም፤ አላ እስከ ሰባት ይበሰብሰብ ሰባትን አንድ ሰባትን አንድ አያልክ እስከ ሰባ ነው እንጂ፤ አንድም እስከ ስብዕት ይበሰብሰብ ሰባውን አንድ እያልክ እስከ ሰባት ነው እንጂ አለው።

በእንተ ምሳሌ አግብርት ወፈድዮተ ዕዳ።

፳፫ ወበእንተዝ እብለክሙ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሴንጉሠ ዘፈቀደ ይትሀስቦሙ ለአግብርቲሁ።

፳፮ ንስሐ የሚገባ ስለሆነ መንግሥተ ሰማያት ሕገ ወንጌል፤ ሕገ ወንጌል ተስፋ፣ ተስፋ አይሱስ ክርስቶስ ብላቲኖቹን ለቁጣጠራቸው የወደደ ንጉሥን ትመስላለች።

፳፯ ወሰበ አኃዝ ተሀስቦቶሙ አምጽኦ ስቱ አሐደ ዘይፈድዮ ዕልፈ መከልየ፤

፳፰ በተቁጣጠራቸው ጊዜ የዕልፍ ወቂት ባለዳ አመጡለት።

፳፯ ወኃጢአ ዘይፈድዮ አዘዘ እግዚአብሔ ይሂተም ምስል ብእሴቱ ወምስለ ውሉዱ።

፳፭ የሚከፍለው ቢያጣ ከልጆቹና ከሚስቱ ጋራ ሽጡት ብሎ ለዘዘ። በወንጌልስ መሸጥም የለተገዛቱ ደግሞ አውጥቶ ይክፈለኝ ሲል ነው።

ወነሱ ዘበ እስከ ይፈዱ።

፳፯ ዕልፍ ወቂት እስኪከፍል ድረስ።

፳፰ ወወድቀ እንከ ውለቱ ገብር ወሰገደ ሱቱ ወአስተብቅሎ። ያባሪያ ወድቆ ማለደው። እንዘ ይብል እግዚአ ተዓገሠኒ አቤቱ ታገሠኝ። ወነሱ አፈድየክ።

፳፯ ዕልፍ ወቂት እክፍልሃለሁ ብሎ ወምሀር እግዚአ ለውለቱ ገብር ወዕዳሁኒ ኅደገ ሱቱ፤

፳፯ ለዚያ ባሪያ ጌታው አዘነለት ዕዳውን ሁሉ ተወለት።

፳፰ ወወጺአ ውለቱ ገብር ረከበ አሐደ ገብረ እምን አብያጸሁ ዘይፈድዮ ዕልፈ ዲናረ።

፳፯ ያ ባሪያ ወጥቶ ከባልንጀሮቹ ወገን የመቶ ወቂት ባለዳ አገኘ። ወአኅዘ ወኅቆ እንዘ ይብል ሀበኒ ዘትፈድየኒ። ገንዘቤን ስጠኝ ብሎ አስጨንቆ ያዘው።

፳፰ ወወድቀ ውለቱ ገብር ታሕተ እገሪሁ ወአስተብቅሎ እንዘ ይብል ተዓገሠኒ።

፳፯ ያ የጌታ ባርያ ታገሠኝ ማለት ቀን ስጠኝ ብሎ ወድቆ ማለደው፤ ወነሱ አፈድየክ። ጥቂት ጥቂት እያልሁ ሁሉንም እክፍልሃለሁ፤

፴ ወዓበዮ ወሐረ ወዋቅሖ፤

፴ ብትከፍለኝ ክፈለኝ ያለዚያ አይሆንም ብሎ አሥር አጋዘው እስከ ይፈድዮ፤ እስኪከፍለው ድረስ።

፴፩ ወርእዮሙ አግብርተ እግዚአ ዘገብረ ተክዘ ጥቀ፤

፴፩ የጌታው ባርኝ ባልንጀሮቹ ያ

ደረገውን አይተው ፈጽመው አዘኑ፤

ወሐዊሮሙ ነገርም ለእግዚአ ሙ ነሱ ዘገብረ፤ ሂደው ያደረገውን ሁሉ ለጌታቸው ነገሩት፤

፴፪ ወእምዝ ጸውዖ እግዚአ ኦገብር አኩይ ነሱ ዕዳ ኅደገለክ።

፴፫ ከዚህ በኋላ ጌታው ጠርቶ እንት ክፋ ባርያ ዕዳህን ሁሉ ተውሁልህ። እስመ አስተብቁዕከኒ።

፴፫ ማልደኸኛልና ስለ ማልደኸኝ አኩሙ መፍትሁ እንተሂ ትምሀር ውለተ ገብረ ቢጸክ በከመ እነ መሀርኩክ።

፴፫ እኔ ዕልፍ ወቂት እንደተውኩልህ አንተስ ልትተው አይገባህም ነበርን።

፴፬ ወተምዳ እግዚአ ወመጠዎሙ ለእለ ይሳቅይዎ።

፴፬ ጌታው ተቂጥቶ እሱ ለሰው ካላዘነ ብሎ መክራ ሥቃይ ለሚያጸኑበት ሰጠው። እስከ አመ ይሄልጥ ነሱ ዘይፈድዮ።

፴፬ ዕልፍ ወቂት እስኪከፍለው ድረስ።

፴፭ ከማሁኔ እቡየኒ ሰማያዊ ደገብር ለክሙ እመ ኢኃደግሙ አበሳሆሙ ለቢጸክሙ እምነሱ ልብክሙ።

፴፭ እንደዚህም ሁሉ የወንድሞቻችሁን ኃጢአት በፍጹም ልቡናችሁ ይቅር ካላላችሁ ሰማያዊ አባቲም እንዲህ ያደርግባችኋል። አንድም ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብለህ መል

ስ። መንግሥተ ሰማያት አብ መላእክትን ሊቈጣጠራቸው የ ወደደ ንጉሥን ትመስላለች አለ እሱ ነው ማለት ነው። ወሶበ አኅዛ ተሀስቦቶሙ። በተቈጻጸራቸው ጊዜ ፍጹም ኃጢአት የሠራ አዳምን አመ ጡለት ። ወኃጢአ ዘይፈደዮ ። ሃይማኖት ምግባር በያጣበት ። አዘዘ ይህጥም በሱ በሔዋን በልጆቹ ሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ ን ፈረደባቸው ። በአዳም ሁሉ ን መናገር ነው ። አንድም መ ምህረ ንዕሐ ነው። አዘዘ ይህጥ ም፣ በሕዋሳቱ ደዌያትን ፈ ረደበት፣ ወክሎ ዘዩ፣ ቀኖናው ን እስኪፈጽም ድረስ ። ወወ ድቀ ወአስተብቀሥ፣ በድዩሃለ ሁ ይቅር በለኝ ። ወክሎ አፈ ድየክ፣ ቀኖናዬን እፈጽማለሁ አለው ። ወምህሮ፣ አዘነለት፣ ኃ ጢአቱን አስተሰረደለት ። ወወ ጊእ ፣ ኃጢአቱ ከተሰረደለት በ ኋላ ከሕዝቡ አንድ ተነሳሂ አ ገኘ ። ወአኃዘ ወሐነቆ፣ መጽሐ ፍ ያዘዘውን ፈጽም ብሎ አስ ጨንቆ ያዘው ። ወወድቀ ወአ ስተብቀሥ፣ ቀኖናዬን ልፈጽ ም ብሎ ማለደው ። ወአበዮ ወሞቅሐ፣ ብትፈጽም ፈጽም አለዚያ አይሆንም ብሎ አወ ገዘው ። እስከ ይፈደዮ፣ ቀኖና ውን እስኪፈጽም ድረስ ። ወር አዮሙ አብያጸሁ፣ መላእክት አይተው ፈጽመው አዘኑ ሰው ለሰው እንዲህ ይጨክናል ብ ለው ። ወሐዊሮሙ ነገርም፣ ሂ ደው የሠራውን ሥራ ሁሉ ለ ጌታቸው ነገሩት ። ሐተታ መ ንገሩስ የለም የነገሩት አውቆ

ሥራ እንዲሠራ አውቆ ሥራ መሥራቱን መናገር ነው ። ወእምዝ ጸውሶ፣ ከዚህ በኋላ በደዌ ጸራው። ወይቤሎ፣ አንተ ከፉ ቁስ እኔ ኃጢአትህን ሁ ሉ አስተሰረደኩልህ ። እስመ አስተብቋዕኔ፣ ማልደኸኛልና ስለማለድኸኝ ። እኩህ መፍትሁ እኔ ይቅር እንዳልኩህ አንተስ የወንድምህን ኃጢአት ልታስተ ሰርዶለት አይገባሕምን ። ተመየ ጥ አንተ ወአነ ተወክኖኩ ህየን ቱክ ሞተ በከመ ተወክፈ ክርስ ቶስ ሞተ ህየንቴየ ወህየንተ ነሎሙ ልትለው አይገባህም ነበር አለው ። ወተምዓ ወመጠ ም፣ ፈርዶ መከራ ለሚያጸኑበ ት ለደዌያት ሰጠው ። እስከ ይፈ ዲ፣ ቀኖናውን እስኪፈጽም ድረስ ። ወከማሁኬ፣ የወንድማ ችሁን ኃጢአት በፍጹም ልቡ ናችሁ ይቅር ካላላችሁ ሰማያዊ አባታችሁ አሁን እንደተናገር ሁት ያደርግባችኋል ። በእንተ ዘተግኅህ ኢየሱስ እም ኢየሩሳሌም ። ምዕራፍ ፲፱ ። ሸ ወሶበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ ተንሥእ እምገሊላ ወሐረ ወ በጽሐውስተ ብሔረ ይሁዳ ማዕይተ ዮርዳኖስ ። ማር ፲ ሸ ሸ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህ ን ነገር አስተምሮ ከፈጸመ በኋ ላ ከገሊላ ወጥቶ የዮርዳኖስ ማ ዶ ወደሚሆን ወደምድረ ይሁዳ ደረሰ ። ወተለውም አሕዛብ ደ ብዙኃን ። ብዙ ሰዎች ተከ ተሉት ። ወፈወሶሙ በህየ፣ በዚያም አዳናቸው ።

በእንተ ከዲያን ዘኢየሱስ ፈታሕ ደ መጽኤ ኅቤሁ ፈሪሳውያን ያመክርዎ ወይበልዎ ። ማር ፲ ሸ ፈሪሳውያን ሊፈትኑት እንዲህ ሊሉት መጡ ። ይከውኖሁ ለብእሴ ኅዲን ብእሴት በኩ ሉ ዘአበሰት ሎቱ ሳትሰስ ንበት ደረቀች ሰነፈች ብሎ ለሰው ሚስቱን መፍታት ይገ ባዋልን አሉት ። ወአውሥአ መለሰ ፣ ወይቤሎሙ ኢያንበብክሙት ዘውስተ ኦሪት ዘከመ ፈጠሮሙ እምትካት ተ ባዕተ ወአንስተ ። ዘፍ ሸ ሸ ። ጥንቱን አዳምን ወንድ ሔዋ ንን ሴት አደርጎ እንደፈጠራ ቸው በኦሪት እንደተጻፈ አል ተመለከታችሁም አላቸው፣ ብእሴ ወብእሴተ ገብሮሙ፣ ተባዕተ ያለውን ብእሴ አንስተ ያለውን ብእሴተ አለ ። ወይቤ ወበእንተዝ የኃድግ ብእሴ አባሁ ወእም ወይተ ልዋ ለብእሴቱ ዘፍ ሸ ሸ ። ሸቆሮ ፮ ፲፮ ። ኤፌ ሸ ሸ ሸ ሸ ስለዚህ ነገር ሰው አባት እ ናቱን ትቶ ሚስቱን ተከትሎ ይሂዳል ። ሐተታ ቁላ ብትሆ ን ቁላ ይወርዳል ደጋ ብትሆ ን ደጋ ይወጣል ። አንድም እሱ ፈቃድ በነሣበት በናቱ ላድርገው አይልም እሷ ም ፈቃድ በነሣበት ባባቱ ላ ድርገው አትልምና አንድም በግብር አንድ ይሆናሉና ። ወ ይታለዋ እባግን ቀርሚሎስ እንዲል ይትላጸቃ ሲል ። ወይከውኑ ደሆሙ አሐዶ ሥጋ አንድ አካል ይሆናሉ በግብር

ወንጌል ዘማቴዎስ።

አንድም ወንድች ቢወልዱ ያንተ ናቸው ሴቶች ቢወልዱ ያንቺ ናቸው አይባባሉምና። አንድም እሱን ቢመስሉ ያንተ ይሁኑ አትለውም እሱን ቢመስሉ ያንቺ ይሁኑ አይላትምና። አንድም በዚህ ዓለም ሳሉ በሕጋቸው ጸንተው አሥራት በክፍት ቀዳምያት አውጥተው እንግዳ ተቀብለው ሥጋውን ደሙን በሚገባ ተቀብለው ቢኖሩ በወዲያውም አንድ ዓለም ወርሰው አንድ ዐሐይ ሞቀው ይኖራሉና ።

ኧ ናሁኬ ኢኮኑ ዩተ።

ኧ እነሆ ሁለት አይባሉም።

ኧ አላ አሐዱ ሥጋ እሙንቱ።

ኧ አንድ አካል ናቸው እንጂ።

ኧ ዘእግዚአብሔር አስተጻመረ ሰብእ አይፈልጥ።

ኧ እግዚአብሔር አንድ ያደረገውን ሰው አይለይም። አትለይ ሲል ነው።

ኧ ለምንት እንከ አዘዘ ሙሴ የሀብዋ መጽሐፈ ኅዳጋቲሃ ወይድኃርዋ ፣ ዘዳ ጸፀ ፩።

ኧ እንዲህ ከሆነ ሙሴ የምትፈታበትን ነውር የሚናገር ደብዳቤ ሰጥቶ ይፍታት ብሎ ለምን አዘዘን አሉት።

ኧ ወይቤሎሙ ሙሴስ አዘዘኩም በከመ እከየ ልብክሙ ትድኃሩ አንስቲያክሙ።

ኧ ሙሴስ እንደ ልቡናችሁ ክፋት ሚስቶቻችሁን ትፈቱ ዘንድ አዘዛችሁ።

ኧ ወእምኖ ላረትሰ አከ ከማሁ ዘተገብረ።

ኧ ጥንቱን ግን የታዘዘው እንዲህ አይደለም አላቸው ። ሐተታ ።

አንዲት ሴት ላንድ ወንድ አንድ ወንድ ላንዲት ሴት ነው እንጂ የሞተችበት የሞተባት በፈቲው ምር የሚናደዱ ሆኑ። ሙሴ ወደ እግዚአብሔር ቢያመለከት የሞተበት ያግባ ብሎታል ሲጸላት ጊዜ ወንዱ ልቧን እያሸ የሚገድላት ሆነ ሴቲቱም መርዝ አጠጥታ ሥራይ አብልታ የምትገድለው ሁናለችና እንዲህ አለ።

ኧ ወአነሂ ኦብለክሙ ነሱ ዘይድኅር ብእሲቶ ዘእንበለ ትዘሙ ለሊሁ ረሰያ ዘማ ማቴ ፩ ሰፊ። ማር ፲ ፲፩ ። ሉቃ ፲፮ ፲፰ ። ጳቆሮ ፯ ፡ ፲ ።

ኧ እኔም ሳትሰስንበት ደረቀች ሰነፈች ብሎ ሚስቲን የሚፈታ ሁሉ ዘማ አሰኛት ብዬ እነግራችኋለሁ።

ኧ ወእንተ ደኃርዋ ዘአውሰበ ዘመወ።

ኧ በነውር የተፈታችዬቱንም ያገባ በደለ።

ኧ ወይቤልም አርዳኢሁ እመከመዝ ውእቱ ሥርዓተ ብእሲ ውበእሲት ኢርቱፅ አውሰቦ።

ኧ የባልና የሚስት ሥራት እንዲህ ከሆነ ማለት ሰነፈች ደረቀች ብሎ መፍታት የማይገባ ከሆነ ሊያገቡ አይገባም አሉት።

ኧ ወይቤሎሙ አከ ለኩሉ ዘይት ከሃል ዝንቱ።

ኧ ይህ ንጽሕ ጠብቆ መኖር ለሁሉ አይቻልም።

ኧ ዘእንበለ ለዘተውሀቦ።

ኧ ሀብተ ንጽሕ ለተሰጠው ግዕዛኑ ለጸናለት አራቱ ባሕርያት ለተሰማሙለት ነው እንጂ።

ኧ እስመ ቦ ሕፅዋን እለ ከማሁ

ተወልደ እምከርሠ እሞሙ። ፤ ከናታቸው ማኅፀን ጀምሮ ሕፅዋን ሁነው የተወለዱ አሉና እንደ አባ ባይሉል ልጆች ሙፃ ስንት ብቻ ነበራቸው። ፤ ወቦ ሕፅዋን እለ ሐፀውዎሙ ሰብእ። ፤

ኧ ጋላ ሻንቅላ ሕፅዋን ያደረጋቸው አሉና ለኒያ ነው እንጂ ወቦ ሕፅዋን እለ ሐፀዉ ርእሶሙ በእንተ መንግሥተ ሰማያት። ፤

ኧ ከቤተ መንግሥት እንበላለን እንጠግለን ብለው ሕፅዋን የሆኑ አሉ ለኒያ ነው እንጂ። ፤ ሐተታ ይህስ አይደነቅም አሁ ያን አልተዋጋም በሬን አልተራገጠም ብሎ እስመ ቦ ሕፅዋን ፤ ከናታቸው ማኅፀን ሕፅዋን ሁነው የተወለዱ አሉና ለኒያ ነው እንጂ። ፤ እለ ኤርምያስ ቀደስኩክ እምከርሠ እምክ እንዲል። ወቦ እለ ሐፀውዎሙ ሰብእ። ፤ መምራን መክረው አስተምረው ንጹሐን ያደረጋቸው አሉና ለኒያ ነው እንጂ። ፤ ሙሴ ኢያሱን ኤልያስ ኤልሳዕን ወቦ እለ ሐፀዉ ርእሶሙ በእንተ መንግሥተ ሰማያት። ፤ ባሕርያቸው ደካማ ነውና አይችሉትም ብሎ ነው እንጂ ከሕገ ሥጋ ሕገ ነፍስ ከሕገ እንስሳ ሕገ መላእክት እንዲበልጥ ታውቆ የለም መንግሥተ ሰማያትን እንወርሳለን ብለው ንጽሕ ጠብቀው ከሌት ርቀው የሚኖሩ አሉና ለኒያ ነው እንጂ ወዘሰ ይክል ተዓግሦ ለይትኝ ገሥ። ፤

ኧ መታገሥ የሚቻለው ማለት

የማቴዎስ ወንጌል

ንጽሕ ጠብቄ ከሌት ርቂ እና ራሱ የሚል ግን ንጽሕ ጠብቄ ከሌት ርቂ ይኑር ።

በእንተ ሕፃናት አለ መጽሐፍ ጎበኢ የሱስ።

፲፫ ወእምዞ አምጽኦ ሎቱ ሕፃናት ከመ ያንብር እደሁ ላዕ ሌሆሙ ወይጸሊ ። ማር ፲ ፲፫ ሉቃ ፲፮ ፲፮ ።

፲፪ ከዚያ በኋላ እጁን ይጭንባቸው ዘንድ ማለት በአንብርተ እድ ይባርካቸው ዘንድ ሕፃናትን ይዘው መጡ። በኤልሳዕ ልማድ ሕፃናት መጥተው ዕርግ በራህ ብለው ዘበቱበት ሁለት ድባት አስነሥቶ ግጂ ሕፃናት አስፈጆ የነበሩ እግዚአብሔር መርገሙ እንዲህ የጉዳ በረከቱ እንደምን ይጠቅም ብለው እያመጡ የሚያስባርኩ ሁነዋልና በዚያ ልማድ አመጡለት ።

ወገሠዕምሙ አርዳኢሁ ለአለ አምጽእምሙ ።

አባቶቻቸው ያመጧቸው ሕፃናትን ተቈጧቸው ይጠቀጥቁናል ብለው ፤ አንድም ሕፃናትን ያመጧቸው አባቶቻቸውን ተቈጧቸው ትምርት ያስፈቱናል ብለው ።

፲፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ጎድግዎሙ ለአሉ ሕፃናት ኢትክልእምሙ ይምጽኦ ጎበዩ ማቴ ፲፮ ፫ ።

፲፱ ወደኔ ይመጡ ዘንድ ሕፃናትን ተዋቸው እትክልክዳቸው አለ እስሙ ለዘመ አሉ ይእቲ መንግሥተ ሰማያት ።

መንግሥተ ሰማያት ወንጌል የምትነገር እንደነዚህ ላሉ ነውና አንድም መንግሥተ ሰማያት የምትወርስ እንደነዚህ ላሉ ነውና ።

፲፮ ወአንበረ እደሁ ላዕሌሆሙ ወኃለፊ እምሆይ ።

፲፮ እጁን ጭኖ ባርኳቸው ከዚያ ጎደ፤ እነዚህም ከ፪ የሚበዙ ናቸው ከኒህም ከፍጹምነት ያልደረሰ ሊቀ ጳጳስነት ጳጳስነት ኤጲስ ቆጶስነት ያልተሾመ የለም ከነዚህም አንዱ አግና ጥዮስ ምጥው ለአንበሳ ነው።

በእንተ ወሬዛ ባዕል ።

፲፯ ወናሁ መጽእ ስ ብእሲ ወይቤሎ ሊቅ ጎርምንተ እግበር እምሆናያት ከመ እረስ ሕይወተ ዘለዓለም ። ማር ፲ ፲፮ ሉቃ ፲፮ ፲፮ ።

፲፯ አንድ ሰው መጥቶ መምር የማታልፍ መንግሥተ ሰማያትን እወርስ ዘንድ ከበጎ ነገር ወገን ምን ላድርግ አለው ።

፲፯ ወይቤሎ ምንተ ትብለኒ ጎር

፲፯ አላመነም ብሎ ሳታምንብኝ ለምን ጎር ትለኛለህ አለው ።

አንድም ጎር ብለው ጎር ይለኛል ብሎ በተንኮል መጥቷልና የሕሊናውን እውቀት ጎር ብለው ጎር ይለኛል ብለህ ለምን ጎር ትለኛለህ ።

አልቦ ጎር ዘእንበለ ስ እግዚአብሔር ።

ከንድ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር የለም አለው ።

ወእመስ ትፈቅድ ትባእ ውስተ ሕይወት ዕቀብ ትእዛዛተ። ወደ ሕይወት ማለት መንግሥተ ሰማያት ትገባ ዘንድ ከወ

ደድህስ ሕገጋትን ጠብቅ። ዘፀ ፳ ፲፫ ፲፱ ፲፮ ፲፯ ።

፲፮ ወይቤሎ አያተኑ ዕዕቀብ።

፲፮ ማን ማን ልጠብቅ። ዘአዳቅቦን የምጠብቃቸው ማን ማን ናቸው አለው ።

ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ኢትቅትል ነፍሰ

ጌታም ነፍሰ አትግደል።

ኢትዘሙ ። አትሰስን።

ኢትሥርቅ። አትሥረቅ።

ኢትኩን ስምዳ በሐሰት።

በሐሰት አትመስከር።

፲፱ አክብር አባክ ወእመክ።

፲፱ አክብር ማለት አባትህን እና

ትህን እርዳ።

ወአፍቅር ቢጸክ ከመ ነፍሰክ ባልንጀራህን እንደ ራስህ ወደድ አለው ።

፳ ወይቤሎ ወሬዛ ዘንተሰ ነሎ

ዓቀብኩ እምንዕስየ

፳ ይህንስ ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምራ

ጠብቄያለሁ።

ምንት እንክ ተርፈኒ።

ምን ቀረኝ ዘተርፈኒ የቀረኝ

ምንድነው አለው ።

ወነጻር እግዚእ ኢየሱስ ወአ

ፍቀሮ።

ጌታ አያቶ ወደደው።

፳፩ ወይቤሎ አሐቲ ተርፈተክ ።

፳፩ እንዲት ቀርታሃለኝ አለው ።

እመስ ፈቀድክ ፍጹመ ከመ

ትኩን ሐር ወሚጥ ነሎ ጥ

ሪተክ ወሀብ ለነዳያን ።

ፍጹምነትከ ከወ ደድህ ሂደህ

ገንዘብህን ሁሉ ኸጠህ ለነዳያ

ን ስጥ አለው ።

ወታጠሪ መዝገብ ዘበሰማያት

በሰማይ መዝገብ ታገኛለህ ማ

ለት መንግሥተ ሰማያትን ት

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ወርሳለሀ። ሐተታ እርድና ከም ጽዋት ነገረው ሐር ሢጥ ብሎ እርድና፡ ሀብ ብሎ ምጽዋትን። እንድም ነጻያን ላም በሬ ፈረስ በቅሎ ቢሰጧቸው ወጥቶ ወርዶ መሸጥ አይሆን ላቸውምና። ዳግመኛ የከብቱን ዋጋ የሚያውቅ ባለቤቱ ነውና። እንጻገኙ እንጻይጥሉት። ወነኦ ትልወኒ።

ለጊዜው በእግር ተከተለኝ ፍጻሜው በግብር ምሰለኝ አለው ወሰሚያ ወሬዛ ዘንተ ነገረ ወሐረ እንዘ ይቱክዝ።

እሱም ይኸን ነገር ሰምቶ እያዘነ ሄደ።

እስመ ብዙኅ ጥሪቱ።

ገንዘቡ ብዙ ነውና። ሢጥ በለው ስንቱን ይሸጧል ብሎ እንድም እሱን መከተል ሽቶ ነበርና ሐር በለው። እንድም ፍጹምነት ሽቶ ነበርና አሐቲ ተርፈተክ በለው።

ወይሌሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ አማን እብለክሙከመ ባዕል እምዕዕብ ይበውእውስተ መንግሥተ ሰማያት

ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ ባለጸጋ ጨርሶ መጽውቶ በጭንቅ መንግሥተ ሰማያት ይገባል ብዬ እንዲገባ በውነት እነግራችኋለሁ አሳቸው።

ወከዕበ ዕብላክሙ ይቀልል ይኅልፍ ገመል እንተ ስቀረተ መርፍዕ እምባዕል ይባዕውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር።

ዳግመኛ ባለጸጋ መንግሥተ ሰማያ ኪገባ ገመል በመርፌ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል ብዬ እነግራችኋለሁ። ሐተታ ባይጻፍ

ፍ ነው እንኚ በሱ ጊዜ ተደርጓል። በሱ ጊዜስ አልተደረገም ደቀ መዛሙሩ ታዲያ ያደረገውን መናገር ነው ይህን ሲያስተምር ነጋድያን ገመል ጭነው መጡ በቃል ያስተማርኸንን አድርገህ አሳየን አሉት አንጥረኛ ወዳጅ ነበረውና መርፌ ስድድልኝ አለው ነገሩን አስቀድሞ ሰምቷልና ቀዳዳውን አስፍቶ ሰደደለት ምን ቢሰፋ ገመል ያሳልፋል ያንተንም ዋጋ እግዚአብሔር አያስቀርብህ እንደጥንቱ አድርገህ ስድድልኝ አለው እንደጥንቱ አድርጎ ሰደደለት ሶስት ጊዜ እያመላለሰ አሳይቷቸዋል አንድም አይሁዳዊ አምና ተጠምቆ መንግሥተ ሰማያት ኪገባ አረማዊ አምና ተጠምቆ መንግሥተ ሰማያት ቢገባ ይቀላል ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ አይሁዳዊ አያደርገውም አረማዊ ያደርገዋል ማለት ነው።

ወሰሚያም አርዳኢሁ አንከፋጥቀ እንዘ ይብሉ መኑ እንጋ ይክል ድኒነ።

ደቀ መዛሙርቱ ይኸን ሰምተው ገንዘቡን ሁሉ ጨርሶ መጽውቶ መንግሥተ ሰማያት መግባት ለማን ይቻለዋል ብለው ፈጽመው አደነቁ። አንድም ታምራት ማድረግ ለማን ይቻለዋል ብለው አደነቁ።

ወነጻርሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይሌሎሙ በኅበ ሰብእ ኢይትከህል ዝ።

ጌታ አይቷቸው ታምራት ማድረግ በሰው ዘንድ አይቻልም

ወበኅበ እግዚአብሔርሰ ነሱ ይትከሃል። በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ይህ ሁሉ ይቻላል። እንድም እግዚአብሔር ባላደረበት ሰው ዘንድ አይቻልም። እግዚአብሔር በደረበት ሰው ዘንድ ግን ይቻላል። እንድም ገንዘቡን ጨርሶ መመጽወት እግዚአብሔር ላላደረበት ሰው አይቻልም እግዚአብሔር ላደረበት ሰው ግን ይቻላል።

በእንተ ዘከመ ይደልምሙ ዕዲት ለእለ ይተልውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ።

ወእምዝ አውሥኦ ኢጥሮስ ወይሌሎ ናሁ ንሕነ ኅደግ ነ ነሱ ወተሎናከ ምንተ እንከ ንረክብ።

ኢጥሮስ መለሰ እኛ ሁሉን ትተን ተከትለንሃል ምን እናገኝ ይሆን አለው። ሐተታ ምን ነበረውና እንዲህ አለ ቢሉ አንድ አሀያ አንድ በሬ መረቡን መርከቡን ትቶ ተከትሎታልና ይህ ሁሉ አይደለም እከብራለሁ ባይልቡናውን ትቶ ተከትሎታልና እንዲህ አለ።

ወይሌሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አንትሙ እለ ተላውክሙኒ አመ ዳግም ልደት አመ ይነብር ወልደ እንለ እመሕያው ዲበ መንበረ ስብሐቲሁ።

ሰው በሆንኩ ጊዜ ያመናችሁ ብኝ እናንተ ወልደ እንለ እመሕያው ክርስቶስ በሰርገ

ት በየግን አብ በዘባነ ኪሩ ብ በኖረ ጊዜ።

ወእንትሙኒ ትነብሩ ዲበ ሸወ ጃ መናብርት።

ባሥራሁለቱ ነገደ እስራኤል በመምርነት ትሾማላችሁ።

ወትኳንነት ሸተ ወ ቋተ ሕገበ እስራኤል።

አሥራሁለቱን ነገደ እስራኤል ን ታስተምራላችሁ። አንድም አመ ይነብር ውስተ ዓለም

ሐዲስ ይላል ያመናችሁብኝ እናንተ በዕለተ ምጽአት ወልደ እንላ እመሕያው ክርስቶስ በጌትነት በተገኘ ጊዜ ባሥራሁለቱ ወንበር ትቀመጣላችሁ ባሥራሁለቱ ነገደ እስራኤል ትፈርዳላችሁ። ያን ጊዜስ መቀመጥም መፍረድም የለም ዛሬ የፈረዱት ፍርድ የማይነቀፍባቸው ስለሆነ እንዲህ አለ፡

ጃጃ ወክሉ ዘኃደገ አብያተ ወእኃወ ወእኃተ አበ ወእመ ወብእሲተ ወውሉደ ወገራውኃ በእንተ ስምየ ምዕተ ምክዕ ቤተ ይነሥእ፡

ጃጃ በኔ ስም አምኖ በኔ ስም ስላመነ አባቱን እናቱን ወንድሙን እኅቱን ሚስቱን ቤቱን ንብረቱን ርከቱን የተወሁሉ መቶ ዕዕፍ ያገኛል አለሐተታ መቶ እናት አባት መቶ እኅት ወንድም መቶ ሚስት ያገኛል ማለት አይደለም በዚህ ዓለም ያባትነት የናትነት የወንድምነት የእኅትነት የሚስትነት ሥራ ይሠራለታል ሲል ነው።

ወእይወተ ዘለዓለም ይወርስ።

በወዲያው የዘለዓም ሕይወት መንግሥተ ሰማይን ይወርሳል፤ ወብዙኃን ቀደምት ይከውኑ ደኃርተ ወደኃርት ይከውኑ ቀደምተ ማቴጵ ሸ፤ ማር ሸ ሳጃ ሉቃ ሸ ሳጃ።

ሳጃ ሳጃ ፊተኞችን ፊተኞች ሳጃ ሳጃን ይሆናሉ ማለት ቀደምት ጸሐፍት ፈሪሳውያን ደኃርት ሐዋርያትን ይሆናሉ አለ ዓሥራቱን በክራቱን አጥተው ደኃርት ሐዋርያት ቀደምት ጸሐፍት ፈሪሳውያንን ይሆናሉ አለ አገኝተው፤ አንድም ቀደምት ሐዋርያት ደኃርት ስለስቱ ምዕትን ቀደምት ሐዋርያትን ይሆናሉ ኋላ በሥራ ያሰሩታል እንጂ በጥምቀት በሚገኘው ክብር አንድ ናቸውና።

በእንተ ምዕሌ ዘዓቀብተ ወይን ምዕራፍ ጃ።

ጃ እስመ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሴ በዓለ ቤት ዘወዕእ ነግሃ ይትዓሰብ ገባዕተ ለዓደፀ ወይነ።

ጃ መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ሕገ ወንጌል ተስፋ ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ ለወይነ ቦታ ምንደኞችን ሲሰማግ ማለዳ የወጣ ባለቤትን ትመስላለችና ቀደምት ወይከውኑ ደኃርተ ደኃርት ይከውኑ ቀደምተ ላለው። አንድም ትመስላለች እኮን።

ጃ ወተክሃሎሙ በበዲናር ለልዕለት።

ጃ በቀን ድሪም ድሪም እሰጣችኋለሁ ብሎ የተሰማግቸውን ወፈንምሙ ውስተ ዓፀደ ወያኑ ይትቀነዩ።

ወይን ጠብቁ ብሎ ወደ ወይነ ቦታ የላካቸውን ባለቤት ትመስላለች፤ ሐተታ ነግህ የተባለ ከተወለዱ ጀምሮ እስከ ሰባት ዓመት ያለው ዘመን ነው እስከዚያ ሥራት አይሠራባቸውም መምህረ ንስሐ የሚይዙ ጸም የሚጀምሩ ከዚያ በኋላ ነውና።

፫ ወወጊኦ ጊዜ ርሰዓት ርእየካልዓነ እንዘ ይቀውሙ ውስተ ምሥዮጥ ዕሩዓነ።

፫ በሶስት ሰዓት ቢወጣ ሌሎችን ሥራ ፈተው ካደባባይ ቁመው አገኘ።

፬ ወሎሙኒ ይቤሎሙ ሐሩ አንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረትዓኒ እሁብክሙ እሳቸውንም ከወይኔ ቦታ ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። በኋላ የመጣን የቀናኝን እሰጥሃለሁ ማለት ልማድ ነው። ወእሙንቱ ሐሩ። እሳቸውም ሐዱ።

ጆ ወወጊኦ ጊዜ ስሱ ወተሱዓት ሰዓት ገብረ ከማሁ።

ገ ጸግመኛም በቀትር በተሣት ወጥቶ ሥራ ፈትተው ካደባባይ ቁመው እገኘ፤ እናንተም ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው።

ገ ወጊዜ አሁሩ ወጃ ሰዓት ወደአ ረከበ ካልዓነ እንዘ ይቀውሙ።

ገ በሮርክ ወጥቶ ሌሎችን ሥ

ወንጌል ዘግቲዎስ ።

ፊ ፈተው ካደበባይ ቁመው አገኘ።
 ወይቤሎሙ ለምንት ቆምክ ሙ ገዩ ነሎ ሰለተ ፅሩዓኒ ከሙ።
 ቀነን ሁሉ ሥራ ፈታችሁ ለምን ቁማችኋል አላቸው። ከዚያው ገብቶ ከተቈጠረ ብሎ ነሎ ሰለተ አለ። አንድም ነሎ ሰዓተ ሲል ነው። አሥራ ሁለቱን ሰዓተ መዓልት ሥራ ፈታችሁ ለምን ቁማችኋል አላቸው።

፺ ወይቤልም እስመ አልቦ ዘተ ዓሰበኝ።

፻ የተስማማን የለምና የተስማማን ባደኛር ነው አሉ። ወይቤሎሙ ሐሩ አንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንዩ ተቀነዩ ወዘረትዓኒ እሁበከሙ። እናንተም ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። ሰለስት የተባለ ከሰባት ዓመት እስከ ሀያ ዓመት ያለው ዘመን ነው። ቀትር ከሃያ እስከ አርባ ያለው ነው። ተሳት ካርባ እስከ ስሳ ያለው ዘመን ነው። ሠርክ ከስሳ እስከ ሰማንያ ያለው ዘመን ነው። እስከዚያ ድረስ ሃይማኖት ሳይማሩ ምግባር ሳይሠሩ ኑረው ከዚህ በኋላ በመምራን እድሮ አስተምሮ ቢቃለ መጻሕፍት ገሥፆ ምግባር እንዲያዙ ማድረግ ነው።

፻፳ ወሰበ መስዩ ይቤሎ በዓለ ዓፀደ ወይን ለመጋቢሁ ጸውዖ ሙ ለገባዕት ወሀቦሙ ዓስቦሙ

፳ ሲመኸ የወይን ባለቤት ሹሙን ጠርቶ ለምንደኞች ዋጋቸውን ስጣቸው አለው። ወአኃዝ ቅድመ እምቀደም ት እስከ ደኃርት። ከገባዕተ ሠርክ ጀምረህ እስከ ገባዕተ ነገህ ስጥ አለው።

፳፱ ወመጽኦ እለ አሠርቱ ወጃ ሰዓት።

፳፻ ገባዕተ ሠርክ መጡ። ወነሥኦ በበዲናር። ድሪም ድሪም ሰጣቸው።

፳፻፲ ወመጽኦ ቀደምት።

፳፻፲፫ ገባዕተ ነገህ መጡ። ወመሰሎሙ ዘያበዝኅ ሎሙ ውሂበ። አብዝቶ የሚሰጣቸው መስላቸው ነበር። ወወሀቦሙ ሎሙኒ በበዲናር። ለሳቸውም ዲሪም ድሪም ሰጣቸው።

፳፻፲፭ ወነሥኦሙ እንጉርጉሩ ላዕሌ ሁ ለበዓለ ቤት።

፳፻፲፭ ተቀብለው በባለቤቱ አዘነብት።

፳፻፲፮ እንዘ ይብሉ እሉ ደኃርት አሐተ ሰዓተ ተቀንዩ ወአስተዓረዩኩሙ ምስሌን ለእለ ዖርኅ ከበዳ ወላህባ ለዕለት።

፳፻፲፱ የዕለት ዓረን ጋረን ትኩሳቷን ማለት ጧት ጀምረን እስከ ማታ ስንደክም ከዋልነ ከኛ ጋራ ገባዕተ ሠርክን አስተካከልሃቸው ብለው አዘኑ።

፳፻፲፻ ወይቤሎ ለጅ እምኔህሙ ዓርክዩ እ.ዓመፅኩክ።

፳፻፲፻፲ ከገባዕተ ነገህ አንዱን ወዳጅ አልበደልሁሀም አለው። አኮኅ በበዲናር ተከሃልኩክ በድሪም ተስማምቼህ አልነበረም።

፳፻፲፱ ወንሣእ ዘይረከበክ ወሐር።

፳፻፲፱ የሚገባህን ይዘህ ሂድ አለው። ወፈቀድኩ ለዝ ደኃራዊ አህቦ ከማክ። በኋላ ለመጣው ለዚህ እንዳንተ ልሰጠው ወድጃለሁና።

፳፻፲፳ ወሚመ እ.ይደልወኒኩ ዘፈቀድኩ እግበር በንዋይዩ።

፳፻፲፳፩ ወይም በገንዘቤ የወደድሁትን ማድረግ አይገባኝምን። አው ዓይንክኩ ሐማሚ ውእቱ ዓይንህ ምቀኛ ናት ማለት አንተስ ምቀኛ ነህን። ወአንሰ ኔር። አኔ ግን ቸር ነኝ ማለት ምቀኛ አይደለሁም።

፳፻፲፳፪ ከማሁኬ ይክውኑ ደኃርት ቀደምተ ወቀደምት ደኃርተ።

፳፻፲፳፫ እንደዚህም ሁሉ ገባዕተ ሠርክ ገባዕተ ነገህን ገባዕተ ነገህ ገባዕተ ሠርክን ይሆናሉ። እስመ ብዙኝን ጽውዓን ወኅዳጣን ነሩያን። ጥቂትም ሁነው ብዙም ሁነው የተጠሩ የተመረጡ ናቸውና ካጠገቡ ላለው ቀደምት ይክውኑ ደኃርተ። ወደኃርት ይክውኑ ቀደምተ ላለው አርእስት ስጥ። አንድም ወሰበ መስዩ ብለህ መልስ። ምጽአት በደረሰ ጊዜ እምጻኤ ዓለማት ፈጣሪ ዓለማት አብ መጋቢሁ ወልድን እምጻኤ ዓለማት ፈጣሪ ዓለማት ወልድ መጋቢሁ መልአኩን ምዕመናንን ጠርተህ ከኋለኞች ጀምረህ እስከ ፊተኞች ስጥ አለው። ወመጽኦ እለ አሠርቱ ወጃ ሰዓት። ኋለኞች መጡ ወነሥኦ በበዲናር። እንደ ሥራቸው

የግቴዎስ ወንጌል ።

ው ሰጣቸው ወመጽኢ ቀደም ት ፊተኞች መጡ ወመሰሎሙ በቀዲሞ አዝማናት በአብዝኛ ግድላት የሚያበልጥላቸው መስሏቸው ነበር ። ወወሀቦሙ ሎሙ ሲለሳቸውም እንደ ሥ ሬቸው ሰጣቸው ። ወነሥሊአሙ አንገግግጥፍ ። ግዝን የለም ነገ ፍ የሚያሰኝ ስለሆነ ነው እን ጂ ዋጋቸውን ተቀብለው ፍር ዱን አደነቁ ። እሉ ደኃርት አ ሐተ ሰዓተ ተቀንዶ ፣ ጥቂት ሰ ዓት መከራ የተቀበሉ እሊሆን ብዙ ዘመን መከራ ከተቀበል ን ከኛ ጋራ አስተካከላቸው ብ ለው አደነቁ ። ወይሌሎ ለጅ እ ምኔሆሙ አርከዩ ። ከደኃርት ጻድቃን አንዱን ወዳጅ አል በደልሁህም አለው ። መፍቀሬ ሰብእ ነውና ዓርከዩ ይለዋል ወፈቀድኩ ለዝ ደኃራዊ አህዐ ከማከ ወሚመ አይደልወኒኑ ለግበር ዘፈቀድኩ በንዋይዩ ። እንዲህ ማለት ይህን ተናግሮ ዕንወንዕን ከአስከፍ መቃሪን ከከልኔቲ አንስት አዮጳን ከ ናላዊ ትሩፍ በብነዳን ከፊያ ታይ መዓንገር መስደዱን መ ናገር ነው ። አው ዓይንክኑ ሐ ማሚ እስመ አነ ኅር ፣ እንዲ ሀ ማለት ገባዕተ ሠርክን ከገባ ዕተ ነግህ ገባዕተ ነግህን ከገ ባዕተ ሠርክ ማለት ኋለኞችን ስፊተኞች ፊተኞችን ከኋለኞ ች ያከተከለዘትን ፍርዱን ከ ሱ በቀር የሚያውቀው አል መኖሩን መናገር ነው ። ከማሁ ኬ አሁን እንደ ተናገርሁ ገባ ዕተ ሠርክ ገባዕተ ነግህን ገባ ዕተ ነግህ ገባዕተ ሠርክን ይ

ሆናሉ ። እስመ ብዙኃን ። ብዙ ም ሁነው ጥቂትም ሁነው የ ተጠሩ የተመረጡ ናቸውና ቀ ደምት ይከውኑ ደኃርተ ደኃ ርት ይከውኑ ቀደምተ ላለው ለላይኛው ስዋ ። ም ፤ ስ። ቀ ። ጫ ሐተታ ነግህ የተባለ ዘመን እበው ነው ሠለስት ዘመን መሳፍንት ቀትር ዘመን ነገ ሥት ፣ ተሳት ዘመን ከሆናት ሠርክ ዘመን ሥጋዊ ነው ። አንድም ነግህ የተባለ ዘመን አዳም ፣ ሠለስት የተባለ ዘመን አብርሃም ፣ ቀትር ዘመን ሙሴ ፣ ተሳት ዘመን ዳዊት ፣ ሠርክ ዘ መን ክርስቶስ ፣ ቀደምት ይከው ኑ ደኃርተ፤ ደኃርት ይከውኑ ቀ ደምተ አለ ። በአቤል ጊዜ ዩነ በሩ በዕለተ ዓርብ ያሉትን በዕ ለተ ዓርብ ያሉት በአቤል ጊዜ ዩነበሩትን ይሆናሉ ። አንድም በ ዓፀደ ነፍስ ያሉት በዓፀደ ሥ ጋ ያሉትን በዓፀደ ሥጋ ያሉ ት በዓፀደ ነፍስ ያሉትን ይሆ ናሉ ። አንድም ነግህ ዘመን ክር ስቶስ ፣ ሠለስት ዘመን ሐዋርያ ት ፣ ቀትር ዘመን ሰማዕታት ፣ ተ ሳት ዘመን ሊቃውንት ፣ ሠርክ ዘመን መነከሳት ዘመን ሐዋር ያትና ዘመን ክርስቶስ አንድ ወገን ነው ብሎ ። ሠለስት ዘመ ነ ሰማዕታት ቀትር ዘመን ሊቃ ውንት ሰአት ዘመን መነከሳት ሠርክ ዘመን ደኃርት ጻድቃን በዕለተ ዓርብ ያሉት በዕለተ ምጽኦት ያሉትን በዕለተ ምጽ ኦት ያሉት በዕለተ ዓርብ ያሉ ትን ይሆናሉ ። አንድም ንሕነ ሕያዋን የተባሉት ኢንበጽሐ ሙ ለምውታን የተባሉትን ኢ

ንበጽሐሙ ለምውታን የተባሉ ት ንሕነ ሕያዋን የተባሉትን ይሆናሉ ።
 በእንተ ትንቢት ማልሲት ዘሕማማት ።
 ፲፮ ወእንዘ የዓርግ ኢየሩሳሌም ነ ሥአሙ ለ፲ ወደቁ አርዳኢሁ እንተ ባሕቲቶሙ ። ማር ፤ ሰጪ ሉቃ ፲፮ ሰጪ ።
 ፲፯ ወደ ኢየሩሳሌም ሲወጣ አሥ ሬሀለቱን ደቀ መዛሙርቱን አስከትሏቸው ሂደ ። ወአግሳሶሙ እምፍኖት ። ከመንገድ ፈቀቅ አደረጋቸው ሐተታ ፣ ወቀደሞሙ በፍኖት ይላል በማርቆስ፣ በፈት ያሉት በኋላ ነው በኋላ ያሉት በፈት ነው ሲሉ ቀደሚቸው ተገኝቷል እንዲህ ሲሆን እሞታለሁ ይላል ብለውታል ።
 ፲፰ ወይሌሎሙ ናሁ ነዓርግ ኢየ ሩሳሌም ።
 ፲፱ ኢየሩሳሌም እወጣለሁ ። ወይእንዝም ለወልደ እጋል እ መ ሕያው ። ወልደ እጋል እመሕያውን ይይ ዙታል ማለት እያዛለሁ ። ወያገብዕም ኅበ ሊቃናት ወጸ ሐፍት ። ለሊቃናት ለጸሐፍት አሳልፈ ው ይሰጡኛል ። ወይኳንንም በሞት ። ይሙት በቃ ይፈርዱብኛል ። ፲፲ ወይሚጥውም ለሕዝብ ። ፲፫ ለሕዝብ አሳልፈው ይሰጡኛል ወይሳለቁ ላዕሌሁ ። ይዘብቁብኛል ፣ ወይቀስፍዎ ፣ እገረፋለሁ ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ወይሰቅልዎ ። አሰቀላ ለሁ።
ወይቀትልዎ። አሞታለሁ።
ወይትነሳሳዕ በሳልስት ዕለት። በሰስተኛው ቀን እነሳለሁ አላቸው።

በእንተ ደቂቀ ዘብዴዎስ።

- ጸ ወእምዝ መጽሐት ኅቤሁ እሞሙ ለደቂቀ ዘብዴዎስ ምስለ ደቂቃ ማር ፲ ሰጅ።
- ጸ ከዚህ በኋላ የዘብዴዎስ ልጆች እናት ማርያም በውፍልያ ልጆችዋን አስከትላ መጣች። ወሰገደት ሎቱ እንዘ ትስእል እየማለደች ሰገደችለት። ሐተታ እንዲያው አይደለም ኢየሩሳሌም ሊወጣ ሆነ የሹመት ነገር አንድ ጊዜ ከተደላደለ በኋላ ያስቸግራልና ሂደሽ ተናገራልን ለዘመድሽ ብለዋታል። ወይቤላ ምንተ ትፈቅዷ እግበር ለኪ። ምን ላደርግልሽ ትወጃለሽ አላት።
- ጸ ወትቤሎ ረሲ ሊተ ከመ ይን በሩ እሱ ደቂቅዮ ጸዱ በየማን ከ ወጃዱ በፀጋምከ በመንግሥትከ።
- ጸ በነገሥህ ጊዜ እኒህ ልጆቼ አንዱ በቀኝህ አንዱ በግራህ እንዲቀመጡ አደርግልኝ ማለት አንዱን ቀኛዝማች አንዱን ግራዝማች በልልኝ አለችው።
- ጸ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤላ ኢተአምሩ ዘትስእሎ
- ጸ የምትለግኑትን አታውቁም ማለት የባለጸጋ ልጅ ኃዘን ቢነገ

ሩት አደን እንዲሉ አሞታለሁ እሰቀላለሁ ብላችሁ ሹመት ሽልማት ትለምናላችሁ አለትክልኑ ሰትዮ ጽዋዕ ዘእነ እስቲ ወጥምቀተኒ ዘእነ እጠመቅ ትጠመቁት።
በዚያውስ ላይ የኔን ጽዋ ትጠጣላችሁ የኔን ጥምቀት ትጠመቃላችሁ ማለት እኔ የምሞተውን ሞት ትሞታላችሁ አላቸው። ሐተታ ጽዋዕ ጥምቀት አለው ሞቱን። ጽዋ በተራ እንደሆነ ሞትም በተራ ነውና ጽዋ እንዲያፋቅር ሞቱም ያፋቅራልና ጽዋ ፈጥኖ እንዲጨለጥ ፈጥኖ ተነሥቷልና ወአሕፀረ ዕድሜ ለርእሱ እንዲል። ጥምቀት እንዲያነፃ ሞቱም መንጽሐ ነውና።
ወይቤልዎ እው ንክል፡ አዎን ይቻለናል አሉት፡ ሐተታ ለጌታ የሚያደር ሰው ሞትህን ሞት ሕይወትህን ሕይወት አደርጋለሁ ማለት ልማድ ነውና። አንድም ለፍቅሩ ይሳሳሉ በፍቅሩ ይናደዳሉና።

- ጸ ወይቤሎሙ ጽዋዕየሰ ትሰትዮ ወጥምቀትየኒ ትጠመቁ።
- ጸ ጽዋዬን ትጠጣላችሁ ጥምቀቱን ትጠመቃላችሁ ማለት ሞቱንስ ትሞታላችሁ።
- ወነበረሰ በየማንዮ ወበፀጋምዮ አኮ እነ ዘእሁብ። በግራና በቀኝ መቀመጥ ግን የምሰጥ እኔ አይደለሁም ማለት ቀኛዝማችነት ግራዝማችነት የምሾም እኔ አይደለሁም ዘእንበል ዘእስተዳለው ሎሙ አሱዮ ዘበሰማያት። ሰማያዊ አባቲ ላዘጋጀላቸው

ለነገሥታት ነው እንጂ። ለእምር ከመ ልዑል ይኳንን መንግሥተ ደቂቀ እንለ አመሕያው ወዘፈቀደ ይሁብ እስመ ኢይሠየም መኩንን ዘእንበል እምነበ እግዚአብሔር ይል የለም ቢሉ አልመጣሁበትም ሲል እንዲህ አለ። አንድም በቀኝ በግራ ሁነን እንሰቀል ትላላችሁን በቀኝ በግራ መሰቀል ለናንተ አይደለም ሰማያዊ አባቲ በትንቢት ላዘጋጀላቸው ለፈያታዊ ዘየማን ለፈያታይ ዘፀጋም ነው እንጂ። አንድም ትክልት ብለህ መልስ። በክብር እንኑር ትላላችሁን እንግዲህስ ወዲህ በክብር መኖር ለናንተ ብቻ አይደለም ለምዕመናን ሁሉ ነው እንጂ ወለዲያቆና ትኒ በፀጋሙ እንዲል።

- ጸ ወሰሚሥሙ ፲ቀ አንጉርጉሩ ላዕለ ደቱ አኃው።
- ጸ አሥሩ ይኸን ሰምተው በሁለቱ ወንድማማቾች አዘኑ ዛሬስ ከዚህ አኑረውን ሹመት ይክሰሱብን ጀመር ብለው።
- ጸ ወጸውሥሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ሊተአምሩት ከመ መኳንንቶሙ ለኦሕዛብ ይኳን ንምሙ ወንበይቶሙ ይቀንይዎሙ።
- ጸ ጌታ ጠርቶ አሕዛብን ነገሥታቱ እንዲገዟቸው ሹማምቱ እንዲያዟቸው አታውቁምን አላቸው።
- ጸ ወለክሙሰ አኮ ከግሁ።
- ጸ ለናንተ ግን እንዲህ አይደለም።
- ጸ ወበሕቱ ዘይፈቅድ እምኒክ ሙ ይኩን ኅቢዮ ይኩንክሙ

ገብረ ወዘሂ ይፈቅድ እምኔ ከሙ ይኩን ሊቀ ይኩንክሙ ላዕከ።

፳፮ ክናንተ ወገን ገጋፍ ሊሆን የ ወደደ ሰው ተገጋፍ ይሁናች ሁ በላይ ሊሆን የወደደም አ ገልጋይ ይሁናችሁ እንጂ።

፳፯ እስመ ኢመጽአ ወልደ እን ለ እመሕያው ክርስቶስ ከመ ይትለግክም ዘእንበለ ዳዕሙ ከመ ይትለግክ ወየሀብ ነፍሶ ቤዛ ብዙኃን።

፳፰ ወልደ እንለ እመሕያው ክር ስቶስ ሊያገለግል እንጂ ሊያ ገለግሉት ቤዛ ሊሆን እንጂ ቤዛ ሊሆኑት አልመጣምና። እ ንዲህም ባለ ጊዜ ፍቅረ ሢ መትን አጥፍቶላቸዋል ሁለቱ እኛ የምንገዛቸው መስሎን ነው እንጂ የማንገዛቸው ከሆ ነ ሹመት ለምናችን ብለዋል አሥሩም የሚገዙን መስሎን ነው እንጂ የማይገዙንማ ከሆ ነ ቢሾሙ ምንዳችን ብለዋል።

፳፱ ወእንዘ ይወጽእ እምኢያሪኮ ተለውዎ ሰብእ ብዙኃን።

፴፬ ከኢያሪኮ ወጥቶ ሲሄድ ብዙ ሰዎች ተከተሉት።

በእንተ ዕውራን ዘኢያሪሆ።

፴ ወናሁ ቺቱ ዕውራን ይነብሩ ጥ ቃ ፍናት።

፴ ሁለት ዕውራን እነሆ ከመንገ ድ ባጠገብ ተቀምጠው ነበር። ወሰሚሆሙ ከመ እግዚእ ኢየ ሱስ የኃልፍ ጸርሐ። ጌታ ሲያልፍ ስምተው አሰም ተው ተናገሩ። ወይቤልዎ ተሣላነ እግዚእ ወልደ ዳዊት።

የዳዊት ልጅ አቤቱ እዘንልን አሉት።

፴፩ ወሰብእስ ይጌሥዕምሙ ከመ ያርምሙ።

፴፪ ሰዎች ግን ዝም በሉ ይላቸ ው ነበር። ታምራት ይደረጋል ሰው ይሳባል ወንጌል ትሰፋለ ች ኦሪት ትጠፋለች ብለው። ወእዕበዩ ጸሪኃ እንዘ ይብሉ ተሣላነ እግዚእ ወልደ ዳዊት ባይን ዋዛ ብለው የዳዊት ል ጅ አቤቱ እዘንልን ብለው አ ሰምተው ተናገሩ።

፴፫ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ወጸ ውዎሙ።

፴፬ ለዕውር ርቆ መሄድ አይሆን ለትምና ቁሞ ጸራቸው። ወይቤሎሙ ምንተ ትፈቅዱ እግበር ለክሙ። ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ አላቸው።

፴፭ ወይቤልዎ ከመ ይትከሠታ አ ዕይንቲነ።

፴፮ ዕውር ምን ይሻሃል ቢሉት ብ ርሃን እንዲሉ አቤቱ ዓይና ችን ይበራልን ዘንድ እንወዳ ለን አሉት።

፴፯ ወአምሀርዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ጌታችንን አሳዘኑት።

፴፰ ወገሠሥሙ አዕይንቲሆሙ። ዓይናቸውን ዳሰሳቸው። ወበጊዜሃ ነጸሩ። በዳሰሳቸውም ጊዜ አዩ። ወተለውዎ። ለጊዜው በእግር ተከተሉት ፍጻሜው በግብር መሰሉት ከ ጅ አርድዕት ገብተው ተቁጠ ሩ። አንድም ወእንዘ ይወፅእ እምኢያሪኮ ብለህ መልስ ከ ለዕልና ወደ ትሕትና በመጣ

ጊዜ ነበያት በግብር መሰሉት ወናሁ ቺቱ ዕውራን ይነብሩ ጥቃ ፍናት። ባሕታውያን ከ ዚህ ዓለም አፍኦ በምትሆን በበረኃ አሉ። ፍናት ሐተታ እንዳስፈው፣ ምዕ ሩ፣ ቀ፣ ጸፎ። ባሕታውያንን ዕውራን አላቸ ው ከማየት ተከልክለዋልና። ምሥጢር ገና አልተገለጸላቸ ውምና፣ ወሰሚሆሙ ጌታ በ ጸጋ እንዲገለጥ ምሥጢር እ ንዲገለጥ አውቀው። ወይቤል ዎ ተሣላነ፣ ምሥጢር ግለጥ ልን አሉት። ወሰብእስ። አጋን ንት ግን ገድላቸውን ያስተ ዋቸው ዘንድ መከራ ያጸኑ ባቸው ነበር በማደሪያቸው ሰ ብእ አላቸው። ወእዕበዩ ጸሪ ኃ፣ የአጋንንትን ያር ታግሠ ው አመለከቱ። ወቆመ በጸጋ ተገለጠላቸው። ወይቤሎሙ፣ ም ን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ አላቸው። ከመ ይትከሠታ፣ ም ሥጢር ሊገለጥልን እንወዳለ ን አሉት። ወገሠሥሙ፣ ምሥጢ ር ገለጠላቸው። ወበጊዜሃ፣ ያን ጊዜ አወቁ። ወተለውዎ፣ ባሕ ታውያን በግብር መሰሉት።

ዘከመ ቦአ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም።

ምዕራፍ ፳፩።

፩ ወቀሪቦ ኢየሩሳሌም በጽሐ ቤተ ፋጌ እንተ ገቦ ደብረ ዘይት። ማር ፲፩ ፩። ሉቃ ፲፱ ፩ ፱።

፪ ወደ ኢየሩሳሌም ሊገባ በቀረ በ ጊዜ የደብረ ዘይት አጠገብ ከምትሆን ቤተ ፋጌ ደረሰ። 7

ግጥም ስድስት

በ ይላል ትግሬ አጠገብ ሲል
 ፋጌ ፎናና የተመሳቀለ ጉዳና
 ግለት ነው።
 ወሶቤሃ ፈነወ እግዚአ ኢየሱስ
 ስጅተ እምአርዳኢሁ።
 ያን ጊዜ ጌታ ከደቀ መዛሙር
 ቱቱ ሁለቱን ላከ።
 ወይቤሎሙ ሐሩ ሀገር ዘቅድ
 ሜክሙ።
 በፊታችሁ ወዳለ ሀገር ሃዱ።
 ወይለተ ጊዜ ትረክቡ ዕድገት
 ተ ሰራርተ ምስለ ዕዋላ።
 ያን ጊዜ አሀያ ከውርንጭላዋ
 ጋራ ታስራ ታገኛላችሁ።
 ፍትሕዎን ወአምጽእዎን ሊተ።
 ፈታችሁ አምጡልኝ አላቸው
 ሐተታ ሰው ሁሉ ከማዕሰር
 ኃጢአት የሚፈታበት ጊዜ እንደ
 ደረሰለሽ ለማጠየቅ።
 ወእመቦ ዘይቤለክሙ ምንተ
 ትገብሩ።
 ምን ታደርጋላችሁ የሚላችሁ
 ሰው ቢኖር።
 በሉ እግዚአሙ ይፈቅድሙ።
 ጌታቸው ይሻቸዋል በሉ በተ
 ፈጥሮ ጌታቸው ነውና እንዲህ
 ላለ።
 ወበጊዜሃ ይፈንወክሙ።
 ያን ጊዜ ያሰናበቷችኋል።
 ወዝ ሰሉ ዘክነ ከመ ይትፈ
 ጸም ዘተብህለ በነቢይ በልዋ
 ለወለተ ጸዮን ነዋ ንጉሥኪ
 ጸድቅ ወየዋህ ይመጽእ ጎቤ
 ኪ እንዘ ይዳንን ዲበ ዕድገት
 ወዲበ ዕዋላ።
 ይህ ሁሉ የተደረገ ጸድቅ የ
 ባሕርይ አምላክ የዋህ ኃጻጌ
 በቀል ንጉሥሽ በዕዋል በእድ
 ግት ተቀምጦ ይመጣል ብላች
 ሁ ለጸዮን ልጅ ንገሯት ብሎ

ነቢዩ የተናገረው ቃል ያደር
 ስ ይፈጸም ዘንድ ነው። ሐተታ
 ወለት፣ እስራኤል ናቸው ጸዮ
 ን ኢየሩሳሌም ናት፣ በሀገሪቱ
 ሰዎቹን መናገር ነው ልጅ ያ
 ግራ ልጅ የጉጃም እንዲሉ
 እንድም ወለት አይለወጥም
 ጸዮን ሕግ ናት እናት ልጅ
 ቸዋን ሠርታ ቀጥታ እንድታ
 ሳድግ ሕግም ሕገቡን ሠርታ
 ቀጥታ ታኖራለችና። ቃለ ነቢ
 ያት ያለ እንደሆነ አያሳትትም
 በልዋ ለወለተ ጸዮን ያለ ኢ
 ሳይያስ ይመጽእ ንጉሥኪ ያለ
 ዘክርያስ ነውና። ቃለ ነቢይ ያ
 ለ እንደሆነ የሁሉ ስም ነው
 ና። ቃለ ኢሳይያስ ይላል አብ
 ነት ኢሳይያስ እንደ አባት እ
 ንደ መምር ዘክርያስ እንደ
 ልጅ እንደ ደቀ መዝሙር ና
 ቸውና።
 ወሐዋሮሙ አርዳኢሁ ገብሩ
 በከመ አዘዘሙ እግዚአ ኢየ
 ሱስ። ወአምጽኡ ሎቱ ዕድገት
 ተ ምስለ ዕዋላ።
 ደቀ መዛሙርቱ ሂደው እንደ
 አዘዘቸው አደረጉ። አሀያ ከው
 ርንጫዋ ጋራ አመጡለት፣
 ወረኃኑ አልባሲሆሙ ላዕሌሆ
 ን።
 ልብሳቸውን ጉዞቱዋለት። ሐ
 ተታ ኮርቻ ይቋረቀሩል ልብስ
 አይቋረቀሩምና የማትቋረቀሩ
 ሕግ ሠራሁላቸው ሲል። እንድ
 ም ልብስ በእካል ያለውን ነ
 ውር ይሠውራል። እንተም ከ
 ባቲ አበሳ ነህ ሲሉ።
 ወተዕዕነ እግዚአ ኢየሱስ ዲ
 ቤሆን።
 በሁለቱም ጌታ በጥበብ ሕ ጊዜ

ተቀመጠባቸው። ሐተታ ከኢየሩ
 ሳሌም እስከ ቤተ መቅደስ፣ ሸጌ
 ምዕራፍ ነው። ሸጌቱን በእግሩ
 ሂዶ ሁለቱን በእድገት ሂደል
 በዕዋል ሁኖ ቤተ መቅደስን
 ቸ ጊዜ ዙሯል። የሰስትነት ም
 ሳሌ፣ አሥራራቱን በእግሩ መ
 ሂዱ ሸ ቃላት ጭቱ ኪዳናት ኪ
 ዳነ ኖሳ ከሆነተ መልክ ጌደቅ
 ግዝረተ አብርሃም ጥምቀተ ዮ
 ሐንስ ነው። እንድም ጌቱን ሽ
 ሀ ከምስት መቶ ዘመን ባራት
 ባራት መቶ ዘመን ቢቆጽሩት
 አሥራራት ሊሆን መቶ ይጉ
 ድለዋል፤ ይህ ሲፈጸም ሰው
 እንደሆነ ለማጠየቅ ባሀያ መቀ
 መጡ ስለምን ቢሉ። ትንቢቱ
 ምሳሌው ሊፈጸም። ትንቢት አ
 ጠፍቶ ሠረገላ እምኤፍሬም ወአ
 ፍራሰ እምይሁዳ ተብሎ ተነግ
 ሯል። ምሳሌም ቀድሞ አባቶቹ
 ነቢያት ዘመነ ጸብፅ የሆነ እንድ
 ሆነ በፈረስ ተቀምጠው ዘገር ነ
 ጥቀው ይታያሉ ዘመነ ሰላም
 የሆነ እንደሆነ ባሀያ ተቀምጠ
 ው መነሳንስ ይዘው ይታያሉ
 ና ዘመነ ሰላም ደረሰ ሲል ት
 ንቢቱን ባወቀ አናገሯል ምሳ
 ሌውንም እንጅ ባወቀ አስመ
 ስሏል ምሥጢሩ እንደምነው
 ቢሉ ባሀያ የተቀመጠ ሸሽቶ
 አያመልጥም አሳደም አይዝም
 አሱም ካልሹኝ አልገኝም ከሹ
 ኝም አልታጣም ሲል። እንድ
 ም እሉ ከመ እንተ ልድግ ነ
 ፍስቶሙ እንዲል። በንጹሐን
 መሐይምናን አድሬባቸው እኖ
 ራለሁ ሲል። ዕድገት የእስራ
 ኤል ምሳሌ የሠረገላ ቀንበር
 መሸከም የለመደች እንደሆነች

የግድም ወንጌል ።

እስራኤልም ሕግ መጠበቅ ለ ምደባና ፅዕና የአሕዛብ ቀንበር መሸከም ያለመደች እንደሆነች አሕዛብም ሕግ መጠበቅ ያለመደዱ ናቸውና። ስም ዕድገት የአሪት ፅዕና የወንጌል ምሳሌ እድገት ቀንበር መሸከም የለመደች እንደሆነ አሪትም የተለመደች ሕግ ናትና ፅዕና ቀንበር መሸከም ያለመደች እንደሆነች ወንጌልም ያልተለመደች ሕግ ናትና።

፩ ወዘይበዝተ ሕዝብ ነጻፋ አልባህሮው ውስተ ናኖት።

፪ የሚበዘተ ሕዝብ ልብሳቸውን በጎጃና አነጠፋ ። ሐተታ ስንኳን ላንተ ለተቀመጥሀባት አህያ መሬት መርገጥ አይገባትም ሲሉ ። አንድም በኢየሱስ ልማድ ሌልሳሳ ከደቂቀ ነቢያት አንዱን ቀርጎ ቅብውን ይዘህ ሂደህ ኢየን ተበተህ አንገሠኸው ፈጥህ ና ከሰው ጋራ አትጫወት ብሎ ላከው ። በሂድ ኢየን ከባልንጀሮቹ ጋራ ሲጫወት ባደባባይ ተቀምጦ አገኘው ብዩ መልእክት አለው ። እምነት እምነት ለሰው ከኛን ነው ከሌላ ቢለው ጎቤክ መልእክ ካንተ ተልኪ መጥቻለሁ አለው ። ከአልፍኝ ይዞት ገባ ከመዝ ያሌ አምላክ እስራኤል ቀበሌኩን ትንገሥ ላይህ ሕዝብ የ እስራኤል ብሎ ቀጭኑት ፍጥ ሂደ ። ኋላ ኢየሱስ ለህግ ገንጊን አሉት ። ለተለምዶኑ ከመ በከ ይዘዋል ። ህግሲ ። ይህ ሰው ዋዳሪ ሆነ ለንግግር ለታውቆ ምን አላቸው ። ፅዕናን ገንጊን

አሉት ። ገንጊን ግካላችሁኝ ትንገሥ ላህ ብሎ ቀብቶኝ ሂደ አላቸው ። እኛስ ሌላ ምን አንሻለን ብለው አኩሪቶቹ አንጽፈዋል እኩሪቶቹ ጋርደዋልና በዚያ ልማድ።

ወካል ግንሂ ይመትሩ አፅቆ ቀ እምውስተ ፅዕናው ወይነጽፋ ውስተ ናኖት።

ሌሎችም ቅጠል አየቂረጡ ከመንገድ ያነጥፉ ነበር ። ሐተታ ሰሌን ነው ያሉ እንደሆነ አብርሃም ይስሐቅን ይስሐቅ ያዕቆብን በወለዱ ጊዜ እስራኤል ከግብፅ በወጡ ጊዜ ። የዲት ሆሎፎርሲስን በገደለች ጊዜ ። ሰሌን ቂርጠው ይዘው አመስግኖታልና በዚያ ልማድ ። አንድም ሰሌን አሸኝም ነው ትእምርተ ኃይል ትእምርተ መዊዕ አለህ ሲሉ ። አሳት አይበላውም ለብልቦ ይተወዋል ። ባሕርይህ አይመረመርም ሲሉ ተምር ነው ያሉ እንደሆነ ተምር ልዑል ነው ። ልዑል ባሕርይ ነህ ሲሉ ፍሬው አንድ ነው ። ዋህደ ባሕርይ ነህ ሲሉ ፍሬው በእጅህ የተከበበ ነው ባሕርይህ አይመረመርም ሲሉ ዘይት ነው ያሉ እንደሆነ ዘይት ጽኑዕ ነው ጽኑዕ ባሕርይ ነህ ሲሉ ። ብሩህ ነው ብሩህ ባሕርይ ነህ ሲሉ ። መሥዋዕት ነው ። መሥዋዕት ትሆናለህ ሲሉ ።

፪ ወሕዝብሰ አለ ይመርሁ ወእለሂ ይተልዉ ይጸርኑ ወይብሉ ሆነሰና ለወልደ ዳዊት ። መዝ ሂገጌ ጸጌ ። ማር ገጸ ጸጌ ። ሉቃ ገፀ ጸጌ ። በፊት በኋላ ያሉ ሕዝቡም

ለዳዊት ልጅ መድኃኒት መባል ይገባዋል አሉ ። ሐተታ ይተልዉ አፅቆ ግ ይመርሁ ሕፃናት ይተልዉ ሕፃናት ይመርሁ አፅቆ ግ ይተልዉ ሐዋርያት ይመርሁ ነቢያት ዕልፍ ቅድሚሁ ዕልፍ ድግሬሁ ። ጸድቃን በየግን ተነሳሽያን በዐጋሙ እኒህ ሁሉ ለዳዊት ልጅ መድኃኒት መባል ይገባዋል እያሉ አመሥግኖታል ። ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር ።

በእግዚአብሔር ስም ማለት እግዚአብሔር ነኝ ብሎ እግዚአብሔር ባወጣለት ስም በስምዓ እግዚአብሔር እግዚአብሔር መስክሮለት የመጣ እሱ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለበት በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ የሚያድል ነው አሉ ። ሆነሰና በአርያም ።

በሰማይ ያለ መድኃኒት ነው ወበዊዎ ኢየሩሳሌም ተሀውከት ነላ ሀገር እንዘ ትብልመኑ ውለቱ ።

፲ በኢየሩሳሌም ከተማ በገባ ጊዜ ይህ ማነው ብላ ከተማ ጌቱ ተደረፀች የሬቱ ብርሃን ፀሐይን ሲበዘብዘት አይታየት ። ሕፃናትን ምስጋና ሰምታ ።

፲፩ ወይሁሉ ሕዝብ ዝንቱ ውለቱ ኢየሱስ ዘእምናዝሬት ዘገሊላ ። ማር ገጸ ገጸ ። ሉቃ ገፀ ገፀ ። ዓጅ ። ዮሐ ጳ ገፀ ።

፲፩ ሕዝቡ የገሊላ ክፍል በምትሆን በናዝሬት ያደገ ኢየሱስ ነው አሉ ።

ዘከሙ ሰደዶሙ ኢየሱስ ለ
እላ ያረከሱ ቤተ መቅደስ።

፲፪ ወዕላ እግዚእ ኢየሱስ ውስ
ተ ቤተ መቅደስ።

፲፫ ጌታ ከቤተ መቅደስ በገባ
ጊዜ።

ወሰደደ ዙሎ እላ ይሰይጡ ወ
ይሳየጡ ውስተ ቤተ መቅደስ
የሚሸጡትን ሁሉ አስወጣ
ግለት ገበያውን ፈታ።

ወገፍትን ማሰዳቲሆሙ ለመወ
ልጣን።

ብሩን ለወርቅ ወርቁን ለብር
የሚለውጡበትን ስፍራቸውን
አፈረሰባቸው።

ወመናብርቲሆሙ ለእላ ይሠይ
ጡ ርግብ ገንጸለ።

ርግብ የሚሸጡትንም ወንበራ
ቸውን ገለበጠባቸው። ሐተታ
የከተማ ቅሬ በወንበር ተቀም
ጣ ዶር እንድትሸጥ እነሱም
ጽንጤ ወምበር አላቸው ከዚ
ያው ላይ ሁነው ርግብ ይሸጣ
ሉና።

፲፫ ወይቤሎሙ ጽሑፍ ቤትየሰ
ቤተ ጸሎት ይሰመይ። ኢሳ ሃጂ
ጂ ኤር ጂ ፲፩ ሉቃ ፲፱ ግጂ።

፲፪ ቤቲ ቤተ መቅደስ የጸሎት
ቤት ይባላል የሚል ጽሑፍ
እላ ወወላንትሙሳ ረሰደክምዎ
በዓተ ፈያት ወሰረቅት።

እናንተ ግን የሴባ ዋሻ የወን
በደ ጋሻ አደረጋችሁት። ገበያ
ከሆነ ግን የተሠረቀውን የተ
ቀግውን ይሸጡበታል ይለው
ጠብቃልና እንዲህ እላ። እን
ድም ሃሰያው የሕዝቡ ነው
ያሉ እንዲሆን ሁለቱን ቅጽር

ወደ ውስጥ አንዱን ቅጽር
ወደ ውጭ አድርገው ገበያ አ
ድርገዋል ስለምን ቢሉ ቀረ
ጥ ፈርተው። ከዚያ ገብተው
አይቀርጧቸውም ቢሉ አይገ
ቡባቸውም እንደ ሕጋቸው ይ
ገዟቸዋል እያወጡ ይሸጣሉ
አንድም ድል ገበያ ሲሆን አ
ጀም ያስፈራ ነበርና ዘግቶ
ለመዋጋት። የካሕናት ክልክል መ
ስክ አለ ከካሕናት አንዱ የሚ
ያስወገሽ ልብስ ለብሶ ወደ ከ
ብቱ ሂዶ ይቆማል ወገሽቶ ይ
ገባል አውጥቼ ልውሰድ ያለ
እንደሆነ ከላ የገባ አይነጣ
ቤተ መቅደስ የገባ አይወጣ
እያሉ በምክንያት ያስቀሩባቸ
ዋልና እንዲህ እላ። ገበያው የ
ካህናቱ ነው ያሉ እንደሆነ ከ
ምስተኛው ቆመ ብእሲ አድ
ርገውታል። ለመሥዋዕት ይሆና
ል ብሎ የሰበሰቡን ከሩቅ አገር
ነድቶ ይዞ ይመጣል፤ ከመንገድ
ይከሳበታል እመቦ ዘዐ ገዝር ሠ
ናይ ዘያበውዕ በግዓ ንወረ ርጉ
ም ውኦቱ ትላለች አሪት ይኸን
ለምን አመጣኸው ይሉታል
እኔስ የሰበሰቡን ነበር ያመጣሁ
ት ከመንገድ ከሳብኝ እንጂ
ይላል ቅንነቱም ካለ የሰበ የኛ
አለ ባንድ ሁለት ለውጠህ አ
ትሠዋም ይሉታል እኛ ብሎ
ለውጠ ይሠዋልና። ቀይ ወርቅ
ያጣ እንደሆነ ነጭ ወርቅ ይዞ
ይመጣል፤ ለምን ይኸን አመ
ጣህ ይሉታል ቀይ ወርቅ ባጣ
ነው እንጂ ይላል ቅንነቱም
ካለ ከኛ ቀይ ወርቅ አለ ባን
ድ ሁለት አትሰጥም ይሉታ
ል እንዲህ እያሉ ሁለተኛ ይ

ቀበሉታልና እንዲህ እላ።
፲፪ ወመጽኤ ጎቤሁ ዕውራን ወ
ሐንካሳን በቤተ መቅደስ።

፲፫ ጌታ በቤተ መቅደስ ሳለ ዕው
ራን ሐንካሳን መጡ።
ወአሕየዎሙ።
አጻናቸው።

፲፪ ወሶበ ርእዩ ሊቃነ ካህናት ወ
ጸሐፍት መንክረ ዘገብረ ወደ
ቂቅኒ እንዘ ይጸርጉ በቤተ መ
ቅደስ ወይብሉ ሆግዕና ለወ
ልደ ጻዊት።

፲፫ ሊቃነ ካህናት ጸሐፍትም ያደ
ረገውን ታምራት አይተው ለ
ጻዊት ልጅ መድኃኒት መበል
ይገባዋል ብለው ሲያመሰግኑ
የሕፃናቱንም ምስጋና ሰምተው
ኢሐወዘሙ።

ደስ አላሰኛቸውም። ኢሐወዘኒ
ሶበ ሞቄ። ኢሐወዘኒ ስዕሣዔ
አፋክሙ እንዲል።

፲፮ አላ አንገራገራ።

አዘኑ እንጂ፤
ወይቤልዎ ኢትሰምዕኑ ዘይብሉ
አሉ ሕፃናት። መዝ ፳፪።

፲፯ እሊህ ሕፃናት የሚሉትን አቶ
ሰማምን አሉት።

ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ
እው።

አምን እሰግለሁ ይገባኛል ብዬ
ነው እንጂ አላቸው።

አልቦሁ አመ እንባብክሙ ዘ
ይቤ እምአፈ ደቂቅ ወሕፃናት
አስተጻሉክ ስብሐተ።

እንዲገባኝም ለግጠየቅ ከልጁ
ኛ ከሕፃናት እኛ ምስጋና አ
ዘጋጀህ ያለውን የተመለከታ
ችሁበት ጊዜ የለም አልተመ
ለከታችሁም አላቸው። ሐተታ
ደቂቅ የመንፈቅ ያመተ ሕፃ

የግድም ወንጌል

ናት ያመት ከመንፈቅ የሁለት ግመት=አንድም ደቂቅ ያርባ የሰግንያ ቀን ሕፃናት የመን ፈቅ ያመት ናቸው=ለነዚህ መ ሥዋዕት ሊሰጠላቸው ዕጉለ ር ግብ ዘውገ ግዕዝቅ ይዘውላቸው ወጥተዋል ሕፃናትም እና ት አባታቸውን ተከትለው ወጥተዋል አዕባን ሲያመሰግኑ አይተው ከናቶቻቸው ትከሻ እየወረዱ ሰጤን እየቀረጡ ይዘው አመስግኑዋል =

፲፯ ወኃደጎሙ ወወጽኦ አፍኦ እም ሀገር ወወላ ሲታንያ ወቤተ ሀዩ =

፲፰ ትጋቸው ከከተማ ወጥቶ ሲታንያ ገብቶ አደረ =

በእንተ በለስ ዘተረገመት =

፲፰ ወጸቢሐ እግዚአ ኢየሱስ እንደ ዘ የግርግ ሀገረ ርገብ፤

፲፰ ግለጻ ወደ ከተማ ሲወጣ ተራብ

፲፱ ወርአዩ ዕፀ በለስ በፍናት፣ ግር ፲፩ ፲፫፤

፲፱ በመንገድ ዕፀ በለስን እየ፤ ወሐረ ጎቤሃ ይንግእ ፍሬ አምኔሃ፤

ፍሬ ባንኛባት ብሎ ወደሲ ሄደ ወአልዐ ዘረከበ ውስጥታ ዘእንበለ ቂፅል ባሕቲቱ፤

ከቅጠል ብቻ በቀር ፍሬ አላገኘባትም፤

ወይቤላ ኢይኩን ፍሬ እም ዕጥቲኪ ልግለም፤

እንግዲህ ወዲህ ለዘላለም ፍሬ አይገኝብኸ ብሎ ረገማት፤

ወየብሰት በጊዜሃ ይሕቲ በለስ፤ ያን ጊዜ ፈጥሶ ከአንድም በም ትሰማልም በት ጊዜ ደረቀች

ሐተታ በግርቆስ እስመ ኢኮ ነ ጊዜሁ ለበለስ ይላል ሊቀም እስመ መዋዕለ ከረምት ውእቱ ይላል፤ እንደሌለ ያውቅ የለም ቢሉ አንዳንድ በዙረ በለስ አይታጣም ብሎ ያው ቅሉ አንደሌለ ያውቅ የለም ቢሉ አላዋቂ ሥጋን እንደ ተዋሃደ ለግጠዮቅ፤ አከ ኢያእምር ጎቡንተ አላ ከመ የሀብ መካነ ለጥንተ ትስብእቱ ዘኢየሱምር ጎቡንተ እንዲል፤ አንድም አውቃለሁ ብሎ ሥሬውን አይተውምና በዚያው ሥሬውን ለመሥራት፤ አንድም ወጸቢሐ ብለህ መልስ፤ ሰው በሆነ ጊዜ ሰው ሁኖ ሲያስተምር ከሰው ፍቅር ተራብ ወርአዩ ዕፀ በለስ እስራኤልን በኢየሱሳይም አገኘ በለስ ዘይቤ ቤተ እስራኤል አሙንቱ እንዲል፤ ወሐረ ጎቤሃ፤ ሃይማኖት ምግባር ባንኛባቸው ብሎ ሄደ፤ አላገኘባቸውም፤ ዘእንበለ ቂፅል ባሕቲቱ እስራኤል ከመባል በቀር እስራኤል መባል ብቻ ነው እንጂ ወይቤላ ኢይኩን እንከ ፍሬ ደግሰው እንዳይገኝብኸ ብሎ ረገማት ወየብሰት፤ ያን ጊዜ ደግሰው ወፋ=ምነው እስጢፋኖስ እውሎስ ኤጲፋንዮስ ፲፱ ዕልፍ ካራት ሽህ ሰግዕታት ሕፃናት የተገኙ ከእስራኤል አይደለም ቢሉ ከኒህ በቀር ሲል ነው አንድም መልስ አራትን በዚህ ዓለም ሰፍኖ አገኛት፤ ወሐረ ጎቤሃ፤ ፈጣሪ ሕግ ተባለ = ወአልዐ ዘረከበ ዘእንበለ ቂፅል፤ ፈጣሪ ሕግ ከመባል በቀር ድጎነትን አላደረገባትም =

ወይቤላ ኢይኩን ፍሬ፤ ባንኛ ድጎነት አይደረግ አላት = ወየብሰት፤ አራት ፈጥኖ አለፈች = አንድም ወርአዩ ዕፀ በለስ ብለህ መልስ የበለስ ቅጠል ሰፊ እንደሆነ ኃጢአትን በዚህ ዓለም ሰፍኖ አገኛት = አንድም በለስ ሲበሉት ይጣፍጣል ቆይቶ ይከመጥጣል = ኃጢአትም ሲሆኑት ደስ ያሰኛል ኋላ ያላዘኖ ልኖ = ወሐረ ጎቤሃ፤ ኃጥእ ተባለ ወአልዐ ዘረከበ፤ ኃጥእ ተመባል በቀር ኃጢአት አልሠራም = ወይቤላ ኢይኩን እንከ ፍሬ፤ ባንኛ በመጣ ፍጻ የሚያዝ አይኑር አላት = ወየብሰት፤ ኃጢአትም ፈጥኖ ጠፋች = በአንፃረ በለስ ረገማ ለኃጢአት እንዲል =

በእንተ ትውክልት ጎበ እግዚአብሔር =

፳ ወርአዮሙ አርጻኢሁ እንከሩ ወይቤሉ እር በጊዜሃ የብሰት በለስ = ግር ፲፩ ፳ =

፳ ደቀ መዛሙርቱ አይተው በም ትለመልምበት ጊዜ ፈጥኖ እንደምን ደረቀች ብለው አደነቁ =

፳፩ ወአውሥኦ ወይቤሎሙ አማን አብለከሙ ከመ እመ ብከሙ ሃይማኖት ወኢትናፍቁ አከከመ ዕፀ ባሕቲቶ ዘትጥብሩ ግቲ ፲፯ ፲፱

፳፩ ሃይማኖት ቢኖራችሁ ባትጠራጠሩ እንጨት ብቻ አድርቃችሁ አትቀሩም ብዬ በውንት እነግራችኋለሁ =

ክላ ለዝንቅኒ ደብር እመ ትብልም ፍልስ ወተወረው ውስተ ባሕር ይትገዛር ለክሙ = ይኸንም ተራራ ከዚህ ተነም

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ተሀ ከባሕር ግባ ብትሉት ይ ደረግላችኋል እንጂ ታሪክ እ ንዳልፈው ም ፲፮ ቀኝ።

ጳጳ ወክሎ ዘሰለልክሙ በጸሎት እንዘ ትትአመኑ ትንሥኡ። ማቴ ፯ ፯ ማር ፲፩ ጳጳ ዮሐ ፲፬ ፲፫ ፲፮ ጳጳ።

ጳጳ በሃይማኖት ጸንታችሁ የለሙ ናችሁትን ሁሉ ታገኛላችሁ።

ዘከመ ተስእሎሙ እግዚአ ኢ የሱስ በእንተ ጥምቀተ ዮሐንስ

ጳጳ ወበዊዎ ቤተ መቅደስ እንዘ ይ ሚሕር መጽኢ ጎቤሀ ሊቃነ ከሆናት ወመላህቅተ ሕዝብ ወ ይቤልዎ በመበሕተ መኑ ትገ ብር ዘንተ።

ማር ፲፩ ጳጳ ሉቃ ጳጳ፤

ጳጳ ከቤተ መቅደስ ገብቶ ሲያስተ ምር ሊቃነ ከሆናት የሕዝቡም አለቆች መጥተው ይህን የም ታደርግ ከምድራውያን ነገሥ ታት ከሌዋውያን ከሆናት ወገ ን ያይደለህ ገበያውን መፍታ ትህ ማን አሰናብቆህ ነው።

ወመኑ ወሀበከ ዘንተ ሥልጣን በማን ሥልጣን ነው አሉት።

ጳጳ ወአውሥኦ። መለሰ ወይቤሎሙ እሌአለክሙ አነ ሂ አሐተ ቃለ።

ጳጳ እኔም እንድ ነገር እጠይቃች ኋለሁ አላቸው። ሐተታ ቢጠ ይቁት መመለስ ነው እንጂ መጠየቅ ይገባልን ቢሉ ቅ ድሚያ አለኝ ሲል ነው ምሳ ሌ በግሰን ጠይቋቸው አልመ ለሱላትም ነበርና። እንድም እ ንደ ምሳሽ ያለ ጥያቄ ነው። እምከመ ነገርከሙኒ እነሂ አ

የድግክሙ በአይ ሥልጣን እ ገብር ዘንተ።

የነገራችሁኝ እንደሆነ ገበያው ን የምፈታ በማንም ሥልጣን እንደሆነ እኔም እነግራችኋለሁ ጥምቀቱ ለዮሐንስ እምአይቱ ውለቱ፤

ጳጳ የዮሐንስ ጥምቀት ከወደት ነ ው ማለት ዮሐንስ ማስተማሩ በማን ፈቃድ ነው።

እምሰማይኑ ወሚመ እምሰብእ ከሰማይ ነውን ማለት በእግዚ አብሔር ፈቃድ ነውን፤ ወይስ በሰው ፈቃድ ነው አላቸው ወሐለየ በበይናቲሆሙ ወይቤ ሉ።

እስበሳቸው እንዲህ አሉ፤

ጳጳ እመ ንብሎ እምሰማይ ይብለ ነ በእገር ዘኢአመንክምም፤ ማቴ ፲፬ ፲፭፤ በእግዚአብሔር

ጳጳ ፈቃድ ነው ብንለው ምነው ያላመናችሁበት ይለናል፤

ወእመ ንብሎ እምሰብእ ንፈ ርሆሙ ለሕዝብ፤

በሰው ፈቃድ ነው ብንለው ሕዝቡን እንፈራለን።

እሰመ ከመ ነቢይ ይሬስይዎ ለዮሐንስ በነቢሆሙ

ዮሐንስን እንደ አባት ያከብሩ ታል እንደ መምር ያፍሩታልና ወአውሥኦ መለሱ።

ጳጳ ወይቤልዎ ለእግዚአ ኢየሱ ስ ኢነአምር።

ጳጳ አናውቅም አሉት።

እነሂ ኢያየድግክሙ በአይ ሥ ልጣን እገብር ዘንተ።

ገባያውን በማንም ሥልጣን እንደ ፈታሁት እኔም አል ነግራችሁም አላቸው።

ጳጳ ወምንተ ትብሉ።

ጳጳ ምን ትፈርዳላችሁ። ብእሲ ቦቱ ይቱ ደቂቅ አኃው ላንድ ሰው ሁለት ልጆች አሉት።

ወይቤሎ ለቀዳማዊ ሑር ወ ወልድየ ተቀንይ ዮም ውስ ተ ግፀደ ወይንየ።

ታላቁን ልጁን ልጄ ዛሬ ሂ ደህ ወይን ጡብቅ አለው።

ጳጳ ወአውሥኦ ወይቤ ኢሆ እግ ጳጳ ዘኢየ። እሺ አለው።

ወኢሐረ። ሳይሄድ ቀረ።

፴ ወለክልዎኒ ይቤሎ ከማሁ።

፴ ታናሹን ሂደህ ወይኑን ጠብ ቅ አለው።

ወይቤ እንብየ። አይቻለኝም አለ።

ወእምድኅረዝ ነስሐ ወሐረ። ከዚህ በኋላ ያባቲን ትእዛዝ አፈረሰሁን ብሎ ሂደ።

፴፩ መኑ እንከ እምጭሙ ዘገ ብረ ፈቃደ አቡሁ።

፴፩ እሂዳለሁ ብሎ ከቀረውና አ ልሂድም ብሎ ከሂደው ያባ ቱን ፈቃድ የፈጸመ ማነው አላቸው።

ወይቤልዎ ደኃራዊ።

ታናሹ ነዋ ታላቁማ ዘበተበ ት እንጂ አደረገለትን አሉት።

ሐተታ፤ ታላቅ ልጅ የተባሉ ጸሐፍት ፈሪሳውያን። ታናሽ ልጅ የተባሉ ኃጥአን መጸ ብሐን ናቸው። እሂዳለሁ ብሎ እንደ ቀረ ኦሪትን ተቀብለ ው በወንጌል ሳያምኑ ቀርተ ዋል። አልሂድም ብሎ እንደ ሂደ ኃጥአን መጸብሐንም ሕ ጉን ካፈረሱ በኋላ በወንጌ ል አምግዋልና።

ወይቤሎሙ እግዚአ ኢየሱስ

የግቴዎስ ወንጌል

አግን አብላከው ከመ መ
 ጸብሐን ወዘግውያን ይቀድ
 መከመ በዊአ ውስተ መ
 ንግሥተ እግዚአብሔር።
 ኃዋላን መጸብሐን ቀድመዋ
 ችሁ መንግሥተ ሰማይ ይ
 ገባሉ ብዬ እንዲገቡ በው
 ነት እነግራችኋለሁ። መከተሉስ
 አለና እንዲህ አለ ቢሉ ቢያ
 ምኑ እንዲያገባቸው ለማጠየቅ
 ስጢ እስመ መጽአ ጎቤክመ ዮ
 ሐንስ በፍናተ ጽድቅ ወኢ
 አመንክም።
 ስጢ ዮሐንስ ወንጌልን ቢያስተም
 ር አንቀበልህም ብላችሁታልና
 ወመጸብሐንስ ወዘግውያን
 አምንም።
 ኃዋላን መጸብሐን ግን አም
 ነውታልና።
 ወእንትሙስ ርኢክሙሂ ኢነ
 ሳሕክመ።
 እናንተ ግን አይታችሁ አላመ
 ናችሁም።
 ድኅረ ለአሚን ቦቱ ።
 ኋላ ለማመን። እንድም ድኅረ
 ከመ ትእመኑ ቦቱ። ኋላ ታም
 ኑበት ዘንድ። እንድም ነሳሕክ
 መ ድኅረሁ ለአሚን፣ ከማመ
 ን ወደኋላ አፈገፈጋችሁ። እን
 ድም ድኅረኑ፣ ኋላ ታምኑበታ
 ላችሁን። ድኅረስ ተአምኑ ቦቱ
 ኋላ ግን ታምኑበታላችሁ እፎ
 ኑ ርኢይ ታመጽእ አሚን፣ እን
 ዲል፣ እፎ ኮነ ወልደ እንል አ
 መሕያው ይሉታልና።
 በእንተ እኩያን ገባዕት።
 ስጢ ወይቤሱሙ ክልዕተ ምሳሌ ስ
 ምዑ። ሊሳሼ ስ ኤር

ደ ጸሐ ግር ሸደ ስ፡ሉቃ ጸ ሸ ።
 ስጢ ጀተኛ ምሳሌ ስሙ። ብእሰ
 በዓለ ቤት ተከለ ዓፀደ ወይን።
 ባለቤት ወይን ተከለ። ዓፀደ ወ
 ይን አፍለስክ እምግብፅ እንዲ
 ል። ዓፀደ ወይን ሐረገ ወይን
 ጉንደ ወይን ምንዳደ ወይን
 ይላል አብነት።
 ወገብረ ሎቱ ፀቄነ።
 ቅጽር ቀጠረለት።
 ወአክረየ ሎቱ ምክያደ።
 የዘቢብ ማስሜ ውድማ አ
 በጀለት።
 ወሐነፀ ማኅፈደ።
 ለጠባቂ ግንብ ሠራ።
 ወሂመ ዓቀብተ።
 ጠባቂ ሾመ።
 ወመሀቦሙ ለዓቀብት ወነገደ።
 ጠባቂ ሾሞ ሂደ።
 ስጢ ወአመ በጽሐ ጊዜ ፍሬሁ ፈነወ
 አግብርቲሁ ጎበ ዓቀብተ ወይን
 ስጢ የሚያፈራበት ጊዜ ቢደርስ ብ
 ላቴናቸን ከጠበቆች ላከ።
 ከመ ያምጽኩ ሎቱ እምፍሬ
 ወይኑ።
 ከወይኑ ፍሬ ያመጡለት ዘን
 ድ አምጡ ብሎ።
 ስጢ ወአኃዝዎሙ ዓቀብት ለአ
 ግብርቲሁ።
 ስጢ ጠበቆች ብላቴናችን ይዘው።
 በ ዘቀተሉ።
 የገደሉት አለ።
 ወቦ ዘወገፋ።
 በደንጊያ የመቱት አለ።
 ወቦ ዘቀሠፋ።
 የገረፋት አለ።
 ስጢ ወእምዝ ፈነወ ክልዓነ አግብ
 ርተ ዘይበዝጉ እምቀደምት።
 ስጢ ከዚህ በኋላ ከቀደሙት የሚ
 በዙ ሌሎች ብላቴናች ላከ።

ወክያሆሙ፤ ከግሁ ረሰይዎሙ
 እሳቸውንም እንደዚሁ አደረጓ
 ቸው የገደሉት በደንጊያ የ
 መቱት የገረፋት አለ።
 ስጢ ወድኅረ ፈነወ ጎቤሆሙ ወል
 ዶ እንዘ ይብል የጎፍርዎ ለ
 ወልድየሰ።
 ስጢ ከዚህ በኋላ ልጄንስ በሆን ያ
 ከብሩታል ባይሆንም ያፍሩታ
 ል ብሎ ልጁን ላከ።
 ስጢ ወሶበ ርእይዎ ዓቀብት ለወል
 ዲ ወይቤሉ በበይናቲሆሙ ነዋ
 ዝንቱ ውአቱ ወራሲሁ ንዑ
 ንቅትሎ ወንርኩብ ርስቶ። ማ
 ስጢ ቱ ጸጸ ስ ጸጸ ስ። ጠባቆች
 ባዩት ጊዜ ርስቱ ይገባኛል የ
 ሚል እነሆ ይህ ነው እሱን ገድ
 ለን ርስቱን እጅ እናድርግ አሉ
 ስጢ ወነሥእዎ ወአውጽእዎ አፍኣ
 እምዓዶ ወይን ወቀተልዎ። ዮ
 ሐ ሸ ሸ ጸ ።
 ስጢ ይዘው ከወይኑ ቦታ አውጥተ
 ው ገደሉት የሰው ደም ተክል
 ያደርቃል ይባላልና።
 ስጢ ወሶበ መጽአ በዓለ ዓፀደ ወ
 ይን ምንተ ይሬስዮሙ ለአሉ
 ዓቀብት።
 ስጢ የወይኑ ባለቤት በመጣ ጊዜ
 ምን ያደርጋቸዋል እነዚህን
 ጠበቆች አላቸው።
 ስጢ ወይቤልዎ በዕኪት ለእኩያን
 ያጠፍዎሙ።
 ስጢ እንደመሰለባቸው ያወቁት እ
 ንዲህ የሚያደርግ የለም ብለ
 ዋል፣ ያላወቁት ግን ይሞት በ
 ቃ ፈርዶ ይገላቸዋል አሉ።
 ወወይናሂ ይሁብ ለክልዓን ዓ
 ቀብት።
 ወይኑንም ለሌሎች ሰዎች
 ያስጠብቃል።

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ለእለ ይሁብም ፍሬሁ በበጊዜሁ ፍሬውን በየጊዜው ለሚያቀርቡለት።
 ወበበአግዋሊሁ።
 በየዘለላው። ከንዱ ዘለላ ቀያ ጥቁር ነጭ ያፈራልና። እንደ ም ብእሱ በዓለ ቤት ብለህ መልስ። እምጸኤ ዓለማት ፈጣሬ ዓለማት እብ ሕገ ኦሪትን ሠራ። ወገብረ ሎቱ ፀቂነ። በኦሪት ረድኤት እንዲገኝ ማድረጉን መናገር ነው። ወአክረዩ ምሥዋዓ ብርትን። ወሐነፀ። ቤተ መቅደስን ሠራ። እንደም ወአክረዩ። ልቡናን። ወሐነፀ ማኅፈዶ ተልዕሎተ ትንቢትን። እንደም እምጸኤ ዓለማት ፈጣሬ ዓለማት እብ በልጁ ህልውሁኖ ወንጌልን ሠራ ወገብረ ሎቱ። በወንጌል ልጅነት እንዲገኝ አደረገ። ወአክረዩ። ንዋዩ ቅድሳትን። ወሐነፀ። ቤተ ክርስቲያንን ሠራ። እንደም ወአክረዩ ስፍሐ አእምሮን። ወሐነፀ። ተልዕሎተ። ሃይማኖትን ሠራ። ወመሀበሙ ለዓቀብት። ጠብቁ ብሎ ሕግ መሥራቱን መናገር ነው ወአመ በጽሐ። ሃይማኖት የሚይዙበት ምግባር የሚሠሩበት ጊዜ በደርስ። ፈነወ አግብርቲሁ። ሃይማኖት ምግባር ያሠሩለት ዘንድ ዓበይተ ነቢያትን ላከ። ወነሥእምሙ ሕግ መጠበቅ የሚገባቸው ሕዝቡ ዓበይተ ነቢያትን ደቂቅ ነቢያትን ይዘው በዘቀተሱ። የገደሉት አለ እነኤሳይ ያስን ወበ ዘወገሩ። እነኤርም ያስን ወበ ዘፋሠፋ። እለ አሞሶን ሠያጤ በለስ ብለው ገ

ርፈውታል። ወእምዝ ፈነወ ከዚህ በኋላ ከአበይተ ነቢያት የሚበዙ ደቂቅ ነቢያትን አስተምሩ ብሎ ላከ። ወኪያሆሙኒ ከማሁ። እሳቸውንም እንደነቢያ አደረጋቸው። ወእምዝ ፈነወ ከዚህ ሁሉ በኋላ ልጁን በሥጋ ላከ። ልጁንስ በሆን ያክብሩታል ባይሆን ያናሩታል ብሎ። ወሰበ ርእይም። ሕግ መጠበቅ የሚገባቸው ሕዝቡ ሰውሁኖ ባዩት ጊዜ መምርገት ይገባኛል የሚል እነሆ መጣ ንፁ ንቅትሎ እሱን ገደለን መምሕርነቱን ገንዘብ እናድርግ አሉ። ወአውፅእም ከከተማው አናአ አውጥተው በቀራንዮ ሰቅለው ገደሉት። እንደም ሕግ መጠበቅ ከሚገባው ከልቡናቸው አውጥተው ጠልተው ተመቅኝተው ሰቅለው ገደሉት። ወሰበ መጽአ ምንተ ይሬስዩክሙ ሊል ነው። የሕገባለቤት ጌታ በመጣ ጊዜ ምን ያደርጋኛል አላቸው። ወይይዮህ ይሁብ። ሕገንም ለሌሎች ያስጠብቃል። ስለ ይሁብም። በዓሉን በየጊዜው ለሚያክብሩ መጸለት ሰዊት ፋሲካ ነው። ወበበአግዋሊሁ። በየአገባቡ።

ግደ ወይይሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አልቦሁ አመ እንበብክሙ ውስተ መጻሕፍት ፅብን እንተ መነንዋ ነደቅት ይእቲ ከነት ውስተ ርእሰ ማዕዘንን። መዝሂጂ ሸ፩፣ ግብ ፱ ፻፩፣ ሮሜ ፱ ፵፫፣ ስፍራ ጥር ፪ ፯።

ግደ አናጢዎች የናቋት ደንጊያ የማዕዘን መሰብሰቢያ ሆነች። እምኅበ እግዚአብሔር ከነት ዛቲ። ይህች በእግዚአብሔር ፈቃድ ሆነች።
 ወነከር ይእቲ ለአዕይንቲነ። ለዓይነ ልቡናችን ድንቅ ናት ብሎ መጽሐፍ የተናገረውን የተመለከታችሁብት ጊዜ የለምን አላቸው። እንደም እንተ መነንዋ ብለህ መልስ አሕዛብ የናቋት አሪት በ፱ ማዕዘን መከበሪያ መጽደቂያ ሆነች። እምኅበ እግዚአብሔር። መናቋም መከበሪያ መጽደቂያ መሆንም በእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። ነቋም እግዚአብሔር አብነው። ወነከር። ለዓይነ ልቡናችን ድንቅ ናት። እንደም ፅብን እንተ መነንዋ። አሕዛብ የናቋት ዘሩባይል ንጉሠ ነገሥት ሆነ። መናቋም ንጉሠ ነገሥት መሆኑም በእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ወመንክር በል ለዓይነ ልቡናችን ድንቅ ነው ወያዕቆብስ ያስተኤሪ ንጉሠ እንዲል ሁለቱ ካሥሩ ነገድ ከተለዩ በኋላ እንደ አድርጎ ነግሷልና። እንደም ፅብን እንተ መነንዋ ሐና ቀያፋ የካዱት ክርስቶስ ንጉሠ ነገሥት በኮረ ምዕመናን ሆነ ሐተታ። ነደቅት አላቸው የሰውን ልቡና በትምርት እናንፃለን ይላሉና እምኅበ እግዚአብሔር ከነት። መናቋም በኮረ ምዕመናን ንጉሠ ነገሥት መሆኑም በእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ነቋም እግዚአብሔር ነው ወመን

የማቴዎስ ወንጌል።

ክር፣ ለግዴነ ልቡናችን ድንቅ ነው። እንድም ፅብን እንተ መ ነንዋ፣ ጸሐፍት ፈሪሳውያን የና ቋት ወንጌል፣ በ፬ ማዕዘን መ ክበሪያ መጽደቂያ ሆነች፣ እም ኅብ እግዚአብሔር። መናቋም መክበሪያ መጽደቂያ መሆንዋ ም በእግዚአብሔር ፈታድ ነው ነቋም እግዚአብሔር ወልድ ነ ው። ወነካር። ለግዴነ ልቡናችን ም ድንቅ ናት።

፵፫ ወበእንተዝ እብለክሙ ከመ ይነሥእዋ እምኔክሙ ለመንግ ሥተ እግዚአብሔር ወይሁብዋ ለሕዝብ ዘይገብሩ ፍሬሃ።

፵፫ ስለዚህ ነገር ማለት አንቀበል ም ስላላችሁ ወንጌልን ከናን ተነሥተው ሥራቷን ለሚሠሩ ለሌሎች ሰዎች ያስጠብቋታል ብዬ እነግራችኋለሁ። እንደሆነም ባለ ጊዜ ከሆነችንም መንግሥ ትንም ከላቸው እንዳሳለፈባቸ ው ያጠይቃል።

፵፱ ዘሰ ወድቀ ዲበ ይእቲ ፅብን ይትቀጠቀጥ።

፵፱ ከደንጊያ ላይ የወደቀ ይሰበራል ወለዘሂ ወድቀት ዲቤሁተሐርዖ የወደቀችበትም ይሰበራል። ሐ ተታ። በላይም ሆነ በታችም ሆነ ደንጊያ ሰባሪ ሰው ተሰባ ሪ ነው። እንድም ዘሰ ወድቀ በዕለተ ኅርብ በጌታ በጠላት ነት የተነሣበት አይሁዳዊ። ይ ትቀጠቀጥ፣ በታምራት ይጠፋል ወዘሂ ወድቀት። ጌታ በታምራ ት የተነሣበት አይሁዳዊ። የሐርዖ። በእርባ ዘመን በጥጠ ስ ይጠፋል። እንድም ዘሰ ወድቀ ዲበ ፅብን፣ በዕለተ ኅርብ በጌታ በጸላትነት የተነሣበት አይሁ

ዳዊ በ፵ ዘመን በጥጠስ ይጠ ፋል። ወለዘሂ ወድቀት ዲቤሁ። ጌታ ባርባ ዘመን በጥጠስ በጠላ ትነት የተነሣበት አይሁዳዊ ተሐርዖ፣ በምጽአት ይጠፋል እንድም በመባሕተ መነ ትገ ብር ዘንተ በማለት በጌታ በጠ ላትነት የተነሣ አይሁዳዊ ይት ቀጠቀጥ። ጥምቀቱ ለዮሐንስ እምኅብ አይቲ ባለው ይረ ታል። ክርስቶስ ወልድ መኑ በ ማለት ጌታ በጠላትነት የተነሣበ ት አይሁዳዊ ዘለሊሁ ዳዊት እግዚአብሔር ይቤሉ በእር ይከው ና ወልድ ባለው ይረታል።

፵፭ ወሰሚሆሙ ሊቃነ ካህናት ወ ፈሪሳውያን ምሳሌያቲሁ አንክ ፋ ወአእመሩ ከመ በእንቲእ ሆሙ ይብል።

፵፭ ፈሪሳውያን ሊቃነ ካህናት ም ሳሌውን ሰምተው አደነቁ በ ሳቸው እንደመሰለባቸው አወቁ

፵፮ ወፈቀዱ የአኃዝዎ።

፵፮ ሊይዙት ወደዱ።

ወፈርሁ ሕዝብ።

ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ።

እስመ ከመ ነቢይ ይሬእይዎ ሕዝቡ ጌታን እንዳባት ያከብሩ ታል እንደ መምር ያፍሩታልና

በእንተ ምሳሌ ንጉሥ ዘገብረ ከብካብ ለወልዱ።

ምዕራፍ ፳፪።

፩ ወአውሥእ እግዚእ አደሱስ ዳ ግመ ወነገረ በምሳሌ።

፩ ጌታ ሁለተኛ በምሳሌ ነገራቸው

፪ እንዘ ይብል ትመስል መንግሥ ተ ሰማያት ብእሌ ንጉሠ ዘገ

ብረ ከብካብ ለወልዱ ሉቃ ፲፬

፪ ፲፮፣ ራዕ ፲፱ ፱። መንግ

ሥተ ሰማያት ሕገ ወንጌል ሕ ገ ወንጌል ተስፋ ተስፋ አይ ሱስ ክርስቶስ ለልጁ ሰርግ ያዘ ጋጅ ንጉሥን ትመስላለች።

፫ ወፈነው አግብርቲሁ ይጸውእዎ

፫ ሙ ለእለ ተዓሠሩ ውስተ ከ ብካብ የታደሙትን ወደሰ

፫ ርግ ጥሯቸው ብሎ ብላቲኖቹን የላከን ወግቡ መጸአ።

፫ አንመጣም ያሉትን።

፬ ወዳግመ ፈነው ካልንን አግብ

፬ ርተ።

፬ ሁለተኛ ሌሎችን ላከ።

፬ እንዘ ይብል በልዎሙ ለእለ ዓሠርናሆሙ።

፬ ያደምናቸውን እንዲህ በኋቸ ው ብሎ።

፬ ናሁ ምሳህየ አስተዳሎኩ እነሆ ሠርግ አዘጋጅቻለሁ።

፬ ወጠባሕኩ መጋዘዕትየ ወእስ ዋርየ።

፬ ሚል ገች አርጃለሁ።

፬ ወዘሉ ድልው።

፬ ሁሉ ተዘጋጅቷል።

፬ ንው ውስተ ከብካብ።

፬ ወደ ሰርግ ኑ ብሎ ላከ።

፬ ወእመንቱስ ተሐየዩ ወኃለፋ

፬ እሳቸው ግን ቸል ብለው ሄዱ በ ዘራረ ውስተ ገራሆቱ፣

፬ ወደ እርሻው የሄደ አለ።

፬ ወቦ ዘራረ ውስተ ንግዱ።

፬ ወደ ንግዱ የሄደ አለ።

፬ ወቦ ዘራረ ውስተ ዓፀደ ወይኑ ወደ ወይን ጥበቃው የሄደ አለ ወእለሰ ተርፋ አኃዙ ለግብር ቲሁ ወቀተልዎሙ። የቀሩት ግን ብላቲኖቹን ይዘው ገደሏቸው።

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ወኪያሁኒ እግዚአሙ ጸአሉ ።
 ለሱንም ነቀፋት ።
 ወተምዓ ንጉሥ ወፊኔወ ሐራ
 ሁ ይቅትልዎሙ ለእልክቱ ቀ
 ተልት ።
 ንጉሥ ተቈጥቶ ግደሏቸው ብ
 ሎ ጭፍራ ላከ ።
 ወቀተልዎሙ ።
 ገደሏቸው ።
 ወሀገሮሙኒ አውዓዩ በእሳት
 ሀገራቸውን አቃጠሉ ።
 ወእምዝ ያቤሎሙ ለአግብርቲ
 ሁ ከብከብዩሰ ድልው ውእቱ
 ከዚህ በኋላ ለብላቴኖቹ ሠርጉ
 ስ ተዘጋጅቷል ።
 ወባሕቱ ኢደለዎሙ ለእለ ዓሠ
 ርናሆሙ ።
 ነገር ግን ላደምናቸው አላደላ
 ቸውም አላቸው ።
 ሐፋኬ እንከ ውስተ መራሀብ
 ት ወእናቅጽ ወክሎ ዘረከብ
 ከሙ ጸውዑ ሊተ ውስተ ከብ
 ከብ ።
 እኒያ አይሆንም ካሉ ወደ አ
 ደባባይ ወጥታችሁ ክፋውንም
 በኅውንም ጠርታችሁ ይዛች
 ሁ ኑ አላቸው ።
 ወወጊአሙ እሙንቱ አግብር
 ት ውስተ ፍናው አስተጋብኡ
 ኩሎ ዘረከቡ እኩያን ወኄራነ
 ወደ አደባባይ ወጥተው ክፋ
 ውንም በኅውንም ያገኙትን
 ጠርተው ይዘው መጡ ።
 ወመልዓ ቤተ በዓል እምእለ
 ይረፍቁ ።
 ከተቀመጡት የተነሣ የሠርግ
 ቤት መላ ።
 ወበዊያ ንጉሥ ይርአዮሙ ለ
 እለ ይረፍቁ ረከበ በሀዩ ዘእ
 ለብሰ ልብሰ መርዓ ።

፲፩ ንጉሥ ከሠርግ ቤት ገብተው
 የተቀመጡትን ሊያያቸው በገ
 ባ ጊዜ የሠርግ ልብሰ ያለበሰ
 አንድ ሰው አገኘ ።
 ወደቤሎ አርክዩ ለምንት ቦእ
 ከ ገዩ ዘኢለበስከ ልብሰ መ
 ርዓ ።
 ወዳጄ የሠርግ ልብሰ ያለበስሀ
 ከሠርግ ቤት ለምን ገባህ አ
 ለው ።
 ወተራጽመ ውእቱ ብእሰ ።
 ያሰው ምላሽ አጣ ። ሐተታ ባ
 ጣ በቸግረኝ አይለውም ቢሉ
 ያነኑ ከውሀ ባደረስከው ይለ
 ዋልና ።
 ወእምዝ አዘዘሙ ንጉሥ ለአ
 ግብርቲሁ ይዕሥርዎ እዴሁ ወ
 እገሪሁ ወያውፅእዎ ውስተ ጸ
 ናፌ ጽልመት ። ማቴ ፳፻፲፫
 ፲፫ ከዚህ በኋላ እጁን እግሩን አ
 ሥራችሁ ወደጽኑ ጨለማ አ
 ውጡት ።
 ኅበ ሀሎ ብከይ ወሐቅዩ ስንን
 ልቅሶ ጥርስ ቁርጥማት ወዳለበ
 ት ቦታ ብሎ ብላቴኖቹን አዘ
 ዛቸው ።
 እስመ ብዙኃን እሙንቱ ጽው
 ዓን ።
 የተጠሩ የቀሩ ብዙ ናቸውና
 ለምንት ቦእከ ገዩ ።
 ወኅዳጣን ኅሩያን፣ የተጠ
 ሩ የተመረጡ ጥቂት ናቸው
 ና፣ እሥሩ እደዊሁ ወእገሪሁ
 በል ። አንድም ትመስል መን
 ግሥተ ሰማያት ብለህ መልስ
 መንግሥተ ሰማይ አብ ለልጄ
 ሥጋዊን ያደረገ ንጉሥን ይ
 መስላል ማለት እሱ ነው ። ወ
 ፈነወ አግብርቲሁ፣ ትንቢት የ

ተነገረላቸውን በአሪት፣ ተስፋ
 መስቀል የተነገረላቸውን በወ
 ንጌል ያሳምኑ ዘንድ አስተም
 ሩ ብሎ ዓበይተ ነቢያትን ሐዋ
 ርያትን ላከ ። ወዓበዩ፣ አናምን
 ም አሉ ። ወዳግመ ፈነወ ካል
 ዓነ አግብርተ፣ ለዓበይተ ነቢያ
 ት ካልዓን የሚሆኑ ደቂቀ ነቢ
 ያትን ለሐዋርያት ካልዓን የሚ
 ሆኑ ፫ አርድእትን፣ ትንቢት
 የተነገረላቸውን በአሪት፣ ተስፋ
 መስቀል የተነገረላቸውን በወ
 ንጌል አሳምኑ ብሎ ላከ ። ፍሁ
 ምሳህዩ አስተዳሎኩ፣ አሪትን
 ወንጌልን ሠርቻለሁ፣ ወክሎ
 ድልው፣ በአሪት በወንጌል ጥ
 ቃቅኑ ደጋጉ ታምራት ይደረ
 ጋል ። ንው ውስተ ከብከብዩ፣
 በአሪት በወንጌል እመኑ ብላ
 ችሁ አስተምሩ ብሎ ላካቸው
 ወእሙንቱስ ተሐዩዩ፣ እሳቸው
 ግን ቸል ብለው ሂደው ቦ ዘ
 ሐረ ውስተ ገራህቱ፣ እርሻች
 ሁን ተዉ የምትል ሕግ አን
 ሻም ብሎ ወደ እርሻው የሄ
 ደ አለ ። ቦ ዘሐረ ውስተ ተ
 ግባሩ፣ ንግዳችሁን ተዉ የም
 ትል ሕግ አንሻም ብሎ ወደ
 ንግዳ የሄደ አለ ። ወቦ ዘሐረ
 ውስተ ዓፀደ ወይኑ፣ ወይናችሁ
 ን ተዉ የምትል ሕግ አንሻም
 ብሎ ወደወይን ጥበቃው የሄደ
 አለ የቀሩት ግን ዓበይተ ነቢያ
 ትን ደቂቀ ነቢያትን ሐዋርያት
 ን ፫ አርድእትን ይዘው ገደሏቸ
 ው ወኪያሁኒ ጸዓሉ ። እሱንም
 እሩቅ ብእሰ አሉት ። ወተም
 ዓ ንጉሥ፣ ጌታ ፈርዶ ነቢያት
 ን በገደሉ ነገሥተ ፋርስን፣ ሐዋ
 ርያትን ፫ አርድእትን በገደሉ ነ

የግቴዎስ ወንጌል ።

ገሥተ ሮምን አስነሥቶ አጠፋ
 ቸው ወሀገሮች አውለዩ፤ ሀገ
 ራቸውንም በእሳት አቃጠሉ ።
 ወእምዝ ይቤሎሙ ከብካብዩ
 ሰፊድልው፤ ሕጉስ ተሠርቷል
 ወባሕቱ ኢደለምሙ ለእለ ዓ
 ሠርናሆሙ። ትንቢት ተስፋመ
 ስቀል ላናገርንላቸው አልሆነ
 ላቸውም እንጅ። ሑሩኬ ውስ
 ተ መራሀብት፤ በፀቱ መግዝን ዙ
 ራችሁ አስተምራችሁ ያገኛች
 ሁትን በእሪት በወንጌል አሳም
 ኑ። ወወዲሁሙ ውስተ ፍናው
 ባራቱ መግዝን ዙረው አስተም
 ረው በእሪት በወንጌል አሳመ
 ኑ። እኩያን ወኔራ፤ እኩያን አ
 ምነው ተጠምቀው ሥራ ያል
 ሠሩ ናቸው ኔራን አምነው
 ተጠምቀው ሥራ የሠሩ ናቸ
 ው። ወመልዓ ዜተ በዓል እ
 ምእለ ይረፍቱ፤ ከምዕመናን ብ
 ዛት የተነሣ መንግሥተ ሰማ
 ያት መላች። መምላትስ የለም
 ብዛታቸውን መናገር ነው እን
 ጅ ወበዊዎ ንጉሥ ያመኑትን የ
 ተጠመቀትን በተመራመራቸው
 ጊዜ ረከበ ብእሴ ዘኢሉብሰ ል
 ብሰ መርዓ ። አምኖ ተጠም
 ቆ የክርስቲያን ሥራ ያልሠራ
 ሰው አገኘ ። ወይቤሎ አርክዩ
 ለምንት ባእከ ዘኢሉብሰ ልብ
 ሰ መርዓ ። መፍቀሪ ሰብእ ነው
 ና አርክዩ ይለዋል ወዳጅ የክ
 ርስቲያን ሥራ ላትሠራ ለምን
 አመንኩ ተጠመቅሁ አልሀ አ
 ለው ። ወተረጽመ ምላሽ አጣ
 ባሕርዩ ይኮማ ቢሆን ዓይቻለ
 ኝ አይሰውም ቢሉ ያኑ ከመ
 ምሀረ ንስሐህ ባደረሰኸው ይ
 ለዋልና ። ወእምዝ አዘዘሙ ን

ጉሥ ለአግብርቲሁ ። ከዚህ በ
 ኋላ መላእክትን ከመንግሥተ
 ሰማይ በአፍአ ጽኑ ፍዳ ወዳለ
 በት ወደ ገሃነም አውጡት
 አላቸው ። እስመ ብዙኃን ጽ
 ውዓን ። እንዳለፈው በል ።
 ፲፭ ወእምዝ ሑሩ ፈሪሳውያን ወ
 ተማክሩ ከመ ያስሕትዎ በቃሉ
 ማር ፲፪ ፲፫ ። ሉቃ ፳ ፳ ።
 ፲፮ ከዚህ በኋላ ፈሪሳውያን ሂደ
 ው በነገር ሊያስቱት መከሩ ።
 በእንተ ዘከመ ይደሉ ውሂበ ጸ
 ባሕት ለቋሣር ።
 ፲፯ ወፈንወ ጎቤሁ አርዳኢሆሙ
 ምስለ ሰብእ ሂሮድስ ።
 ፲፰ ብላቴኖቻቸውን ከሂሮድስ ብላ
 ቴኖች ጋራ ላኩ በሀገር የሊቀ
 መጣኔ ወምበር እንዲኖር ያገር
 ምዝክር ሹማምት አሉና ። አ
 ንድም ብላቴኖቻቸውን የሂሮ
 ድስ ብላቴኖች ነን በሉ ብለው
 ላኩ ።
 ወይቤልዎ ሊቀ ነአምር ከመ
 ራትዕ አንተ ።
 መምር አዋቂ ቅን እንደሆን
 ሀ እናውቃለን ።
 ወበጽድቅ ትጫህር ፍኖተ እ
 ግዚአብሔር ።
 በውነት ወንጌልን እንድታስተ
 ምር ።
 ወኢተሐስብ መነሂ ።
 ማነንም ማነን እንዳትፈራ ። ወ
 ኢየሱስክ መኑሂ ይላል ማን
 ም ማን እንዳያሳፍርህ ።
 ወኢታደሉ ለገጸ ሰብእ ።
 ፈት አይተህ እንዳታደላ እናው
 ቃለን ።
 ፲፯ ንግረነኬ ዘይረትዕ ።
 ፲፰ የሚገባውን ንገረን ።

ይከውነሁ ነሀብ ጸባሕተ ለ
 ንጉሥ ።
 ለቋሣር ግብር መስጠት ይገባ
 ናል ።
 አው አልቦ ።
 ወይም አይገባንም አሉት ፤ ሐ
 ተታ ይገባል ቢላቸው የእግዚ
 አብሔር ወገን ነኝ ይላል ለእ
 ግዚአብሔር የሚገባውን ለቋ
 ሣር ስጡ አለን ለማለት፤ አይገ
 ባም ቢላቸው ከቋሣር ለማጣ
 ላት ነው።
 ፲፱ ወአእመሮሙ እግዚአ ኢየሱስ
 ስ እከዮሙ ።
 ፲፳ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተ
 ንክላቸውን አውቆባቸው፤ ሚ
 ኖሙ ይላል አብነት እከዮሙ
 ማለት ነው።
 ወይቤሎሙ ምንተ ታሚክቶኒ
 አመደልዋን።
 እናንት ግብዘች ለምን ትፈት
 ኑኛላችሁ።
 ፲፲ አርእዩኒ አላደ ዲኖሩ።
 ፲፫ ቅርፁን አሳዩኝ አላቸው።
 ወአምጽኤ ሎቱ ዲኖረ።
 ፳ አመጡለት።
 ፳ ወይቤሎሙ እግዚአ ኢየሱስ
 ዘመኑ ዝንቱ መልክኤ ወመ
 ጽሐፍ።
 ቅርፁ መጽሐፍ የማነው አላ
 ቸው።
 ፳፩ ወይቤልዎ ዘቋሣር።
 የቋሣር ነው አሉት ። ሮሜ
 ፲፫ ፯።
 ፳፪ ወይቤሎሙ ዘቋሣር ሀቡ ለቋ
 ሣር፤
 የቋሣርን ለቋሣር ስጡ።
 ወዘእግዚአብሔር ለእግዚአብ
 ሔር ።
 የእግዚአብሔርንም ለእግዚአ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ብሔር ስጡ አላቸው ምልኝ
 ተ ንብብ ነው። አንድም የንጉ-
 ሥ የሆነ እንደሆነ ስመ ንጉ-
 ሥ ይጻፍበታል ሥዕል አንበ
 ሳ ይቀርጹበታልና የቋሣርን ለ
 ቋሣር ስጡ አለ። የእግዚአብሔ-
 ር የሆነ እንደሆነ ስመ አምላ
 ክ ይጻፍበታል ሥዕል ኪሩብ
 ይቀረጽበታልና የእግዚአብሔ-
 ርን ለእግዚአብሔር ስጡ አለ።
 አንድም በተንኮል መጥተዋል
 መጠነ አራት እድ ይላታል ብር
 የምታህል ናት ባንድ ወገን
 ስመ ንጉሥ ጽፈው ሥዕል አ
 ንበሳ ቀርጸው ባንድ ወገን
 ስመ እግዚአብሔር ጽፈው ሥ
 ዕል ኪሩብ ቀርጸው ይዘው
 መጡ። ዘቋሣር ያለን እንደሆነ
 ዘእግዚአብሔር ይላልሳ ዘእግ
 ዚአብሔር ያለን እንደሆነ ዘቋ
 ሣር ይላልሳ ብለን ምላሽ እናሳ
 ጣዋለን ብለው ነው። እሱም በ
 መጡበት ይጨነቁበት ብሎ የ
 ገራ የቀኙን አንድ ጊዜ ተናገረ
 ው። እንዳይለዩት የማይለዩ ነው
 ከእሳትም ቢያገቡት ሁሉም ይ
 ጠፋል። አንድም አርአያ ቋሣር
 ሰውነታችሁን ለቋሣር አስገዡ
 አርአያ እግዚአብሔር ሰውነታ
 ችሁን ለእግዚአብሔር አስገዡ
 አንድም አፍአዊ ሰውነታችሁ
 ን ለቋሣር አስገዡ ውሳጣዊ
 ሰውነታችሁን ለእግዚአብሔር
 አስገዡ።

ጸጂ ወሰሚያው አንክሩ ወኃደግም
 ወኃለፋ።

ጸጂ ምላሹን ሰምተው አድንቀው
 ትተውት ሄዱ።

በእንተ ሰዱቃውያን ወትንሣኤ
 ምውታን ።

ጸጅ ወበይለት፣ ዕለት መጽኤ ኅቤሁ
 ሰዱቃውያን እለ ይብሉ አልቦ
 ትንሣኤ ሙታን። ግብ ጸጅ ፩።

ጸጅ በዚያች ቀን ትንሣኤ ሙታን
 የለም የሚሉ ሰዱቃውያን
 መጡ።

ጸጆ ወተስእልም እንዘ ይብሉ።
 ዘዳግም ጸጅ ፭። ማር ፲፪ ፲፱፤
 ሉቃስ ፳ ፳፭።

ጸጆ እንዲህ ብለው ጠየቁት፡
 ኦሊቅ ሙሴ ጸሐፊ ለነ ለእመ
 ሞተ እኩሁ እንዘ አልቦ ው-
 ሉድ ያውስብ ብእሲተ እኩሁ
 ወያቅም ዘርዓ ለእኩሁ።
 መምር ሆይ ወንድሙ ልጅ ሳ
 ይወልድ ቢሞት ታናሽ ወንድ
 ሙ አግብቶ ስሙን የሚያስጠ
 ሬ ልጅ ይውለድለት ብሎ መ-
 ጸጅ ሴ ጽፎልናል። ወኃለወ።

ጸጅ ኅቤነ ኚቱ አኃው። ሰባት
 ወንድማማች ከኛ ዘንድ ነበሩ።
 ወዘይልሕቅ አውሰበ ወሞተ እ
 ንዘ አልቦ ውሉድ።
 ታላቁ ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይ
 ወልድ ሞተ፣ ወኅደገ ብእ
 ሲቶ ለእኩሁ። ሚስቱን
 ለወንድሙ ተወለት። ሐተታ የ
 ምትገባው ስለሆነ እንዲህ አለ።

ጸጂ ወከግሁ ካዕበ ካልዑኒ ወሣል
 ሱኒ እስከ ኚቲሆሙ አውሰብዋ
 ጸጂ እንደዚህም ሁሉ አንዱ እየ
 ሞተ አንዱ እየተተካ ሰባቱ ሁ-
 ሉ አገቧት።
 ወኢኃደጉ ውሉድ፣
 ሁሉም ልጅ ሳይወልዱ ሞቱ፣
 ጸጂ ወድኅረ ነሎሙ ሞተት ይለቲ
 ብእሲት፣

ጸጂ ከእሳቸው በኋላ እሱም ሞ
 ተች።

ጸጅ ወአመ ይትንሥኤ እንክ ምው-
 ታን ለመኑ እምኚቲሆሙ ትከው-
 ን ብእሲተ።

ጸጅ ሙታን በሚነሡበት ጊዜ ከሰ
 ባቱ ለማን ትሆናለች።
 እስመ ነሎሙ አውሰብዋ
 መላው አግብተዋታልና፤ ሐተ
 ታ ሰዱቃውያን ትንሣኤ ሙታ
 ን የለም ይላሉ፤ ፈሪሳውያን
 ግን ትንሣኤ ሙታን አለ እ
 ንደ ገና ከሚስቶቻችን ከል
 ጆቻችን ጋራ እንኖራለን ይላ
 ሉ፤ ትንሣኤ ሙታን ካለ ለማ
 ናቸው ትገባለች ይሏቸዋል ለ
 መላው ያሏቸው እንደሆነ ዓ
 ለመ ገመት ናታ ያሏቸዋል
 ላንዱ ያሏቸው እንደሆነ ዓለ
 መ ግፍዕ ናታ በወደሁ ሥራ
 ት ይሠራባቸው በወዲያው ይ
 ከለክልባቸው እያሉ ምላሽ ያ
 ሳጧቸዋል እንደነዚያ መስሏቸ
 ው ጌታን ይጠይቁታል እሱም
 ይመልስላቸዋል። አንድም ብእ
 ሲት ይህን ዓለም ሰባት እስከ
 ምጽአት የሚነሡት ነገሥታት
 ናቸው፤ በፍጹም ተናገራቸው።
 እስመ ኅራልቁ ሰባት በሳብ እ
 ብራያውን ፍጹም ውለቱ እን
 ዲል።

ጸጂ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ፤
 ጸጂ ጌታ መለሰ።
 ወይቤሎሙ ስሕትክሙ በኢያ
 እምሮ መጻሕፍት።
 የስነ ፍጥረትን ነገር የሚናገር
 መጽሐፍን ባለማወቅ።
 ወኢኃደሉ እግዚአብሔር ።
 እምጻኤ ዓለማትንቱን ባለማወ
 ቅ በደላችሁ። ሐተታ እያስነሳ

የማቴዎስ ወንጌል ።

ም ይሉታል እንጂ አልፈጠረም ይሉታል ቢሉ ጥንቱን አካል ያለውን አካል ሰጥቶ አያስነግም ካሉት ይህን ዓለም እምነብ አልቦ አምጥቶ አልፈጠረም ያሰኝ ባቸዋልና። አንድም ስሕተክሙ ብለህ መልስ ። የትንሣኤ ሙታንን ነገር የሚናገሩ መጻሕፍትን ባለማወቅ ። ወኢኃይለ እግዚአብሔር ። የጌታችንን ትንሣኤ ባለማወቅ በደላችሁ።

ሐተታ፣ ሙታን አይነውም ብለዋል እንጂ ጌታን አልተነሣም ብለዋልን ቢሉ፣ ሙታን አይነውም ካሉ ጌታ አልተነሣም ማለት ነውና።

፴ አመስ የሐይወ. ምውታን አይወስቡ ወኢያትቀሰቡ።

፴ ሙታን በሚነሱበት ጊዜ አያገቡም አይጋቡም። አላ ከመመላእክተ እግዚአብሔር ይከውኑ እሙንቱ በሰማያት፣ እንደ መላእክት አንድ ወገን ሆነው በመንግሥተ ሰማይ ይኖራሉ እንጂ።

፴፩ ወበእንተ ትንሣኤ ሙታንስ አያንበብክሙኑ ዘተብህላ ለክሙ እምነብ እግዚአብሔር ዘይቤ

፴፪ እነ እግዚአብሔር አምላክ አብርሃም ወአምላክ ይስሐቅ ወአምላክ ያዕቆብ።

፴፫ ትንሣኤ ሙታንን እንዳለ ለማጠየቅ የአብርሃም የይስሐቅ የ

፴፬ ያዕቆብ አምላክ እኔ ነኝ ብሎ እግዚአብሔር ለሙሴ የነገረውን አልተመለከቱትሁምን አላወቃችሁምን። ወእግዚአብሔር ለኢካነ አምላክ ምውታን አላ አምላክ ሕያዋን። እግዚአብሔር ግን የሕያዋን

አምላክ ነው እንጂ ነበሩኝ ሞቱብኝ ለማለት የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብ አምላክ ነኝ አላቆም ። በነፍስ ሕያዋን ናቸውና ። ይቀድሱታልና እንዲያስነግቱው ያውቃልና እንዲህ አለ ። ሐተታ ይህች ዓለም ዛሬ በሰባቱ ዕለታት ትመገባለች ፤ ላ እንደምን ናት ቢሉት ፤ ላስ መዓልተና ሌሊት ክረምትና በጋ ብርሃንና ጨለማ የሉም እንደ መላእክት አንድ ወገን ሆነው ይኖራሉ ብሏቸዋል። ዛሬ ሥጋና ነፍስ ይሳሳባሉ ፤ ላ እንደምን ይሆናሉ አሉት ፤ ላስ መሳሳብ ያለም ዓለሙም ዓለሙ ነፍስ ነው ሥጋም ነፍስን መስላ እንደ መላእክት ሆነው ይኖራሉ አላቸው። ዛሬ ሥጋዊውን ከንጉሥ እስከ ኳደሬ እስከ አቅራቢ፣ መንፈሳዊውን ከሊቀ ጳጳስ እስከ ዓፃዊ ፕፕላት ባለው አድሮ ይመግባል። ፤ ላ እንደምንው ቢሉት ። ፤ ላስ ገገና ተገገፍ የለም። ወእስክብም ለውለቱ ሰይፍ ውስተ መካኑ እንዲል። ገገው አንድ እሱ ነው። እንደ መላእክት አንድ ወገን ሆነው ይኖራሉ አላቸው።

፴፫ ወሰሚሆሙ ሕዝብ አንከሩ ም፴፫ ሕሮቶ ። ሕዝቡ ሰምተው ትምርቱን አይነቁ።

በእንተ ዓቢይ ትእዛዝ እግዚአብሔር።

፴፬ ወሰሚሆሙ ፈሪሳውያን ከመፈጸሞሙ አፋሆሙ ለሰዱቃውያን ተጋብኑ ጎቤሁ ነሱ ሙ ጎቡረ።

፴፱ ሰዱቃውያንን ምላሽ እንዳላጣቸው ፈሪሳውያን ሰምተው ደስ ብሏቸው ባንድነት ወደሱ ተሰበሰቡ ። ሐተታ ቢስ የቢስ ቀን ክፉ የክፉ ቀን ብለው።

፴፯ ወተስእሎ ፩ ጸሐፊ እምነሆሙ ፴፮ ከሳቸው ወገን አንድ ጸሐፊ ማለት አዋቂ ነኝ የሚል ጠየቀው። እንዘ ያሚክሮ። ሲፈትነው።

፴፯ አሊቅ አይኑ ትእዛዝ ዓባይ በውስተ ኦሪት።

፴፰ መምር ደገኛው ትእዛዝ ማናቸው ነው። አንድም በኦሪት ማናቸው ትእዛዝ ይበልጣል አለው።

፴፯ ወይቤሎ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክክ በኩሉ ልብክ።

፴፯ እግዚአብሔርን በፍጹም ልቡናህ ሙደደው ያለው ነው። ወበኩሉ ነፍስክ። በፍጹም ሰውነትህ። ወበኩሉ ኃይልክ። በፍጹም ዕውቀትህ። ወበኩሉ ሕሊናክ። በፍጹም ሕሊናህ።

፴፰ ዛቲ ትእዛዝ ዓባይ ወቀጻሚት

፴፱ ደገኛዬቱ መጀመሪያዬቱ ትእዛዝ ይህች ናት። አንድም ቀዳሚሆሙ ለአሕዛብ አማሌቅ እንዲል። ፈጽሞ ደገኛዬቱ ትእዛዝ ይህች ናት።

፴፱ ወካልዕታሂ እንተ ትመስላ አፍቅር ቢጸክ ከመ ነፍስክ።

፴፻ ሁለተኛዬቱም አፍቅር በማለት ዋጋ በማሰጠት የምትመስላት ፍቅር ቢጽ ናት።

፵ ወበእላ ዩቲ ትእዛዝ ተሰቅሎ ኦሪት ወነበያት።

፵ በኒህ በሁለቱ በፍቅር ቢጽና

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

በፍቅር አግዚአብሔር አሪት ነበያት ተጠብቀው ይኖራሉ ። ሐተታ ሁለቱ እንደ ሁለቱ ፍንጅ ስምንቱ እንደ ስምንቱ ጠገግ ሁኔታ።

በእንተ መሢሕ ወልደ ዳዊት

ግጹ ወእንዘ ጉቡዓን ፈሪሳውያን ተ ስእሎሙ እግዚእ ኢየሱስ።

ግጹ ፈሪሳውያን ባንደኅት ተሰብ ስበው ሳሉ ጌታ ጠየቃቸው

ግጹ እንዘ ይብል ምንተ ትብሉ በእንተ ክርስቶስ።

ግጹ የክርስቶስን ነገር ምን ትና ገራላችሁ ብሎ።

ወልደ መኑ ውለቱ፣ የማን ልጅ ነው።

ግጹ ወይቤልም ወልደ ዳዊት።

ግጹ የዳዊት ልጅ ነው አሉት።

ግጹ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ በእር እንከ ለሊሁ ዳዊት በመ ንፈስ ቅዱስ ይቤ ይቤሎ እግ ዚእ ለእግዚአየ ንበር በየማ ንዩ።

ግጹ ልጅማ ከሆነ ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ እግዚአየ እብ እግዚእ የ ወልደን በቀኝ ማለት በዕሪ ናዬ ኑር አለው እንደምን አለ። እስከ አገብሎ ለጸላእትከ ታ ሕተ መከየደ እገሪክ። ጠላቶችህን በእጅህ ጭብጥ በ እግርህ አርግጥ አድርጌ እስከ ስገዛለህ ድረስ። ጸላእት አይ ሁድ አጋንንት መናፍቃን ና ቸው። መከየደ እግር ያለው ሐዋርያት ሥልጣን መለኮት መስቀል ረድኤት ነው።

ግጹ ዘለሊሁ ዳዊት እግዚአየ ይቤ ሎ እር እንከ ይከውና ወልደ።

ግጹ ዳዊት ጌታዬ ያለው እንደም

ን ልጁ ይሆነዋል። ይህንንም ሊቁ በገኝ ኢክህደ ልደተ ሥ ጋሁ ዘእምዘርዓ ዳዊት ብሎ ታል። የአምላክነቱን ነገር ሲና ገር ነው እንጂ በሥጋ ከዳዊ ት መወለዱን አሉ ብሎት አ ይደለም ብሏል።

ግጹ ወአልቦ ዘክህለ አውሥኦተ ቃሉ ወአልቦ ዘተሀበለ ተስ እሎቶ ምንተኒ እምይአቲ። ዕ ለት።

ግጹ ከዚያች ቀን ጅምር ከዚያች ቀን ወዴህ ማንም ማን ሊ ጠይቀው ሊመልስለት የወ ደደ የደፈረ የለም።

በእንተ መደልዋን ፈሪሳውያን ምዕራፍ ፳፫።

ጹ ወእምዝ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለሕዝብ ወለአርዳ ኢሁ።

ጹ ከዚህ በኋላ ጌታ ለሕዝቡ ነገራቸው።

ጹ እንዘ ይብል ዲበ መንበረ ሙሴ ነበሩ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን። እገራ ፳ ሹ።

ጹ ጸሐፍት ፈሪሳውያን በሙሴ ወንበር ማለት በሙሴ መም ርነት አሉላችሁ።

፫ ክሎ ዘይቤሎክሙ ግዘሩ።

፬ ያዘዟችሁን ሁሉ ሥሩ። ወዘመሐሩክሙ ዕቀቡ።

ያስተማሯችሁንም ጠብቁ። ወዘከመ ምግባርሙስ ኢትግ በሩ።

እንደ ሥራቸው ግን እትሥሩ እስመ እመ ንቁ ይሚሁሩ ለ ባዕድ።

ለሌላ ያስተምራሉና ግበሩ ዕ ቀቡ።

ወኢይገብሩ።

እሳቸው አይሠሩትምና ኢት ግበሩ። አንድም ንግሩ እንጂ ግበሩ የለምና ኢትግበሩ በል

ወየግሥሩ የረ ዓቢየ ወክቡ ደ ወያሰክም ለሰብእ ዲበ መትከፍቱ። ሉቃ ፲፩ ግጹ ግበ ፲፭ ፲።

፱ ጽኑ ሸክም አሥረው ሰውን ተሸክም ይሉታል።

ወለሊሆሙስ ኢይለክፍዎ በ አጽባዕቶሙ ጥቀ።

እሳቸው ግን ስንኳን ሊሸከ ሙት በጣታቸው አይዳስሱ ትም። አንድም ወየግሥሩ። ጽኑ ሥራት ሠርተው ሰውን ጠ ብቅ ይሉታል። ወለሊሆሙስ እሳቸው ግን ስንኳን ሊሰሩ ት እንሠራዋለን ብለው አያስ ቡም።

፳ ወክሎ ምግባርሙ ዘይገብሩ ለዓይነ ሰብእ ይገብሩ። ዘኑል ፲፭ ሰፊ። ዘዳ ሸዳ ፲፫። ግር ፲፫ ሰፊ። ሉቃ ፲፩ ግጹ ጸ ግጹ።

፳ የሚሠሩት ሁሉ ለሰው ይም ሰል ነው።

ወይሰፍሐ ክርበታቲሆሙ።

እንደጎልጎታ ያለ አላቸው ያ ን ባደርባይ ዘርግተው ይታያሉ

ወየግብዩ አፕፋረ አልባሊሆሙ የልብሳቸውን ዘርፍ አስፍተው

ያስጥሉታል። ሐተታ ጌታ ሙ ሴን በልብሳችሁ ሰግያዊ ሐር

አስጥሉ ብሎታል ለጊዜው ሰግይ የሚመስል ቤከር ከፍ

ዩ አሻገርኋችሁ ሲል ነው ፍጻሜው ግን ሰግያዊ ሕግ ን ጠብቁ ሲል ነው ከሕግ

የግጥም ግንኙነት ፡

ይልቅ እኛ እንጠብቃለን ለማለት እሳቸው እያሰፉ የሚያስጥሉ ሁነዋል። አንድም አልፈው አልፈው ያስጥሉበታል እንደ ሱሲ መጠብር እንደ ተሽ መሪ መታጠቂያ እንደ መረሻት። አንድም ሆኑ ቃላትን በልብሳቸው ይጽፉ ነበር ከሰው ነታችን የተረፈው በልብሳችን አለ ለማለት ቁስ አፄ ምህርክ ድንግል ኢየሱስ ናዝሬዊ ብለው በልብሳቸው ጽፈው እንደነበረ፤

ጌ ወያራቅሩ ርእሰ ምርፋታት በውስተ ምሳሌት፤

ጌ በምሳም ጊዜ በላይ መቀመጥን ይወዳሉ ምንጣፍ መጨረያ ካለበት ወጥ ከተደራረበበት እንጀራ ከበዛበት ጽዋ ከሚጀመርበት ይህ ለጊዜው ጥቅም ያለበት ነው። ወንበረ ፍጽም በውስተ አዕዋዳት፤

ባደባባይ ፊት ለፊት መቀመጥን ይወዳሉና፤

ጌ ወተአምኖ በውስተ ምሥያጣት ባደባባይ እጅ ሊነሳቸው ሊያከብሯቸው ይወዳሉ፤

ወይበልዎሙ ሰብእ መምሕራን፤

መምሕራን ይሳቸው ዘንድ አንትሙሰኬ ኢትዕምዩ መምሕረ በዲባ ምድር፤ ያዕቲ ጆ

ጌ እናንተስ ምድራዊ መምር አይኑራችሁ፤

እስመ ጆዱ ውለቱ መምሕር ከሙ፤

መምሕራችሁ አንድ ሰማያዊ ክርስቶስ ነውና፤ ሐተታ ዲባ መንበረ ሙሴ ነበሩ ያለውን ማ

ፍረሱ ነው ቢሉ ያንም እንጂ መዘከመ ምግባርሙስ ኢትግበሩ ባለው አፍርሶታል፤ አንድም ለጣዖት ስገዱ ሃይማኖታችሁን ከዱ የሚል መምር አይኑራችሁ ሲል ነው ወሊትረስዩ ለክሙ አበ በዲባ ምድር። ሚልክ ጆ ጌ።

ጌ ምድራዊ አባት አይኑራችሁ፤ እስመ ጆ ውለቱ አቡክሙሰ ሰማያዊ፤

አባታችሁ አንዱ ሰማያዊ ክርስቶስ ነውና፤ ሐተታ አክብር አባክ ወአመክ ይል የለም ቢሉ ከአክብርተ አብ ወእም አክብርተ እግዚአብሔር እንዲበልጥ ለማጠየቅ፤ አንድም ለጣዖት ስገዱ የሚል አባት አይኑራችሁ ሲል ነው፤ ዘኢሩደገ አባሁ ወእም ኢይክል ይጸመደኒ እንዲል፤

አንትሙሰ አኃው ከልክሙ እናንተስ ወንድማማች ናችሁ ወኢትዕምዩ እግዚአ በዲባ ምድር፤

ጌ ምድራዊ ጌታ አይኑራችሁ፤ ሐተታ ዘቄሣር ሀቡ ለቄሣር ብሎ የለም ቢሉ፤ ያንም እንጂ ወዘእግዚአብሔር ለእግዚአብሔር ባለው አፍርሶታል

አንድም ለጣዖት ስገዱ ሃይማኖታችሁን ከዱ የሚል ጌታ አይኑራችሁ ሲል ነው፤

እስመ ጆዱ ውለቱ እግዚአክሙ ክርስቶስ፤

ሰማያዊ ጌታችሁ አንድ ክርስቶስ ነውና።

ጌ ወበሕቱ ዘይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ግቢዩ ይኩንክሙ ገብረ፤

ጌ እናንተ ወገን በላይ ሊሆን

የወደደ አገልጋይ ይሁናችሁ ወዘይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ሊቀ ይኩንክሙ ላዕከ። ገገር ሊሆን የወደደ ተገገር ይሁናችሁ።

ጌ እስመ ዘአዕበየ ርእሰ የኃሥር ሉቃ ጌ ጌ።

ጌ ራሱን ያከበረ ይሞረዳልና። ወዘአትሐተ ርእሰ ይክብር ራሱን ያሞረደ ይክብራልና።

ጌ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ ውያን።

ጌ ጸሐፍት ፈሪሳውን እናንተ ግብዞች ወዮላችሁ።

እለ ትበልሱ አብያተ መበለታት በምክንያተ አንኖ ጸሎትክሙ።

አብዝተን እንጸልያለን በማለት ምክንያት የድሆችን ገንዘብ የምትበሉባቸው። ማዕዜመ እገብር ጌተ ለርእስዩ ያጠርያ ጌተ እምጽድቀ ዘእሆን እንዲል፤ አብዝተው ሲጸልዩ ያዩዋቸው እንደሆነ የባሎቻችን ነፍስ ያስምሩልናል ልጆቻችን ያሳድጉልናል እያሉ ይሰጧቸዋልና።

ወበእንተ ዝንቱ ትረከቡ ዙን ኔ ፈድፋደ፤

ስለዚህ ጽኑ ፍጻ ትቀበላላችሁ

ጌ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ ሳውያን መደልዋን።

ጌ እናንተ ግብዞች ወዮላችሁ። እስመ ተዓዕወ መንግሥተ ሰማያት ቅድመ ገዢ ለሰብእ፤

በሰው ፊት መንግሥተ ሰማያን ትዘገቡታላችሁና። አብነት ሁናችሁ እንጸይገቡ ታደርጓቸዋላችሁ ማለት ነው።

አንትሙሂ ኢትበው።። እናንም አትገቡ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ወለእላሂ ይበውው ትክልዕም ሙ በዊእ።
 የሚገቡትንም አብነት ሁኖች ሁ እንዳይገቡ ታደርጓቸዋላችሁ።

፲፮ አሴ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ ሳውያን መደልዋን።
 እናንተ ግብዞች ወዮላችሁ። እስመ ተዓውዱ ባሕረ ወዩብ ስ ከመ ታጥምቁ አሐደ ፈላሴ ትግዝሩ ሲል ነው ከጣዎት ከ ኃጢአት ፈልሶ የመጣውን ትገዝሩ ዘንድ የብሱን በእግር ባሕሩን በሐመር ትዞራላችሁና፤ ወተጠሚቆ ትሬስይዎ ወልደ ገሃነም።
 የገሃነም ልጅ ማለት ከተገዘረ ም በኋላ ተማልታችሁት ገሃነም ትወርዳላችሁ።

፲፯ አሴ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ ውያን አምሀርተ ዕውራን።

፲፰ አምርሀት ይላል የዕውሬሄ አ አምሮ መሪዎች መምሮች ወዮላችሁ።
 እለ ትብሉ ዘመሀለ በቤተ መቅደስ ይጌጌ።
 በቤተ መቅደስ በ.ምል ዕዳ አ ይሆንበትም የምትሉ።
 ወዘሰ መሀለ በወርቀ ቤተ መቅደስ ኢይጌጌ።
 በመባው በ.ምል ግን ዕዳ ይሆንበታል የምትሉ።

፲፱ ዓብዳን ወዕውራን።

፲፻ እናንተ አላዋቆች ሰነፎች። ዓይ የዓቢ። ማን ይበልጣል። ወርቅ። ወርቅ ይበልጣልን ወሚሙ ቤተ መቅደስ ዘይቁድሶ ለወርቅ። ወይም ወርቁን የሚያክብረው

ቤተ መቅደስ ይበልጣልን። አክኑ ቤተ መቅደስ ዘይቁድሶ ለወርቅ። ወርቁን የሚያክብረው ቤተ መቅደስ ይበልጥ የለምን።

፲፳ ወዘመሐለ በምሥዋዕ ኢይጌጌ

፲፳፩ በምሥዋዕ ባለ በታቦቱ የማለ ዕዳ አይሆንበትም ትላላችሁ ወዘሰ መሐለ በጽንሐሕ ዘላ ዕሴው ይጌጌ ትብሉ። በመሥዋዕቱ የማለ ግን ዕዳ ይሆንበታል ትላላችሁ።

፲፳፪ እዓብዳን ወዕውራን።

፲፳፫ እናንተ አላዋቆች ሰነፎች። መኑ የዓቢ። ማን ይበልጣል። ጽንሐሕኑ ወሚመ ምሥዋዕ። መሥዋዕቱ ይበልጣልን ወይስ ታቦቱ ይበልጣል። አክኑ ምሥዋዕ ዘይቁድሶ ለውላቱ ጽንሐሕ። መሥዋዕቱን የሚያክብረው ታቦቱ ይበልጥ የለምን። ከታቦትና ከመሥዋዕት ማን ይበልጣል ቢሉ። እስኪለወጥ ታቦት ይበልጣል ከተለወጠ በኋላ ግን ጳነው ከደሙ ደሙ አይበልጥም ከታቦትና ከመስቀል ማን ይበልጣል ቢሉ በሀገራቸው ሜሮን ይቀበሉና ሁሉም እኩል ነው። በሀገራችን ግን ሜሮን አይቀበምና ታቦት ይበልጣል መስቀል ይንሳል።

፳ ስኬ መሐለ በምሥዋዕ መሐለ ቦቱ፤

፳፩ በታቦቱ የማለ በታቦቱ ማለ ወበኩሉ ዘይነብር ዲቤሁ። በታቦቱ ላይ ባለው ሁሉ ማለ

፳፪ ወዘሂ መሐለ በቤተ መቅደስ መሐለ ቦቱ።

፳፫ በቤተ መቅደስ የማለ በቤተ መቅደስ ማለ። ወመሐለ በኩሉ ዘይነብር ውስቴ። በቤተ መቅደስ ውሥጥ ባለው ሁሉ ማለ።

፳፬ ወዘሂ መሐለ በሰማይ መሐለ መንበሮ ለእግዚአብሔር።

፳፭ በሰማይ የማለ በኩላት ማለ። ወበዘይነብር ዲቤሁ። በሰማይም ባለው ማለ፤ አንድም ዘሂ መሐለ ብለህ መልስ። በትስብእት የማለ በትስብእት ማለ ወበዘይነብር ዲቤሁ ተዋህዶትም ባለው በመለኮት ማለ። ወዘሂ መሐለ በሰማይ፤ በመለኮት የማለ በመለኮት ማለ ወበዘይነብር ዲቤሁ፤ ተዋህዶትም ባለ በትስብእት ማለ።

፳፮ አሴ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ ውያን መደልዋን እለ ታብውኩ አሥራተ እደሁ ለአዛብ። ሉቃ ፲፩ ማጅ

፳፯ ያብሽ፤ ወለሲላን፤ የድንብላል ወለከሙን። ፈጦ። አንድም የባሕር ከሙን ካሥር አንድ የምትሰጡ። ውጎደግሙ ዘየዓቢ ትእዛዛተ ኦሪት። በኦሪት የታዘዘውን ደገኛውን ትእዛዝ የምታስቀሩ። ፍትሐ። ፍርድን ማለት ዘቋሣር ሀቡ ለቋሣር ያለውን ወጽድቀ። ምጽዋተ እበድር እመሥዋዕት ያለውን። ወሃይማኖተ። ወዘእግዚአብሔር ለእግዚአብሔር ያለውን የምታስቀሩ። ዘኒ መፍትሔ ትግዝሩ።

የግድብ ወንጌል።

ይህንን ልታደርጉ ይገባል ማለት ደግሞን ልትሰጡ ይገባል ወገክተኒ ኢትዮጵያ። ያንንም አትተዉ ማለት ጥቃቅኑንም አታስቀሩ።

ጸ፬ አምርሀተ ዕውራን እለ ጸጹተ ትነጥፋ።

ጸ፭ ጥቃቅኑን ካሥር አንድ አጥር ታችሁ የምትሰጡ። ወይ ነጥፎሙ ለደቂቀ ሌዊ እንዲል ወገመለሰ ትውሳጡ፤ ታላላቁን ሠውራችሁ የምታስቀሩ ወዮላችሁ።

ጸ፮ አሌ ለከሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ ውያን መደልዋን እለ ተሐጽብዎ ለጽዋዕ ወለጸሕል እንተ አፍአሁ።

ጸ፯ ዓሕል ጽዋውን ውጭውን የምታጥቡት ግብዞች ወዮላችሁ ወእንተ ውሥጡሰ ምሉዕ ሐይደ ወትእግልተ፤ በውሥጥ ግን ቅሚያን የተመላ ነው። በእስቦ ደነስ በመማለጃ ሰርቀው ቀምተው ያመጡ ታልና፤ አንድም በዚህ የመጣውን ይበሉበታልና፤

ጸ፲ አፈሪሳዊ ዕውር ቅድመ ሕጽቦ ለዕዋዕ ወለጸሕል እንተ ውሥጡ።

ጸ፳ አንት አላዋቂ ፈሪሳዊ ዓሕል ጽዋውን አስቀድመህ ውሥጡን አጠበው። ከመ ይኩን ንጹሕ እንተ አፍአሁኒ። በአፍአም ንጹሕ ይሆን ዘንድ አንድም እለ ጸጹተ ትነጥፋ ብለህ መልስ ጥቃቅኑን ኃጢአት አጥርታችሁ የምትናገሩ። ወገመለሰ። ታላላቁን ሠውራችሁ የምታስቀሩ። እለ ተሐጽብዎ የህል ጽዋ ሰውነታችሁን በአ

ፍአ ንጹሕ የምታደርጉ። ወእንተ ውሥጡሰ። በውሥጥ ግን ኃጢአትን የተመላ ነው ቅድመ ሕጽቦ፤ አስቀድመህ የህል ጽዋ ሰውነትህን በውሥጥ ንጹሕ አድርገው። ከመ ይኩን በአፍአም ንጹሕ ይሆን ዘንድ የሥጋ ንጽሕ ለነፍስ አይሆንም ነፍስ የነፃች እንደሆነ ግን ለሥጋም ይተርፈዋል ቅዱሳን የበቁ እንደሆነ የነፍሳቸው ለሥጋቸው፤ የሥጋቸው ለልብሳቸው ተርፎት በልብሳቸው በመቋሚያቸው በጭራቸው ከመፈወስ ይደርሳሉና።

ጸ፻ አሌ ለከሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ ውያን መደልዋን እለ ትመስሉ መቃብረ ግብሱሳን እለ እም አፍአህሙ ያስተርክዩ ሠናያን

ጸ፻፮ በአፍአ አገጣው የሚታዩ የተለሰኑ መቃብራትን የምትመስሉ ግብዞች ወዮላችሁ። ወእንተ ውሥጡሰ ምሉዕን አዕዕምተ ወኩሎ ርክሰ። ርክሰ ነገር ማለት በውሥጥ ግን እዝኑ ፈሶ ጋጥጥ ተበጣጥሶ አጥንቱ ተከስከሶ ሥጋው ተልከከሶ ለዓይን የሚያስከፋ ላፍን። የሚከረፋ ነገር ያለባቸውን መቃብራት የምትመስሉ።

ጸ፻፳ ከማሁኔ አንትሙኒ ትጹደቁ ለዓይነ ሰብእ።

ጸ፻፳፮ እኒያ በአፍአ አገጣው እንዲታዩ እናንተም በአፍአ ደጋግ መስላችሁ ትታያላችሁ። ወእንተ ውሥጥከሙሰ ምሉዕን አንትሙ ዓመፃ ወአድልዎ በውሥጥ ግን ኃጢአትን የተመላችሁ ናችሁ።

ጸ፻፲ አሌ ለከሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ ውያን መደልዋን እለ ተሐንጹ መቃብሪሆሙ ለነቢያት ወታሃንዩ ዝኅርሙ ለጸድቃን።

ጸ፻፲፮ ደጋግማ ካልሆኑ የነቢያትን መቃብር ያንጸሉ ይበሉን ብላችሁ የነቢያትን መቃብር የምታንጹ የጸድቃንን መቃብር የምታስጌጡ ግብዞች ወዮላችሁ ወትብሉ ሶበሰ ሀሎን በመዋዕለ አበጂን እምኢተሣተናን ምስሌሆሙ በክዲወ ደመ ነቢያት።

፴፬ ባባቶቻችን ዘመን ኑረንስ ቢሆን የነቢያትን ደም በማፍሰስ ከሳቸው ጋራ አንድ ባልሆነም ነበር ትላላችሁ።

፴፭ ናሁኔ ለሊከሙ ትከውኑ ስምዓ ከመ ደቂቆሙ አንትሙ ለቀተልቱ ነቢያት።

፴፮ ነቢያትን ለገደሉ ሰዎች ልጆቻቸው እንደሆናችሁ እነሆ ትመስክራላችሁ።

፴፯ አንትሙሂ ፈጽሙ መሥፈር ተ አበጂከሙ።

፴፰ እናንተም ከባቶቻችሁ የቀረውን ፈጽሙ። እጸንሆ ለአሞሬዎን እስከ አመ ይትፈጸም ኃጢአቱ እንዲል ። እሱስ አደዛቸውም እንዳይተውት ያውቃልና እንዲህ አለ እንጂ። የጌታ ሞት ለነቢያት ሞት ምልዓት እንደሆነ የውሉድም ኃጢአት ለአበው ኃጢአት መልዓት ይሆናል።

፴፱ ኦትውልደ አራዊተ ምድር እፎ ትክሉ እምሥጦ እምኮነኔ ነሃም። ማቴ ፫ ፯።

፵፫ እናንት የምድር እባብ ልጆች በገሃም ከሚመጣው ፍጻመ ዳን እንደምን ይቻላችኋል።

ወንጌል ዘማቴዎስ።

፴፱ ወበእንተዝ እነ እፌኑ ኅቤክሙ
 ፴፱ ሶበሰ ሀሎን የምትሉ ስለሆነ ስ
 ለዚህ ነገር ወደናንተ እልክለሁ
 ነበያተ፡ ፫ አርድዕትን
 ወሐዋርያተ ሐዋርያትን
 ወጠቡብተ። ሹማምንትን፡
 ወጸሐፍተ መምህራንን
 መተርጉማንን እልክለሁ።
 ቦ እምኔሆሙ ዘትቀትሉ፡ ከሳ
 ቸው ወገን የምትገድሉት አለ
 ወቦ እምኔሆሙ ዘትሰቅሉ።
 የምትሰቅሉት አለ።
 ወቦ እምኔሆሙ ዘትቀሥፉ ቦ
 ምክራብተክሙ። ቦም
 ከራባችሁ አግብታችሁ የም
 ትገርፉት አለ። ወትሰድድ
 ዎሙ እምሀገር ውስተ ሀገር።
 ከንዱ አገር ወዳንዱ አገር እስ
 ወጥታችሁ የምትሰዱት አለ።
 ፴፯ ከመ ይብጻሕ ላዕሌክሙ ደመ
 ከሎሙ ጸድቃን እምደመ አቤ
 ል ጸድቅ እስከ ደመ ዘክርያስ ወ
 ልደ በራክዩ ዘቀተልክምም በማ
 ዕክለ ቤተ መቅደስ ወምሥዋዕ።
 ዘፍ፱፱ ዕብ፩፱ ጳጳሕ-፱ ጳ፴ ጳ፴
 ፴፮ ከአቤል ደም ጀምሮ በዕቃቤ
 ትና በቤተ መቅደስ መካከል
 በገደላችሁት እስከ ዘክርያስ ደ
 ም ድረስ በዓለም የፈሰሰ የጻድ
 ቃን ደም ፍጻ ሊደረግባችሁ
 ንድ። ሐተታ ጠርዙንና ጠር
 ዙን ይዞ ተናገረ። ለሰማዕታተ
 ብሊት ጭንታቸው አቤል ፍ
 ጻሜያቸው ዘክርያስ ነውና።
 ሸም ግፍ ለግፍ ሲያነጻጽር አ
 ቤል የሞተ በግፍ ነው ዘክርያ
 ስም የሞተ በግፍ ነውና። ሸም
 ደመ ስክዮትንና ደመ ስክዮትን
 ሲያነጻጽር መልአኩ ለሄኖክ ማ
 ገደረ ኃጥእንን እያዞረ ሲያሳየ

ው አንዲት ነፍስ እየተንጸረጸ
 ረች ስታክስስ ስታሳጣ እይቶ
 ዛመንፈስ ዘመኑ ብሎ ጠየ
 ቀው ዘእቤል ዘቀተሎ እኅ
 ሁ። ይሰኪ ኪያሁ እስከ አመ
 ይትኃጉሉ ደቂቁ እምገጸ ም
 ድር በማየ አይኅ ብሎታል።
 የዘክርያስም ደም ፫ዘመን ሲ
 ፈላ ኑሯል። ጥዕስ እይቶ ም
 ንድነው ብሎ ጠየቀ። ደግ ሰ
 ው ነበረ በግፍ አስገድለውት
 ነው አሉት ከገዳዮቹ ወገን
 ሰባት ሰዎች አስመጥቶ ቢያ
 ሳርድ መፍላቱን ትቷል፤ ከዕቃ
 ቤትና ከቤተ መቅደስ መካከ
 ል ያስገደላችሁት አለ፤ የምትሻ
 ው ሕፃን ከዘክርያስ ቤት አለ ሲ
 ዐነስ ያባቱን እንደበት የዘጋ
 ሲወለድ የፈታ ብለው ነገሩ
 ት። አስጸርቶ እንዲህ ያለ ብ
 ላቲና አለ ብሎ ጠየቀው። አ
 ምን ምነው ጠየቅኸኝ አለው
 ይህን ልትነግረኝ ነው ሂድ
 አለው። ይህ ዓላዊ አለ ነገር
 አልጠየቀኝም ልጄን ሊያስገ
 ድለው ነው ሀብት ሳላሳድር
 በት ብሎ ከቤተ መቅደስ አ
 ግብቶ ሲጸልይለት ግድሉ ብ
 ሎ ጭፍራ ላከ። ከቤት ቢ
 ሂዱ አውት ኋላ መልአኩ ለ
 ኤልሳቤጥ ይህ ዓላዊ ልጅኸን
 ሊያስገድልብኸኑ ነው ገዳም ይዘ
 ኸ ሂጂ አላት ገዳም ይዘ ሂዳ
 ለች፤ ከቤተ መቅደስ ቢሂዱ
 እሱን አገኙት ኸዚያ ገድለው
 ታል። አንድም የምትሻት ሴ
 ት ከልጅዋ ጋራ ከዘክርያስ
 ቤት ትገባለች ትወጣለች ብ
 ለው ነገሩት አስጸርቶ ወስዶ
 እኔ የምሻት ሴት ካንተ ቤት

አለችን አለው እምን አለው።
 ምነው ያልነገርከኝ አለው እ
 መቤቱን የሷን ሞት ለኔ ያ
 ድርገው አለው። እንዳየህ ው
 ጋው አለው ወገት ደም ተኩ
 ሶት ሂዶ ከቤተ መቅደስና ከዕ
 ሦቤት መካከል ወድቋል።
 ፴፯ አግን እብለክሙ ከመ ገንቱ
 ከሉ ይበጽሑ ለዛተ፤ ትውልድ
 ፴፮ በቤተ አይሁድ ይህ ሁሉ እን
 ዲደረግባት በውነት እነግራች
 ኋለሁ።
 ዘከመ ኅሳ ለኢየሩሳሌም።
 ፴፯ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም እን
 ተ ትቀትሎሙ ለነበያት ወት
 ዌግሮሙ ለሐዋርያት አለ ተ
 ፈነወ ኅቤሃ። ሉቃ ፲፫ ፴፬።
 ፴፯ በመምርኝት ወዳንች የተላኩ
 ነበያትን ያጠፋሻቸው ሐዋር
 ያትን የተጠላሻቸው ቤተ አይ
 ሁድ።
 ማመጠነ ፈቀድኩ አስተጋብ
 አሙ ለውሉድኪ ከመ እንተ
 ታስተጋብሶ ዶርሆ ዕጉሊሃ ታ
 ሕተ ከነፊሃ።
 ዶሮ ልጆቿን በከንፋ እንድት
 ሰበስብ ማለት ነበያት ሕዝቡን
 እንድ ያደርጓቸው እንደ ነበረ
 ልጆችኸን በትምርት እንድ
 አደርጋቸው ዘንድ ምን ያህል
 ወደድኩ።
 ሐተታ። ዶርሐ አላቸው ነበያ
 ትን፤ ዶሮ ወተት የላትም ልጆቹ
 ዋን የምታሳድግ ሰው በፃረበ
 ት ነው ነበያትም በፃዕር የተ
 ገኘውን ነውና ሲያስተምሩ የ
 ነበረ መልአክ የነገራቸውን
 መንፈስ ቅዱስ የገለጸላቸውን።
 ወአበደክሙ፤ እናምን አላችሁ

የማቴዎስ ወንጌል።

ጸጸ ሩህ ይትኃደግ ለከሙ ቤትክ ሙ በድወ።

ጸጸ እነሆ ቤተ መቅደስ ትፈርሳለች ጸጸ ለማን እብለክሙ ኢትሬእዩኒ እምይእዜ እስከ ሶበ ትብሉ ቡ ሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር።

ጸጸ በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እስክትሉ ድረስ ከእንግዲህ ወዲህ አታዩኝም ብዬ በእውነት እነግራችኋለሁ። ሆካዕና አላለፈም ቢሉ የተመቸ። አልኛል ቢሉ ምጽአትን ያያል።

በእንተ ዘአቅደሙ ነገረ ሙስና ሃ ለቤተ መቅደስ።

ምዕራፍ ፳፱።

፩ ወወዲህ እግዚአብሔር እንደሆነ ለቤተ መቅደስ ሐረ።

፪ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከቤተ መቅደስ ወጥቶ ሄደ፤ ወቀርቡ አርዳኢሁ ወአርአይዎን ድቀ ሕንፃሁ ለቤተ መቅደስ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው የቤተ መቅደስን ሥራ አሳዩት ማለት እንዲህ ሲያምር ይፈርሳል ትላለህ አሉት፤ የጣት ፀሐይ ወድቆበት ሲያሸበርቅ አይተው

፫ ወአውሥኦ እግዚአብሔር ኢየሱስ፤ መለሰ።

፬ ወይቤሎሙ ትሬእዩኑ ዘንተ ከሉ፤ ይህን ሁሉ ታያላችሁን ማለት ይህን ይያንታችኋልን።

፭ ለማን እብለክሙ ኢይትኃደግ ዝዩ ዕብን ዲበ ዕብን ዘኢይትኃደግ።

፮ የማይፈርስ ሁኖ ደንጊያ በደ

ንጊያ ላያ አይቀርም ብዬ እንዳይቀር በውነት እነግራችኋለሁ ሐተታ ከጥመስ ሠራዊት እንዳይንጊያ ቢፈነቅል ድስት ሙሉ ወርቅ አገኘ እንደዚያ አናገኛለን እያሉ ቤተ መቅደስን ሲያፈርሷት ፩ ስድ ደንጊያ አልደረሳቸውም ስም ትሬእዩኑ ብለህ መልስ ይህን ይደንቃችኋልን ይህስ የሰው ሕንፃ ነው ለማን እብለክሙ። ሕንፃ እግዚአብሔር ሰው ይፈርሳል ይበሰብሳል ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።

፫ ወእንዘ ይነብር እግዚአብሔር ስተ ደብረ ዘይት ቀርቡ ኅ ቤሁ አርዳኢሁ።

፫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ ደቀ መዛሙርቱ ወደሱ ቀረቡ ወይቤልዎ እንተ ባሕቲቶሙ ለብቻቸው ጠየቁት ሶስቱ ባለሚሎቹ እንደርያስን ጨምረው ይጠይቁታል። ንግረን ማእዜ ይከውን ዝንቱ ወናሁ ይትኃደግ ለከሙ ቤትክሙ በድወ ብሎ ነበርና ቤተ መቅደስ የሚፈርስበት ምን ጊዜ ይሆናል።

፮ ወምንትኑ ተአምረሁ ለምጽአትክ።

፯ ለማን እብለክሙ ኢትሬእዩኒ ብሎ ነበርና የምጻትህስ።

፰ ወለኅልፈተ ዓለም።

፱ የኅልፈተ ዓለምስ ምልክቱ ምን ይሆናል።

፲ ወአውሥኦ ወይቤሎሙ ሁቁ ኢየሱስቲቱክሙ። ኤፌ ሩ ጸ።

፲ እንዳያስቷችሁ እስተውሉ አላቸው።

፳ እስመ ብዙኃን ይመጽኑ በስምየ እንዘ ይብሉ እነው አቱ ክርስቶስ።

፳ እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ ብዙ ሰዎች በኔ ስም ይነሣሉና፤ ታሪክ ባማራ መንግሥት ጊዜ ዘክርስቶስ ይሉኛል ብሎ ተነሥቶ እንደነበረ ሰቅለው ገለውታል ከሱ ጋራ ገመቶ ሰዎች ሙተዋል ሰማዕታተ ዘክርስቶስ ተብለዋል።

፳ ወያስሕትምሙ ለብዙኃን፤

፳ ብዙ ሰዎችን ያስታሉ፤

፳ ወሶበ ሰማዕክሙ፤

፳ ያር ሲሰበሰብ፤

፳ ወአጽባዕተ፤

፳ ጋሻ ሊጋሻ ሲሳጉድ፤

፳ ወድምፀ ጸባዲት፤

፳ ገድሎ ስልቦ ሲያገር ብትሰሙ

፳ ዑቁ ኢትደንግፀ፤

፳ እንዳትደነግፁ አስተውሉ፤

፳ እስመ ግብተ ሀለዎ ይኩን ዝንቱ ከሉ፤

፳ ይህ ሁሉ ፈጥኖ ይደረግ ዘንድ አለውና።

፳ ወባሕቱ እኮ በጊዜሃ ዘየኃልቅ ነገር ግን ያን ጊዜ የሚፈጸም አይደለም።

፳ ወይትነሥኡ ሕዝብ ዲበ ሕዝብ።

፳ ሕዝብ ሮም በሕዝብ እስራኤል ላይ በጸላትነት ይነሱባቸዋል።

፳ እንደም ወይትነሥኡ ሕዝብ ብለህ መልስ ሕዝብ እስራኤል በሕዝብ እስራኤል ላይ ነገሥተ

፳ እስራኤል በነገሥተ እስራኤል ላይ በጸላትነት ይነሱባቸዋል፤ ሐተታ ቀን ከጥመስ ሠራዊት ጋራ ሲጥጉ ይውላሉ። ማታ ከኔ ወገን እነግሥ ከኔ ወገን እነ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ግሥ እያሉ ስንገዢ ስንገዢ ሙሉ ሾተል አልፎ ሲሄድ አበጅተው አንዱ ባንዱ እየሸጉጠ በት ይሄዳል ገዳዩ ስላልታወቀ ሞተ ዕውር ተብሏል አንድም ሕዝበ ሮም በሕዝበ እስራኤል ላይ በጸላትነት ይነሡባቸዋል ሕዝበ ሮም ያላቸው ቅሉ ከአርዳሚስ ጋራ የሄዱ የአርዳሚስ ወገን ናቸው።

ወነገሥት ላዕል ነገሥት ። ነገሥተ ሮም በነገሥተ እስራኤል ላይ በጸላትነት ይነሳሉ። ነገሥተ ሮም ያላቸው ቅሉ የአርዳሚስ ልጆች ናቸው።

ወይመጽአ ረኃብ ወብድብድ ወድልቅልቅ ውስተ ነሱ በሐውርት። በየሀገሩ ረኃብ ቸነፊር ሽብር ይደረጋል።

ወዝንቱ ነሱ ቀዳሚሁ ለሕማም ውእቱ።

ይህ ሁሉ የመከራው መጀመሪያ ነው ማለት በጥጦስ ለሚደረገው መከራ ሬት አውራሪ ነው ቀዳሚሁ የጥጦስ ሕማም የሐሳዊ መሰረት ቀዳሚሁ የሐሳዊ መሰረት ሕማም የምጽአት።

እሚሃ ይትበጽሑክሙ ወይሚጥወክሙ ለምንዳቤ ። ማቴ ፲፲፮ ። ሉቃ ፳፩ ፲፪ ። ዮሐ ፲፭ ። ፲፮ ፪።

ያን ጊዜ ለጸዋትወ መከራ አሳልፈው ይሰጧችኋል። ወይቀሥኑክሙ። ከምነራባቸው አግብተው ይገርፏችኋል። ወይቀት ሉክሙ። ይጸሏችኋል።

ወትከውነ ጽሉዓነ ባንበ ነሱ ሰብእ በእንተ ስምዩ። ስለ ስሜ ማለት በኔ ስም ስላመናችሁ በኔ ስም ስላስተማራችሁ በኔ ስም ስለተጸራችሁ ሁሉ ይጸላችኋል።

ወይእተ አሚረ የዓልወ ብዙኃን ሃይማኖቶሙ።

በዚያን ጊዜ ብዙ ሰዎች ሃይማኖታቸውን ይለውጣሉ ወይጸልዑ በበይናቲሆሙ እስበሳቸው ይጸላሉ። ወያገብዑ በጾሙ ለሞት ይትቃተሉ። አንዱ አንዱን ይጸላዋል።

ወብዙኃን ሐሳውያን ነበያት ይመጽኑ።

በመምሕራን የሚያብሉ መምሕራንን የሚያሳቡሉ ሐሰተኞች መምሕራን ይነሳሉ። ወያስሕትዎሙ ለብዙኃን። ብዙ ሰዎችን ያስቷቸዋል።

ወእምብዙኃን ዓመግ ወእክዩ ተሐፅፅ ፍቅር እምብዙኃን።

ከሐሰትና ከኃጢአት ብዛት የተነሳ ፍቅር ከብዙ ሰዎች ታንሳለች። ትሰክሱ ፍቅር ይላል አብነት የሐፅፅ ሲል ነው። ወይሴ ነሱ ከመ ይቅቡሙ መልአከ ወንገሠ እንዲል። የሐክስን ባነገሡ ጊዜ በዕልፍ በዕልፍ ይቁጠሩ የነበሩ እስራኤል አሥር ሠረገላ አምሳ ፈረሰኛ ሽህ እግረኛ ሁነው ተገኝተዋል።

ወብዙኃን የዓልወ ሃይማኖቶሙ ወፍቅሮሙ። ብዙ ሰዎች ሃይማኖታቸውን ምግባራቸውን ይለውጣሉ።

ወዘሰ አዝለፈ ትእግሥቶ ውእቱ ይድገን።

ፈጽሞ መከራውን የታገሡ ከፍዳ የሚድን እሱ ነው። እስከ ፍጻሜ ይላል አብነት እስከ ዕለተ ሞቱ ታግሶ መከራ የተቀበለ ከፍዳ የሚድን እሱ ነው።

ወይሰበክ ዝ ወንጌል መንግሥት ውስተ ነሱ ዓለም።

የመንግሥት ወንጌል ማለት ጌትነቱን የምትናገር ወንጌል ባፀቱ ማዕዘን ትነገራለች በእስላም ቤት ስንኳ ሳይቀር ትገኛለች። ታሪክ በሀገራችን ቲዎድሮስ በሀገራቸው የሐንስ የሚባል ይነግሳል የኛም ሄዶ ያም መጥቶ በእስክንድርያ ሶስት ቀን ይዋጋሉ አራቱ ሊቃነ ጳጳሳት የክርስቲያን ደም ለምን ይፈሳል መሥዋዕት ሰውተን በመሥዋዕቱ ምልክት በታዩለት ሃይማኖት ይጽና ይሏቸዋል ሁሉም በያሉበት መሥዋዕት ያቀርባሉ። የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት በሰዋው አነ ውእቱ ከርስቶስ ብሎ በርግብ አምሳል ወርዶ ይመሰክራል ከዚህ በኋላ በሃይማኖት አንድ ይሆናሉ በግቢ ይገናኛሉ እንደዚህ የሚል ከምን አለቤሉ ከገድለ ሬቅጦር ከራእዩ ሲኖዳ።

ከመ ይኩን ስምዓ በላዕል አሕዛብ። ባላሙነ በአሕዛብ መፈራረኝ ይሆንባቸው ዘንድ። ወይእተ አሚረ ይበጽሕ ሕልቀት። ያልተያያዘ ይእተ አሚረ ነው የሐሳዊ መሣሪሕን ሲናገር መጥቶ የጥጦስን ይእተ አሚረ እ

የማቴዎስ ወንጌል ።

ለ ነቢይ ኢሳይያስ የጸዋዊን ነገር ሲናገር መጥቶ የሚጠትን ይለት አሚረ እንዳለ።

ጸጸ ወእምከመ ርኢከሙ ትእምር ተ ርኩስ ዘምዝባሬ ዘተብህለ በዳንኤል ነቢይ ዘይቀውም ውስተ መካን ቅዱስ ወዘያነብብ ለይለቡ። ዳን ፱ ፳፯ ማር ፲፫ ፲፱

ጸጸ ሉቃ ፳፩ ፳። በቅዱስ ቦታ የሚቆም ማለት ለቤተ መቅደስ አንባቢነት የሚሾም ያስተውል ተብሎ የተነገረውን ቤተ መቅደስ በሚፈርስበት ጊዜ የሚሆን የጥጦስን ጣዖቱን ያያችሁ እንደሆነ ያን ጊዜ ፍጻሜው ይመጣል ማለት የአይሁድ ጥፋት ይሆናል ትእምርተ በላዖር እንዲል። ፩ም ቤተ መቅደስ በሚፈርስበት ጊዜ የሚሆን የጥጦስን ጣዖት ያያችሁ እንደሆነ ያን ጊዜ የአይሁድ ጥፋት ይሆናል። ወዘተብህለ በዳንኤልም ለቤተ መቅደስ አንባቢነት የሚሾመው ለይለቡ ያለውን ያስተውል። አንድም ወይለተ አሚረ ያን ጊዜ የአይሁድ ጥፋት ይሆናል። ወእምከመ ርኢከሙ፣ ቤተ መቅደስ በሚፈርስበት ጊዜ የሚሆንን የጥጦስን ጣዖቱን ያያችሁ እንደሆነ ወዘተብህለ። አሚሪ ይትኅተም ራዕይ ነቢያት ወይትቀባዕ ቅዱስ ቅዱሳን ወየዓርፍ ሙስና ዲበ መትከፈ ርኩሳን ተብሎ በዳንኤል የተነገረውን ይወቅ። አንድም የተያያዘ ይለተ አሚረ ነውሐሳዊ መሢሕን ሲናገር መጥቶ ምጽአትን ይለተ አሚረ አለ ለቤተ መቅደስ አንባቢነት የሚሾም ለይለቡ ተብሎ በዳንኤል

የተነገረለትን ይህ ዓለም በሚያልፍበት ጊዜ የሚሆን የሐሳዊ መሢሕን ጣዖቱን ጣዖትነቱን ያያችሁ እንደሆነ ያን ጊዜ ኅልፈተ ዓለም ይሆናል። አንድም ይህ ዓለም በሚያልፍበት ጊዜ የሚሆን የሐሳዊ መሢሕን ጣዖትነቱን ጣዖቱን ያያችሁ እንደሆነ ኅልፈተ ዓለም ይሆናል ወዘተብህለ፣ በዳንኤልም ለይለቡ ተብሎ የተነገረለትን ያስተውል። አንድም ወይለተ አሚረ ያን ጊዜ ኅልፈተ ዓለም ይሆናል። ወእምከመ ርኢከሙ፣ ይህ ዓለም በሚያልፍበት ጊዜ የሚሆን የሐሳዊ መሢሕ ጣዖቱን ጣዖትነቱን ያያችሁ እንደሆነ ዘተብህለ፣ አሚሪ ይትኅተም ራዕይ ነቢያት ወይትቀባዕ ቅዱስ ቅዱሳን ወየዓርፍ ሙስና ዲበ መትከፈ ርኩሳን ተብሎ በዳንኤል የተነገረውን ያስተውል። ወእምከመ ርኢከሙ ኃሣር ለሙስና ይላል በማርቆስ።

ጸጸ አሚሪ አለ ውስተ ይሁዳ ይገቡ ይውስተ አድባር።

ጸጸ ያን ጊዜ በይሁዳ ዕፃ ያሉ ወደተራራ ይሸሻሉ።

ጸጸ ወዘሂ ሀሎ ውስተ ናህስ ኢይረድ ይንሣእ ዘውስተ ቤቱ።

ጸጸ ከሰገነት የወጣም ከምድር ቤት ያለውን ያንሣ ዘንድ ወደ ምድር ቤት አይወርድም።

ጸጸ ወዘሂ ገዳመ ሀሎ ኢይትመየ ጥድገሬሁ ይንሣእ ልብሶ።

ጸጸ በበረሀም ያለ ልብሶን ያንሣ ዘንድ ወደ ኋላው አይመለስም እንደ ወጣ ይቀራል ማለት ነው።

ጸጸ ወባሕቱ አሌ ሎን ለፅኑሳት ወ

ለአለ የሐፅና በውለቱ መዋፅኦ ነገር ግን በዚያ ወራት ለፅኑሳው ወልደው ለሚያሳድጉ ሌቶች ወየላቸው። ሐተታ የፅኑሳት ከመንገድ ይወልዳሉ የወለዱት ወተት ፍትፍት አምሎ ብለው ያስቸግሯቸዋልና።

ጸጸ ወጸልዩ ባሕቱ ከመ ኢይኩን ጉያክሙ በክረምት ወበሰንበት ግብ ፩ ፲፬።

ጸጸ ነገር ግን ስደታችሁ በክረምት በሰንበት እንዳይሆንባችሁ ለምኑ። ሐተታ ክረምት ላይ ውሀ ታቹ ውሀ ነው አያሸጋግርምና ሰንበትም ዕለተ ፅርዓት ነው። መንገድ ቅሉ የሚያሳይ አይገኝምና። አንድም ሶስት ወር ክረምት አርፋለሁ ብሎ ዘመኝ ወርምግቡን ሲሰበስብ ይበጃል በገኛው ቀን አርፋለሁ ብሎ ጌቱን ቀን በተገብሮ ይሰንብታል አርፋለሁ ባለበት ጊዜ ስደት የመጣ እንደሆነ ከቀበጸ ተስፋ ይደርሳልና። አንድም አሚሪ እለ ውስተ ይሁዳ ብለህ መልስ በሃይማኖት ያሉ ሰዎች ረድኤ ተ እግዚአብሔርን ጥግ ያደርጋሉ ወዘሂ ውስተ ናሕስ ልዕልና ነፍስ ያለውም ወደ ትሕትና አይወርድም። ይንሣእ ዘውስተ ቤቱ፣ ሥጋዊ ሥራ ይሠራ ዘንድ፣ ወዘሂ ሀሎ ገዳመ፣ የመነሻም ወደ ዓለም አይመለስም ይንሣእ ልብሶ፣ ዓለማዊ ሥራ ይሠራ ዘንድ፣ ወበሕቱ አሌ ሎን ለፅኑሳት፣ ነገር ግን በዚያ ወራት ኃጢአትን በሐልዮ ፀንሰው በነቢብ ወልደው በገቢር ለሚያሳድጉ ሰዎች ወየላቸው መከራ ነፍስ አለባቸውና። አንድ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ም ምዕመናንን በትምርት ፀን ሰው በትምርት ወልደው በትምርት የሚያሳድጉ መምሕራን ወዮላቸው መከራ ሥጋ አለባቸውና፡ ወጸልዩ ባሕቱ፤ ነገር ግን በሃይማኖት ብጅ ሳላችሁ ምግባር ሳትሠሩ ሞት እንዳይታዘዝባችሁ ለምን። ክረምት ወርጋ ልምላሚ ነው ፍሬ የለውም ሰንበትም ዕለተ ጽርዓት ናትና በጽርዓት ሳላችሁ ሲል ነው።

ጸ፩ እስመ ይከውን ይእተ አሚረ ዓቢይ ሕማም ወምንዳቤ ዘኢ ከነ ከማሁ እምፍጥረተ ዓለም እስከ ዮም፤

ጸ፪ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ተደርጎ የማያውቅ። ወኢ ይከውንሂ።

ከንግዴሀም ወዴሀ የማይደረግ መከራ ጸዋትወ መከራ ያን ጊዜ ይደረጋልና።

ጸ፫ ወሰበ ኢሐፀራ አማንቱ መዋዕል እምኢድንነ መኑሂ ዘሥጋ

ጸ፬ ቀኑስ በያጥር ሥጋዊ ደማዊ ሰው ሁሉ ከመከራ ከክሀደት ባልዳነም ነበር።

ወበሕቱ በእንተ ኅሩያኒሁ የሐፀራ አማንቱ መዋዕል፤

ነገር ግን ስለ ምዕመናን ቀኑ ያጥራል። ከመዓልቱ አራት ከሌሊቱ አራት ስምንት ሰዓት ይነሣለታል።

ጸ፭ አሚሂ እመቦ ዘይቤለክሙ ነዋ ዝዩ ሀሎ ክርስቶስ። ማር፤፫ ጸ፮። ሉቃ፤ ፲፮። ጸ፯።

ጸ፮ ያን ጊዜ ክርስቶስ ከወዲህ እለ ከወዲያ የለም ከወዲህ ወዲያ ይሄዳል። ወነዋ ከሀከ፤

ከወዲያ አለ ከወዲህ የለም ከወዲያ ወዴሀ ይመጣል ቢሏችሁ።

ኢትእመኑ። በጅ አትበሉ።

ጸ፯ እስመ ይትነሥኡ ሐሳውያን መሢሕ፤

ጸ፰ መሢሕ ክርስቶስን የሚያሳብሉ ብሎ በመሢሕ በክርስቶስ የሚያብሉ ሐሰተኞች መምሕራን ይነሣሉና፤

ወሐሳውያን ነበያት፤ መምሕራንን የሚያሳብሉ በመምሕራን የሚያብሉ ሐሰተኞች መምሕራን ይነሣሉና

ወይገብሩ ተአምራተ ወመን ካራተ ዓባይተ ለእስሕቶ፤

ሰውን ለማሳት በምትሐት ደጋግ ተአምራት ያደርጋሉ፤

አንድም ከመ ያስሕቱ ይላል። ያስቱ ዘንድ፤

ሶበሰ ይትከሀሉሙ ለኅሩያን ሂ እምእስሐትዎሙ፤

አይቻላቸውም እንጂ ቢቻላቸውስ ምዕመናንንም ባሳቷቸው ነበር፤

ጸ፱ ወናሁ አቅደምኩ ነገርተክሙ

ጸ፺ እነሆ አስቀድሞ ነገርኳችሁ፤

ጸ፻ እመቦ ዘይቤለክሙ ነዋ ገዳሙ ሀሎ ኢትዓዑ፤

ጸ፻፮ ክርስቶስ በገዳም ኅብስት አበርክቶ ያበላል ቢሏችሁ አትውጡ ማለት በጅ አትበሉ።

ወነዋ ውስተ አብያት ኢትእመኑ።

እነሆ በምክራብ ያስተምራል ቢሏችሁ በጅ አትበሉ።

ጸ፻፲ እስመ ከመ መብረቅ ዘይወዕኦ እምጽባሕ ወያስተርኢ እስከ ዓረብ።

ጸ፻፮ ፀሐይ በወጣ ጊዜ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ እንዲታይ።

ከማሁኬ ይከውን ምጽአቱ ለወልደ እንላ እመሕያው።

የወልደ እንላ እመሕያው የክርስቶስ ምጽአቱ እንዲህ ነውና ማለት ሁሉ ያየዋልና።

ጸ፻፱ ሀዘ ሀሎ ገደላ ሀዩ ይትጋብኡ እንስርት። ሉቃ፤ ፲፮። ማር፤ ፱።

ጸ፻፳ በአይቱ ንትራክብ ብለውታል በሉቃስ ያቀናዋል ምግብ ካለ በት እንስርት ይሰበሰባሉ አለኦኔ ካለሁበት እናንተ ትሰበሰቡላችሁ። ሐተታ። ገደላ አለውራሱን ነፍስ የተለዩችውን መለኮት የተወሐደውን ሥጋውን ነውና የምንቀበለው። እንስርት አላቸው ሐዋርያትን እንስርት ከንፍ አላቸው። ሐዋርያትም ከንፍ ጸጋ አላቸውና። እንስርት ተመስጦ እንዳላቸው ሐዋርያትም ተመስጦ አላቸውና።

ጸ፻፳፩ በእንተ ካልአዊት ምጽአት ዘወልደ እንላ እመሕያው።

ጸ፻፳፪ ወእምድኅረ ሕማምን ለአማንቱ መዋዕል ፀሐይኒ ይፀልም።

ኢሳ፤ ፲፫፤ ፲፮። ሕዝ፤ ፱። ሉቃ፤ ፳፩፤ ፳፪። ሉቃ፤ ፳፫፤ ፳፬። ሉቃ፤ ፳፭። ሉቃ፤ ፳፮።

ጸ፻፳፯ በሐሳዊ መሢሕ የሚደረገውን መናገር ነው፤ ይህ ሁሉ መከራ ከተደረገ በኋላ ፀሐይ ያልፋል።

ወወርኅኒ ኢይሁብ ብርሃኖ። ፊረቃም ብርሃኑን አይሰጥም ማለት ያልፋል።

ወከዋክብትኒ ይወድቁ እምሰማይ። ከዋክብትም ያልፋሉ

የማቴዎስ ወንጌል ።

ወያንቀለቅል ኃይለ ሰማያት።
አድማስ ጽንዑን ይለቃል።

፴ ወይለተ አሚረ ያስተርኢ ት
እምርቱ ለወልደ እንላ እመ
ሕያው ውስተ ሰማይ።

፴ ያን ጊዜ የወልደ እንላ እመ
ሕያው ክርስቶስ ምልክቱ በ
ሰማይ ይታያል ዓሠረ ርግዝ
ቱን ዓሠረ ቅንቀቱን እሥራቱ
ን ሳያጠፋ ይመጣልና። ታሪክ
ላበ ጳጳሚስ እንደታየው፤ ሲ
ሰገድ ወዘ ወርዶ መሬቱን
ጭቃ አደረገው ወዲያው ጌ
ታ ተገለጸለት አንተን አገኝ
ብዬ እንዲህ እደክማለሁ አ
ለው እኔም እንጂ ላንተ ብ
ዬ እንዲህ ሁኝ ተሰቅዬ አ
ለሁ ብሎ በዕለተ ዓርብ እንደ
ተሰቀለ ሁኖ ጉኑን እንደ ተወ
ጋ ደሙ እንደፈሰሰ ሆኖ ታ
ይቶታል። አንድም ወእምድጎ
ረ ሕማሞን ብለህ መልሰ። በ
ጥጦስ የሚደረገው መከራ ነ
ው። ይህ ሁሉ መከራ ካለፈ
በኋላ ፀሐይ ይጨልማል።

ወወርሀኒ አይሁብ ጭርጎና። ወከ
ዋክብትኒ ይወድቅ እምሰማይ።
ጨረቃ ይጨልማል ከዋክብት
ም ይወድቃሉ፤ በዕለተ ዓርብ
በሠፍት ኃጢአት እንደ ተፈረ
ደባቸው ለማጠየቅ በዕለተ ዓ
ርብ የተደረገው ሁሉ ተደ
ርጓል። ወይለተ አሚረ፤ ያን ጊ
ዜ የወልደ እንላ እመሕያው
የክርስቶስ ምልክቱ በሰማይ
ይታያል። ታሪክ፤ በሮም እን
ግርፍ በኢየሩሳሌም አንግር
ያሉ ከዋክብት ሰልፍ ሰርተ
ው ሲዋጉ በሮም አንግር ያ
ሉት በኢየሩሳሌም አንግር ያ

ሉትን ድል ሲያደርጓቸው ታ
ይተዋል። ሮማውያን አይሁድን
ድል ለማድረጋቸው ምሳሌ
ነው።

አሚሃ ይበክዩ ነሱም አሕ
ዛበ ምድር ሶበ ይፈጸይም ለወ
ልደ እንላ እመሕያው እንዘ
ይመጽእ በደመና ሰማይ።

በሰማይ ደመና ማለት በባሕ
ርይ ክብሩ ሲመጣ ባዩት ጊዜ
ያን ጊዜ አሕዛብ ሁሉ ያዝ
ናሉ። ሐተታ። የዕርገት የደብረ
ታቦር የምጽአት ደመና የባ
ሕርይ ክብር ነው። አንድም
በሥጋ ማርያም መጥቶ ባዩት
ጊዜ፤ ሰማይ ዳግሚት እንዲል
አንድም በክበብ ትስብእት መ
ጥቶ ባዩት ጊዜ ያዝናሉ።
ምስለ ኃይል።

ከኃይል ጋራ ማለት ዓለምን
ከማሳለፍ ጋራ።

ወስብሐት ብዙኅ።
ቅዱስ አግቢአብሔር ዘያንቅሐ
ሙ ለምውታን ተብሎ ከመመ
ስገን ጋራ ሲመጣ ባዩት ጊዜ።

፴ ወይፊንምሙ ለመላእክቲሁ ም
ስለ ቃለ ቀርን ። ጆ ቆር ፤ ጅ
ሃይ። ጆ ተሰ ፴ ፤ ጅ።

፴ አዋጅ ከመንገር ጋራ መላእክ
ትን ያዘቸዋል።

ወስብሐት ዓቢይ።

ብርሃነ መለኮቱን ገልጸ በመ
ጣ ጊዜ።

ወያስተጋብዎሙ ለጎሩያኒሁ
እምፀቱ ነፋሳት እምአጽናፈ
ሰማይ እስከ አጽናፈሃ።
ሙታንን ካራቱ ማዕዘን ይሰበ
ስቧቸዋል። ይመጽእ ወያስተጋ
ብሥሙ ይፈንምሙ ወያስተጋ
ብእምሙ ይላል።

፴ ወእምበለስ አእምሩ አምሳሊሁ
ነገሩን በበለስ ዕወቁ።

፴ እምከመ ለምለመ አዕዑቂሁ
ወሠረፀ ቁዕሉ ተአምሩ ከመ
ቀርቦ ማዕረር።

በለስ ቅጠሉ የለመለመ ዓዕቅ
ያወጣ እንደሆነ መከር እንደ
ደረሰ ዕወቁ። ሐተታ። የጥጦስን
በቅጠል የሐሳዊ መሢሕን በእ
በባ የምጽአትን በፍሬ መስ
ሎ ይናገራል። አንድም እንደ
ቅጠሉ ሐሳዊ መሢሕ ነግሦላ
ቸው ቤተ አይሁድ ደስብኳ
ቸዋል። እንደ አበባው የምዕ
መናን መክራቸው እንደ ፍሬ
ው ሞታቸው። አንድም እንደ
ፍሬ ሞታቸው እንደ አበባ ክ
ብራቸው። አንድም ቁጽል አ
ይለወጥም። እንደ አበባው የ
አይሁድ መክራቸው እንደ ፍ
ሬው ሞታቸው። አንድም እን
ዳበባው ሞታቸው እንደ ፍሬ
ው ፍዳቸው።

፴ ከማሁኔ አንትሙኒ እምከመ
ርኢከሙ ዘንተ ነሱ አእምሩ
ከመ ቀርቦ ኅበ ጥኅት።

፴ እናንተም ይህን ሁሉ ያያችሁ
እንደሆነ እንደቀረበ ከደጅ እን
ዳለ እወቁ ከደጅ የቆሙ ፈጥኖ
እንዲገባ ፈጥኖ እንዲደረግ እ
ወቁ ማለት ነው።

፴ እማን እብለክሙ ከመ ኢተ
ኃልፍ ዛቲ ትውልድ እስከዝ
ነሱ ይትገበር።

፴ ይህ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ
ቤተ አይሁድ አታልፍም
ብዬ እንዳታልፍ እነግራችኋ
ለሁ።

፴ ሰማይ ወምድር የኃልፍ ግ
ር ፤ ጅ ፴፱ ።

ወንጌል ዘማትዎስ =

፴፭ ሰማይና ምድር ያልፋል =
ወቃልየሰ ኢየሱልፍ =
ሕጊ ግን አያልፍም = አንድም
ዕለፍ ያልሁት ያልፋል ዕለፍ
ያላልሁት አያልፍም = አንድም
ሕጊን የያዘ አያልፍም ሕጊን
ያልያዘ ግን ያልፋል =

ዘከመ ይደልም ተገህ ለክር
ሱቲያን እስመ ኢየሁዳም
ሰአተ ሞቱ =

፴፮ ወበእንተሰ ይእቲ ዕለት ወያእ
ቲ ሰዓት አልቦ ዘየአምራ =

፴፯ ያችን ዕለት ያችን ሰዓት የሚ
ያውቆት የለም = ይእቲ ባለው
ወኪያሃ ያላል አብነት ወይእ
ቲ ማለት ነው = ወሰምዓት የዳ
ት በኪያሃን መዋዕል እንዲል =
ሐተታ ዘመነ ዘመነ የሐንስ
ወርኅ ወርኃ መጋቢት ዕለቱ
ዕለተ አሁድ ሰዓቱ መንፈቀ ሌ
ሊት አይደለም ቢሉ ብዙ ዘመ
ነ የሐንስ ብዙ ወርኃ መጋቢ
ት ብዙ ዕለተ አሁድ ብዙ መ
ንፈቀ ሌሊት አለና =

ኢመላእክተ ሰማይ =
መላእክትም ሁነው =
ወኢወልድ =

ደቂቀ አዳምም ሁነው አያው
ቋትም = ኦሪት ዘልደት እንዲል
ዘእንበለ አብ ባሕቲቱ =

ከብቻው ከአብ በቀር አብ ብቻ
ያውቃታል እንጂ = ሐተታ ከ
ፍጡራን ሲለየው ነው እንጂ
ከወልድ ከመንፈስ ቅዱስ ሲ
ለየው አይደለም = አንድም
ወልድ ቅድመ ተዋህዶ የነበረ
አላዋቂ ሥጋን እንደ ተዋህዶ
ለማጠየቅ = አከ ኢያሌሚር ኅ
ቡአተ አላ ከመ የሀብ መክን

ለጥንተ ትስብእቱ ዘኢየሁዳም
ኅቡዓተ እንዲል = አንድም
አብ ለልጁ በመስጠት አውቋ
ታል : ወልድ ግን በሥራ አላ
ወቃትም ሲል እንዲህ አለ =
አንድም = ኢወልድ ባሕቲቱ
ዘእንበለ አብ : ወልድ ብቻ ያ
ለ አብ አያውቃትም =

፴፯ ወበከመ ከነ በመዋዕሊሁ ለኖኅ
ከማሁ ይከውን ምጽአቱ ለወ
ደ እንላ እመሕያው ዘፍ ጌ፯
ሉቃ ፲፯ ሸ፯ =

፴፯ በኖኅ ዘመን እንደተደረገው
የወልድ እንላ እመሕያው የክ
ርስቶስ ምጽአቱ እንዲህ ይደ
ረጋል =

፴፰ እስመ በከመ ከነ በመዋዕሊ
ኖኅ እምቅድመ ማየ አይህ
ይበልፀው ወይስትዩ =

፴፱ ከማየ አይህ አስቀድሞ ሲበ
ሉ ሲጠጡ =
ያወስቡ ወይትዋሰቡ =

ሲያገቡ ሲጋቡ እንደነበረ =
እስከ አመ ቦአ ኖኅ ውስተ
ንፍቀታቦት =

ንፍቀ ታቦተ ሲል ነው ስጦ
ተ ልብስ ጠፈረ ቤት እንዲ
ል ስጦጦ ልብስ ጥፋረ ቤተ
ሲል ኖኅ ክፍል ክፍል ካለው
መርከብ እስኪገባ ድረስ =

፴፱ ወኢያእመሩ አርከ አመ መ
ጽአ ማየ አይኅ ወአጥፍአ ነሱ
፴፱ የጥፋት ወሀም መጥቶ ሁሉን
እስኪያጠፋ ድረስ እንዳላወቁ
ከማሁኬ ይከውን ምጽአቱ ለ
ወልድ እንላ እመሕያው =

የክርስቶስ ምጽአቱ እንዲህ ነ
ውና በኖኅ ጊዜ እንደተደረገ
፴ ይደረጋል = አሚሃ ቂቱ
ይሄልው ውስተ ስዳ ገራህት =

፴ ይደረጋል = አሚሃ ቂቱ
ይሄልው ውስተ ስዳ ገራህት =

፴ ያንጊዜ ሁለት ሰዎች ባንድ እ
ርሻ ይኖራሉ =

፴፩ ስደ ይነሥኡ =

፴፪ እንዲን በሞት ይወስዳሉ =
ወካልሆ የኃድጉ =
እንዲን በሕይወት ይተዋሉ =

ወደቲ የሐርሃ በጅዳ ማኅረፅ
ሁለት ሴቶች ባንድ ወፍጫ
ይፈጫሉ = ሐተታ ተራ እንደ
ም ሽርሞ = አንድም መቀበያ
ውን እንደ አድርገው =

አሐተ ይነሥኡ =
እንዲቱን በሞት ይወስዳሉ =
ወካልዕታ የኃድጉ =

እንዲቱን ይተዋሉ =
ቂቱ ይሰክቡ ውስተ ስዳ አራት
ባልና ሚስት ባንድ አልጋ ይ
ተኛሉ =

ስደ ይነሥኡ =
እንዳቸውን በሞት ይወስዳሉ
ወካልሆ የኃድጉ =

እንዳቸውን በሕይወት ይተዋሉ
አንድም ቂቱ ይሄልው ብለህ
መልክ ለየርኅብ እግዚአብሔር
ምድር ለያፈት እንዲል = በያ
ፈት ዕፃ ቂት ሰዎች ይኖራሉ
ምግባር ሃይማኖት የያዘውን
ይነሥኡ ወደገነት = ምግባር ሃ
ይማኖት ያልያዘውን የኅድጉ
በገሃነም = ወቂቱ ይሰክቡ ውስተ
ስዳ አራት = ለይኅድር እግዚአ
ብሔር ውስተ ቤቱ ለሱም እ
ንዲል በሊም ዕፃ ቂ ሰዎች ይ
ኖራሉ ምግባር ሃይማኖት የያ
ዘውን ወደገነት ያልያዘውን
ወደ ገሃነም ይተዋሉ = አንድ
ም = ቂቱ ይሄልው ብለህ መል
ስ ባሕታውያን በበረሀ ይኖራ
ሉ እንደ እንጦንስ እንደ መ
ቃርስ እንደ አቡነ ተክለሃይማ

የማቴዎስ ወንጌል ።

ናት ያሉትን ይነሥኩ ወደ ገነት ። እንደ ሠናዩ ገዝር እንደ በዓለ መቅዱት ያሉትን የኃድጉ በገሃነም ።

ወደቲ የሐርጸ ። ነዳያን በዚህ ዓለም ይኖራሉ እንደ አልዓዛር እንደ ሐዋርያት ያሉትን ወደገነት። እንደ ይሁዳ እንደ አይሁድ ያሉትን በገሃነም ። ወደቲ ይሰክቡ ውስተ ጅዱ አራት፣ ባለጸጎች በዚህ ዓለም ይኖራሉ። እንደ ኢዮብ እንደ አብርሃም ያሉትን ይነሥኩ ወደገነት፣ እንደ ነዌ እንደ ኪራም ያሉትን የኅድጉ በገሃነም ።

ግደ ትግሁ እንከ እስመ ኢተአም ፍ በዓይ ሰዓት ይመጽእ እግዚአብሔር ግር ፲፫ ፴፫ ። ሉቃ ፲፪ ፴፱

ግደ ጌታችሁ በማናቸውም ሰዓት እንዲመጣ አታውቁምና ለትሩፋት ተግታችሁ ኑሩ ።

ግደ ወዘንተ ባሕቱ አእምሩ ወአትርስዑ ።

ግደ ባሕቱ ዋዩ ነው ይህንም ዕውቁ ሶበሁ የአምር በዓለ ቤት ጊዜ ይመጽእ ሠራቂ እምተግሀ ወእምሀለው ።

ባለቤት ሌባ የሚመጣበትን ጊዜ በያውቅ ተግቶ በጠበቀ ነበር ።

ወእምኢኃደገ ይክርዩ ቤቶ ። ግድግዳውን ምሰው ናሱን አፍርሰው ይሠርቁት ዘንድ ቸል ባላለም ነበር ።

ግደ ወበእንተዝ አንትሙኒ ድልዋኒክሙ ሀልዉ እስመ በጊዜ አተኃዝብክሙ ይመጽእ ወልደ እገል አመሕያው ።

ግደ ወልደ እገል አመሕያው ክር

ስቶስ ባልጠረጠራችሁት ዕለት ባላወቃችሁት ሰዓት ይመጣልና እንደ ዚህ እናንተም ተዘጋጅታችሁ ኑሩ ።

ግደ መኑ እንጋ ውእቱ ገብር ምዕመን ጠቢብ ዘይሠዩሞ እግዚአብሔር ውስተ ክሉ ቤቱ ።

ግደ ቅዱስ ጴጥርስ ለነሁ ትሚሀረ ነ ወሚመ ለክሉ ብሎታል በሉቃስ። ምን እናንተን ብቻ እናንተን ለመሰለ ሁሉ ነው እንጂ ብሎ አያይዞ በዚያውስ ላይ ጌታው አምኖ የሚሾመው ብልህ በጎ ባሪያ ማነው ።

ከመ የሀቦሙ ሲላዮሙ በበጊዜሁ ።

በየጊዜው ምግባቸውን ይሰጣቸው ዘንድ የዕለት የሳምንት የወር ያመት ምግቡን የሚቀበል አለና ።

ግደ ብፁዕ ውእቱ ገብር ዘመጸአ እግዚአብሔር ይረከቦ እንዘ ከመዝ ይገብር ። ራዕ ፲፮፣ ፲፭ ።

ግደ ጌታው በመጸ ጊዜ እንዲህ ሲያደርግ ማለት ምግባቸውን ሲሰጣቸው የሚያገኘው ባረጎ ሁድ ክቡር ነው ።

ግደ አማን እብለክሙ ከመ ዲበ ክሉ ጥሪቱ ይሠዩሞ ።

ግደ በገንዘቡ ሁሉ ይሾመዋል ብዬ እንዲሾመው በውነት እነግራችኋለሁ ።

ግደ ወእመሰ ይቤ ውእቱ ገብር እኩይ ይገነዳ አቲወ እግዚአብሔር ።

ግደ ያክፋ ባረጎን ጌታዬ የሚመጣበት ጊዜ ገና ነው ብሎ ።

ግደ ወይዘብጥ አብያጸሁ አግብርተ ይበልፅ ወይሰተ፣ ምስለ ሰከር ያን ።

ግደ የጌታውን ባሮች ባልንጅሮቹን በመታ ማለት በበትረ ረኅብ ሲመቱ ከገማሪ ከዘዋሪ ጋራ እየበላ እየጠጣ ምግባቸውን አልሰጥም ቢል ።

ግ ወይመጽእ እግዚአብሔር ለውእቱ ገብር በዕለተ ኢተሀዘበ ወበጊዜ እያለመረ ወይሠጥቆ እማዕክሉ ።

ግ ባላወቀው ዕለት ባልጠረጠረው ሰዓት መጥቶ ጌታው ከሹመቱ ይሽረዋል ።

ግደ ወይራሲ መክፈልቶ ምስለ መደልዋን ኅበ ሀሎ ብክይ ወሐቅዮ ስነን። ማቴ ፲፫ ፵፪፣ ፳፭ ፴ ።

ግደ እድል ፈንታውን ጽዋ ተራውንም ልቅሶ ጥርስ ቀርጥማት ካለበት ቦታ ከግብዣች ጋራ ያደርግበታል። እንደም መኑ ውእቱ ብለህ መልስ። ጌታው አምኖ በነዳያን ላይ የሚሾመው ባለጸጋ ማነው። ጌታ ለሰው ብዕል መስጠቱ ለነዳያን መሾሙ ነውና ከመ የሀቦሙ። ስጠን ባሉት ጊዜ ለነዳያን ሊሰጣቸው። ብፁዕ ውእቱ። ጌታው በመጣ ጊዜ ለነዳያን ምግባቸውን ሲሰጣቸው የሚገኝ ባለጸጋ ንውድ ክቡር ነው። እማን እብለክሙ፣ በወዲያውም ዓለም ብዕል ይሾመዋል ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ ። ወእመሰ ይቤ፣ ያክፋ ባለጸጋ ግን የምጥትበት ጊዜ ገና ነው ብሎ ከገማሪ ከዘዋሪ ጋራ እየበላ እየጠጣ ነዳያን በበትረ ረኅብ ሲጥቱ አልሰጥም ቢል ዘሰ ይዳያቅ በአናቅጽ ውእቱ ኬ ያመነድብ ነፍሳተ እንዲል ወይመጽእ እግዚአብሔር ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ረው ዕለት ባላወቀው ሰዓት ጌታው መጥቶ በማዕከለ ዘመኑ ነፍሱን ከሥጋው ይለያታል እድል ፈንታውን ጽዋ ተራውን ከኃጥአን ጋራ ጽኑዕ ሥቃይ ባለበት ቦታ በገሃነም ያደርግበታል። እንደም መኑ ውለቱ ብለህ መልስ፣ ጌታው አምኖ በምዕመናን የሚሾመው ቁስ መምር ማነው። ከመ የሀፀሙ ሲሳዩሙ፣ ያስተምራቸው ዘንድ ንስሐን ሥጋውን ደሙን ይሰጣቸው ዘንድ። ብዑዕ ውለቱ ጌታው በመጣ ጊዜ ሲያስተምራቸው የሚገኝ መምር ንስሐን ሥጋውን ደሙን ሲሰጣቸው የሚገኝ ቁስ ንዑድ ከቡር ነው። አማን ዕብላክሙ፣ በወዲያው ዓለም ምሥጢር ክብር ይሾመዋል ብዬ እንዲሾመው በውነት እነግራችኋለሁ። ወእመሰ ይዜ ውለቱ ገብር እኩይ። ያክፋ መምር ቁስ ግን የምሞትበት ጊዜ ገና ነው ብሎ። ወይዘብጥ አብያጸሁ ምዕመናን በበትረ ክህደት ሲመቱ አላስተምርም ቢል በበትረ ኃጢአት ሲመቱ ንስሐን ሥጋውን ደሙን አልሰጥም ቢል። ኢትዘበጥ አንተ ከመ ኢይላሁ እነ ዛቲ ምጽን ጋዕ ምዕረ ትዘብጠክ ወምዕረ ትዘብጠኒ እንዲል። ወይመጽእ እግዚአብሔር። ባላወቀው ዕለት ባልጠረጠረው ሰዓት ጌታው መጥቶ ነፍሱን ከሥጋው ይለያታል። ወይፈሰ መክፈልቶ፣ እድል ፈንታውን ጽዋ ተራውን ም ከኃጥአን ጋራ ጽኑ ሥቃይ ባለበት በገሃነም ያደርግበታል።

በእንተ ደናግል ጠባባት ወአብዳት ።
ምዕራፍ ፳፭ ።

ሸ አሜሃ ትመስል መንግሥተ ሰማያት አሥሮን ደናግል እለ ነሥአ መኃትዊሆን ወወፅአ ውስተ ቀበላ መርዓዊ።
ሸ አብነት አሜሃ ይእተ አሚረ ይላል ያን ጊዜ መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ። ሕገ ወንጌል ተስፋ፣ ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ ፋና ይዘው አሥሩ ደናግል ሊቀበሉት የወጡ ሙሽራን ትመስላለች። አንድም መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ትመስል መኃትወ፣ መርዓዊን ሲቀበሉ ፲ ደናግል ይዘውት የወጡ ፋናን ትመስላለች። አንድም መንግሥተ ሰማይ ምዕመናን ትመስል አሥሮን ደናግል። ሙሽራውን ለመቀበል ፋና ይዘው የወጡ ደናግልን ትመስላለች ሐተታ ደናግል አላቸው ምዕመናንን፣ ደናግል ባበት በናቷ ቤት ሳለች ኋላ ከባላ ጋራ ኦንድ የምትሆንበትን ሥራ ስትማር እንድታደግ ምዕመናንም በዘህ ዓለም ሳሉ ኋላ ከክርስቶስ ጋራ አንድ የሚሆኑበትን ሥራ ሲሠሩ ይኖራሉ። አንድም በተፈጥሮ ደናግል ናቸውና። አንድም ድንግልና ሥጋ አላቸውና ይህስ ለሁሉ አይቻልም ብሎ ድንግልና ነፍስ አላቸውና።
ዘ ወኃምስ እምኔሆን አብዳት እማንቱ።

ዘ ካሥሩ አምስቱ ሰነፎች ናቸው ወኃምስ ጠባባት ።
አምስቱ ልባሞች ናቸው ።
፫ ወዓብዳት ሰነፊኦን መኃትዊሆን ኢነሥአ ቅብዓ ምስሌሆን ።
፫ ሰነፎች ፋና ይዘው በማሠራቸው ዘይት አልያዙም ።
ዘ ወጠባባት ሰነፊኦን ቅብዓ ምስለ መኃትዊሆን በገማዕዊሆን ።
ዘ ልባሞች ግን ከፋናቸው ጋራ በማሰራቸው ዘይት ይዘዋል ሐተታ ዓብዳት የሚላቸው ሃይማኖት ጸም ጸሎት ትሕትና ኃፊረ ገጽን ይዘው ፯ተኛ በልቡናቸው ፍቅርን ያልያዙ ናቸው። ኃፊረ ገጽና ትሕትናስ አንድ ወገን ናቸው ብሎ ሃይማኖት ጸም ጸሎት ትሕትና ኃፊረ ገጽ አንድ ወገን ንጽሕናን ይዘው ፯ተኛ በልቡናቸው ፍቅርን ያልያዙ ናቸው። ጠባባት የሚላቸው አምስቱን ይዘው ስድስተኛ በልቡናቸው ፍቅርን የያዙ ናቸው። ቅብዕ ኢይርሳቀ ቅብዕስ ፍቅረ ደቂቀ እጋለ እመሕያው እንዲል። አምስቱን ይዛችሁ ስድስተኛ በልቡናችሁ ፍቅርን ካልያዛችሁ አይሆንም ይሏቸዋል ከነግ ከሠልስት እንይዛለን ሲሉ ሞት ይመጣባቸዋል ። እኒያ አለመጠቀማቸውን እነዚህ መጠቀማቸውን መናገር ነው ።
ሸ ወገንድዮ መርዓዊ ደቀሳ ነሉን ወናግ።
ሸ ሙሽራው በዘገየ ጊዜ ዓብዳትም ጠባባትም ተኙ።
ዘ ወከዊና መንፈቀ ሌሊት ውውዓ ከነ ናሁ መርዓዊ መጽእኖ ተቀበሉ።

የማቴዎስ ወንጌል።

፩ መንፈቀ ሌሊት ሲሆን ሙሽ ራው መጥቷልና ወጥታችሁ ተቀበሉ ተብሎ ተነገረ። ሐተታ። በሀገራቸው ሙሽራ የሚመጣ በመንፈቀ ሌሊት ነውና።

፪ ወእምዝ ነቅሐ እልኩ ደናግል ዠሎን ወእሠነያ መኃትዊሆን ወወዕኦ ውስተ ቀበላ መርዓዊ።

፫ ከዚህ በኋላ ልባሞች ተነሥተው ፋናቸውን አዘጋጅተው ሙሽራውን ሊቀበሉ ወጡ።

፬ ወእልኩ ዓብዳት ይቤላሆን ለጠባባት ሀባነ ቅብዓ እምቅብዕክን።

፭ ሰነፎች ልባሞችን ከዘይታችሁ ዘይት ስጡን አሏቸው። እስመ መኅትዊነ ጠፍአነ። ዘይት አልቆብናልና።

፮ ወአውሥአሆን ጠባባት እንዘይብላ አልቦ ዘየእክል ለነ ወለክን ልባሞች ለኛና ለናንተ የሚበቃ ዘይት አልያዝንምና።

፯ አላ ሐራ ወተሣየጣ ለክን እምኅበ እለ ይሠይጡ።

፲ ሂዳችሁ ዘይት ከሚሸጡ ግዙ እንጂ አሏቸው። ወሐዊርን ይሣየጣ በጽሐ መርዓዊ።

፲፫ ለጊዜው ሂደው ሳሉ ሙሽራው መጣ። ወዐኦ ምስሌሁ እልኩ እለ ድልዋት ውስተ ከብካብ። የተዘጋጁ ከሱ ጋራ እንደሱ ወደሰርግ ገቡ። ወተሕዕወ ፍኅት። ደጅ ተዘጋ።

፲፭ ወድኅረ መጽአ እልኩሂ ደናግል ወይቤላ እግዚአ እግዚአ አርኅወነ።

፲፩ እነዚያ ከገቡ ደጅ ከተዘጋ በኋላ ሰነፎች መጥተው ክፈት ልን ማለት እንደንገባ አድርገን አሉት።

፲፪ ወአውሥአን። መለሰላቸው ወይቤሌን አማን እብለክን ከመ አይአምረክን።

፲፫ አላውቃችሁም ብዬ እንዳላውቃችሁ በውነት እነግራችኋለሁ እስመ ስእንክን ተጊሃ ወአምስዮ አሐተ ሰዓተ ምስሌዮ። ተግታችሁ ሥራ አልሠራችሁም ከኔ ጋራ አንዲት ሰዓት መቆም መቆየት አልተቻላችሁምና።

፲፪ ትግሁኬ እስመ ኢተአምሩ ዕለታ ወሰዓታ እንተ ባቲ ይመጽእ ወልደ እንሰ እመሕይማር ፲፫ ፵፫

፲፫ ወልደ እንሰእመሕይማ ክርስቶስ የሚመጣበትን ዕለት ሰዓት አታውቁምና ለትፋፋት ተግታችሁ ኑሩ። አንድም ወገን ድዮ መርዓዊ ብለህ መልስ ምጽአት በዘገየ ጊዜ ምእመናን ሁሉ መሞታቸውን መናገር ነው። ወከዊና መንፈቀ ሌሊት በማዕከለ ዘመን መርዓዊ ክርስቶስ መጥቷልና ለተቀህዶ የሚያበቃ ሥራ ሥሩ ተብሎ ተነገረ። ሐተታ ያልተካከለ መንፈቅ ነው ወንፍቃ ለሌሊት ወመንፈቆው ናፈቁ እንዲል። ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዕለተ ምጽአት ያለውን አንድ ወገን፣ ከምጽአት በኋላ ያለውን አንድ ወገን አድርጎ መንፈቅ አለ። አንድም የተካከለ መንፈቅ ነው ዓለም ሳይፈጠር ያለውንና ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ያለውን አንድ ወገን ከ

ምጽአት በኋላ ያለውን አንድ ወገን አድርጎ ተናገረ። የዚያ ጥንቱ እንዳይታወቅ የዚህም ፍጻሜው አይታወቅምና። የቀላጥር መጽሐፍ ክፍለ ጻግም መንፈቅ ይላል ተአምረ ኢየሱስ ወበጂ ሰዓተ ሌሊት ተንሥአ እግዚአ ኢየሱስ ይላል። ቢሉ ሰስት ሰዓት አሳልፎ ነው መከራ መቀበል የጀመረ። ከዚያ ተነሥቶ ቁጥሮጂ አለ እንጂ፣ ልደቱም ጥምቀቱም ትንሣኤውም ምጽአቱም ባሥረኛው ሰዓት ነው። ወእምዝ ተንሥአ፣ ለተቀህዶ የሚያበቃ ሠርተው ሀባነ ቅብዓ፣ ከሥራችሁ አትርፉልን፣ እስመ መኃትዊነ ጠፍአነ፣ ለተቀህዶ የሚያበቃ ሥራ አልሠራንምና ማለት ባንዱ ሥራ እንዳ የሚጠቀም እንደመሰላቸው መናገር ነው። ወአውሥአሆን እንዘ ይብላ አልቦ ዘየእክል ለነ ወለክን፣ ለኛና ለናንተ የሚበቃ ሥራ የለንም አሏቸው ማለት፣ ባንዱ ሥራ እንዳ እንዳይጠቀም ማወቃቸውን መናገር ነው። አላ ሐራ፣ ምሕረትን ከሚያደሉ ከሥላሴ ምሕረትን ከሚያሰጡ ከነዳያን ለምኑ እንጂ አሏቸው። ወሐዊርን ይሣየጣ፣ ነግ ሠልስት ሥራ እንሠራለን ሲሉ ምጽአት ደረሰ። ወዐኦ ምስሌሁ፣ ሥራ ሠርተው የተገኙት ተቀህዱት ተቀህዳቸው። ወተአጽው ፍኅት፣ ምሕረት ተከለከለ፣ ወድኅረ መጽአ ወይቤላ አርኅወነ፣ የሚገቡ እንደመሰላቸው መናገር ነው። ወአውሥአን አላውቃችሁም ብዬ እንዳላውቃችሁ በ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ውነት እነግራችኋለሁ፡፡ ፈጥሮስ
 አላውቀችሁም ማለት አይመ
 ችም ብሎ ወለድኳችሁ ካድ
 ኳችሁ እላቸዋለሁ። እስመ ስእ
 ንክን ተገሃ፡ ለተዋህዶ የሚያ
 በቃ ሥራ አልሠራችሁምና ት
 ግሁክ እንዳለፈው። ሐተታ ዓ
 ብዳት የሚላቸው ሃይማኖት እ
 ንበለ ምግባር ንጽሐ ሥጋ እ
 ንበለ ንጽሐ ነፍስ ፍቅር እን
 በለ ተስፋ ምህረት እንበለ ት
 ዕግሥት ጸሎት ዘምስለ ትም
 ክህት የያዙ ናቸው። ጠባባት
 የሚላቸው ሃይማኖት ዘምስለ
 ምግባር ንጽሐ ሥጋ ዘምስለ
 ንጽሐ ነፍስ። ምሕረት ዘምስ
 ለ ትዕግሥት ፍቅር ዘምስለ
 ተስፋ ጸሎት እንበለ ትምክህ
 ት የያዙ ናቸው ይህን ይዛች
 ሁ ይህን ካልያዛችሁ አይሆን
 ም ይሏቸዋል። ከነግ ከሠልስት
 እንደዛለን ሲሉ ሞት ይመጣ
 በቸዋል እኒህ መጠቀማቸውን
 እኒያ አለመጠቀማቸውን መና
 ገር ነው። አንድም ዓብዳት የ
 ሚላቸው እኒምሮ ለብም ሰሚ
 ዕ ምሕረት ትዕግሥት እኒህን
 ኃምስቱን ይዘው አሚን ተስ
 ፋ ፍሥሐ ሰላም ፍቅርን ያል
 ያዙ ናቸው ጠባባት የሚላቸ
 ው ዓሥሩንም የያዙ ናቸው
 ይኸን ይዛችሁ ይኸን ካልያዛ
 ችሁ አይሆንም ይሏቸዋል። ከ
 ነግ ከሠልስት እንደዛለን ሲሉ
 ሞት ይመጣቸዋል እኒህ መ
 ጠቀማቸውን እኒያ አለመጠቀ
 ማቸውን መናገር ነው። አንድ
 ም ዓብዳት የሚላቸው አይሁድ
 ተንባላት ናቸው፤ ጠባባት የሚ
 ላቸው ክርስቲያን ናቸው ካላ

መናችሁ ካልተጠመቃችሁ አ
 ይሆንም ይሏቸዋል ከነግ ከሠ
 ልስት እንጠመቃለን ሲሉ ሞ
 ት ይመጣቸዋል እኒህ መጠ
 ቀማቸውን እኒያ አለመጠቀ
 ማቸውን መናገር ነው።
 አንድም ዓብዳት የሚላቸው
 አምነው ተጠምቀው የክርስ
 ቲያን ሥራ የማይሠሩ ናቸው
 ጠባባት የሚላቸው አምነው ተ
 ጠምቀው ሥራ የሚሠሩ ናቸ
 ው፡ አምናችሁ ተጠምቃችሁ
 ሥራ ካልሠራችሁ አይሆንም
 ይሏቸዋል ከነግ ከሠልስት እን
 ሠራለን ሲሉ ሞት ይመጣቸ
 ዋል እኒህ መጠቀማቸውን እ
 ኒያ አለመጠቀማቸውን መና
 ገር ነው።

በእንተ ምሳሌ ዘመክልይ።

- ፲፬ እስመ ከመብእስ ዘይነግድ ወሰ
 ውአ አግብርቲሁ ወወሀቦሙ ን
 ዋዮ ይተገብሩ ቦቱ። ፲፱ ፲፱
- ፲፱ መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወን
 ጌል ሕገ ወንጌል ተስፋ ተ
 ስፋ አይሱስ ክርስቶስ ብላቱ
 ኖችን ጠርቶ ወጥተው ወር
 ደው ያተርፉበት ዘንድ ገንዘ
 በን የሰጣቸውን ነጋዴን ትመ
 ስላለችና ትግሁ። አንድም ት
 መስላለችኮን።
- ፲፭ በ ለዘወሀቦ ጅተ መክሊተ።
- ፲፮ አምስት መክሊትን ለሰጠው
 ሰው አምስት መክሊት አለው
 አምስት መክሊትን ለሰጠው
 ሰው ስጦታ አለው ለሰጠው
 አምስት መክሊት አለው። አም
 ስት መክሊት የሰጠው ሰው
 አለ።

- ወቦ ለዘወሀቦ ጅተ መክሊተ።
 ሁለት መክሊት የሰጠው ሰው
 አለ እንዳለፈው ብል።
 ወቦ ለዘወሀቦ አሐዶ መክሊተ፣
 አንድ መክሊት የሰጠው ሰው
 አለ።
 ወለለጅዱ እምኔሆሙ በአምጣነ
 ይክሉ።
 ከሳቸው ወገን ላንዱም ላንዱ
 እንደሚቻላቸው መጠን።
 ወነገዶ በጊዜሃ።
 ሰጥቷቸው ሃዶ።
- ፲፯ ወሐረ ዝኩ ዘኃምስ መክሊተ
 ነሥአ ወተገበረ ቦቱ።
- ፲፯ አምስት መክሊት የተቀበለው
 ወጽቶ ወርዶ አተረፈ።
 ወረብኃ ካልዓተ ጅተ መክልየ።
 አምስት አተረፈ አሥር አዶ
 ረገ።
- ፲፯ ወከማሁ ዘሂ ጅተ መክልየ ረ
 ብኃ ካልዓተ መክልየ።
- ፲፯ እንደዚህ ሁሉ ሁለት መክሊት
 የተቀበለውም ወጽቶ ወርዶ አ
 ተረፈ አራት አዶረገ።
- ፲፰ ወዘአሐደስ መክሊተ ነሥአ
 ሐረ ወኃለፈ ወክረየ ምድረ
 ወኃብአ ወርቀ እግዚአ።
- ፲፰ አንድ መክሊት የተቀበለው
 ግን ሌባ ቢሠርቀኝ ወንበደ ቢ
 ቀማኝ ቀጣሬ ቢያታልለኝ ብ
 ሎ ፈርቶ ሃዶ ምድር ቆፍሮ
 የጌታውን ወርቅ ቀበረ።
- ፲፱ ወእምድኅረ ብዙኅ መዋዕል አ
 ተወ እግዚአሙ ለእሉ አግብ
 ርት።
- ፲፱ ከብዙ ዘመን በኋላ የነዚያ የ
 ባሮች ጌታቸው መጣ።
 ወእኅዘ ይትሐሰሱ።
 ተቈጣጠራቸው።
- ፳ ወቀርቦ ዘኃምስ መክልየ ነሥአ

የማቴዎስ ወንጌል ፡

ጸ ወለምጽእ ካልዓተ ኃምሳ መ
 ካልዩ።
 ጸ አምስት መክሊት የተቀበለው
 ወጥቶ ወርዶ ያተረፈውን አ
 ምስቱን ደርቦ አመጣ።
 እንደ ይብል አግዚአ ኃምሳ
 መካልዩ ወሀብከኒ።
 አቤቱ አምስት መክሊት ሰጥ
 ተኸኝ ነበር። አንድም። ደግሞ
 ከኒ የሰጠኸኝ። አምስት መክ
 ሊት ነበር። አኩህ ኃምስ መ
 ካልዩ ወሀብከኒ አምስት መክ
 ሊት ሰጥተኸኝ አልነበረምን።
 አንድም ዘወሀብከኒ የሰጠኸኝ
 አምስት አልነበረምን።
 ወናሁ ኃምስ መካልዩ ዘረባ
 ሕኩ ዲቤሆን።
 እነሆ ወጥቼ ወርጄ አምስት
 አትርፈላለሁ አሥር አድርጌ
 እለሁ አለው።
 ጸጸ ወይቤሎ እግዚአ ኦገብር ኅር
 ወምዕመን ዘበጎዳዩ ምዕራን
 ኮንክ ዲቦ ብዙኅ እሰይመክ።
 ጸጸ አንተ ቦጎ ባሯ በጥቂቱ ከታ
 መንክ በብዙ ወገን እሾምሀ
 ለሁ ጌታህ ተድላ ከሚያደር
 ግበት ግባ ማለት ተሾም ተ
 ሸለም አለው።
 ጸጸ ወመጽአ ዘሂ ዘጅደኒ መክሊተ
 ነሥአ።
 ጸጸ አንድ መክሊት የተቀበለውም
 መጣ።
 ወይቤ እግዚአ ኦገብር ከመ
 ብሰሰ ድኅክ አንተ ተአርር ዘ
 ኢዘራእክ ወታሰተጋብዕ ዘኢ
 ዘረውከ።
 አቤቱ ያልዘራኸውን የምታ
 ጭድ ያልበተንኸውን የምት
 ሰበስብ ትነሥእ ዘኢያንበርክ
 ይላል በሉታስ ያላኖርኸውን
 የምታነሳ ጽኑ ጨካኝ መሆን
 ከን አውቃለሁና።
 ጸጸ ወፈሪህዩ ሖርኩ ወከረይኩ ም
 ድረ ወደፈንኩ መክሊተክ ው
 ስተ ምድር።
 ጸጸ ሌባ ቢሆርቀኝ ወምዘዴ ቢቀ
 ማኝ ቀጣፊ ቢያታልኝ ብዬ
 ፈርቼ ምድር ቆፍሬ ቀብሬ አ
 ኑሬአለሁ። መብለልኸዋ ውስተ
 ሰበንዩ ይላል በሉታስ። በመጠ
 ምጠሚያዬ ቋጥሬ ይገላሁ።
 ናሁ ንግእ ንዋየክ።
 እነሆ ንንዙባክን ተቀሰልኝ አ
 ለው።
 ጸጸ ወአውሥእ እግዚአ።
 ጌታው መለሰ።

ተረፍኩ አራት አደረግሁ አ
 ለው።
 ጸጸ ወይቤሎ እግዚአ ኦገብር ኅር
 ወምዕመን ዘበውትድ ምዕመን
 ኮንክ ዲቦ ብዙኅ እሀይመክ
 ባዕ ውስተ ፍሥሐሁ ለእግዚ
 እክ።
 ጸጸ አንተ ቦጎ ባሯ በጥቂቱ ከታ
 መንክ በብዙ ወገን እሾምሀ
 ለሁ ጌታህ ተድላ ከሚያደር
 ግበት ግባ ማለት ተሾም ተ
 ሸለም አለው።
 ጸጸ ወመጽአ ዘሂ ዘጅደኒ መክሊተ
 ነሥአ።
 ጸጸ አንድ መክሊት የተቀበለውም
 መጣ።
 ወይቤ እግዚአ ኦገብር ከመ
 ብሰሰ ድኅክ አንተ ተአርር ዘ
 ኢዘራእክ ወታሰተጋብዕ ዘኢ
 ዘረውከ።
 አቤቱ ያልዘራኸውን የምታ
 ጭድ ያልበተንኸውን የምት
 ሰበስብ ትነሥእ ዘኢያንበርክ
 ይላል በሉታስ ያላኖርኸውን
 የምታነሳ ጽኑ ጨካኝ መሆን
 ከን አውቃለሁና።
 ጸጸ ወፈሪህዩ ሖርኩ ወከረይኩ ም
 ድረ ወደፈንኩ መክሊተክ ው
 ስተ ምድር።
 ጸጸ ሌባ ቢሆርቀኝ ወምዘዴ ቢቀ
 ማኝ ቀጣፊ ቢያታልኝ ብዬ
 ፈርቼ ምድር ቆፍሬ ቀብሬ አ
 ኑሬአለሁ። መብለልኸዋ ውስተ
 ሰበንዩ ይላል በሉታስ። በመጠ
 ምጠሚያዬ ቋጥሬ ይገላሁ።
 ናሁ ንግእ ንዋየክ።
 እነሆ ንንዙባክን ተቀሰልኝ አ
 ለው።
 ጸጸ ወአውሥእ እግዚአ።
 ጌታው መለሰ።

ወይቤሎ እእኩይ ገብር ወሀ
 ካይ ተአምረኒኑ ከመ ግእሰ
 ድኅክ እነ አዳርር ዘኢዘራዕኩ
 ወአስተጋብዕ ዘኢዘራውኩ።
 ጸጸ ያልዘራሁትን የማጭድ ያልበ
 ተንሁትን የምሰበስብ ጽኑ ጨ
 ካኝ መሆኔን ታውቃለህን።
 ጸጸ ወእምደለወክ ተግብዕ ወርቅዩ
 ውስተ ማዕድዩ።
 ጸጸ ይኸን ካወቅህ ገንዘቤን ልት
 ሰጠኝ የተገባህ ነበር።
 ወመጸእዩ እነ ለልዩ እምእ
 ስተገበርኸዎ በርዴ።
 ወጽቶ ወርዶ ለሚያተርፍልኝ በ
 ሰጠሁት ነበር። አንድም እኔ ወ
 ጥቼ ወርጄ ባተረፍኩበት ነበር።
 ጸጸ ወይቤሎሙ ለእለ ይቀውሙ
 ሀዩ ንሥኡ እምኒሁ ዘንተ መ
 ክሊተ ወሀብም ለዘቦ ፤ቱ መ
 ክሊት። ማቴ ፲፫ ፲፪ ማር ፩ ፳፭
 ሉቃ ፳ ፲፭ ፲፱ ፳፮።
 ጸጸ ይህን መክሊት ከሱ ተቀብላ
 ኝሁ አሥር መክሊት ላለው
 ስጡት።
 ጸጸ እስመ ለዘቦ ይሁብም።
 ጸጸ ላለው ይሰጡታልና ማለት አ
 ምስት ላለው አምስት ይሰጡ
 ታልና።
 ወይቄስከም።
 ይደርቡለታል እለ አንዱን።
 ወለዘሰ አልቦ ዘሂ ቦ የሀይ
 ድም።
 የሌለውን ግን ያኑ ያለውን
 ቅሉ ይወስዱበታልና ንሥኡ።
 ጸጸ ወለገብርሶ እኩይ ወሀክይ እው
 ሶእም እናእ ወይይም ውስተ
 ጽልሙት ጸናሬ ኃባ ሀሎ ብካይ
 ወሐቅዩ ስነን።
 ጸጸ ያን ሐኪተኛ ባሯ ግን ልቅሶ
 ጥርስ ቁርጥማት ወዳለበት ወደ

ወንጌል ዘማቲዎስ =

ጽኑ ጨለማ አገዛዥት አለ። አንድም። ለዘመዐ ስፍራት መክሊተ ብለህ መልስ። ባለፉት የተባለ ፍጹም ትምርት ተምሮ መክሮ አስተምሮ ራሱን አስመስሎ ያወጣ ነው። ባለሁለት የተባለ ፍጹም ትምርት ተምሮ መክሮ አስተምሮ እራሱን አስመስሎ ያወጣ ነው። ቅዱስ ጴጥሮስ ቀሌምንጦስን ጳውሎስ ጠሞቲዎስን እንዳወጡ ባላንድ የተባለ ተምሮ ሳያስተምር የቀረ ነው።

ወራሪ ዝኩ ዘንግስ መክሊተ ነሥኦ። ፍጹም ትምርት የተማረው ወጥቶ ወርዶ መክሮ አስተምሮ ራሱን አስመስሎ አወጣ። ወዘጅደስ መክሊተ ነሥኦ። ባላጅድ ዓላውያን እሳት ስለት አሳይተው ቢያስክዱኝ መናፍቃን ተከራክረው ምላሽ ቢያሳጡኝ ብሎ ፈርቶ ሃይማኖቱን በልቡ የያዘ። ወይሌሎ አእምሮኒክ ክመብሰሲ ድሩክ አንተ። ሕግ ሳትሠራ በአእምሮ ጠባይሶ አውቃችሁ መምር ሳትሰጥ በስነ ፍጥረት ተመራምራችሁ በሠራችሁ ብለህ የምትፈርድ ጽኑ ጨካኝ መሆንክን አውቃለሁ። አላውያን እሳት ስለት አሳይተው ቢያስክዱኝ መናፍቃን ተከራክረው ምላሽ ቢያሳጡኝ ብዬ ፈርቼ። ደራንኩ ውስተ ምድር በልቡናዬ ይገጥሞለሁ። ጠብሰል ከዋ ውስተ ሰበንዩ ባለው። በእእምሮዬ ጠብቆ አለሁ አለ። ገብር ሐኪዬ ተአምረኒኑ። ሕግ ሳልሠራ በአእምሮ ጠባይሶ አውቃችሁ መምህር ሳልሰጥ በስነ ፍጥረት ተመራምራችሁ በ

ሠራችሁ ብዬ የምፈርድ ጽኑ ጨካኝ መሆንክን ታውቃለሁን። ወእምደለወክ። እንዲህስ ካወቅህ ሹመትክን ልታበረክተኝ ይገባኝ ነበር። ለልዩ እምአስተገበርክም። ወጥቶ ወርዶ ለሚያስተምር በሰጠሁት ነበር። እንድም ከሁለት ከሶስት ጆሮ ባደረስከው እኔ ተራድቼ ባሰፋፋሁት ነበር። ነሥኦ አምኔሁ። የሱን መምርነት ነሥኦችሁ ለዚያ ደርቡለት። ወለገብርሰ እኩዬ አውጥቻለሁ። እሱን ግን አውጡት አለ። ከመንግሥተ ሰማይ አይወጣም በመምህርነት መግባት ቢቀርቡት በሕዝባዊነት ይገባል። ታሪክ ይህም ባባ መልክአ ክርስቶስ ታውቋል ፍጹም ትምርት ሳያስተምሩ ቀርተዋል በተባሉትም ራጽመውታል በሚሞቱበት ጊዜ መልአክ ገሠጸቸው ቀለሙ አካል እየገዛ ሲወጣ ታይቷል። እንደም ባላምስት ሙሴ ነው አምስቱ መጻሕፍት አሉትና። ባለሁለት ቅዱስ ጴጥሮስ። እንዲህ ግን ስለሆነ ቅዱስ ጴጥሮስ ይበልጣል ሁለት የተባሉ ብሉይና ሐዲስ ናቸውና። ባላንድ ይሁዱ አውሶእም አሁን የተመቸ። አንድም ባላምስት ሊቀ ጳጳሳት አንብሮተ እድ። ሳዕል ጳጳስ። ሰይመ ቀሰስ። ወይሌሎ ዲያቆን። ማጥመቅ ማቀራጠ። ባለሁለት ቁስ ማጥመቅ ማቀራጠ። ባላንድ ዲያቆን ተልእኮ። እንደም ባላምስት አሚን ፍሥሐ ምሕረት ተእምሥት ተሰፋ። ባለሁለት አሚን ፍሥሐ። ባላንድ አሚን አንድም ባላምስት ጥምቀት ተ

አምና ኃጢአት ከዊነ ሰማሶት ተባሉትም ምንጥስና። ባለሁለት ጥምቀት ተአምና ኃጢአት። ባላንድ ጥምቀት። አንድም ባላምስት ፍጹም ባለጸጋ። ባለሁለት አንድ መጠኑ ባለጸጋ። ባላንድ ፍጹም ድኃ።

በእንተ ሳልቀተ ዓለም =

ጳጳ ወአመ ይመጽኑ ወልደ እንሳለ አመሕያው በስብሐቲሁ ወዙሎሙ መላእክቲሁ ቅዱሳን ምስሌሁ።

የቀደሙ መምህራን ትመስል ነ ለምዕመናን መክሊትን ለመምህራን። ወአመ ይመጽኑን ለ ባለጸጎች ሰጥተው ይተረጉሙ ነበር። ዛሬ ሁሉም በሁሉ አሉ ብሎ ትመስልን ለምዕመናን ለመምህራን ለባለጸጎች መክሊትን ለምዕመናን ለመምህራን ለባለጸጎች። ወአመ ይመጽኑን ለምዕመናን ለመምህራን ለባለጸጎች ሰጥተው ይተረጉሙ ነበር።

ጳጳ ገማሉ። ወልደ እንሳለ አመሕያው መላእክትን አስከትሎ በጌትነት በመጣ ጊዜ። አሚሃ ይነበር ዲያ መንበረ ስብሐቲሁ። በሚመሰገን ዙፋን ማለት በጌትነት ይገኛል።

ጳጳ ወይትጋብሱ ነሎሙ አሕዛብ ቅድሚሁ።

ጳጳ ሙታን ሁሉ ከዕ ዘንድ ል በሰባሉ። ወይራልጠሙ ዘዘለህሙ። እየራስ እየራሳቸው ይለያጥዋል ከመ እንተ ይፈልጥ ሃላዊ አባግፍ እምአጣሊ።

የግድም ወንጌል

አረኛ በጎችን ከፍተኛ እንዲሁ ጸድቃንን ከኃጥአን ይለያቸዋል።

፴፫ ወያቸውም አባግዓ በየግን። ጸድቃንን በቀኙ ያቆማቸዋል። ወአጣሌ በጸጋው።

ኃጥአንንም በግራው ያቆማቸዋል። ሐተታ ጸድቃንን አባግዕ አላቸው በግ ትሑት ነው ወደ ምድር እያየ ይሄዳል። ጸድቃንም ዕለተ ሞታቸውን እያሰበ ይኖራሉና። ግብድ ውለቱ ዘይሄሊ ዘእንበለ መቃብሩ ዘውለቱ ርስቱ እንዲል። በግ ኃፍረቷን በላቷ ትሰውራለች። ጸድቃንም የራሳቸውን ኃጢአት በንስሐ የወንድማቸውን ኃጢአት በትእግሥት ይሠውራሉና። አንድም በግ ጭቃውን አይጸየፈውም ጸድቃንም መከራውን አይሰቀቁትም። አንድም በግ ከሞላበት አይታወቁም። ጸድቃንም ካሉበት አይታወቁም። አንድም ከበግ አውሬ አንዱን የነጠቀለት እንደሆነ ይሸሻል ከሸሸም በኋላ አይመለስም በግ ከበረረ የሰው ልጅ ከተመረረ እንዲሉ። ጸድቃንም ከባልገጀ ፊቸው አንዱ የሞተ እንደሆነ ይመንኛሉ ከመነገም በኋላ አይመለሱም። አንድም በግ ኑሮው በደጋ ነው ጸድቃንም ኑሯቸው በደጋ መንግሥተ ሰማይ ነው። በቀኝ ያቆማቸዋል አለ የሚመጣው በከበበ ትስብአት ነው። አንድም ቀኝ ኃያል ነው። ጸድቃንም ለበጎ ሥራ ኃያላን ናቸው። ጸድቃንም ቀኝ ፈጣን ነው ፈጣኞች ናቸውና ቀን ነው ቅኖች ናቸውና። ጸድቃን በከብ

ርም ሲል ነው። ኃጥአንን አጣሊ አላቸው ፍየል ትዕቢተኛ ናት ከቅብ ከቅብ ትመለከታለች። ኃጥአንም ትዕቢተኞች ናቸውና አንድም ፍየል ኃፍረቷን በላቷ አትሠውርም ኃጥአንም የወንድማቸውን ኃጢአት በትእግሥት የራሳቸውን ኃጢአት በንስሐ ሐ አይሠውሩትም። አንድም ፍየል ጭቃውን ይጸየፈዋል። ኃጥአንም መከራውን ይሰቀቁታልና። አንድም ፍየል ከሞላበት ሁሉ ከእህል ከተክል እየገባ ሰው ሲያሳዝን ይውላል። ኃጥአንም ሰው ሲያሳዝኑ ይኖራሉና።

አንድም ፍየል አንዱን አውሬ የነጠቀበት እንደሆነ ለጊዜው ይሸሻል ኃላ ችፍ አያለ ይቀርባል አየነጠቀ ይፈጀዋል ኃጥአንም ከወገናቸው አንድ የሞተ እንደሆነ መነንን ይላሉ ተመልሰው በርስቱ በጉልቱ በቤቱ በንብረቱ ሲጣሉ ይገኛሉና። አንድም ፍየል ኑሮው ቁላ ነው ኃጥአንም ኑሯቸው ቁላ ገሃም ነው። በግራው ያቆማቸዋል አለ የሚመጣ በከበበ ትስብአት ነው። አንድም ግራ ደካማ ነው ኃጥአንም በጎ ሥራ ለመሥራት ደካሞች ናቸው። ግራ ጎዳዕ ነው በጎ ሥራ ከመሥራት ጎዳአን ናቸው። ጠማማ ነው ጠማሞች ናቸው። በኃግርም ሲል ነው።

፴፱ አሚሃ ይቤሎው ንጉሥ ለአለ በየግን ንፁ ኅይዩ ቡሩካኑ ለአቡዩ ትረሱ መንግሥተ ሰማይት ዘድልው ለከ

ሙ እምቅድመ ያትረጠር ዓለም።

፵፱ ያን ጊዜ ንጉሥ ክርስቶስ በቀኙ ያሉ ጸድቃንን በረከተ ገሪዝን ያደረባችሁ በረከተ ነፍስ ያላችሁ ዓለም ሳይፈጠር በጣዕም በመዓዛ በስን በብርሃን ያዘጋጀላችሁ መንግሥተ ሰማይን ትወርሱ ዘንድ ወደኔ ኑ ያላቸዋል። ወአስተዳሎኩ እምቅድመ ያኩን ዓለሞሙ ለአለ ይነብሩ ውስቱታ እንዲል የሚመጣ በከበበ ትስብአት ነው። ወደኔ ኑ አለ። አንድም ትእምርተ ፍቅር ነው።

፶፩ እስመ ርኅብኩ ወአብላክሙኒ ኢሳ ጳጅ ጂ። ሕዝ ጸጌ ጌ ጸጌ።

፶፪ ብራብ አብልታችሁኛል። ጸማዕኩ ወአስተዳክሙኒ። ብጠማ አጠጥታችሁኛልና። ነግዶ ከንኩ ወተወከኛሙኒ። እንግዳ ብሆን ተተብላችሁኛልና።

፶፫ ዓረቁ ወአለበስክሙኒ። መክ ጌ ፵፮።

፶፬ ብታረገ አልብሳችሁኛልና። ደወይኩ ወሐወዕክሙኒ። ብታመም ጠይቃችሁኛልና። ተሞቃሕኩ ወመጸለክሙ ኅይዩ ወነበበክሙኒ። ብታወገ ወደኔ መጥታችሁ ጠይቃችሁኛልና። ሐተታ። ክልጀመሩት አይሆንምና አብላዕክሙኒ አስተዳክሙኒ ተወከኛሙኒ አለበስክሙኒ ሐወዕክሙኒ ነበበክሙኒ አለ የመንግሥተ ሰማይ ሞጋ አይሆንምና። አጠገባችሁኛ አኖራችሁኛ አስረገባችሁኛ አጻኛችሁኛ አስፈታችሁኛ አላ

ወንጌል ዘግቲዎስ።

ለም ይህም ሶስቱ የበለጠጎ ች ሶስቱ የነዳያን ነው። ርኅብ ኩ ዓረቁ ተሞቃሕኩ የበለጠ ጎች። ጸግዕኩ ነግዶ ከንኩ ደ ወይኩ የነዳያን። አልብከኩ ጽ ዋዓ ማይ ቁረር ለአስትዮ ዕ ሙዕ አልብከኩ ጠፈር ለእኅ ድሮ ነግዶ አልብከኩ እግር ለሐውዖ ድውይ እንዲል። አንድም ለመምሕራን። በክህ ደት ምክንያት ብራብ ብጠ ማ አስተምራችሁኛልና። በክህ ደት እንግዳ ብሆን በትምርት ተቀብላችሁኛልና። በክህደት ም ከንያት ልጅነት በይዕጠኝ በ ሃይማኖት እንዲሰጠኝ አድርጋ ችኋልና። በክህደት ብታመም በ ትምርት ጠይቃችሁኛልና። በማ ዕሠረ ከሀደት ብታሠር በት ምርት አስፈትታችሁኛልና። አንድም ለቀሳውስት። በኃጢ አት ከሥጋው ከደሙ ብክለክ ል በንስሐ ሥጋውን ደሙን ሰጥታችሁኛልና። በኃጢአት እ ንግዳ ብሆን በንስሐ ተቀብላ ችሁኛልና። ልጅነት በኃጢአ ት በኃጣኝ በንስሐ እንዲመ ለስልኝ አድርጋችሁኛልና። በ ማዕሠረ ኃጢአት ብታሠር በ ንስሐ አስፈትታችሁኛልና። አ ንድም አንድ ወገን። ለባሕ ታውያን ተባሕትዎ ብይዝ በ ተባሕትዎ መስላችሁኛልና።

፴፯ አሜሃ ያወሥኡ ጸድቃን እን ዘ ይብሉ እግዚአ ማዕዘኑ ር አናክ ርኅብክ ወአብላዕናክ።

፴፰ ጸድቃንም ስርተውት ያልሠሩት ይመስላቸዋል ከትሕትና ወደ ትሕትና ይሄዳሉና አቤቱ መቼ ተርበህ አይተንህ አብልተንህ።

፴፰ ወዕሙዓክ ወአስተይናክ።

፴፱ መቼ ተጠምተህ አይተንህ አ ጠጥተንህ። ወማዕዜ ርአናክ እንግዳክ ወ ተወክፍናክ። ምን ጊዜ እንግዳ ሆነህ አይ ተንህ ተቀብለንህ። ወዕሩቀክ ወአልበስናክ። ምን ጊዜ ታርዘሕ አይተንህ አልብሰንህ።

፵ፀ ወድውዮክኒ ወሐወዕናክ።

፵፱ ምን ጊዜ ታመህ አይተንህ ጠይቀንህ። ወሙቁሐክኒ ወመጻእነ ኅቤክ ወነበብናክ። መቼ ታሥረህ አስፈታንህ ጠ የቅንህ ይሉታል።

፶ ወእምዝ ያወሥኡም ንጉሥ ወደቤሉሙ አማን እብለክሙ ነሱ። ዘገበርክሙ ለጅዳ እም አሉ ንዑሳን አኃውዮ አለ የ አምኑ ብዩ ሊተ ገበርክሙ።

፶፩ በኔ ካመኑ ምዕመናን ላንዱ ያደረጋችሁ ለኔ አደረጋችሁ ልኝ ላንዱ ያደረጋችሁ ለኔ ማድረጋችሁ ነው ብሎ በው ነት ይመልስላቸዋል።

፶፪ ወእምዝ ይብሉሙ ለእለ በፀ ጋሙ ሑሩ እምኔዩ ውስተ እ ሳት ዘለዓለም ዘድልው ለሰይ ጣን ወለመላእክቲሁ። መዝ ፯ ፳። ማቲ ፯ ፳፫። ሉቃ ፲፫ ፳፯።

፶፫ ከዚህ በኋላ በግራው ያሉ ኃ ጥአንን መርገመ ጌባል ያደረ ባችሁ መርገመ ነፍስ ያለባችሁ ለሰይጣን ለሠራዊቱ ወደ ተህ ጋጅ ማለት ተፈርዶ ወዳለ ወደማያልፍ ሥቃይ ሂዱ ያላ ቸዋል። ሐተታ፣ የሚመጣ በክ በበ ትስብእት ነውና ሑሩ እ

ምኔዩ ያላል። አንድም ትምር ተ ፀብ ነው።

፶፫ እስመ ርኅብክ ወአያብላእክ ሙኒ።

፶፪ ብራብ አላበላችሁኝምና። ፀማዕኩ ወአያስተይክሙኒ። ብጠማ አላጠጣችሁኝምና።

፶፫ ነግዶ ከንኩ ወአተወክፍክ ሙኒ።

፶፫ እንግዳ ብሆን አልተቀበላች ሁኝምና። ዓረቁ ወአያልበስክሙኒ። ብታረገክ አላለበሳችሁኝምና። ደወይኩ ወአሐወዕክሙኒ። ብታመም አልጠየቃችሁኝምና ተሞቃሕኩ ወአመጻእክሙ ኅቤዩ ወአነበብክሙኒ። ብታሠር መጥታችሁ አልጠየ ቃችሁኝምና።

፶፱ አሜሃ ያወሥኡ አለ በፀጋሙ።

፶፱ ያን ጊዜ በግራ ቆመው የነበ ፍ ኃጥአን ይመልሳሉ። እንዘ ይብሉ እግዚአ ማዕዘ ር አናክ ርኅብክ ወአያብላዕናክ፤ ከትዕቢት ወደ ትዕቢት መሄድ ልማዳቸው ነውና። ምን ጊዜ ተ ርበህ አይተንህ አናበላህ ብለን። ወማዕዜ ርአናክ ጽሙዓክ ወ አያስተይናክ። ምን ጊዜ ተጠምተህ አይተን ህ አናጠጣህ ብለን። ወእንግዳክ ወአተወክፍናክ። ምን ጊዜ እንግዳ ሁነህ አ ይተንህ አንቀበልህ ብለን። ወዕሩቀክ ወአያልበስናክ። ምን ጊዜ ታርዘህ አይተንህ አናለብስህ ብለን። ወድውዮክኒ ወአሐወዕናክ። ምን ጊዜ ታመሕ አይተንህ አንጠይቅህ ብለን።

የግጥም ወንጌል =

መውቀሰክኒ ወኢነበብናክ = ግን ጊዜ ታሥረህ አይተንህ
 አንጠይቅህ ብለን ብለው ይ
 መልሱሉታል =

ግጥ ወአምዝ ያመሥሎ ገጉሥ
 ወይቤሉው አማን አብላክመ
 ዙሎ ዘኢገበርከሙ ለጅዳ አ
 ምእሉ ንዑሳን እውዮ ሊተ
 ኢገበርከሙ =

ግጥ በኔ ከመኑ ምዕመናን ላንዳ አ
 ለማድረጋችሁ ስን አለማድረጋ
 ችሎ ነው ብዬ በውነት እነግራ
 ችሏለሁ ብሎ ይመልስላቸዋል

ግጥ ወየሐውሩ አራሂ ውስተ ዙንኔ
 ዘለዓለም ዮሐንስ ጳጳሳን ገደ ዩ =

ግጥ ኃጥኦን ወደ ማያልፍ ሥቃይ
 ይሂዳሉ ሲወርዱ ይኖራሉ =
 ወጸድቃንሰ ውስተ ሕይወት ዘ
 ለዓለም =

ጸድቃን ግን ወደ ማያልፍ ክብ
 ር ይሂዳሉ = ሲወጡ ሲወጡ ይ
 ኖራሉ = ሐተታ ይህ ሁሉ መ
 ነጋገር አለ ቢሉ አምን ያላሉ
 ይህማ እንዳይሆን ንቃሕ መዋ
 ቲ ባለ ጊዜ ጸድቃን ከዐሐይ
 ሰባት እጅ አብርተው ጌታቸው
 ን አዳሱስ ክርስቶስን መስለ
 ው ይነግሉ = ኃጥኦንም ከቀራ
 ሰባት እጅ ጸልመው እስቃቸው
 ን ዲያብሉስን መስለው ይነግ
 ሉ ጸድቁም ይህ ፍጻሜውም ይ
 ህ ነው = ፍርድ በፊት ወቅሳ ወ
 ደኋላ ይሆን የለም ቢሉ የለም
 ነገሩ የሚያሰኝ ስልህን ለሰው በ
 ሚረዳ መናገር ነው እንጂ የለም

ምዕራፍ ፳፮ =

ገ ወሶበ ፈጻመ አገዛዚ አዳሱስ
 በንተ ዙሎ ነገረ ይቤሉሙ ለእ

ገ ርዳኢሁ = ተአምሩ ከመ አም
 ድገረ ሠንዶ መዋፅዕ ያከውን
 ፋሲካ ማር ገደ ስሉቃ ጸደ ስ =

ገ ጌታችን አዳሱስ ክርስቶስ ይ
 ሆን አስተምሮ ከፈጸመ በኋላ እ
 ገ ስከ ሁለት ቀን ድረስ ፋሲካ እን
 ዲሆን ታውቃላችሁን አላቸው
 ሐተታ የሚያስተምረው ረቡዕ
 ነው ራሱ እስከ የወደቀበት ሐ
 መስ ነው = አንድም ድገረ ክ
 ልኤ ያላል ከሁለት ቀን በኋላ
 ፋሲካ እንዲሆን ታውቃላች
 ሁ የሚያስተምርበት ማክሰኞ
 ነው ብሎ ድገሩ ሐመስ ነው
 ፋሲካ ከሐመስ አይወጣም =
 ወይለጎዝም ለወልደ እጻለ እ
 መሕያው =

ወልደ እጻለ አመሕያውን ያይ
 ዙታል ማለት አያዛለሁ =

ወያሰቅልም = እሰቀላለሁ =

ገ ወእምዝ ተጋብሶ ሊቃን ከሆናት
 ወሊቃናተ ሕዝብ ውስተ ዓዕደ
 ሊቀ ከሆናት ዘስሙ ቀያፋ =

ገ ከዚህ በኋላ የሕዝቡ አለቆችና
 የከሆናቱ አለቆች ቀያፋ ከሚባ
 ለው ከከሆናቱ አለቃ ዐታ ተሰ
 በሰቡ =

ገ ወተማከሩ ከመ በሀብል የእኔ
 ዝም ለእግዚአ አዳሱስ ወያቅ
 ትልም =

ገ በሐስት = አንድ = በሀብል ብለህ
 አጥብቀህ በድፍረት ይዘው ጌ
 ታን ይገሉት ዘንድ መከሩ =

ገ ወይቤሉ አካኔ በበዓል ከመ
 አይትሀወኩ ሕዝብ =

ገ ነገር ግን ሕዝቡ እንዳይታወኩ
 በበዓል አይሁን አሉ =

ዘከመ ረፈቀ አዳሱስ ለድራ
 ር በቢታንያ ወበእንተ ተካዶ
 ያቲ ለይሁዳ =

ገ ወበጸሐ አግዚአ አዳሱስ ቢ
 ታንያ ዐአ ቤተ ስምዖን ዘለም
 ጽዮሐ ገጽ ፱፣ ፲፱ ር፣ ማር ገደ ፫ =

ገ ጌታችን አዳሱስ ክርስቶስ ቢ
 ታንያ በደረሰ ጊዜ ከስምዖን
 ዘለምጽ ቤት ገባ =

ገ ወመጽአት ኅቤሁ ብእሲት
 እንተ ባቲ በረሌ ዘምሉዕ ዕፍ
 ረተ ዘአልባስጥሮስ ዘብዙኅ ሜ
 ጡ =

ገ ዋጋው ብዙ የሚሆን የደቀቀ
 የጣፈጠ ሽቱ ይዛ = እንደግ
 ዘአልባስ ጣሮስ ያላል በጣሮሳ
 ዋ ግምጃ ዋጋ ልክ በሶስት
 መቶ ወቅት የተገዛ ሽቱ የያዘ
 ች ሴት መጣች =

ወምጠት ዲበ ርእሱ ለእግዚ
 እ አዳሱስ እንዘ ያረፍቅ =
 ጌታችን ከስምዖን ቤት ተቀም
 ጦ ሳለ በራሱ ላይ አረሰሰች
 በት =

ገ ወርእዮሙ እርዳኢሁ አንጉር
 ጉሩ በእንተ ዝንቱ ነገር =

ገ ደቀ ሙዛሙርቱ ይህን አይተ
 ው አዘኑ =

ወይቤሉ ለምንትኑ ዘመጠነዝ
 ዕፍረተ እንጉለት ዛቲ ብእሲት
 ይህች ሴት ይህን ያህል ሽቱ ለ
 ምን አበላሸች =

ገ እምኢተወደጠኑ በብዙኅ ንዋ
 ያ ደትወሀብ ለነዳያን =

ገ ለነዳያን ይመጸውት ዘንድ የህ
 ብም ያላል ለነዳያን ይመጸውቱ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ት ዘንድ ለብዙ ዋጋ ባልተሸጠ ም ነበር አሉ።

፲ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይዘሉሎሙ ለምንት ታስር ገዋ ለዛቲ ብእሰት።

፲፩ ጌታችን እንዲህ ማለታቸውን አውቆባቸው ይህችን ሴት ለምን ታዳክሟታላችሁ አላቸው ሠናዩ ግብረ ገብረት ላዕሌየ ሊተ ሲል ለኔ በጎ ሥራ ሠር ታልኛለችና።

፲፪ ወለነዳያንሰ ዘልፈ ትረክብምሙ

፲፫ ነዳያንንስ ዘወትር ታገኛቸዋላችሁ ወጊዜ ፈቀድክሙ ታሚንዩ ሎሙ። በወይዳችሁ ጊዜ ታደርጉላቸዋላችሁ። ወኪያየሰ አኮ ዘልፈ ዘትረክ ቡኒ። እኔን ግን ዘወትር አታገኛኝም

፲፬ ወዘንተስ ዕፍረተ ዘምጠት ዲበር እስዩ ለቀበርየ ገብረት።

፲፭ ይህንም ራሴን የቀባችኝ ሽቱ ለምቀበርበት ቀን አስጠብቃለች። ሐተታ ዕለቱን እንዳትቀባው አይሁድ አያስደርሷትም እንደ ሕጋቸው። በዕስተኛው እንዳትቀባው ፈጥኖ ይነግባታልና። ዘራም እጸድቅበታለሁ ብሎ ከሠራው በኋላ ማዳክም አይገባም አስቀድሞ ግን ቤተ እግዚአብሔር ልነጽበትን ለነዳያን ልስጣቸውን ብሎ ያማከረ እንደሆነ ሕንጻ እግዚአብሔር ሰው በረኅብ ሲፈርስ ሲበሰብስ ለነዳያን ስጥ እንጂ ማለት ይገባል። ከሠራ በኋላ ግን እንዲህ ማለት እይገባም። ያኑ ከመተው ያደርሰዋልና። ታረክ አባ

ኢዮብ አባ ዲሚን የሚባሉ ፍጹማን መነካት ነበሩ ገብረ ሪፍ የሚባል በዓለም የሚኖር ደግሰው ነበረ እየመጣ ይጠይቃቸዋል ሊጠይቃቸው መጥቶ ሳለ አባ ዲሚን እንደምን ሁነህ ትኖራለህ አለው ተክል ተክቶ ራሴን ረድቼ እንግዳ ተቀብቶ በቻለኝ ለነዳያን ተርፎ እኛራሱ አለው። መልካም ይዘሀል ብሎ አስናበተው። ከዚህ በኋላ አባ ኢዮብ መጣገባረ ሪፍ መጥቶ ነበር አለው ምን ብለህ አስናበትከው አለው። እንዲህ በለኝ መልካም ይዘኅል አልሁት አለው። መልካም አላደረግህም እኛን መስለህ ኑር እንዳትለው አለው አጥፍቻለሁ ጠርቼ ላመጣው ብሎ ጠርቶ አመጣው። እኛን መስለህ ኑር አለው። ከነጋሉም አይቻለኝም ብሏል አባ ኢዮብ አሳበጀሁም ማረኝ ብሏል። ይህች ሴት ከራስ ጸጉሯ እስከ እግር ጽፍሯ ይህ ቀራት የማትባል መልክ መልካም ናት መላ አካሏን የሚያሳይ መስታወት አላት ልብሷን አኑራ መልካን አይታ መፍረስ መበስበስ ላይቀር እንዲህ ማማር ምን ይረባል የዚያስ የዚያስ ኃጢአት የሚያስተሠርዩ ኢየሱስ ክርስቶስ መጥቷል አሉ ለሱ የምቀባው ሽቱ ገዢዎ እሄዳለሁ ብላ በዝሙት የሰበሰበችው ሶስት መቶ ወቅት ወርቅ አላት ይዛ ሄደች። ዲያብሎስ ታመልጠኛለች ይህን ጊዜ ላስታት ብሎ ቀድሞ ከምታውቀው አንዱን መስሎ

በአምሳል ወራዛ ሠናዩ ሳህይ ክመንገድ ቆሃት። ወይዘት ትሄኝ ለሽ አላት ዝም አለችው እንኛ ባትነግረኝ እኔ እንግሮሽ የለም እንግዳ ወንድ መጥቶብሽ ለሱ ልትቀበው ሽቱ ልትትገዢ ትሄኛለሽ አላት እምን አለችው። ይህም አይደለም ፍቅር ያላለቀለት ወንድ መጥቶ ብሽ ለዚያ የምትቀበው ሽቱ ልትገዢ ትሄኛለሽ አላት እምን አለችው ይህም አይደለም በጥቂት ገንዘብ ብዙ ገንዘብ የሚሸጥ ነጋዴ መጥቶብሽ ለሱ የምትቀበው ሽቱ ልትገዢ ትሄኛለሽ አላት። እምን አለችው ሁሉንም እምን እምን ትያለሽ ማናቸው ነው አላት። እንግዳ ወንድ መጥቶብሽ አልከኝ ከዚህ ዓለም ልዩ የሚሆን ጌታ መጥቷል። ፍቅር ያላለቀለት ወንድ መጥቶብሽል ላልከኝ ፍቅር ስሐቦ ለወልድ ኃያል አመንበሩ ወሎባጽሐ አስከ ለሞት እንዲል። የሰው ፍቅር አንብሮት ሊሞት መጥቷል በጥቂት ገንዘብ ብዙ ገንዘብ የሚሸጥ ባለጸጋ ነጋዴ መጥቶ ብሻል ላልከኝ እምን በጥቂት ትሩፋት ብዙ ክብር የሚሰጥ ኢየሱስ ክርስቶስ መጥቷልና ለሱ የምቀባው ሽቱ ልገዛ እሄዳለሁ ብላ ስሙን ባትጻፈበት እንደ ትቢያ በኖ እንደ ጠስ ተኖ ጠፍቶላታል። ከዚህ በኋላ ሃድሮክ የሚባል ባለ ጸጋ ነጋዴ አለ ሄዳ ለነገሥታት የሚገባ ሽቱ እምጣ ባላ ሶስት መቶ ወርቅ ስጠችው በወገራቸው ሐሰት የለምና ይህን ያ

የግጥም ወንጌል

ሀልስ የሚያወጣ የለኝም አላት እሱ የግጥም-ቀው እናቱ የምታውቀው ዳዊት ሰሎሞን ተቀብተውለት የተረፈ ነበር ከንዲህ ያለ ቦታ አለ ሽጥላት ብላው ሽጦላት አምጥታ ቀብታዋለች = ይህ ብቻም አይደል ጌታ ግብፅ ሲወርድ ሰሎሚም ፈያታይ ዘየማን ይዘውት ሳለ ከሌብሱ ላይ ወዛ ቢያጽቡት ሰፈፈ ይህን በዕቃ አኑረውታል ይህም ተጨምሮበታል =

፲፫ አማን አብለክሙ በኅብ ሰበክ ዋ ለዛቲ ወንጌል ይንግሩ ውስተ ነሱ ዓለም ዘገብረት ዛቲ ብእሲት ተዝካረ ላቲ ወይ ዝክርዋ =

፲፪ ወንጌል በተነገረችበት ቦታ ሁሉ ደህች ሌት የሠራችውን ሊነግሩላት ደገባል ብዬ እንዲገባ በውነት እነግራችኋለሁ = ይኸንም ይዘው አራቱ ሁሉ ጽፈዋታል =

፲፩ ወእምዝ ሐረ ስዳ እም፲ቱ ወይቱ አርዳኢሁ ዘስሙ ይሁዳ አስቆርታዊ ኅብ ሊቃነ ካህናት = ማር ፲፬፡፲ = ሉቃ ፳፪ ፫

፲፨ ከዚህ በኋላ ከሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ አንዱ የአስቆርት ሰው የሚሆን ይሁዳ ወደ ሊቃነ ካህናት ሄደ = ሐተታ እንዲያው አይደለም በደብረ ዘይት ሲበሉ = አማን አብለክሙ ከመ ስዳ እምኔክሙ ያገብዳኒ አላቸው = ወእነ- እንጋ አግዚአ ኣነ- እንጋ = የማሲ ዝነ እኔ ነኝ እኔ ነኝ ይባባሉ ጀመሩ = ታሪክ በደብረ ዘይት ከነበሩ አዕባን አንዱን መጥ

ተህ መስክርበት አለው መጥቶ በይሁዳ ራስ ላይ ሶስት ጊዜ ዙር ንጹሕ ደም የምታስፈስስ ይሁዳ ወየላህ ብሎ መስክርበታል ዛሬስ አለ አለና ይህ መሠርይ ደንጊያ ያናግርብኝ ጀመር እንኳያስ በማኝ ያግኘኝ ብሎ ወጽቶ ሄዷል =

፲፭ ወይቤሎሙ ሚመጠነ ትሁቡኒ እመ አገብዎ ለክሙ =

፲፮ ባሲዛችሁ ምን ያህል ትሰጡኛላችሁ አላቸው = ወተናገርዎ ምስሌሁ ወተሰነካው ከመ የገሀብዎ ሷብሩረ = ሠላሳ ብር እንሰጥላን አሉት = ወአስተሐለቁ ነገረ ይላል በሉቃስ፣ ነገር ቆረጹ ነገር አቆሙ ነገር ወሰኑ =

፲፯ ወእምይእቲ ዕለት አኅዘ ይኅ ሥሥ ሳሕተ ከመ ያግብዎ ሎሙ =

፲፰ ከዚያ ቀን ጀምሮ ከዚያ ቀን ወዲህ ሊያሲዘው ምግላል ቦታ ይሻ ነበር =

በእንተ ደኅሪት ድራር =

፲፯ ወበቀዳሚት ዕለተ ፍሥሕ መጽኤ አርዳኢሁ ለእግዚአ ኣኣየሱስ ወይቤልዎ በአይቱ ትፈቅድ ናስተዳሉ ለክ ትብላዕ ፍሥሐ = ማር ፲፬፡፳፪ = ሉቃ፣ ፳፪፡፮ =

፲፰ ፋሲካ ከሚውልበቸው ከኝቱ ዕለታት በመጀመሪያቱ ቀን = አንድም ወእመ ቀዳሚት ዕለተ ፍሥሕ ይላል በመጀመሪያ ይቱ ፋሲካ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ጌታ ቀርበው በጉን ትበላ ዘንድ በወደት ልናዘጋጅለህ ትወዳለህ አሉት = ሐሩ ወአስተ

ዳልወ ዘንበልዕ ፍሥሐ ብሳ ችዋል በሉቃስ =

፲፰ ወይቤሎሙ እግዚአ ኣኣየሱስ ሐሩ ውስተ ሀገር ኅብ እገሌ

፲፯ ጌታም ወደእገሌ ሀገር ሂዱ አላቸው = እንደ ማርቆስ ምልክት ነግሮ ይሰዳቸዋል = ወበልዎ ይቤለክ ሊቅ ጊዜየ በጽሐብ ኅቤክ እገብር ፋሲካ ምስለ አርዳኦ = መምር ከደቀ መዛሙርቱ ጋራ በንተ ዘንድ በዓል የማክብርበት ቀን ደርሷል አለህ በሉት አላቸው =

፲፱ ወገብሩ አርዳኢሁ በከመ አዘዘሙ እግዚአ ኣኣየሱስ =

፲፱ ደቀ መዛሙርቱ ጌታ እንዳዘዘቸው አደረጉ = አስተዳለው ሎቱ ፍሥሐ = በጉን የሚያርዱበት ወቅለምት ደሙን የሚቀበሉበት ብርት ሥጋውን የሚቀቅሉበት ድስት አዘጋጅተዋል =

ከከመ ከሠተ ሎሙ ለዘያገብዎ =

፳ ወምሌተ ከዊኖ ረፈቀ ምልለ ፲ ወይቱ አርዳኢሁ = ማር ፲፪ ፲፯ = ሉቃ ፳፪ ፲፱ = ሉቃ ፲፫፡፳፩ =

፳ ሲመሽ በመሸ ጊዜ ከሥራሁ ለቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋራ ተቀመጠ =

፳፩ ወእንዘ ይበልዑ ይቤሎሙ አማን አብለክሙ ከመ ስዳ እምኔክሙ ያገብአኒ =

፳፪ ሲበሉ ከናንተ አንዱ ያሲዘኛል ብሎ እንዲያሲዘኝ በውነት እነግራችኋለሁ አላቸው =

፳፫ ወተከዙ ጥቀ =

፳፪ ፈጽመው አዘኑ =

ወንጌል ዘማቴዎስ =

ወለጋዙ ይበልዎ በበገዱ እነ-
እንጋ እግዚአ =
እያንድ እንዳቸው አቤቱ የሚ
ያሲዝህ እኔ ነኝ እኔ ነኝ ይባባ
ሉ ጀመር =

ጸ፫ ወአውሥኦ ወይቤሉሙ ዘያ
ወርድ እደሁ ምስሌዩ ውስተ
መጽብሕዩ ውለቱ ያገብኝኒ

ጸ፪ ከኔ ጋራ ወጥ የሚያወጣው እ
ሱ ያሲዘኛል አላቸው =ሐተታ
ለልማዱ ጌታ ስድስቱን አቁ
ሞ ስድስቱን አስቀምጦ ይዘ
ይበላሉ ይመገባሉ =ዛሬ የተቀ
መጡ ነገ ይቆማሉ ወጥ የሚ
ያወጣው በተራ ነው ጌታ እያ
ወጣ ይበላል አውጡልኝ አይ
ልም ስድስተኛው ላምስቱ ለ
ራሱም እያወጣ ይበላል በዚ
ያ ቀን ከተቀመጡት አንዱ ይ
ሁዳ ነበር ወጥ ማውጣትም ተ
ራው የይሁዳ ነበርና እንዲህ
አለ =

ጸ፫ ወልደ እጋለ እመሕያውስ
የሐውር በከመ ተሠርዓ በእ
ንቲአሁ =መዝ ማ ፲ =

ጸ፪ ተጽሕፈ ሲል ወልደ እጋለ
እመሕያው ክርስቶስም ስለሱ
እንደተጻፈ ይሄዳል ማለት ይ
ሞታል =

ወባሕቱ አሌ ሉቱ ለውለቱ
ብእሲ ዘያገብዎ ለወልደ እጋለ
እመሕያው =

ነገር ግን ምክንያት ሁኖ ለሚ
ያሲዘው ለዚያ ሰው ወዮለት
ኤምኃየሶ ሰባ ኢተወልደ ለ
ውለቱ ብእሲ =

ባልተወለደ በተሻለው ነበር =
ሐተታ =እናቱን ይጻፋት ማለ
ት ነው ቢሉ ኢተፈጥረ ሲል
ነው ባልተፈጠረ በተሻለው

ነበር ኦሪት ዘልደት እንዲል
ዘፍጥረት ሲል=ይህስ ፍጠረኝ
ብሎ ፈጥረታልን ቢሉ ቢፈ
ጥረውስ ግዕዛን ነሥቶ ሪ
ጥረታልን =

ጸ፫ ወአውሥኦ ይሁዳ ዘያገብዎ
ወይቤ እነ- እንጋ ውለቱ ረቢ
ጸ፫ የሚያሲዘው ይሁዳም የሚያ
ሲዝህ እኔ ነኝ አለው ተለ
ይቹ ብቀር ይታወቅብኛል ብሎ
ወይቤሉ እግዚአ ኢየሱስ አ
ንተ ትቤ =

አንተ ትላለህ አለው = መሰ
ወር = እንድም በፈቃዴ የም
ሞተውን ሞት በገድ አስገድ
ለዋለሁ ትላለህ = ታሪክ ጌታ
ሙሴን በግብፃውያን ሞተ በ
ክፍ አምጥቼ አወጣችኋለሁ
አለው እንዲህም ከሆነ የእስራ
ኤልስ በክፍ ለሞት አይደለ
ምን አለው =እንዲህስ እንዳይሆ
ን የሚያዝያ ጨረቃ ሠርቅ ባ
ደረገች ባሥር ቀን ቀንዱ ያ
ልከረከረ ጥፍሩ ያልከረከረ ጠ
ጉሩ ያላረረ ዓመት የሆነው
ጠቦት ያለው ከመንጋው =የሌ
ለው ገዝታችሁ እስከ ፲፬ት ቀን
አስራችሁ ባፀፀተኛው ቀን ልዱ
ን ሰዓት ከፎት ከፍላችሁ ልዱን
እጅ ትታችሁ በጃት እጅ ብርሃ
ን ከሌሊቱም ልዱን ሰዓት ከፎት
ከፍላችሁ ባንዱ እጅ ጨልማ
ሠዉት =ስትሠዉትም ጌት አሥ
ር ፲፪ት ሁኖችሁ = ያለው ቤተ
ሰቡን ይዞ የሌለው ጎረቤቱን ጠ
ርቶ ልድ በግ እንድትጨርሱ ሁ
ኖችሁገደሙን መቃን መድረኩ
ን እርጩት ያን እያየ ሞተ በክፍ
ር ይከለክልላችኋል።ገዝግን ቅ
ቅሉን ብርንዶውን አትብሉ።ጥ

ብሱን ብሉ ኢታትርፋ እስከ
ደግደግ እንዲል =አትርፋችሁ
አታሳድሩ ከንዱ ወጻንዱ አ
ትውሰዱት የበላችሁትን በል
ታችሁ የተረፋችሁን ከእሳት
ጨምሩት ሐምለ ብኒፅ ረብ
ርቡበት ብሎታል በሀገራቸው
አራት ነገር ያመጣሉ =የወይን
ቅጥራን የበለስ ቅጥራን የስ
ንዴ ቅጥራን እዞ ከል =በዚያ
ወራት የሚበሉት ቁጣ ነውና
እንዳረቄ እንዲበትንላቸው =ስ
ትበሉትም ጫማችሁን አገባ
ችሁ ዝናራችሁን ታጥቃችሁ
ኩፈታችሁን ደፍታችሁ ቡሉ
ታችሁን ይዘችሁ እየጥኩላች
ሁ ብሉት አጥንቱን አትሰበሩ
ት ብላቸዋል ይህ ሁሉ ምሳ
ሌ ነው =በግዕ የጌታ ምሳሌ ዓ
መት የሆነው ጠቦት ወርድ እ
ንጂ ቁመት አያክልም =ጌታ
ም ፍጹም የሰላሳ ዓመት ጉ
ልማሳ ሲሆን ነውና የተሰቀለ
ዓመት የሆነው ጠቦት ቀንዱ
ያልከረከረ ጥፍሩ ያልከረከረ
ጠጉሩ ያላረረ ማለቱ ምክን
ያተ ኃጢአት የለበትምና =የ
ሚያዝያ ጨረቃ ሠርቅ ባደ
ረገች ባሥር ዋጅታችሁ እስከ
አሥራራት አስራችሁ ባሥራ
አራት ቀን ሠዉት ማለቱ የ
ጌታም ምክረ ሞቱ ባሥር ተ
ጀምሮ ባሥራ አራተኛው ቀን
ተፈጽሟል =በሁለት እጅ ብር
ሃን ባንድ እጅ ጨልማ ሠዉ
ማለቱ ከነግህ እስከ ቀትር ብ
ርሃን ሁኖታል =ከቀትር እስከ
ሰዓት ጨልማ ሁኖታል =ወጽ
ልመ ክሉ ዓለም እንዲል =
በሠርክ ብርሃን ሁኖታል =ወፍ

የማቴዎስ ወንጌል።

ና ሠርክ ይበርህ እንዲል። ስትሠዉትም ሰባት አሥር አሥራ ሁለት ሁናችሁ ሠዉት ማለቱ ሰባት በሰባቸው ፍጹም ነው አሥርም በኛ ፍጹም ነው ፍጹምን ሁናችሁ ተቀበሉ ሲል ገደት ማለቱ ለጊዜው የሚቀበሉት አሥራ ሁለቱ ነገዶ አስራኤል ናቸው ፍጻሜው ግን አሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ናቸውና፤ ደሙን መቃን መድረኩን እርጩት ማለቱ ለጊዜው ያን እያየ ቸንፈር ይክለ ከልላቸዋል። ዛሬም ሥጋውን ደሙን ከሚቀበሉ ምዕመናን አጋንንት ላለመቅረባቸው ምሳሌ። ዝግኑን ቅቅሉን አትብሉ ማለት ሙስና መቃብር አገኘው አትበሉ ሲል ነው። ብርንዶውን አትብሉ ማለቱ ደም ካለ ነፍስ አትለይም። እስመ ነፍስ ተኃድር በደም እንዲል። ነፍስ ያልተለየውን ሥጋውን እንበላለን አትበሉ ሲል። ጥብሱን ብሉ ማለቱ መለኮት የተዋሐደውን ነፍስ የተለየችውን ሥጋውን እንበላለን በሉ ሲል ነው። አታሳድሩ አለ ካሣ ሳይፈጸም አላደረምና ካንዱ ወደ አንዱ አትውሰዱት አለ ለጊዜው መካነ መስቀሉ ለመክነ መቃብሩ ቅርብ ነጋ። ፍጻሜው ግን ዛሬም መሥዋዕት ካንዱ ሠርቶ ወዳንዱ ወስዶ መሠዋዕት አይገባምና የበላችሁትን በልታችሁ የተረፋችሁን ከአሳት ጨምሩት ማለቱ የተቻላችሁን ያህል ምሥጢር መርምራችሁ የቀረውን መንፈስ ቅዱስ ያውቃል በ

ሉ አትጋፉ ሲል ነው። እሳት የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ። ሐምለ ብንጎዕ ረብርቡበት ማለቱ ለጊዜው በዚያ ወራት የሚበሉት ቁጣ ነበርና እንደ አረቄ እንዲበትንላቸው ነው። ዛሬም ሥጋውን ደሙን መቀበል የሚገባ የበሉት የጠጡት ከሆድ ሲጠፋ ላፍ ምረት ሲሰማ ነውና። ጫማችሁን አዝባችሁ አለ ምግባረ ወንጌልን ሠርታችሁ። ዝናራችሁን ታጥቃችሁ አለ ንጽሕና ይዛችሁ ኩፊጫታችሁን ደፍታችሁ አለ። አክሊለ ሦከን እያሰባችሁ በሉታችሁን ይዛችሁ አለ ፣ ገረ መስቀሉን እያሰባችሁ ሲል ነው። እየቸኩላችሁ ብሉት ማለቱ ለጊዜው መንገዶች ናቸው ፍጻሜው ግን ሞት አለብን እያላችሁ ነሩ ሲል ነው። አረጋዊ መንፈሳዊ። ድርሳን። ዓብድው-አቱ ዘይሂል ዘእንበለ መቃብሩ ዘው-አቱ ርስቱ እንዲል። አጥንቱን አትስበሩት ማለቱ ለጊዜው ግብፃውያን ሲጉዱ አስራኤል አለመጉዳታቸውን መናገር ነው። ፍጻሜው ግን ኃጥአን ሲጉዱ ጸድቃን ላለመጉዳታቸው ምሳሌ ነው በቀሙም የሁለቱን ወንበዶች ጭንና ጭናቸውን እየሰበሩ ሲያወርዱቸው የሱን አልሰበሩትምና አጽሞ አትስብሩ እንዲል። እንደ አርዮስ ፍጡር በመለኮቱ አትበሉ ሲል ነው። ከዚህም ላይትን ሠርቶ አሳልፏታል። ንጉሥ ቀድሞ ሹሞት የነበረውንና ኋላ የሚሸመውን አቅርቦ ያን ወ

ቅሶ ሸሮ ይህን እንዲሾም እሱም ወንጌልን የሚሰራ ነውና

ዘክመ ሠርዓ ኢየሱስ አኩቲተ ቀርባን።

ጸጸ ወእንዘ ይበልፀ ነሥአ ኅብስተ እግዚእ ኢየሱስ ባረከ። ስ ቆሮ ገፅ ጸፀ።

ጸጸ ሲበሉ ጌታ ዳዕውን እንሥቶ ይዞ ባረከ አከበረ ለወጠ። ወፈተተ። ገመሰ ቁረሰ። አንድም ባረከ ገመሰ ቆረሰ ፈተተ አጠቃቀነ አሥራሶስት አደረገ። ጌዴዎን ዓሥራሶስት ሁኖ ሠውቷልና፤ አንድም ባሥራሶስቱ ዕፀወ ዕጣን ምሳሌ። አንድም ዓሥራሶስቱን ፀዋትወ መከራ እቀበልላችኋለሁ ሲል አክሊለ ሦከተኩርታ ርእስተ ጸፍታ መልታሕትተወክሮ ምራቅ። ሰትየ ሐሞት። ተዓሥሮ ድኅሪት። ተቀሥሮ ዘባን። ርግዝተ ገቦ። ርግዘተ ገቦ ከሞተ በኋላ ነው አይሰማውም ብሎ ፀዊረ መስቀል ኃምስቱ ቅንዋት እግሩን እየራሱ ቸንክረውታል ያሉ እንደሆነ የተመቸ ነው። ደርበው ቸንክረውታል ያሉ እንደሆነ ብሱን ያያል። አንዱን እሱ ተቀብሎታል። ገደን ለሐዋርያት ሰጥቷቸዋል ዝ ሥጋየ ዝ ደምየ ብሏቸዋልና ለማስደፈር ጥጂሞ አጥሎ ሞሙ እንዲል። አንድም ሳይቀበል አቀብሏቸው ቢሆን ቄሱ አቀብሏቸው ሳይቀበል በወጣ ነበርና። ተቀብሎ ያቀበል ለማለት አብነት ለመሆን ወወሀሰሙ ለአርዳሊሁ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ወይቤሎሙ ንሥኡ ብልኡ ዝ
 ውለቱ ሥጋዮ።
 ነገ በመልዕልተ መስቀል የሚ
 ሠዋው ሥጋዮ ይህ ነው ብሉ
 ጸጌ ወንሥኡ ጽዋዓኒ ወእእኩተ።
 ጸጌ ጽዋውንም ይህ እክብሮ ለው
 ጠ ትኩስ ደም አድርጎ።
 ጸጌ ወወሀበሙ እንዘ ይብል ስት
 ዩ እምኒሁ ክልክሙ ዝውለቱ
 ደምዩ ዘሐዲስ ሥርዓት ዘይት
 ከዓው በእንተ ብዙኃን ለኅድገ
 ጸጌ ተኃጢአት። እንግዳ ሥ
 ርዓት የሚሆን የሐዲስ ርስት
 የመንግሥተ ሰማያት መጽኛ
 የሚሆን በተሐድሶ ጸንቶ የ
 ሚኖር ስለ ብዙ ሰዎች የሚ
 ፈስ ደሜ ይህ ነው ከሱ ጠ
 ጡ ብሎ ሰጣቸው። ሐተታ በከ
 ፊል ተናገረው አንድ ሰው ተ
 ቀብሎ አይፈጽመውምና። እስ
 ከ ዕለተ ምጽአት ሲሰጥ ይኖ
 ሬልና። ለኅድገተ ኃጢአት፤ ኃ
 ጢአት ሊሠረይ።
 ጸጌ ወናሁ አብልክሙ ኢይሰቲ እ
 ንከ እምይእዜ እምዝንቱ አ
 ጊረ ፍሬ ወይን እስከ እንታ
 ከቲ ዕለት አመ አስተዮ ሐዲ
 ሰ ምስሌክሙ በመንግሥተ አ
 ቡዮ።
 ጸጌ በባቲ መንግሥት ማለት በባ
 ቲ ሥልጣን ታድጎ ተነስቼ
 ከናንተ ጋራ በጥብርያዶስ እስ
 ከምመጣበት ቀን ድረስ ከዚህ
 የወይን ፍሬ ጥግቂ አልጠጣ
 ም ብዬ እነገራችኋለሁ።
 ጸጌ እንበይሙ። ማር ፲፬ ጳጌ ዮሐ
 ፲፯ ጳጌ ዘክር ፲፫ ጳጌ።
 ጸጌ በኦሪት የሚደገም አለ ያን ደ
 ግመው።
 ሰበሆሙ። ሥጋውን ደሙ

ን ተቀብለው። አንድም እን
 በይሙ አቡነ ዘበሰማያት ደግ
 መው ወሰቢሆሙ ነገረ ጳራቅ
 ሊጠስን ተጫውተው።
 ጸጌ ወዕኡ ውስተ ደብረ ዘይት ።
 ጸጌ ወደ ደብረ ዘይት ወጡ። ሐተ
 ታ። ሥጋውን ደሙን በመብል
 በመጠጥ ያደረገውን በሌላ ያ
 ላደረገው ስለምን ቢሉ የቀረ
 ው ክብት በአፍኦ ይቀራል መ
 ብል መጠጥ ከሰውነት ይዋሀ
 ዳልና በውነት እንደ ተዋሀደ
 ን ለማጠየቅ። አንድም ። መብ
 ል መጠጥ ያፋቅራል እንዳፈ
 ቀረን ለማጠየቅ ያውስ ቢሆ
 ን በስንዴ በወይን ያደረገው
 በሌላ ያላደረገው ስለምን ቢ
 ሉትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም
 ትንቢት እምፍሬ ሥርናይ ወ
 ወይን ወቅብዕ በዝኃ። ቀዳሜ
 ሕይወቱ ለሰብእ እክል ወማ
 ዩ ወይን ወሥርናይ ለዘኢይ
 ሰቲ፤ ወይን ምንትኑ ሕይወቱ
 ተብሎ ተነግሯል። ምሳሌም
 መልክጺዴቅ በስንዴ በወይን
 ይሠዋ ነበር ትንቢቱን አው
 ቆ አናግሯል ምሳሌውንም አ
 ንጂ በወቀ እስመስሏል። ምሥ
 ጢሩ ምንድነው ቢሉ ጌታች
 ን እመቤታችን ሲበሉ የኖሩ
 ስንዴ ወይን ነበረ ፍጹም ሥ
 ጋውን ፍጹም ደሙን እንደ
 ሰጠን ለማጠየቅ። አንድም በ
 መሰለ ነገር ለመስጠት ስንዴ
 ስብ ሥጋ ይመስላል ወይንም
 ትኩስ ደም ይመስላልና። አን
 ድም ስንዴ ልባም ሌት የያዘ
 ችው እንደሆነ ነውር የለበት
 ም። ነውር የሌለበት ሕግ ሠ
 ራሁላችሁ ሲል። ወይንም እን

ድ ጊዜ የጣሉት እንደሆነ ኃ
 ይል እየጨመረ ይሄል። ኃይል
 የምትሆን ሕግ ሠራሁላችሁ
 ሲል።
 ወእምዝ ይቤሎሙ እግዚአ
 ኢየሱስ ክልክሙ ትክህዳኒ
 በዛቲ ሌሊት። ከዚህ በኋላ ጌ
 ታ በዚች ሌሊት ሁላችሁ ት
 ክዳኛላችሁ አላቸው።
 እስመ ይብል መጽሐፍ እቀት
 ሎ ለኖላዊ። ወይዘረወ ሐባግ
 ዓ መርዒቱ።
 መጽሐፍ። ጠባቂ ክርስቶስ ይ
 ጥታል የመንጋው በጎች ሐ
 ዋርያት ይበተናሉ ብሏልና።
 ጸጌ ወእምድኅረ ተንግእኩ አቀድ
 መክሙ ገሊላ።
 ጸጌ ወደገሊላ እቀድማችኋለሁ ማ
 ለት ከተነግሡም በኋላ መታ
 የትን በገሊላ እጅምርላችኋለሁ
 ጸጌ ወአውሥኦ እጥርስ።
 ጸጌ እጥርስም መለሰ።
 ወይቤሎ ለእመሂ ከሎሙ ከ
 ሀዳክ እንሰ ኢይክሀደክ ግሙ
 ራ።
 ሁሉም በከዳህ እኔ አልክድ
 ህም አለው።
 ጸጌ ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ አ
 ማን አብልክ ከመ በዛቲ ሌሊ
 ት ሥልሰ ትክህደኒ ዘእንበለ
 ይንቁ ድርሆ፤ ማር ፲፬ ጳጌ፤
 ጸጌ ጌታም በዚች ሌሊት ድር ሳ
 ይጮህ ሶስት ጊዜ ትክደኛለ
 ህ ብዬ እንድትክደኝ በውነት
 እነገርሀለሁ አለው።
 ጸጌ ወይቤሎ እጥርስ እመውትሂ
 ምስሌክ ወኢይክሀደክ ። ዮሐ
 ፲፫ ጳጌ ማር ፲፬ ጳጌ፤
 ሉቃ ጳጌ ጳጌ።
 ጸጌ እጥርስም ካንተ ጋራ እም

የግብፅ ወንጌል።

ታላሁ ሞትክን ሞት እደርጋ ለሁ እንጅ አልክድሀም አለው፤ ወከግሁ ይቤሉ ነሱሙ አር ዳሊሁ።
 ተመክቶ የሰመከቶዋል ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ እንደሱ ከሱ ጋራ ሞትክን ሞት እናደርጋለን እንክድሀም አሉ።

ዘከመ ጸለየ ኢየሱስ በጌቲ ሴግን።

፴፮ ወእምዝ ሖረ እግዚአ ኢየሱስ ምስሌሆሙ ውስተ ዓፀደ ወይን ዘስሙ ጌቲሴግን።

፴፯ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱን አስከትሎ ጌቲሴግን ከሚባለው ወይን ቦታ ሄደ።
 ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ንቡሩ ዝየ አስከ ሰበ አሐውር ከሀ ወእጌሊ።
 ደቀ መዛሙርቱን ከዚያ ሂጂ አስክጸልይ ድረስ ከዚህ ቆዩ አላቸው። እንደም እጸሊ ይላል እጸልይ ዘንድ።

፴፰ ወነሥሎሙ ምስሌሁ ለጌጥርስ ወለደሆሙ ደቀቀ ዘብደዎስ።

፴፱ ሶስቱን ባለሚሎቹን አስከትሎ ሂዶ ስምንቱን በጌቲሴግኒ ትቶ ወአኅዘ ይተክዝ ወይላዝን። ያዝን ይቆረቆር ጀመር።

፵ፀ ወእምዝ ይቤሎሙ ተከዘት ነፍሳዩ እስከ ለሞት።

፵፱ ከዚህ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ ነፍሱ ክስከ መለየት ደርሳ አሳኝ አላቸው።
 ወንብሩ ዝየ።
 ከዚህ ቆዩ።
 ወትግሁ ምስሌዩ።
 ከኔ ጋራ ለመኖር እንደኔ ተግታችሁ አመልክቱ።

፵፱ ወተአተተ ሕቀ እምሀየ ወሰገ ደ በገጸ።

፶ፀ ከዚያ ጥቂት እልፍ ብሎ ግን ባሩን ምድር አስነክቶ ሰገደ።
 በሉቃስ መጠነ ሙጋረ ሰብን ይላል ድንጊያ ወርውሮ እስከ ሚደርስበት።
 ወጸለዩ።
 አመለከተ።
 ወይቤ እለቡየ እመሰ ይትከሃል ይኅልፍ እምኔየ ዝንቱ ጽዋፅ።
 ያለኔ ሞት የዓለሙ ድኅነት ያለኔ ሐሣር የዓለሙ ክብር አይቻልም እንጂ የሚቻልስ ከሆነ ይህ ጽዋፅ ሞት ይለፍልኝ ወባሕቱ ፈቃደ ዚአክ ይኩን ወአክ ፈቃደ ዚአየ። ነገር ግን ያንተ ፈቃድ ይደረግ እላለሁ እንጂ የኔ ፈቃድ ይደረግ አልልም። እንደም በኔ ሞት የዓለም ድኅነት በኔ ኃሣር የዓለም ክብር የሚቻልስ ከሆነ እኔ ከሞትሁላቸው ከኔ ሞት የተነሣ ይህ ጽዋፅ ሞት ይቅርላቸው። እንደም ከኔ ለምሳሌ ናን ይለፍላቸው፤ እኔን አብነት አድርገው ይሙቱ።
 ወባሕቱ ፈቃደ ዚአክ ይኩን ወአክ ፈቃደ ዚአየ። ነገር ግን የኔ ፈቃድ ከንተ ፈቃድ ልዩ ሁኖ የኔ ፈቃድ ይሁን አልልም። የኔ ፈቃድ ከንተ ፈቃድ ጋራ እንደ ነውና ያንተ ፈቃድ ይሁን አላለሁ እንጂ።

፶፱ ወሖረ ኅበ አርዳኢሁ።

፶፱ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሂደ።
 ወረከቦሙ እንዘ ይነውሙ። ተኝተው አገኛቸው።

ወይቤሎ ለጌጥርስ ከመዝኑስ እንክሙ ተገሃ አሐተ ሰንተ ምስሌዩ።
 ጌጥርስን ከኔ ጋራ ለመኖር እንደኔ አንድ ሰዓት መትጋት ተሳኝቶ አለው።

፶፱ ትግሁ ወጸልዩ ከመ ኢትባፀውስተ መንሱት፤

፶፱ ወደ ኃጢአት ወደ ክሀደት ወደ መከራ ወደ ገንገም እንጸትገቡ ተግታችሁ ለምኑ።
 እስመ መንፈስ ይፈቅድ።
 ነፍስ ሥራ ልትሠራ ትወዳለችና ትግሁ።
 ወሥጋ ይደክም።
 ሥጋ ግን ደካማ ነውና ኢትባኤ ላለው።

፶፱ ወከዕበ ሖረ ወጸለዩ።

፶፱ ሁለተኛ ሂዶ አመለከተ።
 ወይቤ እመ ይትከሃል ይኅልፍ እምኔየ ዝንቱ ጽዋፅ እንበለ እስተዮ ይኩን ፈቃድክ። እንጸለፈው በል።

፶፱ ወገብአ ካዕበ ኅበ አርዳኢሁ።

፶፱ ይተኛ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሂዶ ወረከቦሙ እንዘ ይነውሙ። ተኝተው አገኛቸው።
 እስመ ከብዳ አዕድንቲሆሙ በድቃስ።
 እንቅልፍ ጸንቶባቸዋልና። በልተው ጠፍተዋልና ኃዘን ሰምተዋልና።

፶፱ ወኅደንሙ ወሖረ ካዕበ በሣልስት ወጸለዩ ኪያሁ ከመ ቃለ እንዘ ይብል።

፶፱ ሶስተኛ ሂዶ ያነኑ ጸለየ ለቀረበው ካዕበ ለመጀመሪያው ሣልስ አለ። ሶስት ጊዜ መሆኑ የሶስትነት። ቃሉ ለሰማላው ያንድነት ምሳሌ።

ወንጌል ዘግቴዎስ ።

ግጅ ወእምዝ ገብእ ካዕበ ኅዘ አር ዳሊሁ።

ግጅ ከዚህ በኋላ ሁለተኛ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሄደ።

ወይቤሉሙ ኑሙ እንክ ወአ እርፋ።

ከእንግዲህስ ወዲህ ዕረፋ አላቸው፡ ጊዜው ነውና ንግእ ሀካይ ሥጋዩ መክፈልተክ እንዲል አንድም እኔ ከካስሁላችሁ ዕረፍተ ነፍስ ዕረፋ። አንድም ይሁዳ አራት ቤት ጭፍራ ይዞ የሚመጣ ነውና አያሳርፋችሁም እንጂ ካሳርፋችሁስ ዕረፋ ለማለት።

ናሁ በጽሐ ጊዜሁ ወደገብዕም ለወልደ እንላ ለመሕያው ውስተ እደ ኃጥአን።

እነሆ ወልደ እንላ ለመሕያው ክርስቶስ በኃጥአን እጅ የሚያዝበት ጊዜ ደርሷል አላቸው።

ግጅ ተንሥኡ ንሑር ናሁ በጽሐ ዘ ያገብአኒ።

ግጅ የሚያሰዘኝ ይሁዳ እነሆ መጥቷል ተነው እንሂድ አላቸው

ዘከመ አግብአ ይሁዳ ለክርስቶስ ወዘከመ ተእኅዝ

ግጂ ወእንዝ ዘንተ ይትናገር ናሁ በጽሐ ይሁዳ ዘያገብዶ እምገቱ ወዩቱ ሄዱ ። ማር ፲፱ ግፎ ሹቃ ፲፪ ግጂ ዮሐ ፲፭ ፣

ግጂ ይህን ሲናገር ከሥራሁለቱ አንዱ ይሁዳ ሊያሰዘው መጣ መድኃኑ ምስሌሁ ብዙኃን ሰብእ ዘመጣብሕ ወበእብትር እምገቤሆሙ ለሊቃነ ካህናት ወለሌቃናተ ሕዝብ፤ ሾተል ጎመድ የያዙ ብዙ ሰ

ዎች ከሊቃነ ካህናት ዘንድ ከሱ ጋራ መጡ፡ ሐተታ አምስት ገበያ ሰው ይከተለዋል አግባ መልስ ብሎ ቢጣላንሳ ብለው እሳቸው ከእሊሳስ ዘንድ ይዘው ይመጣሉ እሱ ከነሱ ተቀብሎ ይዞ መጥቷልና

ግጂ ወዘያገብዶ ወሀዕሙ ትእምርተ እንዝ ይብል ዘሰዓምኩ ውእቱ ኪያሁ አኃዙ።

ግጂ የሚያሰዘው ይሁዳ የምስመው እሱ ነው እሱን ያዙ ብሎ ምልክት ሰጣቸው፡ አንድም የሚያሰዘበትን ምልክት ነገራቸው።

ግጂ ወቀርቦ ይለተ ጊዜ ኅበ እግዚአብሔር ወሰንም ወይቤሉ በህ ረቢ።

ግጂ ወደ ጌታ ቀርቦ መምር ቢሰኛ ህን ጥለኛህን አያውለው አያሳድረው ብሎ እጅ ነሳው፤ ሐተታ ከሱን ሌላ ቢሰኛ ጠበኛ አለው አያውለኝ አያሳድረኝ ሲያሰኘው ነው፤

ሃ ወይቤሉ እግዚአብሔር በእንተ ገንቱን መጸእክ አርክዩ።

ሃ ወዳጄ ትእምርተ ፍቅሩን ትእምርተ ጸብእ አድርገኸው መጣህን አለው።

ወእምዝ ቀርቦ ወእንሥኡ እደዊሆሙ ወአሐዝም ለእግዚአብሔር። እጃቸውን አንስተው ማለት ጌታን አጽንተው ያዙት።

ግጅ ወናሁ ተንሥኡ እምእለ ምስሌሁ ለእግዚአብሔር ሰፍሐ እደሁ ወመልሐ መጥሰሐቶ ወዘበጦ ለገብረ ሊቀ ካህናት።

ግጅ ከጌታ ጋራ ካሉት አንዱ ተ

ነሥቶ ሰይፋን መዘ የሊቀ ካህናቱን ባሪያ መታው።

ወመተር ዕዝና ዘየማን፤ ቀኝ ጆሮውን ቁረጠው፤ ትፈቅድኑ ንዝብጦሙ ብለውታል ብሎቃስ፤ አብሮ መብላት አብሮ ለመሞት እንጂ ነው እንበላቸው እንበላቸው ተብብለዋል።

እሱ ፈጣን ነውና መታው ቀኝ ጆሮውን ቁረጠው። ከመታው አንገቱን አይለውም ቢሉ የካህን እጅ አያቀናምና ላንገቱ ያለው ለጆሮው ሆነ። አንድም አንገቱን ብሎት ቢሆን በሞተ ነበር። የጌታም ሞት ርትዕ በተባለ ነበርና። ጆሮውንሳ ቢሉ በተአምራት ቀጥሎለታል፤ ጆሮ የቀጠለ አንገት መቀጠል ይሳነዋልን ብሎ ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም፤ ትንቢት ለትትቀረጽ ይለቲ፤ ዕዝን እንተ ሊትሰምዶ ለውእቱ ነቢይ ተብሎ ተነግሯል። ምሳሌም ወለእመ አጥረይክ ገብረ ዕብራዌ ቅንዩ ስድስተ ዓመተ ወበሳብዕ ዓም አግዕዝ በክንቱ።

ዕብራዌ ባሯ ቢኖርህ በደመወዝ ገዝተህ በሰባተኛው ዓመት ገንዘብ ሳትሰጥ ነጻ አውጣው ትላለች አራት፤ እሱ ግን የጌታዬ ባሕርይ ተሰማምቶኛል። የመቤቲ እንጀራዎ ወጣ ጣፍጦኛል ነጻ መውጣቱ ይቆርብኝ ያለ እንደሆነ ከቤተ እግዚአብሔር ወስደህ ከመድረኩ አስተኝተህ ጆሮውን ተርትረህ አፍንጫውን ሰቀረህ እስከ ዕለተ ሞቱ ግዛው ትላለች አራት። እንደዚህም ሁሉ በሰባተኛው ሽህ ለዲያብሎስ

ከመገዛት ላወጣችሁ መጥቼን በር እናምን ካላችሁ በሥጋ ችሁ ቂጣር በነፍሳችሁ ዲያ ብሉስ ይሠልጥንባችሁ ለማ ለት። ያውስ በሆን ግራይቱ አ ለመሆኑ ቀኝቱ መሆኑ ብ ለምን በሉ ከነገደ ይሁን የ ተወለዱ ቀኝ ቀኝ አካላቸውን እየተቀቡ መንግሥትን። ከነገደ ሌዊ የተወለዱ ቀኝ ቀኝ አካ ላቸውን እየተቀቡ ክህነትን ገ ንዘብ ያደርጉ ነበር ክህነትንም መንግሥትንም እንዳላለፈባቸ ው ለማጠየቅ በቀኝ ጆርው ምትረትን አዘዘበት።

፶፪ ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ አ ግብአ ለመጥባሕትክ ውስተ ቤታ። ዘፍጥ ፱ ጳ ራዕ ፲፫ ፲፤

፶፫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቅ ዳስ ጴጥሮስን ሾተላህን ወደ አፎት ቀጣህን ወደ ትዕግሥ ት መልስ አለው።

እስመ ክሉሙ አለ መጥባሕተ ያነሥኩ በመጥባሕት ይመው ቱ።

በሾተላ የገደሉ ሁሉ በሾተላ ይሞታሉና።

፶፫ ይመስለከሙኑ ዘኢይክል አስ ተብቀዮቶ ለአቡዩ ከመ ይፈኑ ሊተ ዘይበዝኑ እም፲ቱ ወ፪ቱ ሠራዊተ መላእክት።

፶፫ ካሥራ ሁሉቱ ነገደ መላእክት የሚበዙትን ይልክልኝ ዘንድ አባቴን መሰመን መማለድ የ ማይቻለኝ ይመስላችኋልን፤

፶፮ ወባሕቱ እፎ ይትፈጸም ወይ በጽሕ ቃስ መጽሐፍ ዘይቤ። አላ ፶፫ ፲፤

፶፯ ነገር ግን መጽሐፍ የተናገ ረው እንደምን ይደርሳል ይፈ

ጸማል እኔ ካልጥትኩ ሲል ነው።

እስመ ከመገባ ሀለም ይኩን። ይህ ይደረግ ዘንድ አለውና።

፶፮ ወይቤሎሙ እግዚአ ኢየሱስ ለሕዝብ ሶቤሃ ከመ ሠራዊት ትደግኑኒ መጸእከሙ በመጥ ባሕት ወበአብተር ተአኃዙኒ። ሰቆ ኤር ፱ ጳ፤ ማር ፲፱ ፶፤ ሉቃ ፳፮ ፶፱። ዮሐ ፲፭ ፳፱።

፶፯ ሴባን አግባ መልስ ብሎ በ. ጸላንሳ ብለው ሾተል ኅመድ ይዘው በትኩስ ፍለጋ እንዲፈ ልጉት ሾተል ኅመድ ይዘችሁ ልትይዙኝ መጣችሁን አላቸው ወዘልፈ እነብር ምስሌክሙ በምክራብ ወእሚህር።

ዘወትር በምክራብ ከናንተ ጋራ ሳስተምር እኖር ነበር።

በእፎ እንክ ኢአኃዝከሙኒ። ለምን አልያዘችሁኝም።

፶፸ ወዝ ክሉ ዘኮነ ከመ ይብጻሕ ወይትፈጸም ቃለ ነበያት።

፶፹ ይህ ክሉ የተደረገ ነበያት የ ተናገሩት ነገር ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ነው።

ወእምዝ ኃደግም ክሉሙ አ ርዳኢሁ ወጉዩ።

ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ጥለውት ሸሹ።

ዘከመ ቆመ ኢየሱስ በቅድመ ግውድ።

፶፻ ወእለ አኃዝም ለእግዚአ ኢየ ሱስ ወስድም ኅበ ቀያፋ ሊቀ ካ ሀናት ኅበ ይትጋብኩ ጸሐፍት

፶፻ ወሊቃናት። ጌታን የያዙት ግን ሽማግሌች ወደ ተሰበሰቡበት የክህናት አለቃ ቀያፋ ወዳለበት ይዘውት ሂዱ።

፶፻ ወተለም ጴጥሮስ እምርኅቅ እ ስክ ግዕደ ሊቀ ካህናት።

፶፻ ጴጥሮስ እስከ ካህናት አለቃ ቦታ ድረስ በሩቅ ተከተለው። ወቦአ ውሥጠ ወነበረ ምስለ ወግልት ይርአይ ማግለቅቶ ለ ነገር።

የነገሩን ፍጻሜ ያይ ዘንድ ፩ዱ ን ቅጽር ገብቶ ተቀመጠ።

፶፻ ወየኃሥሠ ሊቃነ ካህናት ወ ጸሐፍት ወሊቃናት ወክሉ ግ ውድ ሰማዕተ ሐሰት በዘይሰቅ ልም ለእግዚአ ኢየሱስ።

፶፻ ጸሐፍትና የክህናት አለቆች ሽ ማግሎችም ጌታን በሚገሉበት ነገር ይገሉት ዘንድ የሐሰት መሳክርት ይሹ ነበረ።

፷ ወኢረክቡ ሎቱ ጌጋዩ።

፷ አላገኙበትም።

ወመጽኢ ብዙኃን ሰማዕተ ሐ ሰት።

ብዙ የሐሰት ምስክሮች መጡ ወስእኑ ቦቱ ነገረ።

መርታት ተሳናቸው ማለት ነ ውር አጡበት።

ወድኅረ መጽኢ ፪ቱ።

ከዚህ በኋላ ዕውነተኛች ናቸ ው የሚባሉ ሁለት ሰዎች መጡ

፷፩ ወይቤሎ ይቤ ዝንቱ እክል ነ ሚቶቶ ለቤተ እግዚአብሔር ወበሚልስት ዕለት አኅንጸ፤ ፪ ፲፱

፷፩ ይህ ቤተ መቅደስን አፍርሼ በሰስተኛው ቀን አንጸዋለሁ አለ አሉ።

፷፪ ወተንሥአ ሊቀ ካህናት ወዩ ቤሎ ኢትሰምዕት እንዘ መጠ ነዝ ያስተዋደዩክ አሉ።

፷፫ ሊቀ ካህናቱ ተነሥቶ ይህን ያ ህል ሲያጣሉህ ሲያክስሱህ አ ትሰማምን አለው።

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ጸ፫ ወሊያውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
 ጸ፫ ጌታ አልመለሰለትም።
 ሐተታ ነገሩ ተርታ ቢሆን
 በት እንጻልፈራ ለማጠየቅ እ
 ንጻይቀርለት ያውቃልና ለጥብ
 ዓት ለትእግሥት አብነት ለመ
 ሆን።
 ወይቤሎ ሊቀ ካህናት አመሐ
 ልኩክ በእግዚአብሔር ሕያው
 ከመ ትንግረኒ እመ አንተሁ
 ውለቱ ክርስቶስ ወልዱ ለ
 እግዚአብሔር።
 እስከ ክርስቶስ ተብሎ የተ
 ነገረልህ የሕያው የእግዚአብ
 ሔር የባሕርይ ልጁ አንተ
 እንደሆንክ ትንግረኝ ዘንድ በ
 ሕያው እግዚአብሔር ለማጽ
 ጄህሎ አለው።
 ጸ፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አ
 ንተ ትቤ። ማቴ ፲፮ ፳፯ ርማ
 ፲፱ ፲ ፩ ተሰሎ ፱ ፲፭።
 ጸ፫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አ
 ንተ ትላለህ አለው።
 ወባሕቱ አብለኩም እምይእ
 ዜስ ትሬሕደዎ ለወልደ እጋለ
 አመሕያው እንዝ ይነብር በየ
 ማነ ኃይል።
 ነበረ ካልኩ ብሎ የማን ብ
 ዓል እንጂ በክብር ሲል ነው ከ
 እንግዲህስ ወዲህ ወልደ እጋለ
 አመሕያው ክርስቶስን በአብ
 ዕሪና ታዩታላችሁ። ጆም በየማነ
 ኃይል ዓለምን በማሳለፍ ኃ
 ይል፣ ባለው ዕሪና።
 ወይመድኔ በደመና ሰማይ።
 በባሕርይ ክብሩ መጥቶ ታዩ
 ታላችሁ። ሐተታ የደብረ ታ
 ዶር የዕርገት የምጽአት ደመና
 የባሕርይ ክብሩ ነው። እንደም
 በሥጋ ማርያም መጥቶ ሰማይ

ዳግሚት እንዲል። አንድም በ
 ከበበ ትስብእት መጥቶ።
 ጸ፫ ወሠጠጠ አልባሲሁ ሊቃነ ካ
 ሀናት።
 ጸ፫ በገዛ እጄ ፈጣሪዬን ላሰድብ
 ብሎ ሊቀ ካህናቱ ልብሱን
 ቀደደ። ሐተታ በኃዘን ምክን
 ያት ልብሱን የቀደደ ፊቱን
 የነጩ እንደሆነ ይሸር ትላለች
 አረት። ጌታ እንደ ተሾመበት
 እሱ እንደተሸረ ለማጠየቅ።
 እንዝ ይብል ምንተ እንከ ት
 ፈቅዱ ሎቱ ሰማዕተ።
 ምን ምስክር ትሹለታላችሁ።
 ናሁ ጸረፈ።
 ይሳደባል ማለት እነሆ ለምላ
 ከ ነኝ አለ።
 ወሰማዕኩም ጽርፈቶ።
 አምላክ ነኝ ሲል ሰምታችኋል፤
 ጸ፮ ምንተ እንከ ትብሉ። ሊሳ ሃ
 ጂ። ማር ፲፱ ፳፭።
 ጸ፯ ምን ትፈርዳላችሁ።
 ወአውሥኡ ወይቤሎ ዝንቱ
 ድልው ለሞት።
 ይህ ሞት ያገባዋል አለ።
 ጸ፺ ወእምዝ ተፍኡ ውስተ ገጹ።
 ጸ፻ ከዚህ በኋላ በሬቱ ተፋበት።
 ወኢይትሀከዩ ወሪቀ ውስተ
 ገጽዮ።
 ወኢሜጥኩ ገጽዮ እምኃፍረ
 ተምራቅ ያለው ትንቢት ሊ
 ደርስ ሊፈጸም። አንድም አዳ
 ምን ዲያብሎስ በገጸ ልቡና
 ውምራቀ ምክሩን እየተፋ ገ
 ሃነም አውርዶት ነበርና ለሱ
 ካሳ ሊሆን።
 ጸ፻ ወኩርዕም።
 ጸ፻ ራሱን በዘንግ መቱት። ወኩሉ
 ርእሰ ለሕማም ያለው ትንቢ
 ት ሊደርስ ሊፈጸም። አንድም

ዲያብሎስ የአዳምን ርእሰ ልቡ
 ናውን በዘንግ እየመታ ገሃነ
 ም አውርዶት ነበርና ካሳ ሊ
 ሆን።
 ወጸፍዕም።
 ፊቱን በሻሽ ሸፍነው መቱት
 እንዝ ይብሉ መኑ ውለቱ ክር
 ስቶስ ዘጸፍዓክ።
 ክርስቶስ በጥሬ የመታህ ማነ
 ው ንገረን እያሉ። ሐተታ አዳም
 ና ሔዋን የአምላክነት ዕውቀ
 ት እንወቅ ብለው ገሃነም ወርደ
 ው ነበርና ለሳቸው ካሳ ሊሆን
 በእንተ ከሀደተ ጴጥሮስ።
 ጸ፱ ወጴጥሮስ ሀሎ ይነብር አፍአ
 ውስተ ዓፀድ። ሉቃ ፳፪ ፶፭ ሩ፣
 ዮሐ ፲፱ ፲፯።
 ጸ፺ ጴጥሮስ ግን አንዱን ቅጽር
 ገብቶ ተቀምጦ ነበር ፤
 ወመጽአት ጎቤሁ አሐቲ ወባ
 ት ወትቤሎ አንተሂ ምስለ ኢ
 የሱስ ገሊላዊ ሀለውክ።
 አንዲት ብላቴና መጥታ አን
 ተም ከገሊላዊ ከኢየሱስ ጋራ
 ነበርክ አለችው።
 ፫ ወክህደ በቅድመ ኩሉ ሕዝብ
 አንሰ ኢየሐምሮ ዘትብሊ።
 ፫ የምትደውን አላውቀውም ብ
 ሎ በጉባዔ ካደ።
 ፫ ወወዲእ ጥገተ ርእየቶ ካል
 ዕት ወለት።
 ፫ አንዱን በር ወጥቶ ሳለ ሌ
 ላዩቱ እየችው።
 ወትቤሎም ለእለ ይቀውሙ
 ዝኒ ሀሎ ምስለ ኢየሱስ ና
 ዝራዊ።
 ተቀምጠው ላሉት ይህም ከ
 ናዝሬቱ ኢየሱስ ጋራ ነበር

የግጥም ወንጌል =

፪፻ አለጋቸው = ወክህደ ካዕባ =
፪፻ ሁለተኛ ካደ =

ወመሐለ ከመ ኢየሁምሮ ለ
ውለቱ ብሏል =
ያን ሰው አላውቀውም እን
ዳላውቀው ብሎ ማለ፡

፪፻ ወገንደዮ ሕቀ መጽኤ እለ
ይቀውሙ =

፪፻ ጥቂት ቆይቶ የተቀመጡት
መጡ =

ወይቤልዎ ለኢጥሮስ አማን
አንተሂ እምኔህሙ =

አንተም በውነት ከሳቸው ወ
ገን ነህ አሉት =

ወነገርከ ያዲውቀከ =
ባነጋገርህ ትታወቃለህ =

፪፻ ወእምዝ መሐለ ወተረግመ
ከመ ኢየሁምሮ ለውለቱ ብ
ሏል =

፪፻ የያዘውን ጥሎ እንደህ ይጣ
ለኛ የሱን ሞት ለኔ ያድ
ርገው ያን ሰው አላውቀውም
ብሎ ማለ፡

፪፻ ወተዘከረ ኢጥሮስ ቃሎ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ ዘይቤሎ ሥልሰ
ትክህደኒ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ

፪፻ ኢጥሮስም ጌታ ዶሮ ሳይጮሀ
ሶስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለው
ን አሰበ =

ወወዕለ አፍኦ መከየ ብከየ
መሪረ =

ከአፍኦ ወጥቶ ጸኑ ኃዘን አዘነ፤
ሐተታ ከሁሉ ይልቅ እኔ እው
ደው ከሁሉ አስቀድሞ እኔ
እከደው ብሎ አዘነ = የአጻም
የዳዊት የቅዱስ ኢጥሮስ ኃዘን
አንድ ነው ሳይሰቀቁ እንባ
ቸው እንደሰን ውሀ ይወር
ዳል =

፪፻ ከአፍኦ ወጥቶ ጸኑ ኃዘን አዘነ፤
ሐተታ ከሁሉ ይልቅ እኔ እው
ደው ከሁሉ አስቀድሞ እኔ
እከደው ብሎ አዘነ = የአጻም
የዳዊት የቅዱስ ኢጥሮስ ኃዘን
አንድ ነው ሳይሰቀቁ እንባ
ቸው እንደሰን ውሀ ይወር
ዳል =

፪፻ ከአፍኦ ወጥቶ ጸኑ ኃዘን አዘነ፤
ሐተታ ከሁሉ ይልቅ እኔ እው
ደው ከሁሉ አስቀድሞ እኔ
እከደው ብሎ አዘነ = የአጻም
የዳዊት የቅዱስ ኢጥሮስ ኃዘን
አንድ ነው ሳይሰቀቁ እንባ
ቸው እንደሰን ውሀ ይወር
ዳል =

፪፻ ከአፍኦ ወጥቶ ጸኑ ኃዘን አዘነ፤
ሐተታ ከሁሉ ይልቅ እኔ እው
ደው ከሁሉ አስቀድሞ እኔ
እከደው ብሎ አዘነ = የአጻም
የዳዊት የቅዱስ ኢጥሮስ ኃዘን
አንድ ነው ሳይሰቀቁ እንባ
ቸው እንደሰን ውሀ ይወር
ዳል =

፪፻ ከአፍኦ ወጥቶ ጸኑ ኃዘን አዘነ፤
ሐተታ ከሁሉ ይልቅ እኔ እው
ደው ከሁሉ አስቀድሞ እኔ
እከደው ብሎ አዘነ = የአጻም
የዳዊት የቅዱስ ኢጥሮስ ኃዘን
አንድ ነው ሳይሰቀቁ እንባ
ቸው እንደሰን ውሀ ይወር
ዳል =

፪፻ ከአፍኦ ወጥቶ ጸኑ ኃዘን አዘነ፤
ሐተታ ከሁሉ ይልቅ እኔ እው
ደው ከሁሉ አስቀድሞ እኔ
እከደው ብሎ አዘነ = የአጻም
የዳዊት የቅዱስ ኢጥሮስ ኃዘን
አንድ ነው ሳይሰቀቁ እንባ
ቸው እንደሰን ውሀ ይወር
ዳል =

ምዕራፍ ፳፯ =

፩ ወጸቢሐ ተማከሩ ሊቃነ ካህና
ት ወሊቃናተ ሕዝብ ይቅተል
ዎ ለእግዚእ ኢየሱስ =

፩ ሲነጋ በነጋ ጊዜ የካህናት አ
ለቆች የሕዝቡም አለቆች ጌ
ታን ሊገሉት እንገደለው ብለ
ው = መከሩ =

፪ ወአሂሮሙ ወሰደዎ ወመጠ
ውዎ ለኢላጦስ መስፍን = ማር
፲፭ ፩ = ሉቃ ፳፫ ፩ = ዮሐ ፲፭
፳፭ =

፪ አስረው ወስደው ለኢላጦስ
ሰጡት = ሐተታ አጻምን ለመ
ኩንን ገንገም አሳልፎ ሰጥቶ
ነበርና ለሱ ካሃ ሊሆን =

በአንተ ቀቢፀ ተስፋ ዘይሁዳ፤

፫ ወእምዝ ሶበ ርእየ ይሁዳ ዘአ
ግብአ ከመ አስርህዎ አግብ
አ ውለተ ፱ ብሩረ ለሊቃነ ካ
ህናት ወለሊቃውንተ ሕዝብ

፬ እንዘ ይብል አበስኩ ዘአግ
ባዕኩ ደመ ንጹሐ ወአቅተል
ኩ ብሏል ጻድቀ =

፫ ከዚህ በኋላ ያሲያዘው ይሁዳ
አስርህዎ አንጻደከሙት እርስ
ህዎ ኃጥእ ብለው እንደፈረዱ
በት ከመ ረስሐ ወከመ ተኩ
ነን ኃጥእ ተብሎ እንደተፈረ

፬ ደበት ባየ ጊዜ = ኦሪት ኢጋ
ቅተል ብሏል ጻድቀ = ያለችው
ን አፍርሺ ንጹሐ ደም ያስፈ
ሰስኩ ደግ ሰው ያስገደልኩ
አላበጀሁም ብሎ ያን ሠላሳ
ብር ለሊቃነ ካህናት ለሕዝቡ
አለቆች መልሶ ወስዶ ሰጠ፤
ሐተታ እሱም በተለምራቱ

፫ ከዚህ በኋላ ያሲያዘው ይሁዳ
አስርህዎ አንጻደከሙት እርስ
ህዎ ኃጥእ ብለው እንደፈረዱ
በት ከመ ረስሐ ወከመ ተኩ
ነን ኃጥእ ተብሎ እንደተፈረ

ይድናል = እኔም ገንዘቤን እን
ደያዝኩ እቀራለሁ ብሎ ሸጠ
ት ነበርና =

ወይቤልዎ ሚ ላዕሌነ ወሚ
ላዕሌከ =

ይሁዳ የወደደነውን ሰጠኸን
የወደደከውን ሰጠንህ ከእንግ
ዴህ ወዴህ ላንተ ከኛ ምን አለ
ህ ለኛስ ካንተ ምን አለን =

ለሊከ አእምር ለርእስከ =
አንተ ለራስህ ዕወቅ አሉት =

፭ ወገደፈ ውለተ ብሩረ ውስተ
ምክራብ ወሐረ ወተሐንቀ
ወሞተ = ግብ ፩ ፲፭ =

፭ ያን ብር ከምክራብ ደጅ አ
ፍሶት ሂዶ ታንቆ ሞተ፤

፮ ወነሥኩ ሊቃነ ካህናት ውለ
ተ ብሩረ ወይቤሎ ኢይደል
ወነ ንደዮ ውስተ ወርቀ መ
ባዕ እስመ ሤጠ ደም ውለቱ፤

፯ ሊቃነ ካህናት ያን ብር አን
ስተው የደም ዋጋ ነውና ከ
መባዕ ልንጨምረው አይገባ
ንም አሉ = ሐተታ በሀገራቸ
ው የደም ዋጋ ሤጠ ከልብ
አስቦ ደነስ ከመባዕ አያገቡ
ም ነበርና፤

፯ ወተማኪሮሙ ተሳየጡ ቦቱ
ገራህተ ለብሐዊ ለመቃብረ
እንግዳ፤

፯ ለመጣተኛ ለስደተኛ መቀበ
ሪያ ሊሆን መክረው ቦታ ገ
ዙቦት፤ ሐተታ ከጣዖት ከኃ
ጢአት ፈልሶ ለመጣ መከ
በሪያ ሊሆን ምዕመናን ጥም
ቀትን ገንዘብ ማድረጋቸውን
መናገር ነው፤

፯ ወተሰምዮ ውለቱ ገራጎት ገ
ራጎተ ደም እስከ የምግብ
፩ ፲፱፤

ወንጌል ዘግቲዎስ ፡

፳ ያ በታ እስከውን ድረስ የደ
 ም ምድር ሲባል ይኖራል ፡
 ዘ ወይለተ አሚረ በጽሐ ቃለ
 ኤርምያስ ነቢይ ዘይቤ ነሥ
 ኡ ፱ ብሩረ ሤጦ ለክቡር
 ዘእክበርዎ እምደቂቀ እስራ
 ኤል ወወሀብም ለገራህተ
 ለብሐዊ ፡ ዘካ ፲፩ ፲፪ ፡
 ዘ ደቂቀ እስራኤል በሆሣዕና ያ
 ከበሩትን ከደቂቀ እስራኤል
 ተለይተው የክቡርን ዋጋ ፡ እ
 ነድም ዘተክሀሉ ይላል ደቂ
 ቀ እስራኤል የተሰማሙበትን
 ለገራህተ ለብሐዊ የሰጡትን
 የክብሩን ዋጋ ወሰዱ ብሎ ኤ
 ሮምያስ የተናገረው ደረሰ ተ
 ፈጸመ።
 ፲ በከመ እዘዘኒ እግዚአብሔር
 ወወሀብም ለገራህተ ለብሐዊ
 ማለትን እግዚአብሔር እንዳዘ
 ዘኝ እናገራለሁ አለ። የማይገባ
 ማለት ነው ።

ዘከመ ቆመ እግዚአ ኢየሱስ
 ቅድመ ጲላጦስ ፡

፲፩ ወቆመ እግዚአ ኢየሱስ ቅድ
 ሜሁ ለመስፍን ማር ፲፮ ይሉቃ
 ፳፫፫ ዮሐ ፲፮ ፱፫ ።

፲፩ ጌታ ከጲላጦስ ፊት ቆመ።
 ወሐተቶ ወተስእሎ መስፍን ።
 ጲላጦስ ጠየቀው ።
 ወይቤሎ አንተን ንጉሥሙ ለ
 አይሁድ ።
 የአይሁድ ንጉሥቱው አንተ ነህ
 ን አለው።
 ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ አን
 ተ ትሴ ።
 አንተ ትላህ አለው ። አንድም
 አንተ ያንድ መንደር ንጉሥ
 ታደርገኛለህ ።

፲፪ ወእንዘ ያስተዋድደዎ ሊቃነ ካህ
 ናት ወሊቃውንተ ሕዝብ አልቦ
 ዘያዎሥአሙ ወኢምንተኒ ።
 ፲፫ የሕዝቡ አለቆችና የካህናት አለ
 ቆች ሲያሳጡት ሲያጣሉት ም
 ንም ምን የመለሰላቸው ምላሽ
 የለም ።
 ፲፫ ወእምዝ ይቤሎ ጲላጦስ ኢትሰ
 ምዕኑ እንዘ መጠነዝ ያስተዋድ
 ዩክ ።
 ፲፫ ይህን ያህል ሲያሳጡህ ሲያክስ
 ሱህ አትሰማምን አለው።
 ፲፬ ወኢያውሥአ ወኢ አሐተሂ
 ቃለ፡
 ፲፬ ጥቂት ስንኳን አልመለሰለትም
 ሐተታ እንዳለፈው ።
 እስከ ያነከር መልአክ ።
 ጲላጦስ ይህን ያህል ትእግሥ
 ት ብሎ እስኪያደንቅ ድረስ

ዘከመ ኃረይም ለበርባን እምነ
 ኢየሱስ ወከመ ከ፡ነንዎ ።

፲፭ ወቦ ልማድ ለመስፍን ያሕዩ ለ
 ሕዝብ ፩ደ እምውስተ ሙቁሐ
 ን ዘፈቀዱ ።

፲፭ ከታሠሩት የወደዱትን ይፈ
 ታላቸው ዘንድ ለጲላጦስ ልማ
 ድ ነበረው ። አንድም በሙ ል
 ማድ ይላል ባመት ባመት ለበ
 ዓለ ፋሲካ ክስር ቤት ገብተው
 የወደዱትን ይፈቱ ዘንድ ለሕ
 ዝቡ ልማድ ነበራቸው ።
 ሐተታ በግብፅ ሳሉ ሁለት እስ
 ሮች ነበሯቸው እነዚያን ፈተው
 ይዘው ወጥተዋልና ። በግብፅ
 ሳሉማ ምን ዕሥር ነበራቸው
 ብሎ በግብፅ መኖራቸውን እን
 ደ መታሰር ። ከግብፅ መውጣ
 ታቸውን እንደ መፈታት አድ

ርገውት በበዓል አንድ አንድ
 እሥር ይፈቱ ነበርና በዚያ ል
 ማድ ።

፲፮ ወቦ አሚሃ ሙቁሕ ዘስሙ በር
 ባን ስሙዕ ።

፲፮ ያን ጊዜ በርባን የሚባል የታ
 ወቀ እስር ነበር ።
 ወየአምሮ ነሉ ።
 ወንበዴ መሆኑን ሁሉ ያውቀ
 ዋል ።

፲፯ ወእንዘ ጉቡዓን እሙንቱ ይቤ
 ሎሙ ጲላጦስ ለሕዝብ መነ ት
 ፈቅዱ አሕዩ ለከሙ ።

፲፯ እሳቸው ባንድነት ተሰብስበው
 ሳሉ ማን ልፈታላችሁ ትወዳላ
 ችሁ በርባንን ።
 በርባንን ነውን።
 ወሚመ ኢየሱስሃን ዘይብልም
 ክርስቶስ ።
 ወይም ክርስቶስ የተባለ ኢየሱ
 ስን ነው አላቸው ።

፲፰ እስመ የአምር ከመ በቅንዓቶ
 ሙ አግብእም ።

፲፰ ጠልተው ተመቅኝተው ቀንተ
 ው ለሕማም ለጥት አሳልፈው
 እንደሰጡት ያውቃልና ።

፲፱ ወእንዘ ይነብር ጲላጦስ ዓውዶ
 ለአክት ኃይሁ ብእሲቱ ።

፲፱ ባደባባይ ተቀምጦ ነገር ሲሰማ
 ሚስቱ ላከችበት አብሮቅላ ት
 ባላለች ።

እንዘ ትብል ዐቅኦ ኢተአብስ
 ላዕለ ውለቱ ጻድቅ ።
 ያን ደግ ሰው እንዳትበድል አ
 ስተውል ብላ ።

እስመ በዙኃ ሐመምኩ በዛቲ
 ሌሊት በሕልም የ በእንቲእሁ
 በዜኝ ሌሊት በሱ ምክንያት
 በሕልሜ ብዙ ሥቃይ ሳይ አድ
 ፈለለሁና ። ሐተታ ምን ስታይ

የማቴዎስ ወንጌል።

አድራሻችን ቢሉ እሱን ዘንዶ ሲ
ውጠው እሷን በእሳት አለንጋ
ሲገርፏት አይታለች ይህን ል
ከበታለች ። አብረው አድረው
አልነበረም ቢሉ እነግረዋለሁ
ስትል አንበሳ መደብ ወጣ፤ ሲ
መለስ እነግረዋለሁ ስትል ጩ
ኸት ሰምቶ ወጣ በዚያው እን
ደወጣ ቀርቷል ። አንድም ዶር
ታ መከራ የሚባሉ ከተወለዱ
ጀምሮ ተናግረው ሰምተው የ
ማያውቁ ልጆች ነበሯቸው ንጹ
ሕ ደም ለሚያፈስ ለዚያ ለባ
ልኸ ወየለት ብለዋታል ይኸን
ልከበታለች ።

ጸ ሊቃነ ካህናትሰ ወሊቃውንተ
ሕዝብ ጌጥም ለሕዝብ ወኪ
ሆ ለበልምው ከመ በርባን ሃ
ሕዩ ሎው ይስለሉ ወኢየሱ
ስሃ ይቅትሉ ማር ፲፭ ፲፩ ሉቃ
ጳጳ ፲፭ ዮሐ ፲፭ ግጥ ፲፲፱ ።

ጸ የሕዝቡ አለቆችና ሊቃካህናት
ገን በርባንን አድገልን ኢየሱ
ስን ስቀልልን ብለው ይለምኑ
ዘንድ ሕዝቡን አባባሏቸው እኸ
በጂ አሰኝዋቸው ።

ጸ ወአውሥኦ መስፍን ወይቤሎ
ው መነ ትፈቅዱ እምደሆሙ
አሕዩ ለከሙ ።

ጸ ጲላጦስ መለሰ ከሁለቱ ማናቸ
ውን ላድገላችሁ ትወዳላችሁ
አላቸው ።
ወይቤሎ በርባን ።
በርባንን ነው አሉ ።

ጸ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ምንተ እ
ንስ እረዳዩ ለኢየሱስ ዘተብህ
ለ ዘርሰቀስ ።

ጸ ክርስቶስ የተባለ ኢየሱስን ም
ን እደርገዋለሁ ። አንድም እረ
ቡዩ ይላል ምን ላድርገው አላ

ጸ ቸቸው ። ወይቤሎ ነሉ
ሙ ስቅሉ ።

ጸ ሁሉም ስቀለው አሉ ።
ወይቤሎሙ መስፍን ምንተ እ
ኩየ ገብረ ።
ምን ክፉ ሥራ ሠራ አላቸው ።
ወአፈድሬዱ ጸሪሃ እንዘ ይብሉ
ስቅሉ ስቅሉ ።
ስቀለው ብንልህ ስቀለው ።
አሉ ።

ጸ ወእምዝ ለበ ርአዩ ጲላጦስ ከ
መ አልቦ ዘይቤቆ ስእንበለ ዳ
ዕሙ ዘይቤባን ሀከክ ።

ጸ ጸብዕ ከርከር እየጸና ከመሄድ
በቀር የሚረባው የሚጠቅመው
ነገር እንደሌለ ጲላጦስ ባዩ ጊዜ
ነሥኦ ማዩ ወተሐዕስ እደሁ በ
ቅድሚያሙ ለሕዝብ እንዘ ይብ
ል ንጹሕ እነ እምደሙ ለዝ ብ
እሲ ጻድቅ ።

ውሀ አስመዋቶ በዚህ ሰው ደ
ም ከመጣ ፍዳ ንጹሕ ነኝ ብሎ
ባደበባይ እጁን ታጠበ በእዕሩገ
እስራኤል ልማድ ። ታሪክ ከሀገ
ርና ከሀገር መካከል ሰው ሙቶ
የተገኘ እንደሆነ ያሰው ለሞ
ተበት አቅራቢያ ለሚሆን አገ
ር ሰዎች ውሀ በመንቀል ያዘ
ው ጊደር ነድትው ከበረሀ ይወ
ርዳሉ ቋንቋዎን ይመቷታል ት
ወድቃለች የዚህን ሰው ደም አ
ላፈሰስንም ያፈሰሰውንም አላ
የንም ብለው ይታጠባሉ ከገዳ
ዩ ወገን ሲደርስ መወየብ ይጀ
ምራል እሱ ሲሆን ፈጽሞ ደም
ይሆንበታል ። ምዕመናን ጥም
ቀትን ገንዘብ ማድረጋቸውን
መናገር ነው ።

አንትሙ ስለከሙ አእምሮ ።
እናንት ለራሳችሁ እወቁ ።

ጸ ወአውሥኦ ነሉ ሕዝብ ወይ
ቤሎ ደሙ ላዕሌን ወላዕለ ው
ሉድን፤

ጸ ደሙ በኛም በልጅ ልጆቻችን
ም ይሁን አሉ፤ ሐተታ እንዲህ
ብለው የተናገሩበት አንደበ
ታቸው የሚሸት የሚከረፋ ሁ
ኑዋል ልጆቻቸውም ወንድ የ
ሆነ እንደሆነ በጁ ደም ጨብ
ጠ ባፋ ደም ጎርሶ የሚወለድ
ሁኑዋል ። ሌት የሆነች እንደሆ
ነ በተፈትሆ የምትወለድ ሁና
ለች ።

ጸ ወእምዝ አሕዩወ ሎሙ በርባ
ንሃ ።

ጸ ከዚህ በኋላ በርባንን ፈታላቸ
ው ።
ወቀሠር ለእግዚእ ኢየሱስ ወ
መጠምሙ ይስቅልም ።

ጌታን ገርፎ ስቀሉ ብሎ ሰጣ
ቸው ። ሐተታ ካልቀረስ በምር
ደስ ይበላቸው ብሎ ። አንድም
ራርተው ይተውታል መስሎ
ት ። አንድም ወመጠውኩ ዘባ
ንዩ ለቅሥፈት ያለው ትንቢት
ሊደርስ ሊፈጸም ። አንድም ዳ
ያብሎስ የአዳምን ዘባን ልቡና
ውን እየገረፈ ገሃንም አውር
ዶት ነበርና ለዚያ ካሳ ሊሆን
አንድም በጌታ የግፍ ድርብ
ይደረግበታልና ለልማዱ የሚ
ስቀል አይገረፍም የሚገረፍ
አይሰቀልም ነበር ። እሱን ገን
ገርፈው የሚሰቅሉት ነውና ።

ዘከመ ተግለቁ በላዕለ
ኢየሱስ ።

ጸ ወእምዝ መስተራትንተ ሐራ
ነሥኦ ለእግዚእ ኢየሱስ እ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ምውስተ ዓውድ ወወሰድዎ ኅ
 በ ምክናን ። መዝ ጳጳ፣ ፲፯ ።
 ግር ፲፭፣ ፲፮ ።
 ጳጳ ከዚህ በኋላ ጭፍራውን የሚ
 ሠሩ የሚያቅናኑ ካደባባይ ወ
 ደሚፈረድበት ቦታ ይዘው
 ት ሄዱ ። ሐተታ ቤተ ክንሳ
 ቤተ አይጥ የሚባሉ ሰቃይ ቁ
 ራጭ ባለውጎች በቤተ መንግ
 ሥት እንዳሉ ።
 ወአስተጋብኡ ነሱ ሠርዌ ሐራ
 አለቆች ጭፍራቸውን ሰበሰቡ
 እንደም ነሱ ሠርዌ ሐራ ጭ
 ፍሮች አለቆችን ። እንደም ወ
 አስተጋብኡ ነሱ ሠርዌ ሐራ
 ብለህ አናበህ፤ ጭፍሮች ያሏቸ
 ው አለቆች ሕዝቡን ሰበሰቡ ።
 ወሰለብም አልባሲሁ ።
 ለብሱን ገፈፋት ።
 ሐተታ የአዳም ልጅነት እንደ
 ሂደባት ያጠይቃል ።
 ጳጳ ወአልበስም ከለሚዳ ዘለይ ።
 ጳጳ ቀይ ግምጃ አለበሱት ። ደም
 ህ ይፈሳል ሲሉ ። እንደም ደ
 ግችንን ባርባ ዘመን በጥጦስ
 ታፈሰዋለህ ሲሉ ።
 ጳጳ ወጸፈሩ ሐራ አክሊል ዘሦክ
 ወአስተቀጸልም ዲበ ርእሱ ።
 ዮሐ ፲፱፣ ፪ ።
 ጳጳ ጭፍሮች የሾህ አክሊል ታተ
 ው ይፋለት ። ሐተታ አነገሥንህ
 ብለውታልና በፍና ተሣልቆ ።
 እንደም ወወደዩ ጌራ መድኃ
 ኒት ዲበ ርእሱ በአክሊል ዘ
 አስተቀጸለኩ እሙ ያለው ትን
 ቤት ሊደርስ ሊፈጸም ፣ ድርሳ
 ነ መድኃኔ ዓለም ስህ ጥቃቅን
 ሰባ ቃላላቅ አሾህ ያለው የብ
 ረት ዘውድ ነው ይላል እንደ
 ምን ነው ቢሉ ነገር እንደዚህ

ነው ያስ ቢሆን ኢትዕብሩ ዓዕ
 ሞ ያለው በፈረሰ ነበር ።
 ወአስተአኃዝም ህለተ ውስተ የ
 ግኑ ።
 በቀኝ እጁ ዘንግ አስያዙት አ
 ነገሥንህ ብለውታልና በፍና
 ተሣልቆ ፣ እንደም ብርዓ ይላል
 አብነት ፣ ብርዕ አስያዙት ሥ
 ራ ፈት ነህ ሲሉ ፣ ጽሕፈትንግ
 ርእሰ ጥበባት እንጅ ይለዋል ብ
 ሉ ኃጢአታችንን በፍዳ ታጽ
 ፍብናለህ ሲያሰኛቸው ነው ።
 ወአስተብረኩ ቅድሜሁ ።
 ሰገዳለት ።
 ውተሣለቁ ላዕሴሁ ።
 ዘበቱበት ።
 ወይሴልም በህ ንጉሠ አይሁ
 ድ ።
 የአይሁድ ንጉሣቸው ቢሰኛህ
 ን ጠበኛህን አያውለው አያሳ
 ድረው አሉት፤ ከነሱ ሌላ ቢሰኛ
 ጠበኛ አለውን አያውለን አ
 ያሳድረን ሲያሰኛቸው ነው ።
 ሳ ወይመርቁ ላዕሴሁ ።
 ሳ በፈቱ ተፋበት ።
 ሐተታ እንዳለፈው ።
 ወነሥኡ ህለተ ወኩርዕም ር
 እሶ ።
 ያስያዙትን ዘንግ ተቀብለው ራ
 ሱን መቱት ፣ ሐተታ እንዳለፈው
 ሳ ወተሣለቆሙ ላዕሴሁ ሰለብም
 ውአተ ከለሚዳ ዘለይ ።
 ሳ ከዘበቱበት በኋላ ያለበሱትን
 ቀይ ግምጃ ገፈፋት ።
 ወአልበስም አልባሲሁ ።
 የጥንት ለብሱን አለበሱት የ
 አዳም ልጅነት እንደተመለሰለ
 ት ያጠይቃል ።
 ወወሰድዎ ይስቅልም ።
 ሊሰቅሉት ይዘውት ሄዱ ።

ሳ ወእንዘ ይወጽኡ ረከቡ ብእሴ
 ቀሪናዌ ዘስሙ ሰምዖን እትወ
 ቶ እምሐቅል ። ግር ፲፭ ጳጳ ሉቃ
 ፳፫ ጳጳ ።
 ሳ ሊሰቅሉት ይዘውት ሲሄዱ ስ
 ምዖን የሚባል የቀራንዮ ሰው
 ከተሠወረበት ሲመለስ አገኙ ።
 ወአበጥም ይፀር መስቀሉ ።
 መስቀሉን ይሸክም ዘንድ ኅ
 ተቱት ፣ ሐተታ ነገር ፈርቶ ተ
 ሰውሮ ውሏል ነገር ተፈጽሟ
 ለ ብሉ ሲወጣ አገኙት እን
 ተም የሱ ወገን ነህ መስቀሉ
 ን ተሸክም ብለው አሸክመ
 ውታል ። ምሥጢሩ ግን ጌታ
 ከበረከተ መስቀሉ እንዳሳተፈ
 ው ያጠይቃል ።
 ሳ ወበጸሐሙ ብሔረ ዘስሙ ጎ
 ልጎታ ዘበትርንሚሁ ቀራንዮ ።
 ግር ፲፭ ጳጳ ። ሉቃ ፳፫ ሳ ።
 ዮሐ ፲፱ ፲፯ ።
 ሳ ባንዱ ልሳን ቀራንዮ ወደሚሉ
 ት ጎልጎታ በደረሱ ጊዜ ።
 ሳ ወወሀብም ይስተይ ወይነ ወሐ
 ሞተ ድሙረ ።
 ሳ ሐሞት የተቀላቀለበት ወይን
 ይጠጣ ዘንድ ሰጡት ።
 ወጥሲም ዓበየ ሰትየ ።
 ቀምሶ አልጠጣም አለ ።
 ዘከመ ተሰቅለ እ.የሱስ
 ሳ ወእምዝ ሰቀልም ፣ ግር ፲፭ ጳጳ
 ሉቃ ፳፫ ሳ ። ዮሐ ፲፱ ፳፫ ።
 መዝ ጳጳ ፲፱ ።
 ሳ ከዚህ በኋላ ሰቀሉት ።
 ወተክፈሉ አልባሲሁ እንዘ ይ
 ትጻፀው ።
 ለብሱን በዕጎ ተክፈሉ ።
 በከመ ጽሑፍ ወተክፈሉ አ
 ልባሲየ ለርእሱሙ ወተጻፀው

ዲበ አራዝዩ፣ ተብሎ በነበይ እንደ ተጻፈ።

፴፮ ወነበሩ የዓቅብም ህዩ፣

፴፯ ሲጠብቁት ዋሉ፣

፴፯ ወአንበሩ መልዕልተ ርእሱ ጽሑፍ ለመጽሐፈ ጌጋዩ ዘይብል ኢየሱስ ናዝሬዊ ንጉሥ ሙ ለአይሁድ።

፴፯ የናዝሬቱ ኢየሱስ የአይሁድ ንጉሣዮቹው ነው የሚል በደሉን የሚነግር ደብዳቤ ከራሱ በላይ ከመስቀሉ ትርፍ ጠርቀው ተውት።

፴፰ ወእምዝ ሰቀሉ ምስሌሁ ጀተ ፈያተ፣

፴፰ ከዚህ በኋላ ሁለት ወንበዶች ከሱ ጋራ ሰቀሉ፣ አሐዶ በየግድ፣ አንዱን በቀኙ፣ ወአሐዶ በጸጋሙ፣ አንዱን በግራው፣ እነገሥንህ ብለው ታልሩና በፍና ተሳልፈው፣ ሐተታ። ቀኛዝማችና ግራዝማች ቢትወደድ ግራ ቤትወደድ ሾምንልህ ሲሉ፣ አንድም ለማሳሳት በቀኝ በግራ የመጣው ያምንድኅው፣ ወንበዶ ይሉታል። ያሳ የመካከለኛው ይላል ያስ ከዚህን ልዩ ነው ለማለት አንድም ተጎለቁ ምስል ጊጉ ያን ያለው ትንበት ሊደርስ ሊፈጸም፣ ይህንም ሊቀ ከመ ይደም ረነ ምስል ነፍሰ ጸድቃን ብሎ ተርጉሞታል ምሥጢሩን ግን እኛን ኃጥአንን በግራ ታቆመ ናለህ ሲያሰኛቸው ነው።

፴፱ ወእለሂ የኃልፋ ይጸርፋ ላዕሌሁ እንደ የሐውሱ ርእሰሙ

፵፱ የሚያልፋ የሚያገድሙት ራሳቸውን አየነቀነቁ ይሰድቡትንበር

፵ ወይብሉ አዘደነሥቶ ለቤተ መቅደስ ወየሐንዖ በሣልስት ዕለት አድኅን ርእሰከ=የሐ ፪፻፱

፵ ቤተ መቅደስን አፍርሰህ በሶስተኛው ቀን አሰራዋለሁ የምትል ራስክን አድን እያሉ።

እመሰ አማን ወልደ እግዚአብሔር አንተ ረድ እመስቀልክ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ ከመስቀልህ ውረድ።

፵፩ ወከማሁ ሊቃነ ካህናት ይሣለቁ ምስል ጸሐፍት ወሊቃናት።

፵፩ እኒያ እንደሰደቡት ሊቃነ ካህናትም ከጸሐፍትና ካለቆች ጋራ ሰደቡት።

፵፪ እንደ ይብሉ ባዕደ ያድኅን ወ ርእሰ ኢይክል አድኅኛ፣

፵፪ ሌላውን ያድናል ራሱን ማዳን አይቻለውም እያሉ። ማቴ ፪ ፲፰።

እመሰ ንጉሠ እስራኤል ውእቱ ለይረድኬ ይእዜ እምነ መስቀሉ ንርአይ ወንእመን ቦቱ። የእስራኤልስ ንጉሥ ከሆነ ከመስቀሉ ይውረድና አይተን እንመንበት። ሐተታ ወርዶም ቢሆን ፈርቶ ነው ባሉ ነበር እንጂ ባላመኑትም ነበር። ሶበሰ ወረደ እግዚአብሔር እምነ መስቀሉ እመርሀ ከመ ውእቱ ረርሀ እሞት እንዲል።

፵፫ እመሂ ተአመን በእግዚአብሔር ናሁ ይእዜ ያድኅኛ። መዝ ሕጅ ፳።

፵፫ በእግዚአብሔር ከታመን ማለት የእግዚአብሔር ልጅ ከሆነ እነሆ ዛሬ ያድኅው። እመ ይፈቅዶ። ስንኳን ይወልደው ይወደው እአይሆን።

እስመ ይብል ወልደ እግዚአብሔር አን። የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ይላልና።

፵፬ ወከማሁ ፈያትኒ እለ ተሰቅሎ ምስሌሁ ይዘነጉግም።

፵፬ እነዚያ እንደሰደቡት፣ ከሱ ጋራ የተሰቀሉ ወምበዶችም ሰደቡት፣ ፈያታይ ዘየማንም ቢሉ ዐሐዶን አይቶ እስኪመለስ ድረስ ጥቂት ጥቂት ያደራርግ ነበር።

በአንተ ሃዕሩ ወሞቱ ለኢየሱስ

፵፭ ወእምስሱ ሰዓት ጸልመ ዡሉ ዓለም እስከ ተሰዓት ሰዓት፣

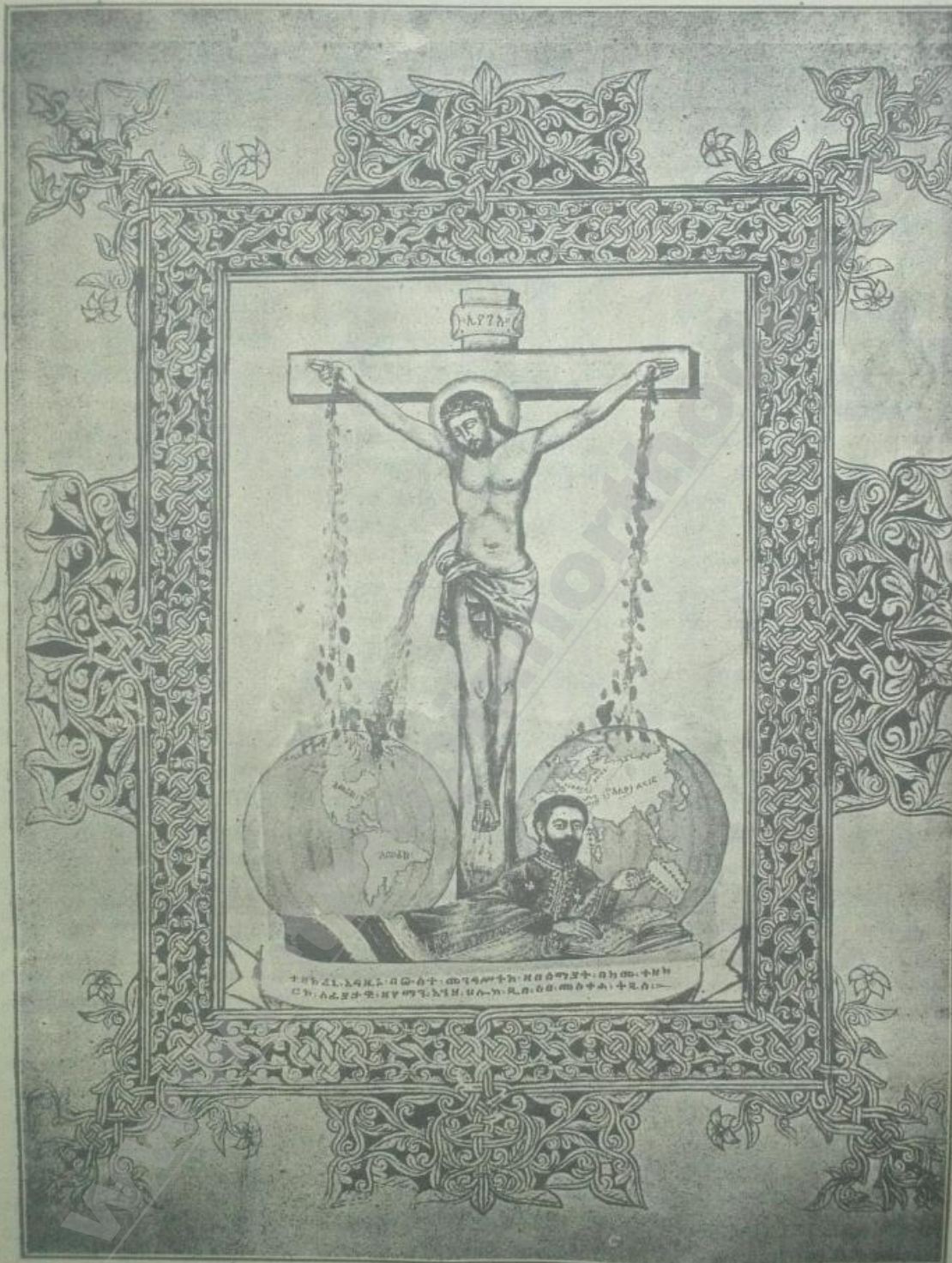
፵፭ ክቀትር እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ ጨለማ ሆነ።

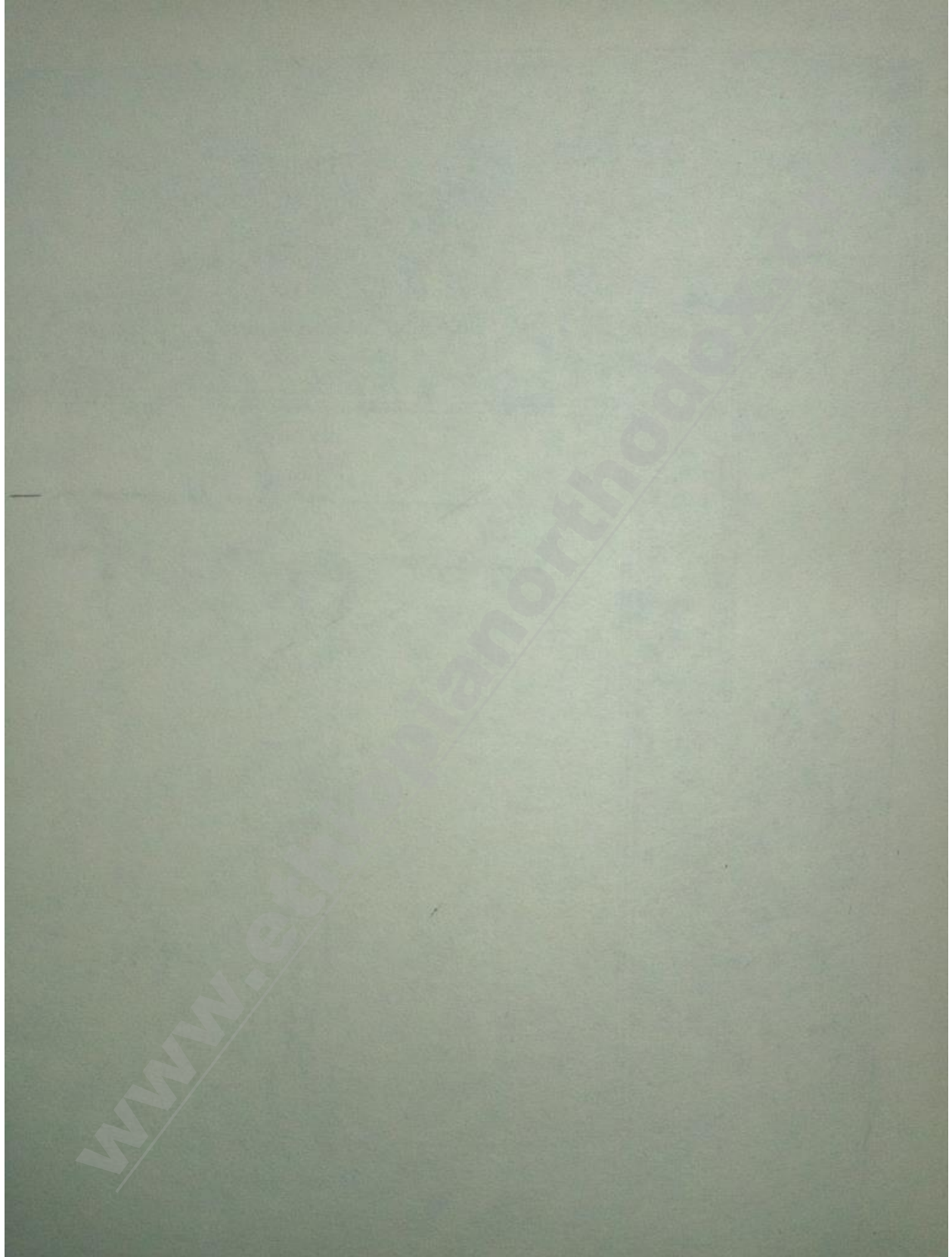
፵፮ ወጊዜ ተሰዓት ሰዓት ጸርሐ እግዚአ ኢየሱስ በቃል ዓበይ፣ መዝ ሕጅ ፩።

፵፮ በዘጠኝ ሰዓት ጊዜም ጌታ አሰምቶ ተናገረ። እንደ ይባል ኤሱሂ ኤሱሂ ኤልማስ ለማ ሰበቅታኒ ገዛውእቱ ብሂል አምላኪየ አምላኪየ ለምንት ኅደገኒ፣ ኤሱሂ ኤሱሂ ያለውን አምላኪየ አለው ኤልማስ ያለውን ለምንት ኅደገኒ አለው ሰበቅታኒ ያለውን ኅደገኒ ብሎ ተረገመው አምላኪየ አምላኪየ ለምንት ተውከኝ አለ ኃደገ ብየ ሲል በኅዳጋን ተገብቶ ይጸልያል።

፵፯ ወሰሚያሙ እለ ይቀውሙ ይቤሉ ኤልያስሃ ይጸውዕ ዝሰ።

፵፯ ከዚያ ቁመው ያሉት ኤሱሂ ኤሱሂ ሲል ሰምተው ይህስ ኤልያስን ይጠራል አሉ።

www.ethiopianorthodox.org

ወንጌል ዘግጥም ስጦታ

ግጹ ወውለተ ጊዜ ርፀ ስ እምኔሆ
ሙ ወነሥኦ ሰፍነገ ወመል
ዓ ብኒኦ ወአሠረ ውስተ ሀ
ለት ወአስኦዘዘ ውስተ አፋሁ
ወአስተዮ ።

ግጹ ያን ጊዜ ከሳቸው አንዱ ፊጥ
ኖ ሰፍነገ ወሰደ መጣጣውን
መልቶ በዘንግ አሥሮ አጠጣ
ው ። ሐተታ ሰፍነገ የጁሀ ባዘ
ቶ እንደ ዓይነ በጎ ያለ ውሀ
የሚያነሳ ቤት የሚጠርጉበት
ነው ።

ግጹ ወቦ አለ ይቤሉ ኅድጉ ንርአይ
ለአመ ይመጽእ ኤልያስ ያደኅ
ኖ ።

ግጹ ኤልያስ መጥቶ ያደነው እን
ደሆነ ተወተ እንይ ያሉ አሉ

ግ ወጸርሐ እግዚእ ኢየሱስ በዓ
ቢይ ቃል ።

ግ ጌታ አሰምቶ ተናገረ ።

ወመጠወ ነፍሱ ወወጽአት መን
ፈሱ ሰቤሃ ፣

ቅድስት ነፍሱ ከሥጋው ተለየች
ወመጽአጅ ወነሥኦ ኩናተ ወረ
ገዘ ገቡሀ ወውኅዘ ደም ወማይ።
ቆመው ካሉት አንድ ሰው ጦሩ
ን እንሥቶ ጎኑን ወጋው ወሀ
ና ደም ሳይቀላቀል ፈሰሰ ።

ግጹ ወተሠጠ መንጠላዕት ቤተ መ
ቅደስ እምላዕሉ እስከ ታሕቱ
ጳጳሱን ።

ግጹ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ
እስከ ታች ተቀደደ ።

ወኮነ ጳጳ ክፍለ ።
ከሁለት ተክረለ ። ወመጽአ መ
ልክ ኅሩይ እማዕከለ ክሉሙ
መላእክት እንዘ ይእኅዝ በአደ
ሁ ስይረ ከሙተ ከመ ያጥፍዮ
ሙ ለዓላውያን ናጡነ ወሶበ
ከልዓቶ ምሕረቱ ለክርስቶስ ።

በጠ ገዘ። መልክ በሰደፉ ህ
መንጠላዕት ምክራብ ወሠጠ
ጠ ወረስዮ ቺተ እምላዕሉ እስ
ከ ታሕቱ እንዲል ። ኖራውን
ሰነጠቀው ። አንድም አንዱን
ዘሀ ከሁለት አደረገው ።

አድለቅለቀት ምድር ።

ምድር ተናወጠ መርገመ ሥ
ጋ ጠፋ ።

ወነቅዓ ኩክሕ ።

አዕባን ተፈተቱ መርገመ ነፍስ
ጠፋ ።

ግጹ ወተከሥቱ መቃብራት ።

ግጹ መቃብራት ተክፈቱ ሙስና መ
ቃብር ጠፋ ።

ወተንሥኦ ብዙኃን አብድንቲ
ሆሙ ለጸድቃን ።

የብዙ ጸድቃን በድን ማለት አ
ምስት መቶ ሙታን ከመስቀል
እግር ተነሡ ።

ግጹ ወቦኦ ውስተ ሀገር ቅድስት
እምድህረ ተንሥኦ ።

ግጹ ከተነግሞ በኋላ ወደቅድስት ሀ
ገር ወደኢየሩሳሌም ገቡ ።

ወእስተርአይምሙ ለብዙኃን ።
ለብዙ ሰምች ታዩዋቸው አለ ለ
ዘመዶቻቸው ሶስቱን ቀን ወደ
ት ኑረው ቢሉ በደብረ ዘይት ።

ግጹ ወመኩንነ ሾሰ ወእለ ምስሌሁ
የዓቅብም ለእግዚእ ኢየሱስ ር
አዮሙ ውለተ ድልቅልቀ ፈር
ሁ ጥቀ ።

ግጹ የመቶ አገማች ከሱም ጋራ ጌ
ታን ሲጠብቁት የዋሉት መና
ወጡን ማለት የተደረገውን ተ
አምራት ባዩ ጊዜ ፈጽመው ፈሩ
ወይቤሉ አማን ወልደ እግዚእ
ብሔር ውለቱ ። በው
ነት የእግዚአብሔር ልጅ ነው

ግጹ ወሀለዋ ሀዮ ብዙኃት አንስት እ

ለ ይሬለያ እምርት ቅ ክሉ ዘኮነ
ግጹ ከዚያም የተደረገውን ሁሉ ርቀ
ው የሚያዩ ብዙ ሴቶች ነበሩ
ወውለቶን አለ ተለዋሁ ለእግዚ
እ ኢየሱስ እምገለላ ።

እሳቸውም ኢየሱስን ከገለላ
የተከተሉት ።

አለ ይትለክኩ ።

የሚያገለግሉት ናቸው ።

ግጹ ወእማንቱ ማርያም መግደላዊት

ግጹ ብዙ ሴቶችም የተባሉ ማርያም
መግደላዊ ናት መግደሉን ይ

ባላል አገሯ ።

ወማርያም እመ ያዕቆብ ወእመ
ለዮሳ ።

የዮሳና የያዕቆብ እናት ናት ።
ወእሞሙ ለደቂቀ ዘብደምስ ።

የዘብደምስ ልጆች እናት ማር
ያም ባውፍልያ ናት ።

ዘከመ ተቀብረ ኢየሱስ ።

ግጹ ወመስዮ መጽአ ብክሲ ባዕል
እምአርማትያስ ዘስሙ ዮሴፍ።

ግጹ ሲመኸ በመኸ ጊዜ ዮሴፍ የሚ
ባል ባለጸጋ ሰው መጣ ።

ወውለቱ ይጸመዩ ለእግዚእ ኢ
የሱስ ።

ከጌታ ዘንድ ይማር ነበር ።

ግጹ ወሐረ ኅበ ጲላጦስ ወሰለለ ሥ
ጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ

ግጹ ከጲላጦስ ሂዮ ፣ የጌታን ሥጋ
ላውርድ ብሎ ለመነ ፣

ወእዘዘ ጲላጦስ የሀብም።
ጲላጦስ ስጡት ብሎ እዘዘ።

ግጹ ወነሥኦ ሥጋሁ ዮሴፍ ገዘ
በሰንዳናት ንጹሕ ።

ግጹ ዮሴፍ ሥጋውን አውርዶ በድ
ርብ በፍታ ገነዘው ።

ግጹ ወቀበር ውስተ መቃብር ሐዲስ
ዘሉቱ አውቀረ ውስተ ኩክሕ

የግጥም ወንጌል ።

፩ ለራሱ ብሎ ባሳነጸው ባዲስ መቃብር ቀበረው። ሐተታ እንግዳ ሥራ እሠራላችኋለሁ ሲል። እንደም እንደ ኤልሳዕ ገባሬ ተአምራት ነበይ በተቀበረበት እንጂ በቀበር አስነሣው እንዳይሉ።

ወእንክርክራ ሰብኝ ዓቢይ ዲበኛ ማግኘት መቃብር ወኃለፈ። ታላቅ ደንጊያ አገላብጦ መቃብሩን ገጥሞት ሄደ።

፪ ወሀለዋ ሀዩ ማርያም መግደላዊት ወክልዕታሂ ማርያ ይነበራ ጎበ መቃብር።

፫ ማርያም መግደላዊት ማርያም ባውፍልያ ከመቃብሩ ፊት ለፊት ተቀምጠው ነበር።

፬ ወበሳኒታ እንተ ይእቲ እም ድጎረ ዓርብ ተጋብኤ ሊኃን ከሆናት ወፈሪሳውያን ጎበ ጲላጦስ።

፭ ያችም ከዓርብ ቀጥላ ናት በነጋው ቅዳሜ ፈሪሳውያንና ሊኃን ከሆናት ወደጲላጦስ ተሰብስበው።

፮ ወይቤልም ተዘከርን እግዚአብሔር ይቤ ዝክ መስሐቲ አመ ሕያው ወ-እቱ አመ ሣልስት ዕለት አትነሣለ።

፯ ያመስሐቲ በሕይወተ ሥጋ ሳለ በሰስተኛው ቀን እነሣለሁ ያለውን እናውቃለንና።

፱ አዝዝ እንከ ይዕቀቡ መቃብሪታ እስከ ሠሉስ መዋዕል ከመ ሊይምጽኤ አርዳኢሁ ወአይሥርቅዎ ሌሊተ ወአይበሉ ለሕዝብ ተንሥኦ እምነ መታጋ። ደቀ መዛመርቴ መጥተው ሌሊት ሠርቀው ከመታጋ ተለይቶ ተነሣ

ብለው ለሕዝቡ እንዳያስተምሩ መቃብሩን እስከ ሰስት ቀን ይጠብቁ ዘንድ እዘዝ አሉት። ወትከውን ደኃሪተ ጌጋዩ እንተ ተአኪ እምቀዳሚት። የኋላ ስህተቱ ከቀደመው የጸና ይሆናል።

፳ ወይቤሎም ጲላጦስ ንሥኤ ሠገራተ ሐሩ ወአጽንዑ መኖሪታ በከመ ተአምሩ።

፳፩ ጲላጦስም ጭፍራ ወስዳችሁ እንደምታውቁ አጽንታችሁ አስጠብቁ አላቸው።

፳፪ ወሐሩ ወአጽንኤ ወቀተሩ መቃብር።

፳፫ ሂደው አጽንተው መቃብሩን ቁለፉት ወኃተምዋ ለይእቲ ሰብን ምስለ ሠገራት።

ጭፍራውን ያዘው ቁለፉ ። ሐተታ በሀልቀቱ ወበሀልቀተ መገባቱ እንዲል ተጠራጥረዋል። እሱ አሳቸውን ጠርጥሯቸዋልና በማተሚያው ያትማል አሳቸው እሱን ጠርጥረውታልና በማተሚያቸው ያትማል።

በእንተ ትንሣኤሁ ለኢየሱስ።

ምዕራፍ ፳፮።

፩ ወሠርክ ሰንበት ለጸበሐ እሁድ መጽአት ማርያም መግደላዊት ወክልዕታሂ ማርያም ይርእያ መቃብረ። ማር ፲፮ ፩ ዮሐ ፳፻፩፤

፪ ቅዳሜ ማታ ለእሁድ አጥቢያ ማርያም መግደላዊት ሌላይቱም ማርያም መቃብሩን ያዩ ዘንድ መጡ ማርያም ባውፍልያ ናት። ወናሁ ኮን ድልቅልቅ ዓቢይ።

፫ ታላቅ ንውጽውጽታ ተደረገ። እስመ መልአክ እግዚአብሔር ወረደ እምሰማይ ወቀርቦ ወእንክርክራ ለይእቲ ሰብን እምአፈ መቃብር ወነበረ ዲቤሃ መልአክ ከሰማይ ወርዶ ደን ጊያውን ከመቃብር ላይ አንስቶ ተቀምጦበት ነበርና።

፬ ወራእዩ ከመ ዘመብረቅ። ፭ መልኩ እንደ ፀሐይ ብሩህ ነው ሊትርአይ ግርማ ርእዩቱ ለኤልያብ እንዲል። ወልብሱ ፀዓዳ ከመ በረድ። ልብሱ እንደ በረዶ ነጭ ነው ወርኃ ትፍሥሕት ወርኃ ተደላ ነው ሲል።

፮ ወእምሮማሁ ተሀውኩ እለ የዓቅቡ መቃብረ ወኮኑ ከመ አብድንት።

፯ እሱን ከመፍራታቸው የተነሣ መቀብሩን የሚጠብቁት ደን ግጠው እንደ በድን ሆኑ። ሐተታ ነፍስ አልተለያቸውም ና ከመ ዓብድንት አለ።

፱ ወአውሥኦ ወ-እቱ መልአክ ወይቤሎን ለአንስት እለ ይቀውማ ሊትፍርሃ አንትንሰ። ፳ መልአክ ሴቶችን እናንተ አትፍሩ አላቸው።

እስመ እስምር ከመ ሊየሱስ ሃ ዘተሰቅለ ተኃሥሣ። የተሰቀለውን ሊየሱስን እንድትሹ አውቃለሁና።

፳፩ ሊሀሎ ዝየሰ። ፳፪ ከዚህ ግን የለም። ዳዕሙ ተንሥኦ ባከመ ይቤ። እነሣለሁ እንዳለ ተንሥቷል እንጂ። ወባሕቱ ነዓ ርእያ መካኖ ጎበ ተቀብረ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ነገር ግን የተቀበረበትን ቦታ መጥታችሁ እዩ።
 ገ ወፍጡነ ሑራ ወንግራሆሙ ለአርዳኢሁ ከመ ተንሥኦ ኦ ምነ ምውታን።
 ገ ፈጥኛችሁ ሂዳችሁ ከሙታን ተለይቶ እንደ ተነሣ ለደቀ መዛሙርቱ ንገሯቸው።
 ወናሁ ይቀድመክሙ ገሊላ። በገሊላ ይቀድማችኋል ማለት መታዩትን በገሊላ ይጀምርላችኋል።
 ወበሀዩ ትሬእይዎ። በገሊላ ታዩታላችሁ። ናሁ አይዳዕኩክን። እነሆ ነገርኳችሁ።
 ገ ወኃለፋ ፍጡነ አልኩ እንስ ት እምነበ መቃብር በፍርሃ ት፣ወበረዓድ ወበፍሥሐ ዓበይ ገ በታላቅ ደስታና በፍርሃት ከመ ቃብሩ ፈጥነው ሂዱ። ሐተታ መልአክ አይተዋልና በፍርሃ ት ትንሣኤውን ሰምተዋልና ደስ ብሏቸው ሂዱ።
 ወርፃ ይንግራሆሙ ለአርዳ ኢሁ። ለደቀ መዛሙርቱ ሊንግሯቸው ፈጥነው ሂዱ።
 ገ ወእንዘ የሐውራ ይንግራሆሙ ተራከቦን እግዚእ ኢየሱስ በ ፍኖት።
 ገ ሊንግሯቸው ሲሂዱ ጌታ ከመ ንገድ ታያቸው። ወይሌሎን በሀክን፤ እንደት ሰነበታችሁ አስታረቅ ኋችሁ አላቸው። ወቀረቦን ወአኃዛ እገራሁ ወ ሰገዳ ሎታ። ቀርቦው እግሩን ይዘው እጅ ነሙት ሰገዳለት።

ገ ወእምዝ ይሌሎን እግዚእ ኢ የሱስ ኢትፍርሃ።
 ገ ከዚህ በኋላ ጌታ አትፍሩ አ ላቸው። ሑራ ንግራሆሙ ለአኃውየ ከመ ይሑሩ ገሊላ፤ ገሊላ ይሂዱ ዘንድ ለወንድ ሞቹ ሂዳችሁ ንገሯቸው። ወበሀዩ ይሬእዩ፤ በገሊላ ያዩኛል።

ዘከመ ሂጥዎሙ ።

ገ ወኃሊፎን እማንቱ አተወ ሠ ገራት ሀገረ ወነገሩ ለሊቃነ ከሀናት ኩሎ ዘከመ ከነ።
 ገ ሴቶች ከሂዱ በኋላ ጭፍሮች ከከተማ ገብተው የተደረገው ን ሁሉ እንደተደረገ ለሊቃነ ከሀናት ተናገሩ።
 ገ ወተጋብኡ ወተማከሩ ምስለ ሊቃውንት ወወሀብዎሙ ብዙ ኃ ወርቀ ለሠገራት።
 ገ ተሰብስበው ካለቆች ጋራ መ ክረው ለጭፍሮች ብዙ ወርቅ ሰጧቸው።
 ገ ወይሌልዎሙ በሉ አርዳኢሁ ሌሊተ መጽኤ ወሠረቅዎ እን ዘ ንነውም ንሕነ።
 ገ እኛ ተኝተን ሳለን ሌሊት መ ጥተው ደቀ መዛሙርቱ ሠርቀ ው ወሰዱት በሉ አሏቸው።
 ገ ወእምከመ ተሰምዖ ዝነገር በኅበ መልአክ አሕዛብ ንሕነ ናእምኖ ገ ይህ ነገር በጳላመስ ዘንድ የተሰ ማ እንደሆነ እኛ እናስረዳለን ወለክሙስ ናድኅነከሙ። እንናተንም ከቅጣት እናድናች ኋልን። ወናጸድቅ ነገረክ ሙ ነገራችሁንም እናስረዳለን ወዘእንበለ ኃዘን ንሬስየከሙ።

ደስ እናሰኛችኋለን አሏቸው።
 ገ ወነሥሊሙ ሠገራት ውእተ ወ ርቀ ገብሩ በከመ መሐርዎሙ።
 ገ ጭፍሮች ገንዘቡን ተቀብለው እንደነገሯቸው አደረጉ ማለት ሠርቀው ወሰዱት አሉ። ወወጽኦ ዝንቱ ነገር ቦኃበ አ ይሁድ እስከ ዮም። እስከሁን ድረስ በአይሁድ ዘ ንድ ሠርቀው ወሰዱት ተብሎ ሲነገር ይኖራል። ሐተታ አለቆ ጽቸው አራት ናቸው እየራሳ ቸው ጠይቀዋቸዋል አንዱን ቢ ጠይቁት አሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርቱ ሠርቀው ወሰዱት አለ። አንዱ፣ መቶ ሀያው ቤተ ስቡ ሰርቀው ወሰዱት አለ፤ አ ንዱ፣ ዮሴፍና ኒቆሊሞስ ሠር ቀው ወሰዱት አለ። አንዱ፣ እ ኔ ተኝቹ ነበር ሁሉንም አላየ ሁም አለ፤ ከመዝኑ ከነ ነገርክ ሙ ዝርዝረ ወዝርወ ብሎ በ ሰይፍ አስፈጅቷቸዋል።
 ገ ወአርዳኢሁስ ገጽ ወጅዱ ሑሩ ውስተ ገሊላ ኅበ ደብር ዘአ ዘዘሙ እግዚእ ኢየሱስ።
 ገ አሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርቱ ግን ሂዱ ወዳላቸው ቦታ ወ ደገሊላ ሂዱ።
 ገ ወሰበ ርእይዎ ሰገዳ ሎታ።
 ገ ባዩትም ጊዜ ሰገዳለት። ወመንፈቆሙስ ናፈቁ። እኩሌቶቹ ተጠራጠሩ አለ ቶ ማስን ሲያይ። ወንፍቃ ለሌሊት እንዲል።
 ገ ወቀርቦ እግዚእ ኢየሱስ ወተ ናገሮሙ እንዘ ይብል ተውሀ በኒ ሥልጣነ ሰማይ ወምድር።
 ገ ጌታ ቀርቦ ሰማይን ምድርን የ ማሳልፍበት ሥልጣን ተሰጠኝ

የማቴዎስ ወንጌል።

ብሎ ነገራቸው። ሐተታ ነፍሱ ና ሥጋው ተለያይተው ነበርና የኒያን ተዋህዶ ሲያይ ተውህ በ ሊተ አለ እንጂ የተሰጠው በማናዎን ሲዋሀድ ነው። በከመ ፈነወኒ አቡዩ አነኒ ኦ ፈንወከመ።።

እኔን አባቲ ላስተምር እንደላ ከኝ እናንተንም አልካችኋለሁ።

፲፱ ሐሩ ወመሐሩ ነሱ አሕዛብ። ማር ፲፮ ዓ።

፲፱ ሄዳችሁ ሰውን ሁሉ አስተምሩ። ወእንዘ ታጠምቅዎሙ በሉ በስ መ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅ ዳስ።

ስታጠምቋቸውም በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዳስ ብላ ችሁ አጥምቋቸው።

እ ወመሐርዎሙ ነሱ ይሰቀቡ ነሱ ዘአዘገዡኩከሙ።።

እ መሐርዎሙ ዘአዘገዡኩከሙ ይሰ ቀቡ ዘአዘገዡኩከሙ ብለህ ግ ጠም ያዘዝኋችሁን ሁሉ አሰተ ምሯቸው። ወናሁ አነ እሄሉ ምስሌኩሙ በነሱ መ ዋዕል እስከ ኅልፈተ ዓለም። እኔም እነሆ እስከ ዓለም ፍጻ ሜ ድረስ ባላችሁበት ዘመን አድሬባችሁ እኖራለሁ በሐዋር ያት መላውን መናገር ነው።

መልዓ ጽሕፈተ ብስራቱ ለማቴ ዎስ ሐዋርያ ሄዳ እም፤ወቄቱ ሐዋርያት።

ከሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አን ዳ ማቴዎስ የጻፈው ወንጌ

ል ድረስ ተፈጸመ ወኮነ ጸሐፊ በፍልስጥኤም በአስተ ሐምሞ መንፈስ ቅዳስ እም ድኅረ ዕርገቱ ለእግዚእነ ው ስተ ሰማይ ዘበአጳሮግዮ በሰማ ኒት ዓመት።

ጌታ በሥጋ ወደሰማይ ካረገ በ ኋላ በስምንተኛው ዓመት መ ንፈስ ቅዳስ እያተጋው በፍ ልስጥኤም የጻፈው።

ወበቀዳማት ዓመተ መንግሥ ቱ ለቀላውዴዎስ ቁጣር።

ቀላውዴዎ፣ ቁጣር በነገው በ መጀመሪያው ዓመት።

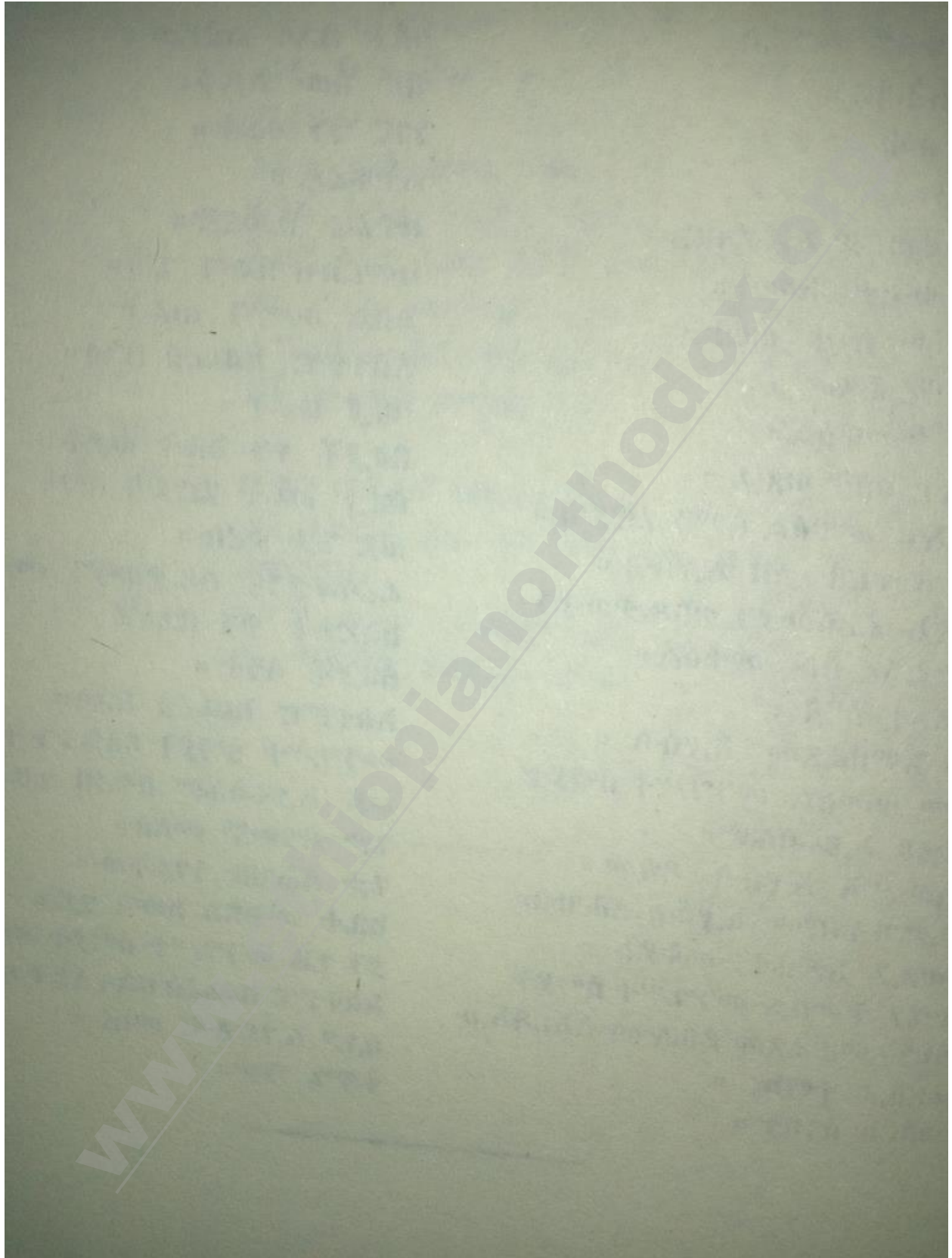
ወስብሐት ለእግዚአብሔር። አስጀምሮ ላስጨረሰን ለእግዚ አብሔር ክብር ምስጋና ይግ ባው አሜን።

ምዕራፍ ስ መጽሐፈ ልደቱ።
 ም ዪ ወተወለደ ።
 ም ያ ወበውሎቱ መዋዕል ።
 ም ዮ ወእምዝ ወሰዶ መንፈስ።
 ም ራ ወርእዮ አሕዛብ ።
 ም ር ወባሕቱ ፀቁ ።
 ም ረ አትኩንኑ ።
 ም ራ ወእንዘ ይወርድ እምደብር።
 ም ያ ወዐሪኅ ውስተ ሐመር ።
 ም ያ ወጸውዎሙ ለጊቱ ወይቱ።
 ም ያ ያ ወኮነ ድኅረ ፈጸመ ።
 ም ያ ያ ወበውሎቱ መዋዕል ።
 ም ያ ያ ወበይሕቲ ዕለት ወጸኦ ።
 ም ያ ያ ወበውሎቱ መዋዕል ሰምዓ ሂሮድስ ።
 ም ያ ያ ወእምዝ ቀርቡ ኅብ ኢየሱስ ።
 ም ያ ያ ወመጽኤ ፈሪሳውያን ወሰዱቃውያን
 ም ያ ያ ወእምደኅረ ስሱ መዋዕል ።
 ም ያ ያ ወበይሕቲ ሰዓት ።
 ም ያ ያ ወኮነ እምዘፈጸመ ኢየሱስ ።
 ም ያ ያ እስመ ትመስል መንግሥተ ሰማያት
 ም ያ ያ ወቀሪቦ ኢየሩሳሌም።
 ም ያ ያ ወአውሥኦ ኢየሱስ ዳግመ።
 ም ያ ያ ወእምዝ ነገሮሙ ኢየሱስ ለሕዝብ።
 ም ያ ያ ወወጸኦ እምቤተ መቅደስ ።
 ም ያ ያ ወኤሂሃ ትመስል መንግሥተ ሰማያት
 ም ያ ያ ወኮነ እምዘ ፈጸመ ይቤሱሙ ለአርዳኢሁ
 ም ያ ያ ወጸበሐ ተማከሩ ።
 ም ያ ያ ወስርክ ሰንበት ።

የልደቱ መጽሐፍ።
 በተወለደ ጊዜ።
 በዚያ ወራት።
 ከዚህ በኋላ ወሰደው።
 ብዙ ሰው አይቶ።
 ነገር ግን ዕውቁ።
 አትፍረዱ።
 ከተራራ ሲወርድ።
 ከመርከብ በወጣ ጊዜ።
 አስራ ሁለቱን ጠራ።
 አስተምሮ ከጨረሰ በኋላ።
 በዚያ ወራት።
 በዚያች ቀን ከቤት ወጥቶ።
 በዚያ ወራት ሂሮድስ ሰማ።
 ወደ ጌታ ቀረቡ።
 ፈሪሳውያንና ሰዳቃውያን መጡ።
 ከስድስት ቀን በኋላ።
 በዚያች ሰዓት።
 አስተምሮ ከጨረሰ በኋላ።
 መንግሥተ ሰማያት ባለቤትን ትመስላለች።
 ወደ ኢየሩሳሌም በቀረበ ጊዜ።
 ጌታ ዳግመኛ መለሰ።
 ጌታ ለሕዝቡ ነገራቸው።
 ከቤተ መቅደስ በወጣ ጊዜ።
 ያን ጊዜ መንግሥተ ሰማያት ሙሽራን ትመስላለች።
 አስተምሮ ከጨረሰ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ ነገራቸው
 ሲነጋ ሊገድሉት መከሩ።
 ቅዳሜ ማታ።

www.ethiopianorthodox.org

መከሥተ ኦርቶዶክስ ዘወንጌል ግጥምስ።

የግጥምስ ወንጌል ኦርቶዶክስ ግጥም።

በእንተ መጽሐፈ ትውልድ
 ዘኢየሱስ ክርስቶስ። ምዕራፍ ስ ቀጥጥር ስ
 በእንተ ልደተ ክርስቶስ። ቀጥ ፲፰
 ዘከመ መጽኢ ሰብአ ሰገል
 ውስተ ቤተ ልሔም። ም ሪ ቀጥ ስ
 ዘከመ ጉዩ ውስተ ግብጽ። ቀጥ ፲፫
 በእንተ ቅትለት ዘሕፃናት። ቀጥ ፲፮
 በእንተ ሚጠት እምነ ግብፅ። ቀጥ ፲፱
 በእንተ ስብከት ዘዮሐንስ
 መጥምቅ። ም ፫ ቀጥ ስ
 በእንተ ጥምቀት ዘኢየሱስ። ቀጥ ፲፫
 በእንተ ተመክሮት ዘኢየሱስ። ም ሸ ቀጥ ስ
 ዘከመ ነበረ ኢየሱስ በቅፍ
 ርናሆም። ቀጥ ፲፪
 በእንተ ኦርባዕቱ ቀዳማውያን
 ሐዋርያት። ቀጥ ፲፰
 በእንተ ቀዳማዊ ስብከት ወመ
 ንክራቱ ለኢየሱስ። ቀጥ ሸ፫
 ዘከመ ሰበክ መልዕልተ ደብር
 በእንተ ብፁዓን። ም ስ ቀጥ ስ
 በእንተ ሐዲስ ኪዳን ጥኦርዮታ
 ምስለ ብሊት። ቀጥ ፲፫
 በእንተ ንጽሕት ሕሊና ወውሃ
 በ ምጽዋት። ወበእንተ
 ጸም ወጸሎት። ም ፯ ቀጥ ስ
 በእንተ ዘይደልዎሙ ለክርስ
 ቲያን ወበእንተ ንዋየ
 ዓለም። ቀጥ ፲፱
 በእንተ ትእዛዛት። ም ፯ ቀጥ ስ
 በእንተ ኦርጎናተ ለምጻዊ። ም ሼ ቀጥ ስ
 በእንተ ግብረ መስፍን። ቀጥ ስ
 በእንተ ሐግተ ጴጥሮስ። ቀጥ ፲፱
 በእንተ ዘከመ ይደሉ ተሊዎ
 ተ ኢየሱስ ቀጥ ፲፰
 በእንተ ዘከመ እገድ አለባሕር። ቀጥ ሸ፫

የኢየሱስ ክርስቶስን የትውልዱን ታሪኽና ቀጥጥር
 ስለ መንገር።
 ስለ ጌታ መወለድ።
 ሰብአ ሰገል ወደ ቤተ ልሔም እንደ መጡ ስለመ
 ንገር።
 ወደ ግብፅ እንደ ሄደ።
 ስለ ሕፃናት መዋት።
 ከግብፅ ስለ መመለስ።
 ስለ ዮሐንስ መጥምቅ ግስተግር።
 ስለ ጌታ መጠመቅ።
 ስለ ጌታ መፈተን።
 ጌታ በቀፍርናሆም እንደ ተቀመጠ።
 ስለ አራቱ ሐዋርያት መመረጥ።
 ጌታ መጀመሪያ ስለ አስተግረውና ስለ አደረገው
 ተአምራቱ።
 ስለ ብፁዓን በተራራ ላይ እንዳስተግረ።
 ብሉይና ሐዲስን ስለ ግስተካክል።
 ምጽዋትን በመስጠት በጸም በጸሎት ልብን ስለ ግ
 ንጸት።
 ለክርስቲያን ስለሚገባቸው ነገርና ስለ ዓለም ን
 ዘብ።
 ስለ ትእዛዛት።
 ለምጽ የታመመውን ስለ ግዳን።
 ስለ ሹም ባሯ።
 ስለ ጴጥሮስ አግት።
 ጌታን መከተል እንዲገባ።
 ባሕርን ጸጥ እንዳደረገ።

በእንተ አጋንንት ዘብሐረ ጌርጌሴኖን።	ም	፳	ቀሩ	፳፭	በጌርጌሴኖን ስለ ነበሩ አጋንንት ።
በእንተ መጻጉዕ	ም	፱	ቀሩ	፩	መጻጉዕን እንደ አዳነ።
በእንተ ዘከመ ተጸውአ ማቴዎስ ።			ቀሩ	፱	ማቴዎስ እንደ ተመረጠ ።
በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ ለክርስቲያን ጸዋሚ፤			ቀሩ	፲	ለክርስቲያን መጸም እንዲገባ።
በእንተ ወለተ ኢያሔርስ ወበ እንተ ደም ዘይውግዛ ።			ቀሩ	፲፰	የኢያሔርስን ልጅና ደሟ የሚፈሰን ስለ አዳነ።
በእንተ ዩቱ ዕውራን።			ቀሩ	፳፯	ሁለት ዕውሮች እንደ ተከተሉት።
በእንተ ጽሙም ዘቦቱ ጋኔን።			ቀሩ	፴፪	ደንቆሮ ጋኔን ስለ አደረበት።
በእንተ ዘከመ አንሶስወ ኢየሱስ ስ ወ-ስተ ገሊላ።			ቀሩ	፴፭	ጌታ በገሊላ ዘሮ ስለ አስተማረ ።
በእንተ ዘከመ ተፈነገረ ሐዋርያት።	ም	፲	ቀሩ	፪	ሐዋርያት እንደ ተላኩ።
በእንተ ዘከመ መሐሮሙ ኢየ ሱስ ለሐዋርያት።			ቀሩ	፭	ጌታ ሐዋርያትን እንዳስተማረ።
በእንተ ኢየሱስ ወአርዳኢሁ ለዮሐንስ መጥምቅ ።	ም	፲፩	ቀሩ	፪	ስለ ጌታና ስለ ዮሐንስ ተማሪዎች።
በእንተ ዘከመ ወደሶ ኢየሱስ ለዮሐንስ መጥምቅ።			ቀሩ	፮	ጌታ ዮሐንስን እንደ አመሰገነው።
በእንተ ዘከመ ኄሶን ለአጎጉ ር ኢነሳሕያት።			ቀሩ	፳	ያላመኑትን እንደ ነቀፋቸው።
በእንተ ድጎነት።			ቀሩ	፳፭	ስለ ማዳን ።
በእንተ ሰንበት ወሰዋት።	ም	፲፪	ቀሩ	፩	ስለ ቅዳሜና ስለ እሾት፤
በእንተ ዘየብሰት እደሁ።			ቀሩ	፲	እጁ ስለ ደረቀች።
በእንተ ርጎራኄሁ ለኢየሱስ።			ቀሩ	፲፭	ስለ ጌታ ለሰው ማዘን ።
በእንተ ዕውር ወጽሙ ም ዘቦቱ ጋኔን።			ቀሩ	፳፪	ስለ ዕውርና ደንቆሮ ጋኔን ያደረበት።
በእንተ ጽልሑት ዘፈሪሳውያን፤			ቀሩ	፴፬	ስለ ፈሪሳውያን ተንኮል ።
በእንተ ትእምርተ ዮናስ።			ቀሩ	፴፰	ስለ ዮናስ ምልክት።
በእንተ መናፍስት ርኩሳን።			ቀሩ	፵፫	ስለ ክፋዎች አጋንንት፤
በእንተ ሰብአ ጌቱ ለእግዚአ ኢየሱስ።			ቀሩ	፵፮	ስለ ጌታ ጌቱ ሰብ፤
በእንተ ምሳሌ ዘረ-ኢ።	ም	፲፫	ቀሩ	፩	ስለ ገበሬ ዘር ምሳሌ፤
በእንተ ምሳሌ ዘሥርዳይ ሠና ይ ወዘክርዳድ።			ቀሩ	፳፱	ስለ በጎ ስንደና ስለ ክርዳድ ምሳሌ፤
በእንተ ምሳሌ ዘሕጠተ ሰናፕ።			ቀሩ	፴፩	ስለ ሰናፍጭ ቅንጣት ምሳሌ።
በእንተ ምሳሌ ዘብሐ-እ።			ቀሩ	፴፫	ስለ እርሾ ምሳሌ ።
በእንተ ፍካሬ ዘምሳሌ ክርዳድ።			ቀሩ	፴፮	የእንክርዳድ ምሳሌን ስለ መተርጉም፤

መከሥተ ኦርታዶክስ ወንጌል ማቴዎስ ።

የማቴዎስ ወንጌል ኦርታዶክስ ማውጫ ።

በእንተ መድፍን ወባሕርይ ወገሪፍ።	ም	፲፫	ቀሩ	፵፬	ስለ ተቀበረ ዕንቅፋና መረብ።
በእንተ ዘክመ ሐረ ኢየሱስ ውስተ ናዝሬት፤			ቀሩ	፶፫	ጌታ ወደናዝሬት እንደ ሄደ፤
በእንተ ዘክመ ሐለዩ ሂሮድስ ላዕለ ኢየሱስ።	ም	፲፬	ቀሩ	፩	ሂሮድስ በጌታ ላይ እንዳሰበ ።
በእንተ ምትረተ ዮሐንስ መጥምቅ።			ቀሩ	፫	ስለ ዮሐንስ መቆረጥ ።
በእንተ ቀዳሚት አብዝኖተ ጎብስት።			ቀሩ	፲፫	መጀመሪያ እንጀራ እንዳበረከት ።
በእንተ ዘክመ ሐረ እግዚአኢ የሱስ መልዕልተ ማይ።			ቀሩ	፳፪	ጌታ በውሀ ላይ እንደ ሄደ ።
በእንተ ዘክመ ዐደወ ውስተ ጌንሴሬጥ።			ቀሩ	፴፬	ወደ ጌንሴሬጥ እንደሻገረ ።
በእንተ ፈረሳውያን ወሥ ርዓቶሙ።	ም	፲፭	ቀሩ	፩	ስለ ፈረሳውያን ሥራት፤
በእንተ ከነናዊት እም።			ቀሩ	፳፩	ስለ ከነናዊት ሴት ።
በእንተ ዘክመ ተፈወሱ ካልዓ ን ሕሙማን።			ቀሩ	፳፱	ሌሎች በሽተኞች እንደዳኑ፤
በእንተ ካልዕት አብዝኖተ ጎብስት።			ቀሩ	፴፪	ሁለተኛ እንጀራ ስለ አበረከተ ።
በእንተ ዘክመ ጎሠሠ ትእምርተ እምሰማይ ያርአዮሙ፤	ም	፲፮	ቀሩ	፩	ምልክትን ከሰማይ ሊሳያጥው እንደ ፈለጉ ።
በእንተ ብሔክ ፈረሳውያን ወሰዱቃውያን።			ቀሩ	፭	ስለ ፈረሳውያንና ስለ ሰዱቃውያን እርሾ ።
በእንተ ዘክመ ተአመነ ጴጥሮስ			ቀሩ	፲፫	ጴጥሮስ እንደ አመነ ።
በእንተ ዘክመ ተነበዩ ኢየሱስ ስ ሕማሞ።			ቀሩ	፳፩	ጌታ መከራውን እንደ ተናገረ ።
በእንተ ዘክመ ይደልዎ ለክርስቲ ያን ጎዲገ ርእሱ በእንተ ክርስቶስ።			ቀሩ	፳፬	ክርስቲያን ስለ ክርስቶስ ራሱን መጣል እንዲገ ባው።
በእንተ ዘክመ ተወለጠ ገጹ ለኢ የሱስ በደብረ ታዕር።	ም	፲፯	ቀሩ	፩	በደብረ ታዕር የጌታ መልኩ እንደ ተለወጠ ፤
በእንተ ወርጎዊ ዘይጸሐር፤			ቀሩ	፲፬	በጨረቃ ጊዜ ስለ ሚታመም፤
በእንተ ውሂቧ ጸባሕት ለቤተ መቅደስ፤			ቀሩ	፳፫	ለቤተ መቅደስ ግብር ስለ መስጠት፤
በእንተ ክርስቲያናዊት ትሕትና።	ም	፲፮	ቀሩ	፩	ስለ ክርስቲያን ሰው ትሕትና፤
በእንተ ዘክመ ተናገረ ኢየሱስ በላዕለ ዕቅፍት			ቀሩ	፯	ጌታ ሰውን ማሰናከል እንዳይገባ ስለ ተናገረ፤
በእንተ በግዕት ዘተጎሎት፤			ቀሩ	፲፩	ስለ ጠፋች በግ፤

መከሥተ ኦርቶዶክስ ዘወንጌል ማቴዎስ።

የማቴዎስ ወንጌል ኦርቶዶክስ ማውጫ።

በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ-
 ለአኅው ተገሥጸ። ም ፻፷ ቀላ ፻፸

በእንተ ሳህል ዘክርስቲያን። ቀላ ፻፷

በእንተ ምሳሌ አግብርት ወ
 ፈደዮተ ዕዳ፣ ቀላ ጸ፫

በእንተ ዘከመ ተግህሠ ኢየሱስ
 ስ እምኢየሩሳሌም። ም ፻፱ ቀላ ፩

በእንተ ኪዳን ዘኢይትፈታሕ። ቀላ ፫

በእንተ ሕፃናት እለ መጽኑ-
 ኅበ ኢየሱስ። ቀላ ፻፫

በእንተ ወሬዛ ባዕል። ቀላ ፻፮

በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ ዕሤ
 ት ለእለ ይተልውዎ። ቀላ ጸ፮

በእንተ ምሳሌ ዘግቀብተ ወይን። ም ጸ ቀላ ፩

በእንተ ትንቢት ሳልሲት
 ዘሕማማት። ቀላ ፻፯

በእንተ ደቂቀ ዘብደዎስ። ቀላ ጸ

በእንተ ዕውራን ዘኢያሪሆ ቀላ ፴

በእንተ ዘከመ ቦኦ እግዚእ ኢ-
 የሱስ ኢየሩሳሌም። ም ጸ፩ ቀላ ፩

በእንተ ዘከመ ሰደደሙ ኢየሱስ
 ስ ለእለ ያረኮሱ ቤተ መቅደስ። ቀላ ፻፪

በእንተ በለስ ዘተረገመት። ቀላ ፻፷

በእንተ ትውክልት ኅበ እግ
 ዚኦብሌር። ቀላ ጸ

በእንተ ዘከመ ተስእለሙ ለእ
 ይሁድ በእንተ ጥምቀተ ዮሐንስ። ቀላ ጸ፫

በእንተ ዩቱ ደቂቅ። ቀላ ጸ፭

በእንተ እኩያን ገባዕት ዘ
 አጻደ ወይን። ቀላ ፴፫

በእንተ ምሳሌ ንጉሥ ዘገ
 ብረ ከብከበ ለወልዳ፣ ም ጸ፪ ቀላ ፩

በእንተ ዘከመ ይደሉ ውሂበ
 ጸባሕት ለቂዛር። ቀላ ፻፮

በእንተ ሰዳቃውያን ወትንሣ
 ኤ ሙታን። ቀላ ጸ፫

በእንተ ንባይ ትእዛዝ እግዚእ
 ብሌር። ቀላ ፴፬

ወንድሞችን መምክር እንዲገባ፤

ስለ ክርስቲያን ይቅርታ።

ስለ ባሮች ምሳሌና ዕዳን ስለ መክፈል።

ጌታ ከኢየሩሳሌም እንደ ሄደ።

ስለማይፈታ መሐላ።

ወደ ጌታ ስለ መጡ ልጆች።

ስለ ባለጠጋ ጉልማሳ።

ጌታን የሚከተሉ ዋጋ እንዲገባቸው።

ስለ ወይን ጠባቂዎች ምሳሌ።

ጌታ መክራውን ሶስተኛ እንደ ተናገረ።

ስለ ዘብደዎስ ልጆች።

ኢያሪሆ ስለ አሉ ዕውሮች።

ጌታ ኢየሩሳሌም እንደገባ።

ቤተ መቅደስ የሚያረክሱ አይሁድን ጌታ እንደ ሰደዳቸው።

ስለ ተረገመች በለስ።

እግዚአብሔርን ስለ ማመን።

ጌታ አይሁድን ስለ ዮሐንስ ማጥመቅ እንደ ጠየቃቸው።

ስለ ሁለቱ ልጆች ምሳሌ።

ስለ ክፉዎች ወይን ጠባቂዎች።

ለልጁ ሠርግ ስለ አደረገ ንጉሥ ምሳሌ።

ለቂዛር ግብር መስጠት እንዲገባ።

ስለ ሰዳቃውያንና ስለ ትንሣኤ ሙታን።

ስለ እግዚአብሔር ትእዛዝ።

መከሥተ አርእስት ዘወንጌል ማቴዎስ።

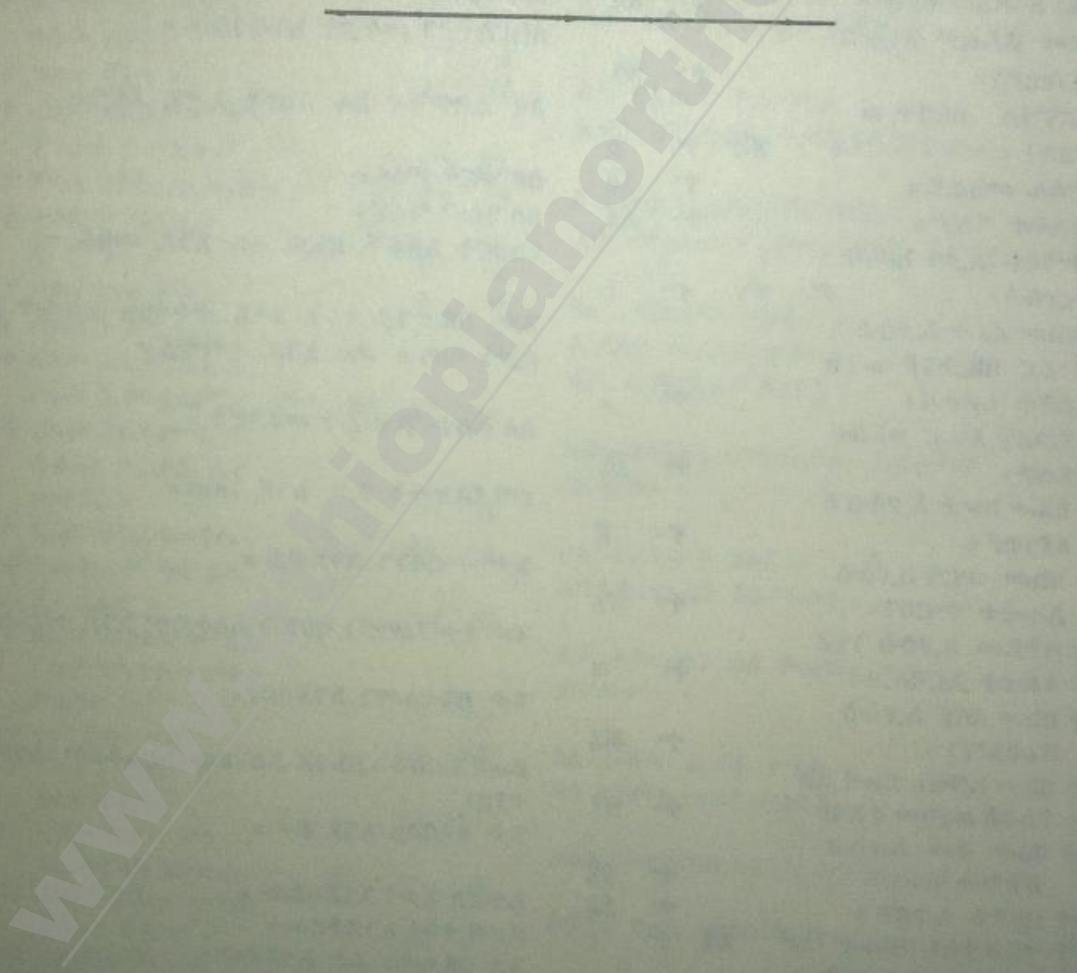
የማቴዎስ ወንጌል አርእስት ማውጫ ።

በእንተ መሢሕ ወልደ ዳዊት ። ም	ጸደ	ቀሩ	፵፩	ስለ መሢሕ ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ።
በእንተ መደልዋን ፈሪሳውያን ።	ጸ፫	ቀሩ	፩	ስለ ግጥዞች ፈሪሳውያን ።
በእንተ እከየ ፈሪሳውያን ።		ቀሩ	፶፫	ስለ ፈሪሳውያን ክፋት።
በእንተ ዘከመ ኅሳ ለኢየሩሳሌም ።		ቀሩ	፵፯	ኢየሩሳሌምን እንደ ነቀፋት።
በእንተ ዘከመ አቅደመ ነጊረ መስናሃ ለቤተ መቅደስ ወለኢየሩሳሌም ። ም	ጸ፱	ቀሩ	፩	የኢየሩሳሌምንና የቤተ መቅደስን ጥፋት እንደ ተናገረ ።
በእንተ ካልኦተት ምጽኦት ዘወልደ እንለእመሕያው ።		ቀሩ	ጸ፱	ስለ ሁለተኛዬቱ ወልደ እንለ እመሕያው ክርስቶስ መምጣት ፤
በእንተ ዘከመ ይደልዎ ተጊህ ለ ክርስቲያን ።		ቀሩ	፵፯	ለክርስቲያን መትጋት እንዲገባው ።
በእንተ ፲ ደናግል ጠባባት ወ ዓብዳት ። ም	ጸ፭	ቀሩ	፩	ስለ ልባሞችና ስለ ሰነፎች አሥር ደናግል ።
በእንተ ምሳሌ መከልደ።		ቀሩ	፲፱	ስለ ወርቅ ምሳሌ።
በእንተ ኅልቀተ ዓለም ።		ቀሩ	፴፩	ስለ ዓለም ማለፍ።
ዘከመ ተማከሩ ሊቃነ ክህናት በላዕለ ኢየሱስ። ም	ጸ፮	ቀሩ	፫	የክህናት አለቆች በጌታ ላይ እንደ መከሩ ።
በእንተ ዘከመ ረፈቀ ኢየሱስ ለ ድራር በቢታንያ ወተካ ይደቱ ለይሁዳ ፤		ቀሩ	፯	ጌታ በቢታንያ ለራት እንደ ተቀመጠ ይሁዳም ከ ሊቃነ ክህናት ጋራ እንደ ተማማለ ።
በእንተ ደኃሪት ድራር ወእስተ ዳልዎ፤		ቀሩ	፲፯	ስለ ሁለተኛዬቱ ራት መዘጋጀት ።
በእንተ ዘከመ ከሠተ ኢየሱስ ለ ዘያገብዎ ።		ቀሩ	፳	የሚያሰዘውን ጌታ እንደ ገለጠ ።
በእንተ ዘከመ ሠርዓ ኢየሱስ አኩቲተ ቀሩርባን ።		ቀሩ	ጸ፮	ጌታ ቀሩርባንን እንደሠራ ።
በእንተ አቅደመ ኢየሱስ ነጊረ ዕልወተ አርዳሊሁ፤		ቀሩ	፴	ጌታ የተማሪዎቹን ክህደት አስቀድሞ እንደ ተናገረ።
በእንተ ዘከመ ጸለየ ኢየሱስ በጌቲሴማን ።		ቀሩ	፴፯	ጌታ በጌቲሴማን እንደጸለየ ።
በእንተ ዘከመ አግብሎ ይሁዳ ለክርስቶስ ወክሎ ተእኅዘ		ቀሩ	፵፯	ይሁዳ ክርስቶስን እንደ አስያዘው፤ ክርስቶስም እንደ ተያዘ ፤
በእንተ ዘከመ ቆመ ኢየሱስ በቅድመ ዓውድ ።		ቀሩ	፶፯	ጌታ ባደባባይ እንደ ቆሙ ።
በእንተ ከህደተ ጴጥሮስ ።		ቀሩ	፷፱	ጴጥሮስ ጌታን እንደከደው ።
በእንተ ቀፀ ተስፋ ዘይሁዳ፤ ም	ጸ፮	ቀሩ	፫	ይሁዳ ተስፋ እንደቆረጠ ።
በእንተ ዘከመ ቆመ ኢየሱስ በቅድመ ጳላጠስ ።		ቀሩ	፲፩	ጌታ በጳላጠስ ፊት እንደቆመ ።
በእንተ ዘከመ ኅረደዎ ለበርባን እም ነ ኢየሱስ ወክሎ ኩነንዎ፤		ቀሩ	፲፭	በርባንን ከጌታ ይልቅ እንደመረጡት በጌታም እንደ ፈረዱበት ፤

መከሥተ ኦርአስት ዘወንጌል ግቴዎስ ።

የግቴዎስ ወንጌል ኦርአስት ግጡ።

ዘክመ ተሳለቁ ላዕለ ኢየሱስ ።	ፆ ሸኚ ቀ። ሸኚ	በጌታ እንደ ዘበቱበት ።
በእንተ ፍናተ መስቀል፤	ቀ። ሸቆ	ስለ መስቀል መንገድ ።
በእንተ ዘክመ ተሰቅለ ኢየሱስ፤	ቀ። ሸሾ	ጌታ እንደ ተሰቀለ ።
በእንተ የዕሩ ወዋቱ ለኢየሱስ፤	ቀ። ሸሼ	ስለ ጌታ ሞትና ጭንቀት ።
በእንተ ዘክመ ተቀብረ ኢየሱስ ።	ቀ። ሸኝ	ጌታ እንደ ተቀበረ ።
በእንተ ትንሣኤሁ ለኢየሱስ።	ፆ ሸጌ ቀ። ሸ	ጌታ እንደ ተነሣ፤
በእንተ ዘክመ ኒጥዎ ለዓቀብት።	ቀ። ፲፩	መታብር ጠባቆችን እንዳ አባበሏቸው ።
በእንተ ዘክመ ተፈነዉ ሐዋርያት።	ቀ። ፲፪	ሐዋርያት እንደ ተላኩ ።

www.ethiopianorthodox.org

www.ethiopianorthodox.org